

228
228

श्री भवानीप्रसाद जी

हलद्वीर (विज्ञानौर) निवासी द्वारा पुस्तकालय गुरुकुल
काँगड़ी विश्वविद्यालय श्री स्वामीजीहजार पुस्तक संग्रह में भेंट ।

पुस्तकालय, गुरुकुल काँगड़ी विश्वविद्यालय

पुस्तक संख्या

226
226

पंजीका संख्या

23.235

पुस्तक पर सर्व प्रकार की निशानियां लगाना
वर्जित है । कोई सज्जन पन्द्रह दिन से अधिक समय
तक पुस्तक अपने पास नहीं रख सकते ।

सुभाषचन्द्र
भाष्य संग्रही

सुभाषचन्द्र भाष्य संग्रही

॥	● ऋते ज्ञानात्र मुक्तिः ●
पुस्तक सं० २३३६	
आगत सं० २३३६	
दि० २३/२३७	

224.226

COMPILED

CHECKED 1973

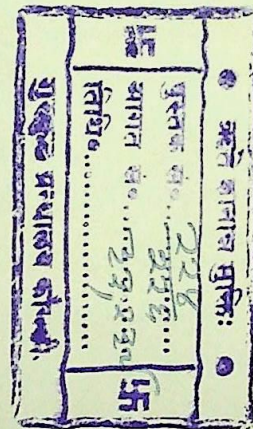
Initi 4

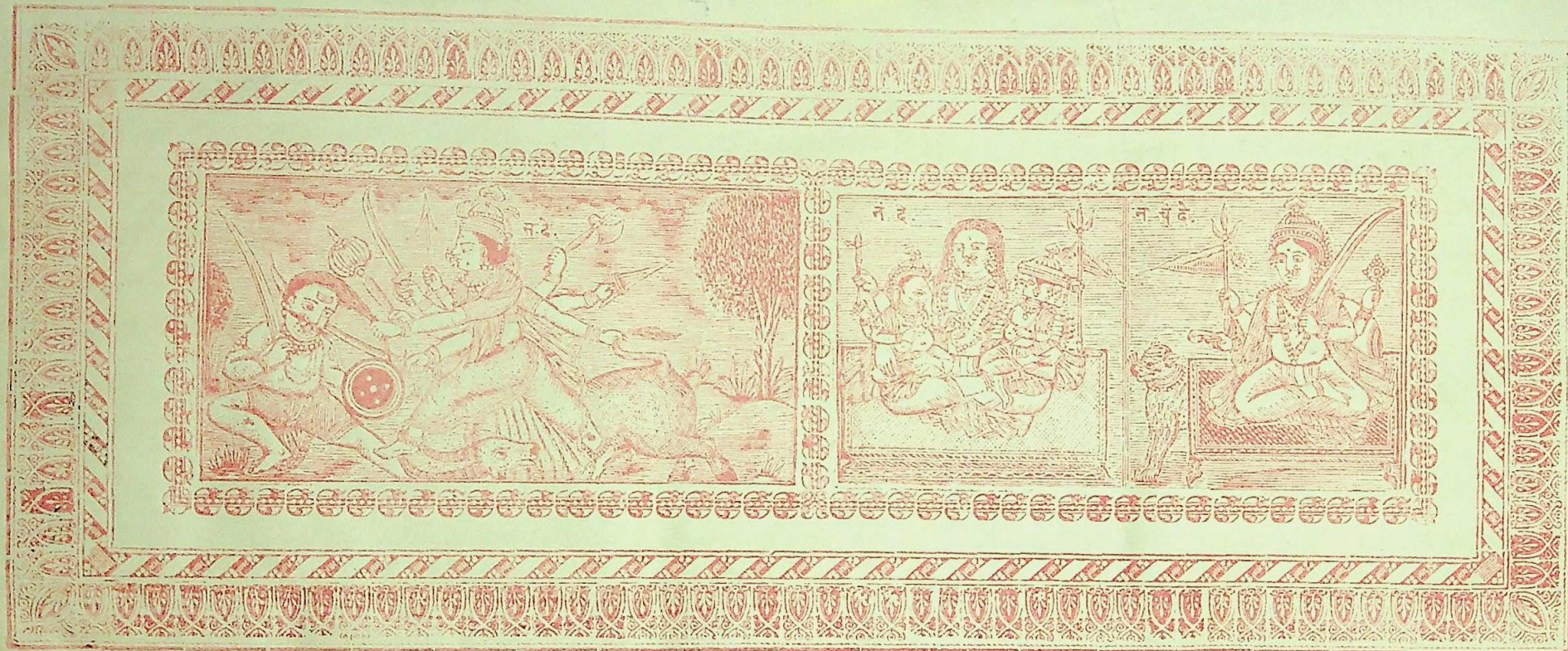
॥ अथ शान्तनवीटीकासमेता दुर्गासप्तशती प्रारम्भः ॥

अथ च सटीकांगषट्कं सभाष्यं देवीसूक्तं रात्रिसूक्तं च निवेदिनमग्नाभिः ।

33.23 ✓

● ऋते ज्ञानात्र मुक्तिः ●	
पुस्तक सं० २०४२	॥
आगत सं० १०५	
दि० २४/१२/७९	
मुद्रकाल ग्रन्थालय काँगड़ी.	

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ॐ नमश्चण्डिकायै ॥ ब्रह्मायस्यै हरिर्यस्यै रुद्रो यस्यै व्यधान्नमः ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १ ॥ अव्युत्पन्नमुखां
 थकूपपतितागावोमुनेः सिंदतेताः प्रोद्धर्तुमहोयतध्वमभितः स्वस्वार्थवत्सोत्सुकाः ॥ सूत्रैः पाणिनिसंभृतैरतितरामाकृष्यमाणाः पुनस्तावः कामदुवाभवंत्यपितम
 स्तोमद्विषः सत्विषः ॥ २ ॥ ऐं श्रीं ह्रीं पदभावितं जगददः स्रष्टुं स्वयं रक्षितुं संहर्तुं समयेक्षमामयमयीं ब्राह्मीं श्रियं चण्डिकाम् ॥ आराध्यादिमशक्तिमार्त्तिदविनीं श्री
 तोमरः शंतनुमार्कण्डेयपुराणसिद्धमहिमव्याख्यांतु विख्यायते (१) ॥ ३ ॥ मार्कण्डेयपुराणोक्तं देवीमाहात्म्यमद्भुतम् ॥ अल्पाक्षरमनल्पार्थमपपाठपराङ्मु
 खम् ॥ ४ ॥ शुभं युः शंतनुः शं युः सत्कीर्त्तिस्तोमरान्वयः ॥ व्याकरोति पराकृत्य कुव्याख्यानपरंपराम् ॥ ५ ॥ ॥ ॐ नमश्चण्डिकायै ॥ अवतीत्युपासकम
 वंति ब्रह्मदेति विगृह्य । अवरक्षणादौ ॥ अवतेष्टिलोपश्चेति मन्प्रत्ययः ॥ तस्य प्रत्ययस्यैव टिलोपः न प्रकृतेः । अन्यथा हि मडित्येव विदध्यात् ॥ ज्वरत्वेरेत्या
 ॐ नमश्चण्डिकायै ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यतेष्टमः ॥ निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद्ब्रूद तोमम ॥ १ ॥
 दिनावकारस्योपधायाश्च ऊठौ द्वयोरूठोः सवर्णदीर्घत्वे सार्वधातुकार्धधातुकयोरिति गुणः ॥ कृन्मेजंत इत्यव्ययत्वमोम् । ओमित्यनुमतौ प्रोक्तं प्रथमे वाप्युपक्रमे ।
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म सर्वमंत्राधिदैवतम् । गुर्वादिभजने दानेनमः स्यात्काप्यनादरे ॥ चतुर्थी स्यान्नमो योगान्नमः स्वस्त्यादिसूत्रतः ॥ चण्डिकायै चण्डतेकुप्यते चं
 डाचंडीच ॥ चंडैव चण्डिकाकोपना । बह्वादिभ्यश्चेति वाङीप् । केण इति ह्रस्वः । कुत्सिताशत्रुभिर्निन्दितेति संज्ञायां कन् ॥ अथवा ह्रस्वादीर्घविलक्षणाकारा
 सूक्ष्मरूपतया दुरधिगमत्वात् संज्ञायां कन् ॥ अथवा चण्ड उग्रः तस्य स्त्री चंडी पूर्ववत् संज्ञायां कन् ॥ अथवा चण्डते चण्डिका । ण्वुल् । युवोरनाकौ । प्रत्ययस्था
 त्कात् पूर्वस्यात इदाप्यसुप इति च्त्वम् ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ कडिमदे । मृगवत्कण्डते योगात्माद्यतिमृकंडुः । मृकंडादयश्चेत्युः ॥ मृगान् कण्डयति मदयति वा
 मृकंडुः मृगस्येवास्य कंडूरिति वा । पृषोदरादित्वात्साधुः । वर्णागमो वर्णविपर्ययश्च द्वौ चापरो वर्णविकारनाशौ । धातोस्तदर्थान्ति शयेन योगस्तदुच्यते पंचविधं

दु०स०

॥ १ ॥

निरुक्तम् । मृकंडोरपत्यंपुमान्मार्कण्डेयः । शुभादिभ्यश्चेत्यपत्येठक्प्रत्ययः । कितिचेत्यादिवृद्धिः । ढेलोपोऽकट्टाः इत्युकारलोपः । ढस्यएयादेशः ॥ उवाच
 ऊचिवान्स्वशिष्यायाष्टममनूत्पत्तिहेतुमुक्तवानितियावत् ॥ इहखलुब्रह्मकल्पेचतुर्दशमनवःक्रमशःक्रमंते । तद्यथा । स्वायंभुवोमनुःपूर्वततःस्वारोचिषोमनुः ।
 औत्तमस्तामसश्चैवरेवतश्चाक्षुषस्तथा । षडेतेमनवोतीताअथवैवस्वतोमनुः । सावर्णाःपंचरौच्यश्चभौत्यश्चागामिनस्त्वमी ॥ तत्रसवर्णायाःसंबन्धिनःसुताःपंचापि
 सावर्णाः सावर्णयोमनवःकथ्यंते ॥ ततश्चस्वायंभुवाद्याःषट्सप्तमोवैवस्वतः अष्टमःसावर्णिः नवमोदशमएकादशोद्वादशश्चसावर्णयएव । त्रयोदशोमनुःरौच्यःचतु
 र्दशस्तुमनुभौत्यः ॥ इतिचतुर्दशमनवः । तत्रअष्टमस्यमनोःसावर्णेरुत्पत्तिस्वशिष्यायवेदयितुंप्रस्तौतिमार्कण्डेयोभगवान् ॥ वृणोतित्रियतेवर्ण्यतेचवर्णनंवर्णः ।
 वर्णोद्विजादौशुक्लादौस्तुतौवर्णतुचाक्षरे । वर्णेनस्तुत्यासहवर्तमानासवर्णा । अथवा आत्मभर्त्रासवित्रासमानोवर्णोयस्याःसासवर्णा । सवर्णायाःअपत्यंपुमा
 न्सावर्णिः । स्त्रीभ्योठकंबाधित्वाबह्वादिभ्यश्चेतिइज्प्रत्ययः ॥ सावर्णाःपंचेतितुप्रयोगःसंबन्धविवक्षयादाशस्थोरामइतिवददंतोज्ञेयः ॥ सूर्यस्यतनयः ॥
 सकतमोमनुरित्यपेक्षायामाह । योमनुःकथ्यतेष्टमइति ॥ यच्छब्देनोच्यतेयोर्यःतच्छब्दस्तस्यवाचकः । यःपुराणज्ञैर्वैवस्वतमनोःसप्तमादनंतरंसूर्यतनयःसाव
 र्णिर्नाममनुःकथ्यतेसोष्टमोमनुर्भविष्यतीत्यर्थः । अष्टमत्वंविधेयम् ॥ सावर्णिरष्टमोमनुरित्येवोक्तेसवर्णायाःप्रागुक्तसामान्यव्युत्पत्त्यातादृश्याः अन्यजोपिकश्चि
 न्मनुःस्यात् । अतउक्तंसूर्यतनयइति ॥ सूर्यतनयोष्टमोमनुरित्येवोक्तेछायासुतोपिसूर्यतनयःशनैश्चरोमनुःस्यात् ॥ अतउभयमुक्तंसावर्णिःसूर्यतनयइति ॥
 तस्यसावर्णेष्टममनोरुत्पत्तिविस्तराच्छब्दप्रपंचनात्गदतोमममुखंवासंमुखंनिशामयहेशिष्यदत्तावधानःसन्पश्येत्यर्थः ॥ निशामयशृण्वितितुकुव्याख्यानम् ।
 तथाहि । शमउपशमे दिवादिः । शमलक्षआलोचनेचुरादिः ॥ आभ्यांयथायोगंणिचिअतउपधायावृद्धौ । शमोदर्शने । शमोणौदर्शनादन्यत्रार्थेमित्संज्ञोभ
 वति ॥ अमंतत्वादेवमित्त्वसिद्धौनियमार्थोयंयोगः । मितांह्रस्वः । शमयतिव्याधिनिवर्त्तयति । निशामयतिश्लोकाञ्छृणोति ॥ दर्शनेतुमित्त्वाभावाद्भ्रस्वत्वा
 भावादतउपधायावृद्धिरेव ॥ निशामयतिरूपंचक्षुषारूपंपश्यतीत्यर्थः । निःशर्करमिदंतीर्थभारद्वाजनिशामय । चक्षुषापश्येत्यर्थः ॥ तथाचदुर्घटः । निशाम

शां०टा०

अ०१

॥ १ ॥

यतदुत्पत्तिमित्यत्र निशामनं चक्षुःसाधनं ज्ञानमिति यावत् ॥ १ ॥ सप्रसिद्धः सावर्णिः रवेस्तनयः महाभागः महामायानुभावेन यथामन्वंतराधिपो बभूव तथा विस्तरतो वदिष्यामीत्यन्वयः ॥ मात्यस्यां विश्वं माया । माकाभ्यामयच् । अथवा मानपूजायां चुरादिः । मानयितुमर्हामाया । पृषोदरादित्वाच्च लोपः । अथवा । मालक्ष्मीः माइति अयः शुभावहो विधिर्यस्याः सामाया महती चासौ माया च महामाया तस्याः परमशक्तेरनुभावः प्रभावः सामर्थ्यं महामायानुभावस्तेन । अथवा महती चाद्यामायायस्याः सामहामाया तस्यामनुभावः मतिनिश्चयः अबाध्याध्यवसायः महामायानुभावस्तेन ॥ अथवा अः विष्णुस्तस्य मायामहती चासौ अमाया च महामाया तस्याः अनुभावः तेन ॥ अनुभावः प्रभावे च सतां च मतिनिश्चये ॥ अथवा अयगतौ । अययति अर्पयतीति निजं तात्पचाद्यचिद्विद्यां तापि अया । आसमंतादभिव्याप्तां मालक्ष्मीमुपासकाय अययति अर्पयति वा शक्तिर्भवतिसामहामाया तस्याः अनुपश्वादबाध्याध्यवसायादनंतरं भावः परमतयानुसंधानमनुभावः । तं भावं भावयेद्योगीति स्मरणात् । भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु । तेन । पश्चात्सादृश्ययोरनु ॥ मन्वंतराधिपः इह प्रकरणतः सप्तममनुजीवि

महामायानुभावेन यथामन्वंतराधिपः ॥ सबभूव महाभागः सावर्णिस्तनयोरवेः ॥ २ ॥

तकालात्परभूतो नवममनूदयात्पूर्वोयः कालः समन्वंतरशब्देन विवक्षितः ततश्चांतरशब्दो मध्ये वर्तते ॥ मनोः सप्तमनवमयोरंतरे मध्यकाले ब्रह्मणा अधिकृतः रक्षकः प्रजानां पतिरधिको मन्वंतराधिपः ॥ अंतरमवकाशावधिपरिधानां तर्द्धिभेदतादर्थ्ये । छिद्रात्मीयविनावहिरवसरमध्यंतरात्मनि च ॥ महाभागः । भजसेवायाम् । भावे वच् । चजोः कुधिण्यतोः ॥ महान् भागो भक्तिर्यस्य सः । अथवा भासृदीप्तौ कर्त्तरि क्प् ॥ भासते भाः भासंधर्मवागच्छति प्राप्नोतीति भागः ॥ गमेर्दो न्यत्रापि दृश्यत इति कर्त्तरि डः । महंश्चासौ भागश्चेति महाभागः । अथवा भासंपरदेवतां गायति इति भागो मंत्रः । आतोनुपसर्गेकः । महान् भागो मंत्रो यस्य स महाभागः ॥ अथवा भगस्यैश्वर्यादेरिदं भागं भवितव्यता लक्षणं हेतुवस्तुमहद्भाग्यं यस्य स महाभागः । ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः वैराग्यस्याथ मोक्षस्य वृष्णां भग इति स्मृतिः ॥ भगः श्रीकाममाहात्म्यवीर्ययत्नार्ककीर्तिषु ॥ तनोति कुलं तनयः ॥ रूयते स्तूयते रविः तस्य । २ ॥ अष्टमो मनुः कथ्यत इति प्राग्यः प्रस्तुतस्तस्य सावर्णेः प्रागजनन

हु०स०

॥ २ ॥

निदानतामहिमचरित्राणि वर्णयति मार्कण्डेयोनेन श्लोकेन ॥ पूर्वप्रथमस्वायंभुवमन्वंतरकालमपेक्ष्यं द्वितीयमन्वंतरलक्षणे स्वारोचिषेऽतरे स्वारोचिषमन्वंतरकाले पुराकल्पे चैत्रवंशसमुद्भवः सुरथो नाम प्रसिद्धः समस्तेक्षितिमण्डलेशाभात् अजनिष्ट (अवर्तत) अवृत्तेत्यन्वयः ॥ स्वस्येव आत्मन इव ब्रह्मण इव रोचिः प्रभाय स्यसः स्वरोचिः मनुः । अथवा । अःविष्णुः सुष्टु अस्येव विष्णो रिव रोचिर्यस्यसः स्वरोचिः मनुः ॥ स्वरोचिष इदं स्वारोचिषं तस्मिन् स्वारोचिषे । आगमशासनानित्यत्वादौ जभावः ॥ रोचिः शोचिरुभे क्लीबे प्रकाशो यो त आतपः ॥ अंतमवसानं रातिगृह्णात्यंतरम् । तस्मिन्कालविशेषे पूर्वकालम् अपेक्ष्य क्रियापेक्षाद्वितीया ॥ चितीसंज्ञाने । सर्वधातुभ्यष्टन् । चेतति जानाति धर्मप्रवृत्त्यप्रवृत्तीः कर्तुमिति चित्रः कश्चिद्राजा तस्यापत्यं पुमान् चैत्रः । शिवादिभ्यो ण् । तस्य वंशः संतानः । तस्मात्सम्यगुद्भवति इति चैत्रवंशसमुद्भवः ॥ अथवा चित्रचयने । अमिचि मिदिशसिभ्यः क्वत्रः । चीयते चित्रमद्भुतं कर्म तस्यायं चैत्रः । तस्य राज्ञो वंशस्तस्मात्स स्वारोचिषे तरे पूर्वचैत्रवंशसमुद्भवः ॥ सुरथो नाम राजा भूत्समस्तेक्षितिमण्डले ॥ ३ ॥

तस्य पालयतः सम्यक्प्रजाः पुत्रानिवौरसान् ॥ बभूवुः शत्रवो भूपाः कोलाविध्वंसिनस्तदा ॥ ४ ॥

मुद्भवः ॥ विद्यया जन्मना वा प्राणिना मेकलक्षणः संतानो वंश इत्युच्यते ॥ रमंते यस्मिन्नर्थः शोभनो रथो यस्य सुरथः ॥ नाम प्राकाशसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ राजते इति राजा ॥ अभूत् भूसत्तायां लुङ् ॥ क्षिते भूमे मण्डलं चक्रवालं तस्मिन् ॥ ३ ॥ तदा तस्मिन् स्वारोचिषमन्वंतरे काले । औरसान् उरसोत्पादितान् ॥ उरसानि मितान् । उरसो यच्च । पुत्रानिव सम्यगनवद्यं यथा स्यात्तथा ॥ प्रजाः लोकान् पालयतः दुःखेभ्योरक्षतस्तस्य राज्ञः कोलाविध्वंसिनो भूपाः शत्रवः शातयितारो व भूवुरित्यन्वयः ॥ को ब्रह्मा अःविष्णुः उः महेश्वरः तान् ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् कालांति अर्चयितुं गृह्णंतीति कोला ब्राह्मणादयः तानासमंताद्विध्वंसयंतीति कोला विध्वंसिनः रक्षो योनयः । अथवा कोलाः शूकरास्तान् विध्वंसयंतीति कोला विध्वंसिनः यवनाः । अथवा । कोलान् शूकरान् विध्वंति ताडयंतीति कोला विधः ॥ न हिवृ तिवृषिव्यधि इति दीर्घः । कोला विधः क्षत्रियादयस्तान् ध्वंसयंतीति कोला विध्वंसिनो यवनाः ॥ ननु च कोलान् शूकरान् अवन्ति रक्षंतीति कोला विनो यवनास्तान् ध्वं

शां०टी

अ०१

॥ २ ॥

सयतीतिकोलाविध्वंसी तस्यकोलाविध्वंसिनः इतिसुरथस्यापिविशेषणमेतत्स्यात् । अस्तुयदीत्थं व्युत्पाद्येत ॥ उत्तरश्लोके तु कोलाविध्वंसिभिरित्येतद्यवन
विशेषणतया व्युत्पादयिष्यामः ॥ उरसानिर्मितः । उरसोयच्च । औरसो धर्मपत्नीजः इति स्मृतिः ॥ पुत्र अव्ययं नरकवाचि पितरं पुन्नरकात् त्रायते पुत्रः ॥ अथवा ॥
पूज्जपवने ॥ पुनाति पुत्रः । पुवोहस्वश्चेति पुत्रः । पुत्रः स्यादात्मसंभवः । पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः । ततः पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भुवेति स्मृतिः
॥ ४ ॥ तस्य अतितरां प्रकृष्टं बलं हस्त्यश्वरथपादात् समृद्धं बलं सैन्यं येषां शत्रूणां ते अतिप्रबलास्तान् दंडयतीत्यतिप्रबलदंडी तस्य सुरथस्य तैः कोलाविध्वंसिभिर्य
वनैर्भूपैः सह युद्धमभवत् । तस्मिन् युद्धे सुरथो राजान्यूनैरल्पबलैरपितैः कोलाध्वंसिभिर्यवनभूपैर्जितः अभिभूत इत्यन्वयः ॥ इह जित इति नायं जिजये इत्यस्य प्र
योगः । कस्य तर्हि जिअभिभवे इत्यस्य । तदुक्तम् जयिर्जयाभिभवयोराद्यर्थे सावकर्मकः । उत्कर्षप्राप्तिराद्यर्थो द्वितीयेर्थे सकर्मक इति । कोलानामनगरीतां रा
तस्य तैरभवद्युद्धमतिप्रबलदण्डिनः ॥ न्यूनैरपि सतैर्युद्धे कोलाविध्वंसिभिर्जितः ॥ ५ ॥ ततः स्वपुरमायातो निजदेशाधिपो भवत् ॥ आक्रा
न्तः समहाभागस्तैस्तदाप्रवलारिभिः ॥ ६ ॥

जधानीं विध्वंसयंतीतिकोलाविध्वंसिनः । सुरथो नाम राजा भूतसमस्तेक्षितिमंडले । इतिसुरथस्य यत्सार्वभौमत्वमुक्तं प्राकृतदिदानीं ॥ दैवघटनाच्छत्रुभि
रल्पैरथाक्रांतः सागरांताखिलावनि वलयत्वात् तस्येति भावः ॥ ५ ॥ तत एवाह स्वकीयपुरजनपदमात्राधिप एव आसीन्न तु सार्वभौम इत्यन्वयः ॥ सयद्यपि श
त्रुभिराक्रांतस्तथापि तदाक्रांतिजनि तो द्वे गोपगतवनवासिमुनिवरोपादिष्टमहामायैकसमाराधनलब्धवरावात्तव्यसाम्राज्यसंप्राप्तव्याष्टममनुत्वपदलक्षणभावि तव्यता
वाप्तिपात्रतयामहाभाग इति विशेषणमर्थवदेव । यदुक्तम् । संभवे व्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवदिति ॥ दिश्यते देशः स्थानमात्रं ननु च नीवृज्जनपदः देशस्तु विषयः
स्थानमात्रं तत्कथं देशग्रहणेनेह जनपदो लभ्यते । तदभ्यधादमरः ॥ नीवृज्जनपदो देशविषयो तूपवर्तनम् । इति । त्वंताथादिनपूर्वभागिति च यत्पर्यभाषिष्ट । नै
षदोषः ॥ नीवृदादीन्पंचैकार्थानाहुरपरे त्वित्याश्रयणात् ॥ आत्मात्मीयज्ञातिधनवाची स्वशब्दः ॥ ६ ॥

दु० स०

॥ ३ ॥

तत्रापितन्मात्रे सप्तनापहतभूचक्रे गर्हिते स्वपुरे सतो निवसतो दुर्बलस्य शत्रुभिर्गृहीतभूचक्रस्य प्रभुमंत्रोत्साहशक्तिशून्यस्य सुरथस्य कोशो बलं च बालिभिर्बलवद्भिर्दुष्टैरुल्लंघितमर्यादैर्दुरात्मभिर्दुष्टाशयैः राज्यं ग्रहीतुं कृतनिश्चयैरमात्यैर्मन्त्रिभिरपहतमात्मसात्कृतमित्यन्वयः ॥ अमासहसमीपे भवा अमात्याः ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं नाकाकसीरिणोः । कोशः स्वर्णादिलोहाष्टकसंग्रहः । सुवर्णरजतं ताम्रं रीतिः कांस्यं तथा त्रपु । सीसं कालाय संचैव ह्यष्टलोहानि च क्षते ॥ अपहतः कोशः अपहतं च बलमिति विगृह्य न पुंसकमनपुंसकेनैकवच्चास्यान्यतरस्यामिति न पुंसकशेषः । एकवद्भावश्च । अपिशब्दो गर्हायाम् । दुरीषदर्थकुत्सनैव वर्यासंभवलाभेषु ॥ दुष्टैरिति । दुष्टवैकृत्ये । क्तः कर्तरि ॥ वैकृत्यं रूपभंगः ॥ ७ ॥ ततः अमात्यैरपहतकोशबलत्वाद्धृतस्वाम्यः अपहतस्वामित्वः स सुरथो भूपतिः ॥ एकाकी असहायः ॥ केवलः मृगयाव्याजेन हयमारुह्य गहनं निरंतरव्याप्तलतादिपिहितोदरं वनं काननं जगाम गतवानित्यन्वयः । मृग्यं ते न्वेप्यंते प्राणिनो मृगादयोऽस्यां अमात्यैर्बालिभिर्दुष्टैर्दुर्बलस्य दुरात्मभिः ॥ कोशो बलं चापहतं तत्रापि स्वपुरे ततः ॥ ७ ॥ ततो मृगयाव्याजेन हृतस्वाम्यः स भूपतिः ॥ एकाकी हयमारुह्य जगाम गहनं वनम् ॥ ८ ॥ स तत्राश्रममद्राक्षीद्विजवर्यस्य मेधसः ॥ प्रशांतश्चापदाकीर्णमुनिशिष्यो पशोभितम् ॥ ९ ॥ मृगयापापद्धिस्तस्याः व्याजेनाखेटकवृत्तिमिषेण मुनिवनोपगमनमेवात्र मुख्यं कार्यं न तु मृगयाचरणम् ॥ मुख्यकार्यस्वरूपाच्छादनं व्याजः ॥ स्वामिन ईश्वरस्य भावः स्वाम्यं हृतं स्वाम्यं यस्य सह तस्वाम्यः । एक एव एकाकी । एकादाकिनिच्चासहाये ॥ एकत्वे तु एककः । कलिलं गहनं समे ॥ ८ ॥ द्विजेति संबुद्धयंतं वर्य इति तुराजविशेषणम् ॥ मार्कण्डेयः स्वशिष्यं संबोधयति ॥ हे द्विज इतः सुरथचरित्रकथायाः श्रवणप्रवणो भवेति ॥ स वर्यः वरार्हः सुरथस्तत्र तस्मिन् वने ॥ सुमेधसो नाम मुनेः शिष्यो पशोभितं प्रशांतश्चापदाकीर्णमाश्रममद्राक्षीत् ददर्शेत्यन्वयः ॥ मुनेरिति सुमेधसो विशेषणम् ॥ विधेयत्वेन आश्रम्यंति तपस्यंति अत्रेत्याश्रमः ॥ द्वाभ्यां मातृमौजीभ्यां जायते द्विजः ॥ हे द्विज सुष्ठु शोभना मेधायस्य सुमेधाः । नित्यमसि च प्रजामेधयोरिति असि च समासांतः ॥ तस्य मुनेः परमसामर्थ्यात्

शां० टी०

अ० १

॥ ३ ॥

प्रशांताः संत्यक्तहिंस्रताः येष्वपदाः व्याघ्रादयस्तैराकीर्णव्याप्तम् । शुनइवपदानियेषां तेष्वपदाः । शुनोदंतदंष्ट्राकर्णककुदवराहपदपुच्छेष्विति दीर्घत्वम् ॥ वरंपुनरा
ज्यावाभ्यष्टममनुत्वावाप्तिलक्षणमर्हतीति वर्यः सुरथः । दंडादिभ्योः ॥ अथवा छंदसिचेति यत् । छंदोवत्पुराणानि भवन्ति ॥ तपोभिरिष्यते यस्तु देवेभ्यः
सवरोत्तमः । देवादतेवरः श्रेष्ठे त्रिषु कृबिमेनाक्प्रिये ॥ शिष्यैर्वेदानधीयद्भिरुपशोभितं शोभान्वितं संजातशोभम् ॥ ९ ॥ तेन सुमेधसामुनिना सत्कृतः आदृतः पूजि
तः स सुरथः तस्मिन्मुनिवराश्रमे इतश्चेतश्च इतस्ततश्च विचरन् परिभ्रमन् कंचित्कालं तस्थौ स्थितश्चेत्यन्वयः ॥ कालमिति कालाध्वनोरत्यंतसंयोगे द्वितीया ॥
मुनिषु वरः श्रेष्ठः सुमेधाः मुनिस्तस्याश्रमे ॥ अथवा । स सुरथस्त्वस्मिन्मुनिवराश्रमे तेन मुनिना इतः प्राप्तः अभ्यागतः सत्कृतश्च सन् कंचित्कालं चेत्तश्च स्वातंत्र्यं च विचरन्
तपःक्षमं स्यान्न वेति विचिंतयन् तत्स्थावित्यपरोन्वयः ॥ १० ॥ तदामुनिसंदर्शनकाले तत्राश्रमे मत्वा कृष्टमानसः स सुरथः स्वचेतसा चिंतयत् कुटुंबं संस्मृतवा
तस्थौ कंचित्सकालं च मुनिना तेन सत्कृतः ॥ इतश्चेतश्च विचरन् तस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥ १० ॥ सोचिंतयत्तदा तत्र मत्वा कृष्टमानसः ॥
मत्पूर्वैः पालितं पूर्वमया हीनं पुरंहितत् ॥ मद्भृत्यैस्तैरसद्वृत्तैर्धर्मतः पाल्यते न वा ॥ ११ ॥
नित्यन्वयः ॥ ममेति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययम् ॥ मामिति भावो मत्वं ममता मत्वमिति मदीयता बुद्धिः तथा आकृष्टं वशीकृतं मानसं स्वातंत्र्यं चेत्ततो यस्य स तथो
क्तः ॥ किमचिंतयदित्यपेक्षायामाह ॥ पूर्वमत्पूर्वैर्मत्पित्रादिभिः धर्मतः पालितं मत्कुलागतं पुरंसंप्रतिविधिवशेन मया हीनं त्यक्तं तद्वह्निनिश्चयेन असद्वृत्तैरस
च्चरितैस्तैर्मद्भृत्यैर्मदमात्यप्रभृतिभिः पुंभिर्धर्मतः धर्ममाश्रित्य दुःखेभ्यः पाल्यते किं न वेति सोचिंतयत् सुरथ इत्यन्वयः ॥ सान्ववायागतं वस्तु धर्माद्यर्थोपसाधनम् ।
सान्ववायोद्भवैः सम्यक्पालनया हि धर्मत इति यमगीतातोयुक्तैः पाराजः स्वपुरानुस्मृतिः ॥ मत्पूर्वैः मममेवापूर्वाः मत्पूर्वास्तैः ॥ पूर्वकालम् ॥ भरणीयाभृत्याः ॥
भृजोसंज्ञायां क्यप् ॥ हिर्हतावधारणे ॥ वृत्तं पद्ये चारित्र्ये त्रिष्वर्तते दृढनिस्तले ॥ धर्माः पुण्यमन्यायस्वभावाचारसोमपाः ॥ उपमायां विकल्पे वा ॥ ११ ॥

दु० स०

॥ ४ ॥

किंनु भविष्यतीति तन्न जानेइतिसोचितयदित्यन्वयः ॥ सुखेन अकृच्छ्रेण प्रकर्षेण धीयते धार्यते पोष्यत च सुप्रधानः ॥ आतोयुगिति ईषदुः सुषुक्कच्छाकृच्छ्रार्थेषु उपपदे
 षु दधातेर्यक् ॥ युवोरनाकौ ॥ सप्रधान इत्यपपाठः ॥ सइतिच्छेदेऽपि प्रधान इति न स्यात् ॥ प्रदधाति प्रधानमिति न पुंसकत्वात् ॥ यदभ्यधुः परमात्मधीप्रकृतिमहामात्र
 मुख्येषु प्रधानमजहल्लिङ्गमद्वयोरिति प्रधानेनामात्येन सह वर्तते सप्रधान इति चेन्न ॥ मम वैरिवंशं यात इत्यनेन पौनरुक्तिप्रसंगात् ॥ प्रसह्याक्रांत राज्यात्वादमात्या एव
 हि वैरिण इत्यलं विस्तरेण ॥ सदा सर्वदामदो यस्येति स दामदः । यद्वा । सइति पदात्सप्रसिद्धो मेहस्तीति संबंधनीयम् ॥ दामानियति खंडयति दामदः ॥ आतो नुप
 सर्गेकः ॥ न पुंसि दामसंदानम् ॥ भुज्यंते भोगः । पालनेभ्यवहारे च निर्वेशे च पणोस्त्रियाम् । भोगः सुखे भुजंगानां शरीरफणयोरपि ॥ जानेइति । ज्ञाजनोर्जाशिति
 अनुपसर्गात् ज्ञइत्यात्मनेपदम् ॥ १२ ॥ ये नित्यं संततमनवरतं शश्वत्प्रसादधनभोजनैः प्रसादैरुचितदानैर्धनैर्वैतनरूपैर्भोजनैः मम अनुगता अनुजीविनः ते अय इदानीं
 न जाने सुप्रधानो मे शूरो हस्ती स दामदः ॥ मम वैरिवंशं यातः कान् भोगानुपलप्स्यते ॥ १२ ॥ ये ममानुगतानि नित्यं प्रसादधनभोजनैः ॥ अनुवृ
 त्तिं ध्रुवं ते यः कुर्वत्यन्यमहीभृताम् ॥ १३ ॥ असम्यग्व्ययशीलैस्तैः कुर्वद्भिः सततं व्ययम् ॥ संचितः सोतिदुःखेन क्षयं कोशो गमिष्यति ॥ १४ ॥
 मद्विहीना अनाथाः संतः अन्यमहीभृतां मदितरमहीभृतां राज्ञामनुवृत्तिं सेवां ध्रुवं निश्चितं कुर्वन्ति निश्चितामनुवृत्तिं विदधति इति सोचितयदित्यन्वयः ॥ ध्रुवो भवेदेकैवं तु
 निश्चितेशाश्वते त्रिषु ॥ १३ ॥ अतिदुःखेन मत्पूर्वमयात्र संचितः उपार्जितः समुवर्णादिद्रव्याणां कोशः राशिः असम्यग्व्ययशीलैरसम्यग्विफलः व्ययः द्रव्योत्सर्गः शीलं
 स्वभावो येषां ते तथोक्तास्तैः सततं व्ययं वित्तोत्सर्गं कुर्वद्भिः तैरमात्यप्रभृतिभिः करणैः क्षयं नाशं गमिष्यति प्राप्स्यतीति सोचितयदित्यन्वयः ॥ आहुश्च ॥ आगमे
 व्ययाभावे व्यये चानागमे क्रमात् ॥ कोशस्य वृद्धिना शैस्तस्तत्साम्ये पूर्वरूपतेति ॥ सततं संततम् ॥ लुपेदवश्यमः कृत्येतुं काममनसोरपि ॥ समो वाहितततयोर्मां च
 सस्य पचियुद्धवज्रोः ॥ अत्यर्थदुःखं यस्मिंस्तदतिदुःखं तेन कर्मणा ॥ शीलं स्वभावे सद्गुणे ॥ व्ययवित्तसमुत्सर्गचुरादावदंतः । व्ययं व्ययः ॥ मदभ्यधुः ॥
 वित्तत्यागे व्ययतिर्व्ययने गतौ इति ॥ १४ ॥

शां० टी०

अ० १

॥ ४ ॥

सपार्थिवः सरथ एतच्च पूर्वोक्तमतो न्यच्च सततं विस्तारितमंतः परगतं परांतरगतं देशांतरगतं च स्वकीयं वस्तु सर्वचित्तयामामेत्यन्वयः ॥ सततमित्यत्र सइतिच्छेदः ततं

सपार्थिवः सुरथ एतच्च पूर्वोक्तमतो न्यच्च सततं विस्तारितमंतः पुरगतं पुरांतरगतं देशांतरगतं च स्वकीयं वस्तु सर्वंचितयामासेत्यन्वयः ॥ सततमित्यत्र स इति च्छेदः ततं विस्तारितमित्यर्थः ॥ एकपदत्वे तु सततं संततमिति हि व्याख्यानं स्यात् ॥ ततश्च सुरथश्चिंतासंततिकाक्रांतस्वांततया वक्ष्यमाणप्राप्तव्याष्टममनुत्वपदावाप्त्यै चितानुकूलतया समाधानविधानविधुरः प्रसज्येत ॥ ननु च सोंचितयदितिक्रियापदे कृते पुनश्चिंतयामासेति वाचोयुक्तिर्न युक्तिमतीति चेत् । तज्ज्ञातं चानुक्तं च मयत्वा कृष्टमानसतया पुनः पुनश्चितितमेवांचितितमिव अंचितयद्राजेतियुक्तिमत्येव तद्वाचोयुक्तिरिति ॥ पृथिव्या ईश्वरः पृथिव्यां विदितः ज्ञातश्च पार्थिवः ॥ तस्येश्वरस्तत्र विदित इति चेत्यञ् ॥ स सुरथस्तत्र तपो वने तथा तथा तत्र स्वकीयं वस्तु विंचितयन् स नू विप्राश्रमाभ्याशो विप्रस्य सुमेधसो मुनेराश्रमस्याभ्याशो निकटे देशे एकं कंचिद्वैश्यं तृतीयं द्वितीयं ददर्श दृष्टवानित्यन्वयः ॥ तृतीयमात्ममुन्यपेक्षया द्वितीयमात्मापेक्षयेत्यर्थः ॥ विशोपत्यं जातिवैश्यः । गर्गादित्वाद्यञ् ॥ ददर्श हेति कचित् पाठः । एतच्चान्यच्च सततंचितयामास पार्थिवः ॥ तत्र विप्राश्रमाभ्याशो वैश्यमेकं ददर्श सः ॥ १५ ॥ स पृष्टस्तेन कस्त्वं भो हेतुश्चागमनेऽत्रकः ॥ सशोक इव कस्मात्त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे ॥ १६ ॥

स इति तु प्रकरणतोलभ्यते ॥ तु हि च स्महवैपादपुरणे ॥ अशूच्यास्तौ ॥ तालव्यांतः कर्मणि घञ् अभ्यश्यते व्याप्यते अभ्याशः एकं केवलमेकाकिनम् ॥ १५ ॥ तेन सुरथे न स वैश्यः पृष्टः किं पृष्ट इत्याह ॥ भो अहो त्वंकः कोसि जातितः किंच अत्र मुन्याश्रमे तवागमने च को हेतुः किं कारणमित्यन्वयः ॥ अव्ययं एष भो शब्द इति भाष्यम् ॥ अथ चैतद्भवच्छब्दस्य संबुद्धौ रूपं रुत्वोत्पद्यत्वलोपेषु (?) ॥ सामान्याल्लेशतो ज्ञातमपि वस्तु विशेषतः जिज्ञासमानो जिज्ञास्यं पृच्छन्नेवान्यदीप्सितम् ॥ राजा वैश्यं पुनः पृच्छति ॥ भो अहो त्वंकस्माद्धेतोः सशोक इव लक्ष्यसे सखे द इव प्रतीयसे कस्माच्चेतः त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे विमनस्क इव वीक्ष्यसे इत्यन्वयः ॥ मन्युशोकौ तु शुक्स्त्रियाम् ॥ मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि ॥ शोकेन सहितः स शाकेः दुर्मनाविमनाः स्यात् ॥ दुःस्थं मनो यस्य स दुर्मनाः इव साम्ये शारदाभ्रमिव पेलावमायुरिति वत् ॥ १६ ॥

दु०स०

॥ ५ ॥

इतीतिप्रणयोदितं प्रणयेन प्रेम्णा उदितं कथितम् ॥ तस्य भूपतेः सुरथस्य वचः आकर्ण्य श्रुत्वा स वैश्यस्तं नृपं सुरथमुद्दिश्य प्रश्रया वनतः प्रश्रयेण विनयेनावनतोनम्रः
सन् प्रत्युवाचेत्यन्वयः ॥ सुरथकृतप्रश्नानां प्रत्युत्तरं वक्तुं वाक्यमग्रहीदिति भावः ॥ विश्रंभयाच्चाप्रेमाणः प्रणयेन समार्थकाः ॥ १७ ॥ धनिनां कुले उत्पन्नोऽहं
समाधिर्नाम विख्यातः जयात्या वैश्योऽस्मीत्यन्वयः ॥ अनेन कस्त्वं भो इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ इत्य आढ्यो धनी ॥ कुलं गृहेऽपि वंशेऽपि ॥ धनेषु लोभात् गार्ह्या
त् असाधुभिरसज्जनैः पुत्रैश्च दारैश्च पुत्राणां च दारैर्निरस्तश्च निराकृतोऽस्मीत्यन्वयः ॥ एतेन स शोक इव कस्माच्च मिति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ १८ ॥ विहीनः स्व
जनैः बांधवैश्चरहितोऽस्मि ॥ इतोऽपि स शोकोऽस्मीत्यन्वयः ॥ दारैः पुत्रैरादायि मेधनं मदीयैर्दारैः पुत्रैश्च मेधनमादायि गृहीतमित्यन्वयः ॥ अनेन दुर्मना इव लक्ष्य

इत्याकर्ण्य वचस्तस्य भूपतेः प्रणयोदितम् ॥ प्रत्युवाच स तं वैश्यः प्रश्रया वनतो नृपम् ॥ १७ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ ॥ समाधिर्नाम वैश्योऽ
हमुत्पन्नो धनिनां कुले ॥ पुत्रदारैर्निरस्तश्च धनलोभादसाधुभिः ॥ १८ ॥ विहीनः स्वजनैर्दारैः पुत्रैरादाय मेधनम् ॥ वनमभ्यागतो दुःखी
निरस्तश्चासन्नवन्धुभिः ॥ १९ ॥ सोऽहं न वेद्मि पुत्राणां कुशलाकुशलात्मिकाम् ॥ प्रवृत्तिं स्वजनानां च दाराणां चात्र संस्थितः ॥ २० ॥

सेकस्मादिति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ मदीयैरातैर्बन्धुभिः पुत्रमित्रकलत्रादिभिर्हृतधनो निरस्तश्चाहं दुःखी उद्दिश्य मनाः सन्न वनमभ्यागतोऽस्मीत्यन्वयः ॥ अनेन हेतुश्चा
गमनेत्रक इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ १९ ॥ तथाविधः सोऽहमत्र वने संस्थितः सन्न पुत्राणां च स्वजनानां च कुशलाकुशलात्मिकां कुशलस्वरूपाम कुशलस्वरूपां च
द्विविधरूपां प्रवृत्तिं वा तान् वेद्मि न जानामीत्यन्वयः ॥ संगतोऽत्र त्रयैः स्थितः संस्थितः ॥ संस्थाधारे स्थितौ मृतौ इति वा ॥ दारशब्दः पुंस्येव भूम्न्येव कलत्रवाची ॥ कुश
लं चाकुशलं चात्मा स्वभावो यस्य सा तथोक्ता ॥ शेषाद्विभाषेतिकप्समासांतः इत्वं च ॥ २० ॥

शां० दी०

अ० १

॥ ५ ॥

किंनुइतिच्छेदः किम्पृच्छायांजुगुप्सने नुपृच्छायांविकल्पेच ॥ तत्रकिमित्यनव्ययंच ॥ संप्रत्येवसांप्रतंप्रज्ञादिभ्यश्चेत्यण् इहक्षेमत्वाश्रयोविकल्पस्तुशब्देन सूच्यते ॥ सांप्रतमिदानींतेषांपुत्रादीनांगृहेकिमपिक्षेमंनुवर्तते ॥ अथवासांप्रतमिदानींतेषांपुत्रादीनांगृहेकिमपिअक्षेमंनुवर्ततेइतितदुभयंनवेच्चीत्यन्वयः ॥ क्षेमं वाक्षेमंवानवेच्चीत्यर्थः ॥ कुशलंक्षेममस्त्रियाम् ॥ क्षिणोतिहिनस्तिक्लेशान्क्षेमम् ॥ तेसुताःसांप्रतंकिंसदृत्तानुअथवातेसुताःसांप्रतंकिंदुर्वृत्तानुइतितदुभयंकथंमेज्ञेयं स्यादित्यन्वयः ॥ तेसुताःसांप्रतंसदृत्तावादुर्वृत्तावाकथंमयाज्ञेयाइतिभावः ॥ तत्साधुवृत्तंचरित्रंयेषांतेसदृत्ताः ॥ अथवासतामिववृत्तंचरित्रंयेषांतेसदृत्ताः ॥ दुष्टमसाधुवृत्तंचरित्रंयेषांतेदुर्वृत्ताः अथवादुष्टानामसज्जनानामिववृत्तंचरित्रंयेषांतेदुर्वृत्ताः ॥ २१ ॥ इतिदुर्देवतावैश्यादूह्यत्पुत्रादिवंधुतः ॥ दुःखतःकथितंवाक्यमा कर्ण्योचेपुनर्नृपः ॥ हेसमाधेहेवैश्यभवान्धनैःकारणैःलुब्धैःगृध्रभिर्भयैःपुत्रदारादिभिर्दुर्वृत्तैर्बन्धुभिर्निरस्तोभूत् तेषुभवतःमानसंकर्तृ स्नेहंकिमनुवध्नातिकिमर्थंकरोती

किंनुतेषांगृहेक्षेममक्षेमंकिंनुसांप्रतम् ॥ कथंतेकिंसदृत्तादुर्वृत्ताःकिंनुमेसुताः ॥ २१ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यैर्निरस्तोभवाँलुब्धैः पुत्रदारादिभिर्धनैः ॥ तेषुकिंभवतःस्नेहमनुवध्नातिमानसम् ॥ २२ ॥ ॥ वैश्यउवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथाप्राहभवानस्मद्गतंवचः ॥ किंकरो मिनवध्नातिममनिष्ठुरतांमनः ॥ २३ ॥

त्यन्वयः ॥ तादृशेषुस्नेहनिबंधनंजुगुप्सितगार्हितंत्यजनयिंभवतइतिभावः ॥ यदाहुः ॥ भवतःस्निह्यतिस्निह्येद्रुह्येच्चद्रुह्यतेपुनः ॥ सौजन्यंसुजनेकुर्यादौर्जन्यमपिदुर्ज नइति ॥ भवाँलुब्धैरित्यत्रतोर्लिङ्गितिनकारस्यपरसवर्णानुनासिकोलकारः ॥ २२ ॥ यन्मद्गतमित्यपिकचित्पाठः सभ्यः ॥ ममेत्येकवचनपाठौचित्यादस्मद्गतमिति पाठेराजाग्रेवैशस्यप्रश्रयावनतस्यसतःप्रागल्भ्यनौचित्यप्रसंगाच्च ॥ हेनृपभवान् यन्मद्गतंवचः यथाप्राहब्रवीति एतद्वचः एवमिदमित्थमेव अथाप्यहंकिंकरो मिममनःकर्तृ निष्ठुरतांपरुषतांनवध्नातिनाचरतिनाश्रयतिइत्यन्वयः ॥ इवेत्यमर्थयोरेवम् स्मद्गतमस्मद्गतम् । अस्मत्पृथक् ॥ मद्गतंमद्गतं मत्पृथक् ॥ अथवाअस्माभिर्गतंज्ञातमस्मद्गतम् ॥ मयागतंज्ञातंमद्गतम् ॥ गत्यर्थाधातवोज्ञानार्थाअपिभवंति ॥ २३ ॥

दु० स०

॥ ६ ॥

हेराजन्पितृस्नेहसंत्यज्यधनलुब्धैः यैर्मत्पुत्रैर्निराकृतोस्मितेष्वेवपुनर्ममनःहार्दिवर्तते ॥ किंच ॥ पतिस्वजनहार्दभर्तृलक्षणबंधुस्नेहसंत्यज्यधनलुब्धैर्यैर्मदरैर्नि
 राकृतोस्मितेष्वेवपुनर्ममनःहार्दिवर्ततेकरोमिकिमित्यन्वयः ॥ हृदयस्यस्वांतस्यकर्महार्दप्रेमस्नेहइतियावत् युवादित्वाद् ॥ हृदयस्यहृत्स्वयदण्डासेष्वि
 तिहृद्भावः ॥ हार्दमस्त्यस्यतत्तुहार्दिमेमनःहृदयनिविष्टस्नेहोपेतस्नेहनिबद्धमितियावत् ॥ पतिरेवस्वभर्तैवस्वजनोबंधुस्तस्मिन् हार्दस्नेहः पतिस्वजनहार्दतत् ॥
 लुब्धोभिलाषुकस्तृष्णक् ॥ २४ ॥ हेमहामतेराजन्विगुणेष्वपिबंधुषुप्रेमप्रवणंमेचित्तमितिजानन्नपिनाभिजानामिकिमेतदित्यन्वयः ॥ अथवाहेमहामते
 राजन्यद्यस्मात्कारणात्बंधुषुअसत्स्वप्यस्तिमेचित्तंप्रेमप्रवणमितिजानन्नप्येतद्वारयितुंनाभिजानामिकरोमिकिमित्यन्वयः ॥ अथवाहेराजन्बंधुषुविगुणे
 षुसत्स्वपियच्चित्तंप्रेमप्रवणंस्यात् तत्किनामकुत्सितंगर्हितमितिजानन्नपिनाभिजानामीत्यन्वयः ॥ महतीमतिर्यस्यसः महामतिः ॥ हे महामतेप्रवणंप्रह्वंन
 यैःसंत्यज्यपितृस्नेहंधनलुब्धैर्निराकृतः ॥ पतिस्वजनहार्दचहार्दितेष्वेवमेमनः ॥ २४ ॥ किमेतन्नाभिजानामिजानन्नपिमहामते ॥ यत्प्रे
 मप्रवणंचित्तंविगुणेष्वपिबंधुषु ॥ २५ ॥ तेषांकृतेमेनिःश्वासोदौर्मनस्यंचजायते ॥ करोमिकियन्नमनस्तेष्वप्रीतिषुनिष्ठुरम् ॥ २६ ॥
 म्रमनुकूलम् ॥ प्रवणंकमनिमोर्व्याप्रहेनातुचतुष्पथे ॥ अगुणेषुविगुणेषुअस्नेहे निस्नेहेषु ॥ २५ ॥ करणंकृतिःकृतंनपुंसकेभावेक्तः ॥ अथवा करणंकृतिःकृतस्यै
 संपदादित्वाद्भावे स्त्रियांकिप् ॥ निर्गलतिश्वासोयस्मात्सनिःश्वासः शोकः ॥ दुःस्थंमनोयस्यदुर्मनाः तद्भावोदौर्मनस्यं प्रतिपक्षिणिनास्तिप्रीतिर्येषांतेअप्री
 तयः निष्ठुरंकठोरं तेषांपुत्रादीनांकृतेमेलाभायासंसिद्धविषयेसंसिद्धिप्रयुक्त्यैवमेनिःश्वासः शोकादैन्यदौर्मनस्यंदुःस्थितमनस्कत्वंचजायते ॥ यद्यस्मात्कारणात्
 मयिअप्रीतिष्वपितेषुपुत्रादिषुमेमनः निष्ठुरंनजायतेअतः करोमिकिमित्यन्वयः ॥ तदित्थंसंप्रतिसांसारिकचिंतातः कांदिशीकोस्मीतिभावः ॥ कांदिशीको
 भयद्रुतः ॥ कांदिशंव्रजामीतिव्याकुलोस्मीतिभावः ॥ २६ ॥

शां० टी०

अ० १

॥ ६ ॥

हेविप्रहेशिष्यसमाधिर्नाम असौ वैश्यश्च पार्थिवसत्तमः ससुरथश्चतौ द्वौ सहितौ मिलितौ हितसंयुक्तौ वासंतौ तं प्रसिद्धं सुमेधसं नाम मुनिं समुपस्थितौ सम्यक् जग्मतुरित्य-
 न्वयः ॥ तिष्ठति रूपपूर्वो गत्यर्थोऽपि ॥ पार्थिवेषु सन् अतिशयेन पार्थिवसत्तमः ॥ २७ ॥ अल्पाक्षरत्वाद् वैश्यस्य पूर्वनिपातः अभ्यर्हितस्तु पार्थिवः क्षत्रियत्वात् ॥
 यथान्यायं तु शश्वत् वर्णोक्तविधि मनतिक्रम्यैव यथाहमहं पूज्यं बृद्धमनतिक्रम्यैव यथाश्रमं तस्मै सुमेधसे मुनये संविदं संभाषणाद्याचारं कृत्वा तेनापि पूजितौ तदनुमत्या उ-
 पविष्टौ संतौ वैश्यपार्थिवौ काश्चित्स्वार्थपराः उचिताः कथाः उक्तीः चक्रतुः विदधतुरित्यर्थः ॥ तुः स्याद्देवधारणे ॥ स्त्रीसंविदज्ञानसंभाषाक्रिया
 काराजिनामसु ॥ प्रतिज्ञातोषणाचारेष्वपि संवित्रयुज्यते ॥ २८ ॥ हे भगवन् हे सर्वैश्वर्यसंपन्न हे मुने त्वामहमेकरहस्यं प्रष्टुमिच्छामि तद्वदस्व रहस्युपदिश ॥
 मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तौ सहितौ विप्रतं मुनिं समुपस्थितौ ॥ समाधिर्नाम वैश्योऽसौ च पार्थिवसत्तमः ॥ २७ ॥ कृत्वा तु तौ यथान्यायं
 यथाहं तेन संविदम् ॥ उपविष्टौ कथाः काश्चिच्चक्रतुर्वैश्यपार्थिवौ ॥ २८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥
 दुःखाय यन्मे मनसः स्वचित्ताय तत्तां विना ॥ २९ ॥ मम त्वंगतराज्यस्य राज्यांगेष्वखिलेष्वपि ॥ जानतोऽपि यथाज्ञस्य किमेतन्मुनिसत्तम ॥ ३० ॥
 भासनोपसंभाषासूत्रेण रहस्युपच्छंदने आत्मनेपदम् ॥ यद्यस्मात्कारणात् स्वचित्ताय तत्तां विनाऽवस्थानं मे मनसः दुःखाय भवतीत्यन्वयः ॥ यदहमेकरहस्यं त्वं प्रष्टु-
 मिच्छामि तत्तममावश्यमाकर्णनीयम् अन्यथा तदाकर्णनाभावे स्वचित्ताय तत्त्वं न स्यात् ॥ तद्भावस्तु मे मनसः दुःखाय स्यात् संशयापन्नत्वात् ॥ तस्मात्तद्वहस्यं मया
 श्रोतव्यमेवेति भावः ॥ ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्याथ मोक्षस्य षण्णां भगवति स्मृतिः ॥ २९ ॥ मुनिष्वतिशयेन सन् विपश्चिन्मुनिसत्तमः
 हे मुनिसत्तम जानतोऽपि उत्पन्नज्ञानस्यापि गतराज्यस्य शत्रुहस्तंगतसाम्राज्यस्य मेऽखिलेष्वपि राज्यांगेषु यथाज्ञस्येव मम त्वं ममावर्तते किमेतदित्यन्वयः ॥
 विनष्टराज्यस्य पुंसः राज्यांगेषु किं मम त्वेन कृतं स्यादिति भावः ॥ स्वाम्यमात्यसु हृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि चेति सप्त राज्यांगानि ॥ ववायथा तथैवैवम् ॥ ३० ॥

दु०स०

॥ ७ ॥

अयं वैश्वश्वयद्यपि पुत्रैर्निकृतः विप्रकृतः खिलीकृतस्तथादारैः कलत्रैर्भृत्यैश्च उज्झितः उत्सृष्टः ॥ स्वजनैर्भात्रादिबन्धुभिरपि संत्यक्तस्तथापितेषु पुत्रादिषु ममत्वेन अतिस्नेहवानिति भावः ॥ निकृतः स्याद्विप्रकृतः निष्क्रियते खिलीक्रियते स्म निकृतः ॥ अथवा निकृतस्त्वनृजुः शठः ॥ निकृणोति हिनस्ति निकृतः हिंसको यमनृजुः शठ इत्युज्झित इत्यर्थः ॥ कुसृतिर्निकृतिः शाब्दम् ॥ निष्कृत इत्यप्रस्तुतत्वादपपाठः ॥ तथा हि निष्कृतिः प्रायश्चित्तिः । यदाहुः कामतो ब्राह्मणवधे जीवतो नास्ति निष्कृतिरिति प्रायश्चित्तिर्नास्तीत्यर्थः ॥ प्रायश्चित्तिस्तु निष्कृतिः ॥ अथवानिरर्थकः कृतो निकृतः अथवानिष्क्रांतः कृतात्कारणात् राज्याद्वानिष्कृतः ॥ ३१ ॥ द्वावपि अत्यंतदुःखितौ वर्त्तावहे इत्यन्वयः ॥ इवेत्यमर्थयोरेवम् ॥ पिञ्चबंधने ॥ विषिणोति बध्नाति विषयः शब्दस्पर्शरूपरसगंधलक्षणः ग्रामसमूहादिलक्ष अयंच निकृतः पुत्रैर्दारैर्भृत्यैस्तथोज्झितः ॥ स्वजनेन च संत्यक्तस्तेषु हार्दितथाप्यति ॥ ३१ ॥ एवमेष तथा हंच द्वावप्यत्यंतदुःखितौ ॥ दृष्टदोषोपि विषये ममत्वाकृष्टमानसौ ॥ ३२ ॥ तत्किमेतन्महाभाग यन्मोहो ज्ञानिनोरपि ॥ ममास्य च भवत्येपाविवेकांधस्य मूढता ॥ ३३ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ज्ञानमस्ति समस्तस्य जंतोर्विषयगोचरे ॥ विषयाश्च महाभागांति चैवंपृथक् पृथक् ॥ ३४ ॥ णश्च विषयश्च दृष्टदोषत्वमध्रुवत्वमंततो दुःखहेतुत्वं च ॥ ममेति भावो ममत्वं तेन आकृष्टमानसं योस्तौ तथोक्तौ ॥ ३२ ॥ हे महाभाग हे सुमेधो मुने ॥ ज्ञानिनो रपि आवयोर्नृपवैश्ययोर्मोहो भवतीति यत्तदेतत्किमित्यन्वयः ॥ भगस्यैश्वर्यादेरिदं भागम् महद्भागं यस्य समहाभागः ॥ तयोर्ज्ञानिनोः को नु मोह इत्यत आह ॥ हे ब्रह्मन् मूढस्य विवेकांधस्य इदं सुखाय इदं दुःखायेति हिताहितपार्थक्ये विषये अंधस्य मम च सुरथसमाधिसंज्ञयोर्नृपवैश्ययोरेषामूढताविवेकविहीनता मोहापन्नता भवतीति किमेतदित्यन्वयः ॥ अचक्षुषितमस्य धंजलेति मिरकृत्यपि ॥ ३३ ॥ हे राजन् समस्तस्य सर्वस्य जंतोश्चेतनस्य प्राणिनः विषयगोचरे ज्ञानं बुद्धिमात्रमस्तीत्यन्वयः नहि मोक्षे धीर्ज्ञानं विवक्षितम् ॥ किंतु विषयगोचरे ॥ इन्द्रियार्थस्य तत्तदिन्द्रियजं ज्ञानं विद्यत एव तावन्मात्रमिति भावः ॥ विषि

शां० दी०

अ० १

॥ ७ ॥

गोतिबध्नातीतिविषयःशब्दादिः ॥ गावःइंद्रियाणिचरंत्यस्मिन्गोचरः ॥ गोचरसंचरेतिसाधुत्वम् ॥ यद्यपि रूपंशब्दोगंधरसस्पर्शाश्चविषयाअमी गोचरा
 इंद्रियार्थाश्चेत्यभिधानात् यएवविषयःसएवगोचरइतिपौनरुक्त्यंप्रतीयते । तथापीहदुःखितंसुरथंप्रतिविषिणोतिबध्नातिविषयोदुःखहेतुरिंद्रियंवशीकरोति
 गोचरइतिप्रदर्शनादपौनरुक्त्यंद्रष्टव्यम् ॥ भगस्यैश्वर्यादिरिदंभागम् । महद्भाग्यस्यासौमहाभागः ॥ हेमहाभागराजन्एवंवक्ष्यमाणप्रकारेणविषयाश्चविषय
 वृत्तयश्चपृथक्विभिन्नायांति ॥ पार्थक्येनेंद्रियगोचरतांव्रजंति ॥ अथवा प्रसरंतिसंचरंतिइत्यन्वयः ॥ विषयाश्चमहाभागजातिश्चैवंपृथक्पृथगितिपाठे
 जातिःसामान्यंरूपत्वगंधत्वाद्यमप्यनेकविधम् ॥ ३४ ॥ सत्यपिचक्षुर्गोलकेकेचिच्चेतनाःप्राणिनः दिवांधाःउलूकादयः तथाअपरेकेचित्प्राणिनःकाकादयो
 दिवांधाःप्राणिनःकेचिद्रात्रावंधास्तथापरे ॥ केचिद्दिवातथारात्रौप्राणिनस्तुल्यदृष्टयः ॥ ३५ ॥ ज्ञानिनोमनुजाःसत्यंकिंनुतेनहि केवलम् ॥
 यतोहिज्ञानिनःसर्वेपशुपक्षिमृगादयः ॥ ३६ ॥ ज्ञानंनतन्मनुष्याणांयत्तेषांमृगपक्षिणाम् ॥ मनुष्याणांचयत्तेषांतुल्यमन्यत्तथोभयोः ॥ ३७ ॥
 रात्रावंधाः दृष्टिहीनाइत्यन्वयः ॥ केचिद्गवाश्चप्रभृतयःप्राणिनःयथादिवातथारात्रौचतुल्यादृष्टिर्येषांतेतुल्यदृष्टयोभवंतीत्यन्वयः ॥ पूर्वरज्ञासुरथेनपृष्टंयन्मो
 होज्ञानिनोरपितत्किमेतदितितत्रोत्तरमर्थांगीकारेण ॥ ३५ ॥ मनुजाःज्ञानिनः सत्यं किंनुतेएवकेवलंज्ञानिनोनहि ॥ यतोमनुजेभ्योऽन्येपिसर्वेपशुपक्षिमृगादयःज्ञा
 निनःसंत्येवंहीत्यन्वयः ॥ सर्वेऽपिमनुजादयो यथाविषयंयथोचितज्ञानाएवेतिभावः ॥ मनुजामानवाःसंतिसाधुसत्यम् ॥ तुस्याद्देवधारणे । हिहेतावधारणे ।
 अतोह्यनेनापिकेवलंनियतमपरंक्रियाविशेषणमिदानींज्ञानित्वाविशेषात्प्राणिनांप्रतिनियतज्ञाननिबंधनव्यवहारासिद्धिःकथंस्यादित्याशंक्यतामुपपादयितुमाह ।
 ॥ ३६ ॥ तेषांमृगपक्षिणांयज्ज्ञानंस्वभावजम् ॥ शास्त्रजमव्याहृतज्ञानजंचतन्मृगपक्षिणाम् ॥ तुल्यमन्यत्तथोभयोः तथातेनप्रकारेणप्रतिनियतंतत्त्वस्वजातिप्रयु

दु०स०

॥ ८ ॥

कोपयुक्तं विषयज्ञानादन्यथज्ज्ञानं शरीरमात्रोपयोगितत् उभयोर्मृगादिमनुष्ययोः ॥ आहारनिद्रादिविषयज्ञाननिबन्धनव्यवहारपार्थक्यसंसिद्धेरसांकर्ष्यमिति भावः ॥ ३७ ॥ प्रागुक्तं राज्ञायन्मोहो ज्ञानिनोरपि तत्किमेतदिति तत्र किमाश्चर्यमित्याह सद्दृष्टान्तम् ॥ हेराजन् ज्ञाने सत्यपि मोहान्ममत्वाच्छावचंचुषु शिशुत्रोटिषुकण मोक्षादतानादृतकणमोक्षान्क्षुधाबुभुक्षयापीड्यमानानपि एतान्पतंगान्पश्येत्यन्वयः ॥ ज्ञाने सत्यपीति ॥ येषावचंचुषु निक्षेप्तव्यकणास्ते यद्यस्माभिरेव भक्षयेरन्तर्हि नूनं वयं क्षुधानपीड्यामहे इति स्वार्थं जानंतोऽपि स्वयं क्षुधापीड्यमाना अपि मोहान्ममत्वाद्वाशावचंचुष्वेव कणान्निक्षिपन्ति पक्षिण इति भावः ॥ पतेरंगचपक्षिणि ॥ चंचुस्त्रोटिरुभेस्त्रियौ ॥ आदृताः कणमोक्षायैस्ते कणमोक्षादृताः ॥ बाहिताश्यादिषु परनिपातः ॥ कणमोक्षाहितानित्यापि क्वचित्पाठः ॥ ३८ ॥ हेमनुजव्याघ्रराजन्मानुषालोभात्प्रत्युपकाराय प्रत्युपकृतिलोभात् हेतोः सुतान् सुतेषु विषयेषु कालांतरे प्रत्युपकारमेतेऽस्मदर्थं करिष्यन्तीति साभिलाषा सकामाः भवन्ति इति पादत्रयान्वयः ॥

ज्ञानेऽपि सति पश्यैतान्पतंगान्छावचंचुषु ॥ कणमोक्षादृतान्मोहात्पीड्यमानानपि क्षुधा ॥ ३८ ॥

मानुषामनुजव्याघ्रसाभिलाषाः सुतान्प्रति ॥ लोभात्प्रत्युपकाराय नन्वेतान्किं न पश्यसि ॥ ३९ ॥

तत्र निदर्शनमाह ॥ ननु भो राजन् त्वं एतान् लोके प्रसिद्धान् पक्षिमृगादीन्ममत्वात् सुतान्प्रतिसाभिलाषान्सादृतान् किं न पश्यसि ॥ इति चतुर्थपादान्वयः ॥ अहो राजन्नेते यदि पशुपक्षिमृगादयोऽपि किल प्रत्युपकारनिरपेक्षा अपि केवलं ममत्वादेव सुतान्प्रतिसाभिलाषाः सादरादृश्यन्ते किन्तु तमानुषाममत्वाकृष्टमानसाः प्रत्युपकारगृध्रवः सुतान्प्रतिसाभिलाषाः स्युरतिरामेवेति भावः ॥ मनुजोयं व्याघ्र इव शूरः श्रेष्ठः मनुजव्याघ्रः ॥ उपमितं व्याघ्रदिभिः सामान्या प्रयोग इति समासः । स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः । सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ प्रश्नावधारणानुज्ञानुनयमंत्रणेन नु ॥ सुतान्प्रति इति प्रतियोगे द्वितीया सप्तम्यर्थे त्रापि उपकृतपुत्रकर्तव्यप्रत्युपकारलोभात्पितरो मनुष्याः पुत्रवासल्यं कुर्युर्ममत्वाच्च विशेषत इत्यलं विस्तरेण ॥ ३९ ॥

शां०टी०

अ०१

॥ ८ ॥

यद्यप्यमीमनुष्यायथाप्रत्युपकारार्थं पुत्रान्पालयंतितद्वन्मोक्षार्थमपियतंत एव ॥ तथापि संसारस्थितिकारिणामहामायाप्रभावेण ममतावर्त्तमोहगर्ते निपातिताः इत्यन्वयः ॥ ममता आवर्त्त इव ममतावर्त्तः ॥ तत्र तत्र च महत्यामायायाः प्रभावः सामर्थ्यं सर्वाकलनशक्तिविजृम्भः तेन । अथवा महामायां प्रति पूरयति महामाया प्रसचासौ भावश्चेति तेन ॥ भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ संसारस्य स्थितिः प्रवाहनित्यतयावस्थानं न कदाचिदनीदृशं जगदिति भावाभावावपि जगद्रूपौ संसाररूपावेव संसारस्थितिकरोतीति तच्छीलः संसारस्थितिकारी तेन ॥ ४० ॥ चशब्दो हेतौ यतो महामायेति याऽनादिः प्रसिद्धास्ति भवती एषा जगत्पतेः हरोर्विष्णोः योगनिद्रेति कथ्यते ॥ तया जगत्संमोह्यते मुह्यत्सं प्रयुज्यते मोहपरायणं क्रियते ॥ तत्तस्माज्ज्ञाने सत्यपि पुत्रादिषु ममत्वं कथं जायते इति अत्र विस्मयोनका तथापि ममतावर्त्तमोहगर्ते निपातिताः ॥ महामायाप्रभावेन संसारस्थितिकारिणा ॥ ४० ॥ तन्नात्र विस्मयः कार्यो योगनिद्रा जगत्पतेः ॥ महामायाहरेश्चैषा तया संमोह्यते जगत् ॥ ४१ ॥ ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ॥ बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥ ४२ ॥ र्य इत्यन्वयः ॥ विस्मयोद्भुतम् । योगो निद्रेव योगनिद्रा प्रपञ्चात्मावगमो योगो त्रध्यानलक्षणो विषयेभ्यश्चित्तवृत्तिनिरोधो विवक्षितः न तु साक्षान्निद्रा अस्वप्नत्वा देवानाम् । योगः सन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ अपूर्ववस्तुलाभेऽपि भेषजेऽपि चरेऽपि च ॥ मममायादुरत्ययेति भगवद्वचनान्महामायायाः प्राधान्यमाह ॥ ४१ ॥ हियस्मादनादिः प्रसिद्धा वैष्णवीमाया भगवती ऐश्वर्यादियुता ॥ अतः सा देवी स्वेच्छया दीव्यं तीक्ष्णं ज्ञानिनामपि उपनिषत्स्थज्ञानानामपि पुंसां चेतांसि बलात्सामर्थ्यादाकृष्य मोहाय सांसारिकत्वाय ममत्वाय प्रयच्छति ददाति चित्तानि ममत्वाधीनानि करोतीत्यन्वयः ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं नाकाकसीरिणोः ॥ दाणो यच्छः शिति ॥ ४२ ॥

दु०स०

॥ ९ ॥

तयादेव्याचराचरंविश्वंविमृज्यतेविशेषेणसृज्यतेउत्पाद्यते ॥ अथचसैषादेवीप्रसन्नासतीनृणांपुंसांवरदाभवति अप्रसन्नाऽवरदाभवति ॥ अथच सैषादेवी
नृणांभक्तानांप्रसन्नासतीमुक्तयेचभवतीत्यन्वयः ॥ तयाविमृज्यतेतयाअविमृज्यतेइत्यकारप्रश्लेषोविवक्षातोज्ञेयः अइत्येतत्पृथगव्ययम् ॥ अमानोनाःप्रति
षेधवचनाइतिस्मरणात् ॥ अभ्यधुश्च ॥ अभावेनह्यनोनापीति ॥ चरतीतिचराचरंजंगमरूपंविश्वमित्यर्थः ॥ चरिष्णुजंगमचरंत्रसमिगंचराचरम् । चरिच
लिपतिवदीनांद्वित्वाक्चाभ्यासस्यवा चरादीनांपचायचिद्विर्भावोभ्यासस्यागागमश्च आग्विधानसामर्थ्याद्धलादिःशेषो न अन्यथाऽऽकारादेशएववक्तव्यः
स्यात् ॥ नचेहचरंचाचरंचेतिविगृह्यैकवद्भावेनविश्वविशेषणंचराचरमित्येतादितिशंकनीयम् ॥ विश्वग्रहणादेवजगद्ग्रहणादेववातस्यपौनरुक्त्यप्रसंगात् ॥ नहि
स्थावरजंगमात्मकादन्यद्विश्वस्यशब्दवाच्यंवास्ति ॥ तस्माच्चराचरमिहजंगममेवविवक्षितम् ॥ विश्वजगच्छब्दयोरिहभिन्नवाक्यस्थतयाविवक्षितत्वादपौनरु

तयाविमृज्यतेविश्वंजगदेतच्चराचरम् ॥ सैषाप्रसन्नावरदानृणांभवतिमुक्तये ॥ ४३ ॥

साविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूतासनातनी ॥ संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ ४४ ॥

क्त्यम् ॥ समंसर्वम् । विश्वमशेषंकृत्स्नसमस्तनिखिलाखिलानिनिःशेषम् ॥ विष्टपंभुवनंजगत् ॥ जगतिजगद्विश्वम् ॥ जगत्स्याद्विष्टपेक्कीवेयौवनेजंगमेत्रिषुइतिरुद्रको
शः ॥ ४३ ॥ इहमहामायाअविद्यारूपाबंधहेतुः विद्यारूपातुमुक्तिहेतुरितिप्रतिपाद्यते ॥ तत्रअविद्यापक्षस्तावत् साप्रसिद्धादेवीअविद्याविद्येतरा ॥ यद्वा वेत्तिवित्
ब्रह्मज्ञानसंपन्नस्ततोऽन्यःअवित्सांसारिकः तंयातिअविद्या ॥ कीदृशीअविद्या अपरमा पराउत्कृष्टामामोक्षलक्ष्मीः ततोऽन्याऽपरमा ॥ अथवा नविद्यतेपराउ
त्कृष्टामामोक्षलक्ष्मीर्यस्याःसाअपरमा ॥ अथवा अःविष्णुःपरमःपरोऽन्योधिकरणभूतोयस्याःसाअपरमा ॥ पुनःकीदृशीअविद्याअमुक्तेर्हेतुभूतान
विद्यतेर्मुक्तिर्यस्मात्त्रिवर्गात्सोऽमुक्तिस्त्रिवर्गः धर्मकामार्थलक्षणः क्षयस्थानवृद्धिलक्षणोवात्रिवर्गः तस्यहेतुभूता ॥ पुनःकीदृशीअविद्याअसनातनीनस

शां०टी

अ०१

॥ ९ ॥

नासदाभवा असनातनी ॥ अनादिरपिह्यविद्याविद्याविनिवर्तनीयत्वादनित्या अध्रुवा ॥ पुनः कीदृशी अविद्या सर्वेश्वरी सर्वेश्वराः ईशानशीलाः स्वामिनः स्वस्वा
मिभावसंबंधसंबन्धिनो भवन्ति ॥ यतः सा सर्वेश्वरी अखिलप्रपंचरूपा सैवैश्वरी ऐश्वर्यसंपन्ना ॥ अतएव संसारबंधहेतुः संसार इति बंधस्तस्य हेतुः कारणम् अथवा
सर्वेषां लोकानामिश्वराः ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः तेषां ब्रह्मादीनामीश्वरी ब्राह्मी वैष्णवी माहेश्वरीति व्यपदेशतस्तत्र तद्वशीकृत्यौचित्यात् स्वामिनीति यावत् ॥ पुनः
कीदृशी अविद्या सा अः विष्णुस्तेन सह वर्तमाना विष्णुमायेत्यर्थः ॥ चकारेण विद्यारूपा हि महामायेति पक्षः समुच्चीयते ॥ तथाहि सा वैष्णवी माया
सैव विद्या अतीतप्रपंचब्रह्मगोचरा ॥ पुनः कीदृशी विद्या परमापरात्मात्मतत्त्वगोचरत्वाद्दुस्तरा ॥ पुनः कीदृशी विद्या सनातनी सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रु
तेः ॥ ब्रह्मरूपत्वान्नित्या ॥ ब्रह्मतत्त्वगोचरत्वोपचारौचित्यापि शाश्वती ॥ शाश्वतस्तु ध्रुवो नित्यः सदा तन सनातनाः ॥ सायंचिरमित्यादिना द्युःतुट्टित्वा
राजोवाच ॥ ॥ भगवन्काहिसा देवी महामायेति यां भवान् ॥ ब्रवीति कथमुत्पन्ना कर्मचास्याश्च किं द्विज ॥ ४५ ॥

तुङ्गीप् ॥ पुनः कीदृशी विद्या सर्वासंपूर्णा विश्वरूपा ॥ पुनः कीदृशी विद्या ईश्वरस्य ईश्वरी ईश्वरेश्वरी ॥ ईश्वरस्यापि हि स्वरूपदिदक्षुत्वौचित्यावाप्तव्यत्वात्
अवश्याश्रयणीयत्वात्तस्याः ॥ स्थेशभासपिसकसोवरजितिवरचि ईश्वर इति रूपम् अश्रुते अश्रुव्याप्तौ व्याप्नोति इति विगृह्य ईश्वरीति भवति ॥ अश्रोतेराशु
कर्मणि वरट्चेच्चोपधाया इत्यौणादिको वरट् ॥ पुनः कीदृशी विद्या ॥ संसारबंधहेतुः पुंसः मुक्तेर्हेतुभूता कारणभूतेत्यर्थः ॥ संसाररूपबंधस्य हेता गता सं
सारबंधहेता तस्य संसारबंधहेतुः पुंसः मुक्तेर्मोक्षस्य हेतुभूता ॥ ज्ञानादेव तु कैवल्यमिति सिद्धांतश्च विधैव मुक्तिः निदानमिति तात्पर्यम् ॥ हेतुरिति हि गतौ तृचि
षष्ठ्येकवचनांतमेतत् ॥ षष्ठीसमासः ॥ कर्तरिचेति तु षष्ठीसमासप्रतिषेधः प्रायिको जनिकर्तुः प्रकृतिरिति पाणिनिप्रयोगाद्विगादवसीयते ॥ हेतुशब्दस्तु उका
रांतः कारणवाची ॥ अविद्या अहंमतिः विद्या तु मोक्षफलं ज्ञानम् ॥ ४४ ॥ सुरथः सुमेधसंमुनिं महामायामहिमानं प्रष्टुं वाक्यमूचे ॥ हे भगवन् द्विज सुमेधः मुनेभ

दु०स०

॥ १० ॥

वान्यामहमायेतिब्रवीतिआहकाहिसादेवीसाचकथंकेनप्रकारेण उत्पन्नाउदभूत् अस्यादेव्याःकर्मचकिंपराक्रमश्चकइत्युवाचराजेत्यन्वयः ॥ इतिहेतुप्रकरण
प्रकाशदिसमाप्तिषु ॥ ४५ ॥ पुनःपृच्छतिराजा ॥ हेब्रह्मविदांवरश्रेष्ठत्वत्तःसकाशात्तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामितदितिकिं सादेवीयत्प्रभावायत्सामर्थ्यायत्स्वरूपा
यदाकृतिः यदुद्भवाचयदुत्पत्तिकाच ॥ तस्याःदेव्याःसामर्थ्यंकीदृशंकिंस्वरूपंकीदृशंचप्रादुर्भवनमितिप्रश्नतात्पर्यम् ॥ त्वत्तःत्वत् आख्यातोपयोगइत्य
पादानता यःभावोयस्याःसा यत्स्वरूपंयस्याःसायथोक्ता ॥ ब्रह्मविदंतिब्रह्मविदःतेषांमध्येवर ॥ वेदस्तत्त्वंतपोब्रह्मब्रह्माविप्रःप्रजापतिः । ब्रह्मवेदोब्रह्मतपो
ब्रह्मज्ञानंचशाश्वतम् ॥ ब्रह्मन्नितिसंबुद्ध्यतःपाठःकचित् ॥ ४६ ॥ अथसुमेधाऋषिरुवाच ॥ हेराजन्जगन्मूर्तिःसादेवीनित्यैवतयादेव्याइदंलोकमयंसर्वं
यत्प्रभावाचसादेवीयत्स्वरूपायदुद्भवा ॥ तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामित्वत्तोब्रह्मविदांवर ॥ ४६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ नित्यैवसाजगन्मूर्तिस्त
यासर्वमिदंततम् ॥ तथापितत्समुत्पत्तिर्वहुधाश्रूयतांमम ॥ ४७ ॥ देवानांकार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवतिसायदा ॥ उत्पन्नेतितदालोकेसानि
त्याप्यभिधीयते ॥ ४८ ॥

ततंरुतम् ॥ सातुकेनापिनततानकृता ॥ तथापिलोकोपकारार्थात्तत्समुत्पत्तिस्तत्प्रादुर्भावः ॥ बहुधाअनेकैःममवाचोयुक्तित्स्त्वयाश्रूयतामित्यन्वयः ॥
जगत्जगतीमूर्तिःकायायस्याःसातथोक्ता ॥ तस्याःसमीचीनाउत्पत्तिः तत्समुत्पत्तिः ॥ मूर्तिःकाठिन्यकाययोः ॥ ४७ ॥ सादेवीदेवानांकार्यसिद्ध्यर्थं
दाविर्भवतिप्रकाशतेतदासादेवीनित्यापिसतीलोकेउत्पन्नालब्धजन्मेतिअभिधीयतेकथ्यतेजनतयेत्यन्वयः ॥ आत्मवचनादात्मरूपत्वादकृतकत्वाच्चनित्यंत
स्याइतिभावः ॥ प्रकाशेप्रादुराविःस्यात् ॥ आविर्भवतिप्रकाशतेइत्यर्थः ॥ नियतंभवानित्या नेर्ध्रुवेत्यप् ॥ गतानुगतिकोलोकोनलोकःपारमार्थिकः ॥
सतीमप्यसतीमाहसीतारक्षःक्षयाश्रयात् ॥ सहजोयःसमुल्लासःक्षीराब्धेःसोपिमंस्यते ॥ चंद्रइत्यत्रकिंकुर्मोगतानुगतिकंजगत् ॥ ४८ ॥

शां०टी०

अ०१

॥ १० ॥

कल्पांतेप्रलयेब्रह्मादीनांनिशावसानेजगतिभुवनेएकार्णवीकृतेएकार्णवत्वेनकृतेसतिएकोदकपूरत्वावस्थापितेसतिभगवानैश्वर्यादिसंगतः प्रभुः स्वामीविष्णुर्व्या-
पकोनारायणः शेषमनंतफणीश्वरमास्तीर्यआप्रसार्यतल्पकीकृत्ययदायोगनिद्रामभजत्योगनिद्रामिवासेवत । तदातस्मिन्कालेयोगनिद्रोपलक्षितेकाले
विष्णुकर्णमलोद्भूतौमधुकैटभावितिविख्यातौनाम्नाकथितौद्वावसुरौसुरविद्विषौ ब्रह्माणंविष्णोर्नाभिकमलस्थंवेधसंहिसितुमुद्यतौउद्युक्तावुन्मुखावभूतामिति
श्लोकयुग्मान्वयः ॥ योगोनिद्रेवध्यानांगनिद्रातां वेवेष्टिव्याप्नोतिविश्वंविष्णुः जंगम्यतेजगत्तस्मिन् यस्मिन् रणंत्यंभांसिसंतिबहूनिर्णवः ॥ अर्णसोलोपश्चे-
तिवः ॥ एकःकेवलोर्णवःसमुद्रः पूर्णोयस्मिंस्तत् एकार्णवंजगत् प्रलयतः प्राक्सप्तार्णवत्वेजगद्धचवस्थापितंप्रलयेतु एकार्णवस्यजगतोभावः ऐकार्णव्यं
ब्राह्मणादित्वात्प्यञ् ॥ वृद्धिः स्त्रियामैकार्णव्यमेवऐकार्णवी षिद्रौरादिभ्यश्चेतिङीप् ॥ तथाऐकार्णव्या एकार्णवत्वेनकृतंव्यवस्थापितंजगत्तस्मिन् ॥
योगनिद्रायदाविष्णुर्जगत्येकार्णवीकृते ॥ आस्तीर्यशेषमभजत्कल्पांतेभगवान्प्रभुः ॥ ४९ ॥ तदाद्वावसुरौघोरौविख्यातौमधुकैटभौ ॥
विष्णुकर्णमलोद्भूतौहंतुंब्रह्माणमुद्यतौ ॥ ५० ॥ सनाभिकमलेविष्णोःस्थितोब्रह्माप्रजापतिः ॥ दृष्ट्वातावसुरौचोग्रौप्रसुप्तंचजनार्दनम् ॥ ५१ ॥
॥ अथवा नियत्याभगवत्या (?) ॥ जगत्येकार्णवेकृतेइतिमुक्तसंशयः पाठः ॥ संवर्तःप्रलयःकल्पःक्षयःकल्पांतइत्यपि ॥ कल्पःशास्त्रेविधौन्यायेसंवर्तंब्रह्मणो
दिने ॥ कल्पस्यांतोवधिः कल्पान्तः तस्मिन् ॥ मन्यतेऽहमेवशूरइतिमधुः ॥ मधुःपुंस्यसुरेचैत्रेमधुकेसुरभावपि ॥ क्लीबंतुमधुमयेस्यात्क्षौद्रेपुष्परसेपिच ॥
कीटस्येवभाः प्रभायस्यतत्कीटभंकर्णजंमलंतत्रभवः कैटभः ॥ बृंहतिवर्धतेब्रह्मा तम् । विष्णोःकर्णांतयोर्मलंतदुद्भूतौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ विष्णोर्नाभिकमलेस्थितः
संप्रजापतिर्ब्रह्मातावसुरौचउग्रौदृष्ट्वाजनार्दनंचप्रसुप्तंयोगनिद्रापन्नंदृष्ट्वाएकाग्रहृदयस्थितः सन्नहरेः विष्णोः प्रबोधनार्थाय हरिनेत्रकृतालयांतांयोगनिद्रामहा-
मायांतुष्टादस्तुतवान् ॥ इतिश्लोकयुग्मान्वयः ॥ नाभिरेवकमलंतत्रस्थितउपविष्टः ॥ ब्रह्माविप्रोपिकश्चित्स्यात् ॥ अतउक्तंप्रजापतिरिति । प्रजापति

दु०स०

॥११॥

मनुरपि स्यादत उक्तं ब्रह्मा इति ॥ अर्दहिंसायांचुरादिः जनानर्दयति हि नस्ति जनार्दनः अर्दगतौ याचने च ॥ भ्वादिः जनान् अर्दति गच्छति ॥ दृष्टस्तौ स्तवन
क्रियाफलं स्वरक्षालक्षणं ब्रह्मण एवेत्यात्मनेपदे सति तु दृष्टे इति पाठः ॥ अथवा स्तवनक्रियाफलं पारंपर्यात् देवरक्षणलक्षणमेवेति युक्तं परस्मैपदं तुष्टावेति ॥
यदुक्तम् ॥ इति हरेः प्रबोधनार्थायेति तु यद्यप्यव्यवहितं स्तवनक्रियाफलं साक्षात्प्रयोजनम् ॥ तथापि प्रयोजनं दैत्यवधविधिद्वारकं पारंपर्यायधृतं देवसंरक्षणमेव स्त
वनक्रियाफलम् ॥ एकमद्वितीयमग्रं प्रमुखं हृदयं स्वांत्यस्य स एकाग्रहृदयः ॥ अनन्यमनस्कः स्थितः निष्कंषः ॥ अथवा एकमद्वितीयमग्रं प्रधा
नं हृत्चित्तं यस्य सः एकाग्रहृत् ॥ अये शुभावहे विधौ दैत्यवधलक्षणे विषये स्थितः दत्तावधानः अयस्थितः ॥ हरेर्नेत्रेणैव कृत आलयो यया सातथोक्ता ॥ अथ
वा हरिणानेत्राभ्यां कृत आलयो गृहं यस्याः सातथोक्ता ॥ अथवा हरेर्नेत्रेण चक्षुषा प्रमाणेन कृतः अलयः असंश्लेषः अनाशः अमोक्षो वा यस्याः सातथोक्ता
तुष्टावयोगनिद्रांतामेकाग्रहृदयस्थितः ॥ प्रबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रकृतालयाम् ॥ ५२ ॥

ब्रह्मोवाच ॥ विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थितिं संहारकारिणीम् ॥ स्तौमि निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलतेजसः ॥ ५३ ॥

॥ अथवा हरेः परमात्मनो नेता प्रापयिता वेदांतः हरिनेता तैनाकृतः आलयः गृहं प्रतिनियतं स्थानं यस्याः सातथोक्ता ताम् । प्रबोधनमेवार्थः प्रयोजनं तस्मै प्रबोधनार्था
य ॥ ५१ ५२ ॥ ब्रह्मातावत्तांस्तौ तु स्वयमेव प्रतिजानीते प्रतिज्ञां करोति ॥ अतुलमसदृशं तेजो यस्य सः अतुलतेजाः तस्य विष्णोर्ध्यानरूपां निद्रां स्तौमि ॥
तेजःप्रभावे दीप्तौ च बलेशु क्रेपिकीर्तितम् । तेजःअसहनत्वेपि । यदाहुः । अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् ॥ प्राणात्ययेऽप्यसहनं तत्तेजः समुदाहृतम् ॥
कीदृशीं निद्राम् ॥ विश्वेश्वरीं विश्वस्य ईश्वरीं व्यापिकां जनयित्रीम् ॥ अश्रोतेराशु कर्मणि वरदृचे चोपधायाः ॥ पुनः कीदृशीं जगद्धात्रीं जगतोधारयित्रीं पोष
यित्रीं च ॥ पुनः कीदृशीं स्थितिं सर्गसंहारमध्यमावस्थां कुर्वाणाम् ॥ संहारं च सर्गस्थित्युत्तरावस्थां कुर्वाणाम् ॥ सुप्यजातौ णि निस्ताच्छील्ये ॥ पुनः कीदृशीं भगवतीं

शां०टी०

अ०१

॥११॥

षडैश्वर्यसंगताम् ॥ जगदिति ॥ धात्रीमितिताच्छील्येतृन्योगे नलोकाव्ययसूत्रेणषष्ठीनिषेधात्कर्मणिद्वितीयांतंजगदिति ॥ एतेनविष्णुयोगनिद्रैवजगत्सर्ग
स्थितिसंहारकारिणीब्राह्मीवैष्णवीमाहेश्वरीमयीशक्तिरितिस्तुतितात्पर्यसूचितम् ॥ ५३ ॥ अशेःसरत् ॥ षत्वकत्वषत्वानि ॥ अक्षरंवर्णनिर्माणंवर्णमप्यक्ष
रंविदुः । अक्षरंनक्षरंविद्यादक्षरंश्रुतितोययोः ॥ अश्नातित्रीनलोकान्मुक्तेभूतात्मकत्वादक्षरा ॥ अश्नुतेव्याप्नोतिविश्वात्मकत्वाच्चअक्षरा ॥ यद्वा क्षरतिसं
चलतिक्षरं नक्षरमक्षरंध्रुवम् अक्षराध्रुवातएव हेअक्षरेध्रुवेहेनित्येहेशाश्वतिहेदेवित्वंस्वाहादेवतोद्देशेनद्रव्यत्यागजनितदेवतापितृरूपत्वेनआस्थिताअंगीकृ
ता ॥ प्रज्ञासिशास्त्रेण । अव्ययंस्वाहेति ॥ यदभ्यधुः ॥ स्वाहादेवहविर्दानेश्रौषडौषड्वषट्स्वधेतिच ॥ यद्वा त्वंस्वाहेति देवहविर्दानमंत्ररूपासि ॥ यद्वा ॥ त्वं
स्वाहेत्येवमसिस्वाहात्वं देवस्वरूपेत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ त्वंस्वाहासिहुतभुक्प्रियासि ॥ सुष्टुआहूयतेस्वाहासास्त्यस्याःइतिवास्वाहा ॥ स्वाहाश्राप्यनलप्रिया ॥
यद्वा आकारःस्यात्पितामहः । त्वंसुष्टुआपितामहंब्रह्माणंजिहीषेगच्छसिस्वाहासि त्रय्यसिब्राह्म्यसि ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ हेदेवित्वंस्वधापित्रुद्देशेनदी
त्वंस्वाहात्वंस्वधात्वंहिवषट्कारःस्वरात्मिका ॥ सुधात्वमक्षरेनित्येत्रिधामात्रात्मिकास्थिता ॥ ५४ ॥

यमानद्रव्यजनिततृप्तिरसि ॥ यद्वा ॥ त्वंस्वधेत्येवमसिस्वधात् ॥ स्वधेतिमंत्रतोभुंजानापितृरूपासीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ अकारोवासुदेवःस्यात् ॥ सुष्टुअंवासुदे
वंदधासिपोषयसिस्वधासिलक्ष्मीरसि ॥ हेदेविहियतःत्वंवषट्कारोसि ॥ अतःवषट्किंद्रायेतिवषट्कारभागिंद्रइतित्वमिंद्राण्यसीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ हेदेवित्वंहित्वमेव
वषट्कारोसि वषट्कारोयजमानः ऋत्विक्चासि ॥ हिहेताववधारणे ॥ हेदेवित्वंस्वरात्मिका ॥ स्वःस्वर्गःआत्मायस्याःसास्वर्गरूपासि ॥ यद्वा ॥ त्वंपरलोकात्मा
सि ॥ स्वर्गेपरेचलोकेस्वः ॥ यद्वा ॥ त्वंस्वरात्वंस्वरात्मिकाऽनुदात्तादिस्वरूपरूपासि ॥ अथचनिषादऋषभादिस्वरात्मिकाप्यसि ॥ अथवा वषट्कार
स्वरात्मिकाइत्येकंपदम् ॥ वषट्कारयतिवषट्कारंस्वःफलंतपःप्रयोजनमात्मायस्याःसा ॥ वषट्कारप्रवर्तकस्वर्गरूपफलात्मासि ॥ हेदेवित्वंसुधामसिसुधाअ
सि हेदेवित्वंत्रीनलोकान्त्रीनूवेदान्त्रीनूब्रह्मविष्णुमहेश्वरान्वादधासिइतित्रिधासि ॥ यद्वा त्रिधामासि ॥ त्रीणिधामानिगृहाणिभुवनलक्षणानिदेहानिब्र

दु० सं०

॥ १२ ॥

हादिरूपाणि ते जांसि चंद्राकाराणि च त्रिशक्तिलक्षणानि यस्याः सा त्रिधामा ॥ हे देवित्वं त्रात्मिका ॥ त्रङ्पालेनै ॥ त्रायते त्राः विष्णुः कृष् त्रा आत्मा स्व
भावो यस्याः सा विष्णुरूपासि ॥ यद्वा संपदादित्वाद्भावे कृष् ॥ त्राणं त्राः पालनमात्मा स्वरूपं यस्याः सा पालनरूपासि ॥ यद्वा हे देवित्वं त्रिधा त्रिभिः प्रकारैः ए
कमात्रद्विमात्रत्रिमात्ररूपस्वरा ॥ परंपरया वर्णात्मकह्रस्वदीर्घप्लुतभेदभिन्नमात्रा आत्मा यस्याः सा त्रिमात्रात्मिका स्वरवर्णरूपासि स्थितासि अस्थितासि च ॥
यद्वा ॥ त्रिधा त्रिभिः प्रकारैः ब्राह्मी वैष्णवी माहेश्वरी रूपाः मातरः आत्मा स्वरूपं यस्याः सा त्रिशक्त्या कृतिस्त्रिमात्रात्मिके यां विष्णुयोगनिद्रास्थितेति ॥ त्रिधामात्रा
त्मिका ॐकाररूपेति च मात्रा अकारः उकारः मकारश्चेति तदात्मिका तत्स्वरूपेति कश्चिदोमूपदगतवर्णानि भांक्षीत् ॥ तच्च पापात् पापीयः ॥ ईदृशी मोमूपदव्युत्प
त्तिमत्सूत्रामंधस्य चांधलस्य विनिपातः पदे पदे इत्यंधपरंपरा पारंपर्यपर्यागतामंधकुक्कुटी गतिमिव पदे पदे स्खलंतीं प्रतिक्रियदवतुष्यामः किम् ॥ यद्वा तुष्यामः ॥

अर्धमात्रास्थितानित्यायानुच्चार्या विशेषतः ॥ त्वमेव संध्यासावित्री त्वंदेवि जननी परा ॥ ५५ ॥

क्रियद्वा तुष्यामः ॥ तथा हि वर्णेषु ये वर्णैकदेशावर्णांतरसमानाकृतयस्तेषु तत्कार्यं न भवति ॥ तच्छाया अनुकारिणो हितेन पुनस्तएवेति पृथक्प्रयत्ननिवर्त्य हि
वर्णमिच्छन्त्याचार्याः ॥ दर्शिता त्रास्माभिरोपदव्युत्पत्तिरोन्नमश्र्चंडिकाया इत्यात्रावतेष्टिलोपश्चेति सूत्रत इत्यलं विस्तरेण ॥ ५४ ॥ पूर्वत्र त्रिधामात्रात्मिका इति
विशेषणेन अकारादिस्वरूपमात्रकात्मतोक्ता ॥ अर्द्धमात्रात्वमित्यनेन तु ककारादिव्यंजनरूपमात्रकात्मतोच्यते ॥ हे देवित्वमर्धमात्रा अर्धमात्रा अर्धमात्रा सा
व्यंजनवर्णस्वरूपमात्रिका त्वमेव ॥ अर्धनपुसकमिति समासः ॥ तदुक्तम् ॥ एकमात्रो भवेद्भूस्वो द्विमात्रो दीर्घ उच्यते ॥ त्रिमात्रस्तु प्लुतो ज्ञेयो व्यंजनं चार्धमात्रकमि
ति ॥ अथवा पूर्वत्र त्रिधामात्रात्मिकेत्यनेन ओमात्मकत्वं विवक्षितम् ॥ तत्र ओमिति द्वे मात्रे दीर्घत्वात् ॥ मकारस्तु वर्धमात्रः व्यंजनत्वात् ॥ एवं त्रिधामात्रात्मकता
॥ अथवा ओमभ्यादान इति सूत्रतो वेदादिप्रारंभे ॐ अग्निमीले पुरोहितमित्यादौ ओं शब्द ओं इति प्लुतः ॥ एवं त्रिधामात्रात्मकता ॥ अथवा प्रणवष्टेरि

शां० टी०

अ० १

॥ १२ ॥

तिसूत्रेण यज्ञकर्मणि अपारेतां सिजिन्वतो ३ मूदत्येवंपादस्य वा अर्द्धस्य वा अंत्यस्याक्षरस्यो ३ मूशब्दस्त्रिमात्रादिश्यते एवं त्रिधामात्रात्मकता ॥ तत्रो ३ मूशब्देमकार
रूपाया अर्द्धमात्रास्थितानित्याधुवामोक्षं सूचयंती विशेषतः ॥ अनुचार्या परमात्मरूपत्वात् ॥ यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा स हेति श्रुतिविशेषतः लक्षणीया
सा अर्धमात्रात्वमेव ॥ अर्धमात्रासूचितायामुक्तिः सात्वमेवेति भावः ॥ अर्धमात्रायामर्धरूपतया स्थितेत्यपि ख्याव्यातम् ॥ अथ च अंविष्णुं याति अयारमा सात्वमेव
॥ अथ च वदेः किप् ॥ वदतीति उत वाचकः शब्दः न विद्यते उत वाचकः शब्दो यस्य सा नुत् यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा स हेति श्रुतेः ॥ चरितुं गंतुं प्रातुमर्हाचार्या ॥
अनुच्चसाचार्या च अनुचार्या परब्रह्मता सात्वमेव ॥ हे देवित्वमेव संध्यासि ॥ संध्यायंत्यस्यां संधीयेते अहोरात्रौ वास्यां संध्यापितृप्रसूः ॥ पितृणां मातासीति यावत् ॥
अथवा हे देवित्वमेव सावित्री ॥ सवितुरियं सावित्री ऋगसि ॥ यद्वा ॥ सा प्रसिद्धा सावित्री वैष्णवी शक्तिरसीति यावत् ॥ यद्वा ॥ सविता देवता यस्य सा तदा दिव्या

त्वयैतद्धार्यते विश्वं त्वयैतत्सृज्यते जगत् ॥ त्वयैतत्पाल्यते देवित्वमत्स्यंते च सर्वदा ॥ ५६ ॥

हतिरहिताक्कम् ॥ सैव व्याहृतिसहिता गायत्रीत्युच्यते ॥ हे देवित्वं वेदजननी गायत्र्यसि इति यावत् ॥ नित्यस्यापि सतो वेदस्य गायत्र्युपदेशानुदयाद्वेदाध्ययनानुदय इ
ति गायत्र्युपरिष्ठैव सती वेदाध्ययनम् ॥ जननीत्यध्येयाध्ययनैक्योपचारौ चित्यतो वेदं जनयति वेदजननी ॥ वेदस्य वा जननी वेदमाता गायत्रीत्युक्तम् ॥ हे देवित्वं परा
सि श्रेष्ठासि ॥ यद्वा ॥ पृथालन पूरणयोः पिपत्ति परा ॥ वेदांश्च जनांश्च वेदजनान्नयंति सौख्यं प्रापयंतीति वेदजनन्यो ब्राह्मयाद्यास्तासां परापालयित्री च त्वमेवासि ॥ वे
दजननीति तु पाठे देवानां जननी अदितिस्त्वमेव परा उत्तमा ॥ यद्वा ॥ वेदजननी गायत्रीपांति वेदजननी पाः ऋषयस्तानुरक्षितुरासि वेदजननी परात्वमेवासि ॥ ५७ ॥
इह हि पाठक्रमादर्थक्रमो बलीयानिति सृष्ट्याद्युपक्रम्योच्यते ॥ हे देवित्वया ब्राह्मया शक्त्या एतज्जगत्सृज्यते उत्पाद्यते ॥ हे देवित्वया वैष्णव्या शक्त्या एतज्जगत्प

दु०स०

॥ १३ ॥

न्यतेदुःखाद्रक्ष्यते ॥ हेदेवित्वंरौद्रीशक्तिःसतीएतज्जगदंतेऽवसानेअतिसिखादसि ॥ तदित्थंसर्वदापुनःपुनः क्रमशःसर्गस्थितिसंहारलक्षणत्रिविधावस्थापन्न
तद्विश्वं वस्तुतस्तवयैकयापिब्राह्मीवैष्णवीरौद्रीव्यपदेशभेदभिन्नयाशक्त्याधार्यतेआत्मशक्त्यामधिकरणरूपायांविश्वमाधेयीक्रियतेत्वयेतितात्पर्यं सर्वददासी
त्यन्वयः ॥ ५६ ॥ इहजगन्मयेइतिपाठः ॥ मयगतौ ॥ मयतेजानातिमया ॥ पचाद्यचिस्त्रियांटाप् ॥ जगतोमयाजगन्मया ॥ हेसर्वज्ञेसंबुद्धौहेजनन्मये
हेभुवनज्ञे ॥ सर्वगत्यर्थाधातवःप्रयोगात्ज्ञानार्थाः ॥ जगन्मयिइतिपाठेपिसंबुद्धयंतमेव ॥ देव्यानयासृष्टव्यत्वेनपालनीयत्वेनसंहर्तव्यत्वेनच देवीकर्तृकजग
त्कर्मकतत्तत्सर्गादिक्रियाविषयभूताज्जगतोहेतोरागताजगत्सर्गादिव्यापारमुद्दिश्यागताप्रादुर्भूतादेवी जगन्मयीत्युच्यते ॥ ततआगतइत्यधिकृत्यमयडिति
सूत्रेणहेतुभ्योमनुष्येभ्यश्चमयट्प्रत्ययः ॥ ततआगतइत्यर्थेजगतोहेतोरागतादेवीजगन्मयी ॥ टित्त्वात्ङीप् ॥ ह्रस्वः ॥ अथवा तत्प्रकृतवचनेमयट् ॥
विसृष्टौसृष्टिरूपात्वंस्थितिरूपाचपालने ॥ तथासंहतिरूपांतेजगतोस्यजगन्मये ॥ ५७ ॥

महाविद्यामहामायामहामेधामहास्मृतिः ॥ महामोहाचभवतीमहादेवीमहेश्वरी ॥ ५८ ॥

प्रकृतंप्रस्तुतमुच्यतेस्मिन्नितिप्रकृतवचनंतदितिप्रथमासमर्थात्प्रकृतवचनेभिधेयेमयट् ॥ जगत् प्रकृतंप्रस्तुतंकर्तव्यत्वेनोच्यतेऽस्यांजगन्मयीसंबुद्धौह
्रस्वः ॥ हेदेविहेजगन्मयिभुवनज्ञे ॥ अथवा हेजगन्मयिजगन्निर्मातुमागते जगन्निर्माणकारणादागतेत्वंअस्यजगतःविसृष्टौविशेषतःसृष्टौउत्पादनेविषये
सृष्टिरूपासि ॥ तथांतेवसानेसंहारेविषयेसंहतिरूपाचासीत्यन्वयः ॥ सृष्टिस्रष्टृयोःपालनपालयिभ्योःसंहतिसंहर्त्र्योश्चाभेदेनातिशयोक्तिः ॥ देव्याःसर्वा
त्मकत्वेनवास्वरूपकथनम् ॥ हेदेविजगन्मयिब्रह्माणिवर्ततइतिव्यपदेशमात्रंसृष्ट्यादिकंतुत्वमेवचकरोषिनाहमितिनम्रोक्तिरप्यवसेया ॥ ५७ ॥ हेदेवित्वंम
हतीविद्यापरब्रह्मगोचरज्ञानरूपासि ॥ हेदेवित्वंमहतीअविद्याअनिर्वचनीयाविद्याप्रपंचपरिविज्ञानरूपासि ॥ हेदेवित्वंमहतीमाया ॥ अनात्मन्यात्मेतिबुद्धि

शां०टी०

अ० १

॥ १३ ॥

रात्मन्यप्यनात्मेतिबुद्धिर्माया ॥ हेदेवित्वंमहामेधामहतीधारणावतीबुद्धिःमहतीअमेधाअधारणावतीधीः ॥ हेदेवित्वंमहास्मृतिर्महतीस्मृतिर्ध्यानरूपामहती
अस्मृतिःअध्यानरूपा ॥ हेदेवित्वंमहामोहामहाममतामहाऽममताच ॥ हेदेवित्वंभगवतीऐश्वर्ययुक्ताच अभगवतीअनैश्वर्यासि ॥ हेदेवित्वंमहादेवीमहादेव
स्यस्त्री ॥ हेदेवित्वंमहेश्वरी ॥ महतीईश्वरीव्यापकस्वभावा ॥ अशोतेराशुकर्मणिवरट्चेच्चोपधायाः ॥ अथच महतीविद्यायस्यांसामुक्तिःमहती
मायाअविद्यायस्यामअमुक्तिः ॥ इत्थंमहामेधास्मृतिः महास्मृतिरितिइष्टदेवतोपासना ॥ महामोहा तृष्णा अस्मृतिः मूर्च्छानिद्राच ॥ ५८ ॥ ॥
हेदेवित्वंचत्वमेवसर्वस्यप्रकृतिरिति ॥ प्रक्रियतेसर्वमनयाप्रकृतिः सत्त्वरजस्तमःसाम्यावस्थाअव्यक्ताख्याप्रधानम् ॥ अथचत्वमेवगुणान्सत्त्वरजस्त
मांसिविभावयसि ॥ पृथक्कृत्यजगद्रूपेणावस्थापयसि ॥ गुणत्रयविभाविनी ॥ सत्वंज्ञानसुखहेतुःरजोरागात्मदुःखहेतुस्तमआवरकंमोहहेतुः गुणाःप्रकृति
प्रकृतिस्त्वंचसर्वस्यगुणत्रयविभाविनी ॥ कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्चदारुणा ॥ ५९ ॥

त्वंश्रीस्त्वमीश्वरीत्वंह्रीस्त्वंबुद्धिर्बोधलक्षणा ॥ लज्जापुष्टिस्तथातुष्टिस्त्वंशातिःक्षांतिरेवच ॥ ६० ॥

धर्माः ॥ हेदेवित्वमेवकालरात्रिः ॥ जगत्संहारकारिणीयामभंगिनीयत्रप्रलीयतेजगत् ॥ हेदेवित्वमेवमहारात्रिःयत्रचतुर्मुखोमुक्तिमागात् ॥ हेदे
वित्वमेवदारुणा मोहरात्रिश्वासि ॥ ममतागर्भपातिनीमहामायाख्यासंसृतिःदंष्ट्राकरालाग्निरुद्रपत्न्यःअतिदारुणाः ॥ मोहरात्रिर्मोहतनुर्जगत्सूत्रेजग
त्करी ॥ ५१ ॥ हेदेवित्वंश्रीःसंपत्तिरसिहरिप्रियाप्यसि ॥ हेदेवित्वमीश्वरीईश्वरस्यपत्न्यासि ॥ अशोतेराशुकर्मणिवरट्चेच्चोपधायाइति ॥ जगद्व्या
पिनीचासि ॥ हेदेवित्वंह्रीःअसि ॥ ह्रींकारोवैप्राणइतिश्रुतेः ॥ प्राणभूतासि ह्रीमितिमकारांतमव्ययंप्राणवाचि ॥ ह्रीमनुनासिकस्वरांतपाठेतुदेवी
प्रणवासीतिरहस्यंह्रीस्त्वमितिचपाठेलज्जाशब्देनपौनरुक्त्यंस्यात् ॥ हेदेवित्वंबुद्धिरसिचिन्मात्रब्रह्मरूपासि त्वंबोधलक्षणासि ॥ बोधयितृव्यापारद

दु०स०

॥ १४ ॥

शनासि अथवा बोधरूपाविविधागमरूपासि ॥ हेदेवित्वंलज्जासिब्रीडासि ॥ हेदेवित्वंपुष्टिरसि अवयवोपचितिरसि ॥ हेदेवित्वंतथातेनतुष्टिरसि
 प्रीतिरसि ॥ हेदेवित्वंशांतिरूपारतिविषयव्यावृत्तिरसि ॥ हेदेवित्वमेवक्षांतिस्तितिक्षाचासि ॥ ६० ॥ हेदेविहेचंडिकेत्यंथाउक्तलक्षणप्रकारेण ॥
 खड्गिनीशूलिनीगदिनीचक्रिणीशंखिनीचापिनीबाणाबाणवतीपरिधायुधाचसतीअतएवघोराअत्युग्रदर्शनाभुशुंडीतिभाष्यसेइत्यन्वयः ॥ अतइनिठनौग
 दिनित्यत्रतुब्रीह्यादिभ्यश्चेतिइनिःसर्वत्र ॥ ऋन्नेभ्योङीप् ॥ बाणाबाणवतीअर्शआदिभ्योऽच्मत्वर्थीयः ॥ परिघःपरिघातनः लोहबद्धोलगुडआयुधंयस्याः
 सातथोक्ता ॥ खड्गशूलगदाचक्रशंखचापबाणपरिघैरष्टाभिरायुधैरष्टभुजाघोरात्युग्राकृतिश्चंडिकादेवी ॥ भुशुंडीतिवक्ष्यमाणलक्षणासतीप्रसीदत्विति
 भावः ॥ मुडिखंडने ॥ शत्रूंमुंडतिखंडयतिइतिकर्मण्यणिस्त्रियांडीप् शत्रुमुंडी ॥ भुजैःशत्रुमुंडीभुजशत्रुमुंडीचंडिका ॥ अत्रहिभुजशत्रुमुंडीशब्दैःपृषोदरा
 खड्गिनीशूलिनीघोरागदिनीचक्रिणीतथा ॥ शंखिनीचापिनीबाणाभुशुंडीपरिधायुधा ॥ ६१ ॥

सौम्यासौम्यतराशेषसौम्येभ्यस्त्वतिसुंदरी ॥ परापराणांपरमात्वमेवपरमेश्वरी ॥ ६२ ॥

दीनियथोपदिष्टमितिशिष्टोपदिष्टत्वात् जइत्यस्य अत्रुम्इत्यस्यचलोपेकृतेभुशुंडीतिव्युत्पाद्यते ॥ भुजाभिरष्टभिःशत्रूनष्टावष्टाभिरायुधैः । मुंडत्यत्युग्रचंडोक्ति
 भुशुंडीचंडिकास्मृता ॥ यच्चाहुः उड्डीयोड्डीयचप्राप्यनदंतीदशकर्तिका ॥ क्रमतेचानतांगीयासाभुशुंडीनिगद्यते ॥ एतेनबाणभुशुंडीपरिधायुधेत्येकंपदमिति
 व्याख्यावगंतव्या । बाणइत्यनाकारःपाठःइत्युक्तिरपिव्युदस्ता ॥ भुशुंडीगोफणिकेत्युक्तिरप्ययुक्तिमूलोपेक्षणीयाप्रेक्षावद्भिः ॥ परिघोलोहार्गलमिति तुशब्द
 तोर्थतश्चभ्रष्टंव्याख्यातम् ॥ यदाहक्षीरस्वामी ॥ परितोहंतिपरिघः परौघइतिहेर्धत्वम् ॥ लोहबद्धोलगुडइति ॥ ६१ ॥ हेदेवित्वमेवजगतीसौम्यासिअक्रू
 राप्रशांतासि । सोमदैवतिकाप्यसि । अथवा शोभनामालक्ष्मीःयस्यासौसुमःविष्णुः सुमस्यभावःसौम्यंशोभनलक्ष्मीकत्वम् तद्यस्याअस्त्यसौसौम्या ।

शां०टी०

अ०१

॥ १४ ॥

अर्शआद्यच् । शोभनलक्ष्मीकत्वयुतासि । अथवा उमासहितःसोमःउमापतिस्तस्यभावःसौम्यतद्यस्याःसासौम्याउमापतित्वयुतासि ॥ हेदेवित्वमेवसौम्य

अर्शआद्यच् । शोभनलक्ष्मीकत्वयुतासि । अथवा उमासहितःसोमःउमापतिस्तस्यभावःसौम्यंतयस्याःसासौम्याउमापतित्वयुतासि ॥ हेदेवित्वमेवसौम्य
तरासि ॥ सूयतेसुधासोमश्चन्द्रःसोमस्येयंसुधासौमी ॥ सौमींसुधामर्हतिसौम्यादेवावलित्वंच । दंडादित्वाद्यः । तयोस्त्वमतिशयेनसौम्यासौमतरा ॥ द्वि
वचनमविभज्योपपदेतरबीयसुनावितिद्विवचनेउपपदेतरप् ॥ तसिलादिष्वाकृत्वसुचःइतिपुंवद्भावः ॥ हेदेवित्वमशेषसौम्येभ्यःअखिलसुंदरेभ्यःपदार्थे
भ्यस्तुपार्थक्येनअतिसुंदरीअसि ॥ सुष्ठुनंदयतिसुंदरी मनोज्ञा मनोरमा सोमदैवतकेसौम्यः ॥ सौम्यःस्यात्सुंदरेपिच । सौम्योऽक्रूरबुधेसौम्यःसौम्यः
शांतिप्रयोगतः ॥ हेदेवित्वमेवपराश्रेष्ठा । हेदेवित्वमेवपराणांश्रेष्ठातःपरमा ॥ अत्युत्कृष्टापरमोत्तमा ॥ व्यवस्थात्रतुश्रेष्ठत्वस्यविवक्षितत्वात् । अन्यथापरे
षामितिस्यात् । अथवा परंब्रह्मअणंतिकथयंतिपराणःक्रिप् ॥ तेषांमध्येत्वंपरमासि ॥ यद्वा परेचापरेचपरापराः ॥ द्वंद्वेचेतिसर्वनामत्वाभावात्सुडागमा

यच्चकिंचित्क्वचिद्वस्तुसदसद्वाऽखिलात्मिके ॥ तस्यसर्वस्ययाशक्तिःसात्वंकिंस्तूयसेमया ॥ ६३ ॥
ययात्वयाजगत्स्रष्टाजगत्पात्यत्तियोजगत् ॥ सोपिनिद्रावशंनीतःकस्त्वांस्तोतुमिहेश्वरः ॥ ६४ ॥

भावः ॥ तेषांत्वंपरमा । अथच हेदेवित्वमेवपरमा । उत्कृष्टालक्ष्मीः । अथवा परमःईश्वरःतस्यस्त्रीत्वमेवपरमेश्वरी ईश्वरीस्वामिनीदुर्गालोका
नांव्यापिकाचसा ॥ ६२ ॥ हेअखिलात्मिकेदेविक्वचित् जगति सत् असद्वायच्चकिंचिद्वस्तुपदार्थरूपंप्रतीयतेतस्यसर्वस्यसदसदात्मकस्ययाशक्तिःसा
मर्थ्यसात्वमेवासि ॥ अतःपरंमयाकिंस्तूयसेइत्यन्वयः ॥ पदंचपदार्थश्चताभ्यांक्रियमाणास्तुतिश्चस्तोताचस्तुत्यंचतत्तदुचितशक्तिश्चत्वमेवेतित्वत्तोन्य
त्वाभावाद्देदनिबंधनास्तुतिःकथंप्रवर्तनीयेतिभावः ॥ इयमेवचपरमावधिस्तुतिरतोऽपिकानामस्तुतिरित्यपरोभावः ॥ अग्न्यादितत्तदौचित्यतत्तदर्थक्रि
याकरीशक्तिरप्रतिबद्धात्माधर्मः सामर्थ्यशब्दिता ॥ ६३ ॥ हेदेवित्वांस्तोतुमिहकईश्वरःकःसमर्थोस्तिनकोपि ॥ तथाहिययाजगत्स्रष्टाउत्पादयि
ता । तृचंतोयम् । यद्वा भविष्यदनद्यतनेलुडन्तोयम् ॥ यःजगत्पातिरक्षति भविष्यत्सामीप्येलट् ॥ यद्वा जगत्पाताइतिपाठः॥भविष्यदनद्यतनेलुडंतोयम् ॥

दु०स०

॥ १५ ॥

योवसानेजगत् अत्तिसंहरति ॥ सोपिविष्णुरपिययायोगनिद्रयात्वयादेव्यानीद्रावशं नीतः निद्राधीनतांगमितः ॥ वशीवंध्यगवीवश्यासुनाघ्नीकरिणीव
शा ॥ इच्छायंत्रणयोः पुंसिप्रभुत्वेचवशंगतः ॥ ६४ ॥ हेदेवियतः त्वयामहामायया अहं ब्रह्मा विष्णुश्च ईशानश्च ते त्रयोपि शरीरग्रहणं कारिताः शरीरं गृह्णतः
कारिताः ममतावृताः कृताः ॥ अतस्त्वांकः पुमान् स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥ न कोपि ॥ यः कोपि शरीरधारी सत्त्वांस्तोतुमसमर्थ एव तदन्यस्तु मुक्तस्त्वद्रूप एव स न
कथं त्वामेव स्तोप्यति त्वंचाशरीरिणीस्तुतिश्च स्तुत्यस्तोतृभेदनिबन्धना ॥ अतस्त्वद्विषयास्तुतिः कथं घटे तसाकल्येनेति स्तुत्युपसंहार एव वरमिति भावः ॥ ६५ ॥
हेदेविद्वत्थं वर्णितैरुदारैर्दक्षिणैः सरलैः वरैः स्वैरात्मीयैः प्रभावैः सामर्थ्यविशेषैः संस्तुता जगन्मोहयंती त्वमेतौ इमौ । यद्वा । आइतौ एतौ आगतौ दुर्धर्षौ दुःखेना
विष्णुः शरीरग्रहणमहमीशान एव च ॥ कारितास्ते यतो तस्त्वांकः स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥ ६६ ॥ सात्वमित्थं प्रभावैः स्वैरुदारैर्देविसंस्तु
ता ॥ मोहयैतौ दुराधर्षावसुरौ मधुकैटभौ ॥ ६६ ॥ प्रबोधंच जगत्स्वामी नीयतामच्युतोलघु ॥ बोधश्च क्रियतामस्य हंतुमेतौ महासुरौ ॥ ६७ ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवंस्तुता तदा देवीतामसीतत्र वेधसा ॥ विष्णोः प्रबोधनार्थाय निहंतुं मधुकैटभौ ॥ ६८ ॥

शां० टी०

अ० १

॥ १५ ॥

भिभवनीयौ मधुकैटभौ नाम असुरौ सुरद्विषौ मोहय अविवेकं प्रापयेत्यन्वयः ॥ दक्षिणे सरलोदारौ ॥ ६६ ॥ हेदेवित्वया जगत्स्वाम्यच्युतः दैत्यारिर्विष्णुर्लघुश्री
घ्नं प्रबोधंच उन्निद्राभावं नीयतां त्वया समुच्यताम् ॥ किंच एतौ महासुरौ हंतुमस्य अच्युतस्य विष्णोर्बोधश्च क्रियताम् उत्साहानुकूल्यं बुद्धयुन्मेषश्च क्रियतां रच्यतामि
त्यन्वयः ॥ प्रबोधमिति प्रधाने कर्मणि द्वितीया ॥ अप्रधाने कर्मणितुनीयतामिति तिङाभिहितत्वात् प्रथमा ॥ ६७ ॥ तदा तस्मिन् प्रलये काले तत्र विष्णुना भिक
मले वेधसा ब्रह्मणा एवंस्तुता तामसीतमोगुणसंमतानि द्राष्टुमिच्छात्किं देवी मधुकैटभौ निहंतुं विष्णोः प्रबोधनार्थाय तस्यैव नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः वक्षसश्च

निर्गम्यव्यक्तजन्मनःप्रकटजननस्यब्रह्मणः अव्यक्तजन्मनश्चब्रह्मणः दर्शनविषयेतस्थौप्रकटीबभूवेतिश्लोकद्वयान्वयः ॥ अव्यक्तात्प्रधानाजन्मयस्यसः अव्यक्तादात्मनःजन्मयस्यवा । यतोसावात्मनाभूत् ॥ नेत्रेचआस्यंचनासिकाचबाहवश्चहृदयंचेतिद्वंद्वः ॥ प्राण्यंगत्वात्प्राप्तस्यैकवद्भावस्यनदधिपयआदीनीतिनिषेधाद्बहुवचनम् । यद्वा अयंतेआयाः प्राणाः नेत्रास्यनासिकाबाहुहृत्तेनसहिताअयाःप्राणाःउच्छ्वासनिःश्वासलक्षणास्तेभ्यःसकाशेभ्यःउरसश्चनिर्गत्यनिद्राब्रह्मदर्शनपथमगमदितिभावः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तयानिद्रयादेव्यामुक्तःपरित्यक्तोजगन्नाथोजनार्दनःविष्णुश्चएकार्णवेजगत्येकजलपूरेअहिशयनात्शेषनागशयनात्सकाशादुत्तस्थौउत्तस्थिवान् ततःशयनादुत्थायउत्थानादनंतरंवासजनार्दनस्तौमधुकैटभौददृशे ॥ तावपितंददृशातेपरस्मैपदंवाधित्वाकर्त्तरिनेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः ॥ निर्गम्यदर्शनेतस्थौब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ ६९ ॥ उत्तस्थौचजगन्नाथस्तयासुक्तोजनार्दनः ॥ एकार्णवेहिशयनात्ततःसदृशेचतौ ॥ ७० ॥ मधुकैटभौदुरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ ॥ क्रोधरक्तेक्षणौहंतुंब्रह्माणंजनितोद्यमौ ॥ ७१ ॥ कर्मव्यतिहारेआत्मनेपदम् ॥ विष्णुकर्तृकंदैत्यकर्मकंतावदर्शनंव्यतिबभूवे । अथचतावत् ॥ दैत्यकर्तृकविष्णुकर्मकंदर्शनंव्यतिबभूवे । अन्यथाददर्शइतिस्यात् ॥ ७० ॥ कीदृशौददृशेजनार्दनः ॥ मधुश्चकैटभौचतौ मन्यतेहमेववीरइतिमधुः । कीटस्येवभायस्यतत्कीटभंकर्णमलंतत्रभवःकैटभः । इहाहिपृषोदरादित्वाद्भइत्युत्तरपदलोपोदृष्टव्योभीमसेनोभीमइतिवत् ॥ क्वचित्बृत्तभंगमनुसृत्यततश्चमधुकैटभौदुरात्मानावितिपाठः युजोर्जेनसरिद्धर्तुःपथ्यावक्रंप्रकीर्तितमितिद्वितीयेचरणेअतिवीर्यपराक्रमावित्यत्रचतुरक्षरादूर्ध्वजगणस्यसत्त्वान्नवृत्तभंगः ॥ तेनमधुकैटभावित्र्यत्रभौइतिनपठनीयमित्यर्थः ॥ पथ्यावक्रतयानभौ ॥ अन्यथामधुकैटभौदुरात्मानावितिनवाक्षरपादत्वेन अपिमाषमषंकुयच्छिंदोभंगंनचाचरेदितिच्छंदःशास्त्रसमयभंगप्रसंगःस्यात् ॥ अथवाहुः ॥ छंदोव

दु०स०

॥ १६ ॥

शां०टी०

अ०१

॥ १६ ॥

तपुराणानि भवन्ति अन्यदेवेदं छांदसंछंदः ॥ यदभ्यधुस्तद्विदः न्यूनाधिकाक्षरत्वेन यत्र पादः कचिद्भवेत् ॥ तद्वैदिकं निचृच्छंदो मृत्युं जयतु र्यथा ॥ इति ॥ दुरात्मा
नौदुष्टबुद्धी ॥ अतिवीर्यपराक्रमौ ॥ अत्युत्कृष्टबलौ अत्युत्कृष्टप्रभावौ अत्युत्कृष्टशक्ती अत्युत्कृष्टयोगौ च ॥ वीर्यबलप्रभावश्च शक्त्युद्योगौ पराक्रमौ ॥
क्रोधरक्तेक्षणौ क्रोधेन रक्तेर्दक्षणे ययोस्तौ प्रत्येकं तथोक्तौ ॥ ब्रह्माणं हंतुं जनितोद्यमौ ॥ दुर्विधिना जनित उत्पादित उद्यम उत्थितः यमः कालो ययोस्तौ । यद्वा ।
जननं जनिः संजाता जनिर्यस्यासौ जनितः । तारकादित्वादितच् ॥ जनितोद्यमा वा सन्न कालावितियावत् ॥ ७१ ॥ ततः शयनात्समुत्थाय भगवानैश्वर्यादि
मान् विभुः व्यापकः हरिः विष्णुस्ताभ्यामसुराभ्यां सह युगपत् बाहुप्रहरणः सन् पंचवर्षसहस्राणि युयुधे ॥ युधसंप्रहारे आत्मने पदीदिवादिः ॥ बाहव एव प्रहर
समुत्थाय ततस्ताभ्यां युयुधे भगवान्हरिः ॥ पंचवर्षसहस्राणि बाहुप्रहरणो विभुः ॥ ७२ ॥ तावप्यतिबलोन्मत्तौ महामाया विमोहितौ ॥ उक्तं
तौ वरोस्मत्तौ त्रियंता मितिकेशवम् ॥ ७३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भवेतामद्य मे तुष्टौ मम वध्या बुभावपि ॥ किमन्येन वरेणात्र एतावद्धि
वृत्तं मया ॥ ७४ ॥

णानि आयुधानि यस्यासौ बाहुयुद्धं चकारेत्यर्थः ॥ वर्षाणां सहस्राणि पंचेति संख्यायाः शब्दे प्राधान्येऽप्यन्वयार्थं वर्षाणामेव प्राधान्यमितिकालस्यात्यंतसंयोगे द्वि
तीया ॥ पंचसहस्राणि वर्षाण्यभिव्याप्य युद्धं व्यधादिति भावः ॥ ७२ ॥ अतिबलोन्मत्तौ महामाया विमोहितौ संतौ तावप्यसुरौ अस्मत्तौ वरो वांछितोर्थस्त्वया
त्रियंता मितिकेशवमुक्तवंतौ ऊचतुः ॥ अत्यधिकबलेन सामर्थ्येन उन्मत्तावधिकमदौ महामाया विमोहितौ प्रयुक्तौ प्रापिता विवेकौ अस्मत्त आवाभ्याम् ॥ प्रशस्तः
केशः केशवः विष्णुः ॥ ७३ ॥ असुरौ प्रतिविष्णुरवोचत् ॥ अद्येदानीं चेद्भवन्तौ मे तुष्टौ स्तः तर्हि उभावपि असुरौ मम वध्यौ मया हंतुमर्हौ ॥ इह हनो वा वधचेति यत्तथेति
तुघात्यौ भवेतां स्याताम् ॥ अत्र च प्रतिपक्षे विषये किमन्येन वधादपरेण कृतं स्यात् ॥ वधादितरवरे प्रार्थितेश्च शेषप्रसंगः स्यात् ॥ तदन्यत्तु वस्तु भगवतो ममापार्थ्यं

सिद्धमेवेत्याशयादाह ॥ भवन्तौ मया एतावद्धि एतावदेव भवत्कर्मकमत्कर्तृकवधलक्षणवृत्तं प्रार्थितं नान्यत् ॥ वाक्ये संधिकार्यमतंत्रम् ॥ एका एकशिरो
रुहात्रिचरणा एके क्षणाद्विस्तनीतिवत् ॥ अथवा वरेणात एतावद्धीति पाठः ॥ अत एवाभ्यां भवद्भ्यामेतावदेव वधरूपं वस्तुमया वृत्तं नान्यदिति ॥ ७४ ॥
तदा असुरवधवरप्रार्थनाकाले विष्णुना महामायानुकूलेन वंचिताभ्यां विप्रलब्धाभ्यां मधुकैटभाभ्यां सर्वजगदापोमयं विलोक्य भगवान् कमलेक्षणः पुंडरीकाक्षो
विष्णुः इति गदितः इति वक्ष्यमाणप्रकरणेन उक्तः । विप्रलब्धस्तु वंचितः । आपः कर्माख्यायामिति आपसूत्रशब्दः सांतोप्यस्ति ॥ आपो भिर्माजं
नं कुर्वीतवत् ॥ अपांसि कर्मसाधनानि प्रकृतानि उच्यन्तेऽस्मिन् जगति तत् आपोमयं तत् प्रकृतवचने मयत् ॥ अथवा ॥ आपः स्त्रीभूमि मयगतौ ।
अनुदात्ते त्वलक्षणमात्मनेपदं च क्षिणोऽङ्गित्वात् कचिदनित्यमितिलङि परस्मैपदम् आपः कर्त्यः ॥ जगत्कर्म ॥ आपोमयजगदित्यत्र नकारस्य श्रुत्वेन नकारः ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ वंचिताभ्यामिति तदा सर्वमापोमयजगत् ॥ विलोक्य ताभ्यां गदितो भगवान् कमलेक्षणः ॥ ७५ ॥

प्रीतौ स्वस्तवयुद्धेन श्लाघ्यस्त्वं मृत्युरावयोः ॥ आवां जहिन यत्रोर्वीसलिलेन परिप्लुता ॥ ७६ ॥

सर्वमापोमयजगत् सर्वजगत्कर्म आपः कर्त्यः अमयन् अगच्छन् व्याप्तवत्येति विलोक्य ताभ्यां हरिरुक्त इति योजना ॥ ७५ ॥ किं गदितः कमलेक्षणो भग
वान् ताभ्यां । हे विष्णो तव युद्धेन आवामसुरौ प्रीतौ स्वः भवावः ॥ हे विष्णो तव मावयोर्मधुकैटभयोः श्लाघ्यः स्तुत्यः मृत्युः अंतकालोऽसि ॥ किंतु यत्रोर्वीभूमि
सलिलेन परिप्लुतानाभूत् तत्र आवां मधुकैटभौ जहिह न्याः इति ताभ्यां विष्णुरुक्तः ॥ आवयोर्वधरूपं वरं वाञ्छता मायिना तेन विष्णुना आवामसुरौ वंचिता वभू
ताम् । ततो येन नौ वधो न स्यात् सकोन्यस्त्वद्वधोपायः । अयमस्ति संप्रति सर्वजगदापोमयं जलमयमेव वर्तते ॥ ततश्च यत्रोर्वीजलमयी न दृश्येत तत्रावयोरसुरयोः
त्वत्कर्तृको वधोऽस्ति एवंचोक्तो हि सर्वापि पृथ्वीजलमध्ये चेति कनौहनिष्यत्यसावित्यावाभ्यामसुराभ्यां मायाविभ्यां भगवानपि वंचितो भविष्यत्यशुभस्य का

दु०स०

॥ १७ ॥

लयापनास्त्वितिभावः ॥ आपोमयमित्यत्र आपस्यतिसांतमापोभिर्मार्जनंकुर्यादितिप्रयोगश्च ॥ भूजिमृङ्ग्यांयुक्त्युक्तौ ॥ मृत्युःस्त्रीपुंसयोरंते ॥ जही
तिहंतोर्विध्यादौलोढिसेह्यपिचहंतर्जः आभीतयाजस्यासिद्धत्वाद्धेलुगभावः ॥ वधिः प्रकृत्यंतरमस्तीतिकेवलोप्यस्तिवधशब्दः शिष्टप्रयोगतः (?) ॥ ७६ ॥
सुमेधाऋषिः सुरथंप्रतिवाक्यमूचिवान् ॥ हेमधुकैटभौयद्यथायुवाभ्यामगादितत्तथानतोन्यथाइत्युक्ताशंखचक्रगदाभृताभगवता विष्णुनास्वकीयेजघने
उपस्थादूर्ध्वप्रदेशंतयोरसुरयोः शिरसीकृत्वानिधायावस्थाप्यवैप्रसिद्धेनचक्रेणछिन्नेकृतेअच्छेदिषातामित्यन्वयः ॥ प्रलयकालजलपूरोभगवतोजघनादधो
ह्यभूदितिभगवतोजघनंजलप्लुतंचन ॥ उर्वीचभवतिपृथिव्यारब्धत्वात् ॥ इत्थंविष्णुचक्रोच्छिन्नशिरस्कृत्वात्तयोरसुरयोः श्लाघ्यमृत्युताच ॥ शंखश्च
ऋषिरुवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वाभगवताशंखचक्रगदाभृता ॥ कृत्वाचक्रेणवैछिन्नेजघनेशिरसीतयोः ॥ ७७ ॥ एवमेषासमुत्पन्नाब्रह्मणासं
स्तुतास्वयम् ॥ प्रभावमस्यादेव्यास्तुभूयःशृणुवदामिते ॥ ७८ ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वन्तरेदेवीमाहात्म्येमधुकैटभव
धोनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

क्रंचशंखचक्रंतेनसहितागदाशंखचक्रगदातांविभर्त्तिशंखचक्रगदाभृत् तेन । यद्वा । स्त्रीकल्याःपुरोभागो हन्यतेजघनमित्युपलक्षणम् ॥ ७७ ॥ एवंप्रकारेण
ब्रह्मणाआत्मभुवास्वयमात्मनासंस्तुताएषादेवीसमुत्पन्नादेवकार्यार्थंप्रादुरभूत् ॥ हेराजन्सुरथत्वंभूयःपुनः भूयिष्ठंयथाभवतितथाचअस्याः देव्याःप्रभावंप्रा
दुर्भावंसामर्थ्यंचशृणुआकर्णय । भूयस्तेवदाम्यहम् ॥ सुमेधानामर्षिः ॥ ७८ ॥ इतिश्रीमद्राजाधिराजश्रीमत्तोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशंतनुचक्रवर्त्ति
विरचितायांशांतनव्यांमार्कण्डेयेचंडिकामाहात्म्यटीकायांमधुकैटभवधविध्युपलक्षितःप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

शां० टी०

अ० १

॥ १७ ॥

सावर्णिमनुंकायतिसावर्णिकंसावर्णिःप्रयोजनमस्येतिसावर्णिकम् ॥ पुराकल्पेमहिषासुरेअसुराणामधिपेसति देवानांचपुरंदरेइंद्रेअधिपेसतिदेवासुरंयुद्धंपूर्ण
मन्यूनमब्दशतंवर्षशतमभूदित्यन्वयः ॥ असुराणांविजिगीषूणामिदमासुरंदेवानामासुरंदेवासुरम् ॥ अथवा देवैः सहआसुरंदेवासुरंयुद्धम् । यद्वा देवाश्चासुराश्चदे
वासुरंयेषांचविरोधःशाश्वतिकइतिएकवद्भावः ॥ तस्मिन्नस्ति तदेवासुरंयुद्धम् ॥ अर्शआदित्वादच् ॥ यद्वा ॥ देवासुरस्येदंदेवासुरंयुद्धम् ॥ संज्ञापूर्वकोविधिर
नित्यइतिह्यादिवृद्धचभावः । अन्यथादेवासुरमेवस्यात् ॥ पुराण्यरीणांदारयतिपुरंदरः । वाचंयमपुरंदरौचेतिखश् ॥ महिषेसुराणामधिपेइतिनिचृच्छंदोमधु
कैटभौदुरात्मानावितिवत् ॥ १ ॥ तत्रयुद्धेमहावीर्यैरसुरैर्देवसैन्यंपराजितमभिभूतमभ्यभावि ॥ ततश्चमहिषासुरः सकलान्देवान्जित्वाअभिभूयइंद्रोभूदित्यन्व
यः ॥ वीर्यबलंप्रभावश्चवीरकर्मचकीर्तितम् ॥ सिनोतिवध्नाति सहइनेनस्वामिनावर्तते वा सेना सेनैवसैन्यंचातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थेप्यञ् ॥ २ ॥ ततोमहिषासुरात्परा
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ देवासुरमभूद्युद्धंपूर्णमब्दशतंपुरा ॥ महिषेसुराणामधिपेदेवानांचपुरंदरे ॥ १ ॥ तत्रासुरैर्महावीर्यैर्देवसैन्यंपरा
जितम् ॥ जित्वाचसकलान्देवानिंद्रोभून्महिषासुरः ॥ २ ॥ ततःपराजितादेवाःपद्मयोनिंप्रजापतिम् ॥ पुरस्कृत्यगतास्तत्रयत्रेशगरुड
ध्वजौ ॥ ३ ॥ यथावृत्तंतयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितम् ॥ त्रिदशाःकथयामासुर्देवाभिभवविस्तरम् ॥ ४ ॥
जिताः प्राप्तपराभवाः देवाः पद्मयोनिंपद्मजंप्रजापतिंब्रह्माणपुरस्कृत्यपुरोधायतत्रगताः । क । यत्रेशः शर्वः यत्रचगरुडध्वजोविष्णुरास्तेइत्यन्वयः ॥ योनिः
स्यात्कारणेभगे ॥ पुरोव्ययंगत्याख्यम् ॥ पराजेरसोडइत्यपादानाख्या ॥ ३ ॥ त्रिदशादेवास्तयोरीशकेशवयोरग्रेयथायेनप्रकारेणवृत्तंनिष्पन्नंमहिषासुरचे
ष्टितमौद्धत्यंतद्वत्तथैवप्रकारेणवृत्तंदेवाभिभवविस्तरंशब्दप्रपंचनंकथयामासुः ॥ अथवात्रिदशास्तयोरीशकेशवयोरग्रेयथावृत्तंवृत्तंचरित्रमनतिक्रम्यमहिषा
सुरचेष्टितंकथयामासुः ॥ तद्वन्महिषासुरचेष्टितवत् ॥ यथावृत्तंवृत्तमनतिक्रम्यदेवाभिभवविस्तरंदेवानामभिभवोयस्मिन्सविस्तरोयस्मिन्कर्मणितयथाभव
तितथाकथयामासुः महिषासुरचेष्टितंदेवाभिभवंचविस्तरसहितंकथयामासुरितिभावः ॥ ४ ॥

दु०स०

॥ १८ ॥

चकारेणानुक्तदिक्पत्यनुक्तग्रहाः गृह्यन्ते ॥ ततोऽन्येषां ब्रह्मर्षीणां च अमीषां सूर्यादीनामधिकारान्समहिषासुरः स्वयमेवाधितिष्ठति सूर्यस्येन्द्राश्वोरनिलस्येन्द्रो
 र्यमस्यवरुणस्यततोऽन्येषां च देवानामृषीणां च अधिकारेषु स्वयमेवमहिषासुरस्तिष्ठति ॥ अधिशीङ्स्थासां कर्मेति अधिकरणं कर्मस्यम् । उपपदविभक्तेः कारकवि
 भक्तिर्वलीयसी अन्यथाभिधाने ॥ ५ ॥ दुरात्मना तेन महिषेणासुरेण सर्वदेवगणाः स्वर्गान्निराकृताः संतः भुवि विचरन्ति मर्त्या यथा मरणधर्माणो मनुष्या
 इव प्रत्याख्याताः निरस्ताः निराकृताः ॥ ६ ॥ अत्र वदति ब्रह्मविष्णुमहेश्वरापेक्षं बहुवचनम् ॥ अस्माभिर्देवैरिन्द्रादिभिः एतदमरारिविचेष्टितं देवरिपोर्महिषा
 सुरस्य चेष्टितमौद्धत्यं देवाभिभवंच सर्वनिरवशेषंच युष्माकमग्रे कथितं वयमिन्द्रादयः सर्वे वीर्ययुष्मान् शरणं रक्षितृन् दुःखेभ्यः पालयितृन् प्रपन्नाः प्राप्ताः स्मः ॥
 सूर्येन्द्राश्वानिलेन्द्रानां यमस्यवरुणस्य च ॥ अन्येषां चाधिकारान्सस्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ६ ॥ स्वर्गान्निराकृताः सर्वे तेन देवगणाभुवि ॥ विचरन्ति
 यथामर्त्यामहिषेण दुरात्मना ॥ ६ ॥ एतद्वः कथितं सर्वममरारिविचेष्टितम् ॥ शरणं वः प्रपन्नाः स्मो वधस्तस्य विचिन्त्यताम् ॥ ७ ॥ इत्थं नि
 शम्य देवानां वचांसि मधुसूदनः ॥ चकार कोपं शंभुश्च भृकुटीकुटिलाननौ ॥ ८ ॥

तस्य महिषासुरस्य वधोहननं विचिन्त्यताम् ॥ येन सहन्येत स उपायो युष्माभिश्चितनीयः ॥ शृङ्गसायां शृणाति शत्रून् शरणं गृह्णति शत्रोः ॥ वेदाः प्रमाणमिति वच्छ
 रणमिहैकवचनांतं विवक्षितम् ॥ अस्तेर्लडुत्तमपुरुषबहुवचनांतं स्मदति ॥ वधं हि सायां वधनं वधः ॥ भावे घञ् जानिवध्योश्चेति वृद्धयभावः ॥ अतएव च वधितु
 मर्हौ वध्यौ कृहलोर्ण्यदिति वृद्धयभावः ॥ तथा च मम वध्यावुभावपि इति प्राक्तने प्रयोगे इदं च साधनमवगंतव्यम् ॥ हनो वा वधचेति तु अदंतत्वं तत्र दर्शितम् ॥ ममेति
 तत्र कृत्यानां कर्त्तरि चेति षष्ठी ॥ यद्वा ॥ तत्र वधमर्हतो वध्यौ ॥ दंडादिभ्यो यइतियः ॥ ७ ॥ इत्थं देवानां वचांसि निशम्य आकर्ण्य मधुसूदनः कैटभजित्वा वि
 ण्णुश्च शंभुश्च मृत्युं जयः कोपंचकार ॥ तौ कीदृशाकृती ॥ भृकुटीकुटिलाननौ भृकुटीकुटिलाननौ भृकुटीकुटिलाननौ इति पाठत्रयम् ॥ भृकुटी भृकुटी भृकुटी

शां०टी

अ०२

॥ १८ ॥

स्त्रियः ॥ कुटकौटिल्ये ॥ इकट्यादिभ्यः ॥ यद्वा सर्वधातुभ्यश्च ॥ कुटादित्वात्किञ्च्वाङ्गुणाभावः ॥ कृदिकारादक्तिनोवाङीष् ॥ इकोहस्वोङ्योगाल
वस्यौत्तरपदिकंहस्वत्वम् ॥ अकारोवाभकुंसादीनामितिपक्षेअत्त्वमौत्तरपदिकम् ॥ ततश्चभ्रुवौक्रोधात्भुभ्रेकुटीवभ्रुकुट्यौताभ्यांभ्रुकुटीभ्यांकुटिलेभुभ्रेआन
नेययोस्तौभ्रुकुटीकुटिलाननौहरिहरौनिशम्येतिशमेणौअतउपधायाइतिवृद्धौशमोदर्शनइतिसूत्रेणचक्षुःसाधनज्ञानादन्यत्रश्रवणेमिच्चान्मितांहस्वः चक्षुःसाध
नज्ञानेतुनिशामय पश्यत्यर्थेहस्वत्वाभावः ॥ चकारात्ब्रह्माचभ्रुकुटीकुटिलाननःकोपंचकारेत्यनुसंधेयम् ॥ ८ ॥ ततोन्तरमतिकोपपूर्णस्यचक्रिणोविष्णोर्ब्र
ह्मणःशंकरस्यततोविस्तृतात्तस्माच्चवदनात्सकाशान्महत्तेजोनिश्चक्रामनिरगात् ॥ तेजःप्रभावेदीप्तौचबलेशुक्लेपिकीर्तितम् ॥ ९ ॥ तेभ्यस्त्रिभ्योऽन्येषांशक्रा

ततोतिकोपपूर्णस्यचक्रिणोवदनात्ततः ॥ निश्चक्राममहत्तेजोब्रह्मणःशंकरस्यच ॥ ९ ॥ अन्येषांचैवदेवानांशक्रादीनांशरीरतः ॥ निर्गतं
सुमहत्तेजस्तच्चैक्यंसमगच्छत् ॥ १० ॥ अतीवतेजसःकूटंज्वलंतमिवपर्वतम् ॥ ददृशुस्तेसुरास्तत्रज्वालाव्याप्तदिगंतरम् ॥ ११ ॥

दीनांचदेवानांसुमहत्तेजःकर्तृ शरीरतएवनिर्गतंनिरगत् ॥ तत्तेजःकर्तृऐक्यमेकमपृथक्समगच्छत्समपद्यतएकमभवत् ॥ ऐक्यमितिचातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वा
र्थेप्यञ् ॥ अकर्मकाच्चेत्यनुवृत्तौसमोगम्यच्छीत्यादिसूत्रेणगमेरात्मनेपदंतङ् ॥ तच्चैक्यंसमपद्यतेत्यपिकचित्पाठः ॥ सकर्मत्वेपरस्मैपदम् ॥ तच्चैकतांसमग
च्छत् ॥ १० ॥ तेइंद्रादयःसुराःतत्रदेवसदासि ॥ यद्वा ॥ तत्रदैवतेजसिदेदीप्यमानेजृम्भमाणेजयति ॥ अतीवअत्यर्थसुतरांसुष्टुज्वालाव्याप्तदिगंतरं ज्वा
लाभिरर्चिभिव्याप्तविद्योतितंदिशांदशानामंतरंमध्यमंतरालंयेनतथोक्तंज्वलंतंदीप्यमानंपर्वतमिवहेमाद्रिमिवतेजसःकूटंपुंजंददृशुर्दृष्टवतः ॥ मायानिश्चलयंत्रेषु
कैतवानृतराशिषु ॥ अयोधनेशैलशृंगेसीरांगैकूटमस्त्रियाम् ॥ बलवत्सुष्टुकिमुतस्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ ११ ॥

दु० स०

॥१९॥

शां० टी०

अ० २

तत्र देवसदसितत्प्रागुत्पन्नं ब्रह्म विष्णु रुद्रमुखजं तेजस्तत्पश्चादुत्पन्नं इंद्रादिसर्वदेवशरीरजं च तेजः उभयद्विविधा अतुलमनुपमं त्विषादीध्याव्याप्तलोकत्रयमेकस्थमेक
स्मिन्नेव समवायिनिष्ठत्वं एकत्वेनापृथग्भावेन तिष्ठत्वं वर्तमानं सन्नारी अभूत् ॥ तत्तेजः स्त्रीरूपमभवदिति भावः ॥ नृनरयोर्वृद्धिश्चेति शार्ङ्गरवादिपाठात् नृत्वजा
तिविवक्षायां ङीनिवृद्धिः ॥ १२ ॥ यच्छंभोरिदं शांभवं तेजः तेनास्याः मुखमजायत समजनिष्ट ॥ याम्येन यमदेवता केन तेजसा तस्याः नार्याः केशा अभवन् ॥
विष्णु तेजसा तस्याः नार्याः बाहवश्चाभवन् ॥ दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्य इत्यत्र यमाच्चेति वक्तव्यमित्याहुः ॥ १३ ॥ सौम्येन सोमदेवता केन तेजसा तस्याः
नार्यास्तनयोर्युग्ममभवत् ॥ ऐंद्रेण तेजसामध्यमभवत् ॥ वरुणसंबंधिना वारुणेन तेजसा जंघोरुजं धात्र्यां सहितौ ऊरुजं घोरु अभवताम् ॥ जंघे च ऊरु च वारुणेन ते च
अतुलं तत्र तत्तेजः सर्वदेवशरीरजम् ॥ एकस्थं तदभून्नारी व्याप्तलोकत्रयं त्विषा ॥ १२ ॥ यदभूच्छंभवं तेजस्तेनाजायत तन्मुखम् ॥ या
म्येन चाभवन् केशा बाहवो विष्णु तेजसा ॥ १३ ॥ सौम्येन स्तनयोर्युग्मं मध्यं चैंद्रेण चाभवत् ॥ वारुणेन च जंघोरु नितं वस्तेजसा भुवः ॥ १४ ॥
ब्रह्मणस्तेजसा पादौ तदंगुल्योर्क तेजसा ॥ वसूनां च करांगुल्यः कौबेरेण च नासिका ॥ १५ ॥ तस्यास्तु दंताः संभूताः प्राजापत्येन तेजसा ॥
नयनत्रितयं जज्ञे तथा पावक तेजसा ॥ १६ ॥

साप्रत्येकमभूतामित्यर्थः ॥ अन्यथा जानुबाहुवत्प्राण्यंगत्वादेकवद्भावात् पुंसकत्वात् ह्रस्वत्वं स्यात् ॥ जंघोरु इति न दधिपय आदित्वा न्नैकवत्त्वमिति पक्षे जंघा च ऊरु
श्चेति जात्यैकवचनं विग्रहे ॥ भुवस्तेजसानितं बः कटिदेशः अभवत् ॥ १४ ॥ ब्रह्मणस्तेजसा तस्याः नार्याः पादावभवतां तदंगुल्यः पादयोरंगुल्यः अर्क तेजसा भवन् अष्टा
नां वसूनां च तेजसा करांगुल्योऽभवन् ॥ कौबेरेण कुबेरसंबंधिना तेजसानासिका अभवत् ॥ १५ ॥ तस्याः नार्याः दंतास्तु प्राजापत्येन प्रजापतिसंबंधिना तेजसा संभूताः
समभवन् ॥ प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः ॥ तथानयनत्रितयं नेत्रत्रयं पावक तेजसा वह्नितेजसा जज्ञे अजनिष्ट ॥ जनेः कर्तारि परोक्षे लिख्या

॥१९॥

त्मनेपदम् ॥ १६ ॥ तस्याः नार्याः येभ्रुवौ तत्संध्योस्तेजः ॥ यद्वा यत्संध्योस्तेजः तत्तस्याः नार्याभ्रुवाविति ह्युभयथा योज्यम् ॥ तथा अनिलस्य वा योर्यत्तेजः तौ त
स्या नार्याः श्रवणौ शब्दग्रहणौ ॥ यद्वा यौ तस्याः नार्याः श्रवणौ शब्दग्रहणौ तदनिलस्य वा योस्तेजः इत्युभयथापि योज्यम् ॥ तदित्थमुक्तानां च ततो न्येषां च देवानां सं
बंधिनां तेजसां संभवः सा शिवासा सर्वमंगला देवी ॥ यद्वा या शिवा सर्वदेवानां तेजसां संभवः इत्युभयथापि योज्यम् ॥ निर्दिश्यमान प्रति निर्दिश्यमानयोरेकत्वमापाद
यन्ति ॥ सर्वनामानि पर्यायेण तल्लिङ्गसंख्याभांजि भवन्ति ॥ श्रूयते शब्द आभ्यामिति करणे ल्युटि ॥ श्रवणौ शब्दग्रहौ इति पुल्लिङ्गता ॥ कर्णशब्दग्रहौ श्रोत्रं श्रुतिः स्त्री श्रवणं
श्रवः इत्यभिधानतस्तु न पुंसकत्वे श्रवणे अनिलस्य चेति पाठोपि सभ्यः ॥ १७ ॥ ततः शिवायाः देव्या आविर्भावा नंतरं समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवां तेजः पुंजा
भ्रुवौ च संध्योस्तेजः श्रवणावनिलस्य च ॥ अन्येषां चैव देवानां संभवस्तेजसां शिवा ॥ १७ ॥ ततः समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवाम् ॥
तां विलोक्य मुदं प्रापुर मरामहिषादिताः ॥ १८ ॥ ततो देवाददुस्तस्यैस्वानि स्वान्यायुधानि च ॥ ऊचुर्जय जयेत्युच्चैर्जयन्तीं तेजयैषिणः ॥ १९ ॥
शूलं शूलाद्विनिष्कृष्य ददौ तस्यैपि नाकभृत् ॥ चक्रं च दत्तवान् कृष्णः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥ २० ॥
तस्मुद्भवन्तीं तां सर्वमंगलां देवीं विलोक्य अमराः प्राक् महिषादिता अपि महिषासुरेण हिंसिता अपि प्रीतिं प्रापुः प्राप्तवन्तः ॥ अर्दहिंसायां चुरादिः क्तः कर्मणि ॥ १८ ॥
ततो देवी दर्शनतः प्रमोदावाप्त्यनंतरं ते देवाः जयैषिणः संतस्तां देवीं जयन्तीं जय जयेत्युच्चैरुचुः ॥ अथ ते देवाः सर्वे पितस्यै देव्यैस्वानि स्वान्यायुधानि च ददुः ॥ १९ ॥
देवायुधानि मंत्रध्यानवशं वदेवताकृती न्यत्यद्भुतशक्तीनि इति शूलाधिदेवताद्विनिष्कृष्य पिनाकभृत् पिनाकी शिवः तस्यै देव्यै शूलमायुधं स्वसदृक्षमायुधं ददौ दत्त
वान् ॥ आयुधाधिदेवता सामर्थ्यादायुधं स्वसदृक्षमायुधं सूतेयत्तत्स्यै दत्तवानिति भावः ॥ अस्त्री शूलं रुगायुधम् ॥ कृष्णश्च विष्णुश्च स्वचक्रतः सुदर्शनाच्चक्रतः समु
त्पाद्य आकृष्य तस्यै देव्यै दत्तवान् ॥ यथा देवतेजो मयी देवी समभवत्तथा तदायुधान्यपि देवायुधसमुद्भवान्येव देवतेच्छयेति नात्राश्चर्यमिति भावः ॥ २० ॥

दु०स०

॥ २० ॥

वरुणश्चशंखंतस्यैदेव्यैददौ ॥ हुताशनश्चाग्निस्तस्यैदेव्यैददौ शक्तिमायुधविशेषम् ॥ अत्रापिशंखतः शक्तितश्चशंखंशक्तिं चाकृष्य दत्तवंतौ ताविति भावः ॥ मरुदे
वमारुतः वायुस्तस्यैदेव्यैचापंदत्तवान् ॥ तथामारुतएवबाणपूर्णे शरसंभूते इषुधी दत्तवान् तस्यैदेव्यै ॥ अक्षयबाणपूर्णतूण्यौ दत्तवान् ॥ तूणोपासंगतूणीरनिषं
गाइषुधिर्द्वयोः ॥ इषवोधीयंतेऽत्र इषुधिः इषुधी इति द्विवचनं सव्यापसव्याभ्यां चापाकर्षणसूचनार्थम् ॥ २१ ॥ अमराधिपः सहस्राक्ष इन्द्रः शचीपतिः कुलिशाद्वजात्
सकाशाद्वज्रं पविंसमुत्पाद्याकृष्य तस्यैददौ ॥ किंच स एव इन्द्रः शचीपतिः ऐरावतात्स्वर्गजात् सकाशात् घंटां च महतीमाकृष्य तस्यैदेव्यैददौ ॥ वज्रोस्त्री हीरके पवौ ॥ सं
भवे व्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवत् ॥ इति परमैश्वर्ये इदं ति इन्द्रः सोन्योपि स्यात् अतः उक्तममराधिप इति सोन्योपि देवः स्यात् अत उक्तं सहस्राक्ष इति ॥ सहस्रम
शंखंच वरुणः शक्तिं ददौ तस्यै हुताशनः ॥ मारुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णे तथेषुधी ॥ २१ ॥ वज्रमिन्द्रः समुत्पाद्य कुलिशादमराधिपः ॥
ददौ तस्यै सहस्राक्षो घंटां मौरावताद्वजात् ॥ २२ ॥ कालदंडाद्यमोदंडं पाशं चांबुपतिर्ददौ ॥ प्रजापतिश्चाक्षमालां ददौ ब्रह्माकमंडलुम् ॥ २३ ॥
क्षीणियस्य सः सहस्राक्षः सोऽहिः शेषोपि सहस्राननत्वात् सहस्रमेव अक्षीणियस्येत्येवं धृतविग्रहत्वस्य विवक्षितत्वादशे (दो) षः सुरुढिर्योगमपहरतीति तु न्यायोत्र ना
श्रितः ॥ तत्र ह्याश्रित्वे (ते) ऽयं व्यावृत्त्या कीर्त्तनेन श्ले (शे) षो नास्तीति ॥ यद्यपि स्यात् तथापि तदा (दना) श्रयणजनितः पौनरुक्त्यदोषः प्रसज्येतेत्यलं विस्तरेण ॥ बहुव्रीहौ
सकथ्यक्ष्णोः स्वांगात् षच्समासांतः ॥ २२ ॥ यमोऽतः कालदंडादाकृष्य दंडं कालदंडमायुधंतस्यैदेव्यैददौ ॥ अंबुपतिश्च वरुणः पाशादाकृष्य पाशं ददौ ॥ तस्यैदे
व्यै पाशाख्यमस्रंददौ आश्वाख्याशालिशीघ्रार्थौ पाशो बंधनशस्त्रयोः ॥ प्रजापतिर्ब्रह्मा तस्यैदेव्यै अक्षमालां जपमालां कमंडलुं च ददौ ॥ अस्त्री कमंडलुः कुंडी ॥ ब्रह्मा
विप्रोपि कश्चित् स्यात् अत उक्तं प्रजापतिरिति ॥ समनुरपि स्यात् ॥ अत उक्तं ब्रह्मेत्यपि ॥ वेदस्तत्त्वं तपो ब्रह्म ब्रह्माविप्रः प्रजापतिः ॥ २३ ॥

शां० टी०

अ० २

॥ २० ॥

रविर्निजानात्मीयानुरश्मीन्किरणान्तस्यादेव्याः समस्तेषुरोष्णांकूपेषुददौनिक्षिप्तवान् ॥ किरणप्रग्रहौरश्मी ॥ स्वकेनित्येनिजंत्रिषु ॥ कालोयमः
 तस्यैदेव्यैनिर्मलंखड्गंनिर्मलंस्वच्छंचर्मदत्तवान् ॥ अंगत्राणसाधनंफलकंचर्मदत्तवान् फलकोष्ठीफलंचर्म ॥ कालोमृत्यौमहाकालेयमेऽनेहसिचस्मृतः ॥
 ॥ २४ ॥ क्षीराण्युदकानियस्ययस्मिन्वासक्षीरोदश्च ॥ उदकस्योदःसंज्ञायाम् ॥ क्षीराब्ध्यधिदैवतः अमलंहारंमुक्ताफलहारंददौदत्तवान् ॥ तथासएवक्षीरो
 दस्तस्यैदेव्यैअजरेचनूतनेजरारहितेअंबरेवाससीदत्तवान् ॥ अंबरंव्योम्निवाससि ॥ २५ ॥ चूडामणिमित्यारभ्यश्लोकत्रयमेककर्तृकैकक्रियकंद्रष्टव्यम् ॥ तं
 थाहिविश्वकर्मादेवशिल्पी सूर्योपि ॥ यदप्यभ्यधुः विश्वकर्माकंसुरशिल्पिनोरिति ॥ विश्वस्यकर्मास्मादकर्त्ता ॥ विश्वंकर्मास्यसुरशिल्पिनइतिविश्वकर्मा ॥
 समस्तरामकूपेषुनिजरश्मीन्दिवाकरः ॥ कालश्चदत्तवान्खड्गंतस्यैचर्मचनिर्मलम् ॥ २४ ॥ क्षीरोदश्चामलंहारमजरेचतथांबरे ॥
 चूडामणितथादिव्यंकुण्डलेकटकानिच ॥ २५ ॥ अर्धचंद्रंतथाशुभ्रंकेयूरान्सर्वबाहुषु ॥ नूपुरौविमलौतद्वद्वेयकमनुत्तमम् ॥ अंगुली
 यकरत्नानिसमस्तास्वंगुलीषुच ॥ २६ ॥
 सदेवशिल्पीतस्यैदेव्यैयथाचातुर्येणरचितंदिव्यंदिविभवम् । युप्रागपागुदकप्रतीचोयत् ॥ चूडामणिंशिरोरत्नंददौ ॥ तथाकुण्डलेकर्णवेष्टनेसुवर्तुलेतस्यैसएववि
 श्वकर्माददौ ॥ कटकोर्द्धर्चादित्वादस्त्रियाम् ॥ तथासएवतस्यैदेव्यैशुभमर्द्धचंद्रस्यसमप्रविभागः अर्द्धचंद्रस्तांददौ ॥ अर्द्धनपुंसकमितिसमासः ॥ परवल्लिगद्वंद्व
 तत्पुरुषयोः ॥ तथासएवविश्वकर्मातस्यैदेव्यैसर्वबाहुषुकेयूरान्केयूराणिअंगदानिददौ ॥ केयूरोर्द्धर्चादित्वादस्त्रियाम् ॥ तद्वत्पूर्ववत्सएवविश्वकर्मातस्यैदेव्यै
 तस्याःदेव्याःपादयोर्नूपुरौमंजीरौविमलौनिर्मलौमंजीरोददौ ॥ पादांगुलंतुलाकोटिर्मंजीरोनूपुरोऽस्त्रियाम् ॥ हंसकःपादकटकंतद्वत्पूर्ववच्चातुर्येणरचितम् ॥ अनुत्तमं
 नास्त्यतोऽन्यदुत्तमंयस्मात्तदनुत्तमंवरेण्यंग्रेवेयकंग्रीवालंकारंकंठभूषणंतस्यैदेव्यैददौविश्वकर्मा कुलकुक्षिग्रीवाभ्यःश्वास्यलंकारेण्वितिठकञ् ॥ नास्रसत्कारि

दु०स०

॥ २१ ॥

णाग्रैवमित्यत्र त्वनलंकारत्वाद्देव ॥ तथा स एव विश्वकर्मा देव शिल्पी तस्याः देव्याः समस्ता सुसकला सुअंगुलीषु योग्यानि अंगुलीयकरतनानि तस्यै देव्यै ददौ ॥ जि
ह्वामूलांगुलेभ्यश्च ॥ स्वार्थे कन् ॥ अंगुलीषु भवानि अंगुलीयकानां रत्नानि अंगुलीयकान्येव वारत्नानि ॥ रत्नं स्वजातिश्रेष्ठे पीत्यभिधानतः गुणतः श्रेष्ठानि मनोज्ञा
नि अंगुलीयकरतनानि रमन्ते स्मिन् रत्नं जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्रत्नमभिधीयते ॥ अंगुलीयकानि रत्नानि चेति द्वंद्वः ॥ तथा स एव विश्वकर्मा भियं दंशनं च दिव्यं कव
चं तस्यै देव्यै ददौ ॥ दश्यंते बध्यंते दंशनम् ॥ तनुत्रयं दंशनम् ॥ उरश्च दः कंकटको जगरः कवचोऽस्त्रियाम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ जलधिः समुद्रस्तस्यै देव्यै शिरसि उरसि च
अपरामम्लानपंकजां मालां स्रजमददात् ॥ हुदाञ्जलानि ॥ भूतानयतने लङ्परस्मै पदम् ॥ अदददिति पाठे तु दददाने च क्षिणोऽङ्कित्करणलिङ्गादनुदात्ते च निबन्धनमा
त्मनेपदमनित्यमित्यात्मनेपदाभावः ॥ किञ्च स एव जलधिः तस्यै देव्यै अतिशोभनमत्यर्थमनोहरं पंकजं लीलारविंदमददात् अददद्वा ॥ अम्लानानि अशुष्काणि सदै
विश्वकर्मा ददौ तस्यै परशुं चातिनिर्मलम् ॥ अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथा भेद्यं च दंशनम् ॥ २७ ॥ अम्लानपंकजां मालां शिरस्युरसि चापराम् ॥
अददाज्जलधिस्तस्यै पंकजं चातिशोभनम् ॥ २८ ॥
वार्दीभूतानियस्यां सातथोक्ताताम् ॥ यद्वा नास्ति म्लानं म्लानिः सर्वदैवयेषां तानि अम्लानानि पंकजानियस्यां साताम् ॥ माल्यते धार्यते मालास्रजताम् ॥ आसमंतादा
त्ता आसि क्रियापेक्षया आशब्दस्योपसर्गत्वम् आपोभांसियैः यानि वातानि आपानि पंकजानि तानि रातिगृह्णातीति आपराताम् ॥ कक्पूरब्धूः पथामानक्षे इति अः स
मासांतः द्वयत्तरुपसर्गेभ्योप ईत्तुन ईत्त्वमनवर्णातादिति वक्तव्यमिति स्मरणात् इत्थं च आपरासतिच्छेदः ॥ यद्वा नास्ति परं श्रेष्ठं यतः सा अपरा अनुत्तमाताम् ॥ यद्वा
नवियंते पराः शत्रवो यत्र धार्यमाणायां साताम् ॥ यद्वा ततो देवीतः अपरा नपरा अपरा अभिन्ना अपृथग्भूता सदैव संलज्जाताम् ॥ यद्वा शिरसि उरसि च अपरां पृथ
ग्भूताम् ॥ शिरसि मालां माल्यरूपां स्रजं माल्यं मालास्रजौ मूर्ध्नि इत्यभिधानात् ॥ उरसि तु कंठात् प्रालंबं रूपं मालां प्रालंबं मृजुलं विस्म्यात् कंठादित्यभिधानात् ॥
कंठादक्षस्य वलंबमानं माल्यं मालास्रजं प्रालंबमुच्यते इति अपरत्वं पृथक्त्वं मालायाः ॥ २८ ॥

शां० टी०

अ० २

१०.४/२

॥ २१ ॥

हिमवान् अद्रिराजः तस्यै देव्यै सिंहनामवाहनं ददौ ॥ वाहयति प्रापयति वाहनम् ॥ यद्वा वहति वाहनम् ॥ वाहनमाहितादिति प्रयोगादन्येषामपि दृश्यते इति दीर्घः ॥

हिमवान् अद्रिराजः तस्यैदेव्यै सिंहनामवाहनंददौ ॥ वाहयति प्रापयति वाहनम् ॥ यद्वा वहति वाहनम् ॥ वाहनमाहितादिति प्रयोगादन्येषामपि दृश्यते इति दीर्घः ॥
यद्वा उच्यते प्राप्यते नेनेति वाहनम् ॥ वाहनमाहितादिति निपातनादुपधादीर्घत्वम् ॥ हिनस्ति सिंहः पंचास्यः कंठीरवः ॥ किंच स एव हिमवान् तस्यैदेव्यै
विविधानि नाना प्रकाराणि रत्नानि अददात् ॥ धनाधिपो धनदः सुरया अशून्यं सर्वदा परिपूर्णं पानपात्रं ददौ सूयते परिवास्यते सुरा गंधोत्तमा ॥ २९ ॥ यद्वा
पृथिवीं धत्ते धारयति स सर्वनागेशः सर्वनागाधिपः शेषः अनंतश्च महामणि विभूषितं नागहारं नागरूपं हारं तस्यैदेव्यै ददौ ॥ नागाः सर्पेभ्यो न्येदेव्यो नयः इत्याहुः वै
अनंतो नागराजः स्यात् सर्पराजस्तु वासुकिः ॥ नागाः काद्रवेयाः ॥ काद्रवेये गजेसीसेनागः स्यान्नागकेसरे ॥ ३० ॥ यैरायुधालंकारादिकं देव्यै समर्पितं दे ॥
हिमवान् वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ॥ ददावशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः ॥ २९ ॥ शेषश्च सर्वनागेशो महामणि विभूषितम् ॥
नागहारं ददौ तस्यै धत्ते यः पृथिवीमिमाम् ॥ ३० ॥ अन्यैरपि सुरैर्देवीभूषणैरायुधैस्तथा ॥ संमानिताननादोच्चैः सादृहासं मुहुर्मुहुः ॥ ३१ ॥
तस्यानादेन घोरेण कृत्स्नमापूरितं नभः ॥ अमायतातिमहता प्रतिशब्दो महानभूत् ॥ ३२ ॥
स्ततोऽन्यैरपि सुरैः सर्वैर्विभूषणैस्तथा आयुधैश्च संमानिता पूजिता सती देवी सादृहासमत्यधिकहासगर्भं यथा स्यात् तथा उच्चैरुदग्रं यथा स्यादुदात्तं वायथा स्यात् तथा मुहुर्मु
हुः वारं वारं ननाद ॥ णद अव्यक्तेशब्दे ॥ मुखतो नादमानंदतः सिंहनादं चकार ॥ एतेन संग्रामतः शत्रून् संहरिष्यामीति वीररसाविर्भावः सूचितः सिंहनादेन ॥ क्ष्वे
डातु सिंहनादः स्यात् ॥ सिंहस्येव नादो नदं वीराणां योद्धुकामानां खलु भवति ॥ अदृष्टातिक्रमणहिंसनयोः भावे घञ् ॥ अदृष्टमदृष्टः अदृष्टजातो हासोऽदृष्टहासः अदृ
हासेन सहितं सादृहासं क्रियाविशेषणमेतत् ॥ ३१ ॥ तस्यादेव्याः घोरेण भयंकरेण नादेन सिंहनादेन कृत्स्नं नभः अंतरिक्षमापूरितमभिव्याप्तं कवलितम् ॥ अथ
च अमायता अमासमीपे आयता आगच्छता अतिमहताऽऽदीर्घेण वर्धमानेन तेन सिंहनादेन घोरेण जनितः प्रतिशब्दः प्रतिध्वनिः महानभूत् ॥ इणगतौ ॥ आङ्पूर्वः

दु०स०

॥ २२ ॥

यद्वाअनुपसर्गः ॥ शतरिङ्गोयणादेशः तृतीयांतं नादेनेत्यस्य विशेषणमायतेत्यदः ॥ समीपार्थसहार्थेचस्यादमेत्येतदव्ययम् ॥ कश्चिन्माङ्मानेदैवादि
 कः आत्मनेपदानित्यत्वेनशत्रंतंमायतेत्येतदित्याख्यत् तन्न डित्वनिमित्तात्मनेपदस्यनित्यत्वाभ्युपगमात् ॥ यद्वा माङ्माने दिवादिःभूतानयतनेलङ्ते
 ननादेनकृत्स्नंभः आपूरितंसत्तअमायतपरिमितमजायत ॥ अहोविभुनभःअनंतंमहत्परिमाणमपितेनसिंहनादेनआपूरितत्वादमायतपरिमितमजायतेत्या
 श्वर्योक्तिः ॥ अन्यथाविभुतावन्नपरिमीयते ॥ परिमीयतेचेद्विभुत्वव्याहतिरिति ॥ ३२ ॥ तेनप्रतिशब्देननिमित्तेनसकलालोकाःचुक्षुभुःक्षोभमापुः ॥ क्षुभ
 संचलने ॥ लोकस्तुभुवनेजने ॥ तेनशब्देनसमुद्राश्चचकंपिरे सरित्पतयश्चकंपमापुः ॥ कपिचलने ॥ चचालवसुधाभूश्चलनमाप ॥ चलकंपने ॥ चेलुः
 सकलाश्चमहीधराःपर्वताःचेलुःचकंपिरेकंपमापुः ॥ चलकंपने ॥ सर्वत्रकर्त्तरिलिट् ॥ ३३ ॥ जयेतिचमुदादेवास्तामूचुःसिंहवाहनां सिंहोवाहनंस्याःसा
 चुक्षुभुःसकलालोकास्समुद्राश्चचकंपिरे ॥ चचालवसुधाचेलुःसकलाश्चमहीधराः ॥ ३३ ॥ जयेतिदेवाश्चमुदातामूचुःसिंहवाहनाम् ॥
 तुष्टुवुर्मुनयश्चैनांभक्तिनम्रात्ममूर्तयः ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वासमस्तंसंक्षुब्धंत्रैलोक्यममरारयः ॥ सन्नद्धाखिलसैन्यास्तेसमुत्तस्थुरुदायुधाः ॥ ३५ ॥
 सिंहवाहनातां सिंहवाहनादेवींजयलोकोत्कर्षेणवर्त्तस्व ॥ यद्वा जयशत्रूनभिभवइतिदेवाःमुदाहर्षेणऊचुरुक्तवंतः ॥ सिंहवाहिनीमितिपाठे ॥ सिंहेन
 वाहयत्यात्मानंसिंहवाहिनी ॥ यद्वा सिंहवाहयतियुद्धौचिर्तीप्रापयतिसिंहवाहिनीताम् ॥ अथोएनादेवींभक्तिनम्रात्ममूर्तयोमुनयस्तुष्टुवुः चकारादानर्चुश्च
 भक्त्यानम्राआत्ममूर्तयोयेषांतेतथोक्ताः ॥ आत्ममूर्तयःस्वकायाः ॥ ३४ ॥ तदित्थंदेव्याःसादृहाससिंहनादेनसमस्तंत्रैलोक्यंत्रिभुवनंसंक्षुब्धंदृष्ट्वाप्रातक्षोभं
 वीक्ष्यतेसर्वेअमरारयः महिषासुरादयःदैत्याःसन्नद्धाखिलसैन्याःउदायुधाःसंतःसमुत्तस्थुःयोद्धुमुत्थिताअभवन्इत्यन्वयः । सम्यक्क्षुब्धं यदाहुः ॥ क्षुब्धस्वां
 तेतिनिपातनान्मंथातिरिक्तविषयःक्षुभितमितिप्राप्नोतितत्रपरिहारः ॥ क्षुब्धागिरिनीदीत्यायमिति ॥ क्षुब्धागिरिनीदीत्यायमुपमानाद्भविष्यतीति ॥ त्रयो

शां०टी०

अ०२

॥ २२ ॥

तेतिनिपातनान्मंथातिरिक्तविषयः शुभितमिति प्राप्नोति कर्मविहारः ॥ शुद्धाभिहितदीप्यायमिति ॥ शुद्धागिरि नदीत्याद्यमुपमानाद्द्विव्यतीति ॥ त्रयो

लोकास्त्रैलोक्यं चातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थेऽप्यञ् ॥ अमराणामरयः अमरावाअरयोयेषांतेअमरारयः ॥ महिषासुरादयोदैत्याःसन्नद्धाःव्यूढकंकटाःअखिलाः
सैन्याःसैनिकाःयेषांसेनाधीश्वराणांतेतथोक्ताः ॥ सन्नद्धोवर्मितःसज्जोदंशितोव्यूढकंकटः ॥ सेनायांसमवेतायेसैन्यास्तेसैनिकाश्चते ॥ योद्धुमूर्ध्निनिकृतानि
आयुधानियैस्तेउदायुधाःसमुत्तस्थुः ॥ अनोरुर्ध्वकर्मणिइत्युक्तेर्नात्रात्मनेपदम् ॥ ३५ ॥ आस्तुस्यात्कोपपीडयोः ॥ महिषासुरःआःएतत्किमितिक्रोधात्
आभाष्यउक्त्वाअशेषैरसुरैर्वृतःपरिवेष्टितःसन्नतंदेव्याःसिंहनादलक्षणशब्दमभ्यधावत अभिययौ ॥ धावुगतिशुद्ध्योःस्वरितेत्त्वादात्मनेपदम् ॥ ३६ ॥
श्लोकद्वयमेकान्वयेद्रष्टव्यम् ॥ ततःअभिधावनानंतरंसमहिषासुरःतांदेवींददर्श ॥ कीदृशीम् ॥ त्विषादीभ्यातेजसाव्याप्तलोकत्रयाम् ॥ पादाक्रांत्यानतभुवंनप्रवसुधां
आःकिमेतदितिक्रोधादाभाष्यमहिषासुरः ॥ अभ्यधावततंशब्दमशेषैरसुरैर्वृतः ॥ ३६ ॥ सददर्शततोदेवींव्याप्तलोकत्रयांत्विषा ॥ पादा
क्रांत्यानतभुवंकिरीटोल्लिखितांबराम् ॥ ३७ ॥ क्षोभिताशेषपातालांधनुर्ज्यानिःस्वनेनताम् ॥ दिशोभुजसहस्रेणसमंताद्व्याप्यसंस्थि
ताम् ॥ ३८ ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतयादेव्यासुराद्विषाम् ॥ शस्त्रास्त्रैर्वहुधामुक्तैरादीपितदिगंतरम् ॥ ३९ ॥
किरीटेनउल्लिखितांबरान्स्पृष्टगनाम् ॥ धनुर्ज्यानिःस्वनेन क्षोभिताशेषपातालां कंपितसकलरसातलाम् ॥ भुजसहस्रेणसमंतात्समंततःदिशःदशव्याप्यसंस्थि
तांसम्यगवस्थिताम् ॥ किरीटंपुनंपुंसकम् ॥ धनुर्ज्याधनुषिआरोपितामौर्वीसमंतात्समंततइत्यर्थेऽव्ययम् ॥ संस्थाधारेस्थितौमृतौ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततोदेवीदर्शनाद
नंतरंतयादेव्यासहसुरद्विषांमहिषासुरादीनांयुद्धंप्रवृत्ते प्रकृषेणअवर्तिष्ट ॥ कीदृक्युद्धम् ॥ बहुधामुक्तैरुज्जितैःप्रयुक्तैःप्रेरितैःशस्त्रास्त्रैःखड्गबाणादिभिःआदी
पितदिगंतरमासमंतात्दीपितमुद्द्योतितंदिशामंतरंमध्यमंतरालंयस्ययत्रवातततथोक्तम् ॥ क्रियाविशेषणंचैतत्स्यात् ॥ यद्यथा आयुधंतुप्रहरणंशस्त्रमस्त्रमित्य
भिन्नार्थतयाभ्यधुस्तथापिशस्त्राणिखड्गादीनिकरस्थानि ॥ अस्त्राणितुबाणादीनि मोक्तव्यानि इत्यस्यावांतरभेदः ॥ अथवा शस्त्रमायुधलोहयोरित्यभिधानात् ॥

दु०स०

॥ २३ ॥

शस्त्रेणलोहेनकालायसेननिर्मितान्यस्त्राणितैः ॥ अतश्चसेनांगत्वनिबन्धनैकवद्रावशंकाप्यपास्ता ॥ शास्त्रैरितिपाठे शास्त्रैरायुधशस्त्रेकथितान्यस्त्राणितैः ॥
 शास्त्रैस्तत्तदेवताकैर्मन्त्रैःशिक्षितान्यस्त्राणिवाशास्त्राणि ॥ यद्वा ॥ शस्त्रस्यलोहस्येमानीत्यणिशास्त्राणिलोहमयानितैः ॥ ३९ ॥ सेनानयमानःसेनानीर्महिषासुर
 स्यसेनानीःसेनाधिपःचिक्षुराख्यःचिक्षुरसंज्ञःसमहासुरःयुयुधे ॥ युधसंप्रहारे आत्मनेपदी ॥ संप्रहारोहननम् ॥ अथच ॥ अतोऽन्यःचामरःचामराख्यःमहासुर
 श्वचतुरंगवलान्वितःसन्युयुधे संप्रजहार ॥ हस्त्यश्वरथपादातंसेनांगस्याच्चतुष्टयम् ॥ चत्वारिअंगानियत्रबलेतेनान्वितः ॥ ४० ॥ रथानांपड्भिरयुतैः अन्वि
 तः रथानांपष्ट्यासहस्रैर्युक्तः ॥ उदग्राख्योमहासुरः युयुधे ॥ एकायाःसंख्याअष्टादशपर्यन्ताःसंख्येयेषुवर्तमानास्त्रिलिङ्गाःविशेष्यलिङ्गाभवन्ति ॥ इहपड्भि
 रित्येतदयुतैरित्यस्यविशेषणंद्रष्टव्यम् ॥ किंच ॥ विंशत्याद्यास्तुसर्वाःसंख्याः संख्यायांचसंख्येयेचवर्तमानाः सत्येकवचनांताएवभवन्ति ॥ किंच ॥ सं
 महिषासुरसेनानीश्चिक्षुराख्योमहासुरः ॥ युयुधेचामरश्चान्यश्चतुरंगवलान्वितः ॥ ४० ॥ रथानामयुतैःपड्भिरुदग्राख्योमहासुरः ॥ अयु
 ध्यतायुतानांचसहस्रेणमहाहनुः ॥ ४१ ॥ पंचाशद्भिश्चनियुतैरसिलोमामहासुरः ॥ अयुतानांशतैःपड्भिर्वाष्कलयुयुधेरणे ॥ ४२ ॥
 ख्यामात्रार्थेवर्तमानायाःविंशत्यादेःसंख्यायाः द्विवचनबहुवचनेअपिभवतः सरूपाणामेकशेषारंभात् द्वेविंशती तिस्रोविंशतयः । गवांविंशती गवांविंश
 तयः ॥ इहच षट्अयुतानिषड्भिरयुतैरित्य युतशब्दस्यएकशेषस्ततोबहुवचनम् ॥ एवमुत्तरत्रापियथासंख्याव्युत्पत्तिरनुसंधेया ॥ दशसहस्राणिअयुतम् ॥ महाहनु
 र्नाममहासुरःरथानामयुतानियानितेषामयुतानांसहस्रेणरथायुतसहस्रेणयुद्धसाधनेनदेव्यासहअयुध्यत ॥ रथानांकोट्यासाधनभूतयायुद्धमकरोदित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 असयःखड्गाइवलोमान्यस्यअसयःएववालोमानियस्यसः ॥ असिलोमानाममहासुरश्चरानांपंचाशद्भिर्नियुतैःयुद्धसाधनैःदेव्यासहअयुध्यतयुद्धमकरोत् ॥ दशल
 क्षाणिनियुतम् ॥ पंचाशन्नियुतानिपंचकोटयः ॥ रथानांपंचभिःकोटिभिरयुध्यतेत्यर्थः ॥ इापंचतौपंक्तिर्दशपंक्तयःशतंदशशतानिसहस्रंदशसहस्राण्ययुतंदशायुता

शां०टी०

अ०२

॥ २३ ॥

निप्रयुतंप्रयुतंतुलक्षमेवदशलक्षाणिनियुतमेवलक्षादुपरिगणितस्थानंनियुतमुक्तंगणितागमे लक्षमयंनियुतमिति एतेनतन्निरस्तम् ॥ यत्अयुतंदशसाहस्रंनियतं
स्यादशायुतैरिति ॥ नियुतंदशायुतैरित्येतदमूलप्रमाणमुपेक्ष्यंप्रेक्षावद्भिः । विंशत्याद्याः सदैकत्वे यद्यपिस्युस्तथापिसंख्यामात्रेथैवर्तमानानांविंशत्यादीनांसंख्या
नांद्विवचनबहुवचनेअपिभवतः एकशेषात् ॥ ततश्चपंचाशद्विरिति ॥ अत्रबहुवचनंयुक्तंनियुतैरित्यत्रबहुत्वात् ॥ रणयुद्धेबाष्कलोनाममहासुरःअयुता
नांषड्भिःशतैर्युधे ॥ रथानांयानिषड्भिःशतैर्गुणितानिषष्टिलक्षाणितैःसाधनैर्देव्यासमंबाष्कलयुद्धंचकार ॥ ४२ ॥ तस्मिन्युद्धेउग्रदर्शनोनाममहासुरः अ
नेकैर्गजवाजिसहस्रौवैश्वरथानांकोट्याचवृतःपरिवेष्टितःसन्देव्यासमंयुध्यत ॥ गजाश्चवाजिनश्चभूयांसःगजवाजि ॥ सेनांगत्वात्द्वंद्वैकवद्भावः ॥ गजवाजि
गजवाजिसहस्रौवैरनेकैःरुद्रदर्शनः ॥ वृत्तोरथानांकोट्याचयुद्धेतस्मिन्नयुध्यत ॥ ४३ ॥ विडालाख्योमहादैत्यःपंचाशद्विरथायुतैः ॥
युयुधेसंयुगेतत्ररथानांपरिवारितः ॥ ४४ ॥ वृतःकालोरथानांचरणेपंचाशतायुतैः ॥ युयुधेसंयुगेतत्रतावद्भिःपरिवारितः ॥ ४५ ॥ अन्ये
चतत्रायुतशोरथनागहयैर्वृताः ॥ युयुधुस्संयुगेदेव्यासहतत्रमहासुराः ॥ ४६ ॥

नोभूयांसःसहस्राणिअपरिमितानितेषांसमूहाःअनेकेऽपरिमितास्तेर्वृतःपरिवेष्टितः ॥ अथचरथानांकोट्यावृतःपरिवेष्टितः ॥ कोटिःसंख्याविशेषःकोटिरर्बुदसंज्ञा
संख्याप्रयुतसंज्ञंलक्षमर्बुदसंज्ञाकोटिरितित्याहुः ॥ ४३ ॥ अथतत्रसंयुगेसंग्रामेविडालाख्यःबिलाडोनाममहादैत्यः रथानांपंचाशद्विरयुतैःपंचभिर्लक्षैःपरिवारि
तःपरिवेष्टितःसन्देव्यासमंयुयुधेयुद्धंचकार ॥ ४४ ॥ कालोनाममहादैत्यःरणेरथानांपंचाशतायुतैःपंचाशत्संख्यागुणैस्तैरयुतैःपंचभिर्लक्षैर्वृतः वेष्टितः युयु
धे ॥ अपिचसएवतत्रसंयुगेयुद्धेतावद्विरेवहस्तिभिर्वाजिभिःपदातिभिश्चसेनांगैःप्रत्येकंपंचभिःपंचभिर्लक्षैःपरिवारितःसन्देव्यासमंयुयुधे ॥ ४५ ॥ तत्रसं
युगेयुद्धेअन्येचचिक्षुरादिभ्योऽपरेयेऽसुरास्तत्रतेषुमहासुराअयुतशःअयुतैरयुतैः दशसाहस्रीभिःरथनागहयैःकरणैर्वृताःपरिवेष्टिताःसंतः देव्यासहयुयुधुः ॥

दु० स०

॥ २४ ॥

चक्षिडोडित्करणतोऽनुदात्तेत्त्वनिमित्तात्मनेपदस्यानित्यत्वात्परस्मैपदम् ॥ अन्यथात्रयुयुधिरेइत्येव न्याय्यम् ॥ युध्यतेरनुदात्तत्वात् ॥ इह अन्ये च तत्रेति नि
 खरिणे सप्तमी ॥ येचिक्षुरादिभ्योऽन्ये असुराः संतितत्रतेषु महासुरा इति यत्तदोरर्थतो नित्यसंबन्धः ॥ परतोयस्तत्र शब्दः संयुगे इत्येतदपेक्षयाधिकरणसप्तम्यंतः ॥
 अयूतश इति ॥ संख्यैकवचनाच्च वीप्सायामितिकारकवाचिनः संख्याशब्दाद्वीप्सायां शस्प्रत्ययः ॥ रथैः सहिताः नागाः गजाः रथनागाः रथनागैः सहिताः हयाः
 रथनागहयास्तैः सामानाधिकरण्याधिकारेशाकपार्थिवादीनामुपसंख्यानमुत्तरपदलोपश्चेति समासः । अन्यथा रथाश्च नागाश्च हयाश्चेति द्वंद्वे रथनागहयमिति सेनां
 त्वादिकवद्भावः स्यात् ॥ ४६ ॥ महिषासुरस्तत्र युद्धे रथानां दन्तिनां हयानां च प्रत्येकं कोटिकोटिसहस्रैर्वृतः परिवेष्टितः सन्तया देव्या सह योद्धुमवहितो भूत् ॥ कोट्यागु
 णिता कोटिः कोटिकोटिः कोटिकोट्या गुणितानि सहस्राणि कोटिकोटिसहस्राणितैः चकारात्पदातीनामपितावद्भिरेव कोटिकोटिसहस्रैर्वृत इत्यवगंतव्यम् ॥ ४७ ॥
 कोटिकोटिसहस्रैस्तुरथानां दन्तिनां तथा ॥ हयानां च वृतो युद्धे तत्राभून्महिषासुरः ॥ ४७ ॥ तोमरैर्भिदिपालैश्च शक्तिभिर्मुसलैस्तथा ॥
 युयुधुः संयुगे देव्याः खड्गैः परशुपट्टिशैः ॥ ४८ ॥

संयुगे युद्धे चिक्षुराद्यास्सर्वेपि महासुरास्तोमराद्यैरायुधैः साधनैः देव्या समं युयुधुः ॥ चक्षिडोडित्करणादत्र आत्मनेपदान्नित्यत्वात्परस्मैपदम् ॥ अन्यथा युयुधिरे
 इत्येव स्यात् ॥ युधेरनुदात्तेत्त्वात् ॥ सर्वलातोमरोस्त्रियाम् ॥ स्तोम्यं ते श्लाघ्यं ते तोमराः ॥ स्तोमश्लाघायाम् ॥ भिदिपालः सृगस्तुल्यौ ॥ भिंदतः शत्रोः प्रयो
 च्चारं पालयति भिदिपालः हस्तक्षेप्योलगुडः कासूसामर्थ्ययोः शक्तिः ॥ कासूनामायुधविशेषः ॥ अयोध्रं मुसलोऽस्त्री स्यात् ॥ मुस्यते खंड्यते नेन मुसलं खंडति
 भिनत्ति खड्गाः द्विधारः करवालो सिरित्यर्थः ॥ परानुश्यंतितनूकुर्वति परशवः कुठारभेदाः ॥ पट्टिः क्षेत्रादिविन्यासे हिंसास्त्रधारयोरपि ॥ पट्टिर्धाराविशेषोऽस्त्य
 स्मिन्पट्टिशः ॥ लोमादित्वात् शः ॥ परशुभिः सहिताः पट्टिशास्तैः ॥ परशवश्च पट्टिशाश्च आयुधविशेषा इति द्वंद्वे तु सेनांगत्वात् द्वंद्वैकवद्भावः स्यात् ॥ ४८ ॥

शां० टी०

अ० २

॥ २४ ॥

स्मिन्पट्टिशः ॥ लोमादित्वात्शः ॥ परशुभिः सहितः प्रहृष्टास्त्रैः ॥ परशुभिः सहितः प्रहृष्टास्त्रैः ॥ परशुभिः सहितः प्रहृष्टास्त्रैः ॥ परशुभिः सहितः प्रहृष्टास्त्रैः ॥ ४८ ॥

ततोयुद्धप्रवृत्तेरनंतरं केचित् महासुराः देवीं हंतुं शक्तींश्चिक्षुः क्षिप्रेरणे ॥ आचिक्षुः पुरितुपाठे प्रयोक्तुमाकृष्टवतः ॥ तथा देवीं हंतुं पाशांश्चिक्षुः पाशान्प्रेरितवतः ॥ तथैव अपरे केचित्तु खड्गप्रहारैर्देवीं हंतुं प्रचक्रमुः ॥ आदिकर्मणि प्रयोक्तव्ये प्रोपाभ्यामित्यात्मनेपदेन भाव्यमिति चेदुच्यते ॥ पूर्वधातुः साधनेन युज्यते पश्चादुपसर्गेणेत्यादिकर्मणि वृत्तिः ॥ अथवानां प्रइत्युपसर्गः ॥ तर्हि प्रोपसर्गः प्रतिरूपकः अव्ययारूढः अन्यथा प्रचक्रमिरेइत्यात्मनेपदमेव स्यात् ॥ ४९ ॥ ततः सा देवी विजिगीषमाणा चंडिकानि जान्यात्मीयानि शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि च बाणादीन्यायुधानि वर्षति प्रवर्त्तयति तच्छीलेति तथोक्ता सती तानि महासुरप्रवर्त्तितानि प्रयुक्तानि शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि च ॥ बाणान्यायुधानि लीलयाैव प्रचिच्छेद द्वेषाचकार खंडयामास ॥ छिदिर्द्वैधीकरणे ॥ हलादिशेषेषु नः पुनः प्रसंगविज्ञानात्सिद्धमिति प्रसक्तोपि ननु किं हलादिः शेषः नावयवावयवः समुदायावयवो भवतीति वचनात् ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चंडिकेति पाठे अंतरेणा केचिच्चक्षिपुः शक्तीः केचित् पाशांस्तथापरे ॥ देवीं खड्गप्रहारैस्तु ते तां हंतुं प्रचक्रमुः ॥ ४९ ॥ सापि देवी ततस्तानि शस्त्राण्यस्त्राणि चण्डिका ॥ लीलयाैव प्रचिच्छेद निजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ ५० ॥ अनायस्तानना देवी स्तूयमाना सुरर्षिभिः ॥ मुमोचा सुरदेहेषु शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरी ॥ ५१ ॥ पिचकारं चार्थोर्थतः कचिल्लभ्यते ॥ तथा अहरहर्नयमानोपि गामश्वं पुरुषं व्रजं वैवस्वतो न तृप्यति वाक्ये ॥ अथवा ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चांबिकेति पाठः ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरीति तु कचित्पाठः ॥ लीलाहेला विलासा खेला क्रीडा वा तथा ॥ ५० ॥ अनायस्तमस्विन्नमस्लानमानं न मुखं यस्याः सा तथोक्ता देवी विजिगीषमाणा सुरैर्ब्रह्मादिभिर्ऋषिभिर्वसिष्ठादिभिश्च ॥ यद्वा नारदादिभिः सुरर्षिभिः स्तूयमाना ईश्वरी च भगवती असुराणां देहेषु ॥ यद्वा आसुरेष्वसुरसंबन्धिषु देहेषु शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि बाणादीन्यायुधानि मुमोच प्रयुक्तवती प्रेरितवती ॥ ईश्वरस्य स्त्री ईश्वरी ॥ यद्वा ॥ अश्रोतेराशु कर्मणि वरट्वे चोपधाया इति ईश्वरी विश्वव्यापिका भगवतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥

दु०स०

॥ २५ ॥

सप्रसिद्धो देव्यावाहनीभूतः केसरीसिंहोपिक्रुद्धः धुतसटः कं पितस्कंधकेसरः सन्न आसुरसैन्येषु यद्वा असुरसैन्येषु चचारप्रसारपरिव्राम ॥ केषुक इव वनेषु हुताशनोऽग्निरिव ॥ सिंहः क्रोधेन ज्वलद्रूपत्वाद् हुताशन इव ॥ हुताशनसादृश्यं सिंहस्य वर्णितम् ॥ यथा च वनानि वनाग्निदग्धानि भस्मीभूतस्युस्तथा दैत्यसैन्यान्वपि देवीवाहनीभूतसिंहरोषानलदग्धानि भवेयुरिति दैत्यसैन्यानां वनसादृश्यं द्रष्टव्यम् ॥ क्रुद्धः कंठारवोगर्जन्नुज्ज्वलो ज्ज्वलदीधितिः ॥ उद्वमन्निव ज्ज्वालसज्वाला ज्ज्वलनं युधि इति भावः ॥ व्रतिनस्तु सटाजटेत्यभिधानाद् व्रतिनः शिखासटेत्युच्यते इह तु सटवसटा इत्युपमानात् धुताः सटायै न सतथोक्त इति सटाप्रयोगसिद्धिः ॥ ५२ ॥ अंबिकाचंडिकारणे संग्रामे महासुरैः समं युध्यमाना सतीयान् यानेव यावत् एव निःश्वासान् उच्छ्वासान् मुमुचे मुक्तवती ॥ ते एव तावन्त एव निःश्वासाः प्रत्येकं सयस्तस्मिन्नेव क्षणेशतसहस्रशः गणाश्चण्डिकागणाः संभूताः समदृश्यन्त ॥ इह गणाः शताधिकं सहस्रं चेद्विवक्षिताः स्युस्तदा शतसहस्रमेकादशशतानि शतसहस्रशतसहसोपिक्रुद्धो धुतसटो देव्यावाहनकेसरी ॥ चचारासुरसैन्येषु वनेष्विव हुताशनः ॥ ५२ ॥ निःश्वासान् मुमुचे यांश्च युध्यमानारणे म्विका ॥ त एव सद्यः संभूता गणाः शतसहस्रशः ॥ ५३ ॥ युयुधुस्ते परशुभिर्भिदिपालासिपट्टिशैः ॥ नाशयन्तो सुरगणान् देवीशक्त्युपबृंहिताः ॥ ५४ ॥ समितिर्वीप्सायां शतसहस्रशः । संख्यैकवचनाच्च वीप्सायां शसु ॥ अथ च गणाः शतगुणितानि सहस्राणि लक्षमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तेरणे देवीरोषनिश्वासजागणाः युध्यध्वं युध्यध्वमिति देव्यानुपबृंहिताः प्रोत्साहिताः परशुभिः भिदिपालासिपट्टिशैरायुधैरसुरगणान्नाशयन्तः महासुरैः समं युयुधुः ॥ भिदिपालैः सहिता असयः खड्गाः तैः सहिताः पट्टिशास्तैः ॥ द्वंद्वे तु सेनांगत्वादेकत्वं स्यात् ॥ बृहिवृद्धौ उपपूर्वः प्रोत्साहने वृद्ध्युत्कर्षे वा वर्तते ॥ देवीशक्त्युपबृंहितानि ति पाठे अपूर्वो बृहिवृद्धिवाचि ॥ ते गणाः देवीसामर्थ्यात् क्षीणान् सुरगणान् नाशयन्तः ॥ अस्मिन्पाठे गणानां शौर्योत्कर्षो नास्ति ॥ यतो देवीशक्त्युपबृंहिताने वासुरान्नाशयन्तो युयुधुः ॥ ५४ ॥

शां० टी०

अ० २

॥ २५ ॥

यद्धेमहोत्सवे देव्यागणाः पट्टहानान् कान् वादयन्त वादितवन्तः ॥ वदेर्यताल्लङ्घिणि च श्वेत्यात्मनेपदम् ॥ आनकः पट्टोऽस्तीत्यात् ॥ तथापरे गणाः शंभुनाशयन्तः

युद्धमहोत्सवेइवदेव्यागणाः पटहानानकानवादयंतवादितवंतः ॥ वदेर्ण्यताल्लङ्घिणिचश्चेत्यात्मनेपदम् ॥ आनकःपटहोस्त्रीस्यात् ॥ तथापरेगणाःशंखानवादयंत ॥ तथान्येगणाः मृदंगान्मुरजानवादयंत ॥ युद्धमहोत्सवइत्यनेनबाणानारणोन्मुखत्वेनशौर्योत्कर्षः संग्रामजयित्वंसूच्यते ॥ उत्सूतेसुखमुत्सवः ॥ महानुत्सवोमहोत्सवः ॥ ५५ ॥ ततो नंतरंदेवीत्रिशूलेनगदयाशरवृष्टिभिःखड्गादिभिश्चसंग्रामसाधनैरायुधैः शतशः शतैः शतैः महामुरान्निजघान । निरंतरंजिहिंस ॥ आदिशब्देनयष्टिपरशुकुंतमुद्गरमुशलकर्त्तरीकरवालिकाभिंदिपालपरिशङ्कुतोमरवज्रशक्तिपाशचक्राद्यायुधानिगृह्यते ॥ ५६ ॥ अथचदेवीघंटास्वनविमोहितान्घंटानिघोषमूर्च्छितानन्यानसुरान्पाशेनबद्धाभुविपातयामास ॥ अथचदेवीअन्यानसुरान्पाशेनाकर्षयदाकृष्टवती ॥ कृषेश्वरादिकात्स्वार्थेणिचिलङ्घिरूपम् ॥ ननुचनायंपठ्यतेचुरादौयदैवम् ॥ कर्षत्याकर्षणेशेतुकृषतेकृषतीत्युभेइत्येवंपठ्यते ॥ एवंहिंवादेः कर्षतेः कर्षणंकर्षः कर्षमवाद्यंतपटहान्गणाःशंखांस्तथापरे ॥ मृदंगांश्चतथैवान्येतस्मिन्युद्धमहोत्सवे ॥ ५७ ॥ ततोदेवीत्रिशूलेनगदयाशक्तिऋष्टिभिः ॥ खड्गादिभिश्चशतशोनिजघानमहामुरान् ॥ ५८ ॥ पातयामासचैवान्यान्घंटास्वनविमोहितान् ॥ असुरान्भुविपाशेनबद्धाचान्यानकर्षयत् ॥ ५९ ॥ केचिद्विधाकृतास्तीक्ष्णैःखड्गपातैस्तथापरे ॥ विपोथितांनिपातेनगदयाभुविशेरते ॥ ६० ॥

करोत् तत्करोतीतिणिच् ॥ ५७ ॥ देव्यास्तीक्ष्णैः खड्गपातैः केचिन्महामुराः द्विधाकृताः खंडिताः ॥ तथाऽपरेमहामुरादेव्यागदयाकृतेननिपातेनविपोथिताः संतः भूमौशेरतेशयितवंतइत्यर्थः ॥ विपोथिताइतिपुथुहिंसायांदिवादिः ॥ यदाहुः ॥ पुथ्येतुंथतिहिंसार्थेभाषार्थेपोथयेदिति ॥ विविधंपोथनंविहननं विपोथः संजातएषांविपोथिताः संजातविघाताइत्यर्थः ॥ यद्वा विविधः पोथः विघातोयेषांतेविपोथाः ॥ विपोथाः कृताः विपोथिताः तत्करोतीतिणिचिकर्मणिक्तः ॥ नतुचपुथ्यतेर्णिचिकर्मणिक्तः ॥ ननुचपुथ्यतेरुदुपधत्वात्पुंसकेभावेक्तेकृतेकिन्वनिषेधपक्षेपोथितमितिस्यात् ॥ ततश्चविविधंपोथितंपोथनंविहननंयेषांतेइतिबहुव्रीहौवाहिताग्न्यादित्वान्निष्ठांतस्यपरनिपातेविपोथिताःस्युः नस्युः यतउदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्यामितिशब्विकरणानामेवोदुपधानांतत्रसूत्रे

हु०स०

॥ २६ ॥

ग्रहणं नान्येषामित्यभ्युपजग्मुः ॥ यद्वा ॥ विपुंथिता इति पाठे पुथिहिंसा संक्लेशनयोः भ्वादिः कर्मणि क्तः । विपुंथिता विहिंसिताः संक्लेशिता वधिता इति यावत् ॥ ५८ ॥
 केचिन्महासुराः देव्यामुशलेन भृशमत्यर्थं हताः ताडिताः रुधिरं रक्तं वेमुः उज्जगरुः ॥ केचिच्च महासुराः देव्यामुशलेन वक्षसि भिन्नाः विदारिताः संतः भूमौ नि
 पातिताः न्यपतन् ॥ वेमुरिति अत एकहल्मध्ये नादेशादेर्लिटि इति टुवमु उद्गिरण इत्यस्य नशसदद्वादिगुणानामिति निषेधादेच्वाभ्यासलोपौ नस्त इत्याहुः ॥
 ततश्च वेमुरित्येवं भवितव्यमिति ॥ अत्र समादधुः अत एकहल्मध्ये नादेशादेर्नशसदद्वादिगुणानां लिटीत्येकयोगे कर्तव्ये योगविभागादस्यानित्यत्वमिति ततः वेमु
 रित्यापि क्वचित्साधु स्यादिति ॥ ५९ ॥ केचिच्छैलानुकारिणः शैलान् स्वगात्रपरिमाणतः अनुकुर्वाणाः पर्वतायमानाः त्रिदशानामर्दनाः अर्दयितारः हिंसकाः असुराः
 रणाजिरे रणस्याग्रे देव्याप्रयुक्तेन निरंतरशरौघेण अविच्छिन्नबाणव्यूहेन कृताः छिन्नाः सिद्धाः प्राणान्मूमुचुः व्यमुंचन् ॥ शराणामोघः तेन शरौघेण ॥ कुमति
 वेमुश्च केचिद्रुधिरं मुसलेन भृशं हताः ॥ केचिन्निपतिता भूमौ भिन्नाः शूलेन वक्षसि ॥ ६१ ॥ निरंतरशरौघेण कृताः केचिद्रणाजिरे ॥ शैलानु
 कारिणः प्राणान्मूमुचुस्त्रिदशार्दनाः ॥ ६० ॥ केषांचिद्वाहवश्छिन्नाश्छिन्नग्रीवास्तथापरे ॥ शिरांसिपेतुरन्येषामन्येमध्ये विदारिताः ॥ ६१ ॥
 चेति णत्वम् ॥ निरंतराः शराः निरंतरशरास्तेषामोघः समूहस्तेन ॥ सेनानुकारिण इति क्वचित्पाठः ॥ सेनासैन्यमनुपश्वात्कर्तुं शीलं येषां ते अग्रेसराः शूराः त्रिदश
 दिनः देवहिंसिनः केचिदसुराः रणाजिरे प्राणान्मूमुचुः अत्यक्षुः ॥ सेनानुकारिण इति पाठे ॥ सिध्यंति सेधाः ॥ शल्यानुकारिण इति तु सभ्यः पाठः ॥ श्वाचितुश
 ल्य इत्यभिधानात् ॥ शल्यः शल्यको भक्ष्यः पंचनखः ॥ निरंतरा इति पाठे शरौघेण निरंतराः प्रतिलोमकूपव्याताः कृताः सिद्धाः ॥ अत एव शल्यका इव शललीकण्ट
 कशतावृताः ॥ शल्यका इव दृश्यमाना रणाग्रे प्राणान्मूमुचुः ॥ निरंतराः शरौघेण कृता इति तु पाठे कृतारचिता इत्यर्थः ॥ ६० ॥ तथा देव्या केषांचिदसुराणां बाहवो
 भुजाः छिन्नाः खण्डिताः भुविपेतुः तथा देव्याऽपरे सुराः छिन्ना ग्रीवाः शिरोधरा येषां ते छिन्नग्रीवाः संतः पेतुः ॥ तथा देव्याऽन्येषामसुराणां छिन्नानि शिरांसिपे
 तुस्तथा देव्याऽन्येऽसुराः वपुषो मध्ये देशे विदारिताः खण्डिताः संतः पेतुः भूमौ बभूवुः ॥ असाकल्ये तु चिच्चन ॥ छिन्नं तालं लूनं कृतं वृक्कणं ॥ दारितौ भिन्नभेदितौ ॥ ६१ ॥

शां०टी

अ०२

॥ २६ ॥

तुस्तथादेव्याऽन्येऽसुराः वपुषो मध्ये देशे विदारिताः खण्डिताः संतः प्रेतः अमौ न भवतु ॥ असाकृतये तु चिन्न ॥ छिन्नं तालं लूनं कृतं वृक्कणं ॥ दारितौ भिन्नभेदितौ ॥ ६१ ॥

अपरे तु महासुरायुद्धतः देव्या विच्छिन्नजंघाः खण्डितजंघाकाः संतः उर्व्या भूविपेतुः प्रबभूवुः ॥ केचित्तु युध्यन्तः एकबाह्वक्षिचरणाः एकबाहुका एकाक्षाः एकचरण
काश्च संतो देव्या द्विधाकृताः खण्डिता उर्व्यापेतुः न्यपतन् ॥ बाहुश्च अक्षिचरणं च बाह्वक्षिचरणं युद्धतः प्रति महासुरसंपन्नमेकबाह्वक्षिचरणं येषां ते ॥ द्वंद्वान्ते
श्रूयमाणं पदं व्यावर्त्तकं प्रत्येकमभिसम्बध्यते ॥ तथा संपन्नव्रीहियोग्रामः तथा च व्रीहियवधान्याः प्रजाः (?) ॥ ६२ ॥ अन्ये महासुराः शिरसि छिन्नेऽपि स
तिभूमौ पतिताः पुनस्तदनु उत्थिताः कंशिरो बध्नंतिकबंधाः संतः पुनः शिरोधारिणः संतः गृहीतपरमायुधाः आत्तोत्तमशस्त्राः पुनर्देव्या समं युयुधुः ॥ गृहीतपरमायुधेति ह्य
विसर्गपाठे तु गृहीता परमा आसमंतात् युत् युद्धं यथा सा देवी गृहीतपरमायुत् गृहीतपरायुधेति तृतीयां तमेतत् ॥ कबंधोऽस्त्रीक्रियायुक्तमपमूर्द्धकलेवरम् ॥ कस्य शिर
सो बन्धोऽत्र कबन्धः कबंधातिवाकबन्धः ॥ कबंधं सलिले तुण्डे ॥ युद्धे योद्धुर्वीरेषु सहस्रेऽन्तमूर्द्धसु ॥ तदावेशात् कबन्धः स्यादेकोऽमूर्द्धाक्रियान्वित इति कबंधं
विच्छिन्नजंघास्त्वपरेपेतु रुर्व्या महासुराः ॥ एकबाह्वक्षिचरणाः केचिदेव्या द्विधाकृताः ॥ ६२ ॥ छिन्नेऽपि चान्ये शिरसि पतिताः पुनरुत्थिताः ॥
कबंधायुयुधुर्देव्या गृहीतपरमायुधाः ॥ ६३ ॥ ननृतुश्चापरेतत्र युद्धे तूर्यलयाश्रिताः ॥ कबंधाश्छिन्नशिरसः खड्गशक्त्यष्टिपाणयः ॥ ६४ ॥
धलक्षणम् ॥ देवीदानवयुद्धे तु कबन्धावुदकोटयः ॥ क्षणे क्षणे समुत्पन्ना देव्या युयुधिरे पुनः ॥ देवीदानवयुद्धोत्थ कबन्धावुदकोटयः ॥ देवीरोषोत्थ हुंकारज्ज्वल
ज्ज्वलनभस्मिताः ॥ ६३ ॥ तत्र युद्धे अपरे महासुरास्तूर्याणां वाद्यादीनां ततानद्धवनसुषिराणां चतुर्णालयः साम्यं वाद्यादीनामन्योन्यसमत्वमाश्रिताः वीररसा
वेशवशाः खड्गशक्त्यष्टिपाणयः युध्यमानाः पूर्वं देव्या छिन्नशिरसोऽपि वीररसाविष्कारात्संग्रामाधिदेवतावेशाच्चाविष्कृतचेतनाः संतः पश्चात्कंशिरो बध्नन्ति स्वं स्वं य
थास्थानं संनिवेशयन्तीति कबन्धाः संतः पुनः शिरोधारिणः संतः ननृतुर्नृत्यं चक्रुः ॥ चकारात्केचिदेव्या समं युयुधिरे च ॥ तूर्यलयाश्रिता हि नृत्यंति खड्गशक्त्यष्टि
पाणयोऽहियुध्यन्ते ॥ ततं वीणादिकं वाद्यमानद्धं मुरजादिकम् । वंशादिकं तु सुषिरं कांस्यतालादिकं वनम् ॥ तथा च भरतः ॥ ततं चैवावनद्धं च वनसुषिरमेव च ॥ च

दु० सं०

॥ २७ ॥

तुर्विधंतुविज्ञेयमातोयंलक्षणान्वितम् ॥ अतएवाभ्यधुः ॥ चतुर्विधमिदंवायंवादित्रातोयनामकमिति ॥ यद्यपिखड्गेतुनस्त्रिंशचंद्रहासासिक्कष्टयइतिऋष्टिःखड्ग
पर्यायस्तथाप्याकृतिसंनिवेशविशेषभेदभिन्नतयापृथक्प्रयुक्तः ॥ खड्गशक्त्यष्टपाणयइतितुपाठेखड्गैःशक्तिभिश्चअष्टाव्याताःप्राणयोयेषांते ॥ यद्वा दैत्याः
केचिदष्टभुजाश्चसंतीतिखड्गश्चशक्तयश्चअष्टस्वष्टसुपाणिषुयेषांते ॥ ६४ ॥ अन्येमहासुराःसंग्रामशूराःयुद्धेतिष्ठतिष्ठेतिदेवींभाषंतः कथयंतःस्वकीयामहमहमि
कांप्रकटयंतोदेव्यासमंयोद्धुमाजगमुरितिशेषः ॥ तिष्ठतिष्ठेत्यत्रनित्यवीप्सयोर्नित्येआभीक्ष्ण्येचतिङंतस्यद्विर्वचनम् ॥ भाषंतइति भाषव्यक्तायांवाचि ॥ अनुदा
त्तेत्त्वात्प्राप्तस्यात्मनेपदस्यचक्षिङोङित्त्वादनित्यत्वात्परस्मैपदं शतृप्रत्ययः ॥ तिष्ठतिष्ठेत्यभाषंतेतिपाठेतुअन्येमहासुरादेवींतिष्ठतिष्ठअद्यास्मदग्रेकयास्यसिक्कच

तिष्ठतिष्ठेतिभाषंतोदेवीमन्येमहासुराः ॥ रुधिरौघविलुप्तांगाःसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ ६५ ॥

पातितैरथनागाश्चैरसुरैश्चवसुंधरा ॥ अगम्यासाभवत्तत्रयत्राभूत्समहारणः ॥ ६६ ॥

निलीयसेइतिसभर्त्सनंनामग्राहमालपन्नित्यर्थः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिचैवोक्त्वादेव्याऽन्येयुयुधुर्मृधे ॥ अन्येचमहासुरामृधेयुद्धेदेवितिष्ठतिष्ठेतिसभर्त्सनमुक्त्वादेव्याचस
मंयुयुधुः ॥ लोमानिरोमाणिहृष्यंत्युद्धवंत्यनेनेतिलोमहर्षणंतस्मिन्नरोमांचोद्धमकारिणिसंग्रामेरुधिराणामोघाःस्तोमास्तैःविलुप्तांगाअपरेमहासुराः ॥ रोमां
चोरोमपुलकोरोमहर्षणमित्यपि ॥ ओघोवृद्धेभसारये ॥ ६५ ॥ देव्यापातितैःभंशितैरथैर्नागैर्गजैरश्वैरसुरैश्चकीर्णासावसुंधराअगम्याऽनधिगम्यागंतुमशक्या
तत्राभवत् ॥ कयत्रसमहान्रणःसंग्रामःदेव्यासमंमाहिषासुरसैन्यानामभूत् ॥ पातितैरथेत्यत्ररोरीतिरेफलोपः ॥ रथसहिताःनागाःरथनागास्तत्सहिताअश्वाः
तैः । द्वंद्वेतुसेनांगत्वादेवकवद्भावःस्यात् ॥ वसूनिधारयतिसावसुंधरा नगम्याअगम्याअसेव्या ॥ गमेःपोरदुपधाद्यत् ॥ ६६ ॥

शां० टी०

अ० २

॥ २७ ॥

किंचतत्रयुद्धे असुरसैन्यस्य मध्ये सद्यः सपदितक्षणे देव्या सह संग्रामारंभक्षणे एव वारणानां गजानामसुराणां दैत्यानां वाजिनां घोटकानां शोणितौ धारक्तसमूहा एव महा
 नद्यः समुद्रगाः सद्यः विसुस्रुवुः प्रसुस्रुवुरित्यर्थः ॥ रक्तप्रवाहमप्यो महानद्यो बभूवुरित्यर्थः ॥ विसुस्रुवुः ॥ स्त्रुगतौ लिट् उर्युवङ् ॥ ६७ ॥ तथा तद्वत् अं विका
 देवी असुराणां तत्प्रसिद्धं महासैन्यं क्षणेन तत्क्षणमात्रेण क्षयं विनाशं निन्ये प्रापयामास ॥ नयति द्विकर्मकः ॥ तृणानि च दारुणि च तृणदारुणि तेषां महान् चयः
 गणः समूहस्तं यथा वह्निस्तद्वत् ॥ यद्वा यथा तथैव साम्ये ॥ ६८ ॥ न केवलं मंत्रिकैव अपितु सिंहश्च ॥ सप्रसिद्धो देव्या वाहनी भूतो धुतकेसरः कं
 पितस्कंधकेसरः सिंहश्च महानादं महांतं नादं कंठीरवत्वात् । कंठगर्जनमुत्सृजन् कुर्वन् तथोचितमसुरसैन्यं नाशं निन्ये ॥ यच्चाख्यात् अथ वा सच सिंहः कर्त्ता

शोणितौ वामहानद्यस्सद्यस्तत्र विसुस्रुवुः ॥ मध्ये चासुरसैन्यस्य वारणासुरवाजिनाम् ॥ ६७ ॥ क्षणेन तन्महासैन्यमसुराणां तथा म्विका ॥
 निन्ये क्षयं यथा वह्निस्तृणदारुमहाचयम् ॥ ६८ ॥ सच सिंहो महानादमुत्सृजन् धुतकेसरः ॥ सोपिकुद्धो धुतसटो देव्या वाहनकेसरी ॥ ६९ ॥

विचिन्वतीति विचयनक्रिया संबंधनीयः ससिंहः महानादमुत्सृजन् धुतकेसरः सन्नमरारीणां सुरद्विषांशरीरेभ्यः सकाशतः असून् प्राणान् विचिन्वति प्राणान् गृह्णी
 यादिवसंहरेदिव ॥ विचिन्वतीति चिञ्चयने विध्यादौ लिङ् कर्त्तरि स्वादिभ्यः श्रुः ॥ लेटस्तिप् लेटोडाटाविति अडागमः ॥ छांदसोगुणाभावः
 इकोयणचिनकिंतुहुश्रुवोः सार्वधातुके यण् ॥ इतश्चलोपः परस्मैपदेष्वितितुवा ॥ तेनात्र इति श्रूयते ॥ अथवा विचिन्वतीति सप्तमीयम् ॥ ससिंहश्च धुतकेसरः
 महानादमुत्सृजन् असुरान् व्यापायतच्छरीरेभ्यः प्राणान् विचिन्वती वेत्युत्प्रेक्षते ॥ ततश्च तस्मिन् सिंहेऽमरारीणांशरीरेभ्यः प्राणान् विचिन्वती वइतस्ततः
 संहर्तुं गवेषयतीव सति देव्या गणैश्चैतैरसुरैः सह युद्धं कृतं व्यधायीत्यर्थः ॥ ६९ ॥

दु०स०

॥ २८ ॥

तत्रसंग्रामभूमौदेव्यारोषनिःश्वाससंभूतैर्गणैश्चतैरसुरैः सहयुद्धंतथाकृतंतथादिविस्वर्गेदेवाः पुष्पवृष्टिमुचः संतः एनादेवींतुष्टुवुः स्तुतवंतः ॥ पुष्पाणांवृष्टीमुचं
तिपुष्पवृष्टिमुचः ॥ अथैनांतुष्टुवुरितिपाठेतुदेव्यागणैश्चतत्रभूमौमहासुरैःसमयुद्धंकृतम् अथानंतरंपुष्पवृष्टिमुचोदेवाः दिविषदः एनायुध्यमानांसंतिहांसगणामं
विकांतुष्टुवुः ॥ अहोइदंनामाश्चर्ययोद्धारोमायाविनोमहासुराः तैः सममेकाकिन्यबलायुध्यते महासुरसैन्यान्यप्यनेकानि दशशः शतशः सहस्रशः अयुतशः
लक्षशःनियुतशःकोटिशःकोटिकोटिशश्चक्षयंतयैकयैवनीतानि तद्रणेकबंधाअपितयाऽबलयायुध्यतेतेचतदबलारोषहुंकारज्वलज्ज्वलनज्वालावलीढाः क्षणे
क्षणेभस्मीभवन्ति अथचरणमंडलेतदबलाविखंडितप्रचंडविक्रमोल्लासिमहायोद्धमहासुरवपुर्विलसद्गुधिरौघामहानघः प्रवहंतीतितामित्थमद्भुताद्भुतचरितांलोका
शरीरेभ्योमरारीणामसूनिवविचिन्वति ॥ देव्यागणैश्चतैस्तत्रकृतंतयुद्धंतथासुरैः ॥ यथैनांतुष्टुदेवाःपुष्पवृष्टिमुचोदिवि ॥ ७० ॥ ॥
इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वन्तरेदेवीमाहात्म्येमहिषासुरसैन्यवधोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ निहन्यमानंतत्सैन्य
मवलोक्यमहासुरः ॥ सेनानीश्चिक्षुरःकोपाद्ययौयोद्धुमथांविकाम् ॥ १ ॥ सदेवींशरवर्षेणववर्षसमरेसुरः ॥ यथामेरुगिरेःशृंगंतोयवर्षेण
तोयदः ॥ २ ॥

भ्युदयैकफलोदयामंविकांदिविषदःस्तुवंतीत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयमहाराजाधिराजश्रीमत्तोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशंतनुचक्रवर्तिविर
चितायांशांतनव्यांचंडिकामाहात्म्यटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ अथमहिषासुरसेनानीः चिक्षुरसंज्ञः महासुरः तत्सैन्यंतस्यम
हिषासुरस्यसैन्यंदेव्यानिहन्यमानंनिरंतरंहन्यमानमवलोक्यवीक्ष्यकोपाद्योद्धुमंविकांदेवींययौजगाम ॥ निहन्यमानमिति वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वेतिभू
तेलट्निहतमित्यर्थः ॥ १ ॥ सचिक्षुरनामाऽसुरः समरेसंग्रामेशरवर्षेणनिरंतरप्रयुक्तबाणपातनेनदेवींववर्षच्छादयामास ॥ कःकेनकिमिवतोयदोमेघः

शां०टी०

अ०३

॥ २८ ॥

तेलनिहतमित्यर्थः ॥ १ ॥ सचिक्षुरनामाऽसुरः समग्रसंग्रामेश्वरत्वेन प्रयुक्तवाणपातनेन देवीं वर्षच्छादयामास ॥ कः कनाकासवतायदामघः

तोयवर्षेण संततप्रवृद्धपाथः प्रथितपातनेन मेरुगिरेः शृंगमिव ॥ नभिन्नेव चने लिंगेन हीनाधिकतापि वा ॥ उपमादूषणाया लंघ्यत्रोद्देशेन धीमताम् ॥ क्रियावाचित्व
माख्यातुमेकोत्रार्थः प्रदर्शितः ॥ प्रयोगतो नुवर्तव्या अनेकार्था हि धावतः ॥ यद्वा यथा तथैवेदं साम्यम् ॥ २ ॥ ततो नंतरं देवीसंग्रामे लीलैव वक्रीडयैव अनायासे
नैव बाणैस्तस्य चिक्षुरसंज्ञस्य शरोत्करान् बाणगणान् छित्त्वा खंडयित्वा तुरगान् घोडकान् बाणैर्जघान ॥ अथ च बाणैरेव वाजिनां घोडकानां यन्तारं सारथिं जघान ॥
क्रीडालीलाचनर्म च ॥ स्त्रीणां विलासविष्णोः कविभ्रमाललितं तथा ॥ हेलालीलेत्यमीहा वाः क्रियाः शृंगारभावजाः ॥ नियन्ता प्राजितायन्तासूतः क्षत्ता च सारथिः ॥
॥ ३ ॥ सा देवी सद्यः सपदितक्षणे एवाशुगैर्बाणैः धनुःकोदंडं च चिच्छेद अच्छिनत् ॥ अतिसमुच्छ्रितमत्युच्चतरं ध्वजं च केतुं बाणैश्चिच्छेद ॥ छिन्नधन्वधनुर्यस्य
सतथोक्तः तं छिन्नधन्वानं चिक्षुरं महामुरंगत्रेषु सर्वावयवेषु आशुगैर्विव्याध ताडयामास ॥ व्यधताडने लिख्यभ्यासस्योभयेषामिति संप्रसारणम् ॥ आशुगौ वायु
तस्य चिच्छत्वा ततो देवी लीलैव शरोत्करान् ॥ जघान तुरगान् बाणैर्यन्तारं चैव वाजिनाम् ॥ ३ ॥ चिच्छेद च धनुः सद्यो ध्वजं चातिसमुच्छ्रितम् ॥
विव्याध चैनं गात्रेषु छिन्नधन्वानमाशुगैः ॥ ४ ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ अभ्यधावत तां देवीं खड्गचर्मधरोऽसुरः ॥ ५ ॥
विशिखौ ॥ धनुरर्धचादित्वा न्नपुंसकेपि ॥ अन्यथा धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदण्डकार्मुकमित्यभिधानात् ॥ ४ ॥ सचिक्षुराख्योऽसुरः देव्या छिन्नधन्वधनुर्य
स्य विच्छिन्नोरथो यस्य विरथः ॥ हताश्वायस्य सः हतः सारथिर्यस्य सः ईदृगवस्थः खड्गचर्मधरः सन् तां देवीं हंतुं मभ्यधावत उपाद्रवत् ॥ सृगतौ सर्तः वेगिता
यांगतौ धावादेशो वक्तव्यः ॥ यद्येवं सर्तः परस्मैपदित्वा दातमेन पदं न स्यात् ॥ स्यात्कर्तरिकर्मव्यतिहार इति । न स्यात् । न गतिर्हि सार्थेभ्य इति निषेधात् अत
श्चाभ्यधावत्ततो देवीमित्यपाठिषुः ॥ यद्वा धावुगतिशुद्धयोरित्येतस्य स्वरितेत्वात्पाक्षिकमस्यात्मनेपदमिति अस्त्वभ्यधावत तां देवीमित्यपि पाठपाठवंपठि
तृणाम् ॥ फलकोस्त्रीफलं चर्म ॥ गात्रत्राणं चर्म मयत्वा चर्म ॥ धृञ्धारणे धरते धरः ॥ खड्गश्च चर्म च सेनांगत्वादेकवद्भावः ॥ खड्गचर्मणो धरः खड्गचर्मधरः ॥
अन्यथा कर्मण्यण् स्यात् ॥ ५ ॥

दु०स०

॥ २९ ॥

अतितरांवेगवान् सचिक्षुरः सेनानीरसुरः तीक्ष्णातिग्माधारायस्य तेन खड्गेन मण्डलाग्रेण सिंहं मूर्धनि आहत्य प्रहत्य देवीमपि सव्ये वामे भुजे आजवान् प्रजेहार ॥
 अकर्मकत्वात्पराङ्गकर्मकत्वाच्चाङ्गो यमहन इत्यात्मनेपदाप्राप्तिः ॥ वामं शरीरं सव्यं स्यादपसव्यं तु दक्षिणम् ॥ हेनृपनन्दनसुरथनिशामय ॥ तस्यादेव्या वामं भुजं प्राप्य
 चिक्षुराख्यमहासुरप्रयुक्तः खड्गः मण्डलाग्रः पफाल ॥ त्रिफलाविशरणे विशशार चूर्णीबभूव ॥ ततः खड्गं गानं तरं कोपादरुणलोचनः रक्तलोचनः चिक्षुरः शूलं
 त्रिशूलमायुधं जग्राह अग्रहीत् ॥ अस्त्रीशूलं रुगायुधम् ॥ ७ ॥ ततस्तु त्रिशूलग्रहणं तरं चिक्षुरो महासुरस्तत्प्राग्गृहीतं त्रिशूलं तमायुधं भद्रकाल्यां देव्यां विषये चि
 क्षेप अक्षैप्सीत् ॥ कीदृशं शूलम् अम्बरादाकाशात् अम्बरमाक्रम्य तेजोभीरविबिम्बमिव जाज्वल्यमानं देदीप्यमानमित्यर्थः ॥ अम्बरादितिकर्मणिल्यबलोपे
 पञ्चमी । तेजोभीरविबिम्बमित्यत्र रोरीतिरेफलोपे दूलोपे पूर्वस्य दीर्घाणः ॥ तेजोभिरविबिम्बमित्यदीर्घपाठे ॥ अवेः सूर्यस्य बिम्बमिवेत्यर्थः ॥ अवयः शैलमेषा
 सिंहमाहत्य खड्गेन तीक्ष्णधारेण मूर्धनि ॥ आजवान् भुजे सव्ये देवीमप्यतिवेगवान् ॥ ६ ॥ तस्याः खड्गो भुजं प्राप्य पफालनृपनन्दन ॥ ततो जग्राह शू
 लं सकोपादरुणलोचनः ॥ ७ ॥ चिक्षेप च ततस्तत्तु भद्रकाल्यां महासुरः ॥ जाज्वल्यमानं तेजोभीरविबिम्बमिवाम्बरात् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा तदापतच्छूलं देवी
 शूलममुञ्चत ॥ तेन तच्छतधानी तं शूलं सचमहासुरः ॥ ९ ॥ हते तस्मिन् महावीर्ये महिषस्य च मूपतौ ॥ आजगाम गजारूढश्चामरस्त्रिदशार्दनः १० ॥
 का इत्यभिधानात् ॥ अम्बरमतति अम्बरात् इति प्रथमा तत्वेतुरविबिम्बविशेषणं द्रष्टव्यम् ॥ भद्राचसाकालस्य कालाग्रिरुद्रस्य स्त्रीकाली ॥ यद्राकाली च
 ण्डिका ॥ ८ ॥ तच्चिक्षुरप्रयुक्तमापतदागच्छत् शूलं कर्मदृष्ट्वा देवीस्वकीयं शूलममुञ्चत प्रयुक्तवती तेन देवी प्रयुक्तेन शूलेन तच्चिक्षुरप्रयुक्तशूलं शतधा शतप्रकारैः
 चूर्णतां नीतं प्रापितम् ॥ न केवलं त्रिशूलमेव अपितु चिक्षुरमहासुरश्च चूर्णतां नीत इत्यर्थः ॥ अमुञ्चत मुञ्चत् लोक्षणे स्वरितेत् ॥ ९ ॥ महिषासुरस्य च मूपतौ सेनापतौ
 तस्मिन् चिक्षुराख्ये महावीर्ये देव्या हते सति चामरो नाम त्रिदशार्दनः अमरहिंसकः महासुरः गजारूढः सन् देव्या सहस्रं ग्रामयितुमाजगामागतवान् ॥ वीर्यबलं प्रभाव
 श्रमहयस्य अर्हयति हि नस्ति अर्दनः त्रिदशानामर्दनः ॥ १० ॥

शां० टी०

अ० ३

॥ २९ ॥

अथसचामरनामापिमहादैत्यःदेव्याःप्रतिघातनायशक्तिमायुधविशेषमुमोच ॥ अथांबिकदेवीद्रुतंशीघ्रंस्तवरंहुंकाराभिहतामतएवनिष्प्रभांतांचामरमहादैत्य
प्रयुक्तांशक्तिंभूमौपातयामास ॥ ११ ॥ चामराख्योमहासुरःआत्मीयांशक्तिमायुधंदेव्याभूमौनिपतितांप्रभृष्टांचदृष्ट्वाक्रोधसमन्वितः अप्रतिहतशक्तिरयमदी
याहताईदृगवस्थामास्तादिति क्रोधोर्मिमूर्च्छितःसन्देवींप्रतित्रिशूलंचिक्षेपमुमोच ॥ तदपिशूलंसादेवीअच्छिनत्वाणैःकृत्वा ॥ छिदिरद्वैधीकरणे । भूतानयतने
लङ्गलिद्विषयेपिकचिदस्ति ॥ पुराकल्पएतदासीदितिभाष्यकारप्रयोगादित्याहुः ॥ १२ ॥ ततोदेव्याचामरीयेशूलग्रेचूर्णितेसत्यनंतरं सिंहःउच्चैःसमुत्पत्यगजस्य
कुंभयोरंतरमध्येविषयेस्थितःसन्तेनत्रिदशारिणासुरद्विषाचामरेणदैत्येनसममुच्चैरतितरांबाहुभ्यांप्रवर्तितेनयुद्धेनबाहुयुद्धेनयुयुधेसंप्रजहे ॥ युध्यतोनुदात्तेत्वादा
सोपिशक्तिमुमोचाथदेव्यास्तामंविकाद्रुतम् ॥ हुंकाराभिहतांभूमौपातयामासनिष्प्रभाम् ॥ ११ ॥ भग्नांशक्तिंनिपतितांदृष्ट्वाक्रोधसम
न्वितः ॥ चिक्षेपचामरःशूलंवाणैस्तदपिसाच्छिनत् ॥ १२ ॥ ततःसिंहःसमुत्पत्यगजकुंभांतरस्थितः ॥ बाहुयुद्धेनयुयुधेतेनोच्चैस्त्रिदशा
रिणा ॥ १३ ॥ युध्यमानौततस्तौतुतस्मान्नागान्महींगतौ ॥ युयुधातेतिसंरब्धौप्रहारैरतिदारुणैः ॥ १४ ॥ ततोवेगात्समुत्पत्यनिपत्यचमृ
गारिणा ॥ करप्रहारेणशिरश्चामरस्यपृथक्कृतम् ॥ १५ ॥
त्मनेपदम् ॥ कुंभौतुपिंडौशिरसस्तयोर्मध्येविदुःपुमान् ॥ १३ ॥ ततोबाहुयुद्धवृत्तितस्तुपुनर्युध्यमानौतौसिंहचामरौतस्मान्नागाद्रजात्सकाशात्महींभूमिगतौ
संतावतिदारुणैर्भयंकरैःप्रहारैरतिसंरब्धौअतितरांक्रोधाविष्टौयुयुधाते ॥ संपूर्वारभिः क्रोधार्थः ॥ युयुधातेअतिसंरब्धौइतिच्छेदः ॥ मणीवादित्वात्प्रगृह्यत्वा
भावात्प्रकृतिभावादेडःपदांतादतीतिपूर्वरूपत्वमेव ॥ अथवाशिष्टप्रयोगतःसंज्ञापूर्वकोविधिरनित्यः ओर्गुणादित्यतः स्वायंभुवप्रयोगवत् ॥ १४ ॥ ततो
युद्धरसावेशतोवेगाज्जगज्जययात्स्वमंतरिक्षमुत्पत्यउत्प्लुत्यपुनर्वेगान्निपत्यचमृगारिणासिंहेनचामरनाम्नोमहासुरस्यशिरोमस्तकंकरप्रहारेणकरकृतःप्रहारस्ताड
नंतेनपृथक्कृतंदूरीकृतंचिन्नम् । प्रहारजवयोर्वेगोविण्मूत्रातिप्रवर्तने ॥ १५ ॥

दु०स०

॥ ३० ॥

रणेदेव्याशिलादिभिः पाषाणैर्वृक्षैस्तरुभिः आदिशब्दाद्धनुरायायुधैश्च उदग्रस्योमहासुरः हतः ॥ करालो नाम महासुरः च शब्दात्सैन्यः दंतमुष्टितलैः दंतमुष्टिभिः तलैः प्रतलैः च शब्दात् खड्गाद्यैरायुधैः सिंहेन गणैः देव्याच निपातितः न्यघातिव्यसूतः ॥ पाणौ च पेदप्रतलप्रहस्ताविस्तृतांगुलौ ॥ दंतैः सहितामुष्टयः दंतमुष्टयः दंतमुष्टिभिः सहिताः तलाः तैः । द्वंद्वे तु प्राण्यंगत्वादिकवद्भावः स्यात् ॥ दंतो गजदंतः तेन निर्मितो मुष्टिस्तस्य तलैर्भागदेशैः छुरिकाधाराविशेषैश्च निपातित इत्यपि व्याख्यानम् ॥ केचिद्वत्तमुष्टितलैरितिकांतपठन्ति ॥ दत्तमुष्टितलैर्यगुणैः ते दत्तमुष्टितलाः तैर्निपातित इत्यपि व्याख्येयम् ॥ १६ ॥ रणे क्रुद्धा देवी उद्धतं नाम महासुरं च शब्दात्सैन्यं गदापातैश्चूर्णयामास संपिपेष ॥ परासुमकार्षात् ॥ त्रिनेत्रा परमेश्वरी चण्डिका देवी रणे क्रुद्धा सती भिदिपालेन हस्तक्षेप्येणलगुडेन वा ष्कलं नाम महासुरं जघान ॥ भिदिपालः सृगस्तुल्यौ ॥ तथा परमेश्वरी बाणैः ताग्रं नाम महासुरं जघान ॥ तथा परमेश्वरी बाणैरेव अंधक नाम महासुरं जघान ॥ उदग्रश्च रणे देव्याशिलावृक्षादिभिर्हतः ॥ दंतमुष्टितलैश्चैव करालश्च निपातितः ॥ १६ ॥ देवी क्रुद्धा गदापातैश्चूर्णयामास चोद्धतम् ॥ वा ष्कलं भिदिपालेन बाणैस्ताग्रं तथा अंधकम् ॥ १७ ॥ उग्रास्य मुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुम् ॥ त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन जघान परमेश्वरी ॥ १८ ॥ विडालस्यासिना कायात्पातयामास वैशिरः ॥ दुर्धरं दुर्मुखं चोभौ शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ कालं च कालदंडेन कालरात्रिरपातयत् ॥ १९ ॥ तथा परमेश्वरी बाणैरेव उग्रमास्यं यस्य तमुग्रास्यं नाम महासुरं जघान ॥ तथा परमेश्वरी बाणैरेव उग्रवीर्यं यस्य तमुग्रवीर्यं नाम महासुरं जघान ॥ तथैव परमेश्वरी बाणैरेव महांतौ हनूकपोलाधोभागौ यस्य तं महाहनुं नाम महासुरं जघान ॥ त्रिनेत्रं चेति तु पाठे त्रीणि नेत्राणि यस्य तं त्रिनेत्रं महासुरं त्रिशूलेन च शब्दात्सैन्यम् ॥ परमा ईश्वरी अश्रोतेराशु कर्मणि वरट्चेच्चोपधायाः । यद्वा परमेश्वरस्य स्त्री परमेश्वरी ॥ १७ ॥ एकार्थवाचकौ ॥ १८ ॥ रणे देवी असिना खड्गे न विडालस्य महासुरस्य शिरोमूर्ध्नि कायाच्छरीरात् वैप्रख्यातितः पातयामास ॥ रणे देवी शरैः दुर्धरं नाम दुर्मुखं चोभौ नाम महासुरौ कर्म यमक्षयं यमगृहं द्वितीयं कर्म निन्ये प्रापयामास ॥ नयति द्विकर्मकः ॥ क्षयो यक्ष्मणि कल्पांते निलयेपचयेपि च ॥ कालं च कालदंडेन कालरात्रिरपातयत् ॥ कालं नाम महासुरं कालरात्रिं विकाकालदण्डेनापातयत् प्राभंशयत् ॥ १९ ॥

शां० टी०

अ० ३

॥ ३० ॥

उग्रदर्शनं नाम महासुरमृत्युग्रैः खड्गपातैरताडयत् ॥ तडआघातेचुरादिः ॥ असिनैव असिलोमानं महासुरमच्छिदत् अचछैत्सीत् ॥ गणैः सिंहेन देव्याचजयक्ष्वेडाकृतोत्सवैः ॥ गणादिभिः उत्सवैरणोत्सवैः जयसंबन्धिनिक्ष्वेडाकृताजयसिंहनादः कृतइत्यर्थः ॥ क्ष्वेडातुसिंहनादः स्यात् ॥ कालं वेत्यादिश्लोकद्वयं केचित्पठंतिकेचित्तुन ॥ २० ॥ एवं प्रागुक्तभंग्यास्वसैन्ये आत्मीयसैन्ये स्वयंसंक्षीयमाणे सति महिषासुरस्तु तदसहमानः सन्माहिषेण महिषसंबन्धिना महिषाकारेण स्वरूपेण तान् देवीगणान् त्रासयामास उद्वेजयामास ॥ संक्षीयमाण इति शिक्षयेत्त्वादिरकर्मकः परस्मैपदी इति तु प्रयोगतो तर्भावितण्यर्थविवक्षायां नाभुक्तं क्षीयते कर्मक्षीयंते चास्य कर्माणीति वत्सकर्मकत्वे सति कर्मकर्तरिलटः शानचिकर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रिय इति यस्यात्मनेपदे ऽकृतसर्वधातुक्रयोदीर्घरूपम् ॥ २१ ॥ महिषासुरः तुंडप्र

“उग्रदर्शनमृत्युग्रैः खड्गपातैरताडयत् ॥ असिनैवासिलोमानमच्छिदत् सारणोत्सवे ॥ गणैः सिंहेन देव्याचजयक्ष्वेडाकृतोत्सवैः” ॥ २० ॥ एवं संक्षीयमाणे तु स्वसैन्ये महिषासुरः ॥ माहिषेण स्वरूपेण त्रासयामास तान् गणान् ॥ २१ ॥ कांश्चित्तुंडप्रहारेण क्षुरक्षैपैस्तथा परान् ॥ लां गूलताडितांश्चान्याञ्छृंगाभ्यांचविदारितान् ॥ २२ ॥ वेगेन कांश्चिदपरान्नादेन भ्रमणेन च ॥ निःश्वासपवनेनान्यान्यान्पातयामास भूतले ॥ २३ ॥

हारेण तुंडेन वक्त्रेण जनिताघातेन कांश्चिद्गणान् देवीरोषजनितान् पुरुषान् रणशूरान् भूतले पातयामास ॥ तथा क्षुरक्षैपैरपरान् भूमौ पातयामास ॥ शफं क्लीबे क्षुरः पुमान् ॥ सतथान्याञ्छृंगूलताडितान् गणान् भूमौ पातयामास ॥ पुच्छोस्त्रीलूमलांगूले ॥ सतथान्यांश्च शृंगाभ्यांचविदारितान् गणान् भूमौ पातयामास ॥ दारितेभिन्नभेदितौ ॥ सतथा वेगेन जवेन कांश्चिदपरान् भूमौ पातयामास ॥ सतथामहिषः नादेन ध्वनिना कंठगर्जितेनापरान् व्याकुलचित्तान् भूमौ पातयामास ॥ अपरान् भ्रमणेन पारितोऽग्रतः पार्श्वतश्च भूतले पातयामास ॥ महिषः अन्यान् निःश्वासपवनेन निःश्वास एव पवनो वा युस्तेन भूतले पातयामास ॥ २२ ॥ २३ ॥

दु०स०

॥ ३१ ॥

इत्थंसमहिषासुरोमहोदेव्याःअंबिकायाःप्रमथानांपार्षदानामनीकानिसैन्यानिप्रमथगणान्निपात्यभूमौनितरांपातयित्वातस्याःसिंहंहंतुमभ्यधावत आभिमु
 ख्येनाधावत आद्रवत् । धावुगतिशुद्धयोःलङ्स्वरितेत्त्वादात्मनेपदम् ॥ वरूथिनीबलंसैन्यंचक्रंचानीकमस्त्रियाम् ॥ ततः प्रमथगणमथनतः सिंहंहंतुमाग
 मनंतस्य ततश्चमहिषेमहासुरेविषयेविकाचंडिकाकोपंचक्रे ॥ २४ ॥ महावीर्यःसमहिषासुरः क्षुरक्षुण्णमहीतलःसन्नयोद्धुंक्रोधात्अग्रैकपादशफनिष्पिष्ट
 कृताग्रक्षोणिभागःसन्नउच्चैरभंलिहाभ्यांशृंगाभ्याउच्चैरभंलिहान्पर्वतान् उच्चैरभंलिहमुकुटमूर्धनिदेव्याउच्चैश्चिक्षेपउच्चैरक्षैःसीत् ॥ अथचोच्चैर्ननाद ॥ णद
 अव्यक्तेशब्दे गलगर्जनंचोच्चैश्चकार ॥ महावीर्यःवीर्यसंपन्नः सत्त्ववान्महिषोतितरामितियावत् ॥ २५ ॥ तस्यमहिषासुरस्यवेगेनजवेनयुक्तंभ्रमणंतेनवि
 निपात्यप्रमथानीकमभ्यधावतसोऽसुरः ॥ सिंहंहंतुमहादेव्याःकोपंचक्रेततोम्बिका ॥ २४ ॥ सोपिकोपान्महावीर्यःक्षुरक्षुण्णमहीतलः ॥
 शृंगाभ्यांपर्वतानुच्चैश्चिक्षेपचननादच ॥ २६ ॥ वेगभ्रमणविक्षुण्णमहीतस्यव्यशीर्यत ॥ लांगूलेनाहतश्चाब्धिःप्लावयामाससर्वतः ॥ २६ ॥
 धुतशृंगविभिन्नाश्चखंडंखंडंययुर्वनाः ॥ इवासानिलास्ताःशतशोनिपेतुर्नभसोचलाः ॥ २७ ॥
 क्षुण्णाविशेषेणसंपिष्टामहोव्यशीर्यतस्वयमेवविशीर्णाभवत् ॥ शृङ्गिणायांकयादिःपरस्मैपदीविपूर्वोक्तकर्मकः ॥ इहतुअंतर्भावितण्यर्थविवक्षायाम् ॥ विशीर्य
 तेमेघःस्वयमेवविशीर्यतेहेतुःस्वयमेवेतिवत्कर्मकर्त्तरिलङ्ङिरूपम् ॥ किंचतस्यमहिषस्यलांगूलेनपुच्छेनआहतःताडितोब्धिःअर्णवःसर्वतःसर्वत्रपृथिव्यांसक
 लजनान्प्लावयामास ॥ वारिपूरमग्नविश्वंचकार ॥ तसिप्रकरणेआद्यादिभ्यउपसंख्यानमित्यधिकरणेतसिः ॥ यद्वा कर्मणिल्यब्लोपेपंचमी ॥ सर्व
 तःसर्वापृथ्वीप्लावयामास ॥ २६ ॥ घनाश्चमहांतोमेघाः तेनमहिषासुरेणधुताभ्यांशृंगाभ्यांविभिन्नाःविदारिताःसंतःखंडंखंडंशकलंशकलंययुः ॥ महिषेणधुत
 शृंगविदारिताःमहांतोमेघाःखंडप्रकाराःखंडसदृशाःसंतःययुरित्यर्थः ॥ प्रकरेणुणवचनस्येत्यधिकस्याल्पसादृश्येणुणवचनस्यद्विर्भावः ॥ खंडंखंडंययुरितितुपाठेक

शां०टी०

अ०३

॥ ३१ ॥

शृंगविदारिताः महान्तो मेघाः खंडप्रकाराः खंडसदृशाः संतः प्रसूतिद्वयार्थः ॥ प्रकृते गुणत्रयवस्तु द्वयं भिन्नरूपाः अल्पसादृश्ये गुणवचनस्य द्विर्भावः ॥ खंडखंडययुरितितुपाठेक

र्मधारयवदुत्तरेष्विति विकल्पेन कर्मधारयत्वातिदेशात् द्विरुक्तयोर्भागयोर्मध्ये पूर्वभागसंबन्धिन्याविभक्तेर्लुक् ॥ श्वासानिलास्ताविशीर्णाः श्वासानिलास्ताः शतशः
श्वासानिलाहताः शीर्णानिपेतुर्नभसोचलाः ॥ अत्रपाठत्रयेतस्य महिषस्य रोषजाः श्वासा एव अनिलाः वायवस्तैरस्ताः क्षिप्ताः अतएव विशीर्णाश्चूर्णीभूताः अच
लाः पर्वताः नभसः सकाशान्निपेतुः निपतिताः ॥ यद्वा श्वासानिलास्ताः शतशः शतं शतं शतशः ॥ संख्यैकवचनाच्च वीप्सायां शस्प्रत्ययः ॥ यद्वा
श्वासानिलैराहताः ताडिता इत्यनुसंधेयम् ॥ शीर्णाः चूर्णीभूताः ॥ २७ ॥ इति प्रागुक्तरीत्या क्रोधसमाध्मातं क्रोधाग्निसंयुक्तं क्रोधेन समंतादाविष्टं विजृम्भितं तम
भ्यापतंतं महिषं महासुरं दृष्ट्वा विक्षयतदा तद्वधाय तं महिषं हंतुं चंडिका देवी कोपमकरोत् वधहिंसार्थः इति वधिः प्रकृत्यंतरं जनिवध्योश्चेति वधिग्रहणादवसीयते
तद्वधायोतितस्य वधनं वधः तद्वधः भावे घञ् ॥ जनिवध्योश्चेत्यत उपधाया वृद्धचभावः ॥ क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिन इति चतुर्थी तद्वधं विधातुं कोपं क्रोध
इति क्रोधसमाध्मातमापतंतं महासुरम् ॥ दृष्ट्वा सा चंडिका कोपंतद्वधाय तदा करोत् ॥ २८ ॥ साक्षिप्त्वा तस्य वैपाशं तं बंधमहासुरम् ॥ त
त्याजमाहिषं रूपं सोपिवद्धो महामृधे ॥ २९ ॥ ततः सिंहो भवत्सद्यः यावत्तस्याम्बिकाशिरः ॥ छिनत्ति तावत्पुरुषः खड्गपाणि रदृश्यत ॥ ३० ॥
मकरोत् ॥ २८ ॥ प्रियं ते स्मिन्वीराः मृधं युद्धं तत्र महति मृधे सा देवी तावत्तस्य महिषासुरस्य वधाय वै प्रसिद्धं वरुणादवाप्तं पाशमायुधं क्षित्वा प्रवर्त्य तं महासुरं ब
बंध ॥ अथ सपाशबंधमसहिष्णुः माहिषं रूपं तत्याज अत्याक्षीत् ततो नुस संत्यक्तमहिषाकारो मायावित्वादन्य एव पशुः शार्दूलः खड्गः पौत्री वा प्रशस्तं प्रमथेन क्षमगा
त्रोभूत् ॥ अथ देव्यापाशेन सोपिवद्ध एवाभूत् ॥ २९ ॥ ततो महिषादिरूपपरित्यागादनंतरं महासुरो मायावित्वात्सद्यः सपदि देव्या समं योद्धुं सिंहोऽभवत् ॥
ततो विक्रदेवी तस्य मायामयसिंहस्य शिरः मूर्ध्नि यावयावता कालेन छिनत्ति च्छेत्स्यति तावत्तावत्येव काले समायावी महासुरः खड्गपाणिः पुरुषः प्रादुर्भवन्न
दृश्यत ऐक्ष्यत देव्येति शेषः ॥ यावत्तावच्च सा कल्येव धौमानेवधारणे ॥ खड्गः पाणौ यस्य स तथोक्तः ॥ प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासम्यौ भवत इति वक्तव्यम् ॥ ३० ॥

हु०स०

॥ ३२ ॥

ततःखड्गपाणेःपुरुषस्यदर्शनानंतरमेवदेवीआशुसत्वरंसायकैःआशुगैःखड्गचर्मणासार्द्धतंखड्गपाणिंपुरुषंकंठेचिच्छेद ॥ खड्गंचचर्मचपुरुषंचसायकैश्चिच्छेदेति
 सूचयितुंसार्द्धमित्युक्तम् ॥ खड्गश्चचर्मचखड्गचर्मसेनांगत्वादेकवद्भावः ॥ तेनसार्द्धम् ॥ फलकोष्ठीफलंचर्म ॥ चर्ममयंचर्मगात्रत्राणंहस्तग्राह्यंफलकम् ॥
 करेणचमहासिंहंतंचकर्षजगर्जच ॥ ततःपुरुषरूपतःसकाशात्समहासुरःमहागजोभूत् ॥ ३१ ॥ सचमहागजःकरेणशुंडादंडेनतंप्रसिद्धंदेवीवाहनंसिंहंचकर्ष
 आकृष्टवान् जगर्जचबृंहितंचचकार ॥ गर्जशब्दे भ्वादिःपरस्मैपदी ॥ गजःसिंहंचकर्षेतिहिअसुरविनाशसूचकउत्पातोयंप्रसिद्धवैपरीत्यात् ॥ ३२ ॥
 ततोदेवीतुपुनःसिंहंकर्षतःआक्षिपतःआहरतःतस्यमहागजस्यकरंशुंडादंडंखड्गेनचंद्रहासेननिरकृतंनिरुप्याच्छेत्सीत् ॥ कृतीछेदनेपरस्मैपदी ॥ यदाभ्यधुः॥
 कृणत्तिकृतंतीत्येते वेषनेछेदनेकमादिति ॥ इहतुच्छांसमात्मनेपदम् ॥ कृषयश्छांसस्पदमनुकुर्वति ॥ अन्यथानिरकृतदित्येवस्यात् ॥ कर्षतस्तत्करं
 ततएवाशुपुरुषंदेवीचिच्छेदसायकैः ॥ तंखड्गचर्मणासार्द्धततःसोभून्महागजः ॥ ३१ ॥ करेणचमहासिंहंतंचकर्षजगर्जच ॥ कर्षतस्तत्करं
 देवीखड्गेननिरकृतत ॥ ३२ ॥ ततोमहासुरोभूयोमाहिषंवपुरास्थितः॥तथैवक्षोभयामासत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ३३ ॥
 देवीतिपाठेकर्षतोगजस्यकरः प्रसिद्धः तत्करइतिव्याख्या ॥ इहसमहासुरः प्राक्महाहवक्षमः महिषोभूततोव्याघ्रः खड्गः पोत्रीहरिः पुमान् । गजो
 थमहिषोभूयोमायावीसमहामृधे इत्येतदावेदयितुमाह ॥ ततोगजवपुस्त्यागानन्तरं भूयःपुनरपि समहासुरः माहिषंवपुराश्रितःप्राप्तवान्सन् तथैवपूर्ववेदेनप्रा
 ग्वन्महिषःसंस्तथैवत्रैलोक्यंक्षोभयामास क्षोभंप्रापयामास ॥ तथैवसचराचरंत्रैलोक्यंलोकत्रयंक्षोभयामास ॥ आश्रितइतिश्रिञ्ज्सेवायाम् ॥ प्रतिष्ठितप्रति
 ज्ञानार्थःसकर्मकः ॥ गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासेत्यादिनाकर्तारिकः ॥ वपुराश्रितःअंगीकृतवान्सन्त्रैलोक्यंक्षोभयामासेत्यर्थः ॥ आस्थितेत्यविसर्गपा
 ठेतु आङ्स्थःप्रतिज्ञाने इत्यात्मनेपदम् कर्तरिलुङ्स्थाध्वोरिच्चेत्यकारस्यइत्वं सिचःकिञ्चंचतेनगुणाभावः ॥ ह्रस्वादंगादितिसिचोलोपः ॥ सइतिच्छेदेतु

शां०टी०

अ०३

॥ ३२ ॥

महासुरइत्यर्थः । चराश्चदेवाःअचराश्चपर्वतादयः चराचरम् सर्वोद्विद्वोविभाषैकवद्भवति ॥ चराचरात्मकंत्रैलोक्यंसमहासुरःक्षोभयामासेत्यर्थः ॥ यद्वा
चराश्चाचराश्चचराचरास्तैःसहितंत्रैलोक्यंसचराचरम् संभवात्स्वरूपाख्यानतोविशेषणविशेष्यभावः ॥ चरिर्गत्यर्थः ॥ चरिचलिपतिवदीनांवाङ्मिवमच्याक्
चाभ्यासस्येतिपचायचिद्विर्भावेभ्यासस्यचआगागमः ॥ आग्विधिसामर्थ्याद्धलादिशेषाभावः ॥ अन्यथाह्यागमदेशयोर्विशेषाभावादागमलिंगमपार्थक्यस्या
त् ॥ चरिष्णुजंगमचरंत्रंसमिगंचराचरम् ॥ ३३ ॥ तत्त्रैलोक्यक्षोभणाजगन्माताजगतांजननीजगद्धिताचण्डिकादेवीक्रुद्धासतीअतएवारुणलोचना अरु
णेरेकेलोचनेयस्याःसा उत्तमममृतपानंमधुपुनःपुनःपपौ ॥ पापाने कर्मणिल्युट् ॥ लीलयामध्वेवपपौ पुनःपुनश्चजहासैवयुद्धंतुनगणयामास ॥ हसेहसनेलि
टस्तिपोणल् ॥ पपावित्यातऔणलः ॥ वीरपानंचकारेत्यर्थः ॥ वीरपानंतुयत्पानंवृत्तेभाविनिवारणे ॥ वीराणांकर्तव्यमद्यपानंवीरपानम् ॥ मुहुःपुनःपुनः
ततःक्रुद्धाजगन्माताचण्डिकापानमुत्तमम् ॥ पपौपुनःपुनश्चैवजहासारुणलोचना ॥ ३४ ॥ ननर्दचासुरःसोपिबलवीर्यमदोद्धतः ॥ विषाणाभ्यां
चचिक्षेपचण्डिकांप्रतिभूधरान् ॥ ३५ ॥ साचतान्प्रहितांस्तेनचूर्णयंतीशरोत्करैः ॥ उवाचतंमदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरम् ॥ ३६ ॥
शश्वदभीक्षणमसकृत्समाः ॥ वटायुतायुतोन्मानंमधुमांसोपदंशकम् ॥ एकैकवारतश्चण्डीपपावत्ररणोत्सवे ॥ ३४ ॥ बलेनसामर्थ्येनवीर्येणप्रभावेणतेजसामदेनहर्षेण
गर्वेणचोद्धतःअविनीतोनिर्मर्यादउत्कटः समहिषासुरोपिननर्दचकण्ठगर्जनंचकार ॥ नर्दगर्दशब्दे ॥ चण्डिकांप्रति भूधरान्गिरीन्विषाणाभ्यांशंगाभ्यांचिक्षेपप्र
क्षिप्तवान् ॥ अविनीतःसमुद्धतः ॥ स्थैर्यसामर्थ्येन्येषुबलंनकाकसीरिणोः ॥ वीर्यबलंप्रभावश्च ॥ ३५ ॥ साचण्डिकातेनमहिषासुरेणप्रहितान्क्षिप्तांस्तान्भूधरान्
गिरीञ्छरोत्करैःशराणामुत्करैःउत्क्षेपैःचूर्णयंतीनिःशेषयंतीसतीतंमहिषासुरं मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरंयथास्यात्उवाच ॥ मदान्मधुपानजादुद्धूतोमुखेरागस्ते
नाकुलान्यक्षराणिवर्णायस्मिन्कर्मणिवचनेतन्मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरम् क्रियाविशेषणानांकर्मत्वंनपुंसकैकत्वंचवाच्यम् ॥ यद्वा मदोद्धूतमुखरागादेवीमदेन
मधुपानजेनउद्धूतोजातोमुखेरागःकषायभावोयस्याःसा आकुलाक्षरमितिक्रियाविशेषणम् ॥ आकुलानिव्यामिश्रितान्यस्पष्टाक्षराणियस्मिन्कर्मणितत् ॥ ३६ ॥

दु०स०

॥ ३३ ॥

अत्रह्याकुलाक्षरमित्युक्तत्वाद्गर्जगर्जइत्येवंप्रतिपदंव्यत्यस्ताक्षरदेव्योक्तम् ॥ ऋषिणातुतत्सत्कृत्यार्थसंगत्याप्रणीतम् ॥ हेमूढहेअज्ञत्वंक्षणंतावद्गर्जगर्जयावदहं
 मधुपिबामि ॥ यावताक्षणेनमधुपास्यामितावंतंक्षणंत्वमपिकण्ठगर्जनंकुरुकुरु ॥ तावदेवतवायुस्ततःक्षणांतरेमयात्वयिहतेव्यसूकृतेसतिअत्रैवसंग्रामभूमावे
 वअत्रैवअस्मिन्नेवक्षणेवाआशुअविलंबितंदेवताइंद्रादयोदेवागर्जिष्यंत्यानन्दतोगास्यंति ॥ गृजिशब्देलट् पिबामीतिपानाग्रेभविष्यतिकालेयावत्पुराणिपा
 तयोर्लङितिलट् ॥ अज्ञेमूढयथाजातमूर्खवैग्यर्थ्यबालिशः ॥ ३७ ॥ सोदेवीएवमुक्त्वासमुत्पत्यसम्यक्उत्पत्यतंमहिषासुरमारूढाआरूढवती एनंमहिषा
 सुरंकण्ठेचकण्ठप्रदेशएवएकेनपादेनउचितेनाक्रम्यशूलेनाताडयत् ॥ तडआघातेचुरादिः ॥ आरूढा इहतुगत्यर्थार्कर्मकेत्यादिनाकर्त्तरिक्तः एनमित्यन्वादे
 देव्युवाच ॥ गर्जगर्जक्षणंमूढमधुयावत्पिबाम्यहम् ॥ मयात्वयिहतेत्रैवगर्जिष्यंत्याशुदेवताः ॥ ३७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवमुक्त्वासमुत्पत्यसा
 रूढातंमहासुरम् ॥ पादेनाक्रम्यकंठेचशूलेनैनमताडयत् ॥ ३८ ॥ ततःसोपिपदाक्रांतस्तथानिजमुखात्ततः ॥ अर्धनिष्क्रान्तएवासीद्दे
 व्यावीर्येणसंवृतः ॥ ३९ ॥ अर्धनिष्क्रांतएवासौयुध्यमानोमहासुरः ॥ तयामहासिनादेव्याशिरिच्छित्त्वानिपातितः ॥ ४० ॥
 शेरूपमिदमेतदन्यतरस्याम् ॥ ३८ ॥ ततोऽनंतरंसमहिषासुरस्तयादेव्यापदापादेनआक्रांतःसशूलेनताडितोपितस्मान्निजमुखादात्मीयमुखात्सकाशादर्द्धनि
 ष्क्रांतएवअर्द्धेनशरीरेणानिर्गतःदेव्यावीर्येणबलेनसामर्थ्येनसंवृतः संछादितःस्तंभितःआसीत्तथैवास ॥ नसंपूर्णोनिष्क्रांतःअर्धनिष्क्रांतःअर्द्धेनवानिष्क्रांतःअर्ध
 निष्क्रांत ॥ ३९ ॥ असौमहासुरोमहिषवक्त्रादर्द्धनिष्क्रांतःशरीरार्द्धेननिर्गतः युध्यमानःयुद्धंकुर्वाणएवतयादेव्याभगवत्यामहासिनामण्डलाग्रेणशिरस्तस्या
 सुरस्यउत्तमांगंछित्त्वाभूमौनिपातितः ॥ शरीरस्यार्द्धःनिष्क्रांतःविशेषेणसमासः ॥ अर्द्धेनवानिष्क्रांतःकर्तृकरणेकताबहुलमितिसमासः ॥ नबहुव्रीहिः ॥ अ
 र्द्धोनिष्क्रांतोदेहभागोयस्यतिविग्रहप्रसंगात् ॥ ४० ॥

शां०टी

अ०३

॥ ३३ ॥

एवमुक्त्वा महीषो नाम प्रसिद्धः समहासुरः सैन्यसहितः सुहृद्गणसहितः त्रैलोक्यं त्रैलोक्यान् मोहयित्वा मोहं दुःखं प्रापय्य ततो युद्धं कुर्वाणस्तदा देव्यानां शंखा-
 पितः ॥ महाकाल्यानि पातित इति पाठे महान्कालः उग्रस्तत्पत्नी महती काली दुर्गा तया वा ॥ ४१ ॥ तदा तस्मिन् समये देव्या महीषे महासुरे विनिपातिते सति त्रैलोक्य-
 स्थैः सर्वैः पुरुषैः देवीं प्रतिजयलोकोत्कर्षेण वर्तस्वेत्युक्तम् ॥ कीदृशैः देवाः स्वर्लोकसन्धानः इन्द्रादयः असुराः पातालवासिनो बलिप्रभृतयः मानवा भूलोकसन्धानो ब्राह्म-
 णादयस्तैः सहितैः ॥ पुनः कीदृशैस्तदाभूतैस्तस्मान्महीषासुरादाभूताः पीडां प्राप्तवन्तस्तैः ॥ आस्तु स्यात्कोपपीडयोः ॥ भूपाप्मावात्मने पदीचुरादिः ॥ आधृषाद्वे-
 तिणिजभावपक्षे कर्त्तरि क्त्वरूपम् ॥ योगविभागात् समासः ॥ इत्थं भूतोति निर्देशाद्वा ॥ ४२ ॥ ततो महीषमर्दनादनन्तरं यत्किंचिद्दैत्यसैन्यमवशिष्टं स्वल्पं तदपि हा-
 हाकृतं हाहा इति संभ्रमं दीनभावेन कृतमाहितं सत् ननाश ॥ गणशब्ददर्शने ॥ अदर्शनमभावः ॥ अदृष्टमभूत् ॥ किंच देवतानां गणास्तु सकलाः सर्वेऽपि परमुत्कृष्टं प्रहर्षं सं-
 एवं समहीषो नाम स सैन्यः समुहद्वयः ॥ त्रैलोक्यं मोहयित्वा तु तया देव्या विनाशितः ॥ ४१ ॥ त्रैलोक्यस्थैस्तदाभूतैर्महीषे विनिपातिते ॥
 जयेत्युक्तं ततः सर्वैः स देवाः सुरमानवैः ॥ ४२ ॥ ततो हाहाकृतं सर्वदैत्यसैन्यं ननाशतत् ॥ प्रहर्षचपरं जग्मुः सकला देवतागणाः ॥ ४३ ॥ तुष्टु-
 वुस्तांसुरादेवीं सह दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ जगुर्गन्धर्वपतयाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ४४ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये
 महीषासुरवधो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ तोषं जग्मुश्च प्राप्तवन्तः ॥ हाविषादशुगर्त्तिषु ॥ चापलेद्वे भवत इति वक्तव्यम् ॥ संभ्रमेण प्रवृत्तिश्चापलम् ॥
 हाहा इति संभ्रमप्रवृत्त्या दीनत्वेन कृतमनाथं ननाश दैत्यसैन्यमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ अथ तां देवीं सुराः इन्द्रादयः दिवि भवैर्दिव्यैर्महर्षिभिः सह सहितास्तुष्टुवुःस्तुतवन्तः ॥
 सुराश्च दिव्या मर्हर्षयश्च देवीस्तुतवन्त इत्यर्थः ॥ अथ गन्धर्वपतयश्च जगुः हाहा हूहू प्रभृतयोगन्धर्वाः गायमानास्तेषां पतयोगानविचक्षणास्तुम्बुरुप्रभृतयः गीतवन्तः ॥
 गेशब्दे लिट् ॥ अथ अप्सरोगणाश्च ननृतुः उर्वशीप्रभृतयः स्वर्गवारांगनाः तासां गणाः नृत्यवन्तो देवीं विजयेमहोत्सवे ॥ नृतीगात्रविक्षेपेनाटये लिट् उस् ॥ ४४ ॥ इति श्री-
 मार्कण्डेये महाराजाधिराज श्रीमन्नोमरागन्वय श्रीमदुद्धरणात्मज श्रीशान्तनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां महीषासुरवधस्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

दु०स०

॥ ३४ ॥

महिषासुरेनिहतेसतिततोन्तरमिन्द्रपुरोगमाःशक्रप्रमुखाःसर्वेपिसुरगणाःस्तुतिकर्तुमारेभिरेउपक्रांतवतः ॥ रभराभस्ये ॥ आत्मनेपदेलिट् ॥ पुरोगच्छ
 तीतिपुरोगमः इन्द्रःपुरोगमःअग्रेसरोयेषांते ॥ १ ॥ रणेदेव्याचंडिकयातस्मिन्नतिवीर्येसुरारिवलेमहिषासुरसैन्येचअतिवीर्येदुरात्मनिमहिषासुरेचहतेसति प्रण
 तिनम्रशिरोधरांसाः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाःशक्रादयःसुरगणास्तांदेवींवाग्भिस्तुष्टुबुःस्तुतवतः ॥ वीर्यबलंप्रभावश्च ॥ प्रणतिभिर्नम्राःशिरोधराःकंधराग्रीवाअंसाः
 स्कंधाभुजशिरांसिचयेषांते धरंतीतिधराःशिरसांधराःशिरोधराः प्रहर्षेप्रमोदेपुलकाःरोमांचास्तेषामुद्गमःप्रादुर्भावस्तेनचारवोमनोहरादेहायेषांते ॥ वाग्भिरिति
 चतुर्विधाभिर्वाणीभिः ॥ यद्भाष्यम् ॥ चतुष्टयीशब्दानांप्रवृत्तिः ॥ जातिशब्दाःगुणशब्दाःक्रियाशब्दायदृच्छाशब्दाश्चतुर्धाइति ॥ अन्येत्वाहुः ॥ द्रव्यंगु
 ऋषिरुवाच ॥ ततःसुरगणाः सर्वेदेव्याइंद्रपुरोगमाः ॥ स्तुतिमारेभिरेकर्तुनिहतेमहिषासुरे ॥ १ ॥ शक्रादयःसुरगणानिहतेतिवीर्ये
 तस्मिन्दुरात्मनिसुरारिवलेचदेव्या ॥ तांतुष्टुबुःप्रणतिनम्रशिरोधरांसावाग्भिःप्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः ॥ २ ॥ देव्याययाततमिदंजग
 दात्मशक्त्यानिशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ॥ तामं विकामखिलदेवमहर्षिपूज्यांभक्त्यानतास्मविदधातुशुभानिसानः ॥ ३ ॥
 णंक्रियांजातिमाहुःशब्दाश्चतुर्विधाः।यदृच्छयाप्रयुक्ताःस्युः संज्ञाशब्दाश्चपंचमाः ॥ अपरेत्वाहुः ॥ वैखरीशब्दनिष्पत्तिर्मध्यमाश्रुतिगोचरा ॥ द्योतितार्थाच
 पश्यंतीसूक्ष्माचाप्यनपायिनीचेतिचतुर्विधावागुच्यते ॥ शब्दानांनिष्पत्तिर्यस्याःसा घटाद्यर्थरूपावाक्वैखरीत्युच्यते ॥ श्रुतिगोचराश्रोत्रग्राह्यावाक्मध्यमे
 त्युच्यते ॥ द्योतितोर्थोययासाद्योतितार्थाज्ञानरूपावाक्पश्यंतीत्युच्यते ॥ अनपायिनीब्रह्मरूपावाक्सूक्ष्मेत्युच्यते ॥ २ ॥ ययादेव्याआत्मशक्त्यास्वशक्त्या
 इदंजगत् प्रपंचितंतामखिलदेवमहर्षिपूज्यामम्बिकांदेवींभक्त्याआनताःस्म ॥ सानोस्माकंशुभानिदधातुकरोतु ॥ तुहिचस्महवैपादपूरणे ॥ निःशेषाःसर्वे
 देवास्तेषांगणास्तेषांशक्तयः तासांसमूहास्तएवमूर्तयोयस्याः सा ॥ अखिलाःसर्वेदेवाःमहर्षयश्चैतैस्तैःपूज्यांपूजनीयामआनतावयंभक्तिप्रह्वाः ॥ ३ ॥

शां०टी०

अ०४

॥ ३४ ॥

यस्याः देव्या अतुलमनुपमं प्रभावं बलं वक्तुं सा कल्येन वर्णयितुं ब्रह्मा चतुर्मुखः भगवानैश्वर्यसम्पन्नः अनंतो विष्णुः हरश्च नालं न हि समर्थः हि प्रसिद्धमेव तत् ॥ सा चण्डिका
देवी अखिलजगत्परिपालनाय अशुभभयस्य नाशाय मातृं करोतु ॥ अखिलं जगत्परिपालयितुं मनुजैः भयं नाशयितुं च स्वयं स्वां तं सदाऽवधानं करोतु ॥ प्रभावः
प्रभूत्वम् ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलम् ॥ अशुभभयस्येति पाठे भव उदयः ॥ ४ ॥ हे देवि सुकृतिनां पुण्यवतां भवनेषु गेहेषु या श्रीः संपत्तिरभूदस्ति भविष्यति स्वयं
तां त्वानंताः प्रणता वयम् ॥ अतस्त्वं सुकृत्यात्मकं विश्वं श्रीः सती परिपालय ॥ हे देवि पापात्मनां भवनेषु याऽलक्ष्मीः अभूदस्ति भविष्यति स्वयं तां त्वानंताः
प्रणता वयम् ॥ अतस्त्वं पापात्मकं विश्वमलक्ष्मीः सती परिपालय ॥ हे देवि कृतधियां ज्ञानिनां हृदयेषु या बुद्धिरभूदस्ति भविष्यति स्वयं तां त्वानंताः प्रणता वयम्
यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननंतो ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तुमलं बलं च ॥ सा चण्डिका अखिलजगत्परिपालनाय नाशाय चाशुभभयस्य मातृं करोतु ॥ ४ ॥
या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ॥ श्रद्धासतां कुलजनप्रभवस्य लज्जातां त्वानंतास्म परिपालय दे
विविश्वम् ॥ ५ ॥ किं वर्णयामतवरूपमर्चित्य मे तत्किं चातिवीर्यमसुरक्षयकारिभूरि ॥ किं चाहवेषु चरितानि तवाद्भुतानि सर्वेषु देव्यसुरदेवग
णादिकेषु ॥ ६ ॥

तस्त्वं कृतध्यात्मकं विश्वं बुद्धिः सती परिपालय ॥ हे देवि सतां सज्जनानां हृदयेषु या श्रद्धासत्कर्मनिष्ठा अभूदस्ति भविष्यति स्वयं तां त्वानंता वयम् अतः त्वं सदात्मकं
विश्वं श्रद्धासती परिपालय ॥ हे देवि त्वं कुलजनप्रभवस्य हृदये या लज्जा अभूदस्ति भविष्यति तां त्वानंता वयम् ॥ अतः त्वं सत्कुलाचारसंरक्षणं लज्जालज्जासती सत्कु
लजनप्रभवात्मकं विश्वं परिपालय ॥ स्मशब्दः पादपूरणे ॥ स्वयमव्ययम् ॥ सुष्ठु अयः शुभावहो विधिर्यस्मिन्कर्मणि न मनो परिपालने वा तत् ॥ ५ ॥
असुराश्च देवाश्च असुरदेवाः शाश्वतिकविरोधविवक्षायां त्वसुरदेवतेषां गणा आदयो येषां तिमनुष्यादीनां ते तथोक्ताः ॥ तेषु अजाद्यदंतमित्यसुरशब्दस्य पूर्वप्रयो
गः ॥ अजाद्यदंतत्वादभ्यर्हितत्वाच्च अमरैर्देवगणादिकेष्विति तु पाठः सभ्यः ॥ हे देवि सर्वेष्वसुरादिगणेषु तवाद्भुतरूपमर्चित्य मनसा पि चिंतयितुं स्मर्तुं मप्यशक्यमे

दु०स०

॥३५॥

तत्तवमनोहरं रूपं वाचा किं वर्णयाम ॥ वर्णवर्णक्रियायांचुरादिलोडंतम् ॥ यन्मनसापिस्मर्तुमशक्यंतद्वाचा किं वर्णयितुं शक्यं स्यादिति भावः ॥ हेदेवितवभू
 र्यधिकमसुरक्षयकारिअतिवीर्यचकिंवाचावर्णयामयन्मनसाप्यचिंत्यं स्यात् ॥ हेदेविसर्वेष्वसुरदेवगणादिकेष्वहवेषुसंग्रामेषुतवाद्भुतानिचरितानिवीरकमा
 णिकिं वर्णयामवाचायानिमनसापिस्मर्तुमशक्यानि ॥ ६ ॥ हेदेवित्वं त्रिगुणापित्रयो गुणायस्यांसासत्त्वरजस्तमइति त्रयो गुणाः ॥ सत्त्वगुणात्वं वैष्णवीशक्तिः
 सतीजगंतिरक्षसि रजोगुणात्वं ब्राह्मीशक्तिः सतीसृजसि तमोगुणारौद्रीशक्तिः सतीसंहरसि अतः सर्जनीयसंरक्षणीयसंहरणीयानिजगंतिस्वर्गभूपातालाख्या
 नियेषां त्वंहेतुरसि ॥ हेदेवित्वं हरिहरादिभिरपि देवैः तत्त्वतो न ज्ञायसे मायारूपत्वात् ॥ हेदेवित्वमपारा अनवधिरनंता ॥ त्वं सर्वाश्रया सर्व आश्रयो यस्याः
 सा ॥ आश्रीयते आश्रया सर्वस्याश्रया सर्वाश्रया ॥ हेदेविदमखिलं जगत्तवैवांशभूतं मायामयत्वात् ॥ जगतः अंशरूपेण निष्पन्नं शतत्वं भूतं प्रापदिति वांश
 हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि देवैर्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा ॥ सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूतमव्याकृता हि परमाप्रकृतिस्त्वमाद्या ॥ ७ ॥
 भूतम् ॥ त्वमव्याकृता केनापि न व्याकृता सिपदेन वाक्येन वा ॥ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा से हेति श्रुतेः ॥ त्वंच विद्यात्वेन परब्रह्मतत्त्वमेव ॥ यद्वा हे
 देवित्वमव्याकृता सिन केनापि प्रकाशितासि ॥ परप्रकाशयत्वानभ्युपगमाद्ब्रह्मस्वरूपस्य स्वयंप्रकाशत्वाभ्युपगमाच्च ॥ त्वंच परब्रह्मतत्त्वमेव स्वयंप्रकाशमने
 ति शयानंदचिद्रूपमसीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ अव्याकृताऽव्याहता केनापि न हिं सितासि ॥ कृद्भिंसायांस्वादिः ॥ त्वमेव तु युद्धेऽहिता न व्याकृणोषि व्याहांसि ॥ य
 दाहुः ॥ हिंसाकरणयोः स्वादौ कृणोति कृणुते कृजः ॥ करोति कुरुते द्वे द्वे संपद्येते क्रमादिति ॥ अव्याकृता हि परमेति पाठे तु हियस्मात् हेदेवित्वं परमापरा उत्कृष्टा
 मालक्ष्मीस्ततः अः विष्णुस्तेन व्याकृता उरसि स्थापिता लोकेषु वा ॥ यद्वा हेदेवि हियस्मात्तव रोमकूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः ददौ अतस्त्वमव्याकृतासि अविनासूर्ये
 ण आसमंतात्कृता ते जोभिर्निर्मितासि ॥ अतएव त्वं परमापरा श्रेष्ठामा ते जो लक्ष्मीः ॥ अवयः शैलमेषां कर्काः ॥ यद्वा ॥ हियतः त्वं जगतामाद्या मूलभूता ॥ अतः
 सृष्टेः प्राक्तेवलैवेत्यव्याकृता सत्त्वरजस्तमोगुणानुदयाद्देदप्रत्ययानुदयात्सत्त्वादिना अपृथक्कृता सांख्यदर्शनप्रसिद्धा परमाप्रकृतिः प्रधानाख्यासि ॥ इयं देवी सांख्य

शां० टी०

अ० ४

॥३५॥

मते प्रकृतिराख्याता वेदांतिनस्ततामनिर्वचनीयामात्ममायामनादिमविद्यामाहः ॥ शाब्दिकास्त्वांस्त्वन्त्वावपि विमिश्रिते देवाः ॥ शैव्यास्तंतिराख्यति

मतेप्रकृतिरख्यातावेदांतिनस्तुतामनिर्वचनीयामात्ममायामनादिमविद्यामाहुः ॥ शाब्दिकास्तांवस्तुतत्त्वावसितिसिद्धिभेदामाहुः ॥ शैवास्तांशिवशक्ति
संसक्तिमाहुः ॥ वैष्णवाः विष्णुमायांतामाहुः ॥ शाक्तास्तुतांमहामायामनादिमाहुः ॥ पौराणिकाः तांदेवीमाहुः ॥ ७ ॥ सुरेश्वर्ये ॥ सुरंतिसुराः सुरा
णांभावःसुरता सास्तियेषांतिसुरताः इंद्रादयः ॥ मत्वर्थेऽर्शआदित्वादच् ॥ समस्ताश्चतेसुरताश्च समस्तविबुधाइतियावत् ॥ हेदेविसावैप्रसिद्धा स्वाहात्व
मेवासि यस्याःसमुदीरणेनसकलेषुमखेषुयज्ञेषुसमस्तसुरताः यज्ञभुजः तृप्तिप्रयांति ॥ किंचवैप्रसिद्धास्वाहाचत्वमेवासिअतएवखलुपितृयज्ञेषुजनैःश्राद्धकृद्भिः
पुरुषैः पितृगणस्यतृप्तिहेतुः ॥ स्वधेत्येवंरूपमंत्रात्मासतीत्वमेवोच्चार्यसेकथ्यसे ॥ दैवेश्राद्धेभवेत्स्वाहापित्र्येश्राद्धेस्वधोच्यते ॥ स्वाहादेवहविर्दानेश्रौषड्वौषड्

यस्याःसमस्तसुरतासमुदीरणेनतृप्तिप्रयांतिसकलेषुमखेषुदेवि ॥ स्वाहासिवैपितृगणस्यचतृप्तिहेतुरुच्चार्यसेत्वमतएवजनैःस्वधाच॥८॥या
मुक्तिहेतुरविचिंत्यमहाव्रतात्वमभ्यस्यसेसुनियतेंद्रियतत्त्वसारैः॥मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैर्विद्याऽसिसाभगवतीपरमाहिदेवि॥९॥

वषट्स्वधेत्यभिधानेतुविभागोनाश्रितः ॥ ८ ॥ हेदेवि हिनिश्चयेनयामुक्तिहेतुः अचिंत्यमहाव्रतापरमावेदांतोद्भवब्रह्मतत्त्वावगतिरूपसाक्षात्कारलक्षणाविद्या
सिभगवतीसुनियतेंद्रियतत्त्वसारैर्मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैरभ्यस्यसे पुनःपुनरावर्त्यसेशिक्ष्यसेइत्यन्वयः ॥ मुक्तिरमृतंकैवल्यम् । ज्ञानादेवतुकैवल्य
मित्यभ्युपगमात् ॥ मुक्तिहेतुर्विद्याअविचिंत्याचिंतयितुमशक्या ॥ दुस्तराणिमहांतिव्रतानिउपवासादीनियस्यांसाचिंत्यमहाव्रताअभ्यस्यसे ॥ असुक्षेपणेऽ
भिपूर्वः कर्मणिलटः थासःसे ॥ सुष्ठुनियतानिंविषयेभ्योव्यावर्तितानींद्रियाण्यैः तेचतेतत्त्वसाराश्चतत्त्वतत्त्वज्ञानसारंनान्यंयेषांतितत्त्वसाराः ॥ मन्यंतेमुन
यस्तैःमोक्षमर्थयंतेमोक्षार्थिनःअस्तःनष्टःसमस्तदोषःकामादिरूपोयेषांतेऽस्तसमस्तदोषास्तैःविद्यतेज्ञायंतेनयाविद्याभगवतीसर्वैश्वर्यसंपन्नापरमाउत्कृष्टा ॥ ९ ॥

हु०स०

॥ ३६ ॥

हेदेविभगवतीऐश्वर्यादिसंपन्नाशब्दात्मिकावर्णपदवाक्यरूपवाणीस्वरूपा ॥ सुविमलग्यजुषामुद्गीथरम्यपदपाठवतांसांभ्रांचनिधानंसर्वजगतामार्तिहंत्रीपरमा
उत्तमाचतुर्वर्गदर्शिनीवार्तावृतांतरूपात्रय्यसि वेदानांत्रयीभवसीत्यन्वयः ॥ अथवाभगवतीत्वंसर्वजगतांभवभावनायसंसृत्युत्पादनायपरंनिधानमाश्रयः
स्थानमसि ॥ त्वमार्तिहंत्र्यसि ॥ त्वंवार्तासिकृषिगोरक्षादिवृत्तिरसि ॥ त्वंशब्दात्मिकानादरूपासि ॥ यद्वा वर्णपदवाक्यरूपासि गद्यपद्यात्मिकासि ॥ हेदे
वि त्वं सुविमलानिक्कग्भिः सहितानियजुंषितेषाम् ॥ ऋचः ऋग्वेदाः यजुंषियजुर्वेदाः तेषांसांभ्रांसामवेदानांचत्रय्यसीत्यन्वयः ॥ वेदशास्त्रानांबाहुल्याद्बहुव
चनम् ॥ उद्गीथउद्गीतमतएवरम्यपदपाठवतामुद्गीथरम्याणिपदानितैःकृत्वापाठवतामन्यथापदानांपाठः पदपाठः उद्गीथेनरम्यः पदपाठोयेषांतानिउद्गीथ
रम्यपदपाठानिसामानीतिस्यात् ॥ उद्गीथः प्रणवइतिक्षीरतरंगिणीकारोव्याख्यत् ॥ उद्गीथः सामवेदः इत्यौणादिवृत्तिकारः ॥ प्रणवपक्षेउद्गीथरम्यताऋ
शब्दात्मिकासुविमलग्यजुषांनिधानमुद्गीथरम्यपदपाठवतांचसाम्नाम् ॥ देवित्रयीभगवतीभवभावनायवार्ताचसर्वजगतांपरमार्तिहंत्री ॥
॥ १० ॥ मेधासिदेविविदिताखिलशास्त्रसारादुर्गाऽसिदुर्गभवसागरनौरसंगा ॥ श्रीःकैटभारिहृदयैककृताधिवासागौरीत्वमेवशशिमौलि
कृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥

ग्यजुषाणामप्यस्ति ॥ यद्वा उद्गीथउद्गीतंसांभ्रांप्रसिद्धं वार्तावृत्तौजनश्रुतौ ॥ वृत्तिःकुसीदपाशुपाल्यवाणिज्याख्या ॥ जनश्रुतिवृत्तांतः । स्त्रियामृक्सामय
जुषीइतिवेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ऋचः यजुंषिचऋग्यजुषाणि अचतुरादिनासमासांतः इहतुसमासांतविध्यनित्यत्वमाश्रितम् ॥ सुविमलानिक्कग्यजुंषियेषाम् ॥ यद्वा समा
सांतरमुक्तमेव ॥ भवभावनायभवःशिवःपरमात्मायस्यभावनंध्यानंतस्मैप्रवृत्तात्रयीत्वमेवासीत्यर्थः ॥ उग्रेजन्मनिकल्याणेप्राप्तौसंसृतिसत्तयोः ॥ भवःआर्तिहंत्रीति
जनिकर्तुःप्रकृतिरितिनिर्देशात्समासासिद्धिः । अर्तिःपीडाधनुःकोट्योः । आङ्पूर्वताकचित् ॥ १० ॥ हेदेवित्वंमेधासिअतएवत्वंविदिताखिलशास्त्रासि ॥ यद्वा हेदेवि
त्वंविदिताखिलशास्त्रसारामेधासि ॥ धीर्धारणावतीमेधा ॥ विदितान्यखिलानिशास्त्राणिसाराणिचतुर्वर्गतत्त्वपराणिन्याय्यानिययामेधयासात्वमेवासि ॥ प्रवृत्तिर्वा

शा०टी०

अ०४

॥ ३६ ॥

निवृत्तिर्नानित्येन कृतकेन वा ॥ पुंसां येनोपदिश्येत तच्छास्त्रमभिधीयते ॥ हे देवित्वमसंगासंत्यक्ताखिलबंधहेतुः अप्रतिबंधाऽनिवारितगतिः ॥ दुर्गादुष्प्रापा दुःखे
 न गम्यमाना दुर्गा ॥ दुर्गभवसागरनौरसि दुर्गोदुस्तरोभवः संसारः सागर इव तत्र नौः तरणिरसि ॥ यद्वा दुर्गदुस्तरं भवं स्यति खण्डयति दुर्गभवसा न विद्यते गरीविषं दुःखं यत्र
 सा अगरा अगरा चासौ नौश्चेति अगरे नौः दुर्गभवसा चासौ अगरे नौश्च ॥ यद्वा त्वं दुर्गे दुर्गमे दुष्प्रापे भवेशं भौपरब्रह्मभूतत्वे सागरे सामृते विषये असंगारागादिरहिता दुर्गा दु
 ष्प्रापानौरसि ॥ नौरिव नौर्देवी ब्रह्मप्राप्तिसाधनविद्यारूपेत्यर्थः ॥ हे देवित्वं कैटभारिहृदयैककृताधिवासा श्रीरसि विष्णुवक्षस्थलनिवासिनी लक्ष्मीस्त्वमेवासि ॥ हे देवि
 त्वमेव शशि मौलि कृतप्रतिष्ठा गौरी उमासि ॥ शशीचंद्रमौलौकिरीट्यस्य सशंभुः तेन कृता प्रतिष्ठावस्थिति रर्द्धशरीरभाक्तेन यस्याः सा ॥ चूडाकिरीटकेशा
 श्वसंयता मौलयस्त्रयः ॥ ११ ॥ ईषत्सहासमंदस्मितोपेतं रुचिरं परिपूर्णचंद्रविंबानुकारि पूर्णदुर्विंबोपमं कनकेषु उत्तमं यत्कनकं तस्येव कान्तिः शोभायस्यतत् अत
 ईषत्सहासममलं परिपूर्णचंद्रविम्बानुकारिकनकोत्तमकान्तिकांतम् ॥ अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुपा तथापि वक्रं विलोक्य सहसामहिषासुरेण ॥
 ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा तु देविकुपितं भ्रुकुटीकरालमुद्यच्छांकसदृशच्छवि यत्र सद्यः ॥ प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीवचित्रं कैर्जीव्यतो हि कुपितां
 तददर्शनेन ॥ १३ ॥ एवकांतमनोहरमेवंभूतं तव वक्रकमलं जगन्मोहनं जयति तथापि तद्वि
 लोक्य सहसाऽतर्कितमात्तरुपा प्राप्तकोपेन महिषासुरेण प्रहृतमत्यद्भुतमेतत् ॥ अहो ईदृशं जगन्मोहं जगत्संजीवनं वक्रं विलोक्य पुमानानंदमाप्नुयात् तत्कथं महा
 सुरः संजातकोपः प्राहर्षीदिति भावः ॥ अतर्किते तु सहसाऽव्ययम् ॥ सहसा बलेन वा ॥ सहो बलं सहामार्गः ॥ सहते सहः ॥ अनव्ययत्वे सहसा कृतमित्योजः सहो
 भस्तमस्तृतीयाया इत्यौपपदिकमलुग्विधानं चावगमकम् ॥ अद्भुतम् अदिभुवोद्भुतम् ॥ अदित्याश्चर्यं व्ययम् ॥ आत्तारुद्भुयेन सतेन ॥ १२ ॥ हे देविकुपितं
 क्रोधाविष्टं भ्रुकुटीकरालं भ्रुकुट्याकरालं विषमं भयं करमत एव क्रोधात्प्रमुद्यच्छांकसदृशच्छवि उद्यन् उदयं कुर्वन् शशांकश्चंद्रः आरक्तः पूर्णश्वतेन सदृशी छविः
 प्रभायस्यतत् ॥ तदीयं संग्रामोन्मुखं दृष्ट्वा तु दृष्ट्वैव महिषासुरः सद्यः सपदि दर्शनक्षण एव प्राणान्मुमोच न तत्याजेति यत्तदतीवचित्रम् ॥ युक्तो यमर्थः ॥ हिनिश्वयेन ॥

दु०स०

॥ ३७ ॥

कुपितांतकदर्शनेन कुपितकृतांतदर्शनेनकैःजंतुभिःजीव्यतेनकैश्चिदपि ॥ जीवप्राणधारणे अकर्मकत्वाद्भावेऽलट्टियगात्मनेपदप्रथमपुरुषैकवचनमेवभा
 वस्यैकत्वात् प्राणधारणंप्रकृतावंतभूतमितिजीवतेदेवदत्तइतिप्रयोगेपृथक्प्राणपदंकर्मवाचिनःप्रयुज्यते अनुच्यमानेपितस्मिन्प्राणान्धारयतीतिगम्यमानत्वाद
 तश्चजीवातिरकर्मकः॥ भ्रुवौकुटीवभ्रुकुटी इकोह्रस्वोऽचोगालवस्योत्तरपदिकंह्रस्वत्वमत्वंचवा ॥ तेनभ्रुकुटीवभ्रुकुटी करालंकुटिलम् ॥ बलवत्सुष्टुकिमुत
 स्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ करालोदंतुरेतुंगे ॥ कृणोतिहिनस्तिकरालम् ॥ १३ ॥ हेदेवित्वंप्रसीदप्रसन्नाभव ॥ परमापराउत्कृष्टामालक्ष्मीरसि ॥ हेदेविभवतीज
 गतांभवायसम्पदुद्भवायसद्यःसपदिभवति ॥ भवतीत्वंकोपवती अप्रसन्नास्तितर्हिसद्यःजगतांकुलानिवंशान्समूहान्वाविनाशयति ॥ इहभवतीतिभवच्छ
 ब्दप्रयोगे युष्मदस्मच्छब्दान्यत्वेनशेषेप्रथमःपुरुषःविनाशयतीत्ययम् ॥ वंशेवृन्देगृहेकुलम् ॥ उक्तमर्थंप्रकृतेनदेवीचरितेनयोजयतिविज्ञातमित्यर्द्धेन अधुनैव
 देविप्रसीदपरमाभवतीभवायसद्योविनाशयतिकोपवतीकुलानि ॥ विज्ञातमेतदधुनैवयदस्तमेतन्नीतंवलंसुविपुलंमहिषासुरस्य ॥ १४ ॥
 तेसंमताजनपदेषुधनानितेषांतेषांयशांसिनचसीदतिबंधुवर्गः ॥ धन्यास्तएवनिभृतात्मजभृत्यदारायेषांसदाभ्युदयदाभवतीप्रसन्ना॥१५॥
 विज्ञातंविदितमस्माभिः एतत्किंयत्त्वामाइतमेतंयोद्धुमागतम् ॥ सुविपुलंसुष्टुबहुलंमहिषासुरस्यवलंसैन्यमस्तंविनाशनीतंप्रापितमित्येतत् ॥ प्रसादपरमे
 तिपाठेप्रसादेनप्रसन्नत्वेनपरमाउत्कृष्टाचेत्तर्हिलोकानांभवायभूतयेसंपदुदयायभवति ॥ अस्तमदर्शनेअस्तमितिमकारांतमव्ययमनुपलब्धेर्थवर्तते ॥ असुक्षे
 पणइत्यतोऽनपुंसकेभावेक्तेतुअस्तंप्रेरणंदूती (री) करणमन्यत्रक्षेपनीतमित्यर्थः ॥ विनाशनीतमित्यर्थस्तुनस्यात् ॥ अस्तमित्यव्ययत्वेतिवृष्टिसिद्धिः ॥ १४ ॥
 हेदेविभवतीसदाऽभ्युदयदासतीयेषांप्रसन्नास्तितेएवलोकाजनपदेषुजीवत्सुदेशेषुसंमताःलब्धप्रतिष्ठाःस्युःतेषामेवधनानिस्युःतेषामेवयशांसिसत्कीर्तयः स्युः॥ ते
 षांबंधुवर्गश्चनसीदति ॥ चकाराच्चतुष्पात्प्रभृतिश्चनसीदति ॥ तएवधन्याःधनेषुसाधवः ॥ यद्वा धनानिलब्धारःप्राप्तारःधन्याः॥ धनगणंलब्धेतिस्मृत्त्रेणयत्प्रत्ययः ॥

शां०टी०

अ०४

॥ ३७ ॥

पावंधुवर्गश्चनसीदति ॥ चकाराचतुष्पात्रभूतिश्चनसीदति ॥ तएवधन्याः धनेषुसाधवः ॥ यद्वा धनानिलब्धधारः प्रातारः धन्याः ॥ धनगणलब्धेति सूत्रेण यत्प्रत्ययः ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

सुकृतीपुण्यवान् धन्यः ॥ हेदेविवेषां भवती प्रसन्नास्ति तएव निभूताः विनीताः शिक्षितकुलाचाराचपलाः आत्मजाः सुताः भृत्याः अनुचराः दाराः कुलस्त्रियश्च येषां
ते ॥ निभूतविनीतप्रश्रिताः समाः ॥ १५ ॥ हेदेवि भवती प्रसादाद्भवत्याः प्रसादात्संभावितः सुकृतीपुण्यवान् जनः प्रतिदिनं सदैव अत्याहतः अतितरामाहतः सन् सकला
निसमस्तानि स्वशास्त्रोक्तान्यतएव धर्म्याणि धर्मेण प्राप्याणि धर्मादनपेतानि यथायथं श्रौतानि स्मार्त्तानि च करोति ॥ ज्योतिष्टोमादीनि हि स्वर्गकामः करोति ततश्च स्वर्गं
प्रयाति तेन हेतुना हेदेविलोकद्वयेऽपि भुवि दिव्यपितृत्वमेव फलदासि ॥ ननु इदं इत्थमेव ॥ प्रश्नावधारणानुज्ञानुनयामंत्रणेन नु ॥ नौवयो धर्मेति धर्मेण प्राप्याणीत्यर्थे यत्प्रत्य
यः ॥ यद्वा धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेतेयत् ॥ अत्याहतौ सादरार्चितौ ॥ ननु च भवती प्रसादादित्यत्र सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पूर्वपदस्य पुंवद्भावो भवतीति भवत्प्रसादादिति स्यात्त
धर्म्याणि देविसकलानि सदैव कर्माण्यत्याहतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ॥ स्वर्गं प्रयाति च ततो भवती प्रसादाल्लोकद्वयेऽपि फलदाननुदेवितेन ॥
॥ १६ ॥ दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजंतोः स्वस्थैः स्मृता मतिमती वशुभां ददासि ॥ दारिद्र्यदुःखभयहारिणिका त्वदन्यासर्वापकारकर
णाय सदा र्द्रचित्ता ॥ १७ ॥

ब्राह्म ॥ पुंवदित्योगविभागसाध्यमिदं पुंवत्त्वं कचिदेव योगविभागादिष्टसिद्धिः ॥ ततश्चैकोहं भवती सुतक्षयकरो मातः कियंतोरय इति वत्पुंवद्भावो भावः कचिदस्त्ये
व ॥ भवतीति तुच्छत्वात् प्रसादात्प्रसन्नत्वाद्भवती लोकद्वयेऽपि फलदास्ति इति पुंवत्त्वशं कानिरासपरव्याख्याने भवती सुतक्षयकर इति प्रयोगः कदर्थितः स्यात् ॥ १६ ॥
हेदुर्गे भीतस्याशेषजंतोः सर्वस्यापि प्राणिनः स्वांतेन स्मृता सती त्वं भीतिं हरसि ॥ हेदुर्गे त्वं स्वस्थैरभीतैस्तु जंतुभिः स्मृता सती अती वशुभां मतिं चतुर्वर्गफलसाधनभूतां
बुद्धिं ददासि ॥ त्वन्मंत्रत्वद्वयान् त्वद्भजनपरां मतिं वा ददासि ॥ तदित्थं हेदारिद्र्यदुःखभयहारिणि सर्वापकारकरणाय सर्वापकारान् कर्तुं सदा आर्द्रचित्ता कृ
पार्द्रहृदयापरादेवता त्वदन्याकास्तु न कापि ॥ अश्यादितो भयं हर्तुं मतिं दातुं मनुत्तमाम् ॥ देवित्वदपराकास्तु सर्वापकृतिकारिणी ॥ दुःखेन गंतुं शक्यते स्यादुर्गा ॥

दु०स०

॥ ३८ ॥

सुदुरोरधिकरणेचेतिडः ॥ बलवत्सुष्टुकिमुतस्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ स्वस्थैःस्वर्गस्थैर्देवैःस्मृतेतिवा दरिद्रादुर्गतौ ॥ दरिद्रातिदुर्गच्छतिनिर्द्धनीभवतीतिदरिद्रः ॥
 दरिद्रस्यकर्मदारिद्र्यंतस्यदुःखंदारिद्र्यदुःखंतस्माद्भयंहरतीतितच्छीलातस्याःसंबुद्धिःहेदारिद्र्यदुःखभयहारिणि सर्वेषुभक्तेषुअभक्तेषुउदासीनेषुचउपकाराणां
 करणंविधानंतस्मै ॥ १७ ॥ यद्येषादेवीसर्वोपकारकरणायदयार्द्रचित्तास्यात्किमितिहिदैत्यान्निहंतितत्रोत्तरमाह ॥ उपैतु लोडंतःपाठः ॥ नांबइतिपाठे नअं
 बइतिच्छेदः हेअंब हेसर्वजननि त्वंसर्वोपकारायसदाकृपार्द्रचित्तासीतियत्तत्तथैवनान्यथा ॥ तथाहि एभिरहितैर्महिषासुरादिभिर्हतेरणेत्वद्धतैःजगत्लोकः
 सुखमुपैतु पीडकाभावात्सुखंप्राप्नोतु ॥ तथाएतेअहितालोकत्रयद्रुहोमहिषासुरादयः चिरायनरकायनरकंगंतुंपापंनकुर्वंतु किंतुसंग्रामेमृत्युंमरणमधिगम्यप्रा
 प्यदिवंस्वर्गप्रयांतुइतिमत्वाविचिंत्यानुग्रहबुद्ध्याएतान्दैत्यान्विनिहंसिन्यवधीः ॥ ततोन्यानपिदैत्यान्विनिहनिष्यसि ॥ सिप्वर्त्तमानसामीप्येवर्त्तमानव
 एभिर्हतेर्जगदुपौतुसुखंतथैतेकुर्वंतुनाम्बनरकायचिरायपापम् ॥ संग्राममृत्युमधिगम्यदिवंप्रयांतुमत्वेतिनूनमहितान्विनिहंसिदेवि॥ १८ ॥
 दृष्ट्वैवकिंनभवतीप्रकरोतिभस्मसर्वासुरानरिषुयत्प्रहिणोषिशस्त्रम् । लोकान्प्रयान्तुरिपवोपिहिशस्त्रपूताइत्थंमतिर्भवतितेष्वहितेषुसाध्वी १९
 द्वेतिलट् ॥ नूनमवश्यम् ॥ नूनमवश्यंनिश्चयेद्वयम् ॥ चिरायंचिररात्रायचिरस्याद्याश्चिरार्थकाः अव्ययाख्याः ॥ अंबेतिअंबार्थनयोर्हस्वः ॥ नामेत्यत्रपाठे
 आमनरकायकुष्ठादिमहाव्याधिप्रधाननरकायपापंनकुर्वत्वित्यर्थः ॥ अथवा नामप्राकाश्यसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ एभिरसुरैर्हतेर्जगत्सुखमुपैतु तथैतेऽ
 सुराःयद्यपिपापंकृतवंतःकुर्वंतुनामचिरायचिरकालंतथावधेनोद्धरणीयाइत्यर्थः ॥ १८ ॥ हेदेविभवतीसर्वासुरान्सर्वेषामपिअसून्प्राणान्प्रांतिगृह्णंतितान्अ
 सुरान्दृष्ट्यैवक्रूरदृष्ट्यैवभस्मभस्मीभूतान्किंप्रकरोति किंतुसामर्थ्यतःकरोत्येव ॥ अथापिहिहेदेवित्वमरिषुशत्रुषुशस्त्रमायुधंप्रहिणोषिप्रयुंक्षेइतियत्तत्रतवा
 भिप्रायोन्त्यएवहिनिश्चयेनरिपवोपिशस्त्रवोपिशस्त्रपूताःशस्त्रहताःकृतप्रायश्चित्ताइवशमितपापफलाःसंतोलोकांस्वर्गादीन्प्रयांत्विति ॥ तदित्यम् ॥ हेदेवितवते

शां०टी०

अ०४

॥ ३८ ॥

प्वहितेष्वपिसाध्वीमतिरनुग्रहबुद्धिर्भवति किंपुनःसाधुषुस्वधर्मनिरतेषु साध्वीतवमतिर्भवतीति किंभूमइतिभावः ॥ भवतीशब्दप्रयोगेप्रकरोतीतिप्रथमपुरुषः अ
स्मत्वस्यविधेयत्वादेकत्वेपिनविरोधो वेदाःप्रमाणमिति वत् ॥ प्रहिणोतीति हिगतौ ॥ स्वादिभ्यःश्रुः हिनुमीनाइतिणत्वम् ॥ लोकस्तुभुवनेजने ॥ साध्वी
वोतोगुणवचनान्डीष् ॥ १९ ॥ हेदेविरणेतवउग्रैःखड्गप्रभानिकरैर्विस्फुरणैः तथाउग्रेशूलाग्रकांतिनिवहेनवाअसुराणांदृष्टयः विलयंविनाशंनागताःनअगमन्
इतियत्तदेतदन्यदेवास्तिकारणंकिम् ॥ अंशुमदिदुखंडयोगिआननंसुधांशुखंडयुक्तंतववक्त्रं विलोकयतामितिहेतुर्गर्भविशेषणमसुराणाम् ॥ यद्यमीअसुरारणेदेव्या
मृतांशुखंडयुक्तमाननंनविलोकयेयुः तर्हिउग्रैःखड्गप्रभानिकरविस्फुरणैः शूलाग्रकांतिनिवहेनचविलयंगतदशःसंपथेरन्नितिभावः ॥ अत्रक्रियातिपत्तिर्वर्तते य
खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैःशूलाग्रकांतिनिवहेनदृशोसुराणाम् ॥ यन्नागताविलयमंशुमदिदुखंडयोग्याननंतवविलोकयतांतदे
तत् ॥ २० ॥ दुर्वृत्तवृत्तशमनंतवदेविशीलंरूपंतथैतदविचिंत्यमतुल्यमन्यैः ॥ वीर्यचहंतृहृतदेवपराक्रमाणांवैरिष्वपिप्रकटितैवदयात्व
येत्थम् ॥ २१ ॥

था ॥ हेदेवियद्यसुराः तवामृतांशुखंडयुक्तंमुखंवलोकयिष्यन् तर्हिउग्रैःखड्गप्रभानिकरविस्फुरणैःशूलाग्रकांतिनिवहेनचविलीनदशःसमपत्स्यंत ॥ नचतदेतत्सम
पत्स्यंत ॥ यद्यस्मान्मुखंवलोकयिष्यन्तस्मादसुराविलीनदशोनसमपत्स्यंतेति ॥ खड्गस्यप्रभास्तासांनिकरःस्तोमस्तस्यविस्फुरणानिसंवलयनानितैः ॥ शूलस्या
ग्राणित्रीणियेषांतेषांकांतयस्तासांनिवहःसमूहस्तेन ॥ अंशवःकिरणाः ॥ इंदुरमृतमयूखस्तस्यखंडःशकलस्तेनयोगःसंबंधस्तद्वत् ॥ अंशुमदिदुखंडेनयोक्तुम
हयोग्यमाननमित्यपिशब्दःसवर्णदीर्घः (१) ॥ २० ॥ हेदेवितवशीलंसद्धृत्तंकर्तृ दुर्वृत्तवृत्तशमनं दुष्टंवृत्तंयेषांतेदुर्वृत्ताः तेषांशमनंशमयितृनिवारकंवर्तते ॥
यद्वा दुष्टेनवृत्तेनवृत्तंनिष्पन्नफलंदुर्वृत्तवृत्तंदुष्टंफलंनरकलक्षणंतस्यशमनं तवशीलम् ॥ तथाहेदेवितवैतत्सर्वसौभाग्यसौंदर्यभाजनंरूपमाचिंत्यंमनसापिविचार

दु०स०

॥ ३९ ॥

यितुमशक्यमविचार्यसत् अन्यैर्मनोहरैरतुल्यमसदृशमसाधारणमसमानं वर्तते ॥ तथा देहे वितववीर्यं च हतदेवपराक्रमाणां दैत्यानां हंतृघातकं वर्तते ॥ तथा
हेदेविद्विषं प्रागुक्तमणित्यात्वया स्वकीयादया वैरिष्वपि प्रकटितैव प्रकाशितैव ॥ वृत्तं पद्ये च रित्रे त्रिष्वतीति दृढनिस्तले ॥ शीलं स्वभावे सद्गुणे ॥ रूपं गुणे स्वभावे
च ॥ २१ ॥ हेदे विवरदे भुवनत्रये पितेत वास्य पराक्रमस्य केन सह उपमा भवतु न केनापि ॥ निरुपमत्वात्ते पराक्रमस्य ॥ नन्वतुलोपमाभ्यामिति निषेधात्तृतीया
न स्यात् ॥ सहविवक्षायां तृतीयास्त्येव ॥ सूत्रं तु षष्ठ्यर्थं सहभावाविवक्षार्थं च ॥ हेदे विरूपं च शत्रुभयकारि शत्रूणां भयोत्पादनशीलम् ततो न्येषां तु अतिहारि अ
तिमनोहारितवैवास्ति न त्वन्यस्य ॥ त्वदीयचित्ते कृपा च समरनिष्ठुरता च त्वय्येव दृष्टा नान्यत्र दृष्टेत्यर्थः ॥ भवत्विति लोद् दृष्टेति निष्ठा ॥ दृष्ट्वा इति कृत्वांतोपपाठः ॥
केनोपमा भवतु तेस्य पराक्रमस्य रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारिकुत्र ॥ चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्टा त्वय्येव देविवरदे भुवनत्रयेपि ॥ २२ ॥
त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन त्रातं त्वया समरमूर्द्धनितेपि हत्वा ॥ नीता दिवं रिपुगणाभयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥
॥ २३ ॥ शूलेन पाहिनोर्देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके ॥ वण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥ २४ ॥
कृपा समरनिष्ठुरता इति च प्रथमानु द्वितीया ॥ समरे निष्ठुरायाभावः ॥ त्वतलो गुणवचनस्य पुंवद्भावः ॥ २२ ॥ हेदे वित्वया एतत्रैलोक्यं रिपुनाशनेनातुल्यं तथा
भवति तथा त्रातरक्षितम् ॥ त्रैङ्पालने नुदविदो दत्राघ्राहीभ्यो न्यतरस्यामिति वानिष्ठानत्वम् ॥ त्वया समरमूर्द्धनिरिपुगणान् हत्वा ते रिपुगणाः दिवं स्वर्गं नीताः ॥
हेदे वित्वयाऽस्माकं देवानामुन्मदसुरारिभवं भयमप्यपास्तमपक्षिपंतूरीकृतम् ॥ हे सर्वजननिनमस्ते ॥ लोके खलु हिताः नतिमर्हति ॥ त्रयो लोकाः त्रैलोक्यं चा
तुर्वर्ण्यादित्वात् स्वार्थेऽप्यञ् ॥ अखिलं त्रैलोक्यमिति पाठे पौनरुक्त्यभियानविद्यते खिलं यत्रेति क्रियाविशेषणम् ॥ संभवे व्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवत् ॥
रिपूणां नाशनेन समरस्य मूर्द्धैव मूर्द्धायुद्धाग्रभूमिस्तथा चोच्छ्रितमदेभ्यः सुराणामरिभ्यो दैत्येभ्यः भवं संभवम् ॥ नमः स्वस्तीति चतुर्थी ॥ २३ ॥ हेदे विअंबिके त्वं

शां० टी०

अ० ४

॥ ३९ ॥

शूलेनायुधेन शत्रुभ्यो नोऽस्मान् पाहिरक्ष ॥ पारक्षणे ॥ सेह्यपि च ॥ अस्त्रीशूलं रुगायुधम् ॥ त्वं घंटायाः स्वनेन नः शत्रुतः पापतश्च पाहि ॥ हे देवित्वं चापज्यानिः
स्वनेन चापारोपिता कृष्टमौर्वी जनितानिः स्वनेन नोऽस्मान् पाहि पापतः शत्रुभ्यश्चेति शेषः ॥ २४ ॥ हे देवि ईश्वरि ईश्वरस्य पति ॥ यद्वा हे ईश्वरि जगद्व्यापिनि ॥
अश्रोते राशु कर्मणि वरट्चे चोपधायाः ॥ हे चण्डिके त्वमात्मनः शूलस्यायुधस्य भ्रामणेन परितो भित्तश्चक्राकारेण परिवर्त्तनेन नोऽस्मान् प्राच्यांदिशिरक्ष शत्रुतः ॥ त्वं
प्रतीच्यां पश्चिमायांदिशि आत्मशूलस्य भ्रामणेन रक्ष त्वमात्मशूलस्य भ्रामणेन दक्षिणे दिग्बिभागे तथा उत्तरस्यांदिशिरक्ष ॥ भ्रमणस्येदं भ्रामणं प्रदक्षिणीकरणं प
रितो मण्डलीकरणम् ॥ अन्यथा चलनमात्रं शूलसमेता क्रिया स्यात् ॥ अतश्च प्रदक्षिणा कृतिपरिभ्रमणं विवक्षितमिति सूचयितुं प्राच्यां प्रतीच्यां दक्षिणे उत्तरस्या
मित्युक्तम् ॥ चकाराद्विदिग्रहणम् ॥ २५ ॥ हे देवि त्रैलोक्ये त्रिषु लोकेषु ते तव यानि सौम्यानि सुन्दराणि प्रसन्नानि रूपाणि विचरन्ति विहरन्ति ॥ यानि चात्यंत
प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ॥ भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥ २६ ॥ सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ॥
यानि चात्यर्थं धोराणि तैरक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥ २६ ॥ खड्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तेऽम्बिके ॥ करपल्लवसंगीनि तैरस्मांश्चक्षुः सर्वतः ॥ २७ ॥
धोराणि भयंकराणि रूपाणि विचरन्ति ॥ तैस्तैश्च रूपैरुपलक्षिता त्वं तैस्तैः करणैर्वाऽस्मान् रक्ष ॥ तथा तैरेव द्विविधैरुपैर्भुवश्चक्षुः ॥ चकारात्पाताललोकरक्ष ॥ सौ
म्यंतुमुंदरे सोमदेवते ॥ सोमादृत्रणि ॥ सौम्यं सुंदरे तूपचारतः ॥ अनुगृह्णाति यान् देवीतेषां सौमीजगन्मयी ॥ नानुगृह्णाति यान् देवीतेषां धोराजगन्मयी ॥ २६ ॥
हे देवि खड्गशूलगदादीनि यान्यायुधानि तैः ॥ यानि चास्त्राणि धनुरादीनि तैश्च त्वं सर्वतः समंततः अस्मान् त्वदेकशरणाश्चक्षुः दुःखतः शत्रुतश्च पालय ॥ हस्तिशुंडां
शुवाहाग्रबलिपूक्तः करः पुमान् ॥ करो हस्तः अंगुल्यः करशाखाः करपल्लवास्तैः संगस्तद्वंतिकरपल्लवसंगीनि ॥ करः पल्लव इव करपल्लवस्तेन संगस्तद्वंतिका
हस्तस्थितानीत्यर्थः ॥ समंततस्तु परितः सर्वतो विष्वगित्यपि ॥ खड्गश्च शूलं च गदा च खड्गशूलगदं सेनांगत्वादेकवत्त्वं तदादिर्येषां तानि धनुरादीनि ॥ २७ ॥

हु०स०

॥४०॥

शां०टी०

अ०४

॥४०॥

एवमुक्तभणित्याजगतांधात्रीपोषयित्रीदेवासुरैस्तुताततोदिव्यैर्दिविभवैः नंदनोद्भवैः नंदनं स्वस्तनवनततउद्भवैः कुसुमैः तथादिव्यैः गंधानुलेपनैश्चार्चितापूजिता ।
 गंधैरनुलेपनानि गंधाः कुंकुमादयः कुंकुमागरुकस्तूरीकर्पूरचंदनंतथा ॥ महासुगंधमित्युक्तं नाम्नास्याद्यक्षकर्मसः ॥ अनुलेपनमंगरागः ॥ २८ ॥ समस्तैरस्त्रि-
 लैः त्रिदशैः देवैः भक्त्यादिविभवैर्धूपराजैः सुधूपितासुपूजिता ॥ देवीप्रसादसुमुखीसतीतान्प्रणतान्समस्तान्सुरानिंद्रादीन्वाक्यंप्राहउवाच ॥ उपसर्गप्रतिरूपकः
 प्रशब्दोऽव्ययाख्यः ॥ अहेतिनिपातस्तिङन्तप्रतिरूपः कालसामान्यवचनः ॥ शोभनंमुखमस्त्यस्याः सुमुखी ॥ स्वांगाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधादितिचातुडी
 ष्चटाप्च ॥ नखमुखात्संज्ञायामितिङीषोनिषेधस्तुसंज्ञायामेव ॥ २९ ॥ हेत्रिदशाः युष्मत्कृतैरेभिः स्तवैः प्रपूजिता अहं अतिप्रीतास्मि ॥ युष्माभिरस्मत्तः
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवंस्तुतासुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नंदनोद्भवैः ॥ अर्चिताजगतांधात्रीतत्रगंधानुलेपनैः ॥ २८ ॥ भक्त्यासमस्तैस्त्रिदशै-
 र्दिव्यैर्धूपैः सुधूपिता ॥ प्राहप्रसादसुमुखीसमस्तान्प्रणतान्सुरान् ॥ २९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ त्रियतां त्रिदशाः सर्वेयदस्मत्तोभिवांछितम्
 ॥ देवाउचुः ॥ भगवत्याकृतंसर्वं न किंचिदवशिष्यते ॥ ३० ॥ कर्तव्यमपरं यच्च दुष्करं तन्न विद्महे ॥ इत्याकर्ण्यवचो देव्याः प्रत्यूचुस्ते दिवौ
 कसः ॥ ३१ ॥

सकाशाद्यदभिवांछितमभिलषितं वर्तते तद्वस्तु त्रियतां प्रार्थयताम् अहं ददामि दास्यामि ॥ इह प्रीता प्रीत्येति पाठद्वयं यत्तन्मत्तोभिवांछितमिति पाठः सभ्यः । यदस्मत्तोऽ-
 भिवांछितमिति पाठे अस्मद्देवीभ्यः त्रियतामहं ददामीति वचनचातुर्यम् ॥ कीदृक्स्यात् बहुत्वेनोपक्रम्यैकत्वेनोपसंहाराद्वाचोयुक्तिरियं युक्तिमतामुद्देगं जनयती-
 त्यर्थः ॥ ३० ॥ हे देवि अपरं युष्माभिः कर्तव्यं सत्तदुःसाध्यं यत्तच्च मदग्रे महां निवेद्यतां ज्ञाप्यतां तदप्यपरं महिषासुरवधापेक्षया द्वितीयं कार्यं साधयामि इति भावः ॥
 इति इत्थं देव्यावचः आकर्ण्य श्रुत्वा ते सर्वे दिवौ कसः इंद्रादयः प्रत्यूचुः प्रतिवाक्यमुक्तवन्तः दिवि ओको निवासो येषां ते दिवौ कसः पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ ३१ ॥

हे देवि यद्यस्मात्त्वया अस्माकं शत्रुरयं महिषासुरो नाम निहतः अतस्त्वया सर्वमस्माकं प्रयोजनकृतमिव ॥ न किंचिदवशिष्यते ॥ न कश्चिदपि शत्रुवशिष्टः ॥ ३२ ॥ हे

हे देवियद्यस्मात्त्वया अस्माकं शत्रुरयं महिषासुरो नाम निहतः अतस्त्वया सर्वमस्माकं प्रयोजनं कृतमेव ॥ न किंचिदवशिष्यते ॥ न कश्चिदपि शत्रुवशिष्टः ॥ ३२ ॥ हे महेश्वरि देवियदिपक्षांतरे त्वयाऽस्माकं त्वदनुग्रहजीविनां वरो देयो नुमतः स्यात् तर्हि वरः प्रार्थ्यतेऽस्माभिः को सौ हे देवित्वं परमापत्सु अस्माभिस्त्वदेकशरणैः संस्मृता संस्मृता सती वारं वारं ध्यातानोऽस्माकं परमापदः ॥ यद्वा परमा अत्यर्था आपदो येभ्यः ते परमापदः शत्रवः तान् महासुरान् हिंसीथाः हिंस्याः हिंसि हिंसायां रुधादेः प्रार्थने लिङ्च परस्मैपदस्थाने व्यत्ययो बहुलं इत्यात्मनेपदस्य थासः सीयुट् ॥ अस्माकमिति दानप्रतिग्रहभावाभावात्संबन्धेष्वेव ॥ रजकस्यांशुकंदत्ते स्वामी भृत्यस्य वेतनमिति वत् ॥ पक्षांतरे चेद्यदि च ॥ ३३ ॥ देवाः द्वितीयं वरं प्रार्थयन्ते ॥ हे देवि हे अंबिके अमलानने प्रसन्नवदने त्वमस्माभिः प्रपन्ना प्रणता सेविता सती वरदा देवा उचुः ॥ ॥ भगवत्याकृतं सर्वं न किंचिदवशिष्यते ॥ यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥ ३२ ॥ यदि चापि वरो देयस्त्वया अस्माकं महेश्वरि ॥ संस्मृतां संस्मृतात्वं नो हिंसीथाः परमापदः ॥ ३३ ॥ यश्च मर्त्यः स्तवैरोभिस्त्वांस्तोष्यत्यमलानने ॥ तस्य वित्तार्द्धि विभवे र्धनदारा दिसंपदाम् ॥ वृद्धये स्मत्प्रसन्नात्वं भवेथाः सर्वदा म्बिके ॥ ३४ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इति प्रसादिता देवैर्जगतो र्थे तथात्मनः ॥ तथेत्युक्त्वा भद्रकाली वभूवांतर्हि तानृप ॥ ३५ ॥

सि अतो यश्च मर्त्यः एभिस्त्वद्विषयैरस्माभिर्देवैः कृतैः स्तवैस्त्वांस्तीतोऽप्यतिभक्तितः स्तविष्यति तस्य मर्त्यस्य मनुष्यस्य वित्तार्द्धि विभवैः सह धनदारा दिसम्पदां सदा वृद्धये भवेथाः ॥ सर्वदा वित्तस्य ऋद्धेः समृद्धेः विभवैरुद्धवैः सह धनस्य गोमहिष्यश्वादिदाराणां पत्नीनामादिशब्दात्सेवकानां सम्पदां क्षेत्रारामधान्यपुत्रमित्रादिसम्पत्तीनां च वृद्धये भवेथाः प्रार्थने लिङ् व्यत्ययो बहुलमित्यात्मनेपदम् ॥ यद्यपि वित्तं धनमिति पर्यायस्तथाप्युपचाराद्गवाश्वादिकं धनशब्देन विवक्षितम् वित्तार्द्ध्यश्च विभवाश्च ऐश्वर्याणितैः सहितं धनं गवाश्वादिदारादिपत्न्यादियेषां सम्पदः तासाम् ॥ ३४ ॥ हे नृपसुर इति प्रागुक्तरीत्या देवैर्जगतो र्थे त्रैलोक्यसंरक्षणप्रयोजनाय तथात्मनो र्थे स्वार्थे देवकार्यार्थे च विषये प्रसादिता प्रसादमुमुखीकृता भद्रकाली भद्रा सर्वमंगला काली रुद्रपत्नी कर्मधारयः ॥ हे देवाः तथास्तु युष्मद्वांछितं वस्तु सिध्यति वित्युक्त्वांतर्हि ताऽभवत् अदृश्या बभूव ॥ ३५ ॥

॥ ४९ ॥

शां० टा

अ०५

11891

तौशुभनिशुभावेवकामरूपत्वात्सूर्यरूपतांचक्रातेसूर्याधिकारहरणात्सूर्यभावमिव ऐंदवमिन्दुसंबंधिनमधिकारमाधिपत्यंतावेवचक्राते ॥ तथातावेवकौवे
 रसंबंधिनमधिकारंचक्राते ॥ तावेवयाम्यंयमाधिकारम् तथातावेववरुणस्याधिकारंचक्राते ॥ याम्यमितिदित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यइत्यत्रप्राग्दीव्यतीये
 ष्वर्थेषुयमाच्चेतिवक्तव्यमितिण्यः ॥ सूर्याधिकारांस्तावेवाग्रहीष्टामित्यर्थः ॥ २ ॥ तावेवासुरौपवनस्यवायोर्ऋद्धिमस्खलितगतिमैश्वर्यंचक्रतुः ॥ तथातावेववह्नेः
 कर्मव्यापारंचक्रतुः ॥ तावेवान्येषांदिवौकसांदेवानामधिकारानग्रहीष्टम् ॥ इदमर्थकाप्येवदृश्यते ॥ ततस्ताभ्यामसुराभ्यांसकाशतःपराजिताः प्राप्तपराभवाः
 अतएवभ्रष्टराज्याः भ्रष्टाधिकारादेवाविनिर्द्धूताःस्वर्गादूरीकृताआसन् ॥ ताभ्यामसुराभ्यांविनिर्द्धूताः त्यक्ताइतिभावः ॥ ३ ॥ ताभ्यांशुभनिशुभाभ्यांहता
 तावेवसूर्यतांतद्वदधिकारंतथैंदवम् ॥ कौवेरमथयाम्यंचचक्रातेवरुणस्यच ॥ २ ॥ तावेवपवनर्द्धिचचक्रतुर्वह्निकर्मच ॥ अन्येषांचाधि
 कारान्सस्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ततोदेवाविनिर्द्धूताभ्रष्टराज्याःपराजिताः ॥ ३ ॥ हताधिकारास्त्रिदशास्ताभ्यांसर्वेनिराकृताः ॥ महासुरा
 भ्यांतांदेवींसंस्मरंत्यपराजिताम् ॥ ४ ॥ तथास्माकंवरोदत्तोयथापत्सुस्मृताखिलाः ॥ भवतांनाशयिष्यामितत्क्षणात्परमापदः ॥ ५ ॥
 इतिकृत्वामतिदेवाहिमवन्तंनगेश्वरम् ॥ जग्मुस्तत्रततोदेवींविष्णुमायांप्रतुष्टुवुः ॥ ६ ॥
 धिकाराअथहतराज्यानिराकृताःनिरस्ताः सर्वेत्रिदशाः देवास्तांप्रसिद्धामपराजितांकैरप्यपराभूतांदेवींस्मरंतिस्मस्मृतवंतः ॥ स्मेत्यध्याहृत्य लट्स्मे इतिलट्
 प्रत्यादिष्टोनिरस्तःस्यात्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४ ॥ अपराजितानामदेशंगताइत्याह (?) ॥ यथाप्रागुक्तप्रकारेणआपत्सुस्मृतासतीतत्क्षणादेवभवतामखिलाःपर
 मापदः नाशयिष्यामीतितयादेव्याऽस्माकंदेवानांवरोदत्तोस्तीतिमतिकृत्वाचेतसिनिधायदेवाःहिमवन्तंनगेश्वरंजग्मुः ययुः ॥ ततः तत्रविष्णुमायांदेवींप्रतुष्टुवुः
 प्रकर्षेणभक्तिपूर्वस्तुतवंतः ॥ विष्णुमायामहामायेतिपर्यायौ ॥ अथवा वेवेष्टिविष्णुःमानंमायःविष्णुर्मायोमानंपरिमाणंयस्याःसासर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥

दु०स०

॥४२॥

शिवायैमंगलहेतवेभवान्यैनमः ॥ पुंयोगेतुशिवस्यस्त्रीशिवा ॥ प्रकृतिः जगत्कारणं सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था ॥ यद्वा अंगमंत्रापेक्षयामूलमंत्रमात्रात्मिका देवता प्रकृतिः ॥ यद्वा प्रत्ययात्पूर्वा प्रकृतिः ॥ यदाहुः प्रकृतिः पार्वती साक्षात्प्रत्ययस्तु महेश्वरः ॥ अर्द्धनारीश्वरः शब्दः कामधुगवः प्रसीदत्विति तस्यै नमः ॥ भद्रायै नमः भद्रा सर्वमंगलाभद्ररूपेत्यर्थः ॥ तां प्रसिद्धामस्मद्वरदामं बां नियताजितेन्द्रियाः प्रणतानग्रीभवामः ॥ स्मशब्दः पूरणेऽव्ययम् ॥ नियत्यै प्रणतात्मनामिति पाठे भक्तिप्रह्वस्वभावा नांपुंसां नियत्यै दिष्ट्यैनमः भाग्यरूपायै इत्यर्थः ॥ दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्रीनियतिर्विधिः ॥ ७ ॥ रुद्रस्येवरौद्रमुग्ररूपमस्त्यस्यारौद्रा तस्यै नमः ॥ रौद्रशब्दादर्श आदित्वादच् ॥ नेध्रुवेत्यप् ॥ नित्यायै कालावस्थितायै ॥ गुरी उद्यमे तु दादिरनुदात्तेतः गुरते गुरः इगुपधत्वात्कः ॥ गुरएव गौरः स्वार्थे ण् ॥ स्त्रियां ङीप् ॥ यद्वा वर्णवाचित्वेन रूढत्वात् ॥ देवा ऊचुः ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ॥ नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणतास्मताम् ॥ ७ ॥ रौद्रायै नमो नित्यायै गौय्यै धात्र्यै नमो नमः ॥ नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ ८ ॥ ज्योत्स्नायै चंद्ररूपिण्यै सुखायै सततं नमः ॥ कल्याण्यै प्रणतां वृद्ध्यै सिद्ध्यै कृम्यै नमो नमः ॥ ९ ॥

षिद्वौरादिभ्यश्चेति निपातनात्साधुत्वे ङीप् ॥ गौय्यै पार्वत्यै नमः ॥ गौरी गौरवर्णयोगात् ॥ यद्वा गुङ् अव्यक्तेशब्दे अतः गुणादौ कजेन्द्राग्रेत्यादिसूत्रेण निवृद्धौ निपाति तायां गवते गौरः ॥ गौरोरुणे सिते पीते ॥ धात्र्यै धरण्यै नमः ॥ उपमात्र्यै वा ॥ धात्री स्यादुपमातापिक्षितिरप्यामलक्यपि ॥ ८ ॥ ज्योतिः शास्त्रविशेषस्याज्ज्योतिरक्षरते जसोः ॥ ज्योतिर्नाभास्करे क्लीबमग्निखद्योतदृष्टिषु ॥ ज्योतिरस्त्यस्यांतस्यै ज्योत्स्नायै नमः ॥ चदि आह्लादने ॥ चन्दति चन्द्रः रूपरूपक्रियायां रूपरूपदर्शने च चुरादिः ॥ चंद्ररूपयतितच्छीला चंद्ररूपिणी तस्यै नमः ॥ चंद्रस्य रूपं करोति चंद्ररूपिणीति च व्युत्पत्तिः । सुखदुःखतत्क्रियायां चुरादिः ॥ सुखयति सुखापचादित्वादच् तस्यै ॥ कलासुसाधुः कल्याणशुभात्मिका वाणी ॥ कल्याणतः कल्याणं निरुक्तं वा अणतिकथयति कल्याणी तस्यै नमः ॥ अण्शब्दार्थः कर्मण्यण् ॥ किंच जग

शां० टी०

अ० ५

॥४२॥

द्विः ऋद्ध्यै सिद्ध्यै च प्रणतां वंदितां जगज्जननीं देवीं प्रति नमः नतिक्रमः कर्मादिति पाठे ॥ प्रणमतीति प्रणतः तेषां प्रणतामिति षष्ठी बहवचनांत बोधः ॥ तथा च प्रण

द्विः ऋद्धयैसिद्धयै चप्रणतांवदितांजगज्जननींदेवींप्रतिनमः नतिंकुर्मः कुर्मोइतिपाठे ॥ प्रणमंतीतिप्रणतः तेषांप्रणतामितिषष्ठीबहुवचनांतंबोधः ॥ तथाचप्रण
तांप्रणमतामृद्धयैसिद्धयैचनमः इत्यलवेष्वरभट्टाः ॥ कूर्म्यैइतिपाठेकूर्मसंबन्धिन्यैशक्त्यैनमः ॥ ९ ॥ निष्क्रांतांक्रतेः सन्मार्गान्निर्कृतिः अलक्ष्मीः अन्यायो
पार्जितालक्ष्मीः ॥ स्यादलक्ष्मीस्तुनिर्कृतिः ॥ निर्कृतेः उपमाकृतिर्नैकृतीतस्यैअलक्ष्मीरूपायैशर्वाण्यैशंभुपत्न्यैनमोनमः ॥ यद्वा निश्चिताकृतिः सत्यतायेनस
निर्कृतिः ॥ निर्कृतेर्दिक्पालस्येयंनैकृतीतस्यैनिर्कृत्युपार्जितलक्ष्मीरूपायैनमः ॥ अथचभुवंविभ्रतीतिभूभृतः आदिमंडूकादिनागादिकुलपर्वतादिमनुप्रभृतिरा
जानस्तैषां लक्ष्मीरूपायैनमः ॥ शर्वस्यस्त्रीशर्वाणी ॥ इंद्रवरुणेत्यादिनापुंयोगेङीषानुक्तौ ॥ हेसर्वकारिणिदेवितुभ्यंदुर्गायैसततंनमः ॥ दुःखेनगम्यतेदुर्गा ॥ यद्वा
नैर्ऋत्यैभूभृतांलक्ष्म्यैशर्वाण्यैतेनमोनमः ॥ दुर्गायैदुर्गपारायैसारायैसर्वकारिणि ॥ ख्यात्यैतथैवकृष्णायैधूम्रायैसततंनमः ॥ १० ॥ अ
तिसौम्यातिरौद्रायैनतास्तस्यैनमोनमः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठायैदेव्यैकृत्यैनमोनमः ॥ ११ ॥
दुःखेनगच्छत्यस्यांदुर्गा ॥ सुदुरोरधिकरणेइतिवक्तव्याद्भमेर्ऌः ॥ तथाहेदेवितुभ्यंदुर्गपारायै दुर्गपारंयस्याःमहामायाख्यासिंधोः सादुर्गपारा ॥ यद्वा पिपति
पारा ॥ पूपालनपूरणयोः ॥ यद्वा दुर्गाः पाराः पारयंतोगणायस्याः तस्यै ॥ हेदेवितुभ्यंसारायै संसारसागरेवरायैश्रेष्ठायैसततंनमः ॥ तुभ्यंख्यात्यैविख्या
तिरूपायैसततंनमः ॥ तुभ्यंकृष्णायैकृष्णवर्णायैकालरात्र्यैनमः ॥ हेदेवितुभ्यंधूम्रायैधूम्रवर्णायैनमः ॥ सर्वकरोतिसर्वकारिणिसंबुद्धिः ॥ १० ॥ सोमादृच
ण् ॥ सौम्यंसोमदेवताकंसुंदरंचरूपम् अत्यर्थंसौम्यंयस्याःसाऽतिसौम्या ॥ रुद्रदेवताकरुद्रसंबन्धिवारूपरौद्रमत्यर्थरौद्रंयस्याः साऽतिरौद्रा ॥ ततश्चभजता
मभजतांचयथाक्रममतिसौम्याचासावतिरौद्राचेतिकर्मधारयः ॥ तस्यैवाङ्मोमारूपायैत्रिशक्त्यात्मिकायैनमोनमः ॥ इतिशक्तित्रयापेक्षंनमस्त्रयम् ॥ सोमस्यभावः
सौम्यं भावेप्यञ् ॥ रुद्रस्यभावः रौद्रं युवादित्वाद्भावेअण् ॥ अतिक्रांतंरौद्रंययासाऽतिसौम्या ॥ अतिक्रांतंरौद्रंययासाऽतिरौद्रा ॥ ततः कर्मधारयेसति

दु०स०

॥४३॥

तस्यैनमइत्यप्यनुसंधेयम् ॥ जगतांप्राणभृतांप्रतिष्ठाआस्पदमाधारशक्तिः स्थानंतस्यैजगत्प्रतिष्ठारूपायैनमः ॥ प्राणिनांप्राणधारणार्थयत्स्थानंमूलाधारसंज्ञंत
 त्प्रतिष्ठेत्युच्यते ॥ आस्पदंप्रतिष्ठायामित्यास्पदशब्दपर्यायः प्रतिष्ठाशब्दः ॥ दिवुक्रीडादौ ॥ दीव्यतीतिदेवीतस्यैक्रीडाविजिगीषायर्थक्रियाकारिण्यैनमः ॥
 करणंरुतिः प्रयत्नः सर्गस्थितिप्रत्यवहारविषयः प्रयत्नोत्रविवक्षितः ॥ तस्यैप्रयत्नरूपायैनमः ॥ नमस्यानांत्रित्वादित्वादिहनमस्त्रित्वं कर्त्र्यैतिपाठेत्तुन्नंत
 त्वाज्जगदितिकर्मविवक्षितम् ॥ जगत्करणशीलायैनमइत्यर्थः ॥ ११ ॥ यादेवीवाङ्मोमात्मिकासर्वकालेषुकालत्रयात्मिकासर्वभूतेषुभूतात्मिका ॥ अनात्म
 न्यात्मबुद्धिंजनयंती आत्मनिवाऽनात्मबुद्धिंजनयंती ममतावशंवदान् लोकान् प्रसूयमानासर्वजननीमहामायाभगवतीविष्णुमायेतिशब्दिताकथितातस्यैत्रिगुण
 रूपायैप्रत्येकंकायवाङ्मनोभिः एकस्यैचैववादेव्यै भक्तिश्रद्धातिशयद्योतनायनमःशब्दोनमस्येनचसहाम्रेडितः॥आम्रेडितंद्विस्त्रिरुक्तम् ॥ चापलेद्विर्वचनं संभ
 यादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशब्दिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १२ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुचेतनेत्यभिधीयते ॥ नम
 स्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १३ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुबुद्धिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः॥१४ ॥
 मेणवृत्तिश्चापलमत्थंहिनपौनरुक्त्यंदोषावहम् ॥ यदुक्तम् ॥ प्रहर्षहर्षशोकेषुस्वप्नदैन्यभयेषुच ॥ स्तुत्यभ्यासानुवादेषुपौनरुक्त्यंनदुष्यति ॥ सर्वाणिपृथिव्या
 दीनिभूतानिदेहानि ॥ इतिप्रथमादेवीविष्णुमाया ॥ १२ ॥ अभिधीयतेकथ्यते ॥ चुरादावात्मनेपदं चितसंचेतनेसंवेदनेवा ॥ चेतनंचेतनाबुद्धिरेवेतिकथ
 नंपौनरुक्त्यं यद्यपिवैशेषिकादौदर्शनेचेतनंचेतनाबुद्धिरेव तथापिसांख्येबुद्धिधर्मश्चित्तवृत्तिविशेषविजृम्भितशक्तिश्चेतनाइत्याश्रयणादपौनरुक्त्यम् ॥ अन्येतुचेत
 नाचित्तवृत्तिविशेषशक्तिः संज्ञानंवा बुद्धिस्तुस्वप्रकाशज्ञानस्वभावेत्याहुः ॥ अन्येतुनिर्विकल्पज्ञानंचेतना बुद्धिः तद्विशेषावगतिः सविकल्पकज्ञानमित्यस्ति
 तयोर्भेदइत्याहुः॥इतिद्वितीयादेवीचेतना॥ १३ ॥ बुद्धिरित्येवंरूपेणसम्यक्स्थिता ॥ यदभ्यधुः संधारणेस्थितौभृत्यौ (बुद्धिः)॥इतितृतीयादेवीबुद्धिः॥ १४ ॥

शां०टी०

अ०५

॥४३॥

निद्रैतिरूपंतस्यैनमः ॥ द्वाकत्सायांनियतंद्वात्यस्यांनिद्रा संवेशः ॥ भक्ताच्चादिपरिपाकादिहेतुर्निरिन्द्रियप्रदेशमलकोशेनसोवस्थानंनिद्रा ॥ सर्वेन्द्रियव्यापार

निद्रेतिरूपतस्यैव नमः ॥ द्राकुत्सायां नियतं द्रात्यस्यां निद्रा संवेशः ॥ भुक्तान्नादिपरिपाकादिहेतुर्निर्द्रियप्रदेशमलकोशे मनसो वस्थानं निद्रा ॥ सर्वेन्द्रियव्यापार
विरतप्राणनंसुखनं निद्रेत्यन्ये ॥ इति चतुर्थी देवी निद्रा ॥ १५ ॥ क्षुधबुभुक्षायाम् ॥ संपदादित्वाद्वावेष्ट्रियां किप् ॥ क्षुधप्रातिपदिकम् ॥ भोक्तुमिच्छाक्षुत् ॥ अशनाया
बुभुक्षाक्षुत्तयाक्षुधा ॥ रूपेणेति पृथक्पदम् ॥ यद्वा वष्टिभागुरिरहोपमवाप्योरुपसर्गयोः ॥ हलन्तादिपिटापंचयथावाचानिशादिशा ॥ ततश्चक्षुधेतिरूपतेन शु
धारूपेण क्षुधां विना प्राणिनां सुखं नास्ति ॥ इति पंचमी देवी क्षुधा ॥ १६ ॥ छायाप्रतिबिम्बरूपा सर्वभूतेषु तिष्ठति ॥ नष्टच्छायो मध्याह्न इत्यत्र तु आतपा
भावाभावो विवक्षितः ॥ छायासूर्यप्रियाकांतिः प्रतिबिम्बमनातपः ॥ प्रतिबिम्बेयथा संक्रांतच्छायाः आदर्शः ॥ छयतिच्छिनत्ति संतापं छाया ॥ इति ष
यादेवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १५ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता ॥ नम
स्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १६ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु छाया रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १७ ॥
यादेवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १८ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु तृष्णारूपेण संस्थिता ॥
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १९ ॥
ष्टी देवी छाया ॥ १७ ॥ शकलशक्तौ शकनं शक्तिः सामर्थ्यं वस्तुगतः स्व
भावसिद्धो धर्मः शक्तिरिति रूपतेन ॥ शक्ति (:) प्रतिवस्तुप्रतिनियतार्थक्रियाकारित्वं वस्तुधर्म इत्येके वस्तुरूपमेव शक्तिर्न तु वस्तुनोन्यो धर्मः शक्तिरित्यन्येभ्युप
जग्मुः ॥ इहतु सर्वभूतेष्वित्याधाराधेयभावानुवाच्याच्छक्तिर्वस्तुधर्म इत्येष पक्षोभ्युपगतः ॥ इति सप्तमी देवी शक्तिः ॥ १८ ॥ सर्वाणि भूतानि पृथिव्यादीनि ये
षां देहानामारंभकत्वेन संतितानि सर्वभूतानि देहाः तेषु ॥ त्रितृषः पिपासायाम् ॥ तृषि शुषिरसिभ्यः कित् इति नः ॥ तृष्णा उपभोगनिमित्तको भिलाषः ॥ तृष्णा
भिलाषणं भोगे तृष्णा वनपिशाचिका ॥ तृष्णे स्पृहा पिपासे द्वे तद्रूपे हां विकास्मृता ॥ तर्षणं तृष्णा स्पृहानिरूढलक्षणत्वात् ॥ इत्यष्टमी देवी तृष्णा ॥ १९ ॥

दु०स०

॥४४॥

क्षमूषसहने पित्र्वात्स्त्रियांक्षमा ॥ बाहुलकात्तुक्तिनिक्षांतिः ॥ अनुनासिकस्यकिञ्चलोःक्लितीतिदीर्घः ॥ क्षांतिःक्षमातितिक्षामर्षःसहार्थकाः ॥ क्षांति
स्तृष्णाविरोधिनीपरयुक्तापकारंप्रत्युपेक्षाप्रतिकूलवेदनांप्रत्युपेक्षा ॥ इतिनवमीदेवीक्षांतिः ॥ २० ॥ नित्यैकानुगतप्रत्ययहेतुरनेकसमवायिनीजातिः ॥ इतिद
शमी ॥ २१ ॥ लज्जाव्रीडेस्त्रियांगुरोश्चहलइत्यप्रत्ययः झलांजशृङ्गशीतिजशृङ्गः श्रुत्वं स्त्रियामजायतष्टाप् ॥ कर्त्तव्याकरणनिमित्तमकारणनिमित्तमन्यतःस्वतोवा
जनितंलज्जनंसंकोचनंलज्जेत्येकादशी ॥ २२ ॥ शमउपशमे ॥ स्त्रियांक्तिन् ॥ क्षांतिवदीर्घः ॥ शमथुस्तुशमःशांतिः ॥ कामक्रोधाद्यभावः ॥ विकृतं

यादेवीसर्वभूतेषुक्षांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २० ॥ यादेवीसर्वभूतेषुजातिरूपेणसंस्थिता ॥ नम
स्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २१ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुलज्जारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २२ ॥
यादेवीसर्वभूतेषुशांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २३ ॥ यादेवीसर्वभूतेषु श्रद्धारूपेणसंस्थिता ॥
नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २४ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुकांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २५ ॥

द्वियनिवृत्तिःशांतिरित्यन्ये ॥ विषयव्यावृत्तात्मतेत्यपरे ॥ इतिद्वादशीशांतिः ॥ २३ ॥ दुधाञ्धारणपोषणयोः ॥ श्रच्छब्दस्योपसंख्यानमित्युपसग
संज्ञा ॥ आतश्चोपसर्गेइतिकः स्त्रियांटाप् ॥ श्रद्धनं श्रद्धासम्प्रत्ययःस्पृहा ॥ सम्प्रत्ययोभक्त्यतिशयःश्रद्धयापरयोपेतइतिवत् ॥ शास्त्रोक्तार्थाविपरी
तबुद्धिःश्रद्धेत्यन्ये ॥ आदरेणानुसरणंभक्तिःश्रद्धात्वास्तिक्यबुद्धिरित्यपरे ॥ इतित्रयोदशी ॥ २४ ॥ कमुकांतौ ॥ कमेर्णिङ् ॥ आयादयआर्ध
धातुकेवा स्त्रियांक्तिन् ॥ अनुनासिकस्यकिञ्चलोःक्लितीतिदीर्घः ॥ शोभा कांतिः ज्योतिःस्वरूपोज्ज्वलतेत्याहुः इतिचतुर्दशी ॥ २५ ॥

शां०टी०

अ०५

॥४४॥

लक्षदर्शनांकनयोः चुरादिः ॥ लक्षमुट्चेतिर्द्विः तस्यमुडागमः ॥ नेद्विशिकृति ॥ णेरनिटीतिणिलोपः ॥ लक्ष्मीः साविभूतिश्चकायशोभाचेतिपंचदशी ॥ २६ ॥ धृञ्धारणे
 भ्वादिः स्त्रियांकिन् ॥ धृतिः स्याद्धारणे धैर्यसौख्यसंतोषयोरपि ॥ इतिषोडशी ॥ २७ ॥ वृत्तवर्त्तने स्त्रियांकिन् ॥ वर्त्तनंवृत्तिः वर्त्ततेऽनयावृत्तिः ॥ आजीवो जीविका वा
 र्त्तावृत्तिर्वर्त्तनजीवने ॥ वृत्तिर्जीवनोपायः ॥ युक्तेक्षमादावृत्तेभूतंप्राप्यतीतसमेत्रिषु ॥ भूतं ह्रीवैग्रहेयुक्ते पृथिव्यादावृत्तेपिच ॥ इति सप्तदशी ॥ २८ ॥ स्याच्चितास्मृतिरा
 ध्यानम् ॥ अनुभूतस्य भावनाख्यसंस्कारहेतुकोज्ञानविशेषः स्मृतिः ॥ इत्यष्टादशी ॥ २९ ॥ दयरक्षणे ॥ पिद्भिदादिभ्योङ् दयंतेऽनयादया ॥ परदुःखप्रहाणेच्छापर
 दुःखसमभाक्त्वंवादया ॥ इत्येकोनविंशी ॥ ३० ॥ नीतिर्नयः इतिविंशीदेवीनीतिः ॥ ३१ ॥ तुषप्रीतौ ॥ तुष्टिः प्रीतिरानन्दः ॥ विषययोगमवाप्यतदभिलाषोपरमस्तुष्टि
 यादेवीसर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २६ ॥ यादेवीसर्वभूतेषु धृतिरूपेण संस्थिता ॥ नम
 स्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २७ ॥ यादेवीसर्वभूतेषु वृत्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २८ ॥
 यादेवीसर्वभूतेषु स्मृतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २९ ॥ यादेवीसर्वभूतेषु दयारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै
 नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३० ॥ यादेवीसर्वभूतेषु नीतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३१ ॥ यादे
 वीसर्वभूतेषु तुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३२ ॥ यादेवीसर्वभूतेषु पुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै
 नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३३ ॥ यादेवीसर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३४ ॥
 रित्यपरे ॥ अन्येतुविषयोपभोगंप्राप्यतदभिलाषत(स्त)दवाप्यप्राप्तंपरमंसुखमित्याहुः ॥ इत्येकविंशी ॥ ३२ ॥ पुषपुष्टौ ॥ पुष्टिरवयवोपचयः इतिद्वाविंशी ॥ ३३ ॥
 मात्यस्यांगर्भइतिमाता ॥ जनयित्री प्रसूमाता ॥ यद्वा मानपूजायाम् ॥ मान्यते पूज्यते माता ॥ उणादौ नप्तुनेष्ट्वष्ट् इत्यादिसूत्रेण निपात्यते ॥ यद्वा अष्टौ मातृनाम्न्य
 आद्याः शक्तयः याः विना भूतसृष्टिरेव न घटते ॥ ब्राह्मी माहेश्वरी चैंद्री वाराही वैष्णवी तथा ॥ कौमारी चर्ममुण्डा च काली संकर्षणीतिच ॥ इतित्रयोविंशी ॥ ३४ ॥

दु०स०

॥४५॥

भांतिर्मिथ्यामतिर्भ्रमः ॥ अतस्मिंस्तदितिज्ञानंभांतिः ॥ इतिचतुर्विंशतिदेवीभांतिः ॥ ३५ ॥ इत्थंविष्णुमायादिमूर्त्तयोदेव्याः सर्वभूतेषुवर्त्तमानाभांत्यंताः
 चतुर्विंशतिःप्रदर्शिताः ॥ यादेवीभूतानांपृथिव्यादीनांपंचानामधिष्ठात्रीआधारशक्तिः स्वामिनीईश्वरीव्यापिनीयाचदेवीअपरेणखिलेषुभूतेषुविशिष्टेषुप्राणिषु
 वर्त्तमानानांभूतानांप्राणिनामिन्द्रियाणामनोनेत्ररसनघ्राणत्वक्कर्मणांवाधिष्ठात्रीतस्यैव्यापिरूपायैसततंनमोनमः ॥ एतेनसर्वगतत्वमुक्तंदेव्याः ॥ ३६ ॥ चिन्
 चयने ॥ चयनंचितिरविकारताकूटरूपतातद्रूपेण ॥ यद्वा चित्तसंज्ञाने ॥ स्त्रियामिक्षुप्यादिभ्यइतिङ्कप्रत्ययः ॥ चेतनंचितिः संज्ञानरूपेण यादेवी
 एतत्कृत्स्नमखिलजगद्व्याप्यस्थिता तस्यैनमोनमः ॥ पुनःपुनर्नतेरनेककर्तृकत्वादनैकस्तोतृकत्वाच्चनपौनरुक्त्यमार्थशाब्दवाशंकनीयम् ॥ ३७ ॥ पूर्वपुरा
 यादेवीसर्वभूतेषुभांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३५ ॥ इन्द्रियाणामधिष्ठात्रीभूतानामखिलेषुया ॥
 भूतेषुसततंव्याप्त्यैतस्यैदेव्यैनमोनमः ॥ ३६ ॥ चितिरूपेणयाकृत्स्नमेतद्व्याप्यस्थिताजगत् ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥
 ॥ ३७ ॥ स्तुतासुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रयात्तथासुरेन्द्रेणदिनेषुसेविता ॥ करोतुसानःशुभहेतुरीश्वरीशुभानिभद्राण्यभिहंतुचापदः ॥ ३८ ॥
 यासांप्रतंचोद्धतदैत्यतापितैरस्माभिरीशाचसुरैर्नमस्यते ॥ याचस्मृतातत्क्षणमेवहन्तिनःसर्वापदोभक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥ ३९ ॥
 कल्पेसुरैःस्तुतातथाभीष्टसंश्रयादभीष्टस्यवस्तुनःसंश्रयात्कारणात् ॥ सुरेन्द्रःशक्रःईशःशंकरःदिनेशःसूर्यस्तैःसेविता ॥ अतएवभद्रमणतिभद्राणीअस्तुभद्रमि
 तिकथयंती ॥ अतएवशुभहेतुःसाईश्वरीनोस्माकंदेवानांशुभानिमंगलानिकरोतु ॥ किंच नःअस्माकमापदश्चविरोधिजनितदुःखानिचाभिहंतु ॥ सुरेन्द्रेण
 दिनेषुसेवितेतिपाठेसुरेन्द्रेणशक्रेणदिनेषुप्रत्यहंसेविता ॥ शुभानिभद्राणीतिच्छेदे यानिनःशुभानिजगद्वितानिकर्माणिप्रार्थनीयानितानिभद्राण्यनुकूलानिअवा
 धानिअविघ्नानिकरोत्वित्यर्थः ॥ अभीष्टसंश्रयेतिपाठे अभीष्टःवांछितःसंश्रियमाणःसंश्रयइत्यर्थोयस्याःसकाशाद्भवतिसा ॥ ३८ ॥ सादेवीनःशुभहेतु

शां०टी०

अ०५

॥४५॥

दु०स०

॥४६॥

साभगवतीपार्वत्यपिस्वशरीरकोशात्तस्यांसर्वदेवतेजोमध्यांकौशिक्यांविनिर्गतायांसत्यांकृष्णाभूत् कृष्णवर्णासमजनिष्ट ततश्चसापार्वतीकालिकेतिसमाख्या
 तासतीहिमाचलकृताश्रयाकृतनिलयाभूत् ॥ कृष्णवर्णार्थात्कालशब्दात्तद्वतिवर्तमानात्संज्ञायांजानपदसूत्रेणङीप् ॥ संज्ञायांकन् ॥ केणइतिह्रस्वः ॥ कालीहै
 मवतीश्वरी ॥ इहमहामायादेवकार्यार्थविष्णुयोगनिद्राभूत् ततःपार्वत्यभूत्ततःकौशिक्यभूत्तत्सादेवकृतस्तुतिमंगीकर्तुंततःकालिकाभूत्सैवांबिकानामेत्याह ॥
 ॥ ४४ ॥ ततोन्तरम् ॥ यद्वा ततस्तत्रहिमाचले आयादित्वात्तसिः शुंभनिशुंभयोःभृत्यौसेवकौचंडोमुंडश्चतौपरमतितरांसुमनोहरंरूपंविभ्राणामंबिकांका
 लिकाख्यांपार्वतींददर्श ॥ सुमनोहरामितिपाठेदेवीविशेषणम् ॥ चडिकोपे चंडतेचंडः ॥ मुडिखंडने मुंडतिमुंडयतिमुंडः ॥ ४५ ॥ सारूपवतीकालिकादे
 वीताभ्यांचंडमुंडाभ्यांशुंभायआख्याताचशुंभसमक्षमुक्ता ॥ किं हेमहाराजशुंभदैत्येश्वरसमधिगतसर्वैश्वर्यसावधानोभव ॥ अतीवसुमनोहराकापिस्त्रीआस्ते
 तस्यांविनिर्गतायांतुकृष्णाभूत्सापिपार्वती ॥ कालिकेतिसमाख्याताहिमाचलकृताश्रया ॥ ४४ ॥ ततोम्बिकांपरंरूपंविभ्राणांसुमनोहरम् ॥
 ददर्शचण्डोमुण्डश्चभृत्यौशुंभनिशुंभयोः ॥ ४५ ॥ ताभ्यांशुंभायआख्यातासातीवसुमनोहरा ॥ काप्यास्तेस्त्रीमहाराजभासयंतीहिमाचलम् ४६
 किंकुर्वती हिमाचलंभासयंती स्वयंश्यामाश्यामाभिःशोभाभिरदभ्यशुभशोभाढ्यंहिमाद्रिंपार्वतीआस्ते ॥ आख्याताअतीवेत्यत्रवैवक्षिकसंधिकार्यम् ॥ शुंभाये
 तिक्रियाग्रहणंकर्तव्यमितिसंप्रदानत्वंपत्येशेते इतिवत् ॥ सुष्ठुमनोहरतिसुमनोहरा ॥ हरतेरनुयमनेच् ॥ यद्वा इःकामःवसुनिधनेयेषांतेइवसवःकामधनाः
 तेषांमनःहरतिइतिइवसुमनोहरा अत्यर्थमिवसुमनोहरा इत्यंबिकांप्रत्यनिष्टोर्थः तस्याःपातिव्रत्यभंगप्रसंगात् ॥ इष्टोर्थस्त्वेषः शोभनंमनोयस्यसुमनाः शंभुः
 तंहरति अर्धांगहरत्वात्सुमनोहरा ॥ अतितरांसुमनोहरा ॥ यद्वा ॥ पैओवैशोषणे ॥ इंकामंवायतिशोषयतिइवःशिवः ॥ यद्वा इंकामंवातिगच्छतिइवः
 शिवः ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ इवस्यसुमनोहरा अत्यधिकंसुमनोहराअतीवसुमनोहरा ॥ यद्वा इश्चकामःईचलक्ष्मीःवसवश्चाष्टौइवसवः अतिक्रांतईवसून्अ
 तीवसुः शंभुः तस्यमनोहरा ॥ ध्रुवोधरश्चसोमश्चह्यापश्चैवानिलोनलः ॥ प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोष्टौध्रुवादयः ॥ ४६ ॥

शां०टी०

अ०५

॥४६॥

हेअसुरेश्वरशुंभकचिदपिभुवनेकेनचिदपिपुंसातादृक्तादृशमुत्तममतिमुंदरंरूपमाकारःनैवदृष्टं नैवालोकि ॥ असौकापिदेवस्त्री ॥ यद्वा कापिकृताभिषेका
राज्ञिइतित्वयाज्ञायताम् अथत्वयासौगृह्यतामुपादीयतांचेतिअंबिकांप्रतिअनिष्टोन्वयः ॥ इष्टस्त्वेषः ॥ तादृगुत्तमंकचिद्रूपंज्ञानरूपंकापिकेनचिदृष्टं ॥
तस्मादसौदेवीकापिपरदेवताइतित्वयाज्ञायताम् ॥ असौकापिस्त्रीअबलास्तीतिनैवज्ञायताम् ॥ अपित्वसौदेवीगृह्यतांचात्मसंरक्षणार्थमाश्रीयतामि
तिहितोपदेशः ॥ शुंभंप्रतितादस्थ्येन ॥ ४७ ॥ हेदैत्येन्द्रत्विषादीभ्यादिशः दशापिककुभःद्योतयंतीअंगकांत्याभासयंती ॥ अतिचार्वंगीअत्यंतंचारु
मनोहरमंगयस्याःसा ॥ स्त्रीरत्नं रत्नंहिमनोहरत्वेनोत्कृष्टंसापुनरुत्कृष्टातिष्ठति तांभवान्द्रष्टुमर्हतीत्ययमंबिकांप्रत्यनिष्टोन्वयः ॥ इष्टस्त्वेषः ॥ हेदैत्येन्द्र

नैवतादृक्कचिद्रूपंदृष्टंकेनचिदुत्तमम् ॥ ज्ञायतांकाप्यसौदेवीगृह्यतांचासुरेश्वर ॥ ४७॥स्त्रीरत्नमतिचार्वंगीद्योतयंतीदिशस्त्विषा ॥ सातु
तिष्ठतिदैत्येन्द्रतांभवान्द्रष्टुमर्हति ॥ ४८ ॥ यानिरत्नानिमणयोगजाश्वादीनिवैप्रभो ॥ त्रैलोक्येतुसमस्तानिसांप्रतंतानितेगृहे ॥ ४९ ॥

सानूनंस्त्रीरत्नंसानूनमतिचार्वंगी कितयातेकृतंस्यात् तांभवान्द्रष्टुमर्हति ॥ यः तांदोषबुद्ध्यापश्येन्नश्येत्सतदैव तस्मात्तांदृष्टुंभवान्मायततामितिशुंभंप्रतिताद
स्थ्येनहितोपदेशः ॥ रमंतेस्मिन्नरारत्नं रत्नमितिप्रख्यामणावेवनकेवलम् ॥ जातौजातौयदुत्कृष्टंरत्नमभिधीयते ॥ ४८ ॥ हेप्रभोशुंभयानित्रैलोक्येगजाश्वा
दीनितत्तज्जातिप्रधानान्युत्कृष्टानिरत्नानितथापञ्चरागादयोमणयः रत्नानितानिसमस्तानिसांप्रतमधुनातेतवगृहेवर्त्ततेवैप्रसिद्धमेवैतत् ॥ तादस्थ्येपिप्रायेणैषो
न्वयः ॥ हेप्रभोत्वंदूतवचनात्तामानयितुंयतेथाश्चेत्तर्हियानित्रैलोक्येगजाश्वादीनिवैप्रसिद्धानिमणयश्चरत्नानिसंप्रतितेगृहेसंतितद्दर्शनोत्तरकालंतुनस्युः ॥ किं
तुत्रैलोक्येएवतानियथास्थानंस्युरितिहितोपदेशः ॥ गजाश्वादिशब्दविवक्षितरत्नजातानिनामतोनिर्दिशति ॥ ४९ ॥

दु०स०

॥ ४७ ॥

गजोरत्नमितिपाठः उत्तरत्ररत्नप्रधानान्यसूचनार्थः ॥ गजरत्नमित्यपिपाठे रत्नानीतिवक्ष्यमाणरत्नोपसंहारवशात्सर्वत्ररत्नोपक्रमोप्यवगंतव्यः ॥ यःपुरंदरादे
 रावतोगजःसमानीतस्तद्गजरत्नंतेगृहेवर्त्तते ॥ निर्दिश्यमानप्रतिनिर्दिश्यमानयोरेकत्वमापादयंतिसर्वनामानिपर्यायेणतल्लिङ्गभांजिभवन्ति ॥ एतिभ्राम्यत्यनयेती
 रातद्वानिरावान्सुरासमुद्रः तत्रजातऐरावतः ॥ पुराण्यरीणांदारयतिपुरंदरः ॥ गजइतिरत्नंगजरत्नम् ॥ अयंचयःपुरंदरात्पारिजाततरुःसमानीतः तत्तरु
 त्नंतेगृहेवर्त्तते ॥ पारिणःपारिवतोअब्धेर्जातः पारिजाताख्यस्तरुः तथापुरन्दरादेवयःउच्चैःश्रवाहयःसमानीतः तद्वयरत्नंतेगृहे ॥ उच्चैःश्रवसीयस्यसउच्चैःश्रवाः
 ॥ ५० ॥ हेप्रभो यत्वेधसःब्रह्मणः अद्भुतमाश्चर्यकारिविमानमासीत् हंसयुक्तंरत्नंभूतंरत्नत्वंप्राप्तावेमानमिहानीतंतेगृहेतेंगणेतिष्ठति ॥ विविक्तंमांतिवर्त्त
 ऐरावतःसमानीतोगजरत्नंपुरन्दरात् ॥ पारिजाततरुश्चायंतथैवोच्चैःश्रवाहयः ॥ ५० ॥ विमानंहंससंयुक्तमेतत्तिष्ठतितेंगणे ॥ रत्नभूतमि
 हानीतंयदासीद्विधसोद्भुतम् ॥ ५१ ॥ निधिरेषमहापद्मःसमानीतोधनेश्वरात् ॥ किंजलिकनींदौचाब्धिर्मालामम्लानपंकजाम् ॥ ५२ ॥
 छत्रंतेवारुणंगेहेकांचनस्रावितिष्ठति ॥ तथायंस्यंदनवरोयःपुरासीत्प्रजापतेः ॥ ५३ ॥
 तेयत्रदेवाःदिमानम् ॥ व्योमयानंविमानोस्त्री ॥ ५१ ॥ धनेश्वरात्कुबेराद्येषमहापद्मोनामनिधिःसमानीतः तदेतन्निधिरत्नंतेगृहेवर्त्तते ॥ हेप्रभोतुभ्यम
 बिधःसमुद्रःकिंजलिकनीमविशीर्णकैसराम् अवयवगतधर्मःकैसरवत्त्वंमालयाअपिपंकजारब्धत्वादवयवावयव्यभेदोपचारात्प्राप्नुवन्तीकर्णस्थकुण्डलेनकुण्डलीति
 वत्किंजलिकनीत्युक्तंसर्वदाऽम्लानपंकजामशुष्ककमलांमालांदौ ॥ उपचारतःकिंचिज्जलतिजडीभवतिकिंजल्कः ॥ ५२ ॥ हेभो यद्वारुणंवरुणसंबंधिकां
 चनस्राविच्छत्रंछत्ररत्नंतवगेहेतिष्ठतिनान्यत्र ॥ कांचनंसुवर्णस्रवतिकांचनस्रावीतिव्याख्यानमुत्कर्षाभावादुपेक्षणीयम् ॥ यस्यगेहेनिधयः संतितस्यस्वर्णस्रा
 विणाछत्रेणकिंस्यात् ॥ कस्तार्हीविग्रहः कांत्याकांचनस्वर्णस्रवतीविवर्षतीव ॥ यद्वा कांत्याकांचनवर्षीकल्पवृक्षः ॥ यद्वा कांचनकांतिमिवकांतिंस्त्रवति ॥

शां०टी०

अ०५

॥ ४७ ॥

विणाछत्रेण किं स्यात् ॥ कस्ताहीविग्रहः कांत्याकांचनं कस्तुभं स्रवतीति तद्वत् ॥ यद्वा कांचनकांतिस्रवतीति ॥

यद्वा कांचनस्येव कांतिस्रवतीकांचनस्रावि ॥ पृषोदरादित्वादीप्सितसिद्ध्याकांतिशब्दलोपः ॥ यद्वा कचिदीतिबंधनयोः ॥ कंचनंदीप्तिः प्रज्ञा ॥ कांचनंदीप्तिः प्रज्ञाकांचनमेवकांचनम् ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः पूरुषवत् ॥ कांचनंदीप्तिस्त्रवतितच्छीलम् ॥ लावण्यस्राविमुखामिति वदुत्प्रेक्षितमेतत् ॥ कांचनं नाम वैदिकनिघंटुतः स्वार्णीकमंभः स्रवतीति तु व्याख्यानं कुशकाशावलम्बनम् ॥ अथ द्वितीयोन्वयः ॥ हे प्रभो यद्वा रुणं छत्ररत्नं कांचनस्राविते गृहे स्ति ॥ कांचनस्रावीतिसप्तम्येकवचनम् गृहे इत्यस्य विशेषणम् ॥ सुगतौ हेतुमतिचेति णिच्पुंसात् किप्पुंसात् पावियङ्चण्गुणवृद्धिर्दीर्घः पूर्वविप्रतिषेधेनेति अकृत्वा वृद्ध्यावादेशो णिलोपः ॥ ततः प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणमिति वृद्धिः आवादेशस्तु वर्णाश्रयविधौ प्रत्ययलक्षणान्नेष्यते ॥ पुंसि कांचनानां स्त्रौः कांचनानां प्रापयि ता ॥ नपुंसके तु ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य एचङ्ग्रस्वादेशे कांचनस्रुत्रपुशब्दवद्रूपं तृतीयादिषु भाषितपुंस्कंपुंवद्बालवस्येतिङौ ह्रस्वश्च नुम् च न भवति ॥ आ

मृत्योरुत्क्रांतिदानामशक्तिरीशत्वयाहता ॥ पाशः सलिलराजस्य भ्रातुस्तव परिग्रहे ॥ ५४ ॥

वादेशः ॥ कांचनस्रावि ॥ पक्षे कांचनस्रुणि गृहे ॥ हे प्रभो स्यंदनवरः अयमिति को नु यः पुरा कल्पे प्रजापते ब्रह्मणः आसीत् तदिदं नाम रथरत्नं त्वया समानीतं स्यंदनेषु वरः श्रेष्ठः ॥ याने च किण्विद्युद्धार्थं शतांगः स्यंदनो रथः ॥ ५३ ॥ हे ईश स्वामिन् मृत्योरंतकस्य याशक्तिरुत्क्रांतिदानामत्वयाहता ॥ भुजिमृङ्ग्यां युक्तु कौ ॥ मृत्युः स्त्रीपुंसयोरन्ते ॥ म्रियंते स्मिन्नुपस्थिते ते प्राणिन इति मृत्युः ॥ प्राणिनामायुषोतेया प्राणा कर्षिणी शक्तिः सा उत्क्रांतिदोत्क्रांतिर्लिंगकायविनिर्गतिः ॥ उत्क्रमणमुत्क्रांतिस्तांददाति उत्क्रांतिदा ॥ कासू सामर्थ्ययोः शक्तिर्देवतायामृषावपि ॥ हे शुभतव भ्रातुः निशुंभस्यापि परिग्रहे परिजने विषये सलिलराजस्य वरुणस्य पाशः आयुधं वर्त्तते ॥ पत्नी परिजनादानमूलशापाः परिग्रहाः ॥ पाशो बंधनशस्त्रयोः ॥ ५४ ॥

दु०स०

॥४८॥

किंच ते तव भ्रातुर्निशुंभस्य गृहेऽब्धिजातारत्नाकरसमुद्भूताः समस्तारत्नजातयश्च उत्तमरत्नप्रकाराः तिष्ठन्ति ॥ जातिः सामान्यजन्मनोः ॥ मुक्ताफलविद्रुमहरि
 न्मणिवज्रपद्मरागाद्यारत्नजातयः ॥ हे शुंभतुभ्यं वह्निश्चापि देवः अग्निशौचेनामवाससीवसने ददौ ॥ अग्नौ निक्षेपतः शौचं निर्मलीकरणं योस्ते ॥
 कल्पवृक्षोपकल्पितम् स्वर्णमयमग्निदेवताकमग्निनिक्षेपेण विमलात्मकं वासो युग्ममग्निशौचं वासः ॥ ५५ ॥ एवमुक्तरात्र्या एरावतः समानीत इत्याद्यया
 हेदैत्येन्द्र यद्वा हेदैत्य इन्द्ररत्नानि इन्द्रादिदेवानामैरावतादीनिरत्नानि तुभ्यमाहृतानि उपढौ कितानि उपहारीकृतानि ॥ एषाच कल्याण्यं विक्रास्त्रीरत्नं वर्तते त
 त्कस्मात्कारणान्न गृह्यते ॥ अयं त्वम्बिकां प्रत्यनिष्टोर्थः ॥ अयं त्विष्टोर्थस्तदस्थोक्तिः समाधिना ॥ हेदैत्येन्द्रयद्यप्येवमैरावतादीनिरत्नानि
 तुभ्यमाहृतानि देवैः तथाप्येषां विक्रातवः कल्याणी शुभकारिणी ॥ कुतः यत एषा भगवती ॥ त्वमन्यं यातीति त्वया ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ अन्यगामिनीति
 निशुंभस्याब्धिजाताश्च समस्तारत्नजातयः ॥ वह्निश्चापि ददौ तुभ्यमग्निशौचे च वाससी ॥ ५६ ॥ एवं देत्येन्द्ररत्नानि समस्तान्याहृतानि ते ॥
 स्त्रीरत्नमेषा कल्याणी त्वया कस्मान्न गृह्यते ॥ ५६ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ निशम्येति वचः शुंभः सतदा चण्डमुण्डयोः ॥ प्रेषयामास सुग्रीवं दू
 तं देव्या महासुरः ॥ ५७ ॥ शुम्भ उवाच ॥ इति चेति च वक्तव्या सा गत्वा वचनान्मम ॥ यथा चाभ्येतिसंप्रीत्या तथा कार्यं त्वया लघु ॥ ५८ ॥
 गृह्यते ज्ञायते ॥ त्वशब्दो न्यवाचिसर्वादिषु पठ्यते ॥ त्वमन्यं महेश्वरं याति त्वयाऽन्ययाऽन्यपत्नी महेशपत्नी देत्यसंहारिणी अतः शुंभस्य शुभकारिणी ॥ त
 स्मात्तच्चिंतां त्यजेति हितोपदेशः ॥ ५६ ॥ महासुरः शुंभः सतदा चण्डमुण्डयोरिति प्रागुपन्यस्तं वचः निशम्य श्रुत्वा सुग्रीवं नाम दूतं संदेशहरं देव्याः देवीमुद्दिश्य प्रेष
 यामास ॥ शास्यतिर्निपूर्वः श्रवणार्थः ॥ इषगतौ प्रपूर्वः आद्गुणः ॥ देव्या इति कर्मणिल्यब्लोपेपञ्चमी ॥ दूयतेऽनेन यथोक्तवादितात्परिताप्यते पर इति
 दूतः ॥ ५७ ॥ हे सुग्रीव हे दूत त्वया तत्र गत्वा सास्त्रीमिव वचनादिति च इत्थं चेत्थं च साम्नाभेदेन चोपायेन वक्तव्या ॥ तथैव सा संप्रीत्या हर्षेण लघुक्षिप्रमविलंबमभ्येति
 आभिमुख्येनागच्छति तथा कार्यं त्वया विधेयम् ॥ अयं त्वं विक्रायामनिष्टोर्थः ॥ इष्टस्त्वयम् ॥ अत्रापरेण मंत्रभेदबुद्धिसमाधिना ख्यायतेर्थः हे दूत त्वया लघु

शां० टी०

अ० ५

॥४८॥

क्षिप्रं तथाकार्यम् मदभिप्रायादन्यत्वेनकर्तव्यम् ॥ तत्कथम् यथामयिविषयेअभिद्यमानंवचनंनिंदायेषांतेअवचनाअसुरास्तानत्तिउपसंहरत्यवचनात्असुरसं
हारिणीत्यर्थः ॥ पुनः किंभूतांबिका एतिगच्छतिविनश्यतिइत्तस्मिन्इति शुम्भेनिशुम्भेचविषये ॥ वक्तव्यासावक्तव्यप्रतिक्षेपा ॥ असुक्षेपणे असनमासः ॥
वक्तव्योवचनीयः आसः प्रतिक्षेपोन्यक्कारोययासावक्तव्यासा ॥ पुनः किंभूता ॥ मम ममेत्यव्ययं ममशब्दोत्रमायावचनः निर्ममोयोगीसममः संसारीतिव
त् मायारूपेत्यर्थः ॥ पुनः किंभूता ॥ संप्रीत्याप्रीड्प्रीतौदिवादिः प्रीतिः प्रीः स्त्रियां सम्पदादित्वाद्भावेकिप् ॥ समीचीनाप्रीः प्रीतिर्येषांतेसंप्रियोबुधाः ॥
इयतेवश्यंप्राप्यतेतयोरुपासकैरित्यासंप्राप्या ॥ आदंतरूपम् ॥ ५८ ॥ ससुग्रीवोनामदूतः यत्रयस्मिन्नतिशोभनेशैलोद्देशेपर्वतप्रदेशेअसौदेव्यास्तेतिष्ठतित
त्रगत्वाततः तदनंतरंतांदेवींश्लक्षणंसमुचितंसंगतंसुकुमारंयथास्यात्तथामधुरयाश्राव्याक्षरपदयागिरावाचाप्राहच शुम्भोदितसंदेशाभिप्रायगर्भसंदर्भमकथयत् ॥

सतत्रगत्वायत्रास्तेशैलोद्देशेतिशोभने ॥ तांचदेवींततःप्राहलक्षणंमधुरयागिरा ॥ ५९ ॥

दूतउवाच ॥ देविदैत्येश्वरःशुंभस्त्रैलोक्येपरमेश्वरः ॥ दूतोहंप्रेषितस्तेनत्वत्सकाशमिहागतः ॥ ६० ॥

प्राहेतिप्रशब्दउपसर्गप्रतिरूपकोनिपातः ॥ आहेतितिङंतप्रतिरूपकमव्ययं सामावृत्ति ॥ श्लक्षणमितिश्लिष्आलिङ्गने ॥ श्लिषेरच्चोपधायाइतिक्स्नः ॥ कत्वप्
त्वे ॥ ५९ ॥ हेदेविसावधानाभव ॥ अस्तिखलुदैत्येश्वरः लोकत्रयेपरमउत्कृष्टईश्वरःस्वामीतेनशुम्भेनत्वत्सकाशंप्रतिप्रेषितः दूतः संदेशहरोऽहमिहागतोऽस्मि ॥
दैत्यग्रहणंजातिरूपापनाय ॥ त्रैलोक्यग्रहणंदेव्याः प्ररोचनार्थम् ॥ दूतग्रहणंतन्निग्रहपरिहाराय ॥ दूतोक्तंसदसद्वापिश्रुत्वाकार्यंहिताहितम् ॥ दूतोन
निग्रहीतव्यइतिनीतिविदोविदुः ॥ आदौदेवीत्युक्तत्वाद्देव्याएवजयः सूच्यते ॥ यतः दीव्यतिविजिगीषतेदेवी ॥ हेदेवि तेनशुम्भेनदूतः प्रेषितः त्वत्तदेवी
तःसशुम्भः काशंतृणंगतः स्यान्नतुजयमित्यपिदेवीपारिषदोक्तिलेशोनसंधेयः ॥ ६० ॥

दु० स०

॥ ४९ ॥

शां० टी०

अ० ५

॥ ४९ ॥

हेदेवि यः सदासर्वदासर्वासुदेवयोनिषुविषयेषुअव्याहताज्ञः अप्रतिहतशासनः निर्जिताखिलदैत्यारिः निर्जिताअभिभूताअखिलाः दैत्यारयः देवायेन शुभोयः
 दाहतद्वचनंशृणुष्वकर्णय ॥ व्यत्ययोबहुलमित्यात्मनेपदम् ॥ व्येज्स्वरणे ॥ संवरणमाच्छादनंकिप् ॥ अंविष्णुंव्ययतिसंवृणोतिआच्छादयतिव्याप्नोत्य
 विद्यात्वेनेतिअवीर्विष्णुमायातयाअव्ययादेव्याआहताआज्ञास्यशुभस्यसः अव्याहताज्ञोभविष्यति ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निर्जिताअजिताअखिलादे
 वायेनसतथोक्तोभविष्यतीत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ ६१ ॥ शुभआहेदम् ॥ पदैकदेशेदग्धपटोदग्धइत्यवयवेएकदेशेअप्यवयवीसमुदायोवर्तते
 कचिदवयवावयविनोरभेदोपचारात्प्रयोगेषु तद्वत्रैलोक्यममस्ववर्ततेइत्युक्तेकिंत्रैलोक्यमेकदेशवृत्त्याविवक्षितमिहेतिकस्यचिच्छंकास्यादतस्तामपनेतुमखिल

अव्याहताज्ञःसर्वासुयःसदादेवयोनिषु ॥ निर्जिताखिलदैत्यारिःसदाहशृणुष्वतत् ॥ ६१ ॥

ममत्रैलोक्यमखिलममदेवावशानुगाः ॥ यज्ञभागानहंसर्वानुपाश्रामिपृथक्पृथक् ॥ ६२ ॥

मिति अखिलमित्येवोक्तेएकैकोपिलोकोखिलोभवत्यखण्डवृत्तित्वाद्भुवनस्येत्यतत्रैलोक्यमित्युक्तम् ॥ इहममेतिविभक्तिप्रतिरूपमव्ययं मायावाचि निर्ममो
 योगीतिवत् ॥ मममायादेव्याः त्रैलोक्यमित्युक्तम् ॥ मायायाअखिलंस्ववर्ततेतत्कुतः शुभस्येत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः देवाःममशुभस्यवशानुगाः ॥
 वशःकांतिरिच्छा ॥ मदिच्छामनुवर्ततेनतुशुभस्येत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोनुसंधेयः ॥ तत्तदेवतोद्देशेनपृथक्पृथक्विहितान्तान्सर्वान्यज्ञभागानाहुतिरूपा
 न्यज्ञांशान्अहमेवशुभःपृथक्पृथगिन्द्रियादितत्तदेवताकायव्यूहमुपाश्रित्यउपाशनामिउपभुंजे ॥ अशभोजनेक्रयादिः ॥ अहमिति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययमवि
 यावाचिअविद्यावाऽतस्मिस्तद्बुद्धिः साचदेव्येवयज्ञभागानुपाशनातीतिकुतःशुभस्ययज्ञभागोपभोगइत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोनुसंधेयः ॥ ६२ ॥

त्रिष्वपिलोकेष्वराणि श्रेष्ठानिरत्नानिस्त्रीरत्नानिममवश्यानिविधेयानि ॥ वशंकांतिमिच्छांगतानीत्यर्थः ॥ वशंगतइतियत्प्रत्ययः ॥ तथैवतद्वदेवबलवत्त्व

यावाचिअविद्यावाऽतस्मिस्तद्विद्धिः साचदेव्येवयज्ञभागानुप्राप्त्यात्मिकित्तः ॥ ४२ ॥

त्रिष्वपिलोकेषुवराणि श्रेष्ठानिरत्नानिस्त्रीरत्नानिममवश्यानिविधेयानि ॥ वशंकांतिमिच्छांगतानीत्यर्थः ॥ वशंगतइतियत्प्रत्ययः ॥ तथैवतद्वदेवबलवच्च
तएव ॥ गजरत्नं देवेन्द्रवाहनम् ॥ वाहनमाहितादितिणत्वंनात्रभवति ॥ आहितत्वस्याविवक्षितत्वात् ॥ अत्रहिदेवेन्द्रस्यवाहनमित्येतस्यस्वस्वामिभावसम्बन्धमात्रं
विवक्षितत्वम् ॥ यद्वाहने आरोपितं यतोऽखिलं तदाहितमुच्यते ॥ इक्षुवाहणमित्यत्र इक्षुवाहने आरोपिता इति कृत्वा णत्वं भवति ॥ ६३ ॥ क्षीराण्युदकानियस्यस
क्षीरोदःक्षिराब्धिः उत्तरपदे उदकस्योदः संज्ञायामित्यत्र संज्ञायामुत्तरपदस्योदकशब्दस्योदादेशोवक्तव्यः ॥ क्षीरोदस्यमथनंततउद्धूतमुच्चैःश्रवससंज्ञम् ॥ श्रुगतौ
श्रुश्रवणे ॥ उच्चैःशृणोतिगच्छतिउच्चैःश्रवाःपचाद्यच् ॥ सहसंज्ञयाचेतनयानाम्नाचवर्तते ससंज्ञः ॥ सहस्यसःसंज्ञायां वोपसर्जनस्येति ततःकर्मधारयः ॥
उच्चैःश्रवश्वासौससंज्ञश्चउच्चैःश्रवससंज्ञः ॥ अश्वविशेषणत्वेपुल्लिङ्गः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वेतुनपुंसकलिङ्गमुच्चैःश्रवससंज्ञम् ॥ अथवाप्रशस्तेश्रवसीयस्यसः श्रव
त्रैलोक्येवररत्नानिममवश्यान्यशेषतः ॥ तथैवगजरत्नंचहृतं देवेन्द्रवाहनम् ॥ ६३ ॥ क्षीरोदमथनोद्धूतमश्वरत्नंममामरैः ॥ उच्चैःश्रवससंज्ञं
तत्प्रणिपत्यसमर्पितम् ॥ ६४ ॥ यानिचान्यानिदेवेषुगंधर्वेषूपरगेषुच ॥ रत्नभूतानिभूतानितानिमय्येवशोभने ॥ ६५ ॥
सः मत्वर्थे अर्शआदित्वादच् ॥ जवेनमानेनचउत्कृष्टत्वादुच्चैरित्युच्यते ॥ उच्चैश्वासौश्रवसउच्चैःश्रवसइतिसंज्ञायस्यसः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वेउच्चैःश्रवससं
ज्ञं तुमद्भ्रीतैरमरैःप्रणिपत्यमत्पादपद्मेऽर्पितमुपायनीकृतम् ॥ उपायनमुपग्राहउपहारस्तथोपदा ॥ अत्रापिमायावाचिममेत्यव्ययम् ॥ मायादेव्यैअमरैर्भक्तिनम्रैर
श्वरत्नंप्रणिपत्यसमर्पितंतत्रैलोक्येगृहेहस्यायत्रकाप्यस्तुअयंतुशुभोन्यदीयंममेदमितिमुधाभिमन्यते ॥ इतिदेवीपार्षदोक्तिः ॥ ६४ ॥ हेशोभनेदेविदेवेषुवा
गंधर्वेषुदेवगायनेषुवाउरगेषुनागेषुवायानिचान्यानिरत्नत्वमुत्कृष्टत्वंप्राप्तानिभूतानिशरीरभांजिमनोहराणिस्त्रीरूपाणिसंति (तानि) सर्वाणिमय्येवविषयेवर्त
ते ॥ आःसखिशोभनेगर्वस्थोसावित्थमभूत् वादीशुभःशांभवीयंदेव्येवभूतमयीभूतमित्थमाचष्टयानिदेवेषुगंधर्वेषुउरगेषुवारत्नभूतानिरत्नतांप्राप्तानिभूतानिक

दु०स०

॥ ५० ॥

तानिसत्यानितत्स्थानिसंतितानिमध्येवदेव्यामेववर्त्तमानानिनान्यत्र ॥ अथवाइतोऽन्यानिचयानिचरत्नभूतानिपृथिव्यादीनिसंतितानिसर्वाणिविश्वरूपत्वेन विश्वमातृत्वेनमध्येवदेव्यांवर्त्ततेनशुभइतिदेवीसखीजनोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ ६५ ॥ हेदेविलोकेस्मिन्नरत्नभूतांभूलोकेहिमालयनिवासिनींमानिनींत्वांस्त्री रत्नभूतांस्त्रीरत्नजातांस्त्रीजात्युत्कृष्टांतांप्राप्तवतींवयंशुभनामानोमन्यामहे ॥ साएवंविधात्वमस्मानुपागच्छप्राप्नुहि ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतोवयंरत्नभुजोरा जानः ॥ यदुक्तम् स्वराष्ट्रमन्यतोरक्षत्यन्यदीयंक्षिणोतिच ॥ वर्द्धतोपायवान्नित्यंरत्नहारीसपार्थिवः ॥ देवीष्टार्थस्त्वेषः ॥ उपागच्छेत्यत्र उ पाः गच्छे तिच्छेदः ॥ तत्र उंसंबुद्धोरुषोक्तेचशिववाचित्वनव्ययम् ॥ पानेपिबतिः रक्षायांपातिः पायतिःशोषणेक्लिप् ॥ पायतिशत्रून्शोषयतिपाः उरिवरुद्रइवपाउ पाः ॥ हेदेविकालाग्निरुद्रइवपायंतीशत्रून्शोषयंतीसतीअस्मानितिशुभादीन्त्वामाकारयमाणाञ्छत्रून् शोषयितुंगच्छयांहीतिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसं

स्त्रीरत्नभूतांत्वांदेविलोकेमन्यामहेवयम् ॥ सात्वमस्मानुपागच्छयतोरत्नभुजोवयम् ॥ ६६ ॥

धेयः ॥ यद्वा असुक्षेपणेदिवादिःक्लिप् ॥ अस्यत्यरीन्क्षिपत्यधिक्षिपतिन्यक्करोतिअः अत्वसंतस्यचेतिउपधादीर्घः अधातोरितिप्रतिषेधान्नभवति पै ओवैशोषणे पायंतिशोषयंतिलोकानितिपास्तेषांपांशुंभादीनांदैत्यानांअःआसिकाक्षेपिकाअधिक्षेपिकान्यक्कारिकेतिपाः ॥ पाअःपाः उइतिसंबुद्धावव्ययम् उहे देवित्वमस्मानुपागच्छेतिशुभादिभिःरत्नमुद्भिःदैत्यैराकारितासि ॥ सात्वंपाःसतीगच्छपायतोजगंतिशोषयतः शुंभादीनस्यंतीअधिक्षिपंतीगच्छयाहि ॥ कुतइ त्यतआह ॥ यतस्तेरत्नभुजः ॥ भुजोकौटिल्ये तुदादिः क्लिप् ॥ भुजंतिःकौटिल्येनवर्त्ततेभुजःरत्नेषूत्कृष्टेषुविषयेषुभुजःकौटिल्येनान्यायेनवर्त्तमानाःरत्न भुजःअतःतेषांशुभादीनांकुटिलानान्यकरणायगमनंयुक्तमुत्पश्यामइतीतिदेवीपार्षदोक्तिः ॥ ६६ ॥

शां०टी

अ०५

॥ ५० ॥

चलाचलः स्यात्तरलश्चलश्चपलश्चलः ॥ चंचलौ नेत्रांत निरीक्षणेन तरलौ अपांगौ नेत्रांतौ यस्याः सा चंचलापांगी ॥ हेचंचलापांगि हे वरारोहे त्वं यतोरत्न
भूतासि सौंदर्येण उत्कृष्टतां प्राप्तासि ततो वै अनुनीयसे नरत्नमन्विष्यति मृष्यतो हितदिति न्यायतः प्रार्थ्यसे ततश्च मां निशुं भंवा भज आश्रय ॥ उरुर्विक्रमः शौर्यलक्ष
णो यस्य तं मम अनुजं कनिष्ठं भ्रातरं निशुं भंवा पि भज संश्रय ॥ त्वंहिरत्नं रत्नभाजश्च राजान इव वयं च राजानः तस्मात्त्वमस्मानेव भजनान्यानि ति शुं भानुकू
लो भिप्रायो यम् ॥ वै स्यात्संबोधने पादपूरणे नुनये पि च ॥ देव्यनुकूलार्थस्त्वेषः ॥ सप्तम्यां जनेर्द्वे अन्येष्वपि दृश्यते इत्यत्र सूत्रे अपिशब्दः सर्वोपाधिव्यभिचा
रार्थः ॥ तेन धातुवन्तरादपि ङो भवति कारकांतरेषूपपदे चेति वचनात्पि प्लुतं संचूर्णन इत्यस्मादाङ्पूर्वाच्चंचलोपपदात् ङः ङितलोपः सा चंचलान्यायादपभ्रष्टान् दैत्या
नासमंतादभिव्याप्य पि नष्टि संचूर्णयति इति चंचलापमंगगात्रं यस्याः सा चंचलापांगी ॥ अंगगात्रकंठेभ्यश्चोपसंख्यानाद्वाङीष् ॥ हेचंचलापांगि हे दुष्टदैत्यो

मां वाममानुजं वापि निशुं भमुरुविक्रमम् ॥ भजत्वं चंचलापांगिरत्नभूतासि वै यतः ॥ ६७ ॥

पसंचूर्णनसन्नद्धगात्रे एवं विधातुं भेन आकारितासि किमिति मां वा अनुजं निशुं भंवा भजेत्याहूतासि यतश्च त्वं रत्नभूतासि वै अनुनीयसे प्रार्थ्यसे च ततः ॥ त्वं
मां वेति शुं भममगच्छया हि अनुजं वापीति निशुं भममगच्छया हि अम इत्येतदमगतावित्यतो भवादौ लोपं तच्च मां वा ॥ अममा अनुजमिति पदच्छेदात्क्रियते
किं विशिष्टात्वं मा ॥ मः शिवो वारमायां च मानिषे धेव्ययं मतम् ॥ मंशि वंशं भुमसति गच्छति शंभुना सह दीव्यति चेति विगृह्य असगति दीप्त्यादाने ष्वित्यसतेः पूर्ववद
पिशब्दविहितो ङः ङिति ढेरसुशब्दस्य लोपः स्त्रियां मा इति रूपम् ततश्च तादृशी शंभवी चंचलापांगी दुष्टदैत्यसंहारसज्जांगी सती त्वमुरुविपुलं यथा स्यात् तथा शंभा
दिषु विषयेषु विक्रमं भज शौर्यं समाश्रयेति देवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ यद्वा चंचलापांगिरत्नभूतासि वा ऐ यतः इति च्छेदः ॥ एकार उच्यते विष्णुरेका
रः स्यान्महेश्वरः ॥ ममेति मायावाच्यव्ययम् ॥ यती प्रयत्ने यतं यत् स्त्रियां भावे संपदादित्वाद्वाक्पि ॥ ऐमहेश्वरस्येव कालाग्निरुद्रस्येव यतं यत्नं प्राप्य हेममहेमाये

दु०स०

॥५१॥

देविमांहंतुं निशुभं च हंतुं महान्तं विक्रमं पादविक्षेपं पराक्रमं वा भजेति देवीपार्षदोक्तिः ॥ चंचला न्यायादपभ्रष्टानपकर्तुं हिंसितुं मंगतिप्राप्नोति तच्छीला चंचलापां
गी अगिर्गत्यर्थः ॥ रत्नभूतश्चासावसिश्चेति रत्नभूतासिः ॥ चंचलापांगि रत्नभूतासि वा (?) वागतिगन्धनयोः आतोनपसर्गेकः ॥ ६७ ॥ हेदे
वित्वं मम शुभस्य परिग्रहात्पत्नीत्वेन स्वीकारादतुलमनुपमं परं श्रेष्ठमैश्वर्यं परमेषु श्रेष्ठेषु स्वाभितां च प्राप्स्यसि ॥ व्यत्ययेनात्मनेपदम् ॥ यद्वा मया शुभेन त्वं
परमैश्वर्यं प्राप्स्यसे प्रापयतेः कर्मणि लट्ठिथासः सेरूपम् ॥ हेदेवि एतत्सर्वं प्रागुक्तं शुभाभिप्रायगर्भबुद्ध्या समालोच्य विचार्य मत्परिग्रहतां व्रज प्राप्नुहि ॥ परिग्रहः परिज
ने पत्न्यां स्वीकारमूलयोः ॥ यदाहुः ॥ पत्नी परिजनादानमूलशापाः परिग्रहाः ॥ इति शुभानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलार्थस्त्वेषः ॥ हेदेवित्वं परमासर्वोत्कृष्टा ॥
यद्वा परा उत्कृष्टा मालक्ष्मीः त्वमेवेति अतुलमैश्वर्यं प्राप्स्यसीति यत्सत्यमेवैतत् ॥ किंचित्रम् ॥ किंच मत्परिग्रहात् ॥ मदीहर्षमाद्यतिमद्किप् ॥ यः मद्माद्यन्
परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यसे मत्परिग्रहात् ॥ एतद्बुद्ध्या समालोच्य मत्परिग्रहतां व्रज ॥ ६८ ॥

॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्ता सा तदा देवी गंभीरांतःस्मिता जगौ ॥ दुर्गा भगवती भद्राय ये दंधार्यते जगत् ॥ ६९ ॥

परिग्रहः मातृमुख्यः परिवारः तंप्राप्य परमैश्वर्यं प्राप्स्यसे इत्येतदपिसिद्धमेवैतत् ॥ मत्परिग्रहादितिकर्मणिल्यब्लोपेपंचमी हेदेवित्वमेतद्बुद्ध्या समालोच्य
माद्यत्परिग्रहो मातृमुख्यः परिजनोयस्याः सामत्परिग्रहात्स्याः भावः मत्परिग्रहतां व्रज प्राप्नुहि ॥ यः खल्विमाश्वित्रागावो मे संतीत्यादौ बुद्ध्या समालोचते
स एव चित्रगुतां प्राप्नोति तद्वदियमपि देवी प्रेमतः आत्मनो मन्माद्यन् परिग्रहोस्तीति बुद्ध्या समालोच्य पश्चान्माद्यत्परिग्रहतां व्रजतीति देवीपार्षदोक्तिः ॥ त्वत्तुल्यगुणव
चनस्य पुंवद्भावो वक्तव्यः ॥ ६८ ॥ ततः संदेशश्रवणसमय इत्येवं शुभेन दूतद्वारा उक्ता कथिता ॥ देवी गंभीरा अगाधाभिप्राया दैत्यान् हंतुं कामा अतएवांतःस्मिता ॥ शुभो
दुरात्मानां प्रति देवतामित्थमाहेति सोत्प्रासमंतस्तंभितहासातं हंतुमनाः सती जगौ ॥ दूतं वाचमुचितामूचेऽकथयत् ॥ दुर्गादुरवगाहा भगवती समग्रैश्वर्यरूपा ॥ भद्राक्षे
मरूपा यया इदं जगद्धार्यते गैशब्दे आतऔणलः ॥ अयं भावः इति दूतेन व्यभिचारिभावेन उक्तापि देवीनसा असातादशीनाभूत् ॥ अतिपतिव्रतां शुभादिभिः सहरंतु

शां०टी०

अ०५

॥ ५१ ॥

कामानाभूत् ॥ किंतु अतदा कालांतरे हंतुं कामैवाभूत् ॥ ६९ ॥ अत्र शंभेऽपि विषये सत्यमक्ते हेदुत अत्र त्वयामिथ्यापदं किंचिच्च उदितं न उक्तम् ॥ तथाहि ॥ शंभौ लो

मरुपा ययाइदंजगद्धार्यते गैशब्दे आतऔणलः॥ अयं भात इति द्वेवर्णनाभिज्जातिभातेन इन्द्रप्रतिदेवीनसा असातादशीनाभूत् ॥ अतिपतिव्रताशुभादिभिः सहरंतु

बुद्धित्वादनालोच्यपुराबाल्यकालेयाप्रतिज्ञाकृतासात्वयादूतेनश्रूयताम् ॥ कृतामयेतिवापाठः ॥ अतसातत्यगमने ॥ अल्पबुद्धित्वमतिसततंगच्छतिसदा
नोतीति अल्पबुद्धित्वात् किपिरूपम् ॥ संबुद्धौ हेअल्पबुद्धित्वात् हेस्वल्पधिषण हेदूतत्वयोक्तंशुभंनिशुभंवाभजेति तत्रयाप्रतिज्ञाभर्त्तरिविषयेकृतासा
श्रूयतां साचेत्तद्यदेतमेभर्त्ता ॥ अन्यथायन्मयाप्रतिज्ञातंतन्नस्यात् ॥ मानिनोनिरयंयांतियावदाभूतसंप्लवम् ॥ ७१ ॥ कासौप्रतिज्ञा ॥ जिअभिभवे जिज
येइत्ययंत्वकर्मकः ॥ योमेदर्पणंर्वव्यपोहतिद्रावयतिदूरीकरोति ॥ दर्पोहर्षणमोहनयोः ॥ गर्वोभिमानोहंकारोदर्पोहंकारसूर्ययोः ॥ ऊहवितर्केआत्मनेपदी
उपसर्गादस्यत्यूहोर्वावचनामितिपरस्मैपदम् ॥ योमेदेव्याःप्रतिबलोलोकेअधिबलः सबलः स्यात्प्रतिबलः विपक्षः प्रतियोगीवास्यात्समेभर्त्ताभविष्यतीतिप्रति

दु०स०

॥५२॥

ज्ञास्वरूपम् ॥ लोके जयंती अभिभवित्री शक्तिरियमेव नैतां कोपि नेतुं शक्नोति ॥ लोके दर्पात्माऽहंकाररूपा शक्तिरियमेव नैतां कोपि प्रच्यावयितुं शक्नोति ॥ लोके बलरूपा शक्तिरियमेव नैतां कोपि प्रच्यावयितुं शक्नोति ॥ इत्यभिप्रायेण प्रतिज्ञातमित्थं देव्या ॥ यः संग्रामे तुल्ये संसारग्रामे मालक्ष्मीं संपदं जयति परमवैराग्ययोगादभिभवति ॥ योऽमेऽलक्ष्मीके दैत्यवर्गे दर्पहर्षणं गर्वचव्यपोहति ॥ यो लोके मेदेव्या अप्रतिबलः अप्रतिपक्षः अनुकूलः समहेश्वरो मे भर्ताधारकः पोषकश्च नान्यइति देव्याः परमोभिप्रायो यं देवीपार्षदैः सह दयैरूहितः ॥ ७२ ॥ पाणिग्रहणं करोतु ॥ तयोरन्यतरः ॥ अत्र मत्प्रतिज्ञापरिपालने चिरेण कालेन किं साध्यं किं विलंबेन कृतं स्यात् ॥ आदानस्य प्रदानस्य कर्तव्यस्य च कर्मणः ॥ क्षिप्रमक्रियमाणस्य कालः पिवतितत्फलम् ॥ मत्पाणौ प्रभुशत्रुः तत्फलं द्रक्ष्यतिसः इति देव्याशयः ॥ तत्तस्मात्प्रतिज्ञातः कारणाच्छुंभो निशुंभो वा आगच्छतु ॥ तेन किं स्यात् तदनादृत्य जित्वा जेता त्रैलोक्यविजयी महानसुरः महासुरः महादेवः मां तदा गच्छतु शुंभो त्रनिशुंभो वामहासुरः ॥ मां जित्वा किंचिरेणात्र पाणिं गृह्णातु मेलधु ॥ ७३ ॥

दूत उवाच ॥ अवलिप्तासि मैवं त्वं देवि ब्रूहि ममाग्रतः ॥ त्रैलोक्ये कः पुमांस्तिष्ठेदग्रेशुंभनिशुंभयोः ॥ ७४ ॥

गृह्णातु अत्र मद्ग्रहणे किंचिरेणेति देव्याः परमाभिप्रायं देवीसख्यः स्वस्वचेतः सुऊहंते ॥ जिअभिभवे अन्येभ्योपि दृश्यं तदिति कनिपिह स्वस्यपि तिक्रतितुगागमः नांतः ॥ चिरेणातिकालेन अव्ययं चानव्ययं चेदम् ॥ ७३ ॥ लिपउपदेहे उपदेहउपचयः ॥ अवपूर्वस्तुलिपिर्गर्ववर्त्तते ॥ यदभ्यधुः ॥ गर्वाभिमानो हंकारो मानश्चित्तसमुन्नतिः ॥ दर्पो वलेपोऽहंता च ॥ हे देवित्वमवलिप्तासि मैवं भूः ॥ एवं गर्विता माभूः ॥ त्वं ममाग्रे एवं यदवाचः यो मां जयति संग्रामे इत्यादितदा गच्छतु शुंभो त्रेत्यादि चेति प्रतिज्ञाव्याजेन खलु त्वं केवलमहमहमिकामवाचो मैवं ब्रूहि ॥ कुत इत्याह ॥ त्रैलोक्येशुंभनिशुंभयोरग्रे योऽङ्गकामः कः पुमांस्तिष्ठेत् न कोपि अबला त्वं यो तस्य से इति काकथा ॥ इति शुंभानुकूलोभिप्रायः ॥ अवलिप्तान् सगर्वान् दैत्यानस्यति अधिक्षिपति अवलिप्तासि ॥ असुक्षेपे ॥ कर्मण्यणिटिङ्गणञ्स्त्रेणङीपिरूपंतत्संबुद्धौ हे अवलिप्तासि हेमदोद्धतमर्दनि यतः त्वं मालक्ष्मीः अतो ममाग्रतः सखीजनस्य पुरतः एवं ब्रूहियो मां जयति संग्रामे इत्यादि त्रैलोक्ये अग्रे पुरोभावि संग्रामेशुंभनिशुंभाये

शां० टी०

अ० ५

॥५२॥

लिप्तासि हेमदोद्धतमर्दनि यतः त्वंमालक्ष्मीः अतोममाश्रितः ॥ अत्रानि जनकस्य पुत्रत्वेन पुत्रं नृपिहो कुरु ॥ अतिसंश्रामे इत्यादि त्रैलोक्ये अग्रे पुरोभावि संश्रामेशु भनिशुभाये

मध्येकः पुमान् त्वया समं योद्धुं तिष्ठेदपितुन कोपि ॥ यदा तदग्रे शुभनिशुभयोः संबन्धी कः पुमान् योद्धुकामः तिष्ठेन्न कोपि इति देव्याः सखीजनाशयोनुसंधेयः ॥ ७४ ॥
हे देवि हे भव्ये अन्येषामपि शुभव्यरिक्तानां दैत्यानां धूम्रलोचनप्रभृतीनां युधि सर्वदेवा योद्धुकामाः संमुखानतिष्ठन्ति ॥ किंपुनः त्वमेकिका अवला दैत्यानां पुरतः
योद्धुमक्षमेति किंपुनर्वक्तव्यमिति शुभानुकूलोर्थः ॥ हे देवि अन्येषामपि दैत्यानां संमुखा युधि सर्वदेवानतिष्ठन्ति चेत् मातिष्ठन्तु ॥ त्वंपुनः त्वंतुस्त्री सत्यपि समस्तश
क्त्यधि देवतारूपा एका किन्येव असहायशूरा योद्धुमन्येषां दैत्यानां संमुखी किं नतिष्ठसि अपितु योद्धुं संमुखी तिष्ठस्येवेति देवी सखीजनाभिप्रायोनुसंधेयः ॥ वै स्यात्संबो
धनेपादपूरणेन नयेपि च ॥ एका कीत्वेक एकलः ॥ प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यात इदाप्यसुपः ॥ ७५ ॥ हे देवि येषां संयुगे इन्द्राद्याः सर्वदेवाः संमुखाः न तस्थुः न तस्थिवां
सः ॥ तेषां शुभादीनां दैत्यानां संमुखं त्वं स्त्री अवला योद्धुकथं प्रयास्यसि अभिगमिष्यसि ॥ विवाहनिमित्तप्रतिज्ञापालनाय शुभादिभिः सह स्त्रियास्तव युद्धं न वटते

अन्येषामपि दैत्यानां सर्वदेवानवैयुधि ॥ तिष्ठन्ति संमुखा देवि किंपुनः स्त्री त्वमेकिका ॥ ७५ ॥

इन्द्राद्यास्सकला देवास्तस्थुर्येषां न संयुगे ॥ शुभादीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि संमुखम् ॥ ७६ ॥

अपितु योद्धुं विनैव शुभेनाहूता त्वंतं भजव्रजेति शुभानुकूलोर्थः ॥ देवी सखीजनाभिप्रायो न्येव ॥ यथा हे देवि त्वमिन्द्राद्याः आस उपवेशेनेक र्त्तारिक्विप् आस्त आः
सांतः इन्द्रादिषु आः आसीनाः इन्द्राद्याः इन्द्रादिभिर्देवैर्ध्याता सतीतेष्वासीनासि ॥ त्वंसकला कलाभिः सह वर्त्तमाना ॥ हे देवि त्वं देवाः सांतम् ॥ दिवु क्रीडा विजि
गीषादौ सर्वधातुभ्योऽसुन् ॥ दीव्यति देवाः अत्व संतस्येत्युपधा दीर्घः देवाः विजिगीषमाणासि ॥ पुनः कथं भूता त्वम् ॥ येषां शुभादीनां संयुगे इन्द्राद्याः न तस्थुः
तेषां स्त्री प्रयासी असि स्त्रीः प्रयासंती भर्तृविनाशा जनित दुःखाः कुर्वती ॥ यमुप्रयत्नेण च् ॥ कर्मण्यणुङीप् ॥ एवं विधासि ॥ तेषां संयुगे संमुखं कथं न स्थास्यसि अ
पितु योद्धुं प्रयास्यसि इति ॥ संभवत्येक वाक्यत्वे वाक्यभेदस्तु नैष्यते ॥ अर्थात्तरे विविक्षायां वाक्यभेदो न दुष्यति ॥ यद्वा हे देवि इन्द्राद्याः सकला देवाः येषां शु
भादीनां संयुगे संमुखं न तस्थुः स्थातुं न शक्नुः ॥ एतावता तेषां शुभादीनां संमुखे योद्धुं विजेतुं त्वं कथं न प्रयास्यसि ॥ इति देवी सखीजनाभिप्रायः ॥ यद्वा तस्थुः या ईषा

दु०स०

॥ ५३ ॥

मितिच्छेदः ईषगतिहिंसादर्शनेषु भ्वादिशात्मनेपदीकर्तरिक्विप् ॥ ईषंतेहिंसंतिईषः हिंसकास्तेषामीषां हिंसकानां शुम्भादीनां संयुगे इन्द्रायाः नतस्थुः ते खलु भीरवः ॥ हे देविया त्वं ह्यपि सर्वशक्तिरूपावतीर्णासि ॥ सा भगवती त्वं तेषां संमुखं कथं न प्रयास्यसि योद्धुमपि तु प्रयास्यस्येवेति ॥ ७६ ॥ हे देविसा त्वं प्रागुक्तप्रतिज्ञापालनपाटीयसी विवोदुमनाः मया दूतेन उक्ता कथितैव सती ॥ यद्वा त्वद्वैरवाभिवांछिना मया दूतेन उपादिष्टा सती प्रतिज्ञाभंगभयं परित्यज्या न पत्रपासती शुम्भनिशुम्भयोः पार्श्वं गच्छ ॥ यतः त्वमित्थं सदुपदेशमाश्रयंती केशाकर्षणनिर्द्धूता गौरवासती मागमिष्यसि ॥ मा इत्यङ्गिद्वयं निषेधार्थकम् ॥ अन्यथा माङ्गिलुङ् स्यात् ॥ केशानां शिरोरुहाणामाकर्षणेन निर्द्धूतं कम्पितमपास्तमपनीयं गौरवंगुरुत्वं बहुमान्यत्वं यस्याः सा इत्थं भूता सती नागमिष्यसि ॥ अन्यथा त्वं मदुपदेशपराङ्मुखी सती प्रतिज्ञापालयितुं संग्रामं कर्तुं कामापितमलभमाना त्रैवासीना केशपाशाकर्षणापाकृतबहुमान्यता सती बलादाकृत्यमाणा शुम्भनिशुम्भयोः पार्श्वं गमिष्यसि इति शुं

सा त्वंगच्छमयैवोक्ता पाश्वर्शुं भनिशुं भयोः ॥ केशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवामागमिष्यसि ॥ ७७ ॥

भानुकूलोर्थः ॥ देवी सखी विवक्षितस्त्वन्यएव यथा ॥ हे देविसा त्वं दुरात्मना दूतेन इत्थमुक्ताऽतएव संजातक्रोधा सती मया सख्या सह शुम्भनिशुम्भयोः पार्श्वं गच्छ ॥ ततस्तयोः केशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवा शुम्भनिशुम्भयोः केशानामाकर्षणेन निर्द्धूतं निरस्तं गौरवं दैत्येश्वरत्वं यया सा ॥ तृतीयार्थं बहुव्रीहिः ॥ एवं विधा त्वं पुनरपि अमासखी जनस्य समीपमागमिष्यसीति ॥ अमासह समीपे च ॥ त्यक्तं हीनं विधुतं समुज्जितं धूतमुत्सृष्टे ॥ गौरवान्नागमिष्यसीति पाठे तु ॥ हे देवि मया त्वद्वैरवाभिवांछिना दूतेन उपादिष्टा सती मत्पार्श्वे इति पाठे द्वितीया द्विवचनांतम् ॥ मच्चद्वनाच्चेन्न गच्छेः तर्हि गौरवाद्बहुमानान्नागमिष्यसि किंतु केशाकर्षणनिर्द्धूता आगमिष्यसि ॥ निनिश्चयनिषेधयोः ॥ निर्द्धूता अत्यक्ता केशाकर्षणेन निर्द्धूता बद्धा गृहीता बन्दीकृता सत्यमाना आगमिष्यसि ॥ गौरवात्तु नागमिष्यसि ॥ इति शुम्भानुकूलो

शां० टी०

अ० ५

॥ ५३ ॥

सर्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ हे देवि कृतप्रतिज्ञा त्वं तेन दुरात्मना शुम्भेन मा भजत्युक्ता सती अतः सक्रोधा मया सख्या सह शुम्भनिशुम्भयोः पार्श्वं हननाय गच्छ ॥ ततः

५४: ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ हेदेविकृतप्रतिज्ञात्वंतेनदुरात्मनाशुभेनमांभजेत्युक्तासतीअतःसक्रोधा मयासरूपासहशुम्भनिशुम्भयोःपार्श्वहननायगच्छ ॥ तत
श्वतयोःनिर्द्धूतमत्यक्तंनिर्द्धूतकेशाकर्षणंययासा ॥ आहिताश्यादित्वाद्दश्याहितइतिवन्निष्ठांतस्यपरनिपातः ॥ निर्द्धूतशत्रुकेशाकर्षणासतीअत्यक्तकेशाकर्ष
णासत्यगौरवान्नागमिष्यसि ॥ गौरवादेवसन्मानादेवनिजस्थानंपुनःआगमिष्यसिइतिदेवीसखीजनाभिप्रायः ॥ गौरवादागमिष्यसीतिवापाठः ॥ यद्वा कःब्र
ह्माअश्वविष्णुःईशश्चमहेशःकेशास्तेषामाकर्षणंध्यानेनवशीकरणंहयवस्थापनंतवधूतंत्यक्तम् निर्निषेधे निर्द्धूतमत्यक्तंकेशाकर्षणंयैःऋषिभिस्तेषांकेशाकर्षण
निर्द्धूतानामृषीणामासमंतादभिव्याप्यवर्तमानांगौरवमान्यत्वंतददंतिनाशयंतियेदैत्यास्तेकेशाकर्षणगौरवादः ॥ पैओवैशोषणेतान्केशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवादो
दैत्यान्वायतिशोषयतिकेशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवाद्वा ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ एवंविधासतीआगमिष्यसि अनुस्यूतब्रह्मविष्णुमहेशानांगौरवादोदैत्याः ॥ अदभ

देव्युवाच ॥ एवमेतद्वलीशुंभोनिशुंभश्चातिवीर्यवान् ॥ किंकरोमिप्रतिज्ञामेयदनालोचितापुरा ॥ ७८ ॥

क्षणेकिप् ॥ तान्वायंतीशोषयंतीसत्यपास्यसिस्वस्थानमितिसखीजनाभिप्रायः ॥ ७७ ॥ हेदूतत्वयायदुक्तंशुंभोबलीवीर्यवान् निशुंभश्चवीर्यवान्इ
तिएतदेवंनान्यथा ॥ अहंतुकिंकरोमियद्यस्मान्मेममप्रतिज्ञाइयमस्तिपुराप्रागेवमयानालोचिताविचारितानाभूत् ॥ संभावितंप्रतिज्ञायनिर्वोढव्यंमनीषिभिः ॥
प्रातिज्ञयाप्यसंभाव्यंनिर्वोढव्यंकथंनतैः ॥ निर्वोढव्यंप्रतिज्ञातंतर्कितंवाप्यतर्कितम् ॥ प्रतिज्ञातपरित्यक्तेःप्राणत्यक्तिर्वरंनृणाम् ॥ वीरकर्मतदेतच्चवीर्यमित्य
भिधीयते ॥ इवेत्थमर्थयोरेवम् ॥ यत्तद्यतस्ततोहेतौ ॥ मयापुराऽनालोचिताप्यविचारितापिमेप्रतिज्ञाईदृश्येवाभूत् ॥ अतश्चाहंकिंकरोमियुद्धादन्यत् किंतु
युद्धमेवकरोमि ॥ किंच बलीशुंभोनिशुंभश्चातिवीर्यवानितिदूतेनयोगर्वउक्तस्तमनर्वमपिगर्वमर्वकरोमि ॥ एवमेतत्इदमित्यमेवेतिदेव्याःपरमोभिप्रायः ॥ ७८ ॥

दु०स०

॥ ५४ ॥

हेदूतसत्वंगच्छनिजस्थानंयाहि ॥ मयादेव्यायदेतदुक्तं प्रतिज्ञाप्रमुखं वचनं तदेव सर्वमाहृतः आकलितवान्सन्नसुरेन्द्रायाचक्ष्व आख्याहि ॥ सचस एव शुम्भः
 यद्युक्तमुचितं यच्चानुचितं तत्करोतु ॥ यदेतत्सर्वमादितः पाठे आदित आरभ्य असुरेन्द्रायाचक्ष्व ॥ चक्षिङ्गोलोटिरूपम् ॥ सचयद्युक्तमुचितं तत्करोतु ॥ ७९ ॥
 ॥ इति श्रीमद्राजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणत्मजशान्तनुचक्रवर्त्तिविरचितायां शांतनव्यां देवीमाहात्म्यटीकायां देवीदूतसंवादः पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ हेसु
 रथ इति प्रागुक्तं देव्यावचः आकर्ण्य श्रुत्वा अमर्षेण क्रोधेन पूरितः पूर्णः स दूतः समागम्य देवीशैलात्सकाशादागत्य दैत्यराजाय शुम्भाय विस्ताराच्छब्दप्रपञ्चनात्समा
 चष्ट अकथयत् ॥ चक्षिङ्गोलोटिरूपम् ॥ १ ॥ असुराणां राट् दैत्यराजः शुम्भस्तस्य दूतस्य मुखाद्यद्वाक्यं यद्वा तस्या देव्या वाक्यं प्रतिकूलमाकर्ण्य श्रुत्वा ततोसौ
 सत्वंगच्छमयोक्तं ते यदेतत्सर्वमाहृतः ॥ तदा चक्ष्वासुरेन्द्राय सचयुक्तं करोतु तत् ॥ ७९ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सार्वर्णिके मन्वंतरे देवीमाहा
 त्म्ये देव्यादूतसंवादो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य वचो देव्याः स दूतो मर्षपूरितः ॥ समाचष्ट समागम्य दैत्य
 राजाय विस्तरात् ॥ १ ॥ तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्या सुरराट् ततः ॥ सक्रोधः प्राह दैत्यानामधिपं धूम्रलोचनम् ॥ २ ॥ हे धूम्रलोचना शु
 त्वं स्वसैन्यपरिवारितः ॥ तामानय बलाद्दुष्टां केशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ३ ॥

सक्रोधः स नृदैत्यानामधिपं धूम्रलोचनं नाम महासुरं प्राह प्रस्थापयामास ॥ प्रइत्युपसर्गप्रतिरूपकमाहेतितिङ्गंतप्रतिरूपकमव्ययम् ॥ हे शुम्भ त्वत्पार्श्वे देवीनायाति
 त्वया सह योद्धुमिच्छति तां जेतुमुद्युक्ष्व ॥ इति दूतवचः श्रुत्वा देव्यानयनाय शुभो धूम्रलोचनं प्रस्थापयामास ॥ २ ॥ हे धूम्रलोचन त्वं स्वसैन्यपरिवारितः स नृदुष्टां
 केशानामाकर्षणेन विह्वलां विवशां तां नितं विनीमा शुक्षिप्रं बलादानय प्रापय मामिति शेषः ॥ नीप्रापणे द्विकर्मकः ॥ इत्थं शुभस्याचरणं सन्मंत्रशाक्तिरहितश्च तमिद
 मनीतिकमालोच्य हितकारी नीतिविशारदो मात्यः कश्चिद्धूम्रलोचनं प्रस्थातुमुक्तमुपदिश्योपदिशति ॥ कथम् तामानय बलाद्दुष्टामित्यत्र तत्रेण श्वेतोधावतीति व

शां० टी०

अ० ६

॥ ५४ ॥

दथांतरसृष्टौपदांतरसृष्टिरिष्टैवेतितामआनयइतिच्छेदःक्रियते ॥ तथाहि ॥ अनेकार्थसकृदुच्चरणंतत्रमाहुः ॥ तत्रअइतिनिषेधव्ययम् ॥ अमानोनाःप्रतिषेधः
व्ययाख्याइतिवचनात् ॥ अतश्चधूम्रलोचनत्वस्वसैन्यपरिवारितः सन्तांदेवीमाशुक्षिप्रंबलाद्बलमाश्रित्यअआनय (माआ) नय ॥ कीदृशींतांपूर्ववत्तत्रेण
आनयबलाद्दुष्टामित्येकंपदम् अविद्यमानःनयोनीतिर्येषांतेअनयाःशुभादयस्तेषामिमानिबलानिआनयानि (तानि) चतानिबलानिचआनयबलानि (तानि)
अतंतिसततंगच्छंतिभजंतिआनयबलातः ॥ अतसातत्यगमनेकिप् ॥ तेषुआनयबलात्सुआनयसंबन्धिवलभाक्षुपुरुषेषुदुष्टाविरुद्धाक्रूरातामानयबलाद्दुष्टा
मित्येकंपदम् ॥ यद्वा केशानांब्रह्मादीनामात्मशक्तेरात्ममहामायाकेशात्सकाशाज्जगदुत्पत्तिस्थितिलयकारिणी ॥ तत्तदवसरेषूचितेष्वाकर्षणकेशाकर्षणस्व
मायानिलीनब्रह्मादिप्रकटीकरणमाह्वानंतद्विषयेविशेषेणहलतिचलतिविजृम्भतेकेशाकर्षणविह्वलाताम् ॥ हलचलनेपचायच् ॥ इतिदेवीष्टार्थप्रतिपत्तिव्या
तत्परित्राणदःकश्चिद्यदिवोत्तिष्ठतेपरः ॥ सहंतव्योमरोवापियक्षोगंधर्वएववा ॥ ४ ॥

ख्यानतोदैत्यविध्वंसोभवतीतिनीतिविदमात्याभिप्रायः ॥ ३ ॥ हेधूम्रलोचनतस्यादेव्याः परित्राणंरक्षणंददातीतितत्परित्राणदः ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ यःक
श्चिन्मरोमर्त्योवाअमरोदेवोवायक्षोवापिगंधर्वोवापिपरःशत्रुःपरस्तांजिघृक्षुरन्यः ॥ चकाराच्चागादिर्वाविपक्षत्वेनउत्तिष्ठतेउद्युक्तेयदिसहंतव्यएववस्थापनीयः
उदोनूर्ध्वकर्मणिइत्यात्मनेपदम् ॥ यक्षःकुबेरादिः ॥ गंधर्वस्तुंबुरुप्रभृतिः ॥ पक्षांतरेयद्यंशुभोनीतिरहितोयदाइत्थमादिक्षत्परस्त्रियमानयेतितत्रनीतिपरो
मात्यःप्राह ॥ हेधूम्रलोचनतस्याःदेव्याःसकाशात्परित्राणंयेषांतेतदेकशरणादेवादयः ॥ दोअवखंडने ॥ तान्द्यतिसंखंडयतिइतितत्परित्राणदः ॥ तद्भक्तहिं
सापरःशत्रुर्यःकश्चिन्मरोमर्त्योवाअमरोदेवोवायक्षःकुबेरादिःगंधर्वस्तुंबुरुप्रभृतिर्वा चकाराद्वैत्योवान्यस्तद्वेषीवाराक्षसोवालंकानिवासीनागोवासद्योहंतव्यएव
तितस्मात्तानानय ॥ आनयसिचेत्तामापदमेवानयसिदैत्यकुलविध्वंसिनीसेतिनीतिविदमात्योक्त्यादेवीष्टार्थसिद्धिः ॥ ४ ॥

दु०स०

॥ ५५ ॥

ततस्तेनशुभेनशीघ्रंगच्छतामानयेत्याज्ञप्तआदिष्टःसधूप्रलोचनःदैत्यःषष्ठ्यागुणितानांसहस्राणांसंख्येयानामसुराणांसंवद्वेनवृतःद्रुतंक्षिप्रंययौ ॥ सहस्राणांषष्ठ्या
वृतःअसुराणांसम्बन्धीनिसहस्राणितेषांसम्बन्धिनीयाषष्टिस्तयावृतोद्रुतंययौ ॥ आज्ञप्तइतिज्ञप्मारणतोषणनिशामनेषु मिच्चेतिचुरादिः ॥ कर्मणिक्तः ॥ वादां
तमूत्रेज्ञप्तइतिनिपातनात्वाइत्प्रतिषेधोणिलुप्तोपधायाहस्वताच ॥ ज्ञानियोजनेचुरादिरेव ॥ अतोनिष्ठायामाज्ञप्तइत्येव ॥ ५ ॥ ततःशुभनिदेशतःसधू
प्रलोचनः तुहिनाचलसंस्थितांहिमाचलस्थांतांदेवींदृष्ट्वाउच्चैर्जगादअत्युच्चैरुवाच ॥ हेदेवित्वंशुम्भनिशुम्भयोर्मूलंसमीपंप्रयाहिगच्छेति ॥ मूलमाघेशिफायां
स्याद्देनिकुंजेंतिकेपिच ॥ इतिशुम्भानुकूलोर्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ हेदेवित्वं मूलप्रतिष्ठायांभ्वादिः ॥ मूलनंमूलः ॥ भावेघञ् ॥ तंमूलंप्रभुतांयाहि
प्राप्नुहीतिसदेवीसखीजनः तुहिनाचलसंस्थितांतांदृष्ट्वाउच्चैर्जगाद ॥ कीदृशीदेवीशुम्भनिशुम्भयोः ॥ शुम्भभासनहिंसनयोः भ्वादिःपरस्मैपदी शुम्भतिरणेभा
ऋषिरुवाच ॥ ॥ तेनाज्ञप्तस्ततःशीघ्रंसदैत्योधूप्रलोचनः ॥ वृतःषष्ठ्यासहस्राणामसुराणांद्रुतंययौ ॥ ५ ॥

सदृष्ट्वातांततोदेवींतुहिनाचलसंस्थिताम् ॥ जगादोच्चैःप्रयाहीतिमूलंशुभनिशुम्भयोः ॥ ६ ॥

सति हिनस्तिचेतिशुम्भोदैत्यः ॥ पचायच् ॥ नितरांशुम्भनंहिंसनंनिशुम्भः ॥ भावेघञ् ॥ शुम्भस्यदैत्यस्यनिशुम्भःहिंसनंतस्मिन् विषयेयतमाना ॥ स
प्तम्यांजनेर्दः अन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रापिशब्दात्सर्वोपाधिव्यभिचारः इतिवचनाद्धात्वंतरेपिकारकांतरेपिचडोभवति डित्यभस्यापिटिलोपः स्त्रियांटाप् ॥
अवतिरक्षतिपापेभ्यः ऊःउवौउवः ॥ शुम्भनिशुम्भयाचासौऊश्चेतिविगृह्यकर्मधारये आहूणेचशुम्भनिशुम्भयोः ॥ यद्वा शुम्भनिशुम्भया देवी । की
दृशी ॥ ऊःइतिपदच्छेदः ॥ अवरक्षणेक्लिप् ॥ ज्वरत्वरस्त्रिव्यविमवामुपधायाश्चेतिवकारस्यअकारस्यऊठादेशद्वयेसवर्णदीर्घत्वेऊः रक्षिकेति ॥ संस्थि
तांसम्यगवस्थिताम् ॥ संस्थाधारेस्थितौमृतौ ॥ ६ ॥

शां०दी०

अ०६

॥ ५५ ॥

हेदेविअद्यास्मिन्नहनिभवतीप्रीत्यास्वरुच्यामद्भतरिंस्वामिनंशुम्भनीपिप्यसिचयादिनागामप्यतिततः तर्हिणोहंधूप्रलोचनः अधुनैववलात्कारेणकेशानामाकर्ष

हेदेविअयास्मिन्नहनिभवतीप्रीत्यास्वरुच्यामद्भर्तारंस्वामिनंशुम्भनोपैष्यसिचेयदिनागमिष्यतिततः तर्हिण्णोहंभूत्रलोचनः अधुनैवबलात्कारेणकेशानामाकर्षणादाश्रयनाद्विह्वलांविवशांभवतीममभर्तारंस्वामिनंशुम्भनयामिप्रापयामि ॥ वर्त्तमानसामीप्येभविष्यतिलट् ॥ उपैष्यतीतिभवच्छब्दप्रयोगेप्रथमपुरुषएव ॥ एत्येधत्यूठ्सुवृद्धिः ॥ इतिशुम्भानुकूलार्थः । देव्यास्त्वनुकूलस्त्वेषः ॥ अद्यभवतीमन्मांसखीजनंआप्तवर्गप्राप्य ॥ कर्मणिल्यब्लोपेपंचमी ॥ अबलादबलात्कारेणततएवप्रीत्याहर्षेणभर्तारंशिवंननउपैष्यतिचेत्उपगमिष्यतिचेत् ॥ द्वौप्रतिषेधौप्रकृतमर्थंगमयतः ॥ ततएषोहंसखीजनः ॥ तांकेशाकर्षणविह्वलांयामिप्राप्नोमिजानामि ॥ कः ब्रह्मा अः विष्णुः तौकौब्रह्मविष्णूतयोरीशः स्वामीशिवः केशः तस्याकर्षणमाह्वानंतस्मिन्विषयेविह्वलालजितत्वात् ॥ यद्वा उपाण्यतीतिच्छेदः ॥ नचेत्प्रीत्येत्येकपदम् ॥ उःसंबुद्धौरुषोक्तौचशिववाचित्वनव्ययम् ॥ भूत्रलोचनआह ॥ उहेदेविअद्यभवतीमद्भर्तारंशुम्भमेप्यनचेत्प्रीत्याद्यभवतीमद्भर्तारमुपैष्यसि ॥ ततोबलात्रयाम्येषकेशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ७ ॥

तिप्राप्स्यतिकिंभूतासती ॥ पारक्षणे ॥ पांतिरक्षंतिनिवारयंतिपाः ॥ कर्त्तरिक्रिपिजसिरूपम् ॥ अजगतिक्षेपणयोः ॥ पोरक्षकान्शुम्भपरिवारानजातिक्षिपतिदूरीकरोतिपादेवी ॥ सप्तम्यांजनेर्डः ॥ अन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रापिशब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थइतिवचनाद्धात्वंतरादपिकारकांतरेपिचडोभवति ॥ इत्यभस्यापीतिअजशब्दस्यटेलोपः ॥ स्त्रियामजायतष्टाप् ॥ हल्ङ्च्चादिलोपेसतिपाइतिरूपपाशुंभरक्षकक्षेपिका देवीशुंभंहंतुमेप्यतीत्यर्थः ॥ पुनः किंभूतानचेत्प्रीत्या आकारांतमेतत् ॥ चितीसंज्ञाने चेतंतिकेचनतानन्येप्रयुंजते ॥ इतिहेतुमतिचेतिणिच्ततः क्रिप् ॥ णेरनिटि ॥ वेरपृक्तस्यलोपः प्रत्ययलक्षणेन गुणः ॥ चेतोदेवर्ष्यादयः तेषु चेतसु बोधयितृषु प्रीतिः स्नेहश्चेत्प्रीतिः ॥ नइतिनञोन्यएवनिषेधार्थोनिपातः ॥ नविद्यमानाचेत्प्रीतिर्येषांदेत्यानांतेनचेत्प्रीत

दु०स०

॥ ५६ ॥

यः ॥ नलोपोनञइतिचास्ति नतुनशब्दस्याप्यननुबंधकस्य ॥ उज्जुत्सर्गे ॥ नचेत्प्रीतीन्अविद्यामानविवुधप्रीतीन्दैत्यान्उज्जतिउत्सृजतिहिनस्तीति
 पूर्ववदुप्रत्ययेडित्यभस्यापिटेर्लोपः सचउज्जैरेवस्त्रियां ङांतादाप् ॥ इकोयणचि॥ हलङ्ग्यादिलोपः ॥ नचेत्प्रीत्यादेवीदैत्यानुपैष्यतिततोद्याहंध्रमूलोचनःयोद्धु
 मनाः सन्भवतिबलाद्वलसैन्यंप्राप्यकर्मणित्यबलोपेपंचमी ॥ नयामि नगच्छामिमद्भृतांरंचनगच्छामीत्यर्थः ॥ किंभूतांभवतीम् एषकेशाकर्षणविह्वलामित्येकं
 पदम् ॥ ईषगतिहिंसादर्शनेषु भवादिरात्मनेपदीआङ्पूर्वः आसमंतादीषतिहिंसंतिष्णः पचाद्यच् ॥ एषाणांहिंसकानांदैत्यानांकेशाः मूर्धजाः तेषामाकर्षणंतस्मिन्
 विषयेविशेषेणह्वला ॥ हलचलनेपचाद्यच् ॥ एषकेशाकर्षणविह्वलादैत्यकेशग्रहणसज्जामित्ययंदेवीशब्दार्थः ॥ ७ ॥ हेधूम्रलोचनत्वंबलवान्सामर्थ्ययुक्तः बलेनसै
 न्येनसंवृतः वेष्टितः ॥ अथचदैत्येश्वरशुम्भेनप्रहितः प्रस्थापितः बलात्केशाकर्षणादेः मामबलांनयसिततोहंतैतवकिंकरोमिस्त्रीत्वाद्युद्धाद्विकंकर्तुमक्षमास्मी
 देव्युवाच ॥ ॥ दैत्येश्वरेणप्रहितोबलवान्बलसंवृतः ॥ बलात्रयसिमामेवंतंतःकिंतेकरोम्यहम् ॥ ८ ॥

ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्तःसोभ्यधावत्तामसुरोधूम्रलोचनः ॥ हुंकारेणैवतंभस्मसाचकारांविकाततः ॥ ९ ॥

तिशुम्भानुकूलोर्थः ॥ देव्यनुमतस्त्वेषः ॥ हेधूम्रलोचनत्वंशुम्भेनप्रस्थापितोसि एवंचसतित्वामहंपृच्छामिबलमत्तीतिबलात्अहं मांदेवीतेधूम्रलोचनस्यसंबं
 धिवस्तुकिंनयसि किंप्रापयसि ॥ नयेद्विकर्मत्वादजांश्राभंनयतिइतिवत्प्रधानमप्रधानंचैतिकर्मद्वयंबक्तव्यं तत्रबलादंमांदेवींप्रधानंकर्म द्वितीयंकिं स्यात्तद्वद ॥
 अथेहप्रकृतत्वाद्वलादंमांदेवींशुम्भंचेन्नयसितर्हिबलादमितिकृत्वातस्यबलंसामर्थ्यमत्स्यामि ॥ अथबलादंमांशुम्भसैन्यंप्रतिनयसिबलादहंतदेवात्स्यामिसंह
 रिष्यामि ॥ ततस्तेकिंकरोमिकिमस्ति तेयत्करोम्यहंयत्किंचिदस्ति तदपिविनष्टं करोमीतिक्रोधावेशोत्थोदैव्यभिप्रायः ॥ ८ ॥ इत्येवंदैव्योक्तः सधूम्रलोचनः
 असुरः तांदेविमभ्यधावत्वेगेनाभ्यद्रवत् ॥ सृगतौसर्त्तवैगितायांगतौधावादेशोवक्तव्यः ॥ यद्वा धावुगतिशुद्धयोः उभयपदी ॥ ततो नंतरंसांविका

शां०टी०

अ० ६

॥ ५६ ॥

असुरः तां देविमभ्यधावत् वेगेनाभ्यद्रवत् ॥ सृगतैर्मर्त्त्यैर्वेगितायां गतौ धानादेशो वक्तव्यः ॥ यद्वा धावुगतिश्चुद्धयोः उभयपदी ॥ ततो नंतरं सांविक्ता

देवीतंधूप्रलोचनंकोधानलज्वालागर्भेणहुंकारेणैवभस्मचकारभस्मीचकार ॥ हुंवितर्केपरिप्रश्नेऽभित्सायांभर्त्सनेभये ॥ भस्मसाच्चकारेतिवापाठः ॥
विभाषासातिकात्स्न्यइतिअभूततद्भावेकव्यस्तियोगेसंपद्यकर्त्तरिचिवरित्यस्मिन्विषयेकृत्स्नतायांगम्यमानायांसातिप्रत्ययः ॥ अभस्मभस्मचकारकात्स्न्ये
नभस्मसाच्चकारधूप्रलोचनशरीरंकृत्स्नमपि (भस्म) चकारेत्यर्थः ॥ अंतर्वर्तिविभक्त्याश्रितेनपदत्वेननलोपत्वेनपादांतयातिश्छांदसत्वेन ॥ ९ ॥
अथधूप्रलोचनेभस्मीकृतेतथाक्रुद्धमसुराणामहासैन्यंकर्त्तृ तीक्ष्णैःसायकैःशरैस्तथाशक्तिसहितैःपरश्वधैःपरशुभिश्चायुधैः कुठारैरंबिकांववर्षशरसंपातेनशक्तिप
रशुपातेनचदेवींसंछादयामास ॥ शक्तिपरश्वधैरितिमध्यमपदलोपीसमासः ॥ द्वंद्वेतुसेनांगत्वादेकवद्भावःस्यात् ॥ इहासुरमहासैन्यंकर्त्तृ अंबिकामायुधैर्ववर्ष
तदासिंहएवयुयुधेनैवांबिकेतिकस्यचिदाकांक्षास्यात् किमंबिकाअसुरशरसंपाततः नजीवतियद्यप्युत्तरत्रसासमानीयतांलघ्वितितदमृततोपपत्स्यतेतथापिसा
अथक्रुद्धमहासैन्यमसुराणांतथाम्बिका ॥ ववर्षसायकैस्तक्षिणैस्तथाशक्तिपरश्वधैः ॥ १० ॥
ततोधुतसटःकोपात्कृत्वानादंसुभैरवम् ॥ पपातासुरसेनायांसिंहोदेव्यास्तुवाहनः ॥ ११ ॥

महासुरशरसंपाततःमूर्च्छितासतीपुनरुत्थाययोद्धुमक्षमाभूत् ॥ अन्यथायुध्यतैवकिंनेतिवीरकर्मण्यपकर्षः स्यात् । अतःसोपियुयुधेतद्यथातत्रैवश्लोके अंबिका
आम् भवतिपदच्छेदः ॥ अंबिकाकर्त्री महासैन्यंकर्म ॥ उपश्रेंगीकृतौरोषांस्मृतौचावधारणे ॥ अथधूम्रलोचनःसंग्रामेदेव्याभस्मीकृतइतिआम्इतिम
नसास्मृत्वाक्रुद्धमसुराणामहासैन्यंकर्म अंबिकापितथातद्वदेवक्रुद्धासतीसायकादिभिर्ववर्षअसुरसेनांछादयामास ॥ यद्वा आमित्यवधारणे ॥ अथतथाक्रुद्धमसुरा
णामहासैन्यंकर्म अंबिकाआम्अंबिकैवववर्षनत्वसुरसैन्यमंबिकाइतिअंबिकायाएववीरकर्मण्युत्कर्षः ॥ १० ॥ ततःकोपाद्भुतसटःकंपितस्कंधकेसरःससिंहोदे
व्यावाहनंवाहनीभूतोदेव्याः सिंहःसुभैरवमतिभयंकरनादंगर्जनंकृत्वाऽसुरसेनायांहंतुंपपातउत्प्लुत्यनिपपात ॥ स्ववाहनमितिपाठे अन्यसाधारणंवाहनंदेव्याएव

दु०स०

॥ ५७ ॥

सिंहोवाहनं नान्यस्येति ॥ स इति पाठे सप्रसिद्धः सिंहः भीरोरयंत्रासकारी भैरवः त्रिलिंगः ॥ वाहनमाहितादिति निर्देशाद्वाहनशब्देन पुंसकलिंगः ॥ असुरसेनायां निपत्य सिंहः किमकार्षीदिति तत्राह ॥ ११ ॥ स सिंहः पंचास्यः करप्रहारेण कांश्चिद्वैत्यान् जवान् ॥ आस्येन अपरांश्चिद्वैत्यान् मुखेन जवान् ॥ चरणेनाक्रम्य अन्यान् जवान् जिहिंस ॥ स सिंहः खलु पंचास्यः एकमास्यं वक्रम् आस्यवद्धातकत्वात् करद्वयं चरणद्वयं चास्यचतुष्टयं पञ्चास्यानियुद्धसाधनानियस्य संपंचास्यः ॥ आक्रम्य चाधरेणान्यानित्यपि पाठे अधरेण चरणभागेनाक्रम्यान्यान् महासुरान् जवानेत्येवार्थः ॥ अन्यथाऽधरेणोष्ठेन महासुराणामाक्रमणं संभवति अथ देवीप्रभावात् संभवेत् ॥ तस्याप्यास्येन चापरान् जवानेत्यास्यग्रहणेनैवाधारस्यापियुद्धसाधनत्वेन ग्रहणस्य सिद्धत्वात् पुनरधरेणेतिकेयं वाचोयुक्तिरुक्तिमताम् ॥

कांश्चित्करप्रहारेण वैत्यानास्येन चापरान् ॥ आक्रम्य चरणेनान्यान्निजवान् महासुरान् ॥ १२ ॥

केषांचित्पाटयामासनखैः कोष्ठानिकेसरी ॥ तथातलप्रहारेण शिरांसिकृतवान् पृथक् ॥ १३ ॥

यद्वा अधरेण ओष्ठेन स्फुरितेन प्रकटितः कोपो धर इत्युपचर्यते ॥ अधरेण कोपेनाक्रम्य ॥ यद्वा अविद्यामानाधराभूर्यत्र सोधरः आकाशदेशः ॥ अंतरिक्षेणाक्रम्य निरुध्य ॥ १२ ॥ स केसरी सिंहः केषांचिद्वैत्यानां कोष्ठान् जठराभ्यंतरान् देशान् नखैर्नखैरुत्पाटयामास विदारयामास ॥ पटभाषार्थश्चुरादिः ॥ धात्वनेकार्थत्वेन प्रयोगतो विदारणार्थः ॥ असाकल्येतु चिच्चन ॥ पुंसिकोष्ठो तर्जठरं कुसूलो तर्गुहंतथा ॥ कोष्ठानिकेसरी तु पाठे व्यत्येनच्छांदसंन पुंसकत्वम् ॥ यद्वा कोष्ठान् इकेसरी इति च्छेदः ॥ इः कामः इना कामेन चरति इचारी अनिवारितप्रसरः केसरीत्यर्थः ॥ मध्यमपदलोपी समासः ॥ तथातलप्रहारेण हस्ततलाघातेन च पेदेन च पेदया च पेदघातेन केषांचिद्वैत्यानां शरीरेभ्यः शिरांसि पृथग्भूतानि चकार ॥ करनखपंजरेण शिरांसिच्छित्त्वा भुवि पातयामासेत्यर्थः ॥ पाणौ च पेदप्रतलप्रहस्ता विस्तृतां

(१) यद्वा अधस्तापदचारतः शरीरस्याधस्तादधोभागेन उरोदेशेनाक्रम्य इत्यधिकमेकस्मिन्पुस्तके ।

शां०ट

अ०६

॥ ५७ ॥

गुलौ ॥ केचिदाहुः ॥ तलाभ्यां प्रतलाभ्यां प्रवर्तितत्वेन प्रहारेण शिरांसि पृथक्कृतवानिति युक्तमेतत् ॥ यदभ्यधः ॥ द्रौमिंद्रतौ सिंदतलौ प्रतलौ ताम्र

गुलौ ॥ केचिदाहुः ॥ तलाभ्यांप्रतलाभ्यांप्रवर्तितत्वेनप्रहारेणशिरांसिपृथक्कृतवानितियुक्तमेतत् ॥ यदभ्यधुः ॥ द्वौसंहतौसिंहतलौप्रतलौवामदक्षिणौ ॥ द्वौप्रतलौप्रसृततलौसंहतौवामदक्षिणौमिलितौसिंहतलौसिंहतलाख्यौकथ्येते ॥ सिंहोमिलिताभ्यांचपेटाभ्यांहंति ॥ १३ ॥ तथाशौर्यभाजातेनसिंहेनअपरे शत्रवःविच्छिन्नबाहुशिरसःकृताः ॥ बाहवश्चशिरांसिचबाहुशिरःप्राण्यंगत्वादेकवद्भावः ॥ विच्छिन्नबाहुशिरोयेषांते ॥ तथाधुतकेसरःसःकेशरीअन्येषांमहासुराणांकोष्ठादन्तर्जठराज्जठरांतर्देशात्कोष्ठंविदार्य कर्मणिल्यब्जोपेषञ्चमी ॥ रुधिरंपपौ ॥ पापाने एतेनसिंहस्यापिवीरपानौचितीकथिता ॥ वीरपानंतुयत्पानंवृत्तेभाविनिवारणे ॥ १४ ॥ तेनकेसरिणादेव्यावाहनेनअतिकोपिनाअतएवक्षणेनैतत्प्रसिद्धंबलंसैन्यम् ॥ यद्वा तस्यधूम्रलोचनस्यबलंसैन्यंक्षयंनाशंनीतंप्रापितम् ॥ निर्व्याविच्छिन्नबाहुशिरसःकृतास्तेनतथापरे ॥ पपौचरुधिरंकोष्ठादन्येषांधुतकेसरः ॥ १४ ॥ क्षणेनतद्वलंसर्वक्षयंनीतंमहात्मना ॥ तेनकेसरिणादेव्यावाहनेनातिकोपिना ॥ १५ ॥ श्रुत्वातमसुरंदेव्यानिहतंधूम्रलोचनम् ॥ बलंचक्षपितंकृत्स्नंदेवीकेसरिणाततः ॥ १६ ॥ चुकोपदैत्याधिपतिःशुंभःप्रस्फुरिताधरः ॥ आज्ञापयामासचतौचंडमुंडौमहासुरौ ॥ १७ ॥

पारस्थितौकालविशेषोत्सवयोःक्षणः ॥ निलयापचयौक्षयौ ॥ आत्मायत्नोद्धृतिर्बुद्धिःस्वभावोब्रह्मवर्ष्मच ॥ १५ ॥ इहश्रवणाकोपनाज्ञापनाक्रियात्र
यापेक्षैककर्तृकत्वेनश्लोकयुग्मस्यैकोन्वयः ॥ देव्यातत्प्रसिद्धंभूत्रलोचनमसुरनिहतंभस्मितंश्रुत्वाततः देवीकेसरिणादेव्याः सिंहेनतस्यभूत्रलोचनस्यकृत्स्नंबलं
सैन्यंक्षपितंनाशितंच ॥ श्रुत्वादैत्याधिपतिःशुंभःकोपतःप्रस्फुरिताऽधरः संरंभकंपितोष्ठःसन्चुकोपचुक्रोध ॥ अथतौप्रसिद्धौप्रागदृष्टदेवीकौचण्डमुण्डौमहा
सुरौकर्मभूतौ आज्ञापयामासनिजभृत्यौनियुयुजे ॥ क्षपितमितिक्षपप्रेरणेचुरादिः ॥ अदन्तः ॥ क्षयितमितिपाठे ॥ क्षयःसंजातोस्येतितारकादित्वादितच् ॥
आज्ञापयामास ॥ ज्ञानियोजनेचुरादिः ॥ १६ ॥ १७ ॥

दु०स०

॥ ५८ ॥

हेचण्डमुण्डयुवांबहुभिः बलैः परिवारितौ गच्छतं कुत्र यत्र सा देवी पर्वते गत्वा च गत्वैव क्षिप्रं लघुसा देवी समानीयतां युवाभ्यामिति शेषः ॥ गच्छतमिति गमेर्लोपम
ध्यमपुरुषस्य द्विवचनस्य थसस्तमूलो टोलङ्ङुदतिदेशात् ॥ सेत्यभिहितं कर्म ॥ मामिति द्वितीयं कर्म ज्ञेयमजाग्रामनीयतामिति वत् ॥ प्रधानं कर्माभिहितं नाप्र
धानम् ॥ इति शुभानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ तथाहि ॥ गच्छतं तत्र गत्वा तु ॥ सा आसम् आ नीयताम् लघु इति पदच्छेदः ॥ असुक्षेप
णे भावे घञ् ॥ असनमासः क्षेपो धः कारो न्यकारः ॥ आस्तु स्यात् कोपपीडयोः ॥ ततश्चण्डमुण्डयोरागमनं दृष्ट्वा सखीवर्गो देवीमाचष्ट ॥ हे देवित्वमाः
कोपेन तत्र गच्छ कुत्र यत्र चण्डमुण्डौ स्तः ॥ गत्वा तु पुनस्तं चण्डमुण्डं च आह्वयस्व ॥ हेचण्डहेमुण्डयोर्दुमा गच्छेति ॥ किंच ॥ तु पुनस्तया देव्या लघुशीघ्रं
सा चण्डमुण्डसम्बन्धिनी सेना आसक्षेपां विनाशं च नीयतां योज्यतामिति ॥ १८ ॥ हेचण्डमुण्डसैन्या न्युष्माभिः सा देवी केशेषु आकृष्य बद्धा वारज्जुभिः सा समा
हेचण्डहेमुण्डबलैर्बहुभिः परिवारितौ ॥ तत्र गच्छत गत्वा च सा समानीयतां लघु ॥ १८ ॥

केशेष्व आकृष्य बद्धा वायदिवः संशयो युधि ॥ तदा शेषायुधैः सर्वैरसुरैर्विनिहन्यताम् ॥ १९ ॥

नीयताम् ॥ केशार्पणे बन्धने च वीर्युष्माकं यदि पक्षांतरे संशयः स्यात् तदा युधिसंग्रामे शेषायुधैः साधनैस्तद्युक्तैर्वासवैरसुरैर्युष्माभिः सा देवी निहन्यतां निघ्नितानि जा
धीना कर्तव्या ॥ यद्वा विशेषेण निहतव्या ॥ निघ्नावश्या कर्तव्येति शुभानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ देवी स्ववर्गानां दिक्षत् ॥ हेमदीयाः गणाः युष्माभिः
चण्डोमुण्डश्च केशेष्व आकृष्य बद्धा वा विनिहन्यतां यदि वीर्युष्माकं केशाकर्षणे बन्धने च वा संशयः स्यात् तदा युधिसंग्रामे शेषायुधैः सर्वैर्युष्माभिः तैर्दैत्यगणापहारि
भिः ॥ इति देव्यभीष्टार्थः ॥ अन्यथा देव्याः पराभिभववचः श्रवणादपकर्षः शक्यते ॥ अथवा केशेष्व आकृष्य अवा अयदिवः संशयो इति पद
च्छेदः ॥ कः ब्रह्मा अः विष्णुः ईशो रुद्रः तेषामिव इषवो वाणाय स्याः सा केशेषु तया देव्या केशेष्व ॥ आकृष्य बद्धा दैत्या नव रक्ष । कान् अयदिवः

शां०टी

अ०६

॥ ५८ ॥

अयेन लब्धाद्यौर्यैस्ते अयदिवो देवाः तानयदिवः संभृताः आभरणीकृताः शयवः चक्रमण्डल्याख्याः सर्पाययासासंशयुः कालिको देवी तत्संबुद्धौ हे संशयो तस्या
युधो युद्धस्य संबन्धिन्य आशाः तासु प्रयुक्तानि ईषालांगलदंडा एवायुधानियैः तैस्तदाशेषायुधाः दैत्याः तैरस्य विग्रहांतं रत्नवस्त्रे वक्ष्ये इति कृत्वा विवक्षितविग्रहाः ॥
अत्रान्वयः ॥ सखीभिर्देवी प्रार्थ्यते हे संशयो संभृतशयो हे संभृतचक्रमण्डल्याख्यसम्प्राभरणे कालिके देवित्वमयदिवः ॥ अयेन लब्धस्वर्गान् देवान् अवरक्ष
अवरक्षणे ॥ हे देविकेशेष्व तृतीयांतमेतत् । ब्रह्मविष्णुरुद्रसदृशबाणया त्वया पाशेन दैत्यानां कृष्य आच्छित्वा लब्ध्वा वा तदाशेषायुधैर्युद्धदिक्प्रायुक्तैरायुधैः
सर्वैरसुरैः सह सचण्डः मुण्डश्च दैत्यो विनिहन्यतां हिंस्यताम् ॥ १९ ॥ हे चण्डमुण्डयुष्माभिः दुष्टायां दैत्यद्वेषिण्यांतस्यां देव्यां हतायां ताडितायां परासूकतायां वा
तदीये सिंहे भुवि निपातिते व्यसूकते वा शीघ्रमागम्यतां निजस्थानं प्राप्यताम् ॥ अथ सा जीवन्ती आनेतुं शक्या चेत्तर्हि तामंबिकां गृहीत्वा बद्धा शीघ्रमागम्यतां तद
र्शने ममाभिलाषोस्तीति भावः ॥ तस्यां हतायामित्यतिकोपप्रज्वलितात्मना पुंसां प्रबलशत्रौ मृधेमर्तोपद्रष्टुमिष्यते ॥ अथवा क्रोधव्याकुलचेतसा तस्यां हतायां
तस्यां हतायां दुष्टायां सिंहे च विनिपातिते ॥

समागम्यतामिति वदुक्तम् ॥ ततः पुनरपि उक्तम् ॥ बद्धा तु पटुतां जीवन्ती मे वशीघ्रं गृहीत्वा युष्माभिरागम्यतामिति युक्तम् ॥ न त्वंबिकाशब्दो मातृवाचीति शुभः कथं
ब्रूयात्तामेवाभिगंतुकाम उच्यते ॥ शुभादन्येषां सा अम्बिकैवेति तस्यां चण्डमुण्डादीनां रमणाभिलाषो न कर्तव्यः इयं हि युष्माकमंबैवेति सूचयितुं मंबिका मित्यु
क्तम् ॥ मातृगमनं हि पशुपक्षीतरेषु स्वतएव गृहीत इति शुभानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ तस्यां हतायां दुष्टायां सिंहे च विनिपा आतिते ॥ शीघ्रमाग
म्यतां बद्धा गृहीत्वा तामथांबिकामिति पदच्छेदः ॥ हतायां इति हेतुर्गत्यर्थकर्मणि क्तः ॥ विनिपा इति पेशोषणे कर्तारि क्तिप् ॥ विशेषेण नितरां पायति शत्रू
न् शोषयति विनिपा तया विनिपादेव्या आतिते इति ॥ अतसा तत्पगमने ॥ अतनमातः भावे घञ् ॥ आतः संजातो स्याः आतिता हे आतिते देवि अम्बिका
शब्देन देवीहननं विवक्षितम् ॥ तर्हि अविरविलवि अवसंसने इत्यतः कर्त्तरिण्वुलि वोरकोदेशे इत्वे च अम्बतेशत्रूणां गलेष्विति अम्बिकायारज्जुः विवाहकृता

दु०स०

॥५९॥

इतिविवक्षितविग्रहाः ॥ अत्रायंदेव्यनुकूलोऽन्वयउच्यते ॥ हेसिंहे च ॥ अन्यत्र च आतिते हेजगद्रक्षणायसंजातसततगतेहेदेवि तस्यांदुष्टायां देवविद्वेषि
 ण्यांदैत्यसेनायांहतायांगतायामुपस्थितायांसत्यामथानन्तरंविनिपाविशेषेणनितरांपायंत्याशत्रून्शोषयंत्यात्वयदेव्याअम्बिकांशत्रुगृहेषुलंबिकांपाशरज्जुं गृ
 हीत्वातांसेनांबद्धाशीघ्रमागम्यतामिति सखीभिः देवीनिगदितेतिदेवीष्टार्थसिद्धिः ॥ २० ॥ इतिश्रीमद्राजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशंतनुचक्र
 वर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां धूम्रलोचनवधः षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ततो धूम्रलोचनवधानंतरं शुभेनाज्ञप्ता आदिष्टा श्रृंङ्गमुण्डपुरोगमा
 दैत्याः चतुरंगबलोपेताः हस्त्यश्वरथपादातसमेताः अभ्युद्यता युधाः संनद्धबद्धोन्मुखा युधाः संतः ययुः जग्मुः ॥ आज्ञप्ता इति वादांतसूत्रेण निपातितः पुरोगमः पुरोगा
 शीघ्रमागम्यतांबद्धा गृहीत्वातामथां विकाम् ॥ २० ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये धूम्रलोचनवधो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 ऋषिरुवाच ॥ आज्ञप्तास्तु ततो दैत्या श्रृंङ्गमुण्डपुरोगमाः ॥ चतुरंगबलोपेता ययुरभ्युद्यता युधाः ॥ १ ॥ ददृशुस्ते ततो देवीमीषद्धासां व्यव
 स्थिताम् ॥ सिंहस्योपरिशैलेंद्रशृंगेमहतीकांचने ॥ २ ॥
 मी पुरः गच्छतः पुरोगमौ चण्डमुण्डौ पुरोगमौ येषांते ॥ हस्त्यश्वरथपादातसेनांगस्याच्चतुष्टयम् ॥ चत्वार्यङ्गानियत्र तत्तत्फलं सैन्यं तेन उपेताः ययुरेव न पुनरायाता
 इति भावः ॥ १ ॥ ततः आगतास्ते चंडादयो दैत्या महत्युच्चैकांचनमयेशैलेशृंगेहिमाद्रिशिखरे स्थितस्य सिंहस्य उपरिव्यवस्थितां विशेषेणावस्थिताम् ईषदल्पो
 हासो यस्याः सातां देवीं ददृशुः ॥ कचिदीप्तिबंधनयोः भावे ल्युट् ॥ कंचनस्य पीतदीधितिरूपस्येदमधिकरणत्वेन कंचनं शृंगंतस्मिन्निति व्युत्पाद्यते रूपम् ॥ विवि
 धवर्णसान्निध्याद्वर्णोत्कर्षो देव्या वर्णितः ॥ शत्रूणां तु विरुद्धवर्णदर्शनाद्विवर्णमुखता सूच्यते ॥ देवीमीषद्धासामित्यथा प्राग्धूम्रलोचनः स सैन्यः फलं प्रापत् चंडा
 दिरपि प्राप्स्यति इति देव्याः सोत्प्राप्तो वर्णितः ॥ २ ॥

शां०टी०

अ०७

॥५९॥

तत उद्यता उद्युक्तास्ते चण्डादयस्तां देवीं दृष्ट्वा समादातुमुद्यमचक्रः ॥ हतवातत्समीप आसन्न ॥ आकृष्टाः आच्छिताः चापायैस्ते च अमीनां गवद्धानां धराधारकाः अ

तत उद्यता उद्युक्तास्ते चण्डादयस्तां देवीं दृष्ट्वा समादातुमुद्यमं चक्रुः ॥ हंतुं वा तत्समीप आसन् ॥ आकृष्टाः आच्छिताः चापायैस्ते च असीनां खड्गानां धराः धारकाः अ-
 सिधराश्चेति द्वंद्वः ॥ आच्छिआयामे आच्छिताः ॥ ३ ॥ ततो दैत्यानुपसंहर्तुं भविका देवीतान् आगतानरीन् दैत्यान् प्रति उच्चैरतितरां कोपंचकार तदा कोपे-
 न चास्यावदनं मुखं मप्या इव कृष्णो वर्णो यस्य तन्मपीव वर्णमभूत् ॥ ४ ॥ यदं बिकामुखं कोपात् कृष्णवर्णमभूत् ललाटात् कालीनाम देवी दैत्यान् विनाशयितुं जातेत्या-
 ह ॥ शत्रुषुकुप्यंत्यास्तस्या देव्याः भ्रुकुटी कुटिलात् भ्रुवौ कुटी इव भ्रुकुटी ॥ इको ह्रस्वोऽङ्गो गालवस्येति वा औत्तरपादिकं ह्रस्वस्त्वं वा अत्वं च भ्रुकुट्यादीनां तेन उभय-
 विकल्पेनैरूप्यम् ॥ भ्रुकुटी भ्रुकुटी भ्रुकुटी वेति ॥ भ्रुकुट्याः भ्रूङ्गात् कुटिलं भ्रूङ्गं तस्मात् ललाटफलकात् ललाटं फलकमिव विशालत्वेन तस्मात् सकाशात् द्रुतं शीघ्रं
 करालवदना करालं भयंकरं दंतुरं वदनं यस्याः सा दंष्ट्रा करालवक्त्रा ॥ असिः खड्गः पाशश्चायुधमाकर्षणसाधनं तद्वती असिपाशिनी खड्गपाशपाणिः सती कालीनाम
 ते दृष्ट्वा तां समादातुमुद्यमं चक्रु रूद्यताः ॥ आकृष्टचापासिधरास्तथान्येतत्समीपगाः ॥ ३ ॥ ततः कोपंचकारोच्चैरं बिकातानरीन् प्रति ॥ को-
 पेन चास्यावदनं मपीव वर्णमभूत् तदा ॥ ४ ॥ भ्रुकुटी कुटिलात् स्याललाटफलकाद्द्रुतम् ॥ काली करालवदना विनिष्क्रांता सिपाशिनी ॥ ५ ॥
 विचित्रखट्वांगधरानरमालाविभूषणा ॥ द्वीपि चर्मपरीधाना शुष्कमांसातिभैरवा ॥ ६ ॥
 शक्तिः कापि अपरा देवी विनिष्क्रांता ॥ ५ ॥ कीदृशी काली धरति विभर्त्ति धरा विविधानि चित्राणि यस्य तत् विचित्रं खट्वाया अंगं तस्य धरा विचित्रखट्वांगधरा ॥
 यद्वा ॥ विचित्रं खट्वा सुरस्यांगं शरीरं मंबको स्थिपंजरः कंकलाख्यो त्रगृह्यते तस्य धरा ॥ प्रेतनरखट्वांगधरेति चाहुः ॥ नराणां प्रेतानां शिरसां मालानरमालास्रक्
 विभूषणं यस्याः सा ॥ नरमुण्डमालाविभूषणा ॥ मध्यमपदलोपी समासः द्विधा गता आपो यत्र तद्द्वीपं तदस्त्यस्य विवासत्वेन द्वीपी व्याघ्रः तस्य चर्मपरीधानं वा-
 सोयस्याः सा ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः ॥ शुष्कमांसं यस्याः सानिर्मासा अस्थिचर्ममात्रशरीरा ॥ अतएवातितरां भैरवातिभयंकरा ॥ अतिक्रान्ता
 भैरवान् भयंकरान् अतिभैरवा वा ॥ ६ ॥

दु० स०

॥ ६० ॥

पुनः कीदृशी अतिक्रान्तं विस्तारमधित्यको विस्तारो यस्य वातद्वदनं स्याः सा अतिविस्तारवदना ॥ ललईप्सायांचुरादिराकुस्मीय आत्मनेपदी णिचिभावेत्युटिला
 लनं ललनं त्वनित्यण्यन्तत्वपक्षे ज्ञेयम् ॥ जिह्वाया ललनं अवलेदुमिच्छते न भीषणाभयंकरा ॥ निमग्ने नितरामन्तर्लीने अन्तर्गते आरक्ते नयने स्याः सानिमग्नारक्त
 नयना ॥ नादेन सिंहनादेन आसमन्तात् पूरितानि दिशामाशानामपि मुखानि द्वाराण्यन्तरालानि स्याः सा ॥ स्वांगाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधाद्वाङ्गीष् ॥ दिक्पूर्वपदात्ङी
 ष्वा ॥ वाटाप् ॥ तेनङ्गीषोपवादेनङ्गीपामुक्तेटावेव ॥ यद्वेहप्रागादिदिक्शब्दपूर्वकत्वाभावात्ङ्गीपामुक्तेटावेव ॥ ७ ॥ साकालीदेवीवेगेनाभिपपात ॥
 महासुरान् घातयन्ती घातं कुर्वती ताडयन्ती सती तत्र सैन्ये सुरारीणां देवद्विषां बलं सैन्यं कर्म अभक्षयत् ॥ घातयन्तीति घातशब्दात्तत्करोतीति णिच् ॥ अन्यथा
 घ्नतः प्रयुक्ते घातयन्तीत्युक्ते घ्नंतुमामसुरा इति प्रत्युक्तवतीत्यर्थः स्यात् ॥ यद्वा हन्तिर्गत्यर्थः घ्नतः गच्छतः पालयमानान् पलायध्वमिति प्रयुजानां घातयन्तीत्युच्यते ॥
 अतिविस्तारवदना जिह्वा ललनभीषणा ॥ निमग्नारक्तनयनानादा पूरितदिङ्मुखा ॥ ७ ॥ सावेगेनाभिपतिता घातयन्ती महासुरान् ॥ सैन्ये
 तत्र सुरारीणामभक्षयततद्वलम् ॥ ८ ॥ पार्ष्णिग्राहांकुशग्राहयोधघंटासमन्वितान् ॥ समादायैकहस्तेन मुखे चिक्षेपवारणान् ॥ ९ ॥
 यद्वा गच्छतः पुरुषान् गच्छतेति प्रयुजानां गमयन्तीत्युच्यते ॥ यद्वा महासुरान् घातयन्तीत्यर्थः ॥ स्वार्थेशिष्टप्रयोगतो णिच् ॥ निवृत्तप्रेषणाद्धातोः प्रकृत्यर्थे
 णिजिप्स्यते ॥ घात्वर्थानुप्रवेशोपि बुद्ध्यारोपाणि च विनोति वचनात् ॥ वेगः प्रवाहजवयोः ॥ ८ ॥ पुमान् पार्ष्णिस्तयोरधः ॥ तयोः गुल्फयोरधः पश्चाद्वा
 गः पार्ष्णिरिहोपमानात् पार्ष्णिमिव पार्ष्णिगृह्णन्ति अवष्टभन्ते पार्ष्णिग्राहाः ॥ पार्ष्णिग्राहास्तु पृष्ठतः ॥ गजानां तु पार्ष्णिग्राहाः शिक्षकाः पृष्ठगाः ॥ अंकुशोऽस्त्री
 सृणिस्त्रियाम् ॥ अंकुशान् गृह्णन्तीत्यंकुशग्राहाः ॥ कर्मण्यण् ॥ युध्यन्ते प्रहरन्ति योधाः पचायच् ॥ घंटा गजानां पार्श्ववर्तिन्यः निद्रालस्यवारिण्यो लंकारार्था
 श्वतत्समन्वितान् वारयन्ति अरीनि ति वारणा गजाः ॥ नद्यादित्वा ह्ययुः ॥ एकेन हस्तेन समादाय संक्षिप्य गृहीत्वा मुखे चिक्षेप कालीदेवीति संबंधः ॥ पार्ष्णिग्राहादि
 निर्वटांतैः सहितान् गजान् ॥ चखदेत्यर्थः ॥ ९ ॥

शां० टी०

अ० ७

॥ ६० ॥

किंकुर्वतीसाकली तथैवगजानिवयोधंयोद्धारमश्वारोहंजात्यैकवचनम् ॥ तुरगैरश्वैः समंवक्रेनिक्षिप्यदशनैः दंतैःसाधनैरतिभैरवमतिभयंकरंमृत्युंचर्वयन्ती
त्युच्यते ॥ गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थेति सूत्रेण अण्यंतावस्थायांयःकर्त्तासण्यंतेकर्मभवति रथंसारथिनेत्यत्रजात्यैकवचनम् रथान्सारथिभिःसहवक्रेनिक्षिप्य
दशनैः साधनैःअतिभैरवंमृत्युंचर्वयन्तीचर्वंतंचर्वेतिप्रयुजानामुंक्षेवेतिप्रेरयंतीत्युच्यते ॥ अत्रयोधास्तुरगाः रथाः सारथयश्चव्याः चर्वकोमृत्युः ॥ पात्रंवक्त्रं
परिवेषिकाकालीसैवचर्वयन्तीमातापुत्रमिवेतिसमाधिः ॥ अत्राश्वारोहाः योद्धारः(?) ॥ चर्वयन्तीतिशय्ययोर्नित्यंनुम् ॥ चर्वयतीतिपाठेपिलिङ्गिष्येकालेव्य
त्ययोबहुलमितिलट् ॥ १० ॥ हस्त्यश्वरथविध्वंसनानंतरंपदातिरूपसैन्यंविध्वंसयितुमाह ॥ साकालीएकमसुरंताडयितुंकेशेषुजग्राह ॥ अथअपरंचदानवंग्री

तथैवयोधंतुरगैरथंसारथिनासह ॥ निक्षिप्यवक्रेदशनैश्चर्वयंत्यतिभैरवम् ॥ १० ॥ एकंजग्राहकेशेषुग्रीवायामथचापरम् ॥ पादेनाक्रम्यचै
वान्यमुरसान्यमपोथयत् ॥ ११ ॥ तैर्मुक्तानिचक्ष्णाणिमहास्त्राणितथासुरैः ॥ मुखेनजग्राहरूपादशनैर्मथितान्यपि ॥ १२ ॥

वायांशिरोधौजग्राह ॥ साकालीअन्यंदानवंपादेनैवाक्रम्यअपोथयत्हिंसितवती ॥ यद्यपि युध्यत्युधातिहिसार्थेभासार्थेपोथयेदित्यभिधानात् चुरादौपुथभासार्थ
इतिदृश्यते तथापिधात्वनेकार्थत्वेनपुथहिंसार्थइत्यपिज्ञेयः ॥ अथवाअपोटयदितिपाठः पुटसंचूर्णनेचुरादिः ॥ असूदयदितिपाठेषूदहिंसायांचुरादिः ॥ अन्यंदा
नवमुरसाक्रम्यापोथयत् ॥ ११ ॥ साकालीदेवीतैःचण्डमुण्डादिभिरसुरैर्मुक्तानिप्रयुक्तानिशस्त्राणिखड्गादीनिहस्तस्थानितथामहांत्यस्त्राणिआग्नेयवायव्यादी
निक्षेप्याणिमुखेनजग्राह ॥ अपिचतानिशस्त्राणिमहाशस्त्राणिचमुखेनगृहीत्वादशनैः साधनैः तयाकाल्यादेव्यामथितान्यपि ॥ मथविलोडने विलोडितानि
चूर्णानिशस्त्रमस्त्रमायुधंतिअयुधत्वेनएकत्वेपितत्तज्जगत्याकारप्रयोगभेदेनभेदोस्त्येवतयोरित्याहुः ॥ देवीशक्तिर्विचित्रातेनघटतएवायमर्थः ॥ १२ ॥

दु०स०

॥६१॥

साकालीदेवीदुरात्मनांदुष्टाशयानांबलिनांचण्डादीनांतत्प्रसिद्धं बलं सैन्यं ममर्द ॥ मृदस्ति तिक्षायां क्रयादिः लिट् ॥ चुक्षोदचूर्णीचकार ॥ अन्यान् दैत्यान्
 भक्षयच्च ॥ तथा अन्यान् दैत्यान् ताडयत् ॥ तडआघातेचुरादिः ॥ १३ ॥ तथा काल्यादेव्या केचिदसुराः असिना मण्डलाग्रेण निहताः ताडिताः संतः वि
 नाशं जग्मुः ॥ तथा केचिदसुराः दंताग्राभिहताः विनाशं जग्मुः ॥ खट्वाया अंगमंघ्रिः तेन ताडिताः खट्वेह पितृभूमिस्थाः श्मशानासिद्धिलब्धिदा देवता तद्वत्सं
 गमायुधमप्रतिहतशक्तिकम् ॥ अन्येत्वाहुः खट्वासुरशरीरपंजरः खट्वाख्यमंगमिति ॥ अन्येतुप्रेतनरशरीरकीकसपंजरः कंकालः खट्वांगमित्याहुः ॥ दंतानामग्राः
 भासाः तेषु वाभागास्तैरभिहताः ॥ १४ ॥ काल्यादेव्या क्षणमात्रेण यद्वा क्षणेन रणोत्सवेन ॥ तत्प्रसिद्धं महद्बलं चण्डादीनां सैन्यं निपातितं दृष्ट्वा प्रचंडविक्रमः चंडो
 दैत्यः तामतिभीषणामतिभयंकररूपविक्रमां कालीं देवीमभिदुद्राव ॥ आभिमुख्येनोपद्रोतुमादुढौके ॥ क्षणेन तद्वलं सर्वमसुराणामिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ अ
 बलिनांतद्वलं सर्वमसुराणां महात्मनाम् ॥ ममर्दाभक्षयच्चान्यानन्यांश्चाताडयत् तथा ॥ १३ ॥ असिनानिहताः केचित्केचित् खट्वांगताडिताः ॥
 जग्मुर्विनाशमसुरादंताग्राभिहतारणे ॥ १४ ॥ क्षणेन तद्वलं सर्वमसुराणां निपातितम् ॥ दृष्ट्वा चंडोभिदुद्रावतां कालीमतिभीषणाम् ॥
 ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्महाभीमैर्भीमाक्षीतां महासुरः ॥ छादयामास चक्रैश्च मुंडाक्षितैः सहस्रशः ॥ १६ ॥
 तिभीषणमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमेतत् ॥ द्रुगतौ लिटि ॥ अतिभीषयते अतिभीषणा नंयादित्वा ह्ययुः ॥ १५ ॥ चंडस्तामभिद्रुत्य किमकार्षीदित्यत आह ॥ शराणां व
 र्षाणिसंपातास्तैः महान्ति बहुलानि भीमानि घोराणि तैः भीमेभ्यंकरैः अक्षिणीयस्याः सातां बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वांगात् पृच्छमासांतः ॥ महानसुरः मुंडामस्तकानि
 क्षितान्यपनीतानि यैस्तानि मुंडाक्षितानि क्षिप्तमुंडानि ॥ वाहिताग्न्यादिष्विति परनिपातः ॥ सहस्रेण सहस्रशः संख्यैकवचनाच्च वीप्सायां शस् ॥ कुर्वत्यनेनेति चक्रम् ॥
 घञर्थेकविधानम् ॥ रुजादीनांच केद्वेभवतः इति वक्तव्यम् ॥ अथान्वयः ॥ महासुरः चंडः महाभीमैरतिभयंकरैः शरवर्षैः भीमाक्षीभयंकरदृष्टिं कालीं देवीं छाद

शां० दी०

अ० ७

॥६१॥

यामास ॥ छदसंवरणे चरादिः ॥ किंच अन्येत्वाहः ॥ चण्डः शरवर्षैः छादयामास ॥ मण्डस्तक्षितैरस्तैः चक्रैरायधैः छादयामासेति ॥ तत्तु उत्तरे अथ

यामास ॥ छदसंवरणे चुरादिः ॥ किंच अन्येत्वाहुः ॥ चण्डः शरवर्षैः छादयामास ॥ मुण्डस्तुक्षितैरस्तैः चक्रैरायुधैः छादयामासेति ॥ तत्तु उत्तरे अथ
मुण्डोभ्यधावत्तामिति प्राधान्येन पृथङ्मुण्डस्य युद्धारम्भेण चिरोत्स्यते ॥ तस्माच्चण्ड एव शरवर्षैः चक्रैश्च छादयामासेति युक्तं वक्तुं तत्तथात्र सविसर्गो मुण्डशब्दः
पाठ्यताम् ॥ किंतु निर्विसर्गः कृतसमासश्च ॥ १६ ॥ तानि चण्डेन दैत्येन प्रयुक्तानि अनेकानि चक्राणि कर्तृणितन्मुखं तस्याः काल्याः मुखं कर्म विशमानानि प्र
वेशनशीलानि बभूवुः भादीनौ शुशुभिरे ॥ कानीव अर्कं विंबानीव ॥ यथा सुबहूनि अर्कस्य विंबानि मण्डलानि घनस्य मेघस्य उदरमभ्यन्तरं प्रविशमानानि भांति
तथा चक्राणीति ॥ नेर्विशदित्यात्मनेपदविधौ नेरुपसर्गस्याश्रयणादिह शानच् ॥ कस्तर्हि ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्रुप्रत्ययो नादेशोलटः न लोकाव्य
येत्यादौ षष्ठीप्रतिषेधविधौ तृन्नितिलटः शतृइति तृशब्दमारभ्य तृनो नकारेण प्रत्याहृत्याश्रयणाच्चानश्रुयोगे षष्ठीबाधित्वा द्वितीया व्यत्ययो बहुलमित्यात्मनेप

तानि चक्राण्यनेकानि विशमानानि तन्मुखम् ॥ वभुर्यथार्कं विंबानि सुबहूनि घनोदरम् ॥ १७ ॥

ततो जहासातिरुषाभीमं भैरवनादिनी ॥ कालीकरालवक्त्रांतदुर्दर्शदशनोज्ज्वला ॥ १८ ॥

देतुलटः शानचिलो देशयोगे षष्ठीप्रतिषेधा द्वितीया ॥ विशप्रवेशने सकर्मकः ॥ उपदावि विशुस्तस्य नोत्सेकः कोशलेश्वरमिति वत् ॥ उत्पातादौ बहून्यर्कं वि
बानि संभवेयुः ॥ अभूतं चौपम्यं द्रष्टव्यम् ॥ अर्कः स्फटिकसूर्ययोः ॥ चक्रं राट्टेरथंगे च सैन्येशस्त्रे च कीर्तितम् ॥ घनो मेघे मूर्तिगुणे त्रिषु मूर्तिनिरंतरे ॥ १७ ॥
ततो रणोत्सवोल्लासतः कालीदेवी अतिरुषाक्रुधाभीमं भयं करं यथास्यात्तथा जहास हसितवती ॥ कीदृशी भैरवं भयं करं नदति भैरवनादिनी ॥ यद्वा भैरवः का
लाग्निरुद्रस्तद्वन्नदति गर्जति इति भैरवनादिनी ॥ भैरवं नादयति नादोपेतं करोति दानवपशुबलिभोगोत्सवतः कृतशृंगनादं कृतवती वा ॥ पुनः कीदृशी करालं वक्त्रं
तस्य अंतः मध्ये दुर्दर्शाः दुःखेन दृश्यमाना ये दशनाः दंताः दंष्ट्रास्तैरुज्ज्वला ॥ हासः शुभ्रः तेन काली कृष्णापि सती उज्ज्वलेति वर्णोत्कर्षोक्तिः ॥ १८ ॥

दु०स०

॥६२॥

साकालीविजिगीषुः सतीमहासिंहमाखङ्गमुत्थायउत्थाप्यसजीकृत्यअंतर्भावितण्यर्थस्तिष्ठतिः ॥ यद्वा उत्थायउद्यम्यऊर्ध्वीकृत्यउत्पूर्वस्तिष्ठतिः कचित्प्रयो
 गवशतोगतिवचनःसकर्मकः ॥ यद्वा उत्ताप्येतिपाठः ॥ तयगतौणिच् ॥ महासिंहउत्तयमानंप्रयुज्यचण्डमधावत ॥ ततः किंगृहीत्वेत्यादिः ॥ अस्यचण्ड
 स्यकेशेषुगृहीत्वाआकृष्यतेनप्रसिद्धेनासिनाशिरोमस्तकमच्छिनत् ॥ उत्थायचमहासिंहमितिपाठे ॥ महान्तंसिंहमुत्थायारुह्यदेवीचण्डमधावतेतिसंबन्धः ॥
 अथवामहासिंहं देवीतिच्छेदः ॥ रुषोक्तौतुहमव्ययम् ॥ देवीमहासिंहम् उत्थाप्यउत्तोल्यहमितिर्षाचण्डमधावतअतएवतेनासिनाअच्छिनदित्यन्वयः ॥
 उत्थायचमहासिंहादित्येवोचुः ॥ उत्थायअवरुह्य ॥ उत्थाप्यचमहासिंहमितिपाठे ॥ सुपिस्थः कः ॥ उच्चैस्तिष्ठति उत्था ॥ अयगतौ ॥ आङ्पूर्वः
 क्तोल्यप् ॥ आसमंतादयित्वाआप्य ॥ देवीउत्थाउत्थितासतीमहासिंहंचआप्यआगत्यप्राप्येत्यन्वयः ॥ अत्रैवपाठेऽर्थांतरम् ॥ महासिंहंचआप्यप्राप्ये
 उत्थायचमहासिंहंदेवीचण्डमधावत ॥ गृहीत्वाचास्यकेशेषुशिरस्तेनासिनाच्छिनत् ॥ १९ ॥ छिन्नेशिरसिदैत्येन्द्रश्चक्रेनादंसुभैरवम् ॥ तेनना
 देनमहतात्रासितंभुवनत्रयम् ॥ २० ॥ अथमुंडोभ्यधावत्तांदृष्ट्वाचण्डनिपातितम् ॥ तमप्यपातयद्भूमौसाखङ्गाभिहतंरुषा ॥ २१ ॥
 ति ॥ उत्तरार्थान्वयः पूर्ववत् ॥ १९ ॥ दैत्येन्द्रः चण्डस्तदैवशिरसिदेव्याच्छिन्नेसतिशिरश्छेदसमयएवपशुवत्सुभैरवंसुष्टुभयंकंरंनादंमुखेनध्वनिचक्रे ॥
 तेनमहतानादेनशब्देनभुवनत्रयंत्रासितम् ॥ त्रमुड्वेगेणिचिकर्मणिक्तः उद्वेगंप्रापितम् ॥ यद्वा त्रासः संजातोऽस्यतारकादिभ्यइतच् ॥ किमसौचण्डः छिन्नशिरा
 अपिमायावित्वात्पुनरुत्थितोयोद्धुंकथमन्यथायंनादोस्येतिसंजातत्रासमभूद्भुवनत्रयम् ॥ २० ॥ अथचण्डः महासुरः काल्यादेव्यानिपातितंभंशितंचण्डं
 दृष्ट्वातांकालीमभ्यधावत् ॥ अथकालीदेवीरुषातंमुण्डमपिखट्वागेनाभिहतंताडितंपरासुंभूमावपातयत् ॥ मुण्डकेत्रिषुमंडिते ॥ दानवेपुंसिमुंडःस्यान्मस्तके
 तुद्वयोरदः ॥ मुण्डितंत्रिषुलिङ्गेषुमुंडोमुण्डत्वयोगिनि ॥ २१ ॥

शां०टी०

अ०७

॥६२॥

देव्याहतभ्यः शेषमवशिष्टं सैन्यं कर्तुं सुमहावीर्यं सुमहद्वीर्यं प्रभावो यस्य सः तं चण्डं मुण्डं च देव्यानिपातितं दृष्ट्वा भयातुरं सत्ततः युद्धभूमितः सकाशादपगत्य दिशो
भेजे अपलायत भयेनातुरं विह्वलम् ॥ २२ ॥ साकाली देवी चण्डस्यासुरस्य शिरः तथामुण्डस्यासुरस्येदं मौण्डं शिरश्चेति मस्तकद्वयं गृहीत्वा ॥ प्रचण्डः प्रगल्भः अट्टः
अत्यधिकः हासस्तेन मिश्रं मिलितं प्रचण्डादृहासगर्भं यथास्यात्तथा अभ्येत्यैव अंतिकमागत्यैव चंडिकां बिकामासायशक्तिं प्राह ॥ प्राहेत्यव्ययं कालसामान्ययोति
यथास्त्रियः किमप्यद्भुतं कार्यं विधाय स्वनायिकायै सहसमाभाषंते खलु लोके तथेयमवोचत् ॥ यद्वा यौत्वां परदेवतां भुवनेश्वरीं प्रागालोक्य गत्वा शुम्भाय गृहाणेत्यकथ
यतांता विमौ चण्डमुण्डौ पुनर्द्रष्टुमागतौ तावदलोकयलोकमातरितिसोत्प्राप्तौ हासो युक्त एवेत्यलं विस्तरेण ॥ २३ ॥ काली किमब्रवी चंडिकामित्याह ॥ काल्युवा

हतशेषं ततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम् ॥ मुण्डं च सुमहावीर्यं दिशो भेजे भयातुरम् ॥ २२ ॥ शिरश्चण्डस्य काली च गृहीत्वा मौण्डमेव च ॥
प्राह प्रचण्डादृहासमिश्रमभ्येत्य चंडिकाम् ॥ २३ ॥ मया तवात्रोपहृतौ चण्डमुण्डौ महापशू ॥ युद्धयज्ञे स्वयं शुंभं निशुंभं च हनिष्यसि ॥ २४ ॥
ऋषिरुवाच ॥ तावानीतौ ततो दृष्ट्वा चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥ उवाच काली कल्याणी ललितं चंडिकावचः ॥ २५ ॥

च ॥ हे देवित व महापशू द्वौ चण्डमुण्डौ अत्र युद्धयज्ञे युद्धयज्ञ इव तस्मिन् विषये मया कल्या उपाहतौ समर्पितौ उपहारीकृतौ स्तः ॥ अतश्च युद्धयज्ञो यस्य सा हे युद्धय
ज्ञे देव कार्यकारिणित्वं स्वयमेव शुम्भं निशुम्भं च द्वौ महापशू देवगणप्रीत्यै हनिष्यसि ॥ यद्वा युद्धयज्ञे विषये तथा देवगणप्रीत्यै यज्ञे महापशुर्नरः । तथा मया ऋत्विजेव
चण्डमुण्डौ नाम महापशू द्वौ हतौ ॥ अतः परं शुम्भं निशुम्भं च महापशूत्वमेव हंतुमर्हसीति भावः ॥ २४ ॥ ततो नंतरं कल्याणी कल्यांवाचं शुभामणंती कथयंती चं
डिका भगवती तौ महासुरौ चण्डमुण्डौ कल्या आनीतौ दृष्ट्वा कालीं देवीं ललितमिप्सितं मनोहरं वचः उवाच उचितमुक्तवती ॥ २५ ॥

दु०स०

॥६३॥

हेकालित्वंयस्मात्कारणाच्चण्डमुण्डं च गृहीत्वामामुपागतासिततो लोके भुवने चामुण्डेति ख्याता देवी भविष्यसि ॥ हस्ताभ्यां चण्डमुण्डौ (तु) किला गृह्णादसौ य
तः । मत्वर्थके ऽच्यतश्चण्डमुण्डादेवैव कथ्यते ॥ ततः पृषोदरादित्वात् शिष्टशब्दप्रयोगतः । चण्डशब्दस्य चात्वेन चामुण्डेति प्रसिध्यति ॥ अतश्चाहुः ॥ पृ
षोदरादित्वाच्चण्डमुण्डस्थाने चामुण्डासाध्येति ॥ यत् यस्य करे स्तित तस्यास्तीति तद्वान्संभवति दंडीति वत् ॥ यं करेण या गृह्णात्सा चण्डमुण्डवती कालीति मत्वर्थे
अर्शआदित्वादचिस्त्रियांटापि चण्डशब्दस्य पृषोदरादित्वाच्चाइत्यादेशे चण्डमुण्डैव चामुण्डेति चंडिकाभिप्रायः ॥ यद्यपि शिरसी एव काल्या गृहीत्वा आनीतेन तु चंडमु
ण्डौ ॥ तथापि कापि ग्रामैकदेशे दग्धे ग्रामो दग्ध इति वच्चंडमुण्डैकदेशयोः शिरसोश्चंडमुण्डौ समुदायौ तयोः प्रयुक्तौ शिष्टप्रयोगतः ॥ कश्चित्वाख्यत् ॥ चस्तस्करः स
यस्माच्चंडं चमुण्डं च गृहीत्वा त्वमुपागता ॥ चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवी भविष्यसि ॥ २६ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी
माहात्म्ये चंडमुण्डवधो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चंडे च निहते दैत्ये मुण्डे च विनिपातिते ॥ बहुलेषु च सैन्येषु क्षयितेषु सुरे
श्वरः ॥ १ ॥ ततः कोपपराधीनचेताः शुम्भः प्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेशह ॥ २ ॥
माख्यातश्चंद्रमाश्वः समीरितः ॥ इत्यभिधानतः चानूतस्करान् मुण्डयति खण्डयति च मुण्डा ॥ चमुण्डैव चामुण्डेत्यन्येषामपि दृश्यत इति पूरुषवद्दीर्घत्वमिति ॥
॥ तन्न ॥ यस्माच्चंडं चमुण्डं चेति चंडिकाभिप्रायतश्चामुण्डेति प्रकृतार्थहानादप्रकृतार्थाभ्यनुज्ञानात्परमर्षिप्रणीतरूढशब्दार्थविग्रहव्याकोपप्रसंगाच्च ॥ २६ ॥
॥ इति मार्कण्डेयपुराणे श्रीराजाधिराजतो मरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशान्तनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां चंडमुण्डवधः सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
अस्य श्लोकयुगमस्यैकक्रियाकत्वादेककर्तृकत्वादेकान्वयताच ॥ तथा काल्यादेव्या चंडे निहते सति तथा मुण्डे च विनिपातिते सति तथैव च सैन्येषु बहुष्वसंख्यातेषु क्ष
यितेषु सत्सु ततो नंतरं कोपपराधीनचेताः क्रोधपरवशचित्तः प्रतापवान् व्युग्रोऽग्रतेजस्कश्च भूत्वा असुरेश्वरः शुम्भः दैत्यानां सर्वसैन्यानामुद्योगं देवीं चण्डिकां प्रति प्रया

शां०टी०

अ०८

॥६३॥

णोत्सुकतामादिदेश ॥ देवीं प्रति सेनाभिरभियातययमभिषेण्यतेत्यादिक्षत् ॥ देवीं प्रत्यभिषेणयितमद्योगं कुरुतेत्याज्ञापयामास दैत्यसैन्यानीतिभावः ॥ उद्योगं

गोत्सुकतामादिदेश ॥ देवीं प्रति सेनाभिरभियातयूयमभिषेण्यतेत्यादिक्षत् ॥ देवीं प्रत्यभिषेणयितुमुद्योगं कुरुतेत्याज्ञापयामास दैत्यसैन्यानीतिभावः ॥ उद्योगं
सर्वसैन्यानामित्येव सिद्धे दैत्यानामिति प्राधान्यख्यापनार्थम् ॥ यद्वा सर्वाणि सैन्यानि येषां ते सर्वसैन्याः रक्तबीजप्रभृतयस्तेषामुद्योगमादिदेश ॥ क्षयो नाशः संजातो
येषां तानि क्षयितानि ॥ यद्वा क्षपितेषु ॥ क्षपरेणेचुरादिः ॥ प्रेरितेषु द्रावितेषु प्राणेभ्यो दूरीकृतेषु नाशितेष्विति यावत् ॥ कोपे पराधीनमधीनं चेतो यस्य सः ॥ यद्वा को
पे परमतिशयितमधीनं चेतो यस्य सः ॥ असुराणामीश्वरः ॥ यद्वा असून् प्राणान् रातिगृह्णाति असुरः मृत्युः ईश्वरो यस्य सः आसन्नमृत्युरित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ शुम्भ
आदिशति ॥ अद्यास्मिन्नहनिदानीं वाममाज्ञया षडशीति दैत्याः प्रधानभूताः उदायुधाः उद्यतशस्त्राः संतः सर्वैः बलैः सैन्यैः चतुरंगैः वृताः वेष्टिताः संतः निर्यातुं देव्या समं
योद्धुम् ॥ षड्विधिकाशीतिः षडशीतिः शाकपार्थिवादित्वात्समासः ॥ विंशत्याद्याः सदैकस्मिन् संख्याः संख्येयसंख्ययोः ॥ किं कंबूनां कंबुनाम्नां दैत्यानां चतुराशीतिः

अद्य सर्वबलैर्दैत्याः षडशीतिरुदायुधाः ॥ कंबूनां चतुराशीतिर्निर्यान्तु सर्वलैर्वृताः ॥ ३ ॥

कोटिवीर्याणि पंचाशदसुराणां कुलानि वै ॥ शतं कुलानि धूम्राणां निर्गच्छन्तु ममाज्ञया ॥ ४ ॥

वृंदभेदाः स्वबलैर्वृताः निर्यातु ॥ चतुर्विधिकाशीतिः चतुराशीतिः पूर्ववदेकवचनम् ॥ यदि चतुराशीतिर्निर्विसर्गः पाठः तदा चतस्रः आशीतयः कंबूनां
वक्तव्याः समाहृता इति विगृह्य समाहारद्वंद्वः ॥ कंबूनां चतुराशीति कर्तुं ॥ स्वबलैर्वृतं सत् । निर्यातु इति एकवचनात् त्वेन योज्यम् ॥
एकत्वोक्तिः यथा वृक्षः फलतिलता च फलति इत्येकवचनसंगतिः ॥ चतुराशीतिपाठे ॥ आन्महत इत्यत्र सूत्रे आदितियोगविभागः शिष्टप्रयोगतः ॥ प्रागेका
दशभ्यो छंदसीति सूत्रकारव्यवहारव्यवहाराल्लिङ्गाद्योगविभागादिष्टसिद्धिरित्यात्वं तच्च रेफात्परतएव ॥ पृषोदरादित्वाद्वा ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति च ॥ अ
शीतिशब्दादीकारस्य दीर्घत्वं द्रष्टव्यम् ॥ नैतत्सर्वत्र कर्तव्यमिति ॥ चतस्रः आशीतय इत्यत्र दशांतेकादिकासंख्यासंख्येयेष्वेव च त्रिषु ॥ कंबुः शंखः चतु
रशीतिशंखपरिमिताः सेनास्ताभिः सहिताः दैत्याः ॥ ३ ॥ वैप्रसिद्धानि कोटिवीर्यानामधेयानि कोटिगुणितवीर्याणि असुराणां पंचाशत्कुलानि वृंदानि निर्गच्छन्तु

दु०स०

॥६४॥

ममाज्ञयादेव्यासमंयोद्धुम् ॥ कोटिसंख्यानिपंचाशदितितुपाठे ॥ असुराणांकुलानिनिर्गच्छंतु ॥ कति पंचाशत् ॥ पुनश्चकतितानि कोटिरितिसंख्या
 येषांपंचाशतःकुलानांतानिकोटिसंख्यानि ॥ एवंचैकत्रपंचाशत्कोटिसंख्यान्यसुराणांकुलानि ॥ धूम्राणांधूम्रनाम्नामसुराणांशतंकुलानि ॥ धौम्राणामिति
 पाठे ॥ धूम्रस्यापत्यानिपुमांसःधौम्राःशिवादित्वादण् ॥ अतश्चोपवादः ॥ ४ ॥ कालकाः कालकनामानोऽसुराःकालंयमरूपमात्मानंशत्रुभ्यःकाय
 तिकथयतिकालकः ॥ कालकस्यापत्यानिकालकाःशिवादित्वादण् ॥ यद्वा कलमंद्रंकायतिकलकस्तस्येमेकालकाःकलककुलोत्पन्नाःदैत्याअद्यममा
 ज्ञयात्वरिताः अित्वरासंभमे संभमसहिताःसत्वरःसंतःदेव्यासमंयोद्धाययोद्धुंसजाः सायुधाः संतः निर्यातु ॥ तथातद्वदौर्हदाअसुराःदुष्टंहृदयंयस्यसदुर्हदैत्यः ॥

कालकादौर्हदामौर्याःकालकेयास्तथासुराः ॥ युद्धायसज्जानिर्यातुआज्ञयात्वरितामम ॥ ५ ॥

इत्याज्ञाप्यासुरपतिःशुम्भोभैरवशासनः ॥ निर्जगाममहासैन्यसहस्रैर्वहुभिर्वृतः ॥ ६ ॥

सुहृदुर्हदौमित्रामित्रयोरितिनिपातः ॥ तस्यापत्यानिदौर्हदाःदौर्हदाख्यादैत्याः ॥ तथामौर्याख्याः ॥ मुरस्यापत्यानिगोत्राणिगर्गादित्वाद्यञ् ॥ यज्ञो
 श्वेतिर्लुक्कुतोत्रन ॥ छांदसत्वाच्छंदोवत्पुराणानिभवंति ॥ यद्वा मुरस्याभावःमौर्यैतद्वंतः मौर्याः अर्शआदित्वादच् यद्वा मुरस्यभावःमौरी ॥ प्यञ्पित्वा
 त्ङीष् ॥ मौरीमर्हतिमौर्याः दंडादिभ्योयः तेपिनिर्यातु ॥ तथाकालकायाअपत्यानिकालकेयनामानोसुराः ॥ स्त्रीभ्योठक् ॥ कालकवंशजाताः ॥ शुभा
 दिभ्यश्चेतिठक् ॥ ५ ॥ इत्येवमसुरानाज्ञाप्यादिश्यभैरवशासनः भैरवंभयंकंरंशासनंयस्यसः ॥ यद्वा भैरवान्मृत्योःशासनंयस्यसः आसन्नमरणत्वात् ॥
 असुरपतिः शुम्भः बहुभिर्दानवैः वृतः सन्निर्जगामदेव्यासमंयोद्धुम् ॥ किंभूतैः बहुभिः महासैन्यसहस्रैः महान्तिसैन्यसहस्राणियेषुतैः ॥ ६ ॥

शां०टी०

अ०८

॥६४॥

आयातं शुम्भम् ॥ यद्वा सेनायां समवेता ये सैन्यास्ते सैनिकाश्च ते ॥ सैन्यः पुंसि सेनायां समवेतः सेनायां वेति ण्यः ॥ यद्वा आयातं शुम्भम् अतिस्थाने अपिशब्द
 श्चार्थे ॥ तथा यमन्वयः ॥ अतिभीषणमतिभयं करं तत्सैन्यं यस्य शुम्भस्य स तत्सैन्यः ॥ यद्वा ते सैन्याः सेनायां समवेताः संमिलिता हस्त्यश्वरथपादादि स
 हायस्य स तत्सैन्यः ॥ तमायां तं शुम्भं दृष्ट्वा चण्डिका देवी ज्यास्वनैः धनुष्या कृष्टामौर्वी ज्या तद्वंकारध्वनिभिः ॥ धरणी गगनानंतरं यावापृथिव्यंतरालं पूरयामास
 अथ द्वितीयोऽन्वयः ॥ अतितरां भीषणो भयंकरः तत्सैन्यः तस्य शुम्भस्य सैन्यः सेनायां समवेतो हस्त्यश्वरथपादात समूहः तमायां तं दृष्ट्वा ॥ अथ तृतीयो
 न्वयः ॥ अतिभीषणं शुम्भमायां तं दृष्ट्वा अतिभीषणं तत्सैन्यं तस्य शुम्भस्य सैन्यमपि सेनामायात् ॥ आगच्छ दृष्ट्वा आयातं शुम्भमायात् आगच्छ तत्सैन्यं शुम्भ
 सैन्यं न पुंसकलिंगम् पूरी आप्यायने व्यापयामास ॥ आयातमिति शत्रुं तम् ॥ आयातमिति पाठे कर्त्तरि क्तः तं शुम्भं तत्सैन्यं च ॥ ७ ॥ सुमेधा ऋषिः सुरथं राजानं सं
 आयातं चण्डिका दृष्ट्वा तत्सैन्यमतिभीषणम् ॥ ज्यास्वनैः पूरयामास धरणी गगनानंतरम् ॥ ७ ॥ सच सिंहो महानादमतीव कृतवाचस्प ॥ य
 ण्टास्वनेन तं नादमंबिकाचाप्यबृंहयत् ॥ ८ ॥ धनुर्ज्या सिंहवण्टानां नादा पूरितदिङ्मुखा ॥ निनादैर्भीषणैः काली जिग्ये विस्तारितानना ॥ ९ ॥
 बोधयति ॥ हेनृपदत्तावधानो भव ॥ ततः धनुर्ज्यास्वनानंतरं सिंहश्चातीव सुतरां महान्तं नादं कृतवान् ॥ अंबिकापि घंटायाः स्वनेन नादेन तन्नादं सिंहनादमवृ
 हयत् अवर्धयत् ॥ बृहिवृद्धौ हेतौ णि च्लट् ॥ अडागमः ॥ अंबिकाचोपबृंहयदिति पाठे आगमशासनानित्यत्वादडागमाभावः ॥ ततः सिंह इति वा पाठः ॥
 ॥ ८ ॥ धनुर्ज्यानादेन सिंहनादेन घंटानादेन च आसमंतात् पूरितानि दिशां मुखानिययासा ॥ एवं विधा काली तैस्त्रिविधैर्भीषणैः निनादैः विस्तारितानना विवृता
 स्या स्फारितमुखा सती जिग्ये ॥ जिजये जिअभिभवे । व्यत्ययो बहुलमिति कर्त्तर्यात्मनेपदं लोकोत्कर्षेण ववृते ॥ यद्वा शत्रून् अभिबभूव ॥ यद्वा जिग्ये इति कर्मणि
 प्रयोगः ॥ तथा हि ॥ एवंभूताया काली देवी तया भीषणैर्नादैः शत्रुवर्गो जिग्ये अभिबभूवे ॥ जज्ञे इति पाठे ॥ जनी प्रादुर्भावे आत्मनेपदी ॥ काली भीषणैर्निनादैर्वि

दु० स०

॥ ६५ ॥

स्तारिताननाजज्ञे ॥ दैत्यानत्स्यामीतिविवृतीकृतकरालवदनाजाता ॥ अथवाजज्ञेइतिज्ञाअवबोधनेकर्मणिलिङात्मनेपदम् ॥ भीषणैर्निनादैर्याविस्तारिताननादैत्य
सैन्यानि सर्वाणि अमूनिप्रत्यवस्यतीतिविकृतिकृतकरालवक्त्रादृश्यतेसाकालीतिदैत्यैः जज्ञेअज्ञायिसा ॥ सखीसमूहेवर्तमाना कावा कालीसखीतितत्सादृश्य
तः संशयानैरथतैर्भीषणैर्निनादैर्विशेषचिह्नैर्विस्तारिताननासर्वसैन्यग्रासायविवृतास्याकालीतिदैत्यैरज्ञायीतिभावः ॥ ९ ॥ चतुर्दिशमित्येतत्पदंशकारांतम्
निनादविशेषणंचैतत् ॥ अथचेत्परिवारणक्रियाविशेषणस्यात्तदादिशाशब्देनटावंतेनसाधनीयम् ॥ चतस्रःदिशोअधिकरणभूतायस्यतन्निनादस्यसचतुर्दिशं
चतुर्दिक्षुव्याप्तम् तासांधनुज्यासिंहघंटानांनिनादमुपश्रुत्याकर्ण्यकुपितैःदैत्यसैन्यैः देवीआद्याशक्तिर्भगवती सिंहश्चवाहनीभूतः ॥ कालीचदेवीललाटोद्भ
वा ॥ तथाचएताःतिस्रोपिशरौघैः शरव्रातैश्चतुर्दिशंयथास्यात्तथापरिवारिताः परिवेष्टिताःकारिताविद्धाइतियावत् ॥ हलंतादपिटापंचयथावाचानिशादि
तंनिनादमुपश्रुत्यदैत्यसैन्यैश्चतुर्दिशम् ॥ देवीसिंहस्तथाकालीशरौघैःपरिवारिताः ॥ १० ॥

एतस्मिन्नंतरेभूपविनाशायसुरद्विषाम् ॥ भवायामरसिंहानामतिवीर्यबलान्विताः ॥ ११ ॥

शोतिदिशाशब्दष्टावंतोप्यस्ति ॥ चतस्रोदिशाअधिकरणभूतायस्मिन्शरौघपरिवारणेकर्मणितच्चतुर्दिशं क्रियाविशेषणानांकर्मत्वंनपुंसकैकत्वंचवक्तव्यम् ॥
॥ १० ॥ युग्मम् ॥ हेभूप दत्तावधानोदेवीमहिमानमाकर्णय ॥ एतस्मिन्देवीदानवसंग्रामेप्रस्तुतेसति अंतरेअवकाशेसमयेमध्येवा सुरद्विषांविनाशाय
अमरसैन्यानाममरसिंहानांदेवश्रेष्ठानांवाभवायभूत्यैअभिवृद्ध्यैस्थितयेचअतिवीर्यबलान्विताः शक्तयः सामर्थ्यलक्षणाः ॥ देवताश्चब्रह्मेशगुहविष्णूनांत
थाइंद्रस्यचापिपंचानांतेषांशरीरेभ्योविनिष्क्रम्यनिर्गत्यतद्रूपैर्ब्रह्मादिरूपैस्तदाकारैस्तादृशरूपैश्चंडिकांययुः प्रविष्टवत्यः ॥ ब्रह्माच ईशश्चरुद्रः गुहश्चकुमा
रः विष्णुश्चनारायणः ॥ ब्रह्मणःशरीराद्ब्रह्मणीनिर्गता ॥ रुद्रस्यशरीरान्माहेश्वरी ॥ कुमारशरीरात्कौमारी ॥ विष्णुशरीराद्विष्णवी ॥ इंद्रशरीरादैंद्री एताः

शां० टी०

अ० ८

॥ ६५ ॥

देवींप्रापुरित्यर्थः ॥ भवःकल्याणसंसारसत्तावातीशजन्मसु ॥ अमरसिंहानामितिपाठे ॥ अमराःसिंहाइवश्रेष्ठास्तेषाम् ॥ उपमित्वंगानातिविशेषणार्थम् ॥

देवींप्रापुरित्यर्थः ॥ भवःकल्याणसंसारसत्तावातीशजन्मसु ॥ अमरसिंहानामितिपाठे ॥ अमराःसिंहाइवश्रेष्ठास्तेषाम् ॥ उपमितंव्याघ्रादिभिःसामान्याप्रयो
गेसमस्यते ॥ अभ्यधुश्च स्युरुत्तरपदेव्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याःपुंसिश्रेष्ठार्थगोचराः ॥ बृंहतिवर्द्धतेब्रह्मा ॥ ईष्टेईशः ॥ गूहतेसेनांसंवृणो
तिगुहः॥वेवेष्टिव्यामोतिविशतिवाविश्वंविष्णुः ॥ इंदतिपरमैश्वर्येणराजतेइंद्रः ॥ शक्रोतिशक्तिः क्तिच् ॥ शक्यतेकर्तुमनयावाशक्तिःक्तिन् ॥ ११ ॥ १२ ॥
तद्रूपैरितियदुक्तंतदेवव्यक्तीकरोति ॥ देवीदानवयुद्धंद्रष्टुमागतानांतेषांब्रह्मादीनांशरीरेभ्योविनिष्क्रम्यानुभावान्प्रकाशकायव्यूहेनप्रव्यक्ताकृतयोब्रह्माण्याद
यःशक्तयः चंडिकांशभूताःचंडिकांयुद्धायउत्साहयितुंययुरितिप्रागुक्तंतदनेनस्पष्टयति ॥ यस्यदेवस्यब्रह्मादेर्यद्रूपंयथाकारः यथाभूषणवाहनंभूषणवाहना
न्यनतिक्रम्ययस्यदेवस्ययद्रूपंयथाहानंतद्वदेवतादृशमेववाहनमारूढवतीतच्छक्तिः तस्यदेवस्यसाशक्तिर्ब्रह्माण्यादिदेवतातद्वदेवायुधानिविभ्रतीसती हिनिश्च
ब्रह्मेशगुहविष्णूनांतथेन्द्रस्यचशक्तयः ॥ शरीरेभ्योविनिष्क्रम्यतद्रूपैश्चण्डिकांययुः ॥ १२ ॥ यस्यदेवस्ययद्रूपंयथाभूषणवाहनम् ॥ तद्र
देवहितच्छक्तिरसुरान्योद्धुमाययौ ॥ १३ ॥ हंसयुक्तविमानस्थासाक्षसूत्रकमण्डलुः ॥ आयाताब्रह्मणःशक्तिर्ब्रह्माणीसाभिधीयते ॥ १४ ॥
येअसुरान्योद्धुमाययौ ॥ देवीसान्निध्यसंग्रामरंगस्थलींचाजगाम ॥ १३ ॥ हंसः युक्तोयोजितोविमानस्तस्मिन् तिष्ठतिहंसयुक्तविमानस्थाअक्षाणां
स्फटिकमणीनांसूत्रंजपमालाअक्षसूत्रंकमंडलुश्चताभ्यांसहवर्तमाना ॥ एवंविशेषेणब्रह्मणःशक्तिरसुरैःसहयोद्धुमायाता साखलुब्रह्माणीत्यभिधीयते ॥ ब्रह्मणः
स्त्रीब्रह्माणीअत्रानुगागमाभावाच्छिवागमप्रसिद्धनामेदंकथ्यते ॥ अतएवनिरूढतामपेक्षितनियमसिद्धतामितिनारदार्षिः ॥ यद्वा वेदस्तत्त्वंतपोब्रह्मब्रह्माविप्रः
प्रजापतिः ॥ अणशब्दे ॥ ब्रह्मअणतिकथयतिब्रह्माणी ॥ कर्मण्यणिस्त्रियांडीप् ॥ यद्वा ब्रह्माणमणतिमदीयोयमितिब्रह्माणी ॥ हंसोयतिविशेषेचप्राणश्चे
तच्छेदेषुना ॥ अतएवहंसैर्यतिविशेषैर्युक्तंविमानंविगतमानंपरंब्रह्मतत्रतिष्ठत्युपनिषद्रूपत्वादितिहंसयुक्तविमानस्थाब्राह्मीवाणीब्रह्माणीत्यप्यर्थलेशः ॥ १४ ॥

दु०स०

॥६६॥

वृषं वृषभं धर्मवारूढा ॥ त्रीणि शूलानि शृंगाणि अग्राणि यस्य तत् श्रेष्ठं त्रिशूलं त्रिशूलवरधराति त्रिशूलवरधारिणी ॥ महांतः अहयः नागाः वलयायस्याः सा एवं लक्षणाशक्तिः महेश्वरस्येयं माहेश्वरी प्राप्ता असुरैः समं योद्धुमागता ॥ शुक्ले मूषिके श्रेष्ठे सुकृते वृषभे वृषः ॥ अस्त्री शूलं रुगायुधम् ॥ देवाहतेवरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मना कृप्रिये ॥ आवापकः पारिहार्यः कटको वलयोस्त्रियाम् ॥ लेखा कलाप्रकृतौ चित्यात् अन्यथा लेखाराजिः ॥ १५ ॥ शक्तिरायुधं हस्तेयस्याः सा अजायतष्टाप् ॥ प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ भवतः इति वक्तव्यम् ॥ मयूरवरः श्रेष्ठमयूरः वाहनं यस्याः सा ॥ वाहनमाहितादिति णत्वं नाशं कनीयम् । आहितत्वाभावात् ॥ न हि मयूरवरः वाहनमारोपितोस्ति वाहनेयदारोपितमुच्यते तदारोपितमाहितमुच्यते ॥ रूपरूपक्रियायांचुरादिः ॥ गुहंकुमारमाकरेण रूपयति दर्शयति गुह रूपिणी ॥ यद्वा गुहस्य रूपमस्यास्तीति गुह रूपिणी ॥ अत इति ॥ कन्नेभ्योङीप् ॥ यद्वा गुहरूपं करोत्यात्मनितदा चष्टे वातच्छीला ॥ गुहरूपयतेर्णिनिः ॥ अंबि माहेश्वरी वृषारूढा त्रिशूलवरधारिणी ॥ महाहिवलया प्राप्ता चन्द्रलेखा विभूषणा ॥ १६ ॥ कौमारी शक्तिहस्ता च मयूरवरवाहना ॥ योद्धुमभ्याययौ दैत्यानं विका गुह रूपिणी ॥ १६ ॥ तथैव वैष्णवी शक्तिर्गुरुडोपरि संस्थिता ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गखड्गहस्ताभ्युपाययौ ॥ १७ ॥ कामाता ॥ कुमारस्येयं कुमारी ॥ १६ ॥ गरुडस्योपरि पूरणगुणेत्यादिना षष्ठीसमासप्रतिषेधः कृदन्ताव्ययस्य तेन तदुपरि मनुष्यपरीतिवत् षष्ठीतिसमासः ॥ संस्थिता सम्यक्स्थिता ॥ शंखः पांचजन्यः चक्रं सुदर्शनं गदा कौमोदकी शार्ङ्गधनुः । हस्तिदंतः शृंगं तस्येदं शार्ङ्गं वैष्णवं धनुः ॥ अन्यदीयंतु चापीयं शृंगं माहिषमुच्यते ॥ गवयं माहिषं शृंगं शार्ङ्गं चापादियन्मयम् ॥ खड्गश्च नंदकस्तेषां सेनांगत्वादेकवद्भावेन पुंसकत्वम् तच्छंखायं हस्तेयस्याः सा ॥ विष्णोरियं वैष्णवी शक्तिर्देवतानारायणी ॥ तथैव तद्देवब्रह्माण्यादिव देवयोद्धुमभ्युपाययौ ॥ यद्वा तथैव विष्णुवदेव वैष्णवी शक्तिरपि दैत्यान् प्रहर्तुं क्षमोतिभावः ॥ वैष्णव्याः शक्तेरायुधानि पंच बाहवस्तु चत्वार इति वैषम्यम् ॥ आहुरत्र शंखशार्ङ्ग एकस्मिन् बाहौ ॥ अंगुलि सक्तसूत्रलघ्नः शंखो वादनार्थः ॥ शार्ङ्गं तु मुष्टौ निविष्टमित्यवैष

शां० टी०

अ०८

॥६६॥

म्यम् ॥ यद्वा युद्धे वादनार्थः शंखो वादनौचित्याद्वाहुमूलावलम्बीत्यवैषम्यम् ॥ शंखो नायुधंतस्य वादनार्थत्वादितिकश्चिदाह ॥ तत्र शंखपाणिरित्यत्र
पाणेः सप्तम्यंतस्य परनिपातत्वाभावप्रसंगात् ॥ अस्ति च शंखस्य संग्रामेऽस्वनिस्वनत्रासाकुलशत्रुत्वादायुधत्वौचित्यमित्यलं विस्तरेण ॥ १७ ॥ पुनर्वैष्णवश
क्त्यंतरमाविर्बभूवेत्याह ॥ हरेर्भगवतो विष्णोः अतुलबलपराक्रमाभ्यामनुपमंचवराहस्येदं वाराहरूपं याविभ्रती सती भगवती जज्ञे ॥ जनी प्रादुर्भावेऽनुदात्ते त
कर्त्तरिलिट् ॥ यद्वा ज्ञा अवबोधने कर्मणि लिट् ॥ ऋषिभिः शास्त्रेण जज्ञे आज्ञायि ॥ सापि हरेः शक्तिः नारायणी देवता ॥ वराहस्येयं वाराही तां तनुं शरीरव्यक्तिं
विभ्रती आययौ ॥ १८ ॥ पुनर्वैष्णवशक्त्यंतरं प्रापदित्याह ॥ सटानां स्कन्धके सराणामाक्षेपेण कम्पनेन इतस्ततस्ताडनेन क्षिप्ताः प्रेरिता दूरीकृतानक्षत्राणां
जज्ञे वाराहमतुलं रूपं याविभ्रती हरेः ॥ शक्तिः साप्याययौ तत्र वाराही विभ्रती तनुम् ॥ १८ ॥ नारसिंही नृसिंहस्य विभ्रती सदृशं वपुः ॥ प्राप्ता तत्र स
टाक्षेपक्षिप्तनक्षत्रसंहतिः ॥ १९ ॥ वज्रहस्ता तथैवैद्री गजराजोपरिस्थिता ॥ सहस्रनयना प्राप्ता यथाशक्रस्तथैव सा ॥ २० ॥
संहतयः समूहा यया सा ॥ अतएव नृसिंहस्य भगवतः सदृशं वपुः विभ्रती ॥ अतएव नृसिंहस्येयं नारसिंही वैष्णवी शक्तिः योद्धुं तत्र प्राप्ता ॥ नाचासौ सिंहश्च नृसिंहः ॥
यद्वा ग्रामैकदेशे दग्धे ग्रामो दग्ध इति वतनुरेकदेशे नृशब्दः सिंहैकदेशे सिंहशब्दश्च वर्त्तते ॥ ततश्चनाचसिंहश्च नृसिंहौ तौ यस्मिन् भगवतो विष्णोरेव तारे नृसिंहः ॥
मत्वर्थेऽर्शादित्वादच् ॥ १९ ॥ वज्रमायुधं हस्ते यस्याः सा ॥ गजराजोपरिस्थिता ऐरावता धिरूढा ॥ सहस्रनयना नयस्याः सा ॥ अतएव यथाशक्र इन्द्रः
समवस्थितो भूदाकारादिना तथैव साप्यैद्री शक्तिः इन्द्रस्यैव मैद्री ॥ योद्धुं प्राप्ता ॥ यथासादृश्ये इत्यसादृश्य इति प्रतिषेधादव्ययीभावाभावे यथेति पृथक्पदम् ॥
वज्रालंकृतहस्ता वा ॥ वज्रोस्त्री हीरके पवौ ॥ इन्द्रस्य स्त्री इन्द्राणी शक्तिस्तैवैद्री ॥ तदित्यत्र ब्रह्माण्याद्यादेव शक्तयः सप्तैककथिताः ॥ २० ॥

दु०स०

॥६७॥

ततो नंतरं ताभिर्ब्रह्माण्यादिभिर्देवशक्तिभिः परिवृतः ईशानो महेशः । चंडिकामाह ॥ किमिति ॥ मम शंभोः प्रीत्या स्नेहेन कारणेन असुरा हन्यंतां शीघ्रमिति ॥
 केचित्तु चंडिकेति पठन्ति तदा परिवृता ईशानेति च स्त्रीलिंगत्वेन चंडिका विशेषणे द्वेतत्तथायमन्वयः ॥ ततो देवशक्त्या गमानंतरं ताभिर्देवशक्तिभिः परिवृता ई-
 शाना ईशानशक्तिसंपन्ना चंडिका भगवती देवशक्तीः प्रत्याह ॥ हे देवशक्तयः भवतीभिः मम चंडिकायाः प्रीत्या स्नेहेन कारणेन शीघ्रमसुराः सर्वे हन्यंतामिति ॥
 ॥ २१ ॥ ततो नंतरं देवीशरीरात्तु चंडिकाशरीरादपि पुनः चंडिकाशक्तिः विनिष्क्रान्ता प्रादुरभूत् ॥ चंडिकायाः देव्याः शक्तिः कीदृशी ॥ अतिभीषणा अत्यर्थभय-
 कारिणी ॥ अतिपाशिनीति पाठे प्रशस्तः पाशोस्त्यस्याः पाशिनी अतिकूरा पाशिन्यतिपाशिनी ॥ पुनः कीदृशी अत्युग्राऽतिरौद्रा ॥ पुनः कीदृशी ॥ शिवानां
 शृगालानां शतेन कृतो निनादः सोस्त्यस्याः शिवाशतनिनादिनी ॥ यद्वा शिवेत्यनेन परमैश्वर्यं कथ्यते शक्तिशक्तिमतोरेभेदोपचारात् ॥ तस्या विशेषणम् ॥ श-
 ततः परिवृतस्ताभिरीशानो देवशक्तिभिः ॥ हन्यंतामसुराः शीघ्रं मम प्रीत्या ह चंडिकाम् ॥ २१ ॥ ततो देवीशरीरात्तु विनिष्क्रान्तातिभीषणा ॥
 चंडिकाशक्तिरत्युग्रा शिवाशतनिनादिनी ॥ २२ ॥ साचाह धूम्रजटिलमीशानमपराजिता ॥ दूतत्वं गच्छ भगवन्पार्श्वं शुंभनिशुंभयोः ॥ २३ ॥
 तत्त्वसंख्ययानिनदतिच्छीला शिवाशतनिनादिनी ॥ शतमित्युपलक्षणम् ॥ सर्वतः शब्दायमानेत्यर्थः ॥ एतदुक्तं भवति ॥ यस्य देवस्य यद्रूपमिति वचनाच्चंडि-
 काशक्तिर्विनिर्गता चंडिकाकृतिरेव शिवेति नाम्ना प्रादुरभूत् इति ॥ यद्वा शिवाशतेन सह निनदतीति ॥ अन्यथा उत्तरत्र तदा गच्छत तृप्यंतु मच्छिवाः पिशितेन
 वदति शिवा गतत्वं कथं स्यात् ॥ २२ ॥ अपराजिता परैः शत्रुभिरजिता ॥ यद्वा अविद्यामानः पर उत्कृष्टः शत्रुर्वायस्याः सा अपराजयति स्म जिता प्राप्तलोकोत्कर्षा ॥
 यद्वा अजः संजातो यस्य सा अजिता पिता महमाता विष्णुमायेति यावत् ॥ सा चंडिकायाः शक्तिर्देवता धूम्रजटिलमीशानं रुद्रमाह ॥ किं हे भगवन् ॥
 दूतत्वं गच्छ दूतभावं भज ॥ शुंभनिशुंभयोः पार्श्वं गच्छ याहि ॥ चः समुच्चयार्थो भिन्नक्रमश्च ॥ दूतत्वं गच्छ पार्श्वं चेति योजनांतरे तु धूम्रजटिलमिति

शां० टी०

अ० ८

॥६७॥

च्छेदः ॥ दूत त्वं इतिच्छेदः ॥ साचंडिकायाः शक्तिरपराजितानामजटिलमीशानं जटाः संतियस्यसजटिलस्तम् ॥ तुंदादिभ्यइलच्च ॥ आह किमिति ॥ असुरेषुक्रोधाग्निपूर्णत्वात्धूम्रः रुष्णलोहितः ॥ हेधूम्रहेभगवन्त्वंदूत ॥ लोण्मध्यमपुरुषैकवचनांतमेतत् ॥ दूतइवाचरतिदूतति ॥ लोटस्तु सेह्यपि च ॥ अतोहेर्लुक् ॥ दूत दूतइवाचर ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्तिच्वाचारेवक्तव्यः ॥ यदिदूतवदाचरदूतइतिउपमानादाचारेक्तिवंततामनाश्रित्यमुख्यार्थं दूतशब्दात्त्वप्रत्ययःक्रियते यैः येषां हेभगवन्नितिसर्वैश्वर्यायुपेतपूजितसंबोधनंदूतत्वेतिनीचत्वेप्रत्युक्तमितिकेयंवाचोयुक्तिपटुत्वौचितीस्यात् ॥ धूम्रश्चासौ जटिलश्चेत्येकपदत्वंवा ॥ ततोविशेषसमासः ॥ धूम्राः जटाः यस्येतितुविगृह्यनकर्मधारयात्मत्वर्थीयाइतिप्रतिषेधादिलजभावाद्वहुव्रीहौधूम्रजटइत्येवस्यात् ॥ २३ ॥ तत्रगत्वाकिं ब्रवाणीत्यतआह ॥ हेभगवन्हेरुद्रत्रिभुवनंविजित्यैवातिगर्वितौ अस्मत्समःकोपिनास्तीतिसंजाताहंकारौशुभंनिशुभंचदानवौहिनंव ब्रूहिशुभंनिशुभंचदानवावतिगर्वितौ ॥ येचान्येदानवास्तत्रयुद्धायसमुपस्थिताः ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यमिंद्रोलभतांदेवाःसंतुहविर्भुजः ॥ यूयंप्रयातपातालंयदिजीवितुमिच्छथ ॥ २५ ॥ क्ष्यमाणंब्रूहिउपदिश ॥ अथयेचान्येदानवाः तयोः । पक्षेसंग्रामशूरमन्यतयागर्विताः युद्धाययुद्धंकर्तुंसमुपस्थिताः संगताः स्युः तानपिहितंवक्ष्यमाणंब्रूहि ॥ ब्रुविर्द्रिकर्मकः ॥ अकथितंचेत्यत्रब्रूज्शास्वितिद्रिकर्मकेषुपरिगणितत्वादस्य ॥ २४ ॥ अनेनहितमाहचंडिकायाः शक्तिः ॥ हेशुम्भादयोदैत्याः यूयं सर्वेपियदिजीवितुमिच्छथतर्हिपातालंप्रयात ॥ ततश्चइंद्रः त्रैलोक्यंलभतांप्राप्नोतु ॥ इंद्रादयोदेवाःहविर्भुजःयज्ञेषुहवींषियथाभागंभुंजानाः संतु हवींषिभुंजं ताम् ॥ अग्निमुखेनदेवतोदेशेनहूयमानंहोतव्यद्रव्यघृतादिकंहविराहुः ॥ अन्येतुहूयतेहविःसान्नाय्यमित्याहुः ॥ घृतमाज्यंहविःसर्पिर्हविष्यंचतदुच्यते ॥ इच्छथ लटोमध्यस्थ ॥ इषुगमियमांछःशिति ॥ २५ ॥

दु०स०

॥६८॥

अथचेद्भवंतोदानवाः बलावलेपाद्वलगर्वात्कारणायुद्धकांक्षिणःस्युः तदातर्हिमयासमंयोद्धुमागच्छतयूयंतत्फलंचावाप्स्यथ मच्छिवाश्ववः पिशितेनतृ
प्यंतु ॥ ममशक्तिःपरिवाराःशृंगालाश्ववःयुष्माकंयुधिखंडितानापिशितेनमांसेनतृप्तिमाप्नुवन्ति ॥ कुक्कुराश्चशृंगालाश्च.....तथावयः ॥ प्रियाभवन्तिश
क्तीनाभैरवाणांचवैतथा ॥ गर्वोऽभिमानोऽहंकारोमानश्चित्तसमुन्नतिः । दर्पोवलेपोहंतापिस्यादहंयुत्वमेवच ॥ काक्षिइच्छायाम् युद्धकांक्षंतियुद्धकांक्षिणः ॥
तृपतृप्तौदिवादिःतृप्यंतु ॥ पिशितंतरसंमांसम् ॥ २६ ॥ यतःकारणात्तयाशक्त्यास्वयंदेव्याशिवः शंभुःदूत्येनदूतभावेनदूतकर्मणावानियुक्तः प्रेरितोभूत
तः कारणात्साचण्डिकायाः शक्तिः अस्मिन्मर्त्यानांलोकेशिवदूतीतिख्यातिकीर्तिप्रसिद्धिंचागताप्राप्ता ॥ सख्युर्यः दूतवणिग्भ्यांचेतिवक्तव्यम् ॥ दूतस्य
भावः कर्मवेतियः ॥ दूतशब्दात्प्यञ्त्तुनचेत्समुच्चायितोयतः ॥ वणिज्यावाणिज्यमित्युक्तम् ॥ अयंतुब्राह्मणादिषुवणिज्शब्दस्यपाठात्सेत्स्यति ॥ दूत
बलावलेपादथचेद्भवंतोयुद्धकांक्षिणः ॥ तदागच्छततृप्यंतुमच्छिवाःपिशितेनवः ॥ २६ ॥

यतोनिद्युक्तोदूत्येनतयादेव्याशिवःस्वयम् ॥ शिवदूतीतिलोकेऽस्मिन्स्ततःसारख्यातिमागता ॥ २७ ॥

शब्दस्तुनदृढादौनापिब्राह्मणादौपठितः ॥ यदभ्यधुः ॥ दूत्यंतद्भावकर्मणीति ॥ कश्चिदाह ॥ दूत्यंदौत्यमुभयमपिभवति ॥ वणिज्यावाणिज्यमितिवत् ॥
दूतवणिग्भ्यांचेतिचकारात्प्यञ्पिभवतीति तन्न ॥ सख्युर्यः दूतवणिग्भ्यांच ॥ नकेवलंसख्युरेवयः अपितुदूतवणिग्भ्यांचयोभवतीतिचकारेणएवसमुच्ची
यतेनतुप्यञ्पि यदिप्यञ्पिचेत्समुच्चीयतेतदाब्राह्मणादौवणिक्शब्दपाठोनिरर्थकः स्यात् ॥ चकारेणैवप्यञ्जसिद्धत्वात् ॥ दौत्येनेतिपाठेदूत्यमेवदौत्यंप्रज्ञा
दित्वादण् ॥ शिवदूतीति दुतनिभ्यांदीर्घश्चेतिक्तः ॥ दुदुउपतापे दुतनिभ्यांदीर्घश्चेत्यौणादिकः क्तः ॥ शिवेनदूतयतीतिशिवदूती ॥ यद्वा शिवंदूतंप्रेयंकरोतिशिव
दूती ॥ कर्मण्यणिस्त्रियांडीप् ॥ शिवेकर्मणिदूतयतेर्ण्यतादणिरूपं शिवंदूतयतिदूतंकरोतितदाचष्टइतिणिजंतात्कर्मण्यण् ॥ शिवदूतेत्यपिसभ्यः पाठः ॥ २७ ॥

शां०टी०

अ०८

॥६८॥

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

दु०स०

॥६९॥

ब्रह्मणीशक्तिः ब्राह्मीयेनयेनयथाधावतिस्मयोद्धुंगच्छतिस्मतत्रतत्रपथिशत्रून् कमंडलौजलंतस्याक्षेपादाकर्षणात् ॥ यद्वा कमंडलोः सकाशादुद्धृतस्यजल
 स्याक्षेपात्प्रोक्षणाद्धेतोः हतवीर्यान्हतौजसश्चहतदीप्तिबलान् अकरोत् ॥ ओजोदीप्तिर्वलेपिष्यात् ॥ कमंडलुजलाक्षेपादितिवापाठः ॥ अथवाधावतीत्यत्रव्य
 त्ययेनबहुवचनम् ॥ येनयेनअन्यायेनधावतिस्मलोकानुपद्रवंतिस्मतान्दैत्यान् ॥ ३२ ॥ देव्याअग्रेमहेश्वरस्येयंशक्तिर्माहेश्वरीत्रिशूलेनदैत्यान्जघान ॥
 अतिकोपनोतिप्रत्येकंविशेषणं विष्णोरियंवैष्णवीचक्रेणदैत्यान्जघान ॥ तथाकुमारस्येयंकौमारीगुहशक्तिः शक्त्याआयुधेनइतिमाहेश्वर्यादिशक्तित्रयपराक्र
 मोवर्णितः ॥ अतिकोपना ॥ कुपक्रोधे क्रुधमंडार्थेभ्यश्चेतियुच् ॥ ३३ ॥ इंद्रस्येयमैंद्रीशक्तिः तस्याः कुलिशवज्रंतस्यपातेन ॥ शतंशतंशतशः ॥ सं
 ख्यैकवचनाच्चवीप्सायांशस् ॥ दैत्यादानवाश्चविदारिताः अतएवरुधिरौघप्रवर्षिणः संतः पृथ्व्यांपेतुः पतिताः विदारिताइति ॥ हृविदारणे क्रयादिः हेतुमति
 कमंडलुजलाक्षेपहतवीर्यान्हतौजसः ॥ ब्रह्मणीचाऽकरोच्छत्रून्येनयेनस्मधावति ॥ ३२ ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेनतथाचक्रेणवैष्णवी ॥ दै
 त्याअवानकौमारीतथाशक्त्यातिकोपना ॥ ३३ ॥ ऐंद्रीकुलिशपातेनशतशोदैत्यदानवाः ॥ पेतुर्विदारिताःपृथ्व्यांरुधिरौघप्रवर्षिणः
 ॥ ३४ ॥ तुंडप्रहारविध्वस्तादंष्ट्राग्रक्षतवक्षसः ॥ वाराहमूर्त्यान्यपतंश्चक्रेणचविदारिताः ॥ ३५ ॥
 कर्मणिक्तः ॥ अन्यथाविदीर्णाः स्युः चुरादौचापि ॥ दारितेभिन्नभेदितौ ॥ यद्वा विदारणंविदारः ससंजातएषांविदारिताः ॥ रुधिराणामोघास्तेषांप्रवर्षा
 णितद्वंतः ॥ ओघो वृंदंभसारये ॥ यद्यप्यसुरादैत्यदैतेयदनुजेंद्रारिदानवाइत्यभेदेनाभ्यधुः तथापिमातृभेदतोऽभेदोनास्ति ॥ अतएवसमानार्थत्वविवक्षूणामपिसमाना
 र्थानामेकशेषोनकृतः ॥ ३४ ॥ वराहस्यभगवतोविष्णोरियंवाराही मूर्तिःकायोयस्याः सातस्याः ॥ यद्वा वराहस्यायंवाराहो विष्णोरवतारः तस्येव
 मूर्तिः यस्याः सातस्याः वराहमूर्त्याः तुंडमुखम् ॥ तुडितोडने ॥ तुण्डत्यनेनखंडयतीतितुण्डंतेनकृतः प्रहारस्तेनविध्वस्ताः व्यसूकृताःअसुरास्तस्याःसंबन्धिन्यौ
 येद्वेदष्टेतयोरग्रभागौताभ्यांक्षतानिवक्षांसियेषांतिदंष्ट्राग्रक्षतवक्षसः ॥ तस्याएवचक्रेणवैष्णवायुधेनविदारिताः संतोऽन्यपतनूरणभुविपतिताः ॥ ३५ ॥

शां०टी०

अ०८

॥६९॥

नादेनसिंहनादेनासमंतादभिव्याप्यपूर्णानिपूरितानिदिशामतराण्यतरालानिययासा ॥ नादापूरितादिङ्मुखेतिवापाठः ॥ वादांतशांतपर्णइतिपरितेनिपात्यते ॥

नादेनसिंहनादेनासमंतादभिव्याप्यपूर्णानिपूरितानिदिशामंतराण्यंतरालानिययासा ॥ नादापूरितदिङ्मुखेतिवापाठः ॥ वादांतशांतपूर्णइतिपूरितेनिपात्यते ॥
नरसिंहस्यभगवतोविष्णोरवतारस्येयंशक्तिर्नारसिंही आजौयुद्धेचचारविजहार ॥ किंकुर्वती नखैरायुधैर्विदारितान्स्फुटितगात्रानन्यान्महासुरान्भक्षयं
ती ॥ अथवा च अ आन्यानिनिच्छेदः ॥ अइतिप्रतिषेधार्थमव्ययम् ॥ आन्यानिनि ॥ अणप्राणनेणिच्यचोयत्आननीयाः आन्याः जीवयितुम
र्हाः ॥ अआन्याः दुष्टत्वान्मारणीयाः ॥ तान्महतोसुरान्भक्षयंतीनारसिंहीखलुमारयतिखादतिच ॥ समित्याजिसमिद्युधः ॥ समेक्षमांशेरणेप्याजिः ॥
युद्धभागक्षणेष्वाजिः ॥ अनेननारसिंहीपराक्रमः कथितः ॥ ३६ ॥ शिवदूत्याचंडिकोत्पन्नशक्त्या ॥ चण्डादृहासैः भयंकरैः अभिदूषिताः प्रापितवै
कृत्याः प्रापितमूर्च्छाः असुराः पृथिव्यांपेतुः ॥ अथतदापतितान्नरान्सैवशिवदूतीचखादभक्षयामास ॥ चंडिकाशरीराद्विनिर्गतायाशिवदूतमकरोत्साशिव
नखैर्विदारितांश्चान्यान्भक्षयंतीमहासुरान् ॥ नारसिंहीचचाराजौनादापूर्णदिगंतरा ॥ ३६ ॥ चंडादृहासैरसुराःशिवदूत्यभिदूषिताः ॥
पेतुःपृथिव्यांपतितान्स्तांश्चखादाथसातदा ॥ ३७ ॥ इतिमातृगणंकुड्ममर्दयंतंमहासुरान् ॥ दृष्ट्वाभ्युपायैर्विविधैर्नैशुर्देवारिसैनिकाः ॥ ३८ ॥
दूतीतत्पराक्रमउक्तः ॥ ३७ ॥ इत्युक्तरीत्यामातृणांब्रह्मण्यादीनांगणंसमूहंकुड्मकोधाविष्टमतएवविविधैरभ्युपायैः संग्रामसाधनैरमोघैः महासुरान्मर्दयंतंदृष्ट्वा
देवानामरयोदैत्यास्तेषांसैनिकाः सेनासमवेताः नेशुः नशूअदर्शने ॥ अदर्शनमगुः ॥ पलाय्यययुरितियावत् ॥ ब्रह्मणीवैष्णवीरौद्रीकौमारीशिवदूतिका ॥
ऐंद्रीचनारसिंहीचवाराहीचाष्टमातरः ॥ अणिमेत्यन्यामातरोष्टौ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैंद्रीवाराहीवैष्णवीतथा ॥ कौमारीचर्ममुंडाचकालीसंकर्षणीतथेति ॥
ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकौमारीवैष्णवीतथा ॥ वाराहीचतथेद्राणीचामुण्डाः सप्तमातरइत्यनेन ॥ अन्येत्वाहुः ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकौमारीवैष्णवीतथा ॥
वाराहीचैव माहेंद्रीचामुंडाःसप्तमातरः ॥ ३८ ॥

दु०स०

॥७०॥

रक्तबीजं यस्य सरक्तबीजो महासुरः ॥ दैत्यान्मातृगणेन ब्रह्माण्यादिमातृसमूहेनार्दितान् अतएव पलायनपरान्दृष्ट्वा क्रुद्धः सन्नकर्त्तरिक्तः ॥ देव्यासहयोद्धुमभ्या
ययौ ॥ रक्तबीजयति बीजं करोति रक्तबीजः । कर्मण्यण् अर्दहिंसायाम् ॥ ३९ ॥ अस्य रक्तबीजासुरस्य शरीरात् रक्तविंदुः रक्ताः पृषतः यदा भूमौ पतितं तदा तत्प्र
माणः रक्तबीजासुरशरीरपरिमाणः महासुरः मेदिन्याः सकाशात् समुत्पतति समुत्पद्यते ॥ अतश्च रक्तबीजो रक्तविंदुबीजो रक्तविंदुश्चेति ख्यातो भूत् ॥ रक्तविंदुरित्येक
वचनमुपलक्षणम् ॥ तेन यावन्तस्तद्रक्तविंदवः पतन्ति तावन्त एव तादृशा एव रक्तबीजासुरसमा एव महासुरा भूमितः समुत्पद्यन्ते ॥ मेदिन्यामिति पाठे अधिकरणं विवक्षि
तम् ॥ ४० ॥ समहासुरो रक्तबीजो गदापाणिः सन्न इन्द्रशक्त्या ऐन्द्र्या सह युयुधे ॥ ततः ऐंद्रीस्ववज्रेण निजायुधेन कुलिशेन रक्तबीजमताडयत् ॥ बंधुजीवप्रसूनेन
पलायनपरान्दृष्ट्वा दैत्यान्मातृगणार्दितान् ॥ योद्धुमभ्याययौ क्रुद्धो रक्तबीजो महासुरः ॥ ३९ ॥ रक्तविंदुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः ॥
समुत्पतति मेदिन्यास्तत्प्रमाणस्तदासुरः ॥ ४० ॥ युयुधेस गदापाणिर्द्रिश्चकत्या महासुरः ॥ ततश्चैंद्रीस्ववज्रेण रक्तबीजमताडयत् ॥
॥ ४१ ॥ कुलिशेन हतस्याशुबहुसुस्त्रावशोणितम् ॥ समुत्तस्थुस्ततो योधास्तद्रूपास्तत्पराक्रमाः ॥ ४२ ॥

सदृशारक्तविंदवः ॥ रक्तविंदुः क्षितिस्पृक् सन्न जायते तत्समोऽसुरः ॥ ४१ ॥ ऐन्द्र्या कुलिशेन वज्रेणाहतस्य रक्तबीजशरीरतः बहुलं शोणितमाशुसुस्त्रावभूमौ
पपात ॥ ततः शोणिता तस्येवरक्तबीजस्येवरूपमाकृत्यैषां ते तद्रूपास्तस्य रक्तबीजस्येव पराक्रमो येषां ते तत्पराक्रमाश्च योधा योद्धारः ॥ रक्तबीजरक्तजासुरर
क्तात्तु नोत्पद्यन्त इत्यत उक्तं तद्रूपा इति ॥ सुगतौ दंत्यादिः ॥ कुलिशेनाहत इति प्रथमां तपाठे ॥ घटः स्रवतीति वदकर्मकत्वेन शोणितं सुस्त्राव जगाम प्राप्तवानित्यर्थ
दिवक्षायां सकर्मकतास्त्येव ॥ अहतस्य रक्तविंदोः शरीरतः शोणितं कर्तुं सुस्त्रावेत्यत्राकर्मकत्वं तु घटात्पयः स्रवतीति वत्कर्मनिरपेक्षत्वादवसेयम् ॥ ४२ ॥

शां०टी०

अ०८

॥७०॥

तस्यरक्तबीजस्यशरीरात्यावंतः यत्परिमाणाः यावत्संख्याकाः रक्तविंदवः पृथिव्यांपतितास्तावंतएवत्परिमाणाएवत्संख्याकाएवपुरुषाः दैत्याः तस्यरक्तबीज
स्यतुल्यबलाश्चतुल्यविक्रमाश्चजाताः समजनितेत्यर्थः ॥ वीर्यवीरस्यकर्मचबलंप्राणसामर्थ्यम् ॥ विक्रमस्तुपदाक्रांतौशौर्यैचापिप्रकीर्तितः ॥ विक्रमस्त्वति
शक्तिता ॥ ४३ ॥ तत्रसंग्रामेतेरक्तबीजासुररक्तसम्भवाः पुरुषाः दैत्याः मातृभिः ब्रह्माण्यादिभिः समं सार्द्धमत्युग्रमतिदारुणं यथास्यात्तथाशस्त्राणांपातैरतिभी
षणमतिभयंकरंचयथास्यात्तथायुयुधुः ॥ व्यत्ययोबहुलमितिपरस्मैपदम् ॥ ४४ ॥ पुनश्चपुनरपिऐंद्र्याशक्त्याकृतेनवज्रपातेनअस्यरक्तबीजस्यशिरोमस्तकंयदा
क्षतंदलितंभग्नमभूत्तदाततः वज्रताडिताच्छिरसः सकाशात्त्रिर्गलितंरक्तंकर्तृउवाहप्रवहतिस्मप्रवाहीबभूवेतियावत् ॥ ततस्तस्माच्चरक्तप्रवाहात्सहस्रंसहस्रंस
हस्रशः पुरुषाः दैत्याः जाताः ॥ ववाहेति ॥ वहप्रापणेलिख्यभ्यासस्योभयेषामितिसंप्रसारणंतुसंज्ञापूर्वकोविधिरनित्यइतिनेत्याहुः ॥ वहिरसंप्रसारणप्रकृत्यंत
यावंतः पतितास्तस्यशरीराद्रक्तविंदवः ॥ तावंतः पुरुषाजातास्तद्वीर्यबलविक्रमाः ॥ ४३ ॥ तेचापियुयुधुस्तत्रपुरुषारक्तसंभवाः ॥ समं
मातृभिरत्युग्रशस्त्रपातातिभीषणम् ॥ ४४ ॥ पुनश्चवज्रपातेनक्षतमस्यशिरोयदा ॥ ववाहरक्तंपुरुषास्ततोजातास्सहस्रशः ॥ ४५ ॥
रतया दन्त्योष्ठ्यादिरस्तीत्यपरे ॥ वाहप्रयत्नेइत्यस्यात्मनेपदानित्यत्वाद्वाहेत्यपरे ॥ चक्षिङोडित्करणमनुदात्तेल्लक्षणात्मनेपदानित्यत्वेज्ञापकमाहुः ॥ ववेत्य
व्ययम् वव इतिप्रथमरक्तनिःसरणजनितध्वनिमाहेत्यन्ये ॥ ववइत्येवशब्दमाह ॥ रक्तंकर्तृ प्रथमतइत्यर्थः ॥ उवाहेत्यर्थेववइतिशब्दानुकरणम् ॥ तेनअनु
कार्यानुकरणयोर्भेदस्याविवक्षितत्वादसत्यर्थवत्त्वेगवित्ययमाहेतिवद्विभक्त्युत्पत्त्यभावः अन्यथाववमाहेतिस्यात् ॥ केचित्तुक्रुतसंप्रसारणमुवाहेत्येवपेठुः ॥
वयंतुब्रूमः ॥ संप्रसारणमत्रकर्तव्यंकृतेतस्मिन्संप्रसारणाच्चेत्यत्रपूर्वरूपत्वेनित्येप्राप्तेवाछंदसीत्यनुवृत्तौपूर्वरूपत्वाभावपक्षे मित्रावरुणौयज्यमानाविति वत्पुनः
प्रसंगविज्ञानादिकोयणचीतियणदेशएवश्रूयते ॥ छन्दोवत्पुराणानिचभवंतीति ॥ तदित्यम् ॥ पाठव्याख्याचधातूनांहश्यतेस्वैरिणः कचित् ॥ प्रयोग
एवभगवांस्तानवस्थापयत्यपि ॥ ४५ ॥

दु०स०

॥७१॥

समरेसंग्रामेविष्णोरियंवैष्णवीशक्तिरेनंरक्तबीजंचक्रेणअभिजघान अथवाचसाऐंद्रीएनंरक्तबीजमसुरेश्वरंगदयाताडयामास ॥ यद्वा ऐंद्रीतमित्येकंपदंप्राक् ॥
 ऐंद्र्याशक्त्याइतःयोद्धुंप्राप्तस्तंरक्तबीजम् सावैष्णवीशक्तिःचक्रेणउरसिजघान ॥ नकेवलंचक्रेण गदयाताडयामास ॥ ४६ ॥ वैष्णव्याःचक्रेणभिन्नस्यविदा
 रितस्यरक्तबीजस्यरुधिरस्रावसम्भवैःरक्तप्रवाहसमुद्भवैस्तत्प्रमाणैःरक्तबीजशरीरपरिमितैः सहस्रंसहस्रंतेनसहस्रशः ॥ यद्वा सहस्रेणसहस्रेणसहस्रशः ॥ संख्यै
 कवचनाच्चवीप्सायांशम् ॥ महासुरैःजगद्भुवनंव्याप्तंव्याकीर्णम् ॥ अवर्णनीयैरसंख्याकैश्चैलोक्यंव्याप्तमितिभावः ॥ ४७ ॥ कुमारस्येयंकौमारीशक्तिर्देव
 ताशक्त्याआयुधेनरक्तबीजंमहासुरंजघान ॥ तथावाराही असिनाखड्गेनतंरक्तबीजंजघान ॥ तथामाहेश्वरीत्रिशूलेनतंजघान ॥ कचित्तुपाठः ॥ माहेश्व
 वैष्णवीसमरेचैनंचक्रेणाभिजघानह ॥ गदयाताडयामासऐंद्रीतमसुरेश्वरम् ॥ ४६ ॥ वैष्णवीचक्रभिन्नस्यरुधिरस्रावसंभवैः ॥ सहस्रशो
 जगद्भ्यातंतत्प्रमाणैर्महासुरैः ॥ ४७ ॥ शक्त्याजघानकौमारीवाराहीचतथासिना ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेनरक्तबीजंमहासुरम् ॥ ४८ ॥
 सचापिगदयादैत्यःसर्वाएवाहनत्पृथक् ॥ मातृःकोपसमाविष्टोरक्तबीजोमहासुरः ॥ ४९ ॥
 रीत्रिशूलेनरक्तबीजंमहासुरम् ॥ ताडयामासहृदयेनचचालतथापिसइतिदृश्यते ॥ यद्यपिहृदयेसाताडयामासतं तथापिसःरक्तबीजःसंग्रामान्नचचालनापजगा
 मेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सचापिरक्तबीजोमहासुरःकोपसमाविष्टः कोपानलज्वालाकुलः सन्नृगदयासर्वाएवमातृः ब्रह्माण्यादीःशक्तीः पृथक्प्रत्येकमहनत्अताडय
 त् ॥ दैत्यःमहासुरइत्युक्तेकुतो नपौनरुक्त्यंस्यात् ॥ सामान्यतोदैत्योसावित्युक्त्वासामर्थ्यतोमहांश्वासावसुरश्चेत्यतिशयप्रदर्शनादपौनरुक्त्यम् ॥ यद्वा दिते
 रपत्यंदैत्यःअसूनूरातिगृह्णातिअसुरः ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ महांश्वासावसुरश्चेति ॥ यद्वा महांतःअसुराःयस्यसः ॥ यद्वा मंमहादेवंजहातिमहः
 महश्वासावसुरश्च ॥ मःशिवश्चन्द्रमाश्चस्यात् ॥ ओहाकृत्यागे आतोनुपसर्गेकः ॥ अहनदिति हनहिंसागत्योःलङ्-स्तिप् ॥ अदिप्रभृतिभ्यःशपोलुक् संज्ञा

शां०दी०

अ०८

॥७१॥

पूर्वको विधिरनित्यइतिनेत्याहुः ॥ यद्वा हंतीतिहनःपचाद्यच् ॥ हनइवाचरेत् ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यःकिंवाचारेवक्तव्यः ॥ सनाद्यंतत्वाच्चातुत्वा

पूर्वको विधिरनित्यइतिनेत्याहुः ॥ यद्वा हंतीतिहनःपचाद्यच् ॥ हनइवाचरत् ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यःकिञ्वाचारेवक्तव्यः ॥ सनाद्यंतत्वाच्चातुत्वा
त्हनशब्दाल्लङास्तप् ॥ अडागमः ॥ ४९ ॥ शक्तिशूलादिभिरायुधैर्बहुभिःप्रकारैराहतस्यरक्तबीजस्यवैप्रसिद्धयोरक्तौवः ॥ वेगवद्बुधिरप्रवाहःपपातव
भ्रंश ॥ तेनरक्तौघेनशतशःशतंशतमसुराआसन् शतंशतमित्युपलक्षणम् ॥ सहस्रशःलक्षशःकोटिशःबहुशःअसुराःरक्तबीजसमानाआसन् ॥ शक्तीनांदे
वीनांशूलादीन्यायुधानीत्यपियथायोग्यंव्याख्या ॥ ब्रह्माण्याआयुधंशत्रुघ्नोमंत्रःवैष्णव्याश्चक्रंमाहेश्वर्याःशूलंपिनाकारुधनुश्च ॥ काल्याःशूलंचक्रंच ॥ ५० ॥
असुरस्यरक्तबीजस्ययदसृक्क्रंतस्माद्रूमिष्ठात्सकाशात्संभूतैरपिउद्दिष्टनामधेयैरसुरैःरक्तबीजसदृशैर्घातुकैःसकलंजगत्रैलोक्यंव्याप्तमासीत् ॥ ततोदेवाउत्त
तस्याहतस्यबहुधाशक्तिशूलादिभिर्भुवि॥पपातयोवैरक्तौघस्तेनासच्छतशोसुराः॥५०॥ तैश्चासुरासृक्संभूतैरसुरैस्सकलंजगत् ॥ व्याप्तमा
सीत्ततोदेवाभयमाजग्मुरुत्तमम् ॥ ५१ ॥ तान्विषण्णान्सुरान्दृष्ट्वाचंडिकाप्राहसत्वरा ॥ उवाचकालीचामुंडेविस्तीर्णवदनंकुरु ॥ ५२ ॥
ममत्यधिकंभयमाजग्मुः ॥ अहोकिमेतदासीदहोखल्वसौशांतिकर्मणिवेतालोदयः ॥ यज्जगद्रक्षणार्थोदैत्यक्षयार्थःसंग्रामःप्रारब्धोभगवत्यासतावन्नाभूत्प्रत्युत
रक्तबीजरक्तजैरसंख्यातैर्घातुकैर्दैत्यैर्जगदापूर्णपीडयतेहंतैतदितिदेवाःसाध्वसमापुरतितमामितिभावः ॥ पटैकदेशेदग्धेपटोदग्धइतिवज्जगदेकदेशोपिजगदेवे
तिसाकाल्येनजगद्व्याप्तमित्युक्तम् ॥ सकलमित्येवोक्तेकिंतदितिसाकांक्षंस्यात्ततउभयमप्युक्तम् ॥ ५१ ॥ चंडिकादेवीसुरान्देवान्विषण्णान्विषादसहितान्
दृष्ट्वासत्वरसंभ्रमोपेतासतीतान्प्राह ॥ मायूंविषीदत सुस्थाभवतेत्यब्रवीत् ॥ अधुनैववःशत्रून्छिनद्मीत्याश्वासयंतीदेवानुक्तवतीत्यर्थः ॥ अथदेवानित्थमा
श्वास्यचंडिकादेवीकालीमुवाच ॥ हेचामुंडेत्वदीयंवदनंविस्तीर्णंविशालंकुरुरचयेतिकालीमादिक्षत् ॥ इत्थंभिन्नकर्मत्वात्प्राहोवाचेत्यपौनरुक्त्यंद्रष्टव्यम् ॥
यद्वा ॥ अप्रा अहसत् त्वरेतिच्छेदः प्रापूरणे अदादिः ॥ अंविष्णुं प्राप्ते श्वर्येण पूरयत्यसौ ॥ आतानुपसर्गकः ॥ विष्णुमायेत्यर्थः ॥ त्वरा ॥ जित्वरासंभ्रमे

हु०स०

॥ ७२ ॥

त्वरते त्वरा पचाद्यच् त्वरमाणासती अहसत् ॥ एतावतैवरक्तबीजरक्तजंतुदर्शनेनैवैतेभीताइतिदेवानहसत् हसेहसनेलङ्कितम् ॥ प्राहसत् त्वरेत्य
 पिच्छेदेस एवार्थः ॥ त्वरते इति त्वरा ॥ अतएवप्राहसत्तदेत्यपि पाठे तदादेवानां भयोदयकाले इति स एवार्थो वशिष्ठः ॥ यद्वा ॥ प्राहसत् त्वरेत्येकं पदम् ॥ प्राह
 स्तुरणमूर्धनि । प्राहेयुद्धमूर्धनि सत्वर ॥ यल्लक्ष्यं देवीपुराणे ॥ प्रययौ प्राहकाम्ययेति ॥ ५२ ॥ देवीपुनः प्राह हेचामुंडे अनेन विस्तीर्णीकृतेन वेगिनावेगयुक्तेन
 त्वदीयेन वक्त्रेण महासुरान् रक्तबीजात् सकाशान् मम शस्त्रपातेभ्यः संभूतान् समुत्पन्नान् रक्तानां रुधिराणां बिंदून् प्रतीच्छ गृहाण पिबेत्यर्थः ॥ इष इच्छायां प्रतिपूर्वा
 ग्रहणार्थः ॥ रक्तबीजादित्यपादानं यावत्तद्रक्तविंदवः क्षितिं न स्पृशंति तावदेवांतरिक्षे तान् मुखेन गृहाणेति सूचनार्थम् ॥ अन्यथारक्तविंदवः क्षितिं स्पृशंति तत्स
 मानान् महासुरानुपजनयेयुरिति भावः ॥ ५३ ॥ हेचामुंडे त्वं तस्माद्रक्तबीजरक्तादुत्पन्नान् महासुरान् भक्षयंतीरणे संग्रामे चरविहर ॥ ततः किं फलिष्यतीत्याह ॥
 मच्छस्त्रपातसंभूता रक्तविंदून् महासुरान् ॥ रक्तविंदोः प्रतीच्छ त्वं वक्त्रेणानेन वेगिना ॥ ५३ ॥ भक्षयंती चरणे तदुत्पन्नान् महासुरान् ॥ एवमेव
 क्षयं दैत्यः क्षीणरक्तो गमिष्यति ॥ ५४ ॥ भक्ष्यमाणास्त्वया चोग्रान् चोत्पत्स्यंति चापरे ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा तां ततो देवी शूलेना
 भिजघानतम् ॥ मुखेन काली जगृहे रक्तबीजस्य शोणितम् ॥ ५५ ॥

एवमनेन प्रकारेण एष रक्तबीजः क्षीणरक्तः सन् भक्षयं नाशं परासुतांगमिष्यति प्राप्स्यति ॥ रक्तबीजरक्तजाः दैत्याः किं करिष्यंतीत्यत आह ॥ हेचामुंडे अपरे च ये रक्तबी
 जरक्तजामहासुरा उग्रा अतिरौद्राः संतितेऽपि च त्वया भक्ष्यमाणाः संतः पुनर्नैवोत्पत्स्यंति ॥ पदगतौ अनुदात्ते च्वादात्मने पदी ॥ चक्षिडोऽङ्कितकरणादनुदात्ते च्चानिमि
 तात्मने पदस्यानित्यत्वमवसीयत इति परस्मैपदं भवति ॥ अन्यथोत्पत्स्यंते इत्येव स्यात् ॥ ५४ ॥ इत्युक्तप्रकारेण चंडिका देवी विजिगीषुः सती तां काली इत्थं कुर्वीति
 उक्त्वा तं रक्तबीजं शूलेन एकाग्रलोहदंडेन त्रिशूलेन वाभिमुख्येन उरसि जघान ॥ काली च मुखेन रक्तबीजस्य शोणितं जगृहे अभूमिष्ठमंतरिक्षे जग्राह अपि बत ॥ ५५ ॥

शां० टी०

अ० ८

॥ ७२ ॥

तत्ररणे देव्या शूले प्रयुक्ते सति ततो नंतरमसौ रक्तबीजः मदीया चंडिका देवी भिजघान ॥ अथ महापातमंतरमसौ गदापातः अस्याः देव्याः अल्पकामपिवेदनां चक्रेने

तत्र रणे देव्याशूले प्रयुक्ते सति ततो नंतरं सौरक्तबीजः गदया चंडिकादेवीमाजघान अथ गदापातानंतरं सौगदापातः अस्याः देव्याः अल्पकामपिवेदनां चक्रेन
वचकार देव्याः परमानन्दब्रह्मत्वाद्दुःखलेशोपिकुत इति भावः ॥ आडोयमहन इत्यात्मनेपदमकर्मकादेव भवति ॥ अन्यथा आजग्राह इति स्यात् ॥ वेदनापीडनं
बाधाव्यथनं दुःखनं व्यथा ॥ ५६ ॥ चंडिकादेव्याश्चैराहतस्य तस्य रक्तबीजस्य देहात् यतो यतः यच्च यच्च बहुशोणितं सुस्नावत तस्तच्च तच्च शोणितं कर्मचामुंडाका
लीविस्तीर्णीकृतेन वदनेन संप्रतीच्छति जगृहे पपाविति भावः ॥ यतस्तत इत्याद्यादित्वात्तस्यिथायोगम् ॥ यद्वा तस्य देहात्सकाशाद्यतो यतो द्वारतो द्वारात् सुस्नावत
स्ततो द्वारात्सकाशात्स्ववक्त्रेण प्रतीच्छति स्मचामुं डेत्यर्थः ॥ तद्वक्त्रेणेति पाठे तेन विस्तारितेन वक्त्रेणेत्यर्थः ॥ यतस्तत इत्यर्थप्रतिकेचिद्व्याचख्युः ॥ इतस्तत
ततो सावाजघानाथ गदया तत्र चंडिकाम् ॥ न चास्यावेदनां चक्रे गदापातो लपिकामपि ॥ ५६ ॥ तस्याहतस्य देहात्तु बहु सुस्नावशोणितम् ॥
यतस्ततस्ववक्त्रेण चामुंडा संप्रतीच्छति ॥ ५७ ॥ मुखे समुद्रताये स्यारक्तपातान्महासुराः ॥ तांश्च खादाथ चामुंडा पपौ तस्य च शोणितम् ॥ ५८ ॥
देवीशूलेन चक्रेण बाणैरसिभिरिष्टिभिः ॥ जघान रक्तबीजं तं चामुंडा पीतशोणितम् ॥ ५९ ॥
इति कचित्पाठः ॥ ५७ ॥ अस्याः काल्यामुखे रक्तपाताद्रक्तबीजरुधिरपतनात्समुद्रताः समुत्पन्ना ये महासुरास्तान् चामुंडा काली च खाद ॥ अथ तस्य रक्तबीज
स्य शोणितं च पपौ ॥ ५८ ॥ देवीचंडिकाशूलेन चक्रेण । कचिद्वक्त्रेणेति पाठः । बाणैः असिभिः खड्गैः रिष्टिभिः खड्गप्रभैस्तं रक्तबीजं जघान ॥ कीदृशम् । चा
मुंडया पीतं शोणितं यस्य तम् ॥ ननु बाणबाहुल्यं युक्तमेव ॥ अभिबाहुल्यं किमर्थमुच्यते ॥ असि कृतप्रहारा असय इत्युच्यंते ॥ एवमिष्टयोपि ॥ असिभिरि
ष्टिभिरित्यत्र सलोपे छांदसत्वम् ॥ यद्वा रोरीतिरेफलोपे ढूलोपे पूर्वस्य दीर्घाण इति दीर्घाभावश्छांदसः ॥ ऋष्टिभिरिति पाठेपि सलोपसमाधानं छांदसं ज्ञेयम् ॥ यद्वा
याष्टिभिरिति विवक्षायां संप्रसारणपूर्वरूपत्वे इष्टिभिः यष्टिभिरित्यर्थः ॥ तथा च संधिर्युक्त एव ॥ ५९ ॥

दु० स०

॥ ७३ ॥

हेमहीपालसुरथ देव्याः शस्त्रसंहतितः शस्त्रसमूहाद्धेतोः हतस्ताडितः । यद्वा आद्यादित्वात्तसिः ॥ शस्त्रसंहत्याहतः ॥ यद्वा शस्त्रसंहतिमेत्यहतः ॥ कर्मणिल्य
 बलोपेपंचमी ॥ चामुण्डया निःशेषपीतत्वात् नीरक्तश्च सनूरक्तबीजः मर्तुमहीपृष्ठे भूमेरुपरिपपात ॥ शस्त्रसंघसमाहत इति पाठे सप्तम्यां जनेर्दः अन्येष्वपि दृश्यत
 इत्यपिशब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः ॥ तेन धात्वंतरादपि डो भवतिकारकांतरेपि चेतित्वनात् । शस्त्राणिसंहतिसमाहरति राशीकरोति शस्त्रसंहतिः युद्धं तेन समा
 हतः ॥ शस्त्रसंघसमाहत इत्यन्वयपाठः ॥ संघसार्थो तु जंतुभिरित्यभिधानात् प्राण्यारब्धः समूहः संघः ॥ यद्वा मेघसंघवदुपचारात् संघ इव संघः शस्त्राणां संघः स
 मूहः ॥ शस्त्राणि जंतुवच्चेष्टंते ॥ ६० ॥ हेनृप सुरथ दत्तावधानः शृणु ॥ ततो रक्तबीजवधानंतरं त्रेप्राग्विषण्णाः त्रिदशाः देवाः संप्रति अतुलमसदृशमपरिमितं
 हर्षमवापुः ॥ अथ च तेषां रक्तबीजादिदैत्यानामसृङ्मदोद्धतः रुधिरपानमदोत्कटः ॥ अतएव मत्तः मदघूर्णितः मातृणां ब्रह्माण्यादीनां गणः समूहः आनंदतः ननर्त्तन्
 सपपातमहीपृष्ठे शस्त्रसंहतितोहतः ॥ नीरक्तश्च महीपालरक्तबीजो महासुरः ॥ ६० ॥ ततस्ते हर्षमतुलमवापुस्त्रिदशानृप ॥ तेषां मातृ
 गणो मत्तो ननर्त्ताऽसृङ्मदोद्धतः ॥ ६१ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये रक्तबीजवधो नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 ॥ राजोवाच ॥ ॥ विचित्रमिदमाख्यातं भगवन्भवतामम ॥ देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितम् ॥ १ ॥
 त्यतिस्म ॥ एतेन युद्धावसाने वीरपानं सूचितम् ॥ वीरपानं तु यत्पानं वृत्तेभाविनिवारणे ॥ रुधिरासृग्लोहितास्त्ररक्तक्षतजशोणितम् ॥ ६१ ॥ ॥ इति मा
 र्कण्डेयपुराणे श्रीराजाधिराजतो मरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां रक्तबीजवधोऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ हे भगवन्
 हे सुमेधो महर्षे हे अमम ममतारहित भवता त्वयाममसुरथस्य शृण्वतः रक्तबीजवधाश्रितं तद्वधविषयं विचित्रमद्भुतमिदं देव्याश्चरितस्य माहात्म्यं महात्मता
 आख्यातं कथितम् रक्तबीजवधस्तेन वाश्रितम् ॥ यद्वा रक्तबीजवधेन एनविष्णुनाश्रितमाश्रितं रक्तबीजवधेन दुष्करेण संतुष्टेन विष्णुना अहो इदमद्भुत
 मिति श्लाघितमित्यर्थः ॥ यद्वा आकारस्तुपितामहः ॥ आब्रह्मणाश्रितम् ॥ आहतंस्तुतमित्यर्थः ॥ रक्तबीजवधोश्रितमिति पाठे ॥ आब्रह्माः

शा० टी

अ० ९

॥ ७३ ॥

विष्णुः उकारस्तुमहेश्वरः एषां समाहारद्वंद्वैकवद्भावो

॥ ००-०. In the original text, the word 'संघ' is written in Devanagari script.

ललनासहाऽऽहुः ओ इति प्रातिपदिकम् ॥

हस्वोऽनुपसंकेपः

विष्णुः उकारस्तु महेश्वरः एषां समाहारद्वन्द्वैकवद्भावौ ॥ द्वयोराद्ययोः संधौ सवर्णदीर्घः ॥ तत उना सहा ऽऽद्गुणः ओङ् इति प्रातिपदिकम् ॥ हस्वो नपुंसके प्रा
तिपदिकस्य ॥ उना श्रितमुश्रितम् ॥ रक्तबीजवधेनातिदुःसाध्येन लीलाया देव्या कृतेन संतुष्यता उना ब्रह्मविष्णुरुद्रेण श्रितमादृतम् ॥ १ ॥ हे सुमेधः ऋषे देव्या
रक्तबीजे निपातिते सत्यतिकोपनः शुम्भो निशुम्भश्च भूयः अत्यधिकं च ॥ भूयः पुनः यत्कर्म संग्रामलक्षणं कार्यं चकार तदहं सुरथो भूयोधिकं यथा स्यात् तथा श्रोतु
मिच्छामि ॥ पुरुहं पुरुभूयिष्ठं स्फिरं भूयश्च भूरि च ॥ २ ॥ हे राजन् देव्यारक्तबीजे निपातिते सति ततो न्येषु च दानवेषु देव्या हतेषु सत्सु शुभासुरो निशुम्भश्चासुरः अतुलमनुप
मम मर्यादिकोपं क्रोधं चकार ॥ अभ्यामर्दसमाधात संग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ आह्वयं तत्र स्पर्द्धयेत्याहवः ॥ देव्याहन्यमानं हतं महासैन्यं विलोक्याथ अमर्षं क्रोध
भूयश्चेच्छाम्यहं श्रोतुं रक्तबीजे निपातिते ॥ चकार शुंभो यत्कर्म निशुंभश्चातिकोपनः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चकार कोपमतुलं रक्तबीजे निपा
तिते ॥ शुंभासुरो निशुंभश्च हतेष्वन्येषु चाहवे ॥ ३ ॥ हन्यमानं महासैन्यं विलोक्यामर्षमुद्रमन् ॥ अभ्यधावन्निशुंभोथ मुख्ययासुरसेनया
॥ ४ ॥ तस्याग्रतस्तथा पृष्ठे पार्श्वयोश्च महासुराः ॥ संदष्टौष्ठपुटाः क्रुद्धा हंतुं देवीमुपाययुः ॥ ५ ॥
मुद्रमन् उद्गिरन् क्रोधाविष्टः सन् ॥ उद्बहन्नि ति पाठे धारयन् सन् निशुम्भः मुख्ययानिजया असुरसेनया आसुर्यासेना तया सहाभ्यधावत् ॥ हन्यमानं वर्तमान
सामीप्ये वर्तमानवद्वे तिलटः कर्मणि शानच् ॥ यद्यप्युद्बहनं पाणिपीडनं तथापि धात्वनेकार्थतया धारणमर्थः ॥ अन्यथा सदृशीमुद्बहेत्कन्यामिति वदुद्बहनं पाणिपी
डनं स्यात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्य निशुम्भाग्रतः पुरस्तात् तथा पृष्ठे पार्श्वयोर्वामदक्षिणभागयोः वर्तमानाः महासुराः संदष्टौष्ठपुटाः रोषदष्टाधरौष्ठाः संतः देवीं हंतु
मुपाययुः उपसमीपमाजग्मुः ॥ उत्तरौष्ठापेक्षया त्रयोषप्रकरणादोष्ठोऽधरो विवक्षितः ॥ अन्यथा ऽभिधाने ओष्ठशब्दो धरपर्याय एव ॥ अधरशब्दोऽप्योष्ठपर्याय एव
॥ यदाहुः ॥ ओष्ठाधरौ तुरदनच्छदौ दशनवाससी इति ॥ ओष्ठमात्रे धरः स्मृत इति च ॥ ओष्ठशब्देन परस्य संसक्तपिधानं वस्तु उच्यते ॥ ओष्ठः पुट इव ओष्ठपुटः
संदष्ट ओष्ठपुटौ यैस्ते ॥ पुटसंश्लेषणे ॥ पुट्यते संश्लिष्यते पुटः ॥ ५ ॥

৯০৮০

॥ ७४ ॥

स्ववलैर्वृतः स्वैरात्मीयैः सैन्यैर्वेष्टितः महावीर्यः महाप्रभावः शूरः शुम्भोऽपि प्रथमं मातृभिर्ब्रह्मण्यादिभिः समं युद्धं कृत्वा अथ कोपात् क्रोधावेशाच्चण्डिकां देवीं निहतुमा
जगाम ॥ शुम्भो न जानाति चण्डिका भगवती हंतुं न शक्येति भावमावेदयितुं कोपादित्युक्तम् ॥ ६ ॥ ततो नंतरं तयो रतीवात्यर्थमुग्रं रौद्रं शराणां वर्षं वृष्टिं वर्षतोः शुम्भनि
शुम्भयोः ॥ देव्या सह युद्धमासीत् ॥ कयोरिव वर्षतोः मेघयोरिव ॥ यथामेघौ पृथग्भूतौ वर्षतः वृष्टिधाराः ॥ ७ ॥ तथा ताभ्यां शुम्भनिशुम्भाभ्यामस्ताक्षि
प्तान् प्रेरितान् शरान् बाणान् चण्डिका देवी स्वैः शराणामुत्करैः पुंजैः ॥ यद्वा स्वेषामात्मीयानां शराणामुत्करैः ॥ स्वस्याः आत्मनः शराणामुत्करैर्वा ॥ सर्वनाम्नो वृत्तिमा
त्रे पुंवद्भावः ॥ स्यान्निकायः पुंजराशीतूत्करः कूटमस्त्रियाम् ॥ कृविक्षेपे उत्कीर्णते उत्कराः ॥ कर्मणि ऋदोरप् ॥ स्तोमैः चिच्छेदस्वडयामास ॥ अथ च सा तावसु
रौ शुम्भनिशुम्भावपि कर्मभूतौ अंगेषु तदीयेषु प्रत्यंगं प्रतिरोमकूपं शस्त्रौ वैर्बाणाद्यायुधव्यूहैस्ताडयामास ॥ ८ ॥ निशुम्भः निशितं तं क्षिणं खड्गं मंडलाग्रं सुप्रभं प्रभामडल
आजगाम महावीर्यः शुंभोऽपि स्ववलैर्वृतः ॥ निहतुं चण्डिकां कोपात् कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ६ ॥ ततो युद्धमतीवासीद् देव्याः शुंभनिशुंभयोः ॥
शरवर्षमतीवो ग्रं मेघयोरिव वर्षतोः ॥ ७ ॥ चिच्छेदास्ताश्चरान्स्ताभ्यां चण्डिका स्वशरोत्करैः ॥ ताडयामास चांगेषु शस्त्रौ वैरसुरेश्वरौ ॥ ८ ॥
निशुंभो निशितं खड्गं चर्मचादाय सुप्रभम् ॥ अताडयन्मूर्ध्नि सिंहं देव्या वाहनमुत्तमम् ॥ ९ ॥ ताडिते वाहने देवी क्षुरप्रेणासिमुत्तमम् ॥
निशुंभस्याशुचिच्छेदचर्मचाप्यष्टचंद्रकम् ॥ १० ॥

भास्वरंचर्मचफलकमादायगृहीत्वादेव्याऽत्तमंश्रेष्ठंवाहनंसिंहंमूर्ध्निमस्तकेअताडयत् ॥ तडआघातेचुरादिः ॥ निशितंक्षुण्णतंतैजितमितियावत् ॥ सुप्रभामि
तिखड्गस्यविशेषणंचर्मणश्च ॥ संभवेव्यभिचारेचस्याद्विशेषणमर्थवत् ॥ ९ ॥ निशुम्भेनवाहनेसिंहेताडितेसतिदेवीचंडिकाक्षुरप्रेणक्षुरंप्रात्याकारेणपूरयति
मुखेनानुकरोतिक्षुरप्रोवाणविशेषः ॥ तेननिशुंभस्यउत्तमंश्रेष्ठमासिंखड्गंचिच्छेद ॥ आश्रविलंबेनाष्टचंद्रकंचतेनैवक्षुरप्रेणचिच्छेदैकप्रयत्नेनअसिंचर्मचविदार
यामासेत्यर्थः अष्टौचंद्रायस्मिस्तदष्टचंद्रकंलिखिताष्टचंद्रकमित्यर्थः ॥ यद्वा अष्टःव्याप्तःचंद्रःकर्पूरोयस्मिन्विलितोस्तितदष्टचंद्रकम् ॥ अशूव्याप्तौकर्त्तरिक्तः ॥

शां०टी०

अ०९

॥ ७४ ॥

यद्वा अष्टौचंद्रांश्चित्रितान् कायति अष्टचंद्रकम् ॥ अष्टनिचेंद्राणि सप्तमाहारेष्टपदं तस्मिन् यत्प्राप्तं तद्वत्वेनालिखितं कथयत्यष्टचंद्रकम् ॥ कपूरश्चंद्रसंज्ञकः ॥ १० ॥

यद्वा अष्टौ चंद्रांश्चित्रितान् कायति अष्टचंद्रकम् ॥ अष्टानां चंद्राणां समाहारोष्टचंद्रंतत्कायत्यात्मलक्ष्यत्वेनालिखितं कथयत्यष्टचंद्रकम् ॥ कर्पूरश्चंद्रसंज्ञकः ॥ १० ॥
 देव्याचर्मणिद्विधाकृतेखड्गे चच्छिन्नेद्विधाकृतेसतिनिशुंभोसुरः देवीप्रतिशक्तिमायुधविशेषं चिक्षेपयुयुजे ॥ देवीअभिमुखागतांतामप्यस्यनिशुंभस्यशक्तिंचके
 णद्विधाचक्रेचिच्छेद ॥ नकेवलंतद्वयमेवअपितुतदीयांशक्तिमपिचिच्छेद ॥ ११ ॥ अथानंतरंकोपेनाध्मातःकोपाविष्टःकोपाध्मातःकोपाग्रियुक्तः निशुंभः
 दानवःदेवीमुद्दिश्यशूलंजग्राहप्रयुयुजेइत्यर्थः ॥ अथदेवीमुखमायांतंतंचापिशूलंमुष्टिपातेनमुष्टेःप्रहारेणअचूर्णयत् ॥ सत्यापपाशसूत्रेणअवध्वंसनेचूर्णप्राति
 पदिकाणिच ॥ अवध्वंसितवतीत्यर्थः ॥ अथवाचूर्णप्रेरणसंप्रेरणयोः चुरादिः ॥ शूलंपुंस्यपि ॥ ध्माशब्दाग्निसंयोगयोः कोपेनाध्मातः अग्निदीपितः ॥ कर्म
 णिक्तः ॥ स्त्रीपुंसयोः स्मृतोमुष्टिः ॥ १२ ॥ अथसोपिनिशुंभोपिगदामादायगृहीत्वाचंडिकांप्रतिचिक्षेप ॥ सापिनिशुंभप्रेरितागदादेव्याकर्तृभूतयात्रिशूलेनाग्नि
 छिन्नेचर्मणिखड्गेचशक्तिंचिक्षेपसोसुरः ॥ तामप्यस्यद्विधाचक्रेचक्रेणाभिमुखागताम् ॥ ११ ॥ कोपाध्मातोनिशुंभोथशूलंजग्राहदानवः ॥
 आयांतंमुष्टिपातेनदेवीतच्चाप्यचूर्णयत् ॥ १२ ॥ अथादायगदांसोपिचिक्षेपचंडिकांप्रति ॥ सापिदेव्यास्त्रिशूलेनभिन्नाभस्मत्वमागता ॥ १३ ॥
 बीजगर्भेणकरणेनभिन्नाविदारितासतीभस्मत्वमागताभस्मीबभूवेत्यर्थः ॥ आविव्याधगदांसोपीतिपाठे सोपिनिशुंभोपिचंडिकांप्रतिगदांचिक्षेपआविव्याध त
 तश्चयदिगदयादेवीं विव्याधनिशुंभस्तर्हिदेवीप्रयुक्तत्रिशूलेनभस्मीकरणवर्णनं निशुंभप्रयुक्तगदायाःविफलंस्यात् ॥ देव्याउत्कर्षाभावात् ॥ देवीविषयंव्यधनं
 गदायामेवेति ॥ त्रिशूलेनगदायाभस्मतास्तुमावाभूत् कितयाकृतंस्यात् ॥ पाटच्चरलुटितवेश्मनियामिकजागरणसंतत्यापिवाकिंरुतंस्यादिति ॥ कचिदाविध्याथ
 गदांसोपीतिपाठः ॥ आविध्यभ्रामयित्वेत्यर्थः ॥ अत्रापिपाठेगदांभ्रामयामासेत्यर्थाश्रयेनकिंचिद्बुध्यतिवैदुष्यमिष्यमाणार्थसिद्धेरितिचेन्मतमायुष्मतः ॥ मैवं
 मंस्थाः शब्दशक्तिस्वाभाव्यादाविद्धोमणिरित्यादौविध्यतिराड्पूर्वोपिताडनार्थएवप्रसिद्धोनतुजातुपरिभ्रमणवृत्तिरित्यलंविस्तरेण । प्रकृतमनुसरामः ॥ १३ ॥

दु० स०

॥ ७५ ॥

ततः गदायांभस्मीकृतायांतदनंतरंपरशुहस्तंपरश्वधपाणिमाभिमुखमायांतंतनिशुंभदेवीचण्डिकाबाणौघैः शरव्यूहैः आहत्यताडयित्वाभूतलेऽवनितलेऽपातयत् प्रभंशयामास ॥ निशुंभोमूच्छ्राप्रापितोनतावन्मारितोस्तीदानीमग्रे ततोनिशुम्भःसंप्राप्यचेतनामात्तकार्मुकइतिश्रवणात् ॥ १४ ॥ तस्मिन्भीमविक्रमेघोरपराक्रमेनिशुंभेभ्रातरिभूमौनिपतितेमूर्च्छितेसतिभ्राताशुम्भः अतीवसंकुद्धः अतितरांक्रोधाविष्टः सन्नविक्रान्देवीहंतुंप्रययौ ॥ १५ ॥ तथातेनप्रकारेणतदातस्मिन्काले अत्युच्चैः रथस्थःरथारूढःसःशुंभःअत्युच्चैःगृहीतपरमायुधैःअतुलैरनुपमैःअष्टाभिर्भुजैर्बाहुभिः अशेषंकुत्स्ननभःआकाशमंड

ततःपरशुहस्तंतमायांतंदैत्यपुंगवम् ॥ आहत्यदेवीबाणौघैरपातयतभूतले ॥ १४ ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौनिशुंभेभीमविक्रमे ॥ आतर्यतीवसंकुद्धःप्रययौहंतुमंविकाम् ॥ १५ ॥ सरथस्थस्तथात्युच्चैर्गृहीतपरमायुधैः ॥ भुजैरष्टाभिरतुलैर्व्याप्याशेषंबभौनभः ॥ १६ ॥ समायांतंसमालोक्यदेवीशंखमवादयत् ॥ ज्याशब्दंचापिधनुषश्चकारातीवदुस्सहम् ॥ १७ ॥ पूरयामासककुभोनिजघंटास्वनेनच ॥ समस्तदैत्यसैन्यानांतेजोवधविधायिना ॥ १८ ॥

लंव्याप्याक्रम्यवभौशुशुभे ॥ १६ ॥ देवीचण्डिकातंशुम्भंसंमुखमायांतमागच्छंतं विलोक्यशंखमवादयत्पूरयामास ॥ किंच अतीवातितरांदुःसहंसोदुमशक्यं धनुषःज्यायाधनुरारोपेमौर्व्याःशब्दंटंकारस्वनंचकार ॥ शंखस्वनश्चापस्वनोयुद्धोत्साहंजनयति ॥ मौर्वीज्याशिंजिनीगुणः ॥ आरोपितज्यास्वनार्थधनुर्ग्रहणम् ॥ धनुःशब्दोर्द्ध्वादिवात्पुंनपुंसकलिङ्गः ॥ धनुर्वंशविवृद्धोपिनिर्गुणःकिंकरिष्यति ॥ दुःखेनसह्योदुःसहस्तम् ॥ स्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ १७ ॥ समस्तदैत्यसैन्यानांसकलासुरसेनानांतेजसांवधविनाशंविदधातिकरोतितेन ॥ यद्वा तेजसांवधस्यविधायः भावेद्यत् सोस्त्यस्यसतथोक्तः ॥ तेननिजघंटास्वनेच

शां० टी०

अ० ९

॥ ७५ ॥

ककुभोदशापिदिशःपूरयामाससंवर्द्धयामास ॥ पूर्याप्यायनोदिशः ॥ आप्यायनोदिशः हेतुमतिचेतिणिच् ॥ कासप्रत्ययादामन्त्रेलिटि ॥ स्वनेनचे

ककुभोदशापिदिशः पूरयामास संवर्द्धयामास ॥ पूरी आप्यायने दिवादिः ॥ आप्यायनं वृद्धिः हेतुमतिचेति णिच् ॥ कास्प्रत्ययादामन्त्रे लिटि ॥ स्वनेन चे
 तिचकारेण शंखज्यानिजघंटास्वनैः दिशः पूरयामासेत्येतदुक्तं स्वनत्रयं समुच्चीयते ॥ तेजः प्रभावे दीप्तौ च बले शुक्रेऽपि संसृतौ ॥ अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परे
 णयत् ॥ प्राणात्ययेऽप्यसहनंत तेजः समुदाहृतम् ॥ १८ ॥ ततः शंखादिस्वनानंतरं सिंहः केसरी त्याजिताः वर्जिताः इमानां गजानां महांतो मदायैस्तैस्तैः दूरीकृतम
 तेभ्यः पदप्रवाहैः । सिंहगर्जनश्रवणाद्गजाः खलु निर्मदाः स्युः । महानादैः महद्भिः कंठीरवस्यास्यनादैः कंठगर्जनैः गगनमाकाशं पूरयामास ॥ तथैव तैर्महानादैः गां
 पृथ्वीं पूरयामास ॥ तथैव दशदिशः पूरयामास ॥ क्वचित्तु गांतथोपदिशो दशोतिपाठः ॥ उपशब्द आधिक्ये पूरितं शंखज्याघंटानां नादापेक्षया सिंहनादोधिकः
 यतो सौगगनादिकं सर्वं पूरयामास ॥ १९ ॥ ततः सिंहनादानंतरं कालीचामुण्डा गगनमाकाशं समुत्पत्य गगनं क्षमामताडयत् ॥ कराभ्यां पाणिभ्यामाहतवती ॥
 ततः सिंहो महानादैस्त्याजितेभ्यो महामदैः ॥ पूरयामास गगनं गांतथैव दिशो दश ॥ १९ ॥ ततः काली समुत्पत्य गगनं क्षमामताडयत् ॥ क
 राभ्यां तन्निनादेन प्राक् स्वनास्तेति रोहिताः ॥ २० ॥ अट्टाट्टहासमशिवं शिवदूतीचकार ह ॥ तैः शब्दैरसुरास्त्रेभ्यः शुंभः कोपं परं ययौ ॥ २१ ॥
 यद्वा समुत्पत्योड्डीय गगनं क्षमां च द्यावापृथिव्यौ द्वेऽपि कराभ्यामताडयत् । ततः तन्निनादेन द्यावापृथिव्यां घातजनितध्वनिनाते प्राक् उक्ताः शंखज्याघंटसिंह
 स्वनाः तिरोहिता आच्छादिता आसन् ॥ अल्पो ध्वनिरधिकध्वनिनाहितिरोधीयते ॥ २० ॥ चंडिकाशरीरोत्पन्ना शिवदूती दैत्यानामशिवं कर्णकदुस्यात्तथा अट्टाट्ट
 हासमत्युच्चहासं चकार ॥ हप्रसिद्धम् ॥ तैरट्टाट्टहासजनितैः शब्दैर्ध्वनिभिः सुराः त्रेभ्यः ॥ त्रसु उद्वेगे ॥ उद्वेगमापुः ॥ एत्वाभ्यासलोपौ ॥ शुम्भस्तु परमधि
 कं कोपं ययौ प्राप ॥ अट्टा अतिक्रमहिंसनयोः ॥ अट्टनमट्टः अतिक्रम उल्लंघनम् ॥ शत्रूनुल्लंघ्यो ल्लंघ्यहसनमट्टाट्टहासः ॥ यद्वा अट्टेन नादेनातिक्रमेण हासः ॥
 अट्टाट्टहासः ॥ नित्यवीप्सयोरिति वीप्सायां द्विर्वचनम् ॥ कर्मधारयवदुत्तरेष्विति सुपोलोपः ॥ अट्टाट्टहासमिति पाठे अट्टाट्टहासः महाहासः शकंध्वादित्वात्पर

दु० स०

॥ ७६ ॥

रूपत्वं तम् ॥ यद्वा अद्वेष्वद्वेषुहिंसकेषुहासः ॥ यद्वा अद्वेष्वद्वेषुअतिक्रामत्स्वतिक्रामत्सुहासः ॥ इहकश्चित्त्वाह ॥ अद्वःशकटध्वनिरिति तन्न प्रमाणाभावात् ॥
 सएवाह अद्वोतिशयइति तच्चन वीप्सातो न्यत्रादृशब्दस्यकेवलस्यातिशयार्थतायांप्रयोगाभावात् ॥ यच्चोक्तंतेनैव अद्वःशकटातिशयार्थेऽपि तच्चपापा
 त्पापीयः प्रमाणानुपन्यासात् ॥ २१ ॥ हेशुम्भदुरात्मनृत्वंस्वदूतंप्रत्यक्षिपः तिष्ठतिष्ठमावयासीः तत्फलमद्यपश्ये ॥ किमतोनिष्ठुरालोपेनप्रयत्नोदिता (?)
 क्रियाकेवलमुत्तरमत्रेति । यदां विकदेवीव्याजहारतदातास्मिन्कालेआकाशसंस्थितैर्देवैराकाशस्थैः जयेत्यभिहितेजयशत्रूनभिभवेत्युक्तम् ॥ अथवा
 आजियुद्धं कुरुआजयेत्यर्थलेशो ज्ञेयः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिकोपेसंभवेवाद्विरुक्तिः ॥ २२ ॥ शुम्भेनागत्यदौकित्वाज्वालायातेजसातिभिषणायाशक्तिः मुक्ताप्रेरि
 ता साआयांतीसतीचंडिकायाकर्तृभूतयामहोल्कयासाधनीभूतयाशक्त्यानिरस्तानिवारिताभूत् ॥ वह्निकूटाभाअग्निपुंजकांतिः महोल्कयावृंहदगारकाष्ठज्वा
 दुरात्मंस्तिष्ठतिष्ठेतिव्याजहारांविकायदा ॥ तदाजयेत्यभिहितं देवैराकाशसंस्थितैः ॥ २२ ॥ शुम्भेनागत्ययाशक्तिर्मुक्ताज्वालातिभीषणा ॥
 आयांतीवह्निकूटाभासानिरस्तामहोल्कया ॥ २३ ॥ सिंहनादेनशुंभस्यव्याप्तलोकत्रयान्तरम् ॥ निर्घातनिःस्वनोघोरोजितवानवनीपते ॥ २४ ॥
 लयेत्यपिकश्चिदव्याख्यत् ॥ ज्वलदीप्तौ ॥ ज्वलितिकसंतेभ्योणः कर्त्तरि ॥ ज्वलतिज्वालाः ज्वालाच ॥ वह्नेर्द्वयोज्वालाकीलावर्चिर्हेतिः शिखास्त्रियाम् ॥
 मायानिश्चलयंत्रेषुकैतवानृतराशिषु ॥ अयोधनेशैलशृंगेसीरांगेकूटमस्त्रियाम् ॥ महत्युल्काज्वालायस्याः सामहोल्कानामशक्तिः चंडिकायाआयुधम् ॥
 निरस्तः प्रहितोयुक्तः प्रेरितः क्षिप्तउज्जितः ॥ विसृष्टोदवितोदूरीकृतोबाणादिमोक्षणे ॥ २३ ॥ हेअवनीपतेसुरथ ॥ यद्यपिशुंभस्यसिंहनादेनकंठगर्जनेन
 लोकत्रयांतरंव्याप्तमजनिष्ट तथापिसजितवान् शुम्भकृतसिंहनादमतिमहत्तरमपितत्सैनिकनिर्घातनिःस्वनएवततोप्यधिकतमत्वात्तमभिभूतवानितिभावः ॥
 निर्हणनंनिश्चितोघातः मारणंनिर्घातः तस्यनिःस्वनः शब्दः यः खलुदेवींप्रतिशुम्भसैनिकैः समरेरसावेशतः कंठतः कथितः ॥ तानिर्जहिनिर्जहिमारयमारयेति

शां० टी०

अ० ९

॥ ७६ ॥

शब्दः समभूत् सनिर्घातानिस्वनोत्रविवक्षितः ॥ अथवानिश्चयेनघ्नंतिशत्रूनेभिरितिनिर्घाताः खड्गाद्यायुधसमूहास्तेषांनिस्वनःपरस्पराहतिजनितोऽध्वनिः ॥
 अथवा आकस्मिकएवगगनादत्यायतः ज्योतिःपातोयः सनिर्घातः सनिर्घोषः तस्ययः स्यान्निस्वनो घोरःभयंकरः निर्घातानिस्वनइवशुम्भस्यपात
 इवोत्पातः ॥ अतएवमसुरंजितवान्जिगाय ॥ शुंभो जितवान् प्रकाशप्रकर्षमप्राप्यननाशेत्यर्थः ॥ महाध्वनिर्घावापृथिवीव्यापी निर्धनगगनतःपतति
 यउत्पातोन्तर्हकरः सनिर्घातः ॥ पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ अथवायस्यप्रथमतः सिंहनादेनलोकत्रयंव्याप्तंसशुम्भः पश्चान्निर्घातस्यदानवनाशकारिणउत्पात
 रूपस्यैवनिर्गतोस्वनोयस्यसनिर्घातानिस्वनः ॥ अघेनपापेनव्याप्तमुरः प्रधानमंगतेनउपलक्षितः सन्अजितवान्अभिभूतवान्देवीमितिशेषः ॥ यद्वा येनसिंह
 स्यदेवीवाहनस्यनादेनकंठगर्जनेनलोकत्रयंव्याप्तं सएवजितवान्सन्लोकेषूत्कृष्टः सन्शुम्भस्यघोरः निर्घातानिःस्वनः बभूव ॥ महोत्पातःपापात्मनामनभ्युदय

शुंभमुक्ताञ्छरान्देवीशुंभस्तत्प्रहिताञ्छरान् ॥ चिच्छेदस्वशरैरुग्रैःशतशोथसहस्रशः ॥ २५ ॥

ततःसाचण्डिकाक्रुद्धाशूलेनाभिजघानतम् ॥ सतदाभिहतोभूमौमूर्च्छितोनिपपातह ॥ २६ ॥

कारीत्याहुः ॥ २४ ॥ अथदेवीउग्रैःस्वशरैः आत्मबाणैः शतशः शतंशतं सहस्रशः सहस्रंसहस्रंशुम्भमुक्तान्शरान्चिच्छेद ॥ शरान्स्वशरैरितिचउभय
 विशेषणंयथायोगंद्रष्टव्यम् अथशुम्भश्चउग्रैः स्वशरैस्तत्प्रहितान्तयादेव्याप्रहितान् प्रेरितानुग्रान्शतशःशतंशतंशरान्चिच्छेद चिच्छेदचेतिसमत्वम
 नयोस्तावदित्यर्थः ॥ २५ ॥ साचण्डिकादेवीततः शुम्भेनसमरसाम्यतः तदसहमानातएवक्रुद्धासतीतंशुम्भंदैत्यंशूलेनायुधेनाभिजघान ॥ शुम्भः
 तदातस्मिन्कालेनिहतः ॥ यद्वा तदानिहतस्तयादेव्याआनिहतआसमंतान्नितरांहतःअतएवमूर्च्छितःसन्भूमौनिपपात ॥ मूर्च्छासंजातास्यमूर्च्छितः सतदा
 हतइतितुच्छेदेदेव्याशूलेननिहतःसशुम्भःअनिहतःननिहतःनमारितःनपरासूक्तः ॥ किंतर्हिमूर्च्छितःसन्भूमौनिपपातेत्यर्थः ॥ २६ ॥

दु०स०

॥ ७७ ॥

ततः परशुहस्तामित्यत्र प्राक्निशुम्भं देवीभूतलेऽपातयदित्युक्तं ततस्तस्य पुनरुज्जीवनपूर्वकं संग्रामं प्रस्तोतुमाहर्षिः ॥ ततः भूतले पतनादनंतरम् ॥ यद्वा ततः शुम्भे मूर्च्छिते सति निशुम्भः प्राङ्मूर्च्छितः पश्चाच्चेतनां संज्ञां प्राप्य आत्तकार्मुकः गृहीतशरासनः सन्नशरैर्देवीं चण्डिकां तथा कालीं चामुण्डां केसरिणं सिंहं च आजवान् ॥ आङ्गो यमहन इत्यात्मनेपदविधावकर्मकाधिकारात्सकर्मकत्वे तु नात्मनेपदम् ॥ आजग्रे विषमविलोचनस्य वक्ष इत्यत्र तु स्वांगकर्मकाच्चेति वक्तव्यात्मनेपदं वक्षसेत्यध्याहृत्य विषमविलोचनस्य वक्षसा सह संगत्यार्जुनः स्ववक्षः जग्रे इत्यर्थः ॥ यद्वा विषमविलोचनस्य समीपो भूत्वा र्जुनः स्ववक्षः आजग्रे आस्फोटितवानित्यर्थः ॥ २७ ॥ दितेर्जातो दितिजः असुरः दनोर्जातादनुजास्तेषमीश्वरः स निशुम्भो मायावापुनश्च बाहूनामयुतं दशसहस्रीं कृत्वा अयुतबाहुर्भूत्वा चक्राणामायुधानामयुतेन दशसहस्रया ततो निशुम्भः संग्राप्य चेतनामात्तकार्मुकः ॥ आजवानशरैर्देवीं कालीं केसरिणं तथा ॥ २७ ॥ पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं दनुजेश्वरः ॥ चक्रायुधेन दितिजं हृच्छादयामास चण्डिकाम् ॥ २८ ॥ ततो भगवती क्रुद्धा दुर्गा दुर्गातिनाशिनी ॥ चिच्छेद तानि चक्राणि स्वशरैः सायकांश्च तान् ॥ २९ ॥ ततो निशुम्भो वेगेन गदामादाय चण्डिकाम् ॥ अभ्यधावत वै हंतुं दैत्यसेनासमावृतः ॥ ३० ॥ चण्डिकां छादयामास छदसं वरणे ताडयामासेत्यर्थः ॥ रथांगायुधसैन्येषु चक्रं राष्ट्रसमूहयोः ॥ २९ ॥ ततो नंतरं दुर्गातिनाशिनी दुरुत्तरदुःखदावनी ॥ भगवती दुर्गा चण्डिका देवी क्रुद्धा सती स्वबाणैस्तानि शुम्भेन प्रेरितानि निचक्राणि चिच्छेद ॥ किंच निशुम्भप्रहितान् सायकानाशुगांश्च चिच्छेद ॥ दुर्गा गहनाकृतिरार्तिः पीडाता नाशयंती मुदुरोरधिकरणे चेति गमेर्ढः ॥ आर्तिः पीडाधनुः कोट्योः ॥ शरेखङ्गे च सायकः ॥ षोडशं तं कर्मणि स्यति अंतं करोति सायकः ॥ २९ ॥ ततः चक्राशुगभंजनतः निशुम्भः वेगेन गदामादाय गृहीत्वा दैत्यानां सैन्यैः समावृतः परिवृतः सन्न चण्डिकां हंतुं ताडयितुमभ्यधावत ॥ धावुगतिशुद्ध्योः स्वरितेत्वा लृङ् आत्मनेपदम् ॥ जवाहवयोर्वेगः ॥ ३० ॥

शां० टी०

अ० ९

॥ ७७ ॥

आपतत आद्रवत एव आगच्छत एव आपतन समसमय एव तस्य निशुम्भस्य गदा चण्डिका देवी शितधारेण तीक्ष्णधारेण खड्गेन मण्डलाग्रेण आशुशीघ्रं चिच्छेद ॥

आपततआद्रवतएवआगच्छतएवआपतनसमसमयएवतस्यनिशुम्भस्यगदांचण्डिकादेवी शितधारेणतीक्ष्णधारेण खड्गेनमण्डलाग्रेणआशुशीघ्रांचिच्छेद ॥
 ततश्चसशुम्भःभग्नगदायुधःशूलमायुधंसमाददेजग्राह ॥ शूलंगृहीत्वाचण्डिकांहंतुमाडुढौकेइतिभावः ॥ शितेनिशितेद्वेधारेयस्यसशितधारः समाददे ॥ आ
 डोदोनास्यविहरणेआत्मनेपदम् ॥ यद्वा जित्वादात्मनेपदम् ॥ ३१ ॥ चंडिकादेवीअमरार्दनम् ॥ अर्द्धहिंसायांचुरादिः ॥ अर्द्धयतेहिनस्तिअर्दनःनंघादित्वा
 ह्ययुः ॥ योरनोणिलोपश्च ॥ अमराणामर्दनस्तंशूलहस्तंनिशुम्भमायांतमागच्छंतंवीक्ष्यवेगेनसंभमेणस्वेनयथास्यात्तथाआविद्धेनउत्क्षितेनागृहीतेनवाशूले
 नायुधेनहृदिवक्षसिविव्याधताडयामास ॥ व्यधताडने ॥ लिट्यभ्यासस्योभयेषांसम्प्रसारणम् । आविध्येत्युक्तेपि ग्रहिज्यादिनासंप्रसारणम् ॥ हृदीतिप्रकरणा
 तस्यापततएवाशुगदांचिच्छेदचंडिका ॥ खड्गेनशितधारेणसचशूलंसमाददे ॥ ३१ ॥ शूलहस्तंसमायांतंनिशुंभममरार्दनम् ॥ हृदि
 विव्याधशूलेनवेगाविद्धेनचंडिका ॥ ३२ ॥ भिन्नस्यतस्यशूलेनहृदयाग्निःसृतोपरः ॥ महाबलमहावीर्यस्तिष्ठेतिपुरुषोवदन् ॥ ३३ ॥
 तस्यनिष्क्रामतोदेवीप्रहस्यस्वनवत्ततः ॥ शिरश्चिच्छेदखड्गेनततोसावपतद्भुवि ॥ ३४ ॥
 निशुम्भस्येतिगम्यते ॥ क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकोत्रार्थःप्रदर्शितः ॥ प्रयोगतोनुवर्तव्याअनेकार्थाहिधातवः ॥ तेनआविध्येतिविवक्षितार्थसिद्धिः ॥ ३२ ॥
 देव्याशूलेनभिन्नस्यविद्धस्यतस्यनिशुम्भस्यहृदयाद्वक्षसःसकाशान्महाबलःमहाप्राणसमर्थःमहावीर्यःमहत्तरवीरकर्मदेवींप्रतिष्ठेतिवदन् अतःक्रयास्यासिम
 दग्रतोयेतिभाषमाणःअपरःशूलिनःनिशुम्भादन्यःपुरुषःपुमान्निःसृतःनिरगात् ॥ अपरइतिदेहेभेदनंतुनिशुम्भरूपक्षेत्रज्ञत्वेन ॥ अतएवनपरःअपरइत्यर्थोनु
 संधेयः ॥ क्षेत्रज्ञआत्मापुरुषः ॥ पुरुषावात्ममानवौ ॥ ३३ ॥ ततइतिच्छेदः खड्गेनततःअसौआपतदितिच्छेदः ॥ ततोऽनंतरंदेवीस्वनवदुच्चैस्तरांसशब्दंयथास्या
 त्थाप्रहस्येरेतिष्ठतिष्ठमायाशर्वाणीतन्मयीमायाभुपेत्यमामेवहंतुंपुनरुद्देष्यसिउदेहिपुनस्तर्हिप्रहरिष्यामीतिहसित्वातस्यनिष्क्रामतःपुरुषस्यप्राक्तननिशुम्भशरी

दु० स०

॥ ७८ ॥

रात्रिर्गच्छतः निशुम्भदैत्यावतारस्य शिरःमस्तकं खड्गेन चिच्छेद ॥ ततो सौतु निशुम्भो भूविरणक्षितौ अपतत् ॥ ३४ ॥ निशुम्भे मृते तदन्यांस्तदीयानसुरान् किंच
कारदेव्यतः परमित्यत आहर्षिः ॥ ततः निशुम्भपतनादनंतरम् ॥ यद्वा ततः निशुम्भादपरान् कानप्यसुरान् सिंहः देवीवाहनं पंचास्यः च खादन्नक्षयामास ॥ कथं भूतान्
उग्रान् रौद्रान् ॥ यद्वा उग्रदंष्ट्राभिः क्षुण्णाः संपिष्टाः शिरोधराग्रीवायेषां तैतान् शिरोधरः शिरोधिः ॥ धरतीति धरः पचाद्यच् शिरसोधरः ॥ शिरोधरतीति विग्रहे कर्म
ण्यण् (?) ततः सिंहभक्षितेभ्यो परांस्तानसुरान् कालीचामुण्डा च खाद ॥ तथापि सिंहकालीखादितशेषाः ये परेऽसुराः दैत्यास्तान् शिवदूती च खाद ॥ चंडिकाशरीरतो
निष्क्रान्ता शक्तिः शिवदूतीत्युच्यते ॥ उग्रमिति पाठे ॥ रौद्रं भयं करं यथास्यात् तथा दंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरानसुरान् सिंहः कालीशिवदूती च खादेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ केचिन्महा
ततः सिंहश्च खादोग्रदंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् ॥ असुरांस्तांस्तथा कालीशिवदूती तथा परान् ॥ ३६ ॥ कौमारीशक्तिर्निर्भिन्नाः केचिन्नेशुर्म
हासुराः ॥ ब्रह्माणीमंत्रपूतेन तोयेनान्ये निराकृताः ॥ ३६ ॥ माहेश्वरी त्रिशूलेन भिन्नाः पेतुस्तथा परे ॥ वाराही तुंडघातेन केचिच्चूर्णीकृता
भुवि ॥ ३७ ॥ खंडं खंडं च चक्रेण वैष्णव्यादानवाः कृताः ॥ वज्रेण चैद्रीहस्ताग्रविमुक्तेन तथा परे ॥ ३८ ॥
सुराः कौमार्याः शक्त्या आयुधेन निर्भिन्नास्ताडिताः संतः नेशुः ॥ णशू अदर्शने ॥ अत्यन्तादर्शनमत्रादर्शनं न पश्यंति स्म प्राणानित्याहुः ॥ अन्ये महासुराः ब्रह्माण्याः
शक्तेः मंत्रः गुप्तभाषणीयो वर्णमयो निगमागमाद्योपदेशगम्यः प्रणवादिः ॥ तेन पवित्रीकृतेन तोयेन वारिणानिराकृताः प्रमथादयस्ताः ॥ ३६ ॥ माहेश्वरस्येयं माहेश्व
री तस्याः शूलेन भिन्ना विदारिताः संतः अपरे दैत्याः रणभूमौ पेतुः पतंति स्म वराहस्य भगवतो विष्णोः शक्तिर्वाराही तस्यास्तुंडं वक्रं पोत्रं वक्राग्रं तेन कृतो घातस्ताडनं प्रहा
रः ॥ तेन केचिदसुराश्चूर्णिताः भुवि पेतुः ॥ ३७ ॥ विष्णोरियं वैष्णवी शक्तिर्देवता तथा चक्रेण वैष्णवायुधेन केचिद्दानवाः खंडं खंडं कृताः खंडवप्रकारं प्रापिताः
खंडीकृताः शकलीकृता इति यावत् ॥ प्रकारेण वचनस्येति द्विर्वचनम् ॥ खंडं खंडमिति पाठे कर्मधारयवदुत्तरेणैव कर्मधारयत्वातिदेशात् सुपोलुक् ॥ खंडसदृशाः

शां० टी०

अ० ९

॥ ७८ ॥

कृता इत्यर्थः ॥ प्रकारो भेदः सादृश्यं च । तदिह सादृश्यं गृह्यते ॥ न च वक्राग्रं वक्रं कृतं कर्मधारयवदित्यतिदेशोऽपि खंडाः कृता इति भावितव्यं पुंलिङ्गेन च ॥

कृताइत्यर्थः ॥ प्रकारोभेदः सादृश्यं च । तदिह सादृश्यं गृह्यते ॥ नन्वत्रदानवइत्येकवचने भवितव्यम् । कर्मधारयवदित्यतिदेशोऽपि खंडाः कृताइति भवितव्यं पुंलिङ्गेन च ॥
 अत्राहुः ॥ खंडशब्दस्य गुणवचनत्वाद्गुणमुक्तागुणिनियोवर्तते सगुणवचनइति गुणवचनस्य लक्षणम् ॥ तस्माद्गुणवचनः विशेषणं च भवति इति क्रियाविशेषणानां क-
 र्मत्वं न पुंसैकैकत्वं भवतीति वक्तव्यमिति न बहुवचननापि पुंलिङ्गमिति ॥ अन्ये त्वाहुः ॥ खंडखंडमिति च योगोऽयं चतुरक्षरइति ॥ इन्द्रस्य इयं शक्तिरैदीतस्याहस्ताग्रं
 तेन विमुक्तं प्रेरितं वज्रं तेन अपरेदानवाः विनेशुः विनष्टाः ॥ ३८ ॥ केचिदसुराः महाहवयुद्धं प्राप्य कर्मणिल्यब्लोपेपंचमी ॥ केचित्त्वसुराः महतः आहवात्सकाशा-
 च्छष्टाः पलाय्यगताः ॥ अपरे निशुम्भसैन्येऽवशिष्टा असुराः सर्वेऽपि काल्या चामुंडया चंडिकादेहिनिष्क्रान्ताः शिवदूतीतया मृगाधिपः देवीवाहनं सिंहः तेन च भक्षिताः
 केचिद्विनेशुरसुराः केचिन्नष्टामहाहवात् ॥ भक्षिताश्चापरे कालीशिवदूतीमृगाधिपैः ॥ ३९ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी
 माहात्म्ये निशुंभवधोनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ निशुंभं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्राणसंमितम् ॥ हन्यमानं बलं चैव शुंभः क्रुद्धो ब्रवीद्वचः ॥ १ ॥
 स्वादिताः । कर्मणिक्तः ॥ कालीचशिवदूतीमृगाधिपश्च ॥ चार्थे द्वंद्वः ॥ परवल्लिगंद्वंद्वतत्पुरुषयोः ॥ एवं निशुम्भो निशुम्भसैन्यं च देव्यासंग्रामे न्यपाति ॥ ३९ ॥
 ॥ इति मार्कण्डेये राजाधिराजतोमरांस्त्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां निशुंभवधोनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ अथ शुंभो
 दैत्येश्वरः प्राणसंमितं प्राणतुल्यं भ्रातरं निशुंभं दृष्ट्वा देव्यानिहतं बलं च सैन्यं हन्यमानम् । वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वेति कर्मणिलटः शानच् ॥ हतं दृष्ट्वा क्रुद्धः सन् देवीं
 वचनमब्रवीत् ॥ ब्रुविर्द्विकर्मकः ॥ देव्यानिशुंभो निपातितइति व्यपदेशमात्रमेतत् । सखलु मे प्राणभूतः सच निहतो हंत मे प्राणा एव हताः किमतः परमवशिष्टमिष्टमि-
 तिसूचयितुं प्राणसंमितमित्युक्तम् ॥ १ ॥

दु०स०
॥ ७९ ॥

शुभोदेवीमाह ॥ हेदुर्गेदुष्टेसर्वदानवनाशिनि ॥ सात्वंगर्वमहंकारंमावहमाआश्रय ॥ कस्माद्गर्वमाआवह ॥ बलावलेपात् ॥ अवलेपोत्रलेपनंलेपः सम्बंधःअवकृष्टआश्रितःसंबंधःअवलेपःबलस्यसामर्थ्यस्यावलेपात् ॥ अवलेपस्तुगर्वस्याल्लेपनेभूषणेपिच ॥ अत्रसम्बन्धार्थः ॥ गर्वार्थिगृह्यमात्रेबलावलेपाद्वलगर्वाद्गर्वमाआवहेत्यनेनान्वयेनविद्यागर्वाद्गर्वकरोतीतिवेदाधिक्यं दोषःस्यात् ॥ बलाद्गर्वमावहेत्येतावतैवनिराकांक्षत्वस्यसिद्धत्वादवलेपादित्यस्याधिकत्वेनवैध्यस्यस्यात् ॥ सात्वमित्युक्तं साकेत्याह ॥ यात्वमन्यासांब्रह्मण्यादीनांबलमाश्रित्यातिमानिनीसतीनितरामहंकारवतीसतीयुध्यसे तदित्थंकथमसित्वमतिमानिनीयदन्यबलेनयुध्यसेनतुस्वबलेनेतिशुम्भाभिप्रायः ॥ युध्यसेचेतिपाठेचशब्दः स्वव्याघातकतांसमुच्चिनोतिदेव्याः ॥ तथाहि त्वंबलस्यदर्पादौद्धत्याद्गर्वमाआवह अथचतेबलमेवनास्ति ॥ कुतस्तेबलावलेपःसंगतःबलंतुतदन्यदीयम् सैषातेव्याहतिः ॥ अन्यासांबलमाश्रित्ययुध्यसेचअतिमानिनीचेतियदन्यबलेनयुध्यसे कुतस्तेतर्ह्यतिमानिनित्वम् यद्यपिमानिनीत्वंकुतस्तेतर्हियोद्धुमन्यबलाश्रयणंयुज्यतेकर्तुंतस्मादस्माद्व्याघाताच्चतत्समुच्चयप्रसंगोभाभूदितिशुम्भाभिप्रायांतरम् बलावलेपादुष्टेत्वंमादुर्गेगर्वमावह ॥ अन्यासांबलमाश्रित्ययुध्यसेयातिमानिनी ॥ २ ॥

अतिमानिनिइतिसंबुद्धयंतत्वपाठेतुसोलुंठमेतत् ॥ त्वंखल्वखिलैरपिशूरमानिभिर्मुख्याक्रियसे ॥ अथतर्हिकथंत्वमन्यासांबलमाश्रित्ययुध्यसे ॥ अतस्तेकुतोमानःकुतस्तरांत्वंमानिनीकुतस्तमांचत्वमतिमानिनीत्याहूयसे ॥ ततस्तरांततस्तमांचमागर्वमावहेतिशुम्भाभिप्रायांतरमेतत् ॥ अथवात्वमसत्यसंधाप्यसियतस्ततोदुष्टासि ॥ हेदुष्टेयदुक्तंत्वया योमांजयतिसंग्रामेयोमेइतित्वयासंग्रामेकिंकृतंकिंचत्वन्यासांबलमासाधयुध्यसे ॥ काल्याचण्डमुण्डौनिहतौ तद्वलंत्वत्सिंहेनसंवृतं रक्तबीजरक्तपानंकालीकिलकलयामास ॥ निशुंभोपिब्रह्मण्यादीनांबलमाश्रित्यनिपातितः ॥ अस्मद्वलान्यपिताभिरेवनिहतानीतितस्मात्संग्रामप्रतिज्ञापिकदर्थितात्वयोतिसाधूक्तंहेदुष्टेइतिशुम्भाभिप्रायांतरम् ॥ देवीपार्षदाभिप्रायस्त्वन्यः ॥ बलावलेपादुष्टेइत्येकंपदंसंबुद्धयंतंचेतत् हेबलावलेपादुष्टेहेदुर्गे सात्वंगर्वदर्पमावहमाआश्रय ॥ अवलेपोहंकारः ॥ अतसातत्यगमने ॥ आङ्पूर्वःकिप् ॥

शां०टी०

अ०१०

॥ ७९ ॥

आसमंतादततिआत् ॥ बलेसैन्येसामर्थ्यंचविषयेअवलेपोगर्वमेनआपसावतुद्रोतुममलमुपद्रोतायःसबलावलेपादैत्यःउपद्रवकारीतस्मिन्विषयेदुष्टा

आसमंतादततिआत् ॥ बलेसैन्येसामर्थ्येचविषयेअवलेपोगर्वस्तेनआत्सततमुपद्रोतुमागतामुपद्रोतायःसबलावलेपादैत्यःउपद्रवकारीतस्मिन्विषयेदुष्टा
हिंसा ॥ तस्याःसंबोधनम् ॥ किंभूतात्वंमालक्ष्मीर्लोकमाता किंविशिष्टगर्वमन्यासांदितीयांतमेतदाकारांतं प्राणिहितमुत्पाद्यहिंसकम् ॥ श्वसप्राणने
अनचेत्यतइत्ययंधातुः ॥ अनिति (अनःपचाद्यच् अनाय) प्राणिनेहितःअन्यःप्राणिहितं (मु) न्यादि॥षोअंतकर्मणि ॥ अदंतत्वात् छांदसो
विच्प्रयोगतोभाषायांचस्यात् ॥ तमन्यंप्राणिहितंमुन्यादिनस्यतिनअंतंनयतिअसाः ॥ अन्यस्यअसाःअन्यासाःतमन्यासाम् ॥ आकारांतपुल्लिङ्ग
द्वितीयैकवचनांतंपदम् । सोमपामितिबत् ॥ प्राणिहितंमुनिजनराशिणमित्यर्थः ॥ येनगर्वेणसात्त्विकरक्षणंभवतितंगर्वकुर्वित्यर्थः ॥ यात्वंबलमाश्रित्ययुध्य
से ॥ किंविशिष्टात्वमतिमानिनी ॥ मानपूजायांमाननंमानःभावेष्वन् ॥ सोस्त्यस्य मानिनी अतितरांमानिनीअतिमानिनी अत्यर्थपूजायुक्तेत्यर्थः ॥ इत्थ
मयंदेवीष्टाभिप्रायोदेवीपार्षदैरुहितोवधारणीयः ॥ बलावलेपादुष्टत्वमितिपाठे ॥ बलेविषयेअवलेपेनगर्वेणआसमंतात्दुष्टाविकृताविरुद्धा ॥ इतिशुभानु
देव्युवाच ॥ एकैवाहंजगत्त्रयद्वितीयाकाममापरा ॥ पश्यैतादुष्टमय्येवविशंत्योमद्विभूतयः ॥ ३ ॥

कूलोप्यर्थः ॥ देव्यनुकूलार्थस्त्वेषः ॥ बलावलेपेनअदुष्टाअविकृतेत्युभयत्राप्यर्थभेदोवगंतव्यः ॥ २ ॥ हेदुष्टहेअसूयकहेशुम्भ ॥ अत्रास्मिञ्जगति
भुवनत्रयेपिअहमेकैव ॥ एकमेवाद्वितीयमितिश्रुतेः परमात्मरूपाहमेकैवास्मि ॥ यद्वा अहमहंकाररूपामायाकृतिःचण्डिकारूपयाएकाहमस्मि ॥ मम
देव्याःद्वितीयापरानास्ति ॥ अस्तिचेत्कथंचनसामदन्यानैव ॥ हेशुम्भ इतःपश्य ॥ एताःब्रह्माण्यायाःमद्विभूतयःमय्येवदेव्यामेवविशंत्यःसंति ॥ ममदेव्याः
विभूतयःकायव्यूहसृष्टिसम्पदःपश्य ॥ मृगोधावतिइतिवद्वाक्यार्थरूपंकर्महेद्रष्टव्यम् ॥ एताःशक्तयःमत्कायव्यूहसिद्धिसंसिद्धसृष्टिसम्पदःमद्विभूतयःमदवता
राः मय्येवविशंत्यःइतियत्तत्पश्येत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ जगदेवजगतीएकैवाहंजगती एकैवजगतीअहं ॥ अत्रैक्येसतिअत्रत्यामेकस्यांमयिजगत्याएक्येनस्थि
तायांसत्यांमत्तोजगतीतःसकाशाज्जगतीतोमत्तःसकाशाच्चापराद्वितीयाव्यक्तिःकाममस्यात् ॥ नकापि ॥ तस्मान्मज्जगत्योरैक्यात् ॥ हेदुष्टहेअसूयकइतः

दु० स०

॥ ८० ॥

पश्य ॥ जगतो नाहमन्यास्यांस्यान्मदन्यज्जगच्चन ॥ जगतो मम चाप्यैक्याद्वक्तिरन्याततोस्तुका ॥ अहं च जगती चैका जगती मन्मयी यतः ॥ दुग्धवदधिचाप्ये
कंदधिदुग्धमयं यतः ॥ दुष्टेति परस्त्री लोलुपत्वेन स्वस्त्रीत्यक्ता धैर्यतः ॥ हंति वैवस्वतो राजानृणामायुः शतं चतत् ॥ मद्राक्यं हि शिवेनोक्तं त्वया त्यक्तं दुरात्मना ॥
अतस्त्वां शुम्भहन्म्याजौ हतदेवं हतप्रभम् ॥ इत्यभिप्रायतो देव्या हे दुष्टेत्यभ्यभाषितः ॥ अथ वै तन्न बोध्यं चेत् फलव्यक्तिर्भविष्यति ॥ ३ ॥ हे सुरथतः मध्ये वविशं
त्यः संति शक्तयः इत्युक्तेरनंतरं ताः समस्ताः अष्टौ ब्रह्माणी प्रमुखाः शक्तयः देव्यः देवतास्तस्या आद्यायाः देव्याः चण्डिकायाः एव तनौ शरीरे लयमैक्यं जग्मुस्तदा अम्बि
का देवी एकैवासीत् अद्वितीयां विकैवातिष्ठत् एकैव जाता ॥ ४ ॥ हे शुम्भ इहरणक्षितौ अहं चण्डिका देवी बहुभिरनेकैः यैः कृत्वा विभूत्या विभवेन विभुत्वेन व्याप
ऋषिरुवाच ॥ ॥ ततः समस्तास्ता देव्यो ब्रह्माणी प्रमुखालयम् ॥ तस्या देव्यास्तनौ जग्मु रेकैवासीत् तदां विका ॥ ४ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहं वि
भूत्या बहुभिरिह रूपैर्यदा स्थिता ॥ तत्संहृतं मयैकैव तिष्ठाम्याजौ स्थिरो भव ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं देव्याः शुम्भस्य चोभयोः
पश्यतां सर्वदेवानां सुराणां च दारुणम् ॥ ६ ॥

कत्वेनैश्वर्येण वायद्बहुत्वमास्थिता अंगीकृतवत्यस्मि तद्बहुत्वं मया संहृतम् ॥ तस्मादहमेकैव तिष्ठामित्वमाजौ युद्धे स्थिरो भव ॥ यत्तदिति बहुत्वसामान्यमपेक्ष्यै
कवचनम् ॥ आस्थितेति गत्यर्था कर्मकसूत्रेण तिष्ठतेः कर्त्तरिक्तः ॥ आजौ इति पदं काकाक्षिगोलकन्यायेनोभयत्रापि सम्बध्यम् । अहमेकैव तिष्ठाम्याजौ आजौ त्वं
स्थिरो भवेति ॥ ५ ॥ ततो नंतरं देव्याः शुम्भस्य च उभयोः युद्धं प्रवृत्ते प्रावर्तिष्ठ ॥ कीदृशं सर्वेषां देवानां सुराणां च पश्यतां मालोक्यतां मुभयेषां दारुणं भयं करम् ॥
यदि शुम्भो जेष्यति तदा देवानां शुम्भतो भयं स्यात् ॥ यदि च देवी जेष्यति तदा सुराणां देवीतः भयं स्यात् ॥ तस्मादुभयेषां दारुणम् ॥ यद्वा ॥ पश्यतामित्युक्तत्वाद् दृष्ट
णां भयहेतुस्तद्युद्धमित्यर्थः ॥ उभयशब्दः संख्यावाचित्वात् सर्वतो मत्वा वाच्यलिंगतावगंतव्या ॥ ६ ॥

शां० टी०

अ० १०

॥ ८० ॥

भूयः बहुतरमित्यर्थः ॥ भूषेति पाठे सुरथस्य सम्बोधनम् ॥ हे भूषणस्य कर्णे ॥ पाठेति पाठे सुरथस्य सम्बोधनम् ॥ ततश्च उभयोर्देव्याः शुम्भस्य च युद्धमभूत् ॥ ततश्च उभयोर्देव्याः शुम्भस्य च युद्धं

भूयः बहुतरमित्यर्थः ॥ भूपेति पाठे सुरथस्य सम्बोधनम् ॥ हे भूप सुदारुणैः बाणवृष्टिभिस्तयोर्देव्याः शुम्भस्य च युद्धमभूत् ॥ ततश्च उभयोर्देव्याः शुम्भस्य च यल्लि
 गंतदिह स्यादिति होमशब्दस्य स्त्रीपुल्लिङ्गम् ॥ तथा तद्वत् शितैस्तेजितैस्तीक्ष्णैः शस्त्रैः सुदारुणैः सुष्ठु भयंकरैः खट्वादिभिः हस्ताग्रग्राह्यैरायुधैः सर्वलोकभयंकरं युद्धम
 भूत् ॥ तथा शितैः सुदारुणैः घोरतरैरस्त्रैश्च मंत्रवद्भिः सायकैः क्षेपव्यैः ॥ आयुधभेदादेर्युद्धभेदः ॥ आयुधसाम्याद्युद्धसाम्यम् ॥ तथा स्त्रैश्चैवेति पाठे स एवार्थः ॥
 तुल्यजातीयैरायुधैस्तौ युयुधाते इत्यर्थः ॥ ७ ॥ अथ अंबिका देवी दैत्येन्द्रविषये यानि शतं शतं शतशः दिव्यानि दिवि भवानि दिव्यानि समंत्राणि सदैवतानि अस्त्राणि मुमु
 चे प्रत्युक्तवती ॥ तानि दैत्येन्द्रः शुम्भस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः तत्तदस्त्रविध्वंसिभिरस्त्रैर्बभञ्ज ॥ भञ्जो आमर्दने ॥ योगेन खण्डयामास ॥ आग्नेयास्त्राणि वारुणा
 शरवर्षैः शितैः शस्त्रैस्तथा स्त्रैश्चैव दारुणैः ॥ तयोर्युद्धमभूद्भूयः सर्वलोकभयंकरम् ॥ ७ ॥ दिव्यान्यस्त्राणि शतशो मुमुचे यान्यथां विका ॥
 बभञ्ज तानि दैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः ॥ ८ ॥ मुक्तानितेन चास्त्राणि दिव्यानि परमेश्वरी ॥ बभञ्ज लीलैवो ग्रहंकारोच्चारणादिभिः ॥
 ॥ ९ ॥ ततश्शरशतैर्देवीमाच्छादय तसोसुरः ॥ सा च तत्कुपिता देवी धनुश्चिच्छेदकेषुभिः ॥ १० ॥
 स्त्रैर्विघ्नितानि वारुणास्त्राणि वायव्यास्त्रैर्विघ्नितानि वायव्यास्त्राणि पवनाशनपन्नगास्त्रैर्विघ्नितानि पन्नगास्त्राणि गरुडास्त्रैरित्थमन्यान्यपि प्रत्यस्त्राण्यस्त्रशास्त्रसिद्धान्यव
 गंतव्यानि ॥ युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् शौषिकः ॥ मुमुचे मुच्लमोक्षणे ॥ तेषामंबिका प्रयुक्तानां प्रतीघातः विघातः ॥ उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलं दीर्घः ॥
 तस्य कर्तृणि प्रत्यस्त्राणितैः ॥ जनिकर्तुः प्रकृतिलिङ्गात्समासः ॥ ८ ॥ परमेश्वरी चण्डिका तेन मुक्तानि प्रेरितानि दिव्यानि दिवि भवानि उग्रहंकारोच्चारणादिभिर्ली
 लैवाप्रयत्नेनैव बभञ्ज भनक्ति स्म ॥ आदिशब्दादस्त्रैश्च ॥ उग्रः रौद्रः ॥ स एव हुमिति रोषेणोच्चारणशब्दस्तदादिभिरस्त्रैः ॥ परमा ईश्वरी परमेश्वरी ॥ ९ ॥ ततः दिव्या
 स्त्रभञ्जनानंतरं सः असुरः शुम्भः देवीं चण्डिकां शराणां शतैरसंख्यातैः शरसहस्रैश्चाच्छादयत् ॥ छदसं वरणे चुरादिः पिहितौ आङ्पूर्वः लङ्णि चश्चेत्यात्मनेपदम् ॥

दु० स०

॥८१॥

साचदेव्यपितत्कुपितातदितिहेतौपृथक्पदम् ॥ तस्माच्छरशतैराच्छादनाद्धेतोः कुपितासती ॥ इषुभिर्वाणैर्धनुश्चापंशुम्भस्यशरासनंचिच्छेद ॥ इषुभिरितिबहुव
चनंपुनःपुनर्धनुश्छेदं पुनःपुनर्द्धनुर्ग्रहणंसूचयितुमाश्रितमन्यथैकस्यधनुश्छेदेकर्तव्येधनुश्छेदंचेषुणेत्येवब्रूयादनन्तामोघशक्तित्वाद्देवीषोः ॥ १० ॥ अथदैत्यै
द्रःशुम्भःधनुषिशरासनेदेव्याछिन्नेसतितथाप्रकारेण शक्तिमायुधमादेजग्राह ॥ अथदेवीअस्यशुम्भस्यकरेस्थितांप्रेषयितुंगृहीतांतांशक्तिमपिचक्रेणायुधेन
चिच्छेद ॥ करोत्थितामितिपाठे ॥ करादुत्थिताउदयंयांतीम् ॥ अपिशब्दउक्तसमुच्चये ॥ प्राग्धनुश्चिच्छेदस्तदनुशक्तिमपि समाददेइत्यपिपाठेसएवार्थः ॥ ११ ॥
ततःशक्तिच्छेदनानंतरंदैत्यानामधिपाः धूम्रलोचनादयः तेषामीश्वरःशुम्भः खड्गंचंद्रहासमुपादायभानुमत्किरणयुक्तंशतचंद्रशतंलिखिताः चंद्राःयस्मिन्फलके
छिन्नेधनुषिदैत्येद्रस्तथाशक्तिमथाददे ॥ चिच्छेददेवीचक्रेणतामप्यस्यकरेस्थिताम् ॥ ११ ॥ ततःखड्गमुपादायशतचंद्रंचभानुमत् ॥ अ
भ्यधावततांहंतुंदैत्यानामधिपेश्वरः ॥ १२ ॥ तस्यापततएवाशुखड्गंचिच्छेदचंडिका ॥ धनुर्मुक्तैःशितैर्वाणैश्चर्मचार्ककरामलम् ॥ १३ ॥
अश्वांश्चपातयामासरथंसारथिनासह ॥ हताश्वःसतदादैत्यश्छिन्नधन्वाविसारथिः ॥ जग्राहमुद्गरंचोरमंविकानिधनोद्यतः ॥ १४ ॥
तत्फलंचगृहीत्वा तांदेवींहंतुमभ्यधावत ॥ १२ ॥ चंडिकादेवीतस्यआपततएव्यतएवशुम्भस्यआशुतक्षणएवधनुर्मुक्तैश्चापात्सकाशान्निर्गमितैःशितैस्तीक्ष्णैर्वा
णैरर्ककरामलमर्ककरैःसंगतैरालिप्तत्वात्प्रतिफलितार्ककिरणत्वादमलंखड्गंचिच्छेद ॥ अथचबाणैरर्ककरामलंप्रतिफलितैरर्कस्यकरैःसहसंपर्कलाभादम
लंफलकंचचिच्छेद ॥ बाणैरितिबहुवचनात् खड्गंचूर्णयांचकारेतिसूच्यते ॥ १३ ॥ नकेवलंखड्गंचर्मचचिच्छेद ॥ अपितुअश्वांश्चच्छित्त्वाशरैःपातया
मास ॥ सारथिनासहरथंचपातयामासव्यत्यस्तावयवंचकार ॥ तदासदैत्यः घोरंभयकरंमुद्गरंघनंजग्राह । कीदृशः हताश्वःनिहतरथवाहनःछिन्नधन्वा छिन्नं
धनुर्यस्य बहुव्रीहौ धनुषश्चेत्यनङ्समासांतः ॥ विसारथिः सारथिरहितः ॥ अंविकायानिधनेउद्यतः कृतोद्यमः ॥ १४ ॥

शां० टी०

अ०१०

॥८१॥

सादेवीनिशितैस्तीक्ष्णैःशरैरपततः प्रहर्तुमिच्छतः ॥ अथचबाणैरर्ककरामलंप्रतिफलितैरर्कस्यकरैःसहसंपर्कलाभादमलंफलकंचचिच्छेद ॥ बाणैरितिबहुवचनात् खड्गंचूर्णयांचकारेतिसूच्यते ॥ १३ ॥ नकेवलंखड्गंचर्मचचिच्छेद ॥ अपितुअश्वांश्चच्छित्त्वाशरैःपातया
मास ॥ सारथिनासहरथंचपातयामासव्यत्यस्तावयवंचकार ॥ तदासदैत्यः घोरंभयकरंमुद्गरंघनंजग्राह । कीदृशः हताश्वःनिहतरथवाहनःछिन्नधन्वा छिन्नं
धनुर्यस्य बहुव्रीहौ धनुषश्चेत्यनङ्समासांतः ॥ विसारथिः सारथिरहितः ॥ अंविकायानिधनेउद्यतः कृतोद्यमः ॥ १४ ॥

सादेवीनिशितैस्तीक्ष्णैः शरैरापततः प्रहर्तुमिच्छतः शुम्भस्य मुद्गरमायुधविशेषं चिच्छेद ॥ तथापि चिच्छन्नमुद्गरोपिवेगवान्वेगधारी मुष्टिमुद्यम्य ऊर्ध्वीकृत्य तां देवीं
 मभ्यधावत् सत्तेस्त्वरितायांगतौ धावादेशः ॥ १५ ॥ सदैत्यपुंगवः शुम्भो देव्यावक्षसिमुष्टिरन्तिबद्धांगुलिसंनिवेशपातयामास प्रयुक्तवान् ॥ अक्लीवेमुष्टिरत्नी
 दौ ॥ पुमान्गौः पुंगवः गोरतद्धितलुकीतिटच्समासांतः दैत्यः पुंगवइवबलवान् ॥ स्युरुत्तरपदेव्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगो
 चराः ॥ उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे समस्यते ॥ सातदादेवी तलेन करतलेन तं शुम्भमपि उरसि वक्षस्य ताडयत् ॥ अस्त्री तलमधोदेशे स्वरूपे पृष्ठतस्तलम् ॥
 वितस्तौ च चपेटे च ततो ज्यारक्षणे तलम् ॥ १६ ॥ सदैत्यानां राजा शुम्भः ॥ राजा हः सखिभ्यष्ट् ॥ देवीकृततलप्रहारेण चपेटघातेन अभिहतः वक्षसिताडितः
 चिच्छेदापततस्तस्य मुद्गरं निशितैः शरैः ॥ तथापि सोभ्यधावत्तां मुष्टिमुद्यम्य वेगवान् ॥ १६ ॥ समुष्टिपातयामास हृदये दैत्यपुंगवः ॥
 देव्यास्तं चापि सादेवी तलेनोरस्य ताडयत् ॥ १६ ॥ तलप्रहाराभिहतो निपपात महीतले ॥ सदैत्यराजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥ १७ ॥
 उत्पत्य च प्रगृह्योच्चैर्देवीं गगनमास्थितः ॥ तत्रापि सानिराधारा युगुधेतेन चंडिका ॥ १८ ॥
 महीतले निपपात ॥ अथ सदैत्यराजः सहसा वेगेन अतर्क्येण बलेन च पुनः तथैव निपतनात् प्रागिव उत्थितः उदस्था दुच्चैः स्थितिमाप ॥ १७ ॥ महीतलादु
 त्पत्य उड्डीय देवीं प्रगृह्य गृहीत्वा उच्चैर्गगनमाकाशमास्थितः आरूढः ॥ आङ्पूर्वत्तिष्ठतेः सकर्मका इत्यर्था कर्मकसूत्रेण कर्तारिक्तः ॥ आस्थितवान् आङ्स्थः
 प्रतिज्ञानमर्थः गगनं स्थानत्वेन प्रतिज्ञातवान् ॥ तत्रापि गगनेपि सा चंडिका निराधारानिरधिकरणा सत्येव तेन सह युगुधे ॥ यद्वा निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निश्चय
 श्वावाध्याध्यवसायः निराधारा अहमेव सर्वशक्तिसमन्विता शत्रुमुपसंहरिष्यामीति निश्चयज्ञानाधारा ॥ यद्वा चंडिका शब्दब्रह्मरूपतया आकाशस्थितया सा धा
 रत्वाद निराधारा ॥ १८ ॥

दु०स०

॥८२॥

तदागगनारोहणकालेप्रथमंस्वेआकाशेदैत्यः शुम्भः चंडिकाचदुर्गापरस्परंनियुद्धंवाहुयुद्धंनामप्रथमंचक्रतुः चक्राते ॥ कीदृशंनियुद्धं सिद्धाश्चमुनयश्चसिद्धमुनयः ॥
ननुचंद्रेधिपूर्वस्यात् नैतत् प्राप्तस्यचबाधास्येयेपि ॥ (?) यद्वा सिद्धैः सहितामुनयः तेषांविश्वासुप्रभृतीनांमुनीनांनारदादीनांपश्यतांविस्मयस्याश्चर्यस्यका
रकंजनकम् ॥ इहकेचित्सिद्धमपनीययुद्धंपेठुः ॥ नियुद्धंनामयुद्धं प्रथमंचक्रतुरित्यर्थः ॥ केचित्तुप्रथममपनीयप्रथमंपेठुः ॥ कर्मव्यतिहारेसर्वनाम्नोद्भूतवतः
समासवच्चबहुलमितिसुडमौ ॥ परस्यक्रियायांपरःकरोतिपरस्यापिपरः परस्परम् ॥ १९ ॥ अंबिकादेवीतेनशुम्भेनसहसुचिरंचिरतरंकालंनियुद्धंकृत्वा
ततो नंतरंतंशुम्भमुत्पात्यउत्क्षिप्यचरणमुद्धृत्यभ्रामयामास ततोभ्रामयित्वातंशुम्भंवलयाकरेणोर्ध्वतः भ्रामयित्वाधरणीतलेचिक्षेपपातयामास ॥ इहभ्रमणेअमं

नियुद्धंस्वेतदादैत्यश्चंडिकाचपरस्परम् ॥ चक्रतुःप्रथमंसिद्धमुनिविस्मयकारकम् ॥ १९ ॥ ततो नियुद्धंसुचिरंकृत्वातेनांबिकासह ॥
उत्पात्यभ्रामयामासचिक्षेपधरणीतले ॥ २० ॥ सक्षितो धरणीं प्राप्य मुष्टिमुद्यम्यवेगितः ॥ अभ्यधावतदुष्टात्माचंडिकानिधनेच्छया ॥ २१ ॥

तत्वान्मिच्चान्मितांहस्वइतिहस्वत्वम् ॥ भ्रमयामासेतिसभ्यःपाठः ॥ यद्वा वेत्यनुवर्त्यमितांहस्वः साचव्यवस्थितविभाषा ॥ तेनकचित्प्रयोगेपुराणादौसंक्रा
मयतीतिवद्भ्रामयामासेत्यपिसभ्यएव इहउत्पाद्यउत्पात्यउत्क्षिप्येतिपाठत्रयम् ॥ भ्रमुअनवस्थानेणेरयादेशः ॥ क्षिपप्रेरणेलिट् ॥ २० ॥ देव्याक्षितः सदु
रात्माशुम्भः धरणींप्राप्यवेगितः संजातवेगः सन् ॥ वेगतइतिपाठे वेगात् ॥ वेगवानितिवापाठः ॥ चण्डिकानिधनेच्छयामुष्टिमुद्यम्यउत्क्षिप्यउद्यतंकृत्वा
भ्यधावत ॥ देवीत्यर्थउच्यते ॥ चण्डिकायाःसकाशात्प्राप्तव्यंयत्निधनंमरणंतत्रेच्छयायतः अभ्यागच्छत् ॥ अथात्ययेपलाप्यचेद्वच्छेदसौनप्रियेतै
वेति ॥ दुष्टआत्मास्वभावोयस्यसः । आत्मायत्नोद्धृतिर्बुद्धिःस्वभावोब्रह्मवर्त्मच ॥ २१ ॥

शां०टी०

अ०१०

॥८२॥

सर्वेषादैत्यानांजनेश्वरं राजानंशुम्भंततोदेवीवक्षसिउरसिभूलेनमिस्थापिदार्पणंकरन्तु ॥ जगतीजगतीच्छन्दोविशेषेपिक्षितावपि ॥ २२ ॥

सर्वेषांदैत्यानांजनेश्वरं राजानंशुम्भंततोदेवीवक्षसिउरसिशूलेनभित्त्वाविदार्यजगत्यांभूमौपातयामास । जगतीजगतीच्छन्दोविशेषेपिक्षितावपि ॥ २२ ॥
देव्याः शूलमायुधंतस्याग्रंतेनविक्षतः हतः ॥ क्षिणुक्षणुहिंसायां द्वावपिणांतौतनादी ॥ तेनक्षितः क्षतइतिपाठद्वयम् ॥ कर्मणिक्तः ॥ अनुदात्तोपदेशवनति
तनोत्यादीनामनुनासिकलोपोझलिक्रिति ॥ सशुम्भः गतासुः निर्गतप्राणः सन् उर्व्यांभूमौपपात ॥ किं कुर्वन् सकलां देवीं पृथ्वीं चालयन् ॥ कथं भूतां पृथ्वीं अबध्यश्च
द्वीपाश्चतैः सहवर्त्तमानाम् ॥ पुनः कीदृशीं सपर्वतां पर्वतैः सहवर्त्तमानाम् ॥ चालयन्निति ॥ चलकम्पने णिचिकम्पनेचलिर्मित् ॥ वायुश्चलयतिवल्लीमषिष्कम्पयति ॥
अन्यत्रनमित्वायुश्चालयतिघनश्रेणीदेशांतरंप्रापयतीत्यर्थः ॥ अत्रतुस्थानांतरंप्रापणं धात्वर्थः ॥ तेनात्रमिच्छाभावात्ह्रस्वत्वाभावः ॥ कश्चिदाह ॥ चलनंचालः
तंकरोतिणिच्लटः शतृप्रत्ययः प्रयोजकव्यापाराभावाण्णिचोत्रासंभवादिति तन्न मृतस्यापिउपचारात्स्वाभाव्याद्वाप्रयोजकव्यापारसंभवात् ॥ मृतः पुत्रोमात
तमायांतंततोदेवीसर्वदैत्यजनेश्वरम् ॥ जगत्यां पातयामास भित्त्वा शूलेन वक्षसि ॥ २२ ॥ सगतासुः पपातोर्व्यां देवी शूलाग्रविक्षतः ॥ चाल
यन्सकलां पृथ्वीं साब्धिद्वीपांसपर्वताम् ॥ २३ ॥ ततः प्रसन्नमखिलंहतेतस्मिन्दुरात्मनि ॥ जगत्स्वास्थ्यमतीवापनिर्मलंचाभवन्नभः ॥ २४ ॥
उत्पातमेवास्सोल्कायेप्रागासंस्तेश्मंययुः ॥ सरितोमार्गवाहिन्यस्तथाशुम्भेनिपातिते ॥ २५ ॥
रंरोदयतिघनमानंदयतीतिवन्मृताचेतनयोरप्यस्त्येवप्रयोजकव्यापारइतिप्रागुक्तएवमित्त्वभावाभावोपायआश्रयितव्यः ॥ २३ ॥ देव्यातस्मिन्दुरात्मनिशुम्भेहतेस
तिततोहेतुतः अखिलंविश्वंप्रसन्नमभवत् ॥ तथाहि ॥ जगल्लोकः स्वास्थ्यमनाकुलत्वमतविअतितरामाप ॥ नभः आकाशंचनिर्मलंनिष्पांसुअभवत् ॥ विश्वमशेषं
लृत्स्वंसमस्तनिखिलालिखानिनिःशेषम् ॥ विष्टपंभुवनंजगत् ॥ २४ ॥ प्राक्शुम्भमरणात्पूर्वसोल्काः उल्कासहिताः येउत्पातमेवाः देवलोकशुभायचागताः ॥ शांति
मगममन्नितिभावः ॥ उल्काज्वाला ॥ यदाहुः ॥ लंकाशोफालिकाटीकाधातकीपञ्जिकाढकी ॥ सिध्दकासारिकाहिकाप्राचिकोल्कापिपीलिका ॥ देव्याशुंभे
निपातितेसतितथाअनाकुलाः सरितः नद्यः मार्गवाहिन्यः मार्गादूरगाआसन् ॥ पूर्वमाकुलत्वादुत्पथगामिन्यः अधुनातुतद्वैपरीत्यमितास्ताइतिभावः ॥ २५ ॥

दु० स०

॥८३॥

देव्या तस्मिञ्छुम्भे निहते सति ततो हेतुतः सर्वदेवगणाः इंद्रादयः हर्षनिर्भरमानसाः निःशेषेण भरः पोषः पूर्णताय त्रतानि निर्भराणि हर्षेण निर्भराणि मानसानि येषां ते बभूवुः ॥ अथ च गंधर्वाः हाहाहू प्रभृतयः ललितमनोहरं यथा स्यात्तथा देव्याः पराक्रमं जगुः गायंति स्म ॥ २६ ॥ गीतमुक्त्वा वाचं नृत्यं चाह ॥ देवगणविशेषाः अवा दयन्त तथान्ये एवाप्सरोगणाः ननृतुः नृत्यंति स्म ॥ वाताः पुण्याः शैत्यमांघ्रसौरभ्ययुक्ताः ववुः वांति स्म पुण्याः रजःशून्याश्च ॥ तथा दिवाकरः सूर्यः सुप्रभः सुतेज स्कः अभूत् ॥ २७ ॥ अग्नयः आहवनीयादयः शांताः निर्मलाः संतः जज्वलुः ज्वलंति स्म ॥ ज्वलदीप्तौ ॥ लिट् डस् ॥ शुंभे निहते यज्ञाः प्रवृत्ता इत्यर्थः ॥ दिग्ज नितस्वना उत्पातशब्दाः शांताः उपशांतिमगुः ॥ यद्वा दैत्यार्दितदेवादिहाहाकारस्वनाः शांता इत्यर्थः ॥ २८ ॥ इति मार्कण्डेयराजाधिराजतोमरान्वयश्रीशंतनुवि ततो देवगणास्सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः ॥ बभूवुर्निहते तस्मिन् गंधर्वाललितं जगुः ॥ २६ ॥ अवादयंस्तथैवान्ये ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ववुः पु ण्यास्तथा वातास्सुप्रभो भूदिवाकरः ॥ २७ ॥ जज्वलुश्चाग्नयश्शांताः शांतदिग्जनितस्वनाः ॥ २८ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके म न्वंतरे देवीमाहात्म्ये शुंभवधोनाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ देव्या हते तत्र महासुरेन्द्रे सेंद्राः सुरावह्निपुरोगमास्ताम् ॥ कात्यायनी तुष्टुवुरिष्टलम्भाद्विकासिवक्राब्जविकासिताशाः ॥ १ ॥

शां० टी०

अ० ११

रचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां शुम्भभवे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ देव्या चण्डिकाया तत्र संग्रामे महासुरेन्द्रे शुम्भे हते सति सेंद्रा इंद्रसहिताः वह्निपुरोगमाः अश्यादयः सुरादेवा इष्टलाभात् शुम्भनिहतलक्षणात् संतुष्टाः अतएव विकासिवक्राः दीप्तवदनाः प्रसन्नमुखाः सुष्ठु विकासिता आशादिशो येषां ते तां शुम्भमर्दिनीं कात्या यनीं चण्डिकां तुष्टुवुः ॥ तुष्टुस्तुतौ ॥ विकाशिवक्राब्जविकाशिताशा इति पाठे ॥ काश्टदीप्तौ तालव्यांतः ॥ काशनं काशः काशो येषां तानि काशीनि विकाशी निवक्राण्येव अब्जानिकमलानियासांताः विकाशिवक्राब्जाः काशः संजातो यासांताः काशिताः विशेषेण काशिताश्च आशाश्च विकाशिताशाः ॥ काशितांसा इ ति पाठे सुरा इष्टलाभाद्विकाशिवक्राब्जाः विकाशितांसाश्च भवन्ति ॥ अंसो भुजशिरः ततः कर्मधारयः ॥ महान्तो सुरास्तमिन्द्रे श्रेष्ठे कतो महर्षिस्तस्यापत्यं स्त्री गर्गादि

॥८३॥

पाठात् कात्यशब्दाद्गर्गादियत्र तात्सर्वत्र लोहितादिकतंतं यदिति पठ्यते ॥ चित्वात् डीप् ॥ कस्यायनादेशः कात्यायनी ॥ देवा ऊचुः देवींस्तोतुं स्तवोपयोगीनि वा

पाठात्कात्यशब्दाद्गर्गादियञ्तात्सर्वत्रलोहितादिकतंतेभ्यइतिष्फः षित्वात्डीष् ॥ फस्यायनदेशः कात्यायनी ॥ देवाऊचुः देवीस्तोतुंस्तवोपयोगीनिवा
क्यानिउक्तवन्तः प्रपन्नाअनन्यशरणाःशरणार्थिनःभक्तिनम्रास्तेषामार्त्तिपीडांहरतीतिप्रपन्नार्त्तिहरा ॥ हरतेरनुग्रहमेच्छियांटाप् ॥ हेप्रपन्नार्त्तिहरदेवित्वंप्रसी
दप्रसन्नाभव ॥ पाप्रादिनासदेःसीदभावः ॥ हेअखिलस्यजगतःमातःजननित्वंप्रसीद ॥ हेविश्वस्यईश्वरिव्यापिकेत्वंप्रसीद ॥ हेदेवित्वंविश्वपाहिलक्ष्मीरूपेण
सर्वजगद्रक्ष हेदेवित्वंचराचरस्यजगतःईश्वरीविष्णुमायात्मतयाव्यापिकासि ॥ चराश्चाचराश्चचराचरम् ॥ सर्वोद्बोधोविभाषैकवद्भवति ॥ अन्यथाचरगतौ
पचायच् ॥ चरिचलिपतिवदीनामन्याकचाभ्यासस्येत्यनेनचराचरम् जंगमात्मकमेवस्यान्नाजंगममपि ॥ यदाहुः ॥ चरिष्णुजंगमचरंत्रसमिगंचराचरम् ॥
देवाऊचुः ॥ ॥ देविप्रपन्नार्त्तिहरेप्रसीदप्रसीदमातर्जगतोखिलस्य॥प्रसीदविश्वेश्वरिपाहिविश्वंत्वमीश्वरीदेविचराचरस्य ॥ २ ॥ आधार
भूताजगतस्त्वमेकामहीस्वरूपेणयतःस्थितासि ॥ अपांस्वरूपस्थितयात्वयैतदाप्यायतेकृत्स्नमलंघ्यवीर्ये ॥ ३ ॥ त्वंवैष्णवीशक्तिरनं
तवीर्याविश्वस्यबीजंपरमासिमाया ॥ संमोहितंदेविसमस्तमेतत्त्वंवैप्रसन्नाभुविमुक्तिहेतुः ॥ ४ ॥
॥ २ ॥ हेदेवित्वंयतःहेतोःपृथिवीस्वरूपेणस्थितासि ॥ अतःजगतःविश्वस्याधारभूतात्वम् एकैवनान्या ॥ हेअलंघ्यवीर्येलंघितुमशक्यबले ॥ अपांस्वरू
पस्थितयात्वयैवएकयाएतत्कृत्स्नंजगदाप्यायतेसर्वमाप्यायते ॥ प्यायीवृद्धौ णिच्कर्मणि लट् ॥ अपांजलानांस्वरूपेणस्थितयात्वया ॥ ३ ॥ हेदेवित्वम
नंतवीर्याअक्षयबला ॥ वैष्णवीविष्णुसंबन्धिनीशक्तिरसियथाशक्त्याविष्णुर्भगवानशेषलोकान्पालयतिसादिष्णुसामर्थ्यलक्षणात्वमेवेतिभावः ॥ विश्वस्य
बीजंकारणंयल्लोकवेदप्रसिद्धंसापरमाव्यापिनीमहामायात्वमेवासि ॥ परमाउत्कृष्टादुत्तराशक्तिर्नत्वदन्यासेतिभावः ॥ हेदेवित्वयामाययाएतत्समस्तंविश्वं
जातमोहंकृतंमोहितंममतायतंकृतम् ॥ देवित्वंवैप्रसिद्धाज्ञानवैराग्यरूपाउपनिषत्परमात्मतत्त्वावगमस्वभावाप्रसन्नासतीभवनंभूःपुनःपुनरुद्भवःभुविरुत्पत्तिभूतप्रा

दु०स०

॥८४॥

दुर्भावइतियावत् ॥ भूसत्तायांस्त्रियामिकृष्यादिभ्यइतिइक्प्रत्ययः ॥ उवडादेशः ॥ भुवेरुत्पत्तितोमोचनंमुक्तिःमुक्तेःहेतुःकारणमसीत्यर्थः ॥ भुविभूमौ
इत्युक्तेर्थपृष्ठ्यभावस्तिष्ठतुब्रह्मलोकादौमुक्तिहेतुतानस्यादित्यव्यातिपरिजिहीर्षार्थोपलक्षणताश्रयेणजनितप्रतिपत्तिगौरवादौर्गुण्या ॥ भुविमुक्तिहेतुरि
त्येकंपदम् ॥ ४ ॥ हेदेविसमस्ताः श्रुत्यादयोविद्यास्तथैवभेदास्त्वत्प्रकाराएवत्वदंशाएव ॥ तस्मात्तवविद्यानांपरस्परंपार्थक्याभावात्तेकास्तुतिःप्रवर्तताम् ॥
नकापि ॥ कीदृशीस्तुतिः ॥ स्तवमर्हतिस्तव्यम् ॥ दंडादिभ्योयः अन्यथाअचोयतंबाधित्वाएतिस्तुसूत्रेणक्यपिसतिस्तुत्यंइत्येवस्यात् ॥ स्तव्येस्तोत्राहं
वस्तुनिविषयेपराचापराचेतिपृथग्भूतोक्तिर्यस्यांसास्तव्यपरापरोक्तिः ॥ स्तुतिस्तुत्ययोःपृथक्त्वेखलुस्तुतिः प्रवर्तते एकत्वेकातेस्तुतिरस्त्वितिभावः ॥ तर्हित्वं

विद्याःसमस्तास्तवदेविभेदाःस्त्रियःसमस्ताःसकलाजगत्सु ॥ त्वयैकयापूरितमंवयैतत्कातेस्तुतिःस्तव्यपरापरोक्तिः ॥ ५ ॥ सर्व
भूतायदादेवीभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ त्वंस्तुतास्तुतयेकावाभवंतिपरमोक्तयः ॥ ६ ॥

ब्राह्मीत्वंलक्ष्मीरित्याद्यास्तुतिरपिदेव्याएकत्वेननघटतइत्याह ॥ समस्ताःसकलाःकलासहिताश्चतुःषष्टिकलोपेताःपातिव्रत्यादिधर्मोपेताःसृष्ट्यादिप्रतिनियत
नैपुण्योपेताश्चब्रह्माण्याद्याःस्त्रियश्चतवैवांशाइतिकातेस्तुतिःएकस्वरूपत्वात् हेदेवित्वयाएकयैवअंबयामात्राएतज्जगत्पूरितंपूर्णवाप्यायितम् ॥ त्वमेवजगत्ज
गदेवत्वमितिकातेस्तुतिः नकापि ॥ अन्यदीयगुणानामन्यत्रारोपणवर्णनंस्तुतिः ॥ अत्रतुसैवविद्येति सैवब्राह्म्यादिस्त्रीतिभेदाभावात्स्तव्यपरापरोक्तिःपरमोक्ति
रित्यर्थः ॥ देवीन्यूनानभवतीतिस्वभावतःश्रेष्ठोक्तिरित्येवतस्यामितिकातेस्तुतिरित्युक्तम् ॥ न्यूनमधिकीकृत्योक्तिःस्तुतिरित्यविलक्षणम् ॥ न्यूनाभवति
यतस्ततोधिकनैवेत्युक्तंकातेस्तुतिरिति ॥ ५ ॥ पुनरपिदेव्यांस्तुतिर्नघटतइत्याह ॥ परमोक्तिःस्तुतिरितिस्तुतिलक्षणम् ॥ तत्रदेवीसर्वभूताइतीदंस्तुतिपदम् ॥

शां०टी०

अ०११

॥८४॥

एवंचसतिब्रूमः हेदेविभुक्तिमुक्तिप्रदायिनीत्वंयदासर्वभूतासिसर्वात्मासिविश्वरूपासिइतिस्तुताभूः ॥ तदास्तुतयेस्तुत्यैस्तुत्यर्थाः कावानामपरमाःश्रेष्ठाः उक्तयः
वर्णनास्तुतयःभवंतिनकापिपरमाश्रेष्ठाउक्तिःवर्णनेस्तुरितिलक्षणंततश्चयच्चकिंचित्पदार्थरूपंभावाभावात्मकंसंभवेत्तन्नामसर्वमित्युच्यते ॥ सर्वभूतादेवीतियदा
स्तुतातदासर्वस्यचदेव्याश्चैक्यात्किंस्तुत्यंकावास्तुतिःस्यादितिभवत्यर्थादाह ॥ कावाभवंतिपरमोक्तयइति॥काःपरमोक्तयःयाभिःस्तूयेतदेवी नकापि ॥युक्ते
स्यादावृतेभूतंप्राण्यतीतेसमेत्रिषु ॥ सर्वभूतासर्वेणविश्वेनसमेत्यर्थः ॥ कीदृशीदेवी ॥ अयदाशुभावहविधिदा ॥ भूज्यतेभोगः स्वर्गादिः मुक्तिर्मोक्षः तौप्रददाति
भुक्तिमुक्तिप्रदा ॥ यद्वा भुक्तेर्मुक्तिर्वैराग्यंतांप्रददाति प्रेदाज्ञःकः अयतेगच्छतिव्याप्तोत्ययनी । कृत्यल्युटोबहुलमितिकर्तारिल्युट् ॥ यद्वा दयदानेभुक्तिमुक्तीप्रदयते
भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ णिनिः ॥ यद्वा प्रापूरणेभुक्तिमुक्तीप्रातिपूरयतिभुक्तिमुक्तिप्रा ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ दयिष्यतेरक्षिष्यतिदायिनी । भविष्यदाधमर्ण्ययोर्णि
सर्वस्यबुद्धिरूपेणजनस्यहृदिसंस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गदेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ७ ॥

निः ॥ भुक्तिमुक्तिप्राचासौदायिनीरक्षित्रीचेतिकर्मधारयःपुंवद्भावः ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ६ ॥ हेदेविसर्वस्यजनस्यजंतोःहृदिचेतसि ॥ बुद्धिरूपेणसं
स्थिते ॥ हेस्वर्गापवर्गदेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ हेदेविसंस्थितेसम्यगवस्थिते संस्थाधारेस्थितौमृतौ ॥ स्वर्गचापवर्गचददातिस्वर्गापवर्गदा ॥ आतोनुप
सर्गेकः ॥ नरःकश्चिदपिःनरस्यापत्यंनारायणः ॥ नडादिभ्यःफक्फस्यायनः ॥ नारायणस्यस्त्री स्त्रीमायोपचारात् ॥ नारायणीविष्णुमायेत्यर्थः ॥ यद्वा आपो
नाराइतिप्रोक्ताः ॥ नारमम्मयमयनमस्यनारायणः ॥ संज्ञायांणत्वम् ॥ यद्वा नराणांसमूहोनारमयनमस्यनारायणः तस्यस्त्रीनारायणीलक्ष्मीः हेनारायणि
कात्यायनींतुष्टुबुरितिकात्यायनीस्तुतौप्रकृतायांनारायणीनमस्कृतिःस्त्रियःसमस्तास्तदंशाएवेतिप्रागुक्तेः कार्यभेदमात्रत्वेपिवस्तुतस्तयोरैक्यादविरुद्धा ॥ ७ ॥

दु०स०

॥८५॥

अष्टादशनिमेषास्तुकाष्टात्रिंशत्तुताः कलाइत्यभिधानात् ॥ काष्ठाकलातोऽन्युनेति काष्ठाकलादिरूपेणेतिपाठः सभ्यः विश्वस्यसलुकाष्ठाकलान्युनेति काष्ठाक
ला ॥ क्षणमुहूर्त्ताहोरात्रपक्षमासर्तव्यनसंवत्सरादिकालरूपेणपरिणामप्रदायिनी ॥ बाल्यादिवयोवस्थाविशेषेणवातथाविश्वस्यउपरतौ अवसानेविषयेयाश
क्तिस्तत्संबुद्धौहेशक्तेरुद्ररूपत्वात्हेसमर्थे ॥ नारायणीतिअयगतौइणगतौअय्यतेइयतेवाअयनःपरमात्मा कर्मणिल्युट् ॥ पुँल्लिङ्गितानुप्रयोगतः लिंगमशि
ष्यल्लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्येतिवचनात् नाराणामयनः नारायणः ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामगःइतिणत्वम् ॥ नारायणस्यपरमात्मनइयंमायानारायणी ॥ अन्यथाना
रायणस्येयंनारायणीयेतिवृद्धाच्छःस्यात् ॥ तस्मात्संबन्धेऽप्येव ॥ परिणामःप्राणिकायावयवोपचयलक्षणावृद्धिः ॥ तांप्रददातिपरिणामप्रदायिनीसुप्यजा
तौणिनिः ॥ आतोयुकृचिण्कृतोः ॥ ज्ञापकसिद्धमनित्यामितिक्चित्सोपसर्गादपिणिनिः ॥ दुग्धदधिरूपेणपरिणमतेइत्यादौतुपरिणामोरूपांतरावाप्ति
कलाकाष्ठादिरूपेणपरिणामप्रदायिनी ॥ विश्वस्योपरतौशक्तेनारायणिनमोस्तुते ॥ ८ ॥

सर्वमंगलमांगल्येशिवेसर्वार्थसाधिके ॥ शरण्येऽयं वकेगौरिनारायणिनमोस्तुते ॥ ९ ॥

दुग्धादिस्वरूपाद्विवर्तः ॥ परिणामप्रदायिनीतिपाठे ॥ परितोमानयन्तापरिच्छेदः ॥ प्राणिकायादेःकालकृताशरीरावस्थायौवनादिवयः ॥ तस्यपरिच्छेदःपरिमा
णमेतावत्कालपरिमितमिदंबाल्यमिदंयौवनमित्यादितत्प्रददातिहेपरिणामप्रदायिनि ॥ ८ ॥ सर्वाणिमंगलानियतःस्युः सासर्वमंगला ॥ मंगलेऽयोहिता
मंगल्या ॥ उगवादिभ्योयत् ॥ सर्वमंगलाचासौमंगल्याच ॥ सर्वमंगलमांगल्येइतिवृद्धिपाठपक्षेतु ॥ मणिगतौ मंग्यंतेमंगलानिमंगलेऽयोहितामंगल्यामंग
ल्यैवमांगल्या ॥ अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घःपुरुषवत् ॥ कश्चित्त्वाह ॥ गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिचेतिकर्मणिप्यजिति ॥ तत्र तस्यार्थसंगत्य
भावस्तावदास्तां स्त्रियांटापंबाधित्वापिच्वात्डिपिमांगलीत्येवस्यात्तत्तुमांगल्येतिरूपसिद्धिरितितदुपेक्षणीयंप्रेक्षावद्भिः ॥ शिवाभवानीरुद्राणी ॥ हेशिवे ॥

शां०टी०

अ०११

॥८५॥

यद्वा शिवामंगलोपेतेतिरमापिशिवाभवति ॥ हेशिवेहेरमेसर्वार्थसाधिके ॥ अर्थोभिधेयैवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु ॥

यद्वा शिवमंगलोपेतेतिरमापिशिवाभवति ॥ हेशिवेहेरमेसर्वेषामर्थानांसाधयित्रीउमारमाच ॥ हेसर्वार्थसाधिके ॥ अर्थोभिधेयैवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु ॥ शरणंमृहरक्षित्रोः ॥ शरणेषुसाधुःशरण्या । तत्रसाधुरितियत् ॥ हेशरण्ये ॥ सोमसूर्याग्निरूपाणित्रीण्यंबकानिनेत्राण्यस्याःत्र्यंबका यद्वा त्रयोंबकाः ॥ उमारमाच ॥ हेत्र्यंबके ॥ त्रयाणांलोकानामंबकःपितेत्यागमः ॥ गौरीउमा ॥ यद्वा ॥ गुड्-अव्यक्तेशब्दे ॥ गूयतेअव्यक्तं गुप्तंशब्दायतेमनसागृह्यतेधार्यते गौरीउमारमाच ॥ ऋज्जेंद्राग्रवज्रादिसूत्रेणरनिप्रत्ययेगुडोवृद्धिर्निपात्यते ॥ गौरोरुणेसितेपीते ॥ गौरादित्वात्ङीष् ॥ अयःशुभावहोविधिर्यत्रपरमात्मानि सःअयनः पामादित्वान्मत्वर्थीयोनः ॥ नृनये नयोनीतिः ॥ भावेऋदोरप् ॥ नरणंनरःनरेणनयेनअयनःनरायणःपरमात्मा तस्येयंमायानारायणी ॥ हे नारायणिनमस्तेस्तु नमःस्वस्तीतिचतुर्थी ॥ ९ ॥ जगतांसृष्टेःसर्गस्यस्थितेर्वर्त्तनस्यनाशनस्यप्रलयस्य ॥ हेशक्तिभूतेशक्तिरित्येवंभूताजाता ॥ हेशक्तिरूपे ॥

सृष्टिस्थितिविनाशानांशक्तिभूतेसनातनि ॥ गुणाश्रयेगुणमयेनारायणिनमोस्तुते ॥ १० ॥

यद्वा ब्राह्मीशक्तिःसृष्टौ ॥ वैष्णवीशक्तिःस्थितौ ॥ रौद्रीशक्तिर्विनाशे तद्भूतात्रिशक्तिभूतायाशक्तिस्तत्सामान्येनशक्तिभूता हेशक्तिभूते ॥ यद्वा शक्तीनां भुवापरमात्मनाउतासंगता ॥ वेज्रतंतुसंताने ॥ यद्वा शक्तीनांभूरिवताररूपाशक्तिभूतिः ॥ हेशक्तिभूते ॥ यद्वा शक्तीनांभुवःभूमयःब्रह्मादयस्तेषामूतिः संघटना ॥ तंतुनेवगुंफनंसंतननंशक्तिभूतिः ॥ वेज्रःस्त्रियांकिन् ॥ हेसनातनि ॥ सायंचिरमित्यादिसूत्रेणल्युस्तुट् च स्त्रियांटित्वात्ङीप् ॥ हेशाश्वति ॥ हेगुणाश्रये ॥ गुणाःसत्त्वादयःआश्रयोयस्याःसा ॥ यद्वा गुणानामाश्रयोयत्रसागुणाश्रया ॥ यद्वा सत्त्वादिगुणयुक्तागुणाःयथायोगंब्रह्मादयः तेआश्रयायस्याःसा ॥ हेगुणमये ॥ मयगतौ ॥ मयतेगच्छतिलोकान्मया ॥ पचाद्यचिस्त्रियांटाप् ॥ गुणैर्मयागुणमया ॥ गुणैर्गतिमतीत्यर्थः ॥ यद्वा हेऽगुणमये ॥ अगुणंब्रह्म मयते ॥ अगुणेनब्रह्मणामयागमनपराअगुणमया ॥ ब्रह्मतत्त्वेनमयमानेत्यर्थः ॥ गुणमयीतिपाठे ॥ गुणानांविकारःगुणमयी ॥ यद्वाऽगुणमयी ॥ मयद्वैत

हु०स०
॥८६॥

योर्भाषायामित्यादिनामयट् ॥ डीप् ॥ यद्वा गुणेभ्योहेतुभ्यआगतागुणमयी ॥ हेतुमनुष्येभ्यइत्यधिकृत्यमयट्वेति ॥ यद्वा गुणाःप्राकृताउच्यन्तेस्यां
गुणमयी ॥ तत्प्रकृतवचनेमयट् ॥ अग्यतेईयतेगम्यतेअयनामुक्तिः ऋशब्दः अदितिवाची ॥ उरपत्यानिआराःदेवाः ॥ नशब्देनजसमानार्थोऽननुबंधकः ॥
नसंत्यद्याप्यारादेवाःसाधकत्वेनयत्रसानारा नाराचासौअयनीचेतिनारायणीमुक्तिर्देवैरद्यापिदुष्प्राप्येत्यर्थः ॥ तत्संबुद्धौ हेनारायणि ॥ १० ॥ शरणं
रक्षितामरागताःरक्षरक्षेतिप्रपन्नाःशरणागताः तएवदीनाआर्त्ताश्वदुःखितालोकास्तेषामापद्रचोदुःखेभ्यःपरित्राणंतदेवपरंमुख्यमुद्देश्यमयनंवर्त्मयस्याः सातत्सं
बुद्धिः ॥ सर्वलोकस्यार्त्तिहरे ॥ हरतेरनुद्यमनेच् ॥ हेदुःखनाशनि ॥ हेदेविभगवति ॥ न आरायणिनमःअस्तुतेइतिच्छेदः ॥ पूर्वमग्रेअः ॥ एङःपदांता
दतीत्यकारलोपः ॥ प्रथमैकवचनस्यऋकारस्यश्रवणमेवतथाचसतिमो (ः)इतिभवति ॥ अग्रेचस्तुते ॥ ऋइतिदेवमाता ॥ मःशिवःअःविष्णुः द्वौप्रतिषे
शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ॥ सर्वस्यार्त्तिहरेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ११ ॥ हंसयुक्तविमानस्थेब्रह्माणीरूपधारिणि ॥ कौशांभः
क्षरिकेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ १२ ॥

धौप्रकृतमप्रतिषिद्धमर्थगमयतः ॥ उर्देवमातुरपत्यानिआराःऋभवःदेवाः ॥ अग्यतेईयते (वा) अयनीआराणामयनीआरायनीयाध्यातव्यादेव
ता ॥ आरायणी ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामगइतिणत्वं हेआरायणि ॥ त्वां मःशिवअश्वविष्णुःननस्तुतेअपितुस्तुतेनौत्येव ॥ छुजस्तुतौलडात्मनेपदम् ॥ ११ ॥
हंसैर्युक्तंविमानंतत्रतिष्ठतिहेहंसयुक्तविमानस्थे ॥ यद्वा हंसैःयतिविशेषैःसूर्यैःरूपैश्चयुक्तमाश्रितंविमानंविगताहंकारंपरब्रह्मतत्रतिष्ठति ॥ हंसःश्वेतगरुत्सूर्य
यतिप्राणात्मसुस्मृतः ॥ हेब्रह्माणीरूपधारिणि ॥ कुशोर्दभस्तस्येदंकौशं कौशंचतदभश्चकौशांभः ॥ क्षरसंचलने ॥ क्षरणक्षरः ॥ यत्रिसंज्ञापूर्वकोविधि
रनित्यइत्यतउपधावृद्धयभावः यत्रर्थेकविधानंवा ॥ कौशांभसःक्षरःसेचनंतंकरोति इतिणिचिण्वुल् ॥ वोरकःस्त्रियांटाप् प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइडाप्य
सुपइतिङ्त्वम् ॥ हेकौशांभःक्षरिके ॥ शत्रुषुकुशोदकक्षेपणंकुर्वित्यर्थः ॥ यदुक्तम् ॥ कर्मण्डलजलाक्षेपेइत्यादि ॥ यद्वा क्षरंकरोतिक्षरयतिक्षरिकाआसेक्री

शां०टी०
अ०११

॥८६॥

कौशांभसःक्षरिका ॥ अणिजंतस्येतिभावः ॥ क्षरतस्तुण्वुलिक्षारिका ॥ यद्वा कौशांभःक्षरतिसिंचतिकौशांभःक्षरी ॥ कर्मण्यण् ॥ डीप् ॥ स्वार्थे

कौशांभसः क्षारिका ॥ अणिजंतस्येतिभावः ॥ क्षरतेस्तुण्वुलिक्षारिका ॥ यद्वा कौशांभःक्षरतिसिंचतिकौशांभःक्षरी ॥ कर्मण्यण् ॥ डीप् ॥ स्वार्थे
कः ॥ केणइतिह्रस्वः ॥ यद्वा कुशसंबंधीअंभसःक्षरःआयुधत्वेनयस्याःसाकौशांभःक्षरका ॥ शेषाद्विभाषाकप् ॥ अत्रपक्षेअप् ॥ सुपःपरइत्त्वंनभव
ति ॥ ना अ आ क आ अयनि न मा उः स्तुत इतिच्छेदः ॥ नापुरुषः ॥ अकारोवासुदेवःस्यादाकारस्तुपितामाहः ॥ ऋइतिदेवमाता ॥ ऋभुशब्द
प्रयोगदर्शनात् ॥ आइतिआङ्उपसर्गः ॥ आयनिइतिसंबुद्धयंतम् ॥ न मा इतिद्वौप्रतिषेधौ ॥ उकारस्तुमहेश्वरः ॥ स्तुतेइतिष्टुञ्स्तुतौआत्मनेपदम् ॥
अयगतौ ॥ कृत्यल्युटोबहुलमितिकर्मणिल्युट् ॥ आसमंतादध्यतेईयतेवाआयनीउपासनी इष्टदेवता ॥ उःदेवमातुः आयनी ॥ इकोयणचि ॥ रायनी ॥
पूर्वपदात्संज्ञायामगइतिणत्वम् ॥ हेरायणि ॥ हेदेवमातुरदितेरभीष्टदेवते त्वम् ॥ आश्वब्रह्माअःविष्णुःउःरुद्रःइतित्रिमूर्तिलक्षणः ॥ नापुरुषः मा न स्तुते नस्तुते

त्रिशूलचंद्राहिधरेमहावृषभवाहिनि ॥ माहेश्वरीस्वरूपेणनारायणिनमोस्तुते ॥ १३ ॥

इतिमा अपितुस्तौत्येव ॥ १२ ॥ धृञ्धारणेभ्वादिः ॥ धरतीतिधरा पचाद्यच् ॥ त्रिशूलचंद्राहीनांधरा ॥ अन्यथाकर्मण्यण्स्यात् ॥ त्रिशूलादिधरती
तिविग्रहश्रवणात् ॥ त्रिशूलमायुधं चंद्रोत्रैककलात्मकःकिरीटभूषणौचित्यात् ॥ अहयःफणिनः ॥ द्वंद्वेधि ॥ बहुष्वनिधमः ॥ हेत्रिशूलचंद्राहिधरे ॥
महान्वृषभस्तेनवाहिनीवाहवती ॥ ऋन्नेभ्योडीप् ॥ यद्वा महावृषभेणवाहयतीस्वंमहावृषभवाहिनी ॥ बहुव्रीहौमहावृषभवाहनेतिस्यात् ॥ हेमहावृष
भवाहिनि ॥ महेश्वरस्येयंशक्तिर्माहेश्वरी ॥ तस्याःस्वरूपमाकारस्तेनध्येयतयासंभाविते ॥ अनधातुःप्राणनार्थः ॥ अननमनिःइच्छुष्यादिभ्यः स्त्रियां
कृदिकारादक्तिनइतिडीप् ॥ अनी । इःकामः एःकामस्यतद्देवतबीजस्यवाअनीप्राणरूपायनी ॥ अंविष्णुरातिरक्षकत्वेनगृह्णातिअरा त्रिलोकी ॥ अ
रायाःयनीअरायणी ॥ हेअरायणि ॥ त्वां उःशिवः नापुरुषः । न मा स्तुतेअपितुस्तौति ॥ १३ ॥

दु०स०

॥८७॥

हेअनघेकौमारीरूपसंस्थाने ॥ अतएवहेमहाशक्तिधरे ॥ अतएवमयूरकुक्कुटवृतेनमोस्तुते ॥ नारायणस्यभगवतोविश्वरूपस्येयमाकृतिः ॥ नारायणीमूर्तिः ॥ छांदसत्वाद्ब्रह्माच्छमनाश्रित्यसामान्यतोऽणेव ॥ यद्वा नराणामयनंनारायणंधर्मार्थकाममोक्षलक्षणंतस्येयंसाद्विधातत्रजातातत्साधयितुंच ॥ शौषिकोण् ॥ नारायणी ॥ नविद्यतेअधंयतः हेअनघे ॥ यद्वा नविद्यतेअः विष्णुः पूज्योयेषांतेअनादैत्याः तानूहंतीत्यनघा ॥ सप्तम्यांजनेर्दः ॥ अन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रापि शब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः तेनधात्वंतरादपिकारकांतरेपिडोभवति ॥ डित्यभस्यापिटेर्लोपः ॥ पृषोदरादित्वात् हस्यघः ॥ संस्थितिः सम्यगवस्थानं संनिवेशः संस्थानम् । कुमारस्य शक्तिधरस्येयं शक्तिर्देवताकौमारी कौमार्याः सकाशाद्रूपसंस्थानं यस्याः सा ॥ यद्वा कौमारीषण्मुखीरूपसंस्थानशरीराव यवसंनिवेशविशेषो यस्याः सा तत्संबुद्धौ ॥ महतीशक्तिरायुधंमहाशक्तिः तस्यधरामहाशक्तिधरा ॥ अन्यथातुविग्रहेकर्मण्यणस्यात् ॥ यद्वा महाशक्ति मयूरकुक्कुटवृतेमहाशक्तिधरेनवे ॥ कौमारीरूपसंस्थानेनारायणिनमोस्तुते ॥ १४ ॥

रतिसामर्थ्यम् ॥ मीज्जहिंसायांक्रयादिः मीनात्यहीन्मयूरः ॥ मीनातेरुन ॥ कुक्कुटश्चरणायुधः ॥ कुगुच्चारणेनकुटतिकुक्कुटः ॥ कुटकौटिल्ये ॥ पचायच् ॥ मयूरावाहनीभूताः क्रीडार्थाश्च ॥ कुक्कुटाश्चयुद्धचातुर्यदिदक्षौचित्योपार्जिताः ॥ तैर्वृतावेष्टितायतइयंकौमारीतेनबाल्योचिताकुक्कुटक्रीडोक्ता ॥ यद्वा मयूरैः कुक्कुटैश्चवृतिरावरणंयस्याः सा ॥ यद्वा क्रौंचवाराहचक्रादिव्यूहवत्तमयूरकुक्कुटव्यूहौचसंश्रामोचितसैन्यसंनिवेशौज्ञेयौ ॥ यदाहुः व्यूहस्तु बलविन्यासोभेदादंडादयोयुधि ॥ दंडोमंगलभागौचाप्युत्सन्नश्वाबलोदढः ॥ व्यूहस्तेषांविशेषाःस्युश्चक्रव्यूहादयोपिचेति ॥ ततश्चमयूरव्यूहकुक्कुटव्यूहाभ्यांवृता ॥ यद्वा वाहनीभूतत्वान्मयूरैः कौमारीवृता ॥ अथचेयंकुक्कुटाख्यालंकारोपेतत्वात्कुक्कुटवृता ॥ यदाहुः । कुक्कुटस्ताम्रचूडेचभूषायामपिदृश्यते ॥ यद्वा मयूराः कुक्कुटाइवाचित्रपुच्छवर्जितामयूरकुक्कुटाः तैर्वृते ॥ यदभ्यधुः ॥ आरक्तनेत्रपिच्छाग्रोमयूरः कुक्कुटः स्मृतः ॥ वर्हेणवर्जितोवर्हीयःसमयूरः ॥

शां०टी०

अ०११

॥८७॥

कुक्कुटइतियादवप्रकाशः ॥ कुमारोमयूरमारोहतिकौमारीमयूरी ॥ यद्वा पाल्दमीः । आः पित्तमहः । इः कामः । उः शिवः । उच्चातारक्षकोविष्णुः रोऽ

कुकुटइतियादवप्रकाशः ॥ कुमारोमयूरमारोहतिकौमारीतुमयूरीम् ॥ यद्वा मालक्ष्मीः । आः पितामहः । इः कामः । उः शिवः । उच्चातारक्षकोविष्णुः रोऽ
भिः तैर्वृतामयूरवृता ॥ अथचसाकुकुटवृता ॥ कुकवृकआदाने ॥ १४ ॥ वादिरात्मनेपदी ॥ ततः कर्त्तरिकिप् ॥ कोकंतेकौमार्याः आज्ञामाददतेदैत्यैः सहसंग्रामयितुंकुकि
देवसैन्यानिनान्येवकुटुंबिदैत्यैः सहविरुद्धबुद्धीनिकुटानिचकुकुटानिदेवसैन्यानिचतैर्वृता ॥ १४ ॥ हेवैष्णवीरूपे हेशंखादिगृहीतपरमायुधेदेविप्रसीद ॥ हेना
रायणिनमस्तेस्तु ॥ शंखश्चक्रं च गदा च शार्ङ्गं च सेनां गत्वा देकवद्भावः ॥ तानि गृहीतानि परमाण्यायुधानिययासा ॥ विष्णोरियं शक्तिर्वैष्णवी तस्या इव रूपं यस्यास्त
त्संबुद्धिः ॥ १५ ॥ गृहीतमुग्रैर्द्रुचमहचक्रं यया तत्संबुद्धिः ॥ दंष्ट्रया उद्धृता वसुंधरा भूमिर्यया तत्संबुद्धिः ॥ वराहस्य भगवतो विष्णोः रूपं तद्वती वराहरूपिणी ॥ वराहस
शंखचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ॥ प्रसीद वैष्णवीरूपे नारायणिनमोस्तुते ॥ १६ ॥ गृहीतोऽग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृतवसुंधरे ॥ वराहरूपि
णि शिवे नारायणिनमोस्तुते ॥ १६ ॥ नृसिंहरूपेणोऽग्रेण हंतुं दैत्यान्कृतोद्यमे ॥ त्रैलोक्यत्राणमहिते नारायणिनमोस्तुते ॥ १७ ॥ किरी
टिनि महावज्रे सहस्रनयनोज्ज्वले ॥ वृत्रप्राणहरे चैद्रि नारायणिनमोस्तुते ॥ १८ ॥

दशरूपमात्मानं दर्शयंतीत्यर्थः ॥ यद्वा सत्यापपाशसूत्रेण रूपादर्शने णिच् ॥ वराहमेवात्मनोरूपं पश्यति वराहरूपिणी तत्संबुद्धिः ॥ हेशिवे सर्वमंगले नारायणि ॥ दशं
तियया दंष्ट्रा ॥ दाघ्नीशसेत्यादिना दशतेः करणेष्टन् ॥ षिल्लक्षणोऽङ्गीष् अनित्यः ततः स्त्रियां टाप् ॥ १६ ॥ उग्रेण नृसिंहरूपेण दैत्यान् हंतुं हेतुोद्यमे ॥ त्रैलोक्यस्य
त्राणे नरक्षणेन महिते पूजिते ॥ त्रैलोक्यत्राणमहिते इति वा पाठः ॥ अयगतौ ॥ अय्यते इत्ययनं चतुर्भद्रं नाराणामयनं प्राप्तव्यं नारायणं तस्य प्रापयित्री नारायि
णी ॥ चतुर्णां भद्राणां समाहारश्चतुर्भद्रम् ॥ आहुश्चत्वारिभद्राणि बलं धर्मः सुखं धनम् ॥ १७ ॥ किरीटं मुकुटं तद्वती हे किरीटिनि ॥ महद्वज्रमायुधं यस्याः सामहा
वज्रमहाहीरा तत्संबुद्धिः ॥ सहस्रं नयनानि समाहतानि सहस्रनयनम् ॥ पात्रादित्वात् ङीप् न भवति ॥ तेन उज्ज्वलति प्रकाशते सहस्रनयनोज्ज्वला ॥ यद्वा
सहस्रनयने ज्वले इति पाठः ॥ सहस्रं नयनानि यस्याः सा सहस्रनयना ज्वलति ज्वला ॥ पचायच् ॥ हे ज्वले ॥ अनुपसर्गादेव ज्वलितिक संतेऽयोणस्तुवा ॥

दु०स०

॥८८॥

तेनमुक्तेसोपसर्गादिनुपसर्गाच्चज्वलतेःपचाद्यच्छवत्येव ॥ वृत्रोनामदैत्यःकश्चित्तस्यप्राणान्हरति हेवृत्रप्राणहरे ॥ चकारःउक्तमनुक्तंचसमुच्चि
 नोति ॥ इंद्रस्येयमैद्री हेऐंद्रि ॥ १८ ॥ चंडिकाशरीरोत्थाशिवदूतीतस्याःस्वरूपेणहतादैत्यायया ॥ हेहतादैत्येमहद्वलंसामर्थसैन्यंचयस्याःहेमहाबले ॥
 यद्वा महान्बलिरूपहारःपूजोपकरणंयस्यामहाबलिः हेमहाबले ॥ करोपहारयोःपुंसिबलिःप्राण्यंगजेस्त्रियाम् ॥ घोरंभयानकरूपंयस्याःहेघोररूपे ॥ महा
 नारावःशब्दोयस्याःशृगालपरिवारत्वात्हेमहारावे ॥ १९ ॥ दंष्ट्राभिःकरालंभयंकरंवदनंयस्याःहेदंष्ट्राकरालवदने ॥ करालोदंतुरेतुंगे ॥ शिरसांमालावि
 भूषणंयस्याःहेशिरोमालाविभूषणे ॥ मुंडंदैत्यंमथनातिमुंडमथना ॥ मथविलोडने नंयादित्वात्ल्युः ॥ यद्वा कर्तारिवहुलंल्युट् ॥ बाहुलकात्कविभावः॥
 हेमुंडमथने ॥ हेचामुंडेकालि ॥ २० ॥ हेलक्ष्मि हेलज्जे हेमहाविद्येमहतिविद्ये परमात्मगोचरज्ञानरूपे ॥ यद्वा महाविद्येहेमहत्यविद्येपरमात्मेतरप्रपंच
 शिवदूतीस्वरूपेणहतादैत्यमहाबले ॥ घोररूपेमहारावेनारायणिनमोस्तुते ॥ १९ ॥ दंष्ट्राकरालवदनेशिरोमालाविभूषणे ॥ चामुंडेमुं
 डमथनेनारायणिनमोस्तुते ॥ २० ॥ लक्ष्मिलज्जेमहाविद्येश्रद्धेपुष्टेस्वधेध्रुवे ॥ महारात्रेमहामायेनारायणिनमोस्तुते ॥ २१ ॥
 गोचरनानाज्ञानरूपे ॥ हेश्रद्धेआस्तिक्यबुद्धिस्वभावे ॥ हेपुष्टेशरीरावयवोपचयरूपे ॥ हेस्वधेपितृतृप्तिस्वरूपे ॥ हेध्रुवेशाश्वतिब्रह्मरूपे ॥ हेमहारा
 त्रेहिरण्यगर्भावसानकालरूपे ॥ यद्वा महारात्रे हेअनन्यतमोधिकरणकालरूपे ॥ यद्वा महारात्रिःसर्वप्राणिमोहकरीदेव्येवोच्यते ॥ अत
 एवहेमहामायेसर्वजगत्कारणभूते ॥ यद्वा हेमहत्यमाये ॥ हेमहारात्रिइतिपाठेरात्रेश्चाजसावितिसंज्ञायांडीप् छन्दस्येव ॥ तिमिरपटलैरवगुंठितारा
 व्यइतितुजसंतःप्रयोगः बह्वादौकृदिकारादक्तिनोवाडीष्वक्तव्यः ॥ उणादावदोस्त्रिन् अत्रिर्मुनिः बाहुलकात् रातेरपित्रिन् ॥ रात्रिः रात्रीच ॥
 रातिसुखंरात्रिः ॥ २१ ॥

शां०टी०

अ० ११

॥८८॥

हेनारायणि हेमधेनमोस्तुते ॥ धीधारणावतीमेधा ॥ अण्योक्तयोःअणिमेधादिः ॥ इक्ष्वादिभ्यः कृदिकारादक्तिनोवाडीष्वक्तव्यः ॥ अणी मेधादिः ॥

हेनारायणि हेमधेनमोस्तुते ॥ धीधारणावतीमेधा ॥ अण्यतेकथ्यतेअणिःमेधादिः ॥ इक्कृष्यादिभ्यः कृदिकारादक्तिनोवाङीप् ॥ अणी मेधादिः ॥
 ईइत्यस्याः लक्ष्म्या अणीमेधादिः यणी नराणांसमूहोनारं नारेणासमंतात्श्रितायणीनारायणी ॥ हेवरेश्रेष्ठे ॥ हेभूतेअतीते ॥ यद्वा भूतिर्भस्मनिसम्प
 दि ॥ भूतिर्जन्मच ॥ हेसम्पद्रूपे ॥ ऐश्वर्यादिरूपे ॥ हेबाभवि बिभर्त्तिवभुर्विष्णुस्तस्येयंभागीनीवैष्णवी हेबाभवि ॥ विपुलेनकुलेविष्णौवभु
 र्नाकपिलेत्रिषु ॥ हेतामसितमोगुणसम्बन्धनिजगत्संहारकर्त्रि नियतायत्तहिनियते ॥ (?) यद्वा दैवंदिष्टंभागधेयंभाग्यंस्त्रीनियतिर्विधिः ॥ हेईशेस्वामिनि ॥
 ईष्टेईशा पचायच् ॥ २२ ॥ अंतोनाशेस्वरूपेचनिश्चयेऽवयवेऽवधौ । समीपेवसितेबंधेयमेमृत्यावनेहासि ॥ सर्वतःसर्वत्रपाणिपादमंतोवयवोयस्याःहेसर्व
 तःपाणिपादांते ॥ पाणयश्चपादाश्चपाणिपादम् प्राण्यंगत्वादेकवद्भावः ॥ पादांत्रेइतिपाठेसर्वतःपाणयश्चपादाश्चअंत्राणिचपुरीतत्संज्ञानिप्राणसूत्राणिय
 मेधेसरस्वतिवरेभूतेवाभ्रवितामसि ॥ नियतेत्वंप्रसीदेशेनारायणिनमोस्तुते ॥ २२ ॥ सर्वतःपाणिपादांतेसर्वतोक्षिशिरोमुखे ॥ सर्वतः
 श्रवणघ्राणेनारायणिनमोस्तुते ॥ २३ ॥ सर्वस्वरूपेसर्वेशेसर्वशक्तिसमन्विते ॥ भयेभ्यस्त्राहिनोदेविदुर्गेदेविनमोस्तुते ॥ २४ ॥ एतत्ते
 वदनंसौम्यंलोचनत्रयभूषितम् ॥ पातुनःसर्वभीतिभ्यः कात्यायनिनमोस्तुते ॥ २५ ॥ स्याः सातथोक्ता अयंतेयंतेयंतिवाअनयाज्ञान
 विशेषमितिअयनी पाणिपादाद्युपचितिः ॥ नराणामयनीनारायणीनारायण्याइयमधिदेवतानारायणी ॥ सर्वतोक्षीणिचशिंरांसिचसुखानिचयस्याःसा हेतथो
 क्ते ॥ २३ ॥ सर्वजगन्नयंस्वरूपंयस्याःसाहेसर्वस्वरूपे ॥ यद्वा सर्वस्वरूपंयस्याः सा ॥ हेसर्वस्यईशेसर्वेशे ॥ सर्वाःशक्तयःसामर्थ्यलक्षणाब्रह्मादिलक्षणा
 श्रताभिःसमन्विताहेसर्वशक्तिसमन्विते ॥ हेदेवित्वंभयेभ्यःनःदेवान्त्राहिछांदसंपरस्मैपदम् ॥ यद्वा त्रायतेत्राःकिपिरूपम् ॥ त्राइवाचरत्राहिरक्षिके
 वाचर ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यःक्विवाचारेवा ॥ त्राहीत्यव्ययंवा ॥ हेदुर्गेदेविनमस्तेतुभ्यमस्तु भिन्नवाक्यस्थत्वाद्देवीतिपदद्वयंपौनरुक्त्येननदुष्यति ॥ २४ ॥
 हेदेविण्त्प्रत्यक्षसिद्धंतेतववदनंसौम्यंसुंदरंलोचनत्रयेणसोमसूर्याग्निमयेनालंकृतंनःअस्मान्सर्वभीतिभ्यःसमस्तभयेभ्यः ॥ यद्वा सर्वाभियोयाभ्यस्ताःसर्वभियः

दु० स०

॥८९॥

शां० टी

अ० ११

॥८९॥

सर्वभियश्चतार्तयश्चताभ्यः पातुरक्षतु ॥ हेकात्यायनिनमस्तेतुभ्यमस्तु इतितोप्योषध्यभावादन्नाभावाद्यज्ञभागाभावाद्यज्ञभागभुजांभयाभावः प्रार्थनी
 यः ॥ कतः कश्चिदपिस्तस्यापत्यं स्त्रीतिगर्गादियजंतात् यजश्च प्राचां षफतद्धित इत्यधिकृत सर्वत्र लोहितादिकतं तेभ्य इति स्त्रियां षफः कस्यायनादेशः षित्त्वात् डी
 षकात्यायनी ॥ यद्वा कश्च ब्रह्मा अश्च विष्णुः तौ अततः सततं यथाक्रमं गच्छतः इति कात्यायौ सरस्वती चरमाच कर्मण्यण् ॥ अण्णंतात् डीष् ॥ वाणीर
 मयोरासमंतादयनी परमागतिः कात्यायनी ॥ सौम्यं स्यात्सुंदरे सोमदेवताके बुधे ग्रहे ॥ २५ ॥ भद्राच साकाली च हे भद्रकालि ॥ ज्वालाभिः करालं तुंगमत्युग्रम
 तिरौद्रमशेषाणामसुराणां सूदनं हिंसकम् ॥ तेतव त्रिशूलं नोस्मान् भीतिर्भयात्पातुनमस्तेतुभ्यमस्तु ॥ पूदलक्षणे हिंसायामनुदात्तेत्सूदते सूदनं धादित्वा ह्युः ॥ अ
 न्यथाऽनुदात्तेतश्च हलादेशेति प्राप्तस्य युचः सूददीपदीक्षश्चेति प्रतिषेधात्सूदकमिति स्यात् ॥ २६ ॥ या तावकी घंटास्वनेन नादेन जगदापूर्य पूरयित्वा दैत्यतेजांसि हि
 ज्वालाकरालमत्युग्रमशेषासुरसूदनम् ॥ त्रिशूलं पातु नो भीतिर्भद्रकालिनमोस्तुते ॥ २६ ॥ हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्यया जगत् ॥
 सा घंटा पातु नो देवि पापेभ्यो नः सुतानिव ॥ २७ ॥ असुरासृग्वसापंकचर्चितस्ते करोज्ज्वलः ॥ शुभाय खड्गो भवतु चंडिके त्वानंता वयम् ॥
 ॥ २८ ॥ रोगानशेषानपहंसितुष्टाददासिकामान्सकलानभीष्टान् ॥ त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयांति ॥ २९ ॥
 नस्ति सानोस्मान् पापेभ्यः दैत्येभ्यश्च पातु ॥ कंकेभ्यः कमिव ॥ जगत्कर्तृलोकः अनोभ्यः सुतानिव ॥ अत्र छांदसत्वेन अनसृशब्दात्पंचम्याभ्यस् तस्य सुपांसुलुगि
 त्यादिनालुक् ॥ यथालोकः शकटेभ्यः सुतान्पातितथा ॥ यद्वा जनन्यां शकटेप्यनः ॥ जनकेशकटेप्यनः ॥ यथा अनः मातापिता च पापेभ्यः विघ्नेभ्यः पाति ॥ २७ ॥
 हे चण्डिके असुराणामसूक्रुधिरं वसामेदस्तद्रूपः पंकस्तेन चर्चितः व्याप्तः तेतव करे हस्ते उज्ज्वलः ॥ यद्वा करैः किरणैः उज्ज्वलः खड्गः नोस्माकं जगतां वा शुभाय भव
 तु ॥ हे देवित्वां वयं नताः प्रणतामहे ॥ बलिहस्तां शवः कराः ॥ २८ ॥ नूनये ॥ नृणांतिन्यायेन व्यवहरंतीति नराः ॥ हे देवित्वादाराधनेन तुष्टासती त्वामा
 श्रितानां नराणामशेषान् रोगानपहंसितेषां च काम्यकामान् कामानर्थान् ददासि ॥ रजकस्य वस्त्रं ददातीति वत्संप्रदानाभावात् षष्ठ्येव ॥ हे देवित्वामाश्रितानां नराणां

न विपत् आपन्नविद्यते ॥ हि हेतावधारणे ॥ त्वामाश्रितानां नराणां वत्संप्रदानाभावात् षष्ठ्येव ॥ अश्रयंते आश्रयाः कर्मण्येरच् ॥ अन्यैराश्रयमाणतां सेव्यमान

नविपत् आपन्नविद्यते ॥ हिहेतावधारणे ॥ त्वामाश्रितानराः आश्रयतामश्रीयमाणतांप्रयांति आश्रीयंते आश्रयाः कर्मण्येरच् ॥ अन्यैराश्रीयमाणतांसेव्यमान
तांभजंतीत्यर्थः ॥ राजत्वंदेवत्वंवाप्नुवंतीतिभावः ॥ २९ ॥ हेअंबिकेदेविअयेदानींत्वयाआत्मतनुंनिजतनुंवहुधाबहुप्रकारैःअनेकैःब्रह्माण्यादिशक्तिरूपैःकृत्वा
धर्मद्विषांयज्ञादिकर्मद्रोहिणांमहासुराणांशुभादीनांयत्कदनंविशसनंकृतंतदेवतदन्यास्त्रीत्वतोपराकादेवताप्रकरोतिककर्तुंशक्तास्ति नकापि त्वमेकाकर्तुंशक्नो
पिनान्येतिभावः ॥ धर्मात्रवैदिकः ॥ पारमर्षसूत्रम् ॥ अथातोधर्मजिज्ञासा ॥ चोदनालक्षणोर्थोधर्मइति ॥ ३० ॥ हेदेविविवेकाःयुक्तायुक्तविचाराःदीपाइव
महातमःपटलपाटनपटवस्तेषु ॥ विद्यासुचतुर्दशसुदीपायमानासुआन्वीक्षिक्यादिषु ॥ यद्वा विद्यासुज्ञानप्रदमंत्ररूपासु ॥ शास्त्रेषुमनुस्मृत्यादिषुतथाद्येषुवा
क्येषुवैदिकेषुपुराणेषुविद्यमानेषु ॥ अनादरेसप्तमी तान्यनादृत्यतज्जन्यविवेकमपनीय ॥ अतिमहांधकारेममत्वगर्तेएतद्विश्वमतीवविभ्रामयसि ॥ सात्वदन्या
एतत्कृतंयत्कदनंत्वयाद्यधर्मद्विषांदेविमहासुराणाम् ॥ रूपैरनेकैर्वहुधात्ममूर्तिंकृत्वाऽम्बिकेतत्प्रकरोतिकान्या ॥ ३० ॥ विद्यासुशास्त्रे
षुविवेकदीपेष्वद्येषुवाक्येषुचकात्वदन्या ॥ ममत्वगर्तेतिमहांधकारेविभ्रामयस्येतदतीवविश्वम् ॥ ३१ ॥ रक्षांसियत्रोग्रविषाश्चनागाय
त्रारयोदस्युबलानियत्र ॥ दावानलोयत्रतथाब्धिमध्येतत्रस्थितात्वंपरिपासिविश्वम् ॥ ३२ ॥
का ॥ त्वमेवविष्णुमायाविश्वंमोहयसिममत्वेयोजयसि नान्या ॥ विभ्रामयसीत्यनित्योमितांह्रस्वः ॥ यद्वा हेदेविआद्येषुवाक्येषुशास्त्रेषुशोभनेषुआर्थेषुशास्त्रेषुया
वित्संविद्विदुषावा ॥ त्वद्देवीतः अन्याका नकापि ॥ त्वमेवविन्नान्येतिभावः ॥ अथचहेदेविएतद्विश्वंकर्मअतिमहांधकारेतमोगुणरूपे ॥ ममेत्यव्ययम् ॥ ममत्वं
गर्तइव ॥ तस्मिन्ममत्वगर्तेमोहकूपेअतीवविभ्रामयसिव्यालोडयसि ॥ यासात्वदन्यानास्ति ॥ विभ्रामयतीतिअन्यशब्दस्यशेषत्वात्प्रथमपुरुषः त्वदन्यःकोभुंक्ते
मदन्यःकोभुंक्तेमदन्योन्योभुंक्तेत्वदन्योन्योभुंक्तेइतिवत् ॥ ३१ ॥ हेदेवित्वंतत्रचतत्रस्थितासतीविश्वंपरिपासि ॥ तत्रक् ॥ यत्रचरक्षांसिदैत्याःउग्रविषाःनागाः
तक्षकादयः यत्रचअरयःशत्रवःयत्रचदस्युबलानिचौरसमूहाःयत्रचदावानलःतथायत्रचाब्धिमध्येतत्रसर्वत्रउपद्रवप्रसंगेस्मृतासतीपतितानूरक्षसीत्यर्थः ॥ दव

दु०स०

॥९०॥

दावौवनारण्यवह्नी ॥ ३२ ॥ हेदेवित्वंविश्वेश्वरीइतियदतःत्वंविश्वंपरिपासि ॥ यद्वा विश्वेश्वरीविश्वव्यापिनीअसि अतःविश्वंपरितोरक्षसि ॥ यद्वा हेविश्वेश्व
रिइतिपाठः ॥ हेदेवित्वंविश्वात्मिकासिइतिहेतोःविश्वंधारयसि ॥ भवतीविश्वस्यईशःस्रष्टारक्षितासंहर्ताचब्रह्मादिस्तस्यवंध्याअभिवादनीयास्तुत्याचवर्त्तते ॥ हेदे
वित्वत्त्वयित्वायिविषयेभक्तिनम्राःस्युस्तेविश्वस्याश्रयाआधारभूताःजगतांधारयितारोभवन्तीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ हेदेवित्वंनोस्माकंप्रसीद ॥ यथैवाधुनाइदानींशुम्भा
यसुरवधाद्धेतोः पर्यपीपलःतथैवाग्नेपिसंभावितायाअरिभीतेःनित्यंपरिपालय हेदेवित्वंसर्वजगतांपापानिप्रशमंक्षयमाशुक्षिप्रंनय ॥ नयतिर्द्विकर्मकः ॥ अथचलो
कानाम् ॥ अत्रह्यधर्मउत्पातशब्देनविवक्षितः ॥ नाशहेतुत्वात्तस्यपाकःपरिणामस्तेनजनितानुपसर्गानुपद्रवान्वधपातादीनाशुप्रशांतिंप्रापयेतिवयंदेवाःत्वदेक
विश्वेश्वरीत्वंपरिपासिविश्वंविश्वात्मिकाधारयसीतिविश्वम् ॥ विश्वेश्वंध्याभवतीभवन्तिविश्वाश्रयायेत्वयिभक्तिनम्राः ॥ ३३ ॥ देविप्रसी
दपरिपालयनोऽरिभीतेर्नित्यंयथासुरवधादधुनैवसद्यः ॥ पापानिसर्वजगतांप्रशमंनयाशुउत्पातपाकजनितांश्चमहोपसर्गान् ॥ ३४ ॥
प्रणतानांप्रसीदत्वंदेविविश्वार्तिहारिणि ॥ त्रैलोक्यवासिनामीज्येलोकानांवरदाभव ॥ ३५ ॥ देव्युवाच ॥ वरदाहंसुरगणावरंयंमनसेच्छ
थ ॥ तंवृणुध्वंप्रयच्छामिजगतामुपकारकम् ॥ ३६ ॥

शरणाःप्रार्थयामहेततःप्रसीदेत्यर्थः ॥ आशुउत्पातेत्यत्रसंधिरविवक्षितः ॥ आशुह्युत्पातेतिवापाठः ॥ ३४ ॥ विश्वस्यार्तिहरतिहेविश्वार्तिहारिणित्वं
प्रणतानांभक्तिनम्राणांप्रसीद ॥ त्रयोलोकाःत्रैलोक्यंचातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थेप्यञ् ॥ तत्रवसंतियेतेषांतेर्वा हेईड्येस्तुत्ये ॥ कृत्यानांकर्त्तारिवाषठी ॥
लोकानांवरदाऽभीष्टदाभव ॥ ३५ ॥ हेसुरगणाःअहंयुष्माकंवरदास्मिप्रीतास्मियंवरंमनसाइच्छथ तंजगतामुपकारकंवरंवृणुध्वमहंप्रयच्छामि ॥ दाणो
यच्छः ॥ वृज्वरणेआत्मनेपदंध्वम् ॥ सवाभ्यांवामौ ॥ स्वादिभ्यःशुः ॥ वृणीध्वमितिपाठेऋयादिः लोटोध्वम् ॥ ईहल्यघोः प्वादीनांह्रस्वः ॥ यं तमितिपुंसि ॥
देवाहतेवरंश्रेष्ठेत्रिषुक्लीबंमनाकृप्रिये ॥ वृणुध्वंप्रार्थयध्वमित्यर्थः ॥ ३६ ॥

शां०टी०

अ०११

॥९०॥

हेअखिलस्यविश्वेश्वरिव्यापिकेहेत्रैलोक्यस्वामिनित्वंविश्वेश्वरीत्वंपरिपासि ॥ यद्वा विश्वेश्वरीविश्वव्यापिनीअसि अतःविश्वंपरितोरक्षसि ॥ यद्वा हेविश्वेश्व
रिइतिपाठः ॥ हेदेवित्वंविश्वात्मिकासिइतिहेतोःविश्वंधारयसि ॥ भवतीविश्वस्यईशःस्रष्टारक्षितासंहर्ताचब्रह्मादिस्तस्यवंध्याअभिवादनीयास्तुत्याचवर्त्तते ॥ हेदे
वित्वत्त्वयित्वायिविषयेभक्तिनम्राःस्युस्तेविश्वस्याश्रयाआधारभूताःजगतांधारयितारोभवन्तीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ हेदेवित्वंनोस्माकंप्रसीद ॥ यथैवाधुनाइदानींशुम्भा
यसुरवधाद्धेतोः पर्यपीपलःतथैवाग्नेपिसंभावितायाअरिभीतेःनित्यंपरिपालय हेदेवित्वंसर्वजगतांपापानिप्रशमंक्षयमाशुक्षिप्रंनय ॥ नयतिर्द्विकर्मकः ॥ अथचलो
कानाम् ॥ अत्रह्यधर्मउत्पातशब्देनविवक्षितः ॥ नाशहेतुत्वात्तस्यपाकःपरिणामस्तेनजनितानुपसर्गानुपद्रवान्वधपातादीनाशुप्रशांतिंप्रापयेतिवयंदेवाःत्वदेक
विश्वेश्वरीत्वंपरिपासिविश्वंविश्वात्मिकाधारयसीतिविश्वम् ॥ विश्वेश्वंध्याभवतीभवन्तिविश्वाश्रयायेत्वयिभक्तिनम्राः ॥ ३३ ॥ देविप्रसी
दपरिपालयनोऽरिभीतेर्नित्यंयथासुरवधादधुनैवसद्यः ॥ पापानिसर्वजगतांप्रशमंनयाशुउत्पातपाकजनितांश्चमहोपसर्गान् ॥ ३४ ॥
प्रणतानांप्रसीदत्वंदेविविश्वार्तिहारिणि ॥ त्रैलोक्यवासिनामीज्येलोकानांवरदाभव ॥ ३५ ॥ देव्युवाच ॥ वरदाहंसुरगणावरंयंमनसेच्छ
थ ॥ तंवृणुध्वंप्रयच्छामिजगतामुपकारकम् ॥ ३६ ॥

हेअखिलस्यविश्वेश्वरिव्यापिकेहेत्रैलोक्यस्वामिनित्वयात्रैलोक्यस्यसर्वबाधाप्रशमनंसर्वदुःखोपशमः ॥ सर्वाबाधेतिपाठे ॥ आङ्गिभिव्याप्तौ ॥ आसमंताद्वाधाआ
बाधा ॥ अस्माकंवैरिणःदैत्यास्तेषांविनाशनमेवंविधंजगदुपकारकंकार्यकर्तव्यमितिवरप्रार्थनम् ॥ यद्वा हेदेविअखिलेश्वरि ॥ त्वयात्रैलोक्यस्यउपकारकंकर्म
एतत्कार्यकर्तव्यम् ॥ कीदृशंतत् ॥ सर्वबाधानांप्रशमनंअस्मद्वैरिणांविनाशनम् ॥ ३७ ॥ हेदेवाः शृणुतपूर्वजगदुपकृत्यैएतेपराक्रमामयाकृताः ॥ अतःपर
मेप्यतोपिमतकर्तव्याञ्जगदुपकारान्भवतामपितोषायकथयामि ॥ वैवस्वतमन्वन्तरेभविष्यत्यष्टाविंशतिमेयुगेप्राप्तेसतिशुम्भोनिशुम्भश्चान्यावेवनत्विदानींनि
हतौयौ ॥ ततोऽन्यावेवशुम्भनिशुम्भनामानौदैत्यावुत्पत्स्येतेउद्भविष्यतः ॥ अष्टभिरधिकाविंशतिः अष्टाविंशतिः द्व्यष्टनःसंख्यायामित्यात्त्वष्टमाविंशतेर्युगानांकृता
दीनांपूरणंयद्युगंविष्णोरष्टमावतारोपलक्षितंतदष्टाविंशतितमम् तस्यपूरणेडडितिडट् प्रत्ययस्यविंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्यामितितमडागमः ॥ तत्रपृषोदरा

देवाऊचुः ॥ सर्वबाधाप्रशमनंत्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ॥ एवमेवत्वयाकार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥ ३७ ॥

देव्युवाच ॥ वैवस्वतंतरेप्राप्तेअष्टाविंशतिमेयुगे ॥ शुंभोनिशुंभश्चैवान्यावुत्पत्स्येतेमहासुरौ ॥ ३८ ॥

दित्वात्तशब्दलोपः ॥ यत्तुकश्चिदाह ॥ माङ्मानेस्त्रियांभावेसम्पदादित्वात्किप् ॥ मानंमाअष्टाविंशतिमानंमायस्थयुगस्येतिवाष्टाविंशतेरिवमानंयस्ययुगस्ये
तिवाविगृह्यबहुव्रीहौनपुंसकेह्रस्वत्वेअष्टाविंशतिमंयुगंततः सप्तम्येकवचनेअष्टाविंशतिमेइति ॥ तावन्मातेकिपियुमास्थादिनाईत्त्वप्रसगोदुर्निवारस्तिष्ठतुयुग
मन्यपदार्थः कथंस्यात्यावतायुगानामष्टाविंशतिः तत्परिमिताअपियुगरूपाअष्टाविंशतिसंख्याकाएवान्यपदार्थाइतिअष्टाविंशतितममेवयुगंद्वापरंतद्रूपंक
लियुगादिरूपनंसेत्स्यतीति ॥ यथापंचसुपांडवेषुपंचमःसहदेवस्तत्रमागमःपंचमाःमानंयस्यसइत्युक्तेपंचानांपूरणःसहदेवोन्यपदार्थत्वेननगृह्यते । किंतुपंचा
पितेमिलिताःपञ्चत्वसंख्यापरिमिताःइतिपञ्चपरिमिताःपञ्चमाइतियुधिष्ठिरादयः पञ्चाप्यन्येपदार्थतयागृह्यन्ते नतुसहदेवएव ॥ तस्मात्प्रागुक्तएवअष्टाविंशतिमे
वाव्युत्पत्तिः पृषोदरादित्वेनसैवसंख्या ॥ अष्टाविंशतिमेयुगेद्वापरंतिकलियुगादौप्राप्ते ॥ यानाद्यंगेयुगःपुंसियुगंयुग्मेकृतादिषु ॥ ३८ ॥

दु०स०

॥९१॥

ततोहंनंदगोपस्यकुलेगृहे ॥ कुलवंशेगृहेपितृ ॥ जाताउत्पन्ना ॥ यशोदायानंदगोपस्त्रियाःगर्भात्संभवोजन्मयस्याः सा ॥ विंध्याचलनिवासिनीसतीतौशुं
 भनिशुम्भाख्यावसुरौनाशयिष्यामि ॥ ३९ ॥ अहंपुनरपिवैवस्वतमन्वंतरएवाष्टाविंशतिमेयुगेद्वापरेतीतेकलौयुगेप्राप्तेविरुद्धाप्रजासुचित्तिज्ञानयस्य विप्रचि
 त्तिर्नामकश्चिदानवःतस्यापत्यानिवैप्रचित्ताःतानतिरौद्रेणरूपेणपृथ्वीतलेअवतीर्यप्रादुर्भावमुपेत्यहनिष्यामि ॥ तस्याद्देवधारणे ॥ ४० ॥ तान्वैप्रचित्ता
 न्महासुरान्उग्रान्रौद्रान्भक्षयंत्याःममदंताःरक्ताआरक्ताएवभविष्यंतिअतएवदाडिमीपुष्पवदरुणवर्णाःभविष्यंति ॥ ४१ ॥ ततोहेतोःमांस्तुवंत्यःदेवताः
 स्वर्गसततंशश्वत्तरक्तदंतिकासंज्ञयाव्याहरिष्यंतिकथयिष्यंति ॥ देवाएवदेवताः ॥ स्वार्थेतल् ॥ तथामानवाश्चमर्त्यलोकेभुविमांसततंस्तुवंतः रक्ताः दंतायस्याः
 नंदगोपगृहेजातायशोदागर्भसंभवा ॥ ततस्तौनाशयिष्यामिविंध्याचलनिवासिनी ॥ ३९ ॥ पुनरप्यतिरौद्रेणरूपेणपृथिवीतले ॥ अव
 तीर्यहनिष्यामिवैप्रचित्तांश्चिदानवान् ॥ ४० ॥ भक्षयंत्याश्चतानुग्रान्वैप्रचित्तान्महासुरान् ॥ रक्तादंताभविष्यंतिदाडिमीकुसुमोपमाः ॥ ४१ ॥
 ततोमांदेवताःस्वर्गमर्त्यलोकेचमानवाः ॥ स्तुवंतोव्याहरिष्यंतिसततंरक्तदंतिकाम् ॥ ४२ ॥ भूयश्चशतवार्षिक्यामनावृष्ट्यामनंभसि ॥
 मुनिभिःसंस्मृताभूमौसंभविष्याम्ययोनिजा ४३ ततःशतेननेत्राणांनिरीक्षिष्यामियन्मुनीन् ॥ कीर्तयिष्यंतिमनुजाःशताक्षीमितिमांततः ४४
 सारक्तदंतिकातांस्तोष्यंति ॥ ४२ ॥ भूयश्चपुनरपिशतंवर्षाणिपरिमाणंयस्याःशतवार्षिकी ॥ तदस्यपरिणाममितिबुद्ध् ॥ तद्धितार्थसमासः ॥ वर्षस्याभ
 विष्यतीत्युत्तरपदवृद्धिः ॥ वर्षालुक्चेतिपाक्षिकोलुक् ॥ स्त्रियां ङीप् ॥ तस्यामनावृष्टौसत्यामनंभसिनदीतडागादावपिजलशून्यायांभूमौमुनिभिः संस्तुता ॥
 अयोनिजासंभविष्यामिस्वयमेवाविर्भविष्यामि ॥ नआसमन्ताद्वृष्टिरनावृष्टिः ॥ यद्वा ॥ नास्त्येवासमंताद्वृष्टिर्यस्यामितौसाऽनावृष्टिस्तस्याम् ॥ संस्तुतासं
 स्मृतेतिपाठद्वयम् ॥ ४३ ॥ ततःप्रादुर्भावानंतरंनेत्राणांशतेनस्तोतृन्मुनीन्निरीक्षिष्यामीतिथत्ततोहेतोर्मानुजाःशतमक्षीणयस्याःशताक्षीतामितितीत्यमन्वर्थ
 संज्ञयाकीर्तयिष्यंति ॥ ईक्षदर्शनेअनुदात्तेच्छांदसंपरस्मैपदम् ॥ निरीक्षिष्येतोमुनीनितिवापाठः ॥ ४४ ॥

शां०टी०

अ०११

॥९१॥

हेसुरास्ततःशताक्षीतिसंकीर्तनादनंतरमहमात्मदेहसमुद्भवैः ममशरीरादुत्पद्यमानैः शाकैःप्राणधारकैःहरीतकैःपत्राद्यैः साधनैःआवृष्टेःआभविष्यतींवृष्टिमवधिं कृत्वायावद्वृष्टिर्भवतितावतंकालमखिलंसमस्तलोकंभरिष्यामिपोषयिष्यामि दुभृजधारणपोषणयोःकृद्धनोस्येइतीडागमः । अस्त्रीशाकंहरीतकम् ॥ शाकारव्यंपत्रपुष्पादि ॥ यदाहुः ॥ पत्रमूलकरीराग्रफलकांडास्थिरूढकाः ॥ त्वक्पुष्पंकवकंचेतिशाकंदशविधंसमृतम् ॥ ४५ ॥ तदाभुविशाकंभरीति विख्यातिसंज्ञांचयास्यामिप्राप्स्यामि ॥ तत्रैवतदैवचदुर्गमाख्यंमहासुरंदुर्गमंनाममहांतमसुरंवधिष्यामि ॥ जनिवध्योश्चेतिनिर्देशाद्विधिःप्रकृत्यंतरमस्तीतिविज्ञेयम् ॥ वधहिंसायांभवादिःपरस्मैपदी ॥ हनिष्यामीतिवापाठः ॥ शाकमितिमांतमव्ययंचास्तिविभर्तिइतिभरिःसर्वधातुभ्यइः । कृदिकारादक्तिनोवाङीष्बक्तव्यः सुप्सुपोतिसमासः ॥ शाकंभरिः ॥ यद्वा फलेग्रहिरात्मंभरिश्चेतिचकारोनुक्तसमुच्चयार्थः ॥ तेनलोकभरणार्थंस्वशरीरोद्भवानिशाकानिबिभर्तिशाकंभरिः ॥ इप्रत्ययः । ततोहमाखिलंलोकमात्मदेहसमुद्भवैः ॥ भरिष्यामिसुराःशाकैरावृष्टेःप्राणधारकैः ॥ ४६ ॥ शाकंभरीतिविख्यातितदायास्याम्यहंभुवि ॥ तत्रैवचवधिष्यामिदुर्गमाख्यंमहासुरम् ॥ ४६ ॥ पुनश्चाहंयदाभीमंरूपंकृत्वाहिमाचले ॥ रक्षांसिभक्षयिष्यामिमुनीनांत्राणकारणात् ॥ ४७ ॥ तदामांमुनयःसर्वेस्तोष्यंत्यानम्रमूर्तयः ॥ भीमादेवीतिविख्यातंतन्मेनामभविष्यति ॥ ४८ ॥ उपपदस्यनुमागमश्च ॥ पाठाव्याख्याश्चधातूनांहृश्यंतेस्वैरिणः कचिच् ॥ तस्माद्दुर्गासुरवधाद्धेतोःविख्यातंप्रसिद्धंमेदुर्गादेवीतिविख्यातंनामधेयंभविष्यति ॥ दुर्गासुरोहंतव्यत्वेनयस्याःसादुर्गा ॥ अर्शआदित्वान्मत्वर्थीयोऽच् स्त्रियांटाप् ॥ ४६ ॥ हेदेवाःपुनश्चयदाहिमाचलेभीमंधोरंरूपंकृत्वारक्षोभ्यस्त्वस्तानांमुनीनांत्राणकारणाद्धेतोःरक्षांसिराक्षसान्भक्षयिष्यामि ॥ क्षययिष्यामिपाठेक्षयंप्रापयिष्यामीतिप्रातिपदिकाद्धात्वर्थेबहुलमिष्टवच्चेतिणिच् अथवाक्षयप्रेरणेचुरादिः । प्रेरयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ तदामांदेवीमानम्रमूर्तयःभक्तिप्रह्लादायाःसंतःसर्वेपिमुनयःवसिष्ठादयःस्तोष्यन्ति ॥ तत्ततःभीमरूपेणरक्षोभक्षणाद्धेतुतःविख्यातंप्रसिद्धंभीमादेवीतिविश्रुतंनामभविष्यति ॥ विभ्यत्यस्मादितिभीमं भीमादयोपादानेनिपातिताः ॥ ४८ ॥

दु०स०

॥९२॥

शां०टी०

अ०१२

हेदेवाः यदात्रैलोक्ये अरुणो नाम महासुरः महाबाधां महतीं पीडां करिष्यति ॥ लोकान्वाधिष्यते अतितरां तदा अहमसंख्येय षट्पदं भ्रामरं रूपं भ्रमरसंबन्धिनीं मूर्त्तिकृ
त्वात्रैलोक्यस्य हितार्थाय अरुणं महासुरं वधिष्यामि तदा लोकाः सर्वत्र मां भ्रामरीत्येव स्तोष्यन्ति भ्रमरस्येयमाकृत्या भ्रामरी देवी ॥ असंख्येयाः संख्यातुमशक्याः षट्
पदाः भ्रमरमूर्ती भूत्वा अरुणासुरं हनिष्यति ततः सा भ्रामरीतिनाम्ना लोकैः संकीर्तयिष्यते सर्वत्रेत्यर्थः ॥ अरुणस्यापत्यं पुमानारुण इति च्छेदे अत इजं वाधित्वा शिवा
दित्वा दण्वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इदानीं देव्यवताराणां तत्कार्याणां चान्त्यात्सा कल्येन वक्तुमशक्यत्वात्संक्षिप्य तत्कथामुपसंहरति ॥ हेदेवाः इत्थमुक्तानुसारे
ण प्रकारेण यदा यदा दानवोऽप्युत्तिष्ठति उत्थास्यति वा दानवोत्था दानवोऽप्युत्तिष्ठति उत्थास्यति वा दानवोत्था दानवोऽप्युत्तिष्ठति उत्थास्यति ॥ तदा तदा अहं तत्तत्कार्यान् रूपमव
यदारुणाख्यस्रैलोक्ये महाबाधां करिष्यति ॥ तदा हं भ्रामरं रूपं कृत्वा संख्येय षट्पदम् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामि महासुरम् ॥
भ्रामरीति च मां लोकास्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः ॥ ५० ॥ इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था भविष्यति ॥ तदा तदा वतीर्यां हं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ॥
॥ ५१ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये देवैः कृतानारायणीस्तुतिर्नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ ए
भिः स्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः ॥ तस्याहं सकलां बाधां नाशयिष्याम्यसंशयम् ॥ १ ॥ तीर्थप्रादुर्भावमवाप्य
आरिसंक्षयं शत्रुविनाशं करिष्यामि ॥ दानवोत्थेति सुपिस्थः कः कर्तरि ॥ ५१ ॥ ॥ इति मार्० रा० श्रीमदु० शंतनु० देवीमा० टीकायां नारायणीस्तुतिर्नामैकादशोऽ
ध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ यद्यपि प्रागपि देवान् देव्येवोवाच तथाप्यध्यायादौ देवीवचनस्य प्राधान्यं ध्वनयितुं देवीमाहात्म्याध्ययनश्रवणादिफलप्राप्तिप्राप्ता
प्यं च दर्शयितुं देव्येवोवाचितां वाचं देवानुक्तवती ॥ यः पुरुषः समाहितः भक्तिश्रद्धान्वितो भूत्वा एभिः प्रागुक्तैः स्तवैः स्तोत्रैः पुनः पुनः नित्यं अविकल्पितं यथा भवति तथा
शश्वद्वा मां देवीं स्तोष्यते तस्य पुंसः सकलां बाधां शमयिष्यामि असंशयं संशयाभावः । अर्थाभावे व्ययीभावः ॥ यद्वा असंशयं यथास्यात्तथा स्तोष्यते क्रियाफले कर्तृ
गते जिच्वादात्मनेपदम् ॥ एभिरिति ब्रह्मकृतरिन्द्रादिदेवकृतैश्च ॥ हंसः सूर्यः परमात्मा । असावादित्यो ब्रह्मेति श्रुतेः । हंसस्य कला हंसकला ॥ बाध्यन्ते प्राणिनो

॥९२॥

नया बाधा संसृतिः अविद्यमाना हंसकला ब्रह्मविद्या यस्यां सा अहं सकला बाधा मोहपापबलसंश्रुतिः । तां बाधामसंशयं शमयिष्यामीत्यपि मुक्तिकामैरवगंतव्यम् ।

ऽनयाबाधासंस्तुतिः अविद्यमानाहंसकलाब्रह्मविद्यायस्यांसा अहंसकलाबाधामोहरूपाममतासंस्तुतिः। तां बाधामसंशयंशमायिष्यामि त्यपि मुक्तिकामैरवगंतव्यम्।
 रविश्वेतच्छदौहंसौ ॥ यद्वा एभिःस्तवैःमांयःस्तोष्यतेतस्याहंकारकृतांसकलां बाधां संस्तुतिं शमायिष्यामि ॥ १ ॥ त्रयाणामन्वयैक्यम् ॥ ये पुरुषा एकचेतसः संतः सा
 वधानाः संतः अष्टम्यां नवम्यां चतुर्दश्यां च पक्षद्वयेपि विशेषानुक्तिः यथाक्रममनपेक्ष्यमधुकैटभनाशनं च महिषासुरघातनं च तद्वच्छुं भनि शुभयोर्वधं च भक्त्या कीर्त्त
 यिष्यंति पठिष्यंति तद्वदेव ये श्रोष्यंति भक्त्या मम माहात्म्यमुत्तमं पुण्यतमं सर्वकामदुघं तेषां दुष्कृतं दुरितं सर्वसंचितं न किंचिदपि भविष्यति दुष्कृतोत्था आपदश्च न भवि
 ष्यंति विनश्यंतीत्यर्थः ॥ न तेषां दारिद्र्यं भविष्यति आढ्यतैव भविष्यतीत्यर्थः ॥ न च तेषां मिष्टैः सह चेतनैश्च तनैश्च पुत्रादिभिर्द्विजैर्नादिभिश्च वियोजनं वियोगो भविष्यति
 मधुकैटभनाशनं च महिषासुरघातनम् ॥ कीर्त्तयिष्यंति ये तद्वद्वधं शुं भनि शुं भयोः ॥ २ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतसः ॥ स्तोष्यंति चै
 व ये भक्त्या मम माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ३ ॥ न तेषां दुष्कृतं किंचिदुष्कृतोत्थानचापदः ॥ न भविष्यति दारिद्र्यं न चैवेष्टवियोजनम् ॥ ४ ॥ श
 त्रुतो न भयं तेषां दस्युतो वानराजतः ॥ न शस्त्रानलतो यौघात्कदाचित्संभविष्यति ॥ ५ ॥ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यपठितव्यं समाहितैः ॥
 श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्त्ययनं महत् ॥ ६ ॥ ॥ मधुकैटभयोर्नाशं यस्मिन् ग्रन्थे स तथोक्तः ॥ हननं घातस्तस्य करणं घातनं ण्यं तात्त्व्युद् ॥
 महिषासुरस्य घातनम् ॥ सूदनमिति वा पाठः ॥ पूरक्षणे हिंसायां च वधो यस्मिन् ग्रन्थे प्रतिपाद्यते स वधः ॥ अर्श आदित्वादच्छतम् ॥ शुभनिशुं भयोरिति द्विवचनेन वध
 द्वयं सूच्यते ॥ तेन वधानां वैषम्यादष्टम्यादिदिनत्रयेण यथाक्रमकीर्त्तनशंकापि दूरीकृता ॥ एकमनन्यवृत्तिचेतो येषां ॥ भजनं भक्तिरनन्यशरणतया श्रयणम् ॥ महं
 त आत्मनः अवताराय स्याः सामहात्मा देवी तस्याभावः माहात्म्यम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ये मम माहात्म्यं कीर्त्तयिष्यंति स्तोष्यंति च तेषां कदाचिदपि शत्रुतो भयं न संभविष्य
 ति ॥ दस्युतस्तस्करतोपि वान ॥ राजतोपि नृपान्न न शस्त्रतः आयुधतः न अनलतो यितः न तोयौघात् जलप्रवाहात् न सम्भविष्यतीत्यनेन सर्वत्र सम्बध्नाति ॥ ५ ॥
 तस्माद्वाञ्छितार्थसाधनत्वाद्धेतोः समाहितैः सावधानैः कृतप्रयत्नैः पुंभिः परंपरकृष्टं महत् पूजनीयम् ॥ स्वस्त्ययनं क्षेमकरमयनं वर्त्ममदेव्या एतन्माहात्म्यं ग्रन्थसंदर्भ

दु०स०

॥९३॥

रूपं भक्त्या पठितव्यं श्रोतव्यं च ॥ एतन्माहात्म्यमिति बहुव्रीहिः ॥ ग्रन्थसंदर्भरूपो न्यपदार्थः ॥ शब्दस्येव पठनश्रवणयोग्यत्वेन विषयभावात् ॥ एतदितितु पृथक् पदत्वे माहात्म्यं प्रतिपाद्यतद्यत्रास्ति ग्रन्थबंधोऽप्युपचारान्मत्वर्थीयेन अर्श आद्यचावामाहात्म्यशब्देनोच्यत इति पठनश्रवणयोग्यं द्रष्टव्यम् ॥ स्वस्त्याशीः क्षेमपुण्ये पुमंगले चाव्ययं स्मृतम् ॥ ६ ॥ मम देव्याः माहात्म्यं कर्तुं भक्तितः पठतां भक्तितः शृण्वतां च पुंसां महामारीसमुद्भवान् सर्वानुपसर्गानुपद्रवान् शमयेद्दूरीकुर्यात् ॥ तथा तेषां पुंसां त्रिविधमुत्पातमाध्यात्मिकमाधिदैविकमाधिभौतिकम् ॥ अध्यात्मिकं शरीरोत्पन्नं रागद्वेषादिकं व्याध्यादिकं च ॥ आधिभौतिकं भूतप्रेतादिकं जितं भयभ्रमादिकम् ॥ आधिदैविकं देवकृतं वज्रपातादिकं दारिद्र्यादिकं च ॥ यद्वा भूर्भुवःस्वः संभवमुत्पातत्रयं शमयेत् ॥ भौमं भूकंपादिकम् आंतरिक्षम

उपसर्गान् शेषांस्तु महामारीसमुद्भवान् ॥ तथा त्रिविधमुत्पातं माहात्म्यं शमयेन्मम ॥ ७ ॥

यत्रैतत्पठ्यते सम्यङ् नित्यमायतने मम ॥ सदानतद्विमोक्षयामिसां निध्यं तत्र मे स्थितम् ॥ ८ ॥

न भगजनादि । स्वर्लोकजनितमसकृदनेकोदुपतनम् ॥ महामारीति मृङ्प्राणत्यागे स्त्रिया मिकृष्यादिभ्यः छांदसोगुणः ॥ यद्वा औणादिकः सर्वधातुभ्यश्च ॥ स्त्रियां कृदिकारादक्तिनोवाङीष् ॥ महती मरीमहामारी ॥ अन्येषां मपि दृश्यत इति पुरुषवद्दीर्घः ॥ महामार्याः समुद्भवाः ॥ यद्वा मरणं मरः क्रदोरप् ॥ मरस्ये यं प्रवृत्तिमारी ॥ यद्वा मारयति मारः कालः मारस्यभावः मार्यभावेऽप्यञ् मार्यमेव मारी स्त्रियां षित्त्वात् ङीष् ॥ ७ ॥ यत्र ममायतने गृहे प्रतिमादिमं दिरेण तत्प्रागुक्तं चरितत्रयोपेतं माहात्म्यं नित्यं प्रतिदिनं सम्यगर्थतः पदतश्च शुद्धं पठ्यते भक्तितः पुंभिः । तदायतनं सदानविमोक्षयामिनित्यक्षयामि ॥ तत्र गृहे खलु मे देव्याः सांनिध्यं संनिधानं समवस्थानं स्थितं स्थितिमदभूत् ॥ ८ ॥

शां० टी०

अ० १२

॥९३॥

बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यमहोत्सवे च सर्वमेतन्मम चरितमुत्तमवशं पठनीयम् ॥ कुरुलोप्यत् ॥ श्राव्यमवश्यं श्रोतव्यं च ओरावश्यकेण्यत् ॥ यद्वा ण्यं

बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यैर्महोत्सवे च सर्वमेतन्मम चरितमुच्चार्यमवश्यं पठनीयम् ॥ ऋहलोर्ण्यत् ॥ श्राव्यमवश्यं श्रोतव्यं च ओरावश्यकेण्यत् ॥ यद्वा ण्यं तादचोयत् ॥ श्राव्यं श्रावयितव्यं सर्वं जपनीयम् । एकदेशजपेतुच्छिद्रता स्यात् ॥ महानवम्यादौ छागमेषमहापशुभिर्बलिदानं देवतोद्देशेन पशुसमर्पणम् ॥ ददातेल्युट् ॥ पूजापुष्पोपहारदीपादिसमर्पणम् ॥ यद्वा ॥ अलंकारवस्त्रसूचन्दनवाहनच्छत्रचामरादिभिः ॥ कुमारीसुवासिनीसमर्चनं पूजा ॥ अग्निकार्यं फाल्गुने मासि अग्निज्वालार्चनं देवीमाहात्म्यरूपमालामन्त्रपुरश्चरणांते विहितहोमोऽग्निकार्यम् ॥ एतत्र यलक्षणो महोत्सवः ॥ यद्वा चैत्रे वसंतोत्सवः । वैशाखे वारणपुष्पप्रचायिकोत्सवः ॥ ज्येष्ठे जलक्रीडोत्सवः ॥ आषाढे इन्द्रध्वजोत्थानोत्सवः ॥ श्रावणे दोलोत्सवः ॥ भाद्रपदे इन्द्रपाणिधनुरर्चनोत्सवः ॥ आश्वयुजिशारदोत्सवः ॥ कार्तिके दीपोत्सवः । मार्गशीर्षे मन्दूदयोत्सवः । पौषे निधिपूजोत्सवः ॥ माघे मेरूत्सवः । फाल्गुने गन्धर्वोत्सवः । एतेषु संपूर्णदेवीच

बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यैर्महोत्सवे ॥ सर्वममेतच्चरितमुच्चार्य श्राव्यमेव च ॥ ९ ॥

जानता जानता वापि बलिपूजां तथा कृताम् ॥ प्रतीच्छिष्याम्यहं प्रीत्या वह्निहोमं तथा कृतम् ॥ १० ॥

रितं पठनीयमिति भावः ॥ यद्वा ॥ महोत्सवः सर्वश्रुतिपारायणम् ॥ यद्वा वदतेः कर्त्तरि क्प् । वदतीष्ट देवतामिति उत्तदेवी प्रणवः ॥ महान् उत्तमन्त्रो यत्र समहोत्सचासौ सवश्चेति महोत्सवः ॥ मन्त्रदीक्षाख्यो यज्ञस्तस्मिन् ॥ यद्वा ॥ उन्दीक्लेदने । उन्दनमुत् । स्त्रियां भावे सम्पदादिभ्यः क्क्वावक्तव्यः उदः सवो दीक्षायज्ञः उत्सवः सुधोत्सवः सुधोत्सवो यत्र मन्त्रग्रहे समहोत्सवस्तस्मिन् ॥ ९ ॥ तथा तेन प्रकारेण इति कर्त्तव्यतां गुरूपदिष्टेष्टदेवताराधनसामग्रीभावनीयोपक्रमोपसंहतिक्रियाक्रमं जानता अजानता वापि भक्तिमता पुंसां कृतं बलिं बलिप्रदानं तथा तेन कृतां पूजां च ॥ तथा तेन कृतं वह्नौ होमं तिलमध्वादिहोमद्रव्यप्रक्षेपं च प्रीत्याहं प्रतीच्छिष्यामि स्वीकरिष्यामि ॥ पतच्छ्रूतं प्रतीच्छं स्यात् ॥ पतच्छ्रूयणं प्रतीच्छा ॥ प्रतीच्छास्त्यस्य प्रतीच्छः कश्चित् ॥ अर्शादित्वादच् ॥

हु०स०

॥९४॥

ततस्तद् दाचरतीत्याचारेकिप् ॥ सनायंतत्वाद्धातुत्वात्प्रतीच्छधातोर्भविष्यतिकालेत्स्यप्रत्ययः मिप्इडागमः । अतोलोपः । इण्कोः । आदेशप्रत्यययोः षत्वम् ॥
 प्रतीक्षिष्यामीतिपाठे ईक्षदर्शने अनुदात्तेच्चनिबंधनमात्मनेपदविधानमनित्यमितिचक्षिडोडित्करणज्ञापकमित्युक्तत्वात्परस्मैपदम् ॥ बलिपूजामित्येकपदत्वेतु
 बलिनापशुविशसनेनस हकृतापूजाबलिपूजा ॥ बलिरूपावापूजासत्कारस्तम् ॥ १० ॥ युग्मम् ॥ याचप्रसिद्धावार्षिकीमहापूजाशरत्कालेक्रियतेतस्यांविषयेमम
 एतन्माहात्म्यंचरित्रत्रयलक्षणंभक्तिसमन्वितःमनुष्यः पठित्वाश्रुत्वाचयथायोगंमत्प्रसादेनसर्वबाधाविनिर्मुक्तःधनधान्यसमन्वितःभविष्यति संशयोनात्रक
 र्तव्यः ॥ वर्षेणनिर्वृत्तावार्षिकीसांवत्सरिकी तेननिर्वृत्तमितिठक् ॥ स्त्रियांडीप् ॥ सर्वाबाधेतिपाठेआसमंताद्वाधाआबाधा ॥ ११ ॥ १२ ॥ एतच्चरित्रत्रयलक्ष
 णंमममाहात्म्यंभक्तितः श्रुत्वागुरुतो गृहीत्वार्थावबोधपर्यंतमधीत्यचपुमान् युद्धेनिर्भयोजायते ॥ तथाममशुभाःजगदयुदयकरीः पृथगुत्पत्तीःब्रह्माण्या
 शरत्कालेमहापूजाक्रियतेयाचवार्षिकी ॥ तस्यांममैतन्माहात्म्यंश्रुत्वाभक्तिसमन्वितः ॥ ११ ॥ सर्वबाधाविनिर्मुक्तोधनधान्यसमन्वितः ॥
 मनुष्योमत्प्रसादेनभविष्यतिनसंशयः ॥ १२ ॥ श्रुत्वाममैतन्माहात्म्यंतथोत्पत्तीःपृथक्शुभाः ॥ पराक्रमांश्चयुद्धेषुजायतेनिर्भयःपुमान् ॥
 ॥ १३ ॥ रिपवःसंक्षयंयांतिकल्याणंचोपपद्यते ॥ नंदतेचकुलंपुंसांमाहात्म्यंममशृण्वताम् ॥ १४ ॥

दिमहाशक्तिरूपप्रादुर्भूतीःश्रुत्वाहृद्याकलय्ययुद्धेनिर्भयोजायते तथाममपराक्रमांश्चवीरकर्माणिचश्रुत्वा ॥ यद्वा युद्धेषुममपराक्रमांश्चश्रुत्वानिर्भयोजाय
 तेपुमान् ॥ तथाचोत्पत्तयःशुभाइतिपाठेव्यत्ययोबहुलमितिशसःप्रसंगेजसःप्रयोगश्छांदसः ॥ युद्धेष्विवतिबहुवचनमन्येष्वपिभयकारणेषुनिर्भयत्वार्थम् ॥ युमि
 श्रणेअदादिः । सम्पदादित्वाद्वावेस्त्रियांकिप् ॥ यवनंयुत्तमिश्रणंपापसम्पर्कस्तस्यांयुति ॥ यद्वा ॥ युज्वन्धनेत्रयादिःयवनंयुद्धंनंतस्यांयुति ॥ ओहाङ्
 गतौ सम्पदादित्वात्किप् ॥ हीनंहाःनिरयादिगतिस्तस्याम् ॥ इःकामस्तत्रविषये ॥ युच्चहाश्चयुश्चयुद्धयः तेषुयुद्धेषु ॥ १३ ॥ भक्तितःमममाहात्म्यंशृण्व
 तांपुंसारिपवःशत्रवःसंक्षयंयांतिकल्याणंचमंगलमुपपद्यते ॥ पदगतौदिवादिः ॥ उपसमीपंगच्छति । उपजायतेइतिवापाठः । कुलंगोत्रंचनंदते । दुनदि

शां०टी०

अ०१२

॥९४॥

समृद्धौपरस्मैपदी । कर्त्तरिकर्मव्यतिहारेइत्यात्मनेपदम् ॥ यद्वा ॥ पुंसांमाहात्म्यंश्रुत्वाभक्तिसमन्वितः । संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ॥ कुलगृहेच

समृद्धौपरस्मैपदी । कर्त्तरिकर्मव्यतिहारेइत्यात्मनेपदम् ॥ यद्वा ॥ ण्यंतात्कर्मकर्त्तरियगात्मनेपदं च । संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ॥ कुलंगृहेच
 तालांकेभूमिग्राहिणितुत्रिषु ॥ १४ ॥ उत्पातादिसूचितोपद्रवाणांसर्वत्रसर्वस्मिन्शांतिकर्मणितथादुःस्वप्नदर्शनेदुष्टफलस्वप्नदर्शने । उग्रासुअत्यनिष्ट
 फलासुग्रहकृतासुपीडासुमममाहात्म्यंशृणुयात्पुरुषः ततःसर्वबाधोपशांतिर्भवतिसर्वेष्टार्थसिद्धिश्चेतिभावः ॥ १५ ॥ पूर्वोक्तंपुनर्व्यनक्ति ॥ मममाहात्म्यश्र
 वणादुपसर्गाःबाधाःअतिवृष्ट्यादयःशमंयांति ॥ यद्वा ॥ उपसर्गाउत्पाताःप्रकृतिविरुद्धेतयः ॥ अजन्यंक्लीबउत्पातउपसर्गःसमंत्रयम् ॥ तथातएवदारु
 णाःभयानकाःग्रहपीडाःशन्यादिकृताबाधाःशमंशांतिंयांति ॥ नृभिःदृष्टंदुःस्वप्नंसुस्वप्नमुपजायते ॥ दुःस्वप्नसूचितंयदुष्टंफलंतत्सुस्वप्नसूचितमिवफलंसंप
 शांतिकर्मणिसर्वत्रतथादुःस्वप्नदर्शने ॥ ग्रहपीडासुचोग्रासुमाहात्म्यंशृणुयान्मम ॥ १६ ॥ उपसर्गाःशमंयांतिग्रहपीडाश्चदारुणाः ॥ दुःस्व
 प्नंचनृभिर्दृष्टंसुस्वप्नमुपजायते ॥ १६ ॥ बालग्रहाभिभूतानांबालानांशांतिकारकम् ॥ संघातभेदेचनृणामैत्रीकरणमुत्तमम् ॥ १७ ॥ दु
 र्वृत्तानामशेषाणांबलहानिकरंपरम् ॥ रक्षोभूतपिशाचानांपठनादेवनाशनम् ॥ १८ ॥
 यतइतिभावः ॥ अतर्कितप्राप्यफलोहिमणिमंत्रौषधदेवताप्रभावः ॥ दुःस्वप्नसुस्वप्नयोर्नियतेपुंल्लिंगत्वेपिबहुव्रीहौफलेन्यपदार्थेविवक्षितेनपुंसकतोपपत्तिः ॥ अर्द्धर्चा
 दौस्वप्नशब्दोनास्त्येव ॥ अन्यथास्यपुंनपुंसकतोपपद्येत ॥ दुःस्वप्नश्चेतिपाठोवा ॥ १६ ॥ बालानांशिशूनांग्रहाःपीडकाःपूतनादयःशमशानादिवासिनोदृष्टिबंधिगलबं
 ध्यंत्रवन्धिनाभिवन्धिशुक्रबंध्युपस्थबंधिरुधिरशोषिपिशितशोषिमूत्रशोषिलालाशोषिप्रभृतयश्चैतैरभिभूतानामाक्रांतानांशांतिकारकमुपशमनकारणं मममाहा
 त्म्यश्रवणाद्युत्तममाश्रयणीयम् ॥ किंच ॥ नृणामेककार्यकारिणांकथंचित्परकृतोच्चाटनप्रयोगतःसंघातभेदेप्रसक्तेसतिमन्मामात्म्यश्रवणमेवोत्तममैत्रीकरणमि
 त्तत्वकरणसाधनम् ॥ १७ ॥ दुष्टंवृत्तंचरितंयेषांतेदुर्वृत्ताः तेषामशेषाणांपरंश्रेष्ठंबलहानिकरंबलनाशहेतुः मन्माहात्म्यम् ॥ कृत्रोहेतौटः ॥ किंचरक्षसां

अतएवैवंविधैरुत्तमैः श्रेष्ठतमैः । तथा उत्तमैर्विविधैर्विप्राणां कर्त्तव्यैर्भोजनैः षडसोपेतैर्भोज्यैरत्नादिभिरुचितैः ॥ तथा विविधैर्होमैः । तथा ऽहर्निशं दिवानिशं विविधैः प्रेक्षणीयैर्दर्शनीयैर्नृत्यगीतवाद्यैः ॥ तथान्यैश्च विविधैर्भोगैस्तथादानैर्मत्प्रीत्यर्थैर्विविधैः ॥ च शब्दाद्वस्त्रालंकारपूजादिभिः साधनैः वत्सरेणयामेप्रीतिः सकलकामदुष्पापकैः क्रियते सास्मिन्प्राक्प्रपंचिते मम माहात्म्ये सकृदेकवारं भक्त्या उच्चरिते पठिते श्रुते वा साधयितुं सुगमेत्यर्थः ॥ यद्वा सकृत्सहस्रद्वित्रैः पुंभिः पंचपैः समाष्टैरेकद्वित्रिचतुरैरेकतयोच्चरिते श्रुते वेत्यर्थः ॥ सहार्थे चैकवारं च सप्तार्थं वा व्यवसकृत् ॥ सकृत्सुचरिते श्रुते इति पाठे श्रुतशब्दतः श्रवणप्राधान्यं सुचरितेशोभने चरिते । प्रोक्षणीयैरहर्निशमिति पाठे तु कश्चिदाह ॥ मन्त्रपूतजलोक्षणसंस्कृतहृतच्छागादिपशुबलिरितितन्त्र ॥ पशुपुष्पार्घ्यपूषैरिति पशुग्रहणेन पौनरुक्त्यप्रसंगात् ॥

अ० १२

118411

तत इत्थं त्वर्थोत्र वक्तव्यः । उक्षसे चने । प्रत्यहं पंचामृतमभिषेकैरविच्छिन्नं पीयूषधाराभिषेकैर्वेति ॥ २० ॥ २१ ॥ मम देव्यामाहात्म्यस्य श्रुतं श्रवणम् कर्तुं

तत इत्थं त्वर्थोत्रवक्तव्यः । उक्षसे चने । प्रत्यहंपंचामृताभिषेकैरविच्छिन्नपीयूषधाराभिषेकैर्वेति ॥ २० ॥ २१ ॥ मम देव्यामाहात्म्यस्य श्रुतं श्रवणम् कर्तुं पापानि हरति अपनयति न पुंसकेभावेक्तः ॥ तद्योगेष्वथेव ॥ यद्वा मम माहात्म्यं श्रुतं सत्पापानि हरति ॥ तथा भजतामरोग्यं प्रयच्छति दानप्रतिग्रहाभावात्पृथगेव ॥ मम जन्मनामुत्पत्तीनां ब्रह्माण्यादिरूपतया प्रादुर्भावानां कीर्तनं कथनं भूतेभ्यः हिंसेभ्यः भूतप्रेतपिशाचसिंहव्याघ्रग्रहादिभ्यः भक्तानां रक्षां करोति ॥ २२ ॥ युद्धेषु युद्धद्वैत्यनिवर्हणं देव्याः चरितं शस्त्रप्रयोगलक्षणं संग्रामकौशलमभूत्तस्मिञ्छ्रुते सति श्रुतवतां पुसां युद्धेषु ततो न्यत्र च वैरि कृतं भयं न जायते । निवर्हयति निवर्हणम् । नद्यादित्वाह्युः । दुष्टानां दैत्यानां निवर्हणम् चरित्रम् ॥ २३ ॥ सुमेधसामार्कड्येन च ततः पूर्वैश्च ब्रह्मर्षिभिः याः स्तुतयः कृताः तथापि मम तावर्ते मोहगते निपातिताः

श्रुतं हरति पापानि तथारोग्यं प्रयच्छति ॥ रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम ॥ २२ ॥ युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टद्वैत्यनिवर्हणम् ॥ तस्मिञ्छ्रुते वैरि कृतं भयं पुसां न जायते ॥ २३ ॥ युष्माभिः स्तुतयो याश्च याश्च ब्रह्मर्षिभिः कृताः ॥ ब्रह्मणा च कृता यास्ताः प्रयच्छन्ति शुभां गतिम् ॥ २४ ॥ अरण्ये प्रांतरे वापि दावाग्निपरिवारितः ॥ दस्युभिर्वावृतः शून्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः ॥ २५ ॥

महामायाप्रभावेणेत्यादयः ताश्च शुभां गतिं प्रयच्छन्ति पठ्यमानाः पठ्यद्भ्यः पुंभ्यः याश्च ब्रह्मणामधु कैटभाभीतेन कृताः स्तुतयः विश्वेश्वरीजगद्धात्रीमित्यादयः । अथ च युष्माभिरेव कृताः स्तुतयः देव्या यया ततमिदं जगदात्मशक्त्येत्यादयः ॥ नमो देव्यै इत्यादयश्च ॥ देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीदेत्यादयश्च । तास्त्रिविधाः स्तुतयः ॥ २४ ॥ एकान्वयमिदं श्लोकचतुष्टयम् ॥ अरण्ये विपिने वा वर्तमानः मम देव्या एतच्चरितं स्मरन्नरः संकटाद्दुःखघटनान्मुच्येत स्वयमेव । संकटं नातु संबाधः । कर्मकर्तारिमुचेलिङ् ॥ तथा प्रांतरे वापि दूरे जनशून्यमार्गे ॥ प्रांतरंदूरशून्यो ध्वा ॥ तथा दावाग्निपरिवारितः सन्नपि वा ॥ तथा दस्युभिः तस्करैर्वृतः वेष्टितो वा ॥ तथा शून्ये

दु०स०

॥९६॥

निर्जनप्रदेशेशत्रुभिर्गृहीतोवा ॥ तथासिंहेनव्याघ्रेणवानुयातोनुद्रुतः ॥ तथावनहस्तिभिर्वृतोवाहंतुमनुयातः ॥ तथाक्रुद्धेनराज्ञावध्योयंवधार्यमित्याज्ञतः ॥
 हंतुमाज्ञापितोवा ॥ तथाबन्धगतोपिवा ॥ तथावातेनघूर्णितःव्याकुलितःबाधितोपास्तोवा ॥ महार्णवेसमुद्रेपोतेनौकाविशेषे सांयात्रिकाःपोतवणिजः
 कथ्यन्ते तत्रस्थितौवा पानपात्रेशिशौपोतः ॥ तथाभृशदारुणेत्यर्थंभीषणेसंग्रामेशस्त्रेष्वायुधेषुपतत्सु । सर्वाबाधासु ॥ सर्वाआसमंताद्वाधाः महाबाधाः
 तासु ॥ सर्वबाधास्वितिपाठेसएवार्थोभवत्यदूरविकर्षात् ॥ घोरासुव्रणपीडासुवर्तमानोवा ॥ तथावेदनासुतत्तदुःखानुभवेषुअभ्यर्दितः वर्तमानः यद्वा तीव्र
 वेदनयाअभ्यर्दितःहिंसितोपिवासर्वत्रैतन्ममचारितस्मरन्नरःसंकटान्मुच्येतस्वयमेवेतियोजनीयम् ॥ इहारण्येप्रांतरेवापीत्यतःश्लोकात्पूर्वसिंहव्याघ्रानुयातोवेति
 सिंहव्याघ्रानुयातोवावनेवावनहस्तिभिः ॥ राज्ञाक्रुद्धेनचाज्ञतोवध्योयंवधगतोपिवा ॥ २६ ॥ आघूर्णितोवावातेनस्थितःपोतेमहार्णवे ॥
 पतत्सुचापिशस्त्रेषुसंग्रामेभृशदारुणे ॥ २७ ॥ सर्वाबाधासुघोरासुवेदनाभ्यर्दितोपिवा ॥ स्मरन्ममैतच्चरितंनरोमुच्येतसंकटात् ॥ २८ ॥
 ममप्रभवात्सिंहाद्यादस्यवोवैरिणस्तथा ॥ दूरादेवपलायंतेस्मरतश्चरितंमम ॥ २९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्त्वासाभगवतीचंडिकाचंड
 विक्रमा ॥ पश्यतामेवदेवानांतत्रैवांतरधीयत ॥ ३० ॥

पठंतिकेचित् ॥ अतश्चममप्रभावात्सिंहाद्याइत्युपपन्नंभवति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ममप्रभावात्सामर्थ्यात्सिंहाद्यास्तथादस्यवस्तस्करास्त
 थावैरिणश्चशत्रवःचरितंस्मरतःपुरुषात्सकाशादूरादेवपलायंते ॥ २९ ॥ इत्युक्त्वासाभगवतीचंडविक्रमाप्रगल्भवीर्याचंडिकादेवीपश्यतामेवदेवानांतत्रैव
 पुरोभागएवांतरधीयत । अंतर्धानमगात् ॥ श्रद्धंतरोरुपसर्गवद्भृत्तिर्व्याख्येया ॥ अंतःपूर्वाद्धातेःकर्मकर्तारिलिङ् ॥ यद्वा तान्देवान्त्रायतेइतितत्रा पालयंती
 सत्येवस्वयमंतरधीयत ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ यद्वा तत्रैवदेवशरीरेष्वेवांतरधीयत । स्वयमेवशरीरेष्वेवांतर्यलीयतेत्यर्थः ॥ पश्यतामित्यनादरेष्वीतिपक्षेय
 थाजननीसुतान्व्याजतोनादृत्यालोकनादन्तर्धत्तेतथेयमपिसर्वजननीदेवदर्शनतोंतरधीयतस्वयमेवेतिभावः ॥ ३० ॥

शां०टी०

अ० १२

॥९६॥

अथतेदेवाअपिदेव्याविनिहतारयः नाशितशत्रवःअतश्चममप्रभावात्पूर्वकालद्वयविकारंकाकंनृजीवनतोनिर्भयाः यज्ञभागभुजःयज्ञांशान्भुजानाः संतः स्वाधि

अथतेदेवाअपिदेव्याविनिहतारयः नाशितशत्रवः अतएवयथापुरापूर्वकालइवनिरातंकाः कृच्छ्रजीवनतोनिर्भयाः यज्ञभागभुजः यज्ञांशान् भुञ्जानाः संतः स्वाधि
कारान् स्वव्यापारान् चक्रुः कृतवन्तः ॥ ३१ ॥ युधिसंश्रामेदेव्यातस्मिञ्जगद्विध्वंसनित्रैलोक्यभंजिनिमहोद्रेअतुलविक्रमेअनुपमशक्तौदेवरिपौससैन्येशुम्भे
महावीर्येनिशुम्भेचनिहतेसतिशेषाः दैत्याः पातालमाययुः बलिसन्नप्राविशन् ॥ चशब्देनससैन्येइतिविशेषणलभ्यते पतंत्यस्मिन्नितिपातालम् ॥ ३२ ॥
हेभूप एवमुक्त्तरीत्यासाभगवतीनित्यापिध्रुवाअविनश्वराअविकारापिसतीपुनः पुनः संभूयप्रादुर्भावमवाप्यजगतः परिपालनंकुरुते ॥ उक्तंचप्रागपि ॥ नित्यैवसा
जगन्मूर्तिरिति ॥ देवानांकार्यसिद्धयर्थमितिच ॥ ३३ ॥ सैवदेवीविश्वंप्रसूयतेजनयति ॥ भूजप्राणिप्रसवेदिवादिः ॥ तथैवहेतुभूतयाएतद्विश्वंमोह्यते ॥ मुह
तेपिदेवानिरातंकाः स्वाधिकारान्यथापुरा ॥ यज्ञभागभुजः सर्वैचक्रुर्विनिहतारयः ॥ ३१ ॥ दैत्याश्चदेव्यानिहतेशुंभेदेवीरपौयुधि ॥ जग
द्विध्वंसकेतस्मिन्महोद्रेऽतुलविक्रमे ॥ निशुंभेचमहावीर्येशेषाः पातालमाययुः ॥ ३२ ॥ एवंभगवतीदेवीसानित्यापिपुनः पुनः ॥ संभूयकु
रुतेभूपजगतः परिपालनम् ॥ ३३ ॥ तथैतन्मोह्यतेविश्वंसैवविश्वंप्रसूयते ॥ सायाचिताचविज्ञानंतुष्टाऋद्धिप्रयच्छति ॥ ३४ ॥ व्यातं
तथैतत्सकलंब्रह्मांडमनुजेश्वर ॥ महाकाल्यामहाकालेमहामारीस्वरूपया ॥ ३५ ॥

वैचित्येदिवादिः ॥ अविवेकेनयोज्यते ॥ ममतासहितंक्रियते ॥ सादेवीभक्तैः याचितासतीविज्ञानंचप्रयच्छति । सैवदेवीतुष्टासततिपसाजानितसंतोषासतीवृद्धिं
चसंपदंचमहतींप्रयच्छतिददाति । तुष्टाऋद्धिमितितुपाठे असंहितयानिर्देशः कृतः ॥ ऋत्यकइतितुप्रकृतिभावेतस्याकः स्थानेहस्वत्वेचसती तुष्टऋद्धिमितिस्यात् ॥
खट्वृक्षश्चइतिवत् ॥ सायाचितार्थविज्ञानमितिपाठे ॥ अर्थेषुविज्ञानमितिविग्रहः ॥ एतत्प्रागप्युक्तम् ॥ तन्नात्रविस्मयः कार्योयोगनिद्राजगत्पतेः ॥ महामाया
हरेरेषातयेति ॥ ३४ ॥ हेमनुजेश्वरसुरथ ॥ महामारीस्वरूपयातयामहाकाल्यामहातामस्यामहादेव्याएतत्सकलंब्रह्मांडंत्रैलोक्यगर्भकंस्थानंव्याप्तम् ॥ महाका
लेप्रलयसमये ॥ महांश्वासावकालश्चेति महाकालः अनिष्टकालः ॥ यद्वा महांश्वासौकालश्चमहाकालः कालाग्निरुद्रस्तस्मिन्नुपस्थितेमहाकालेमहतिप्रलयसमये ॥

दु०स०

॥९७॥

महांश्वासौकालःकालाग्निरुद्रस्तस्येयंस्त्रीमहाकालीतया ॥ मारयतिसंहरतिमारःमहांश्वासौमारश्चमहामारःरुद्रस्तस्यस्त्रीमहामारीसास्वरूपंयस्याःसादेवीमहामारी
स्वरूपातया ॥ यद्वा महउद्धवउत्सवः ॥ महान्उत्सवानासमेतान्मारयतिनाशयतिमहामारीमहाप्रलयानलज्वालातस्याइवरूपंयस्याःसातया ॥ मृत्युजिह्वामहा
मारीजगत्संहारकारिणी ॥ महारात्रिर्महानिद्रामहाकाल्यतितामसी ॥ सैवकालानलज्वालासैवाविद्यातमःप्रसूः ॥ सैवमोहप्रसूर्मृत्युःसैवसर्वाधिदेवता ॥ ३५ ॥
अजाजन्मरहितासनातनीनित्यादेवीकालेभूतानांप्रलयसमयेतमोगुणमयीसतीमहामारीतिकथ्यते ॥ तथाकालेउत्पत्तिसमयेसैवभूतानांसर्गसमयेरजःप्रधानास्थि
तिकरोति ॥ ३६ ॥ भवकालेदेवीसांनिध्यभवकालेनृणांगृहेसैवलक्ष्मीवृद्धिप्रदा ॥ सम्पद्भवप्रदाभवति ॥ प्रेदाज्ञःकः ॥ तथासैवदेवीअभावेदेवीसांनिध्या
सैवकालेमहामारीसैवसृष्टिर्भवत्यजा ॥ स्थितिकरोतिभूतानांसैवकालेसनातनी ॥ ३६ ॥ भवकालेनृणांसैवलक्ष्मीवृद्धिप्रदागृहे ॥ सै
वाभावेतथालक्ष्मीर्विनाशायोपजायते ॥ ३७ ॥ स्तुतासंपूजितापुष्पैर्धूपगंधादिभिस्तथा ॥ ददातिवित्तंपुत्रांश्चमतिधर्मेगतिंशुभाम् ॥
॥ ३८ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेषावर्णिकेमन्वंतरेदेवीमाहात्म्येशुभनिशुंभवधोनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

भावेऽलक्ष्मीःसम्पदःविनाशायामवायउपजायते ॥ यत्रलक्ष्मीःतत्रदेव्याःसांनिध्यम् ॥ यत्रदेव्याःसांनिध्यंनतत्रसम्पदपिनेत्यन्वयव्यतिरेकौवेदितव्यौ ॥ ३७ ॥
नित्यंदेवीसांनिध्यकारणंतत्फलंचोपदिशतिसुमेधाऋषिः ॥ हेनृप सादेवीस्तुतास्तावकैःपदैःसंकीर्तिताचतथापुष्पैःसंपूजिताचतथागन्धैःकर्पूरचन्दनमृगमदादि
भिर्विलिप्तातथाधूपैर्बहुविधैर्धूपिता ॥ तथाआदिग्रहणाद्वस्त्रालंकारतांबूलादिभिरानंदिताभक्तैःप्रणताचसतीअप्रार्थितैवभक्तेभ्यःवित्तंधनंपुत्रांश्चआयुरारोग्यमै
श्वर्यंचशब्दसूचितम् ॥ धर्मेमतिंचशुभांगतिंचददाति । यदुक्तंप्राक् ॥ साविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूतासनातनी । संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ ३८ ॥ इतिमा
र्कण्डेयेराजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुचक्रवर्तिविरचितायांदेवीमाहात्म्यटीकायांशुभनिशुंभवधोनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

शां०टी०

अ०१२

॥९७॥

॥ ऋषिरुवाच ॥ सुमेधाभगवानृषिःसुरथं राजानमुचितांवाचमूचे ॥ हेनृपय एतदुक्तंममैष्टतमंसर्वार्थसाधनंतेतुभ्यंकथितम् ॥ साचदेवीएवंप्रभावाइदंविध

॥ ऋषिरुवाच ॥ सुमेधाभगवानृषिःसुरथं राजानमुचितांवाचमूचे ॥ हेसुरथ एतदुत्तमंश्रेष्ठतमंसर्वार्थसाधनंतेतुभ्यंकथितम् ॥ साचदेवीएवंप्रभावाइहग्विध
सामर्थ्यावर्तते ॥ साका ययादेव्यासर्वजनन्यासर्वपोषिण्यासर्वसंहारिण्याइदंजगद्विश्वंधार्यतेसृज्यतेपाल्यते ॥ प्रत्यवसीयतेच ॥ यथाकालम् ॥ धृङ्अव
स्थानेणिच् ॥ कर्मणियक् ॥ आत्मनेपदंचलटः ॥ क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकोत्रार्थःप्रदर्शितः ॥ प्रयोगतोनुसर्तव्याअनेकार्थाहिधातवः ॥ महात्मनोमहा
मूर्तेर्देव्याभावेकर्मणिब्राह्मणादित्वात्प्यजिनस्तद्धितेइतिटिलोपेमाहात्म्यमिति सिद्धम् ॥ १ ॥ भगवद्विष्णुमाययातयैवचंडिकयैवविद्याज्ञानंक्रियतेउत्पाद्यते ।
परमात्मज्ञानसाधनंदेव्येवोपनिषद्रूपेतिभावः ॥ विष्णोर्मायाभगवतीविष्णुमाया भगवद्विष्णुमायातया ॥ यद्वा भगवान् विष्णुः भगवद्विष्णुस्तस्यमाययायदु
क्तंसाविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूताइति ॥ ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यधर्मस्ययशसःश्रियः ॥ ज्ञानवैराग्ययोश्चैवषण्णांभगइतीरणा ॥ हेराजन्तयामोहहृत्पयादेव्यात्वंविदे
ऋषिरुवाच ॥ एतत्तेकथितंभूपदेवीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ एवंप्रभावासादेवीययैदंधार्यतेजगत् ॥ १ ॥ विद्यातथैवक्रियतेभगवद्विष्णुमायया ॥
तयात्वमेषवैश्यश्चतथैवान्येविवेकिनः ॥ मोह्यंतेमोहिताश्चैवमोहमेष्यंतिचापरे ॥ २ ॥ तामुपैहिमहाराजशरणंपरमेश्वरीम् ॥ आरा
धितासैवनृणांभोगस्वर्गापवर्गदा ॥ ३ ॥

कीसन्नपिसंप्रतिमोह्यसेप्राग्मोहितोभूः ॥ भविष्यतिचकालेमोहमेष्यसिच ॥ तथातथैवएषवैश्यश्चसमाधिर्नाममोह्यतेमोहितश्चमोहमेष्यतिच । तथैवतयैवयु
वाभ्यामन्येपिविवेकिनःपुमांसःअधिगतशास्त्राःसंतोष्यपरेचतेभ्यश्चान्येचसर्वतथैवदेव्यामोह्यंतेमोहिताश्चमोहमेष्यंतिच ॥ यदुक्तंप्राक् ॥ तथापिममतावर्त्तमोहग
र्त्तेनिपातिताइत्यादि ॥ २ ॥ प्राकूराज्ञाभगवंस्त्वामहंप्रष्टुमिच्छाम्येकंवदस्वतदितियद्रहस्यंपृष्ठहेमहाराजसुरथत्वंतांपरमेश्वरींदेवींशरणमुपेहि ॥ उपइहिआ
हुणःउपगच्छशरणंव्रज ॥ सैवदेवीभगवत्येवाराधितातपसातोषितासतीनृणांपुंसांभोगस्वर्गापवर्गदाभुविभोगदा ॥ जन्मान्तरेस्वर्गदा ॥ ततःअपवर्गदामो
क्षदाभवतियतोज्ञानदा । ततएवमोक्षदा ॥ ज्ञानादेवतु कैवाल्यामिति सिद्धांततः ॥ संप्रदानाभावाद्रजकस्यवस्त्रंददातीतिवत्संबंधेषष्ठयेव नृणामिति ॥

दु०स०

॥९८॥

उपपूर्वइणगतौ ॥ सेह्यपिच ॥ उपइहिइतिस्थिते ॥ एत्येधत्यूठसुइतिवृद्धिर्न तद्विधावेचीत्यनुवर्तते ॥ ततआहुण एवंवाधकाभावात् ॥ आहुपूर्वत्वेपि
 आइहिइतिस्थिते ॥ वृद्धिवाधित्वाओमाडोश्चेतिपररूपत्वेसतिउपेहीत्येवरूपम् ॥ उपेहीतिवृद्धिकृतःपाठःछांदसःकाचित्कःसर्वेविधयच्छंदसिविकल्पं
 तेइतिवचनात् ॥ यद्वा एहीत्येतद्विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ उपएहिउपेहि ॥ महाराज ॥ राजाहःसखिभ्यष्टच् ॥ नपूजनात् पूजायां
 स्वतिग्रहणम् ॥ अश्रोतेराशुकर्मणिवरट्चेच्चोपधायाःपरमांमीश्वरीम् ॥ ३ ॥ युग्मम् ॥ ऋषिरुवाच ॥ मार्कण्डेयोभगवान्मुनिःस्वशिष्यंक्रौष्टुकिंमुनिंवाचमुचितामूचे
 हेक्रौष्टुकिमुनेआकर्णय ॥ इतिप्रागुक्तप्रकारेणतस्यसुमेधसोब्रह्मर्षेःवचःश्रुत्वादेवीमाराधयेतिउपदेशवाक्यमाकर्ण्यसुरथोनामनराधिपस्तंसुमेधसंमहाभागंसं
 शितव्रतमृषिंप्रणिपत्यप्रणामैराराध्य ॥ पुत्रमित्रकलत्रादावतिममत्वेनअतिमोहेनशत्रुभिःराज्यापहरणेनचहेतुनानिर्विण्णःदुःखितमानसःसन्नसद्यःसपदितपसेज
 मार्कण्डेयउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वासुरथःसनराधिपः ॥ प्रणिपत्यमहाभागंतमृषिंसंशितव्रतम् ॥ ४ ॥ निर्विण्णोतिममत्वेनराज्यापह
 रणेनच॥जगामसद्यस्तपसेसचवैश्योमहामुने ॥ ५ ॥ संदर्शनार्थमंवायानदीपुलिनसंस्थितः॥सचवैश्यस्तपस्तेपेदेवीसूक्तंपरंजपन् ॥ ६ ॥
 गाम ॥ तथासमाधिर्नामवैश्यश्चतपसेजगाम ॥ भगस्यऐश्वर्यादेरिदंभागमहद्भागंस्यमहाभागस्तम् ॥ संशितंयत्नेनप्रतिपादितंव्रतंस्ययेनसंसंशितव्रतस्तम् ॥
 शोतनूकरणे ॥ कर्मणिकः ॥ शाच्छोरन्यतरस्याम् । शातेरिचंव्रतेनित्यमिति वक्तव्यम् ॥ संशितव्रतमितिपाठेसंसंशितःकर्मणिकः ॥ संसावासंजातायस्य
 संशितंव्रतंशास्त्रोक्तमुपवासादियस्यतम् शंसुस्तुतौ ॥ निर्विण्णस्योपसंख्यानमितिणत्वम् ॥ विदुल्लाभेविदविचारणेवाक्तःनिष्ठानत्वम् ॥ ४ ॥ ५ ॥
 अंवायाःजगज्जनन्यादेव्याःसंदर्शनार्थंप्रत्यक्षीकरणाय ॥ नद्याःपुलिनेद्वीपेतद्विशेषेवासंस्थितः सैकतेदेशेसम्यगवस्थितःसराजाचसुरथः सवैश्यश्चसमाधि
 नीमपरंश्रेष्ठंसर्वार्थप्रदंकेवलंदेवीसूक्तंवैदिकमृग्विशेषमंत्रदेव्याधिदैवतंदेव्यांसुष्ठुशोभनमुक्तंप्रणीतंदेव्यांवाविषयेसूक्तमुपदिष्टमाचार्यैरागमीयदेवीप्रणवमग्निर्गवा

शां०टी०

अ०१३

॥९८॥

एतदेववाचारित्रयंजपन्तपस्तेपे । केचित्तुवाग्रहणादंवायानदीपुलिनसंस्थितः । अपरेतुदेवीसूक्तंपृथगस्तिरहस्येतज्जपमित्याहुः । अ

एतदेववाचरित्रत्रयं जपन्तपस्तेपे । केचित्तुवाग्रहणादंबामातामातृकेतिमातृकामंत्ररूपदेवीसूक्तमाहुः । अपरेतुदेवीसूक्तं पृथगस्तिरहस्येतज्जपमित्याहुः । अन्येत्वाहुः श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तानिदेवीसूक्तानीति ॥ संस्थाधारेस्थितौमृतौ ॥ तपस्तपःकर्मकस्यैवेतितपःकर्त्ताकर्मवद्भवति । उपवासादीनितपांसितापसं तपंतिदुःखयंतिसतापसस्त्वगस्थिभूतःस्ववांछितस्वर्गाद्यर्थतपस्तप्यते ॥ तपसंतापेलिटितपस्तेपेतयोजितवानित्यर्थः ॥ अन्यकर्मकत्वेतु उत्तपतिस्वर्णसुवर्णकारः ॥ ६ ॥ तौद्वौराजासुरथःवैश्यश्चसमाधिस्तस्मिन्नद्याःपुलिनेतद्विशेषे ॥ तोयोत्थितंतत्पुलिनम् ॥ तत्रदेव्याःमूर्त्तिमाकृतिमहीमयीमृन्मयीप्रतिमांविधाय ॥ मयड्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोरितिविकारावयवायाःमह्याःमयट् ॥ तस्याःदेव्याःअम्बिकायाःपुष्पधूपाग्नितर्पणैःपुष्पैःधूपैःअग्निकार्यैर्होमैःतर्पणैश्चविहितैस्तैरुचितैरर्हणांपूजामाराधनंचक्राते ॥ पृथक्पृथक्विदधाते ॥ मूर्त्तिःकाठिन्यकाययोः । पूजानमस्यापचितिःसपर्यार्चाहणाःसमाः ॥

तौतस्मिन्पुलिनेदेव्याःकृत्वामूर्त्तिमहीमयीम् ॥ अर्हणांचक्रतुस्तस्याःपुष्पधूपाग्नितर्पणैः ॥ ७ ॥

निराहारौयताहारौतन्मनस्कौसमाहितौ ॥ ददतुस्तौबलिंचैवनिजगात्रासृगुक्षितम् ॥ ८ ॥

पुष्पाणिधूपाःअग्नयस्तर्पणानिचतैः ॥ ७ ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निराहारौहविष्यादिनातावन्निश्चिताशनौ ॥ ततःक्रमशोमूलाशनौ ॥ यतात्मानौविषयेभ्योव्यावर्त्तितमनोनेत्रादिज्ञानेन्द्रियोनिर्जितेन्द्रियग्रामौ ॥ तावज्जितेन्द्रियोनस्याद्विजितान्येन्द्रियःपुमान् ॥ नजयेद्रसनंयावज्जितंसर्वजितेरसे ॥ तन्मनस्कौ ॥ तस्यामेवाध्यातुंमनोययोस्तौ तथोक्तौदेवीध्यानपरौ । समाहितौ ॥ गुरुपदिष्टार्थसावधानौ ॥ निरस्तसंशयौ बहुविघ्नपरिहारपरौ ॥ तौसुरथवैश्यौ ॥ निजगात्रासृगुक्षितम् ॥ तपश्चरणकरणकालेपरहिंसापराङ्मुखौर्द्विषच्छरीरोद्भवरक्तसिक्तमेवान्नमयंबलिंचददतुः ॥ तुण्डजंबाहुजंवापिरक्तमांसमयंबलिम् ॥ भक्त्यावेशान्महाशूरोमहामायार्थमुत्सृजेत् ॥ चशब्दान्निजशरीरजरुधिरचन्दनविलेपनंचदेव्यैददाते ॥ एतेनशरीरंवापातयामिमंत्रंवासाधयामीतिहठयोगःसूचित ॥ ८ ॥

दु०स०

॥९९॥

एवमुक्तप्रकारेणसमाराधयतोस्त्रिभिर्वपैःयतात्मनोःदेव्यामवहितचेतसोस्तयोःक्षत्रियवैश्ययोःपरितुष्टा ॥ तत्कृतेनतपसाऽतिप्रीता ॥ जगतांधात्रीचण्डिकादे
 वीप्रत्यक्षंभूयःप्राहकथयामास प्राहेतिविभक्तिप्रतिरूपकमव्ययम् ॥ यतःचण्डिकाजगद्धात्रीतस्तयोस्तापसयोःप्रत्यक्षीबभूव ॥ अन्यथातत्कृतेनघोरेणतप
 साग्निनेवजगंतिदह्येरन्नेवेतिभावः ॥ जगंतिदधातिजगद्धा ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ अदभक्षणेतृन् तृज्वा अत्री संहर्त्री ॥ यद्वा ओहाकृत्यागे ॥ अतो
 पिके जगंतिजहातिजगद्धा ॥ ततोत्रीभोक्त्री ॥९॥ देव्युवाच । देवीचण्डिकाराजानंसुरथंवैश्यंचसमाधिनामानंवाचमूचे यत्प्रार्थ्यतइति हेभूष त्वयायत्प्रा
 र्थ्यते हेकुलनन्दनकुलवर्द्धन वैश्यत्वयायत्प्रार्थ्यतेयाच्यते ॥ तत्त्वसुसर्वमत्तःदेवीतःसकाशात्प्राप्यतांलभताम् ॥ अहंपरितुष्टास्मि ॥ तच्चतच्चतेचतेचददा
 मिच ॥ कुलस्यनन्दनःवैश्यःयतोसौकुलात्सकाशालक्ष्मींग्रहीष्यतिमोक्षकामत्वाद्वैराग्यभाक्कादितिभावः ॥ द्वितीयार्द्धेप्रार्थ्यतामितितुक्चित्पाठःसपुनरुक्तः ॥
 एवंसमाराधयतोस्त्रिभिर्वपैर्यतात्मनोः ॥ परितुष्टाजगद्धात्रीप्रत्यक्षंप्राहचण्डिका ॥९॥ देव्युवाच ॥ यत्प्रार्थ्यतेत्वयाभूषत्वयाचकुलनंद
 न ॥ मत्तस्तत्प्राप्यतांसर्वपरितुष्टाददामिवतत् ॥ १० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोवब्रूवृपोराज्यमविभ्रंश्यन्यजन्मानि ॥ अत्रैवचनि
 जंराज्यंहतशत्रुबलंबलात् ॥११॥ सोपिवैश्यस्ततोज्ञानंवब्रेनिर्विण्णमानसः ॥ ममेत्यहमितिप्राज्ञःसंगविच्युतिकारकम् ॥ १२ ॥
 प्राप्यतामितितुपठ्यताम् ॥ यद्वा वैश्यापेक्षयानपौनक्त्यम् ॥ त्वयाचप्रार्थ्यतामिति ॥ वदामितत्तददामितेचइतिपाठद्वयंकापिदृश्यते ॥ १० ॥ मार्कण्डेयमुनिःस्वाशि
 प्यंततःदेवीतःततःदेव्युक्त्यनन्तरंवानृपःसुरथःअन्यजन्मनिएतजन्मापेक्षयाअन्यदग्निमंभाविजन्मतस्मिन् ॥ अविभंशिअचलंराज्यम् ॥ राज्ञोभावःकर्मवा
 राज्यं वब्रेप्रार्थयामास ॥ मन्वन्तरत्वरूपम् ॥ अथच । अत्रअस्मिन्नपिजन्मन्यविभंशि ॥ भंशुअधःपतनेणिनिः ॥ नविभंशःअविभंशः तद्युक्तंवा ॥
 अत्रैवनिजेनगरेहतशत्रुबलंनिजमात्मीयंराज्यमेववब्रे प्रार्थयामास ॥ हतंशत्रुबलंयत्रतथोक्तम् ॥ वृज्वरणे कर्त्तरिलिडात्मनेपदंवब्रे ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसै
 न्येषुबलंनकाकसीरिणोः ॥ ११ ॥ ततोचन्तरम् ॥ प्राज्ञःमोक्षकांक्षित्वादतितरांबुद्धिमान् ॥ विर्विण्णमानसःसंसारदुःखोद्विग्नचेतस्कः ॥ ससमाधिर्ना

शां०टी०

अ०१३

॥९९॥

मवैश्योप्यतिविरक्तःसन् ॥ ज्ञानंमोक्षबुद्धिवब्रे ॥ कथितम् ॥ ममेत्यहमितिप्राज्ञःसंगविच्युतिकारकम् ॥ ममायंपुत्रोहंपिता ममेदंकुलमहंभर्ता ममेदंघनमहं

मवैश्योप्यतिविरक्तः सन् ॥ ज्ञानं मोक्षबुद्धिववे ॥ कीदृशम् ॥ ममेत्यहमित्येवं संगविच्युतिकारकम् ॥ ममायं पुत्रो हं पिता ममेदं कुलमहं भर्ता ममेदं धनमहं
 स्वामी तस्येत्यायध्यासजनिताः ॥ यः संगस्तस्य विच्युतिः विलयस्तस्याः कारकं करणम् ॥ समत्वं नाम मोहः संसृतिः अहंता च संसृतिस्तद्विलयकारकं ज्ञानमिति
 भावः ॥ अतस्मिंस्तदुद्धिरध्यासः ॥ तेन निःसंगस्यैवात्मनो ममत्वमहंत्वं सर्वदुःखावहः संगः सर्वात्मना भाव्यते ॥ तस्य संगस्य परमात्मरूपब्रह्मज्ञानं विच्युतिकारकं भवति ॥ ममता चाहंता च संगः संसर्गपेक्षा बुद्धिः द्वैतज्ञानं भेदनिबन्धनं तस्य विच्युतिकारकं विच्छेदजनकं मोक्षोपयोगिज्ञानम् ॥ १२ ॥ हेनृपते हे सुरथ ॥
 भवान् स्वल्पैरहोभिः दिवसैः कतिपयैर्वासैः रिपून् हत्वा स्थितवतः अस्खलितमचलितं तव राज्यं भविष्यति ॥ तव राज्यम् ॥ तच्च तत्रेति पाठद्वयम् ॥ तत्रां
 तरे राज्यान्तरे च ॥ १३ ॥ देव्युवाच हे भूप भवान् मृतः सन्नपि एतच्छरीरं परित्यक्तवानपि भूयः पुनरपि विवस्वतः सूर्यादेवात्सवर्णायाश्च तत्पत्न्याः जन्म उत्पत्तिं संप्राप्य
 देव्युवाच ॥ स्वल्पैरहोभिर्नृपते स्वं राज्यं प्राप्स्यते भवान् ॥ हत्वारिपून् अस्खलितं तव तत्र भविष्यति ॥ १३ ॥ मृतश्च भूयः संप्राप्य जन्म देवाद्विवस्वतः ॥
 सावर्णिको नाम मनुर्भवान् भुवि भविष्यति ॥ १४ ॥ वैश्यवर्य त्वया यश्च वरोऽस्मत्तो भिवांछितः ॥ तं प्रयच्छामि संसिद्धयै तव ज्ञानं भविष्यति ॥ १५ ॥
 सावर्णिको नाम मनुः राजा भविष्यति ॥ सावर्णिरेव सावर्णिकः संज्ञायां कन् वर्णेन सहितः सवर्णः ततः स्त्रीभ्यो ढकं बाधित्वा बाह्यादिपाठादिभिः सावर्णिः सूर्यतनयो यो म
 नुः कथ्यते षष्ठमः ॥ १४ ॥ हे वैश्य हेवर्य ॥ यद्वा हे वैश्येषुवर्य श्रेष्ठत्वया अस्मत्तः देवीतः यः वरः अभिवांछितः अस्ति तं वरं संसिद्धयै परमात्मरूपसंगत्यै प्रयच्छामि ॥ तत
 श्च वरदानतस्तव ज्ञानं भविष्यति ॥ मोक्षधीर्ज्ञानमुच्यते ॥ अस्मत्त इति पञ्चमी बहुवचनं तस्मिन् ॥ अतश्चैकत्वाभावात् प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति मादेशाभावः ॥ ननु च
 अस्मत्त इति बहुवचनोपक्रमात् प्रयच्छाम इति बहुवचनेन भाव्यम् ॥ तत्कथं प्रयच्छामीत्येकवचनं स्यात् ॥ एवं तर्हि अस् मत्तः इति च्छेदः ॥ असुक्षेपणे ॥
 अस्यति क्षिपति संसारं निराकरोति । अस् ॥ क्विपिरूपं वरस्य विशेषणम् ॥ एकत्वात् मादेशः ॥ अयस्मयादित्वात् भत्वात्पदत्वाभावाद्भूत्वायभावः ॥ क
 चित्तु वैश्यवर्यत्वयामत्तो वरो यश्चाभिवांछित इति वा पाठः यद्वा व्यत्ययो बहुलमिति एकवचनस्य बहुवचनम् ॥ ततश्चास्मत्त इत्येव पाठः ॥ वरणार्होवर्यः ॥

दु०स०

॥ १०० ॥

ह्रीवेप्रधानं प्रमुखप्रवेकानुत्तमोत्तमाः ॥ मुख्यवर्यवरेण्याश्चप्रवर्हो नवराज्यवत् ॥ १५ ॥ मार्कण्डेयः मुनिः स्वशिष्यं वाचमूचिवान् हेकोष्टकिमहर्षे ॥ इति उक्त
प्रकारेण तयोः क्षत्रियवैश्ययोः सुरथस्य च समाधेश्च ॥ तथाभिलषितमभिवाञ्छितमनतिक्रम्य अभीष्टं वरं दत्त्वा भक्त्या ताभ्यां लब्धवराभ्यामभिष्टुता त्वं जगतां खट्वी
रक्षित्रीसंहर्त्री जननीत्यभिष्टुता संस्तुता सती सद्यः सा देवी भगवती चण्डिका स पद्यं तर्हि तावभूव ॥ अदृश्याभूत् ॥ १६ ॥ हेकोष्टकिमहर्षे एवं प्रागुक्तप्रकारेण सुरथः
क्षत्रियर्षभः श्रेष्ठः क्षत्रियः देव्याः भगवत्याः सकाशाद्वरं लब्ध्वा प्राप्य ॥ इह राज्यमनुभूय ॥ ततस्तनुं त्यक्त्वा ॥ सवर्णार्यां सूर्यादेवाज्जन्म समासाद्य सम्प्राप्य सा
वर्णिर्नाम मनुराजा भुवि भविता ॥ कर्त्तरि भविष्य दनद्यतने लुट् ॥ भविष्यतीत्यर्थः ॥ मनुरित्ययं सप्तशतिकास्वरूपो महामालामन्त्रः सर्वेषामधीयतां सर्वकामधु
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति दत्त्वा तयोर्देवीयथाभिलषितं वरम् ॥ बभूवां तर्हि ता सद्यो भक्त्या ताभ्यामभिष्टुता ॥ १६ ॥ एवं देव्या वरं लब्ध्वा सु
रथः क्षत्रियर्षभः ॥ सूर्याज्जन्म समासाद्य सावर्णिर्भविता मनुः ॥ १७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये त्रयोदशोऽ
ध्यायः ॥ १३ ॥ समाप्तं देवीमाहात्म्यम् ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
गितिसूचयितुमवसाने प्रायोजि भगवता श्रीमार्कण्डेयेनेति सिद्धम् ॥ १७ ॥ संतः संतु परप्रयोजनकृतः कल्पद्रुमाभाः सदा स्वस्मिन्नेव पथि प्रवर्त्तनपराः सत्कीर्त्तय
श्चापरे ॥ अन्ये निस्पृहणाश्चित्श्रुतिपथादीव्यं तु भव्याशयाः कोकंतः कलहप्रियाः खलजनाजायंतु जीवंतुते ॥ १ ॥ सत्कृतिबालादिवाकरविंबं सज्जनमानसराज
सरोजम् ॥ संविकसेदभिपश्यदवश्यं नश्यति दुर्जनवत्कुमुदंतत् ॥ २ ॥ यावद्भूमिमुदित्वरद्युतिमणिश्रेणिस्फुरन्मूर्द्धसु... फूत्कारपयोधिकाननगिरिवातो ह्रस
त्सत्फलम् ॥ धत्तेशेषमिवाहिमद्भुतवचास्वस्थीकृताशेषगीस्तावच्छांतनवीतदाजयतु च श्रीचण्डिकादीपिका ॥ ३ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे श्रीराजाधिराजतोम
रान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुचक्रवर्त्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां देवीमाहात्म्यं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ समाप्तेयं शांतनवीटीका सप्तशतिकायाः ॥

अपरं पुस्तकं वीक्ष्य शोधनीयं सदा बुधैः ॥ हीनाधिकैः स्वैरैवर्णैरस्माकं दूषणं न हि ॥ १ ॥

शां०टी०

अ० १३

॥ १०० ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीदुर्गादेव्यै नमः ॥ बंधूकबंधू भवदत्तनामा भक्तैव कामि कृतबोधोऽसिद्धोः ॥ १ ॥ नानंदवृंदारकवन्दितां प्रेर्भासः शिवाया वयमेव दासाः ॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीदुर्गादेव्यैनमः ॥ बंधूकबंधूभवदाननायाभासैवदासीकृतशोणसिंधोः ॥ सानंदवृंदारकवंदितांघ्रेर्भासःशिवायावयमेवदासाः ॥ १ ॥
 तिष्येशिष्यैश्चतुभिर्योमुष्यलोकस्यशांतये ॥ अवाततारतारात्मातंवदेशंकरंगुरुम् ॥ २ ॥ श्रीलक्ष्मीमातरंरंगनाथारूपितरंगुरुम् ॥ काशीनाथश्रीधराख्यौ
 गुरुन्नत्वायथामति ॥ ३ ॥ शैवोपनामकेनैवनीलकंठेनकेनचित् ॥ सप्तशत्यंगषट्कस्यव्याख्यानंतन्यतेमुदा ॥ ४ ॥ तत्रतावद्भगवत्युपासनायांकेचिद्भ्रांतावदं
 ति ॥ मायारूपायाभगवत्याउपासनाशास्त्रेषूक्तातथामायायामिथ्यात्वान्मुक्तौतस्याअनन्वयाच्चाश्रद्धेयेयमुपासनेति ॥ ननुनेयंभ्रांतिः तापनीयेमायावाएषाना
 रसिंही सर्वमिदंसृजतिसर्वमिदंरक्षतिसर्वमिदंसंहरतितस्मान्मायामेतांशक्तिविद्यायएतांमायाशक्तिवेदसमृत्युंजयतिसपाप्मानंतरतिसोमृतत्वंचगच्छतिमहतींश्रि
 यमश्नुतइतिश्रुतौमायाशक्तिवेदोपास्तेसमृत्युंजयतीतिकथनेन ॥ तथात्वंवैष्णवीशक्तिरनंतवीर्याविश्वस्यबीजंपरमासिमाया ॥ संमोहितंदेविसमस्तमेतदित्या
 दिस्मृतिभिःविष्णोःशक्तेर्जडायामायायाएवोपास्यत्वकीर्तनादितिचेन्न ॥ देव्यथर्वशिरसिसर्वैवैवादेवीमुपतस्थुः कासित्वंमहादेवि साब्रवीदहंब्रह्मरूपिणीमत्तः
 प्रकृतिपुरुषात्मकंजगदिति तथाभुवनेश्वर्युपनिषदि अथातोबोपनिषदंव्याख्यास्यामोथह्येनांब्रह्मरंध्रेब्रह्मस्वरूपिणीमामोतीतितथाभुवनाधीश्वरीतुर्यातीताविश्व
 विमोहिनीतितथाभावनोपनिषदिस्वात्मैवललितेतिश्रुतिभिः तथात्रिपुरातापनीयसुंदरीतापनीयादिषुपरोरजसेसावदोमितिगायत्रीचतुर्थचरणप्रतिपाद्यब्रह्मवाच
 कत्वेनहींकारबीजस्यकथनेहींकारमन्त्रस्यब्रह्मदेवतात्वप्रतिपादकश्रुत्याच तथाकालीतारोपनिषदादिश्रुतिभिस्तथास्मृतिभिश्चब्रह्मरूपिण्याभगवत्याएवोपास
 नाकथनात् ॥ तथाहिस्मृतयः ॥ सूतसंहितायांपंचमाध्याये ॥ अतःसंसारनाशायसाक्षिणीमात्मरूपिणीम् ॥ आराधयेत्परांशक्तिंप्रपंचोच्छासवर्जितामिति ॥
 स्कंदिवेदारण्येश्वरमाहात्म्ये ॥ परातुसच्चिदानंदरूपिणीजगदंबिका ॥ सैवाधिष्ठानरूपास्याज्जगद्भ्रांतिश्चिदात्मनीति ॥ कूर्मपुराणेद्वादशाध्याये ॥ एतत्प्रदर्शि
 तंविप्रादेव्यामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ सर्ववेदांतवेदेषुनिश्चितंब्रह्मवादिभिः ॥ एकंसर्वगतंसूक्ष्मंकूटस्थमचलंध्रुवम् ॥ योगिनस्तत्प्रपश्यंतिमहादेव्याःपरंपदमिति ॥

दु० स०

॥ १ ॥

परात्परतरंतत्त्वंशाश्वतंशिवमच्युतम् ॥ अनंतं प्रकृतौलीनं देव्यास्तत्परमंपदमिति ॥ शुद्धं निरंजनं शुभं निर्गुणं दैन्यवर्जितम् ॥ आत्मोपलब्धिविषयं देव्यास्तत्परमंपदमिति ॥ तथाहालास्येश्वरमाहात्म्येमायाबीजार्थप्रस्तावे सत्स्वरूपः सदाकारो हकारो धर्मतत्परः ॥ चिदाकारः शिवाकारो रेफः सर्वार्थसिद्धिदः ॥ आनंदरूपयोरैक्यादीकारः सर्वकामदः ॥ बिंदुना दौतदंतस्थौ भवेतां मोक्षदाबुधौ ॥ सच्चिदानंदरूपं यत्पदं ब्रह्मतदेव हीति ॥ देवीभागवते निर्गुणासगुणाचेति द्विधा प्रोक्तमनीषिभिः ॥ सगुणारागिभिः सेव्या निर्गुणा तु विरागिभिरिति ॥ ब्रह्मांडपुराणे ललितोपाख्याने ॥ चित्तिस्तत्पदलक्ष्यार्थाचिदेकरसरूपिणीत्यादयो द्वादशपुराणेषूपपुराणेषु च स्मृतयो द्रष्टव्याः ॥ ननु तर्हि षोडशी ग्रहणाग्रहणयोः क्रियाविषयत्वात् तत्र शास्त्राभेदेन विकल्पसंभवेऽपि वस्तुस्वरूपस्यैकविधत्वात् तत्र विकल्पासंभवेन भगवतीस्वरूपस्य मायास्वरूपत्वप्रतिपादकस्तुत्यासहभगवत्या ब्रह्मरूपत्वप्रतिपादकश्रुतेर्विरोध इति चेन्न ॥ मायायावेदांतेषु मिथ्यात्वान्मिथ्यापदार्थस्याधिष्ठाने कल्पितत्वात् तस्याधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावान्मायायामधिष्ठानसत्ताप्रवेशान्मायास्वरूपोपासनायामपि सत्तारूपब्रह्मण एवोपासनासंभवतीत्याशयेन मायास्वरूपत्वप्रतिपादनेऽपि विरोधाभावात् ॥ यथा ब्रह्मणोपासनायामपि न केवलं ब्रह्मणो ग्रहणं किंतु शक्तिविशिष्टस्यैव शक्तेस्तदतिरेकेणाभावात् ॥ केवलस्योपासनासंभवाच्च ॥ तथामायोपासनायामपि न केवलं मायाया अवस्थानमस्ति ॥ येन केवलाया उपासनं संभवेत् ॥ किंतु ब्रह्माधिष्ठानयुताया एवावस्थानमिति भगवत्या मायारूपत्वप्रतिपादनेऽपि फलतो ब्रह्मस्वरूपमेव भगवत्या सिध्यतीति श्रुत्योः परस्परविरोधाभावात् ॥ तदुक्तम् ॥ पावकस्योष्णते वेयमुष्णां शोरिव दीधितिः ॥ चंद्रस्य चंद्रिके वेयं शिवस्य सहजाध्रुवेति ॥ तथा ॥ स्वपदास्वशिरश्छायां यद्वलं धितुमीहते ॥ पादोद्देशे शिरो न स्यात्तथेयं वै देवी कलेति ॥ तथा च यथा श्रौहोमेऽग्निशक्तौ होमोर्थसिद्ध एवमग्निशक्तौ होमेऽप्यश्रौहोमोर्थसिद्धस्तद्वन्मायाया भगवती त्वेऽपि ब्रह्मण एव भगवती त्वंसिद्धमिति तस्यैवोपासनायां ग्रहणं मायायामिथ्यात्वप्रतिपादकवाक्येषु तु ब्रह्मणो मिथ्यात्वाभावात् केवलमायाया एव ग्रहणं तस्या मिथ्यात्वे तदधिष्ठानस्य

कव०

सटीक.

॥ १ ॥

सत्यत्वादुपासकस्योपास्यमायापदार्थातर्गतब्रह्मांशस्य मोक्षदाया मनुस्य तत्त्वाच्च मुक्तादुपास्यस्वरूपत्यागः ॥ अतएवांतर्यामिब्राह्मणे पृथिव्यादिमायांता

सत्यत्वादुपासकस्योपास्यमायापदार्थातर्गतब्रह्मांशस्यमोक्षदशायामनुस्यूतत्वान्नमुक्तावुपास्यस्वरूपत्यागः ॥ अतएवांतर्यामिब्राह्मणे पृथिव्यादिमायांता
 नां पदार्थानां यःपृथिव्यांतिष्ठन्यंपृथिवीनवेद यस्यपृथिवीशरीरं यःपृथिवीमंतरोयमयतीत्यादिनांतर्यामिचेतनसंबन्धेनैवेदेवतात्वमुपवर्णितं तथाचसर्वस्वत्विदं
 ब्रह्मेतिश्रुतिरपिअनुगृहीताभवतितत्तदेतत्सर्वमभिप्रेत्यसूतसंहितायामुक्तम् ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाःशक्त्याकारेद्विजोत्तमाः ॥ अनुप्रविष्टायासंविन्निर्विकल्पास्व
 यंप्रभा ॥ सदाकारासदानंदासंसारोच्छेदकारिणी ॥ साशिवापरमादेवी शिवाभिन्नाशिवंकरीति ॥ यद्वा भगवतीस्वरूपप्रतिपादकवाक्येषुयेमायाशक्तिक
 लादिशब्दास्ते लक्षणयामायाविशिष्टशक्तिविशिष्टकलाविशिष्टब्रह्मबोधकास्तथाचमायाविशिष्टं शक्तिविशिष्टं कलाविशिष्टंयद्ब्रह्मतद्भगवतीपदवाच्यमि
 तिफलितोर्थः ॥ एतेनक्षुधारूपेण निद्रारूपेणभांतिरूपेणस्मृतिरूपेणेत्यादिकेवलशक्तिवाचकपदानि व्याख्यातानि तैःपदैस्तत्तच्छक्तिंविशिष्टब्रह्मणएवसर्वत्र
 ग्रहणात् ॥ अयमेवार्थः कालोत्तरेउक्तः शिवंप्रतिदेवीप्रश्नवाक्येन ॥ भगवन्देवदेवेशमिथ्यामायेति विश्रुता ॥ तस्याः कथमुपास्यत्वंभवेन्मुक्तावन
 न्वयात् ॥ श्रद्धानजायतेकापि मिथ्यावस्तुनिकुत्रचित् ॥ देव्याउपासनाचेयं श्रुतामायाश्रिताप्रभो ॥ संशयंछिंधिदेवेश रहस्यं वदमेप्रभो ॥ इति
 श्रुत्वावचोदेव्याभगवांश्चंद्रशेखरः ॥ उवाचवचनंदिव्यंलोकानांचाहितप्रदम् ॥ नाहंमुखिमायायाउपास्यत्वंब्रुवेकचित् ॥ मायाधिष्ठानचैतन्यमुपास्यत्वेन
 कीर्तितम् ॥ मायाशक्त्यादिशब्दाश्चविशिष्टस्यैवलक्षकाः ॥ तस्मान्मायादिशब्दैस्तुब्रह्मैवोपास्यमुच्यते इति ॥ अत्रपूर्वार्द्धेनमायाधिष्ठानचैतन्येत्यनेन
 प्रथमपक्षउक्तोमायाशक्त्यादीत्यनेनोत्तरार्द्धेनद्वितीयः पक्षउपपादितः ॥ एतदभिप्रायेणैवब्रह्माण्डपुराणेमायावाचकस्यर्हीकारस्यमायाविशिष्टब्रह्मवाचकत्व
 मुक्तम् ॥ शक्त्यक्षराणिशेषाणिर्हीकारउभयात्मकइति उभयात्मकः शिवशक्त्यात्मक इत्यर्थः ॥ किंचमायायाः केवलाया उपास्यत्वंवदन्वादीभांतः
 प्रष्टव्यः ॥ जडायाउपास्यत्वेतत्तद्देवतारूपाणांप्राणेंद्रियमनआत्मजीवादिमत्त्वंकथंभवेत् ॥ द्विविधंहिभगवतीस्वरूपम् ॥ स्थूलसूक्ष्मंच ॥ तत्रसूक्ष्मंमुख्यं

दु०स०

॥ २ ॥

स्थूलं तु तत्तदुपासकानां दर्शनादिव्यवहारार्थं तत्तदुपासकैरुपासितं सूक्ष्मरूपमेव तु स्थूलं रूपं गृह्णाति ॥ तत्रैवं सति सूक्ष्मरूपे चैतन्याननुप्रवेशे तद्गृहीते स्थूलरूपेऽपि चैतन्यस्याननुप्रवेशेन तत्तदेव तानां प्राणनसंभाषणादिव्यवहारोच्छेद एव स्यात्तस्मादनिच्छयापि चैतन्यविशिष्टाया एव तत्तच्छेदोपास्यत्वं वक्तव्यमिति ॥ नन्वेवं चेत्किमर्थमायादिशब्दैर्व्यवहारो भगवत्याः शास्त्रेषु क्रियते लक्षणादिदोषाभावाय स्पष्टप्रतिपत्तये ब्रह्मादिशब्दैरेव कुतो न व्यवहारः क्रियते इति चेच्छृणु ॥ चतुर्व्यूहात्मकं हि ब्रह्मणोरूपं विराड्हरिण्यगर्भा व्याकृतं ब्रह्मरूपं तत्र देव्युपासनाव्यूहांतर्गतस्य कस्यपदार्थस्येति शंकायां विराड्हरिण्यगर्भा व्याकृतानां तदधिष्ठातृणां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां च मैत्रायणीयश्रुतावेकैकगुणमयत्वेन कीर्तनाद्गुणत्रयसाम्यावस्थायाः मायायाः प्रकृत्यादिशब्दवाच्यत्वेन तस्याश्चतुरीयब्रह्माश्रितत्वेन तदेव मायाविशिष्टं तुरीयं ब्रह्मैव भगवत्युपासनायां ग्राह्यमिति बृहदर्थप्रकाशनार्थं तथा मायादिशब्दैर्व्यवहारस्य करणात् ॥ तथा च मैत्रायणीश्रुतिः ॥ तमो वा इदमेकमग्र आसीत् तत्परे स्यात्तत्परेणे रितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वैरजस्तद्रजः खल्वीरितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वै सत्त्वस्य रूपमिति ॥ अनेन वाक्येन मायायास्तमःशब्दितायाः परेण ब्रह्मणानित्यसंबंधप्रदर्शनेन जगत्कारणरूपं साम्यावस्थात्मकं प्रदर्शितं न ह्यन्यथा तमःप्रेरकत्वं साम्यावस्थमायोपाधिं विना निर्गुणस्य परमात्मनः संभवति अग्रे च तस्यैतास्तनवो थयो ह खलु वा वास्यतामसो शोसौ यो यं रुद्रो यो ह खलु वा वास्यराजसो शोसौ ब्रह्मा यो ह खलु वा वास्यसात्त्विको शः स विष्णुरिति गुणत्रयोपाधित्वं ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रतिपादितम् ॥ तथा पुराणादिषु च ॥ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्यधत्ते ॥ स्थित्यादयो हरिर्विचिहरेति संज्ञाः श्रेयांसि तत्र खलु सत्त्वतनो नृणां स्युरित्यादिसर्वपुराणेषु ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणवत्त्वमेव प्रतिपादितम् ॥ नहि माया प्रकृतिशक्त्यादिशब्दवाच्यं वस्तु ब्रह्मातिरिक्ताश्रयं भवति येन मायादिशब्दैरुपास्यं वस्तु मायाविशिष्टब्रह्मातिरिक्तं भवेत्किं तु मायाविशिष्टब्रह्मरूपमेवेति तैः शब्दैरुपास्यवस्तुनि प्रतिपादिते मायाविशिष्टब्रह्मरूपमेव भग

कव०

सटीक.

॥ २ ॥

वती रूपमुपास्यं भवेदिति बोधनार्थमेव मायादिशब्दैर्भगवत्या उपासकत्वमिति ननु तद्विषयं वैष्णवीशक्तिरनंतवीर्येत्यत्रापि मायाशब्दो ब्रह्मविशिष्टमायावाचकः

वतीरूपमुपास्यं भवेदिति बोधनार्थमेवमायादिशब्दैर्भगवत्या उपासनकथनमिति ननु तर्हि त्वं वैष्णवी शक्तिरनंतवीर्येत्यत्रापिमायाशब्दो ब्रह्मविशिष्टमायावाचकः
 स्यात् ॥ न चेष्टापत्तिः ॥ तत्र केवलायामायाया एव विवक्षित्वादिति चेन्न ॥ न ह्यस्माभिः सर्वत्रमायाशक्त्यादिशब्देन मायाविशिष्टशक्तिविशिष्टब्रह्मैव सर्वत्रा-
 ह्यमिति शपथः क्रियते येनातिप्रसंगः स्यात्किंतु कचित्संबन्धिशब्दसमभिव्याहारे केवलमायाया एव ग्रहणं यथा त्रैवतथानाशप्रकरणे केवलमायाया ग्रहणं तथा सृष्टि-
 स्थलेपि मन्मायाशक्तिसंकृतं जगत्सर्वं चराचरम् ॥ सापि मत्तः पृथग्विप्रानास्त्येव परमार्थतः ॥ इत्यादौ केवलमायाया ग्रहणमुपासनास्थले तु तद्विशिष्टब्रह्मणो ग्रहण-
 मितियथायथमूह्यम् ॥ तथा च त्वं वैष्णवी शक्तिरित्यादौ अधिष्ठानकूटस्थब्रह्मरूपिणीया त्वं सा वैष्णवीयामायाशक्तिरस्ति तद्रूपा असीत्यर्थः ॥ ब्रह्मणः सर्वाधिष्ठा-
 नत्वेन सर्वरूपत्वात् ॥ तेन च ब्रह्मरूपत्वमेव भगवत्याः प्रतिपादितमेव मन्यत्राप्यूह्यम् ॥ यद्वा ब्रह्मणो जगत्कारणस्योभयात्मकत्वात् कचिन्मायोपसर्जनब्र-
 ह्मणउपासनं तत्र शक्तिः सहायभूता ॥ इदं च मतं शिवपुराणादिषु स्पष्टम् ॥ तस्मात्सह तया देवं हृदि पश्यंति येशिवम् ॥ तेषां शाश्वतिकाशांतिर्न तरेषां कदाचनेति
 वचननिचयैः । कचिच्च ब्रह्मोपसर्जनमायाया उपासनं तत्र भगवती विषये ब्रह्मोपसर्जनमायाया एवोपासनमिति दर्शयितुं मायाशक्त्यादिशब्दैः शास्त्रे भगवत्या
 व्यवहारः क्रियते । इदं च मतं सर्वतंत्राभिमतं पुराणाभिमतं च ॥ शिवेन सहितां देवीं भावयेद्भुवनेश्वरीमिति भुवनेश्वरी पारिजातादिवचननिचयात् ॥ तदुक्तं कूर्म-
 पुराणे ॥ अस्यास्त्वं नादिसं सिद्धमैश्वर्यमतुलं महत् ॥ तत्संबन्धादनंतैषारुहेण परमात्मनेत्यादीनि वचनानि देवीभागवतादिसर्वपुराणेषु द्रष्टव्यानि ॥ उभयप-
 क्षेपि ब्रह्मणश्चिदंश उपासनायामागत एवेति न मुक्तावुपास्यस्वरूपानन्वयित्वरूपं दूषणं न वा श्रद्धेयतेति ॥ इत्थं भगवत्युपासनायां स्वरूपे निर्णीते ब्रह्मविष्णुरुद्रश-
 क्त्युपासनासु कस्योपासनावरिष्ठेत्यस्य विचारः क्रियते ॥ तत्र सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति सामानाधिकरण्येन सर्वपदार्थमात्रस्य ब्रह्मरूपत्वेऽपि भक्तानां चेतसो वलंबाय
 परमेश्वरेण मलिनशुद्धशुद्धतरशुद्धतमा विभूतयः शुद्धितारतम्येन कल्पितास्ता श्र्वगीतादिशास्त्रेषु विभूत्यध्याये छांदोग्यादिषु च प्राणो ब्रह्मादित्यो ब्रह्म मनो ब्रह्मेत्यादि

डु०स०

॥ ३ ॥

वाक्यैः प्रदर्शिताः ॥ तत्र सर्वविभूतिपुत्रहणः समानत्वेनावस्थानेपियथापात्रमणिकृपाणदर्पणादिपुशुद्धितारतम्येनप्रतिबिंबफलनस्यापितारतम्यमेवंविभूति
पुशुद्धितारतम्येनैवब्रह्मणः प्रसादकरणतारतम्यंप्रतिबिंबफलनतारतम्यंचेतियाभिर्याभिर्विभूतिभिर्यथायथाप्रतिबिंबफलनतारतम्यंप्रसादकरणतारतम्यंचभ
वतितथातथातस्याविभूतेरुत्कृष्टत्वमुत्कृष्टतरत्वमुत्कृष्टतमत्वमित्यादिव्यवहारः सर्वशास्त्रप्रसिद्धोनिर्विवादस्तथाचसतिब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणोपाधित्वे
नैकैकगुणापेक्षयासाम्यावस्थायास्तमःसत्वादिगुणमूलभूतायाः सर्वोत्कृष्टत्वात् ॥ किंचप्रथमतोब्रह्मणिमायातस्याःब्रह्मणोऽव्यवहितःसंबंधस्तदुत्तरंगु
णानामुद्भवान्मायाद्वारकःसंबंधोगुणानामितिसाम्यावस्थायामव्यवहितःसंबंधोब्रह्मणइति सैवोपासनामुख्यासर्वोत्कृष्टाचेति ॥ सूतसंहितादिष्वपीयंरीतिरुक्ता ॥
परतत्त्वप्रकाशस्तुरुद्रस्यैवमहत्तरः ॥ ब्रह्मविष्णवादिदेवानांनतथामुनिपुंगवाः इत्यादि ॥ रुद्रः कथंचित्कायार्थमनुतेरुद्ररूपताम् ॥ नतथादेवताःसर्वाःपरिस्फू
र्त्यल्पताबलादिति ॥ सूतगीतासु ॥ ननुब्रह्मविष्णुरुद्राणामैकैकगुणोपाधित्वेसर्वसंमतेकथंसाम्यावस्थात्मकत्वेनापितेषांपुराणादिषूपवर्णनमितिचेन्न ॥ तदंत
र्गतब्रह्मणएवसाम्यावस्थात्मकत्वेनतदभेदात्तेषामपितदात्मकत्वकथनमित्याशयात् अतएवतापनीयेनृसिंहस्यसत्वोपहितविष्णोरवतारत्वेश्रुतिपुराणादिनिश्चि
तेपिसाम्यावस्थात्मकत्वेनवर्णनंसंगच्छते ॥ तस्मान्मायाशक्त्याख्यब्रह्मरूपभगवत्युपासनैवमुख्यासर्वोत्कृष्टाचेतिसैवसर्वकामार्थिभिर्मुमुक्षुभिश्चोत्कृष्टवस्तूपास
नेच्छुभिराश्रयणीयेत्यर्थात्प्राप्तमपिपुराणांतरवचनैः स्पष्टमुपपाद्यते ॥ देवीभागवते ॥ ब्रह्मविद्याजगद्धात्रीसर्वेषांजननीतथा ॥ ययासर्वमिदंव्याप्तत्रैलोक्यं
सचराचरम् ॥ सैवसेव्याचपूज्याचनान्यद्वैदेवतांतरमिति ॥ तथातंत्रेषु ॥ एवंयःपूजयेद्भक्त्याप्रत्यहंपरमेश्वरीम् ॥ भुक्त्वाभोगान्यथाकामंदेवीसायुज्यमानुयात् ॥
योनपूजयतेनित्यंचण्डिकांभक्तवत्सलाम् ॥ भस्मीकृत्यास्यपुण्यानिनिर्दहेत्परमेश्वरीति ॥ अनेनवचनेनभगवत्युपासनायाःसंध्यादिकर्मवन्नित्यत्वंनित्यपदोच्चा
रणेनस्पष्टमेव बोधितंस्पष्टीकृतंचैतदस्माभिर्देवीभागवतटीकायाम् ॥ तथापुराणांतरे ॥ आराध्यापरमाशक्तिः सर्वैरपिसुरासुरैः ॥ नातःपरतरंकिंचिदाधिकं

कव०

सटीक०

॥ ३ ॥

भुवनत्रयेइति ॥ तथा अंकारंपितृरूपेणगायत्रीमातरंतथा ॥ पितरौयोनजानातिसविप्रस्त्वन्यैरतजः ॥ तथाकालोत्तरे ॥ धिग्धिग्धिग्धिक्चतज्जन्मयो

भुवनत्रयेइति ॥ तथा अँकारंपितरूपेणगायत्रीमातरंतथा ॥ पितरौयोनजानातिसविप्रस्त्वन्यरेतजः ॥ तथाकालोत्तरे ॥ धिग्धिग्धिग्धिक्चतज्जन्मयो
नपूजयतेशिवाम् ॥ जननींसर्वजगतःकरुणारससागरामित्यादिपुराणेषुतंत्रेषुचबहूनिवचनानिद्रष्टव्यानि ॥ विस्तरस्तुमत्कृतशक्तितत्त्वाविमर्शिन्यांद्रष्टव्यः ॥
इत्थंशक्तितत्त्वस्यसर्वोत्कृष्टस्यसर्वैरूपास्यस्योपासनाप्रकाराधिकारिभेदेनानेकविधाःपूजास्तोत्रजपध्यानलयरूपाः ॥ तदुक्तंभुवनेश्वरीसंहितायाम् ॥ पूजाको
टिसमंस्तोत्रंस्तोत्रकोटिसमोजपः ॥ जपकोटिसमंध्यानंध्यानकोटिसमोलयइति ॥ पूजाचतुःषष्टिसंख्योपचारषोडशोपचारपंचोपचारभेदेनत्रिधा ॥ मंत्राश्चमायावी
जादयोबीजरूपाः गायत्र्यादयोऋगूपास्तदतिरिक्ताश्चनवार्णप्रभृतयोवैदिकाः देव्यथर्वशिरसिभुवनेश्वरीतापनीयादिषुप्रसिद्धास्तैत्तिरीयशाखायांच ह्रीश्चतेल
क्ष्मीश्चपत्न्यावितिकंठरवेणैवोपात्तास्तांत्रिकाश्चतुःषष्टितंत्रेषुप्रसिद्धाएवध्यानलयादयश्चतंत्रेषुयोगशास्त्रेषुश्वेतश्वतरायुपनिषत्सुच ॥ तेषुध्यानयोगानुगता
अपश्यन्देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढामित्यादिवाक्यैःप्रतिपादितास्तोत्राणिचसप्तशत्यादीनिमार्कंडेयपुराणादिषुप्रसिद्धानि तत्रस्तोत्रेषुस्तोत्रद्वयमेवमुख्यंसप्तशती
रूपंकूर्मपुराणांतर्गतंदेवीसहस्रनामाख्यंच तंत्रेषुबहुधैतयोर्मुख्यत्त्वप्रतिपादनात् ॥ स्तोत्रद्वयेपिसप्तशत्याख्यमेवमुख्यंसर्वेषांश्लोकानांमंत्ररूपत्वाच्चतुःषष्टितंत्रे
ष्वपितस्यैवमुख्यत्वेनप्रतिपादितत्वाच्च ॥ उक्तंचवेदागमे ॥ निर्विशेषपरामंत्राः सविशेषपराश्रये ॥ प्रत्यध्यायंनिरूढास्तेतेनेयंसर्वतःपरेति ॥ रुद्रयामलेच ॥ अस्ति
गुह्यतमंदेव्यामाहात्म्यंसर्वसिद्धिदम् ॥ वाक्यैरर्थैश्चपद्यैश्चसप्तशत्याःशुभप्रदम् ॥ सविशेषपरंसाक्षाच्चिच्छक्तिमहिमाश्रयम् ॥ तात्पर्यगत्यातत्कृत्स्ननिर्विशेषचिदा
श्रयमिति ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ अंगहीनोयथादेहीसर्वकर्मसुनक्षमः ॥ अंगषट्कविहीनातुतथासप्तशतीस्तुतिः ॥ तस्मादेतत्पठित्वैवजपेत्सप्तशतींपराम् ॥
अन्यथाशापमानोतिहानिंचैवपदेपदे ॥ रावणाद्यास्तोत्रमेतदंगहीनंनिषेविरे ॥ हतारामेणतेयस्मान्नांगहीनंपठेत्ततइति ॥ तद्यथामतिव्याख्यायते ॥
तत्रकवचांशेब्रह्माणंप्रतिप्रश्नंकरोतिमार्कंडेयः ॥ यद्गुह्यमिति ॥ लोकेयत्परममुत्कृष्टंगुह्यमस्तिरहस्यमस्तितन्मेब्रूहितत्किंब्रह्मरूपंनेत्याह ॥ सर्वरक्षाकरं

दु०स०

॥ ४ ॥

येन सर्वेषामपिरक्षाभवति नृणां पामरप्रभृतीनामपितादशमित्यर्थः ॥ ब्रह्मतूत्तमाधिकारिणामेवरक्षकं न सर्वेषामित्यर्थः ॥ ननु संत्यन्यानि कवचानि लोके इति चेत्सत्यं सन्ति तथापि यद्भवताकस्य चित्कस्यापि नाख्यातं निधिबुद्ध्यास्थापितमस्ति तदित्यर्थः ॥ तेन च निःसंशयमेवरक्षणं झटिति स्यादिति भावः ॥ अन्यथानि धिबुद्ध्या तस्य रक्षणं निरर्थकं स्यादिति ॥ ननु किमित्युक्तं वस्तुमया देयमिति चेत्तत्राह हे पितामहस्वसंततिरक्षणार्थं पितामहेनावश्यं देयमित्यर्थः ॥ १ ॥ उत्तरमाह ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तीति ॥ हे विप्र त्वया यत्पृष्टं तादृशं देव्यास्तु देव्या एव कवचं पुण्यमेकं निधिबुद्ध्यास्थापितमस्ति तन्महामुने शृणुष्व ॥ सर्वभूतोपकारार्थं प्रवृत्तत्वा न्महामुने इति संबोधनम् ॥ २ ॥ परंतु सा देवी न वमूत्यात्मिका ध्येयेत्यभिप्रायेण तासां मूर्तीनां नामान्याह ॥ प्रथममिति ॥ नामज्ञानेन तद्वाच्याकारस्य प्रसिद्धत्वादेव ज्ञानं भविष्यतीति भावः ॥ सर्वोत्तरैश्वर्यवत्यपि भगवती शैलेन भक्तेनातितपश्चर्याप्रार्थिता सती कारुण्यवशादतिनीचमपि पुत्रीत्वं स्वीकृतवतीत्य ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यद्ब्रह्म परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥ यन्न कस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र सर्वभूतोपकारकम् ॥ देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ॥ तृतीयं चंद्रवंदेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥

हो भक्तवात्सल्यं कियद्वर्णनीयं भगवत्या इति तत्त्वं कूर्मपुराणे स्पष्टमेतत् ॥ ब्रह्मचारिणीति ॥ ब्रह्मसच्चिदानंदरूपं तच्चारयितुं प्रापयितुं शीलं यस्याः सा ब्रह्मचारिणी ब्रह्मरूपप्रदेत्यर्थः ॥ चंद्रवंदेति ॥ चंद्रो हस्तगतायां वंटायां यस्याश्चंद्रवन्निर्मला वा वंटा यस्याः सेत्यर्थः ॥ यद्वा आह्लादकारिणी देवी चंद्रवंदेति कीर्तितेति रहस्यागमोक्तेः ॥ चंद्रवंदयति प्रदिवादितया भाषते स्वस्याह्लादकारित्वाभिमानेनेति चंद्रवंटा चंद्रापेक्षयाप्यतिलीलावतीत्यर्थः ॥ पटपुटेति दंडकपठितस्य चुरादेर्वटिधातोर्भाषार्थस्य पचाद्यचिरूपं चंद्रस्य वंटा चंद्रवंटा ॥ कूष्माण्डेति ॥ कुत्सितऊष्मा संतापस्तापत्रयरूपो यस्मिन् संसारे संसारः कूष्माण्डेति ॥ अंडः पेशी च मुष्कं चेति मेदिनी ॥ ३ ॥

कव०

सटीक.

॥ ४ ॥

स्कंदेति ॥ सनत्कुमारस्य भगवती वीर्यादुद्धूतस्य स्कंद इति संज्ञा भगवान्सनत्कुमारस्तस्कादित्याचक्षते इति छांदोग्यश्रुतेस्तथा च ज्ञातिभिर्यददरे जन्माभिलषणीयमि

स्कंदेति ॥ सनत्कुमारस्य भगवती वीर्यादुद्धूतस्य स्कंद इति संज्ञा भगवान्सनत्कुमारस्तं स्कंद इत्याचक्षते इति छांदोग्यश्रुतेस्तथा च ज्ञातिभिर्यदुदरे जन्माभिलषणीयमित्यतिशुद्धेत्यर्थः ॥ कात्यायनीति ॥ देवकार्यार्थं कात्यायनाश्रमे आविर्भूता तेन कन्यात्वेन स्वीकृतेति कात्यायनीतिनाम भगवत्याः ॥ अस्यानिरंतरं कुमारीत्वेन पत्यनधीनतया स्वतंत्रत्वं बोधितम् ॥ कालरात्रीति ॥ सर्वमारकस्य कालस्यापिरात्रिर्नाशिकेत्यर्थः ॥ प्रलये कालस्थापिनाशात् ॥ रुदिकारादक्तिन इति ङीष् ॥ महागौरीति ॥ इयं च महामानिनी नर्मोक्त्या शिवेन कालीत्युक्ते तपसा गौरवर्णस्य संपादितत्वात् कालीपुराणे स्पष्टमेतत् ॥ ४ ॥ सिद्धिदेति ॥ इतीति शेषः ॥ सिद्धिदा इति नवममित्यन्वयः ॥ मोक्षदेत्यर्थः ॥ नवदुर्गा इति ॥ योगिनः कायव्यूहवदेकस्या एव दुर्गाया एते तव भेदा येशास्त्रे ध्येयत्वेन प्रोक्तास्ते मया कीर्तिता इत्यर्थः ॥ अत एव

पंचमं स्कंदमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ॥ सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदा प्रोक्तानवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ॥ उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतौरे ॥ विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणंगताः ॥ ६ ॥ न ते पांजायते किंचिदशुभं रणसंकटे ॥ नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखभयं न हि ॥ ७ ॥

देव्यास्तुकवचं पुण्यमित्येकवचनं संगच्छते ॥ नाम्नां स्वकल्पितत्वशंका व्युदासार्थमाह ॥ उक्तान्येतानीति ॥ महात्मना सर्वज्ञेन ब्रह्मणैव वेदेनैवैतान्युक्तानीत्यर्थः ॥ ५ ॥ इत्थं कवचपाठे ध्येयदेवतास्वरूपगुणचप्रदर्श्यतत्फले अविश्वासो नैव कर्तव्य इति कैमुतिकन्यायेनाह ॥ अग्निनेति ॥ योऽग्निना दह्यमानो रणेशत्रुमध्ये च गतः सन् शरणंगत इति शेषः ॥ अथ ये विषमे दुर्गमे चाति संकटे भयार्ताः भयपीडिताः संतः शरणंगताः ॥ ६ ॥ तेषां तस्य च भक्तिरहितेन स्मरणमात्रेणापि तज्जन्यं भयादिकं न भवतीत्याह ॥ तत्तेषामिति ॥ ७ ॥

दु०स०

॥ ५ ॥

यैस्तुभक्त्यास्मृताभवतितेषांपूर्वोक्तफलमृद्धिधर्मार्थकाममोक्षाणांचभवतीत्यत्रकिंवक्तव्यमित्याह ॥ यैस्त्विति ॥ इदानींदेव्याअतिवात्सल्यंभक्त्युत्पादनार्थं दर्शयति ॥ प्रेतसंस्थेतिश्लोकद्वयेन ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्राह्मीत्यंतंसप्तमातृणांवर्णनम् ॥ नानेतिवक्ष्यमाणदेवीनांवर्णनम् ॥ १० ॥ दृश्यंतेइति ॥ सप्तमातृभिन्नाःयाश्चदेव्यस्ताअपिभक्तरक्षणार्थंक्रोधसमाकुलाः रथमारूढाः जात्यैकवचनं रथानारूढादृश्यंतेअर्थाद्देवादिभिरितिबोध्यम् ॥ तासामायुधान्याह ॥ शंखमितिसार्धेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ दैत्यानामिति ॥ ताःसप्तमातरश्चशंखंचक्रमित्यादिश्लोकोक्तानीत्थमायुधानिधारयंति ॥ किमर्थम् ॥ दैत्यानां यैस्तुभक्त्यास्मृतानूनंतेषामृद्धिःप्रजायते ॥ प्रेतसंस्थातुचामुंडावाराहीमहिषासना ॥ ८ ॥ ऐंद्रीगजसमारूढावैष्णवीगरुडासना ॥ माहेश्वरीवृषारूढाकौमारीशिखिवाहना ॥ ९ ॥ ब्राह्मीहंससमारूढासर्वाभरणभूषिता ॥ नानाभरणशोभाढ्यानानारत्नोपशोभिताः ॥ १० ॥ दृश्यंतेरथमारूढादेव्यःक्रोधसमाकुलाः ॥ शंखंचक्रंगदांशक्तिहलंचमुसलायुधम् ॥ ११ ॥ खेटकंतोमरंचैवपरशुपाशमेवच ॥ कुंतायुधंचिशूलंचशार्ङ्गायुधमनुत्तमम् ॥ १२ ॥ दैत्यानांदेहनाशायभक्तानामभयायच ॥ धारयंत्यायुधानीत्थंदेवानांचहितायवै ॥ १३ ॥ महाबलेमहोत्साहेमहाभयविनाशिनि ॥ त्राहिमांदेविदुष्प्रेक्ष्येशत्रूणांभयवर्द्धिनि ॥ १४ ॥

देहनाशार्थंभक्ताभयार्थंदेवहितार्थंचेत्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ अप्रार्थिताअपिएतामहत्योदेवताजगद्रक्षणेवत्सलतयैवप्रवृत्तामातृवत्ताः कुतो नमंदभाग्येनस्वरक्षणार्थंप्रार्थयंतेइति ॥ १३ ॥ कवचपाठस्यादाविमंप्रार्थनामंत्रंपठित्वापश्चात्कवचंपठनीयमित्यभिप्रायेणाह ॥ महाबलेइति ॥ महद्वलंमायाशक्तिरूपंयस्याः महानुत्साहोजगद्रक्षणेयस्याः महाभयंमृत्युरूपंतस्यज्ञानदानेननाशिनी । दुष्प्रेक्ष्येदुर्दर्शनीयेनसंदृशेतिष्ठतिरूपमस्येतिश्रुतेः । शत्रूणांकामक्रोधादिकानाम् ॥ १४ ॥

कव०

सटीक.

॥ ५ ॥

प्राच्यामिति ॥ प्राच्यांदिशिस्थिताऐंद्रीइंद्रशक्तिमार्गशक्तिवित्यन्वयः ॥ प्राच्यांस्थितामितिप्रायमुत्तरत्रापि ॥ शक्तिशक्तिमतोरभेदादग्निरूपादेवताअग्निशक्तिरित्यर्थः । अत्ररक्षत्वित्यनवचिः ॥ वरान् श्रेष्ठावाग्यदंविम्वरगदो गुप्तः अर्गःप्रमोहः वरपश्चिर्गदो अर्गःप्रमोहः ॥

प्राच्यामिति ॥ प्राच्यांदिशिस्थिताऐंद्नीइंद्रशक्तिर्मांरक्षत्वित्यन्वयः ॥ प्राच्यांस्थितंमामितिवाएवमुत्तरत्रापि ॥ शक्तिशक्तिमतोरभेदादग्निरूपादेवताअग्निशक्तिरित्यर्थः । अत्ररक्षत्वित्यनुवृत्तिः ॥ वरान् श्रेष्ठानप्याहंतिसवराहो यमः आर्षःप्रयोगः तस्यशक्तिर्वाराही अण्णंतान्डीप् ॥ यमशक्तिरित्यर्थः ॥ दशदिक्पालप्रकरणात् ॥ सप्तमात्रंतर्गतावावाराहीहेवाराहिदक्षिणेदेशेस्थितात्वंमांरक्षेत्यर्थः ॥ स्थितंमामिति ॥ खड्गधारिणीनिर्ऋतिशक्तिरित्यर्थः ॥ रक्षत्वित्यस्यमध्येमध्येविच्छेदादध्याहारः कर्तव्यः ॥ १५ ॥ मृगवाहिनीवायुदेवतायामृगवाहनत्वाद्वायुशक्तिरित्यर्थः ॥ रक्षेदित्यनुवृत्तिः ॥ कुत्सितः मारःमदःयस्यसः

प्राच्यांरक्षतुमामैंद्रीआग्नेय्यामग्निदेवता ॥ दक्षिणेरक्षवाराहिनैर्ऋत्यांखड्गधारिणी ॥ १५ ॥ प्रतीच्यांवारुणीरक्षेद्वायव्यांमृगवाहिनी ॥ उदीच्यांरक्षकौमारीईशान्यांशूलधारिणी ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वब्रह्माणिमेरक्षेदधस्ताद्वैष्णवीतथा ॥ एवंदशदिशोरक्षेच्चामुंडाशववाहना ॥ १७ ॥ जयामेचाग्रतःस्थातुविजयास्थातुपृष्ठतः ॥ अजितावामपार्श्वेतुदक्षिणेचापराजिता ॥ १८ ॥

कुमारःकुबेरस्तस्येयंशक्तिःकौमारी दिक्पालप्रकरणात् ॥ यद्यपिकौबेर्यारक्षणस्थानमग्रेवक्ष्यमाणमस्तितथाप्येकस्याएवस्थानद्वयरक्षकत्वेबाधकाभावः ॥ सप्तमात्रंतर्गतावा ॥ शूलधारिणीशानशक्तिरित्यर्थः ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वमिति ॥ ब्रह्माणमानयतिजीवयतीतिकर्मण्यण् ॥ हेब्रह्माणऊर्ध्वंस्थिताभवतीमेमांरक्षेदित्यर्थः ॥ मेऊर्ध्वभागमितिवा ॥ एवमिति ॥ दिक्पालदेवतावेदमेमत्संबंधिनीदशदिशश्चामुंडारक्षेदित्यर्थः ॥ दशदिक्षुस्थितत्वामुंडामांरक्षेदितिपर्यवसितोर्थः ॥ अन्यथाकेवलदिशारक्षणेप्रयोजनाभावः ॥ १७ ॥ जयाशक्तिःस्थातुतिष्ठतुमत्संरक्षणार्थम् आर्षःप्रयोगः ॥ १८ ॥

शिखामुद्योतिनीरक्षेदुमामूर्ध्निव्यवस्थिता ॥ मालाधरीललाटेचभ्रुवोरक्षेद्यशस्विनी ॥ १९ ॥ त्रिनेत्राचभ्रुवोर्मध्येयमवंटाचनासिके ॥
शंखिनीचक्षुषोर्मध्येश्रोत्रयोर्द्वारवासिनी ॥ २० ॥ कपोलौकालिकारक्षेत्कर्णमूलेतुशांकरी ॥ नासिकायांसुगंधाचउत्तरोष्ठेचचर्चिका ॥ २१ ॥
अधरेचामृतकलाजिह्वायांचसरस्वती ॥ दंतात्रक्षतुकौमारीकंठदेशेतुचंडिका ॥ २२ ॥ वंटिकाचित्रवंटाचमहामायाचतालुके ॥ कामाक्षी
चिवुकरक्षेद्राचमेसर्वमंगला ॥ २३ ॥ ग्रीवायांभद्रकालीचपृष्ठवंशेधनुर्धरी ॥ नीलग्रीवावहिःकंठेनलिकांनलकूवरी ॥ २४ ॥ खड्गधारि
ण्युभोस्क्रंधौवाहूमेवत्रधारिणी ॥ हस्तयोर्दंडिनीरक्षेदंविचांगुलीषुच ॥ २५ ॥ नखाञ्छूलेश्वरीरक्षेत्कुक्षौरक्षेत्रलेश्वरी ॥ स्तनोरक्षेन्म
हादेवीमनःशोकविनाशिनी ॥ २६ ॥ हृदयंललितादेवीह्युदरंशूलधारिणी ॥ नाभिचकामिनीरक्षेद्भ्रुगुह्येश्वरीतथा ॥ २७ ॥ भूतनाथा
चमेढूंचऊरूमहिषवाहिनी ॥ कट्यांभगवतीरक्षेज्जानुनीर्विंध्यवासिनी ॥ २८ ॥

कुक्षावितिसप्तम्यंतःपाठःप्राचीनसंमतः ॥ २६ ॥ २७ ॥ मेढ्रलिंगम् ॥ मेढ्रोमेहनशेफसीतिकोशः ॥ गुदमहिषवाहिनीत्यपपाठः ॥ ऊरुमहिषवाहिनी
तिपाठःसम्यक् ॥ गुह्यगुह्येश्वरीतिपूर्वोक्तविरोधात् जानुस्थानात्पूर्वमूरुस्थानस्यैवसत्त्वाच्च ॥ २८ ॥

प्रोक्तागमादिशास्त्रेषुयामहाबलासेत्यर्थः ॥ २९ ॥ पादाब्जनिषिञ्चपदम् ॥ तलवासिनीपातालतलवासिनीत्यर्थः ॥ यद्यपि नखाञ्छूलेश्वरीरक्षेदि

सटीक.

प्रोक्तागमादिशास्त्रेषुयामहावलासेत्यर्थः ॥ २९ ॥ पादाधःइतिभिन्नपदम् ॥ तलवासिनीपातालतलवासिनीत्यर्थः ॥ यद्यपिनखाञ्छूलेश्वरीरक्षेदि
 त्यत्रनखरक्षणमुक्तंतथापियथैकस्याअपिदेवतायाःस्थानद्वयरक्षकत्वंनविरुध्यते तथैवदेवताद्वयस्यैकस्थाननिरूपितरक्षकत्वेबाधकाभावइत्यभिप्रायेणनखान्
 दंष्ट्राकरालीचेत्युक्तम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पद्मकोशपद्महृदयादिरूपमेवकोशोवासस्थानंयस्यश्वासस्यतस्मिन्वातेस्थितासतीतंरक्षतुइतियावत्इतिकेचित् ॥
 अग्रेप्राणानांरक्षणकथनात्पद्मकोशप्रतीकाशंहृदयंचाप्यधोमुखमितिश्रुत्युक्तंहृदयमेवपद्मकोशशब्देनग्राह्यमित्यपरे ॥ आंत्राणि अमृधातोःक्रेऽनुनासिकस्य
 जंवेमहावलाप्रोक्ताजानुमध्येविनायकी ॥ गुल्फयोर्नारसिंहीचपादपृष्ठेमितौजसी ॥ २९ ॥ पादांगुलीःश्रीधरीचपादाधस्तलवासिनी ॥
 नखान्दंष्ट्राकरालीचकेशांश्चैवोर्द्ध्वकेशिनी ॥ ३० ॥ रोमकूपानिकौवेरीत्वचंवागीश्वरीतथा ॥ रक्तमज्जावसामांसान्यस्थिमेदांसिपार्वती ॥
 ॥ ३१ ॥ आंत्राणिकालरात्रिश्चपित्तंचमुकुटेश्वरी ॥ पद्मावतीपद्मकोशेकफेचूडामणिस्तथा ॥ ३२ ॥ ज्वालामुखीनखज्वालामभेद्यासर्व
 संधिषु ॥ शुक्रं ब्रह्माणिरक्षेच्चच्छायांछत्रेश्वरीतथा ॥ ३३ ॥ अहंकारं मनोबुद्धिरक्षमेधर्मचारिणि ॥ प्राणापानौतथाव्यानमुदानंचसमानकम् ॥
 ॥ ३४ ॥ यशःकीर्तिंचलक्ष्मींचसदारक्षतुचक्रिणी ॥ गोत्रमिन्द्राणिमेरक्षेत्पशून्मेरक्षचंडिके ॥ ३५ ॥
 कीर्तिदीर्घः ॥ चूडामणिनाम्रीदेवतारक्तासुरवधेप्रसिद्धा ॥ ३२ ॥ नखज्वालानखनिष्ठतेजः ॥ अभेद्यानाम्रीसर्वसंधिषुस्थितासतीसर्वसंधीनूरक्षेदित्यर्थः ॥ हे
 ब्रह्माणिभवतीमेशुक्रंरक्षेदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ हेधर्मचारिणिअत्रत्वमित्यध्याहारः रक्षेतिमध्यमपुरुषात् ॥ ३४ ॥ यशःकीर्तिमिति ॥ अत्रयद्यपियशःकीर्तिःसमज्ञाचे
 त्यमरोक्तेर्यशःकीर्तिशब्दौएकार्थप्रतिपादकौ तथापि ॥ सजीवतियशोयस्यकीर्तिर्यस्यसजीवति ॥ यशःकीर्तिपरिभ्रष्टो जीवबद्धो न जीवति ॥ इत्यादिप्रयोगानुरो
 धात् ॥ दानादिप्रभवाकीर्तिः शौर्यादिप्रभवयशः इतिभेदः ॥ केचित्तुस्वल्पदेशव्याप्तयशः बहुदेशव्यापिकाकीर्तिरिति ॥ हेइन्द्राणिभवतीत्यध्याहारः ॥ ३५ ॥

दु०स०

॥ ७ ॥

॥ ३६ ॥ रक्षेदिति ॥ यत्स्थानं रक्षयाहीनं कुत इति चेत्कवचेन तु विवर्जितम् ॥ कवचे तस्य स्थानस्यो होनकृतः ॥ तत्सर्वं रक्षमेदेवियतस्त्वं जयंती सर्वोत्कृष्टा पापना
 शिनी भवसि ॥ ३७ ॥ अथ पितामहः फलस्तुतिं वक्तुमधिकारिणं प्रथममुपदिशति ॥ पदमेकमिति ॥ यदि शुभमात्मन इच्छेत्तर्हि स पुरुषः कवचेन रहि
 तः एकं पदमपि न गच्छेदिति क्षणमात्रमपि देवीस्मरणं विना न क्षपणीयमिति तात्पर्यम् ॥ तदुक्तं पुराणेषु ॥ स्वपंस्तिष्ठन् ब्रजन् मार्गं प्रलपन् भोजने रतः ॥ कीर्तये
 पुत्रात्रक्षेन्महा लक्ष्मीर्भार्यारक्षतु भैरवी ॥ मार्गक्षेम करीरक्षेद्विजया सर्वतः स्थिता ॥ ३६ ॥ रक्षाहीनं तु यत्स्थानं कवचेन विवर्जितम् ॥ तत्सर्वं
 रक्षमेदेवी जयंती पापनाशिनी ॥ ३७ ॥ पदमेकं न गच्छेत्तु यदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्र हि गच्छति ॥ ३८ ॥ तत्र तत्रार्थ
 लाभश्च विजयः सार्वकामिकः ॥ यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ३९ ॥ परमैश्वर्यमनुलं प्राप्स्यते भूतले पुनः ॥ निर्भयोजायते
 मर्त्यः संग्रामेष्वपराजितः ॥ ४० ॥ त्रैलोक्ये तु भवेत्पूज्यः कवचेनावृतः पुमान् ॥ इदं तु देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ४१ ॥ यः पठे
 त्प्रयतो नित्यं त्रिसंध्यं श्रद्धयान्वितः ॥ दैवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्ये चापराजितः ॥ ४२ ॥ जीवेद्दर्शयति साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ नश्यं
 तिव्याधयः सर्वे लूता विस्फोटकादयः ॥ ४३ ॥ स्थावरं जंगमं वापि कृत्रिमं चापि यद्विषम् ॥ अभिचाराणि सर्वाणि मंत्रयंत्राणि भूतले ॥ ४४ ॥
 भूचराः खेचराश्चैव जलजाश्चौपदेशिकाः ॥ सहजाः कुलजामालाङ्किनी शाकिनी तथा ॥ ४५ ॥
 तस्य तं देवी सवैमुच्येत बन्धनात् इति ॥ इत्युपदिश्य फलं कथयति ॥ कवचेनेत्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ दैवी कला चित्कला
 ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ स्थावरं वत्सनाभादि ॥ जंगमं सर्पादि ॥ कृत्रिमं परस्परयोगजन्यम् ॥ यथा तुल्यपरिमाणयोर्मधुसर्पिषोर्योगादिजम् ॥ अभिचाराणि पर
 कृतानि ॥ ४४ ॥ कुलजादयो दुष्टदेवताजातिभेदाः ॥ औपदेशिकाः उपदेशेन तन्मात्रेण ये सिध्यन्ति ते शुद्धदेवताभेदाः ॥ ४५ ॥

कव०
सटीक.

॥ ७ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ राज्ञः सकाशादित्यर्थः ॥ ४८ ॥ अथुमात्मन इति ॥ यत्स्थानं कवचेन विवर्जितम् ॥ तत्सर्वं रक्षमेदेवी जयंती पापनाशिनी ॥ ४९ ॥ पदमेकं न गच्छेत्तु यदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्र हि गच्छति ॥ ५० ॥ तत्र तत्रार्थ
 लाभश्च विजयः सार्वकामिकः ॥ यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ५१ ॥ परमैश्वर्यमनुलं प्राप्स्यते भूतले पुनः ॥ निर्भयोजायते
 मर्त्यः संग्रामेष्वपराजितः ॥ ५२ ॥ त्रैलोक्ये तु भवेत्पूज्यः कवचेनावृतः पुमान् ॥ इदं तु देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ५३ ॥ यः पठे
 त्प्रयतो नित्यं त्रिसंध्यं श्रद्धयान्वितः ॥ दैवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्ये चापराजितः ॥ ५४ ॥ जीवेद्दर्शयति साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ नश्यं
 तिव्याधयः सर्वे लूता विस्फोटकादयः ॥ ५५ ॥ स्थावरं जंगमं वापि कृत्रिमं चापि यद्विषम् ॥ अभिचाराणि सर्वाणि मंत्रयंत्राणि भूतले ॥ ५६ ॥
 भूचराः खेचराश्चैव जलजाश्चौपदेशिकाः ॥ सहजाः कुलजामालाङ्किनी शाकिनी तथा ॥ ५७ ॥
 तस्य तं देवी सवैमुच्येत बन्धनात् इति ॥ इत्युपदिश्य फलं कथयति ॥ कवचेनेत्यादिना ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ दैवी कला चित्कला
 ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ स्थावरं वत्सनाभादि ॥ जंगमं सर्पादि ॥ कृत्रिमं परस्परयोगजन्यम् ॥ यथा तुल्यपरिमाणयोर्मधुसर्पिषोर्योगादिजम् ॥ अभिचाराणि पर
 कृतानि ॥ ६४ ॥ कुलजादयो दुष्टदेवताजातिभेदाः ॥ औपदेशिकाः उपदेशेन तन्मात्रेण ये सिध्यन्ति ते शुद्धदेवताभेदाः ॥ ६५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ राज्ञः सकाशादित्यर्थः ॥ ४८ ॥ अधुना सप्तशत्यंगत्वं कवचस्याविधत्ते ॥ जपेदिति ॥ पुराप्रथमतः ॥ अनंतनागो यावद्भूमंडलं धत्ते धारय
 तितावदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ परमं स्थानं मोक्षरूपं ज्ञानद्वारा प्राप्नोति नियमेन ॥ ५० ॥ महामाया सर्वकारणं मायाशबलं ब्रह्मतस्याः प्रसादतः ॥ यमेवैष वृणुते ते
 न लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनुं स्वामिति श्रुतेः ॥ य एतां मायाशक्तिं वेद स मृत्युं जयति स पाप्मानं तरति सो मृतत्वं च गच्छतीति श्रुतेः ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि
 जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिरिति श्रुतेश्च ॥ पार्वती परमाविद्या ब्रह्मविद्या प्रदायिनी ॥ विशेषेणैव जंतूनां नात्र संदेहकारणमिति सूतसंहितोक्तेः ॥ कवचे स्मिन्सार्धं पंचाशत्सं
 ख्याश्लोकसंग्रहः इति वाराहीतंत्रे ॥ स्पष्टं चेदंगुप्तवत्यामुपोद्धाते ॥ आधिक्यन्यूनतादोषपरिहारजिहीर्षया ॥ देवीनाम्नां क्रमस्यापि कथनं क्रियते मया ॥ ते च श्लोकाः
 अंतरिक्षचरा घोराडाकिन्यश्च महाबलाः ॥ ग्रहभूतपिशाचाश्च यक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ ४६ ॥ ब्रह्मराक्षसवेतालाः कूष्मांडाभैरवादयः ॥ नश्यं
 ति दर्शनात्तस्य कवचे हृदिसंस्थिते ॥ ४७ ॥ मानोन्नतिर्भवेद्वाज्ञस्तेजोवृद्धिकरं परम् ॥ यज्ञसावर्धते सोऽपि कीर्त्तिमंडितभूतले ॥ ४८ ॥ जपे
 त्सप्तशतीं चंडीं कृत्वा तु कवचं पुरा ॥ यावद्भूमंडलं धत्ते स शैलवनकाननम् ॥ ४९ ॥ तावत्तिष्ठति मे दिन्यां संततिः पुत्रपौत्रिकी ॥ देहांते परमं
 स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ॥ ५० ॥ प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामाया प्रसादतः ॥ इति तंत्रोक्तं देव्याः कवचम् ॥ १ ॥ ॥ ॥
 प्राचीनग्रंथस्थाः सांप्रदायिका एव लिख्यन्ते ॥ दशदिक्पालदेव्यश्चामुंडा च ततः परम् ॥ जयाचविजयाचैवाप्यजिता चापराजिता ॥ १ ॥ उद्योतिनी ततश्चो
 मामालाधारी यशस्विनी ॥ त्रिनेत्रायमघंटा च शंखिनी द्वारवासिनी ॥ २ ॥ कालिका शांकरिपश्चात्सुगंधार्चिका तथा ॥ अमृतादिकलापश्चात्ततः स्यात्तु सरस्वती
 ॥ ३ ॥ कौमारी चंडिका चित्रघंटा मायामहादिका ॥ कामाक्ष्यनंतरं सर्वमंगलाभद्रकालिका ॥ ४ ॥ धनुर्धरी नीलग्रीवा ततः स्यान्नलकूबरी ॥ खड्गधारिणिका पूर्वव
 ज्जधारिण्यनंतरम् ॥ ५ ॥ दंडिनी चांबिका मूलेशानी स्यात्तु बलेश्वरी ॥ मनःशोकविनाशा स्याल्ललिता शूलधारिणी ॥ ६ ॥ कामिनी गुह्यपूर्वा स्यादीश्वरी च ततः

दु०स०

॥ ८ ॥

परम् ॥ भूतनाथाततः स्यात्तुमहामहिषवाहिनी ॥ ७ ॥ भगवत्यपि विंध्यस्थामहापूर्वाबला तथा ॥ विनायकी नारसिंहीततः पश्चान्मिमतौ जसी ॥ ८ ॥ श्रीध
 र्यते च पातालवासिन्यंते करालिनी ॥ ऊर्ध्वकेशी च कौबेरी वागीशी पार्वती तथा ॥ ९ ॥ कालरात्रिश्च मुकुटेशानी पद्मावती तथा ॥ चूडामणिस्तथा ज्वाला मुख्य
 भेयाततः स्मृता ॥ १० ॥ ब्रह्माणीछत्रपूर्वास्यादीश्वरी धर्मचारिणी ॥ चक्रिणी द्रवधूश्रं डी महालक्ष्मीश्च भैरवी ॥ ११ ॥ क्षेमपूर्वा करी पश्चाद्विजया च जयंतिका ॥
 इत्येताः सम्यगाख्याताः कवचस्थाश्च शक्तयः ॥ १२ ॥ इति श्रीशैवोपनामकरं गभट्टमुत्तलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतं सतशत्यंगकवचविवरणं समाप्तम् ॥ १ ॥
 ॥ अथार्गला व्याख्यानम् ॥ तत्र प्रथमतो देवतायाः ध्यानोपयोगिगुणानाह ॥ जयंतीति ॥ जयंती सर्वोत्कृष्टेत्यर्थः ॥ गुणत्रयसाम्यावस्थोपाधिकब्रह्मरूपिण्या भग
 वत्याः सर्वकारणत्वात् ॥ मंगलामंगजननमरणादिरूपं सर्पणं लाति गृह्णाति नाशयति सामोक्षप्रदामंगलेत्युच्यते । न तस्य प्राणा उत्क्रामंति इति श्रुतेः ॥ कलयति
 मार्कण्डेय उवाच ॥ जयंती मंगला काली भद्रकाली कपालिनी ॥ दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधानमोस्तुते ॥ १ ॥
 भक्षयंति सर्वमेतत्प्रलयकाले इति काली ॥ ब्रह्मक्षत्रं चोभे भवत ओदनो मृत्युर्यस्योपसेचनमिति श्रुतेः ॥ भद्रं मंगलं सुखं कलयति स्वीकरोति भक्त्यो दातुमिति भद्र
 काली ॥ भद्रकाली सुखप्रदेति रहस्यागमे र्थकथनात् कपालोस्त्री शिरोस्थि न स्याद्वटादेः शकलं बुजे इति मेदिनी कोशाद्ब्रह्मादीन्निहत्य तेषां कपालं गृहीत्वा प्रलयकाले अ
 टतीति कपालिनी ॥ प्रपंचरूपां बुजं हस्ते यस्य इति वा ॥ कपालिनी मत्वर्थीय इति ॥ प्रपंचां बुजहस्ता च कपालिन्युच्यते परेति रहस्यागमे ॥ दुःखेनाष्टांगयो
 गसर्वकर्मापासनारूपेण क्लेशेन गम्यते प्राप्यते सा दुर्गा ॥ तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुराचारविघातिनीमिति देव्यथर्वशिरसि ॥ क्षमा भक्तानामन्येषां वा सर्वानपराधान् क्ष
 मते स हते जननीत्वात्सातिशयकारुण्यवती क्षमेत्युच्यते ॥ शिवाचिद्रूपिणीत्यर्थः ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्या कारे द्विजोत्तमाः ॥ अनुप्रविष्टाया संवि
 त्तिर्विकल्पास्वयंप्रभा ॥ सदाकारा सदानंदा संसारोच्छेदकारिणी ॥ सा शिवा परमा देवी शिवाभिन्ना शिवं करीति सूतसंहितोक्तेः ॥ धात्री सर्वप्रपंचधारणकर्त्री ॥

अर्ग०
संटीक०

॥ ८ ॥

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ॥ ० ॥ अहं भिषा वरुणो जायमानं सर्वं हि ब्रह्मा अहं भिनोभा इत्यादि श्रुतेः ॥ स्वाहा देवपोषिणी ॥ स्वधापि

अहंरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुतविश्वदेवैः ॥ अहंमित्रावरुणोभाविभर्म्यहमिंद्राग्नीअहमश्विनोभाइत्यादिश्रुतेः ॥ स्वाहादेवपोषिणी ॥ स्वधापि
 तृपोषिणी ॥ एतादृशपूर्वोक्तमहागुणवतीयात्वमसिततस्तेतुभ्यंनमोनमस्कारएवास्तुकेवलं नतुतादृश्याःपरिचर्यायाःसामर्थ्यमस्तीतिभावः ॥ १ ॥
 मध्विति ॥ मधुकैटभयोर्विद्राविणीनाशिनीचसाविधातुर्वरदाचेत्यर्थः ॥ मधुकैटभनाशार्थं ब्रह्मणास्तुतासतीतस्मैवरंददावितिकथादेवीभागवतेप्रथमस्कंधे
 प्रसिद्धा ॥ रूप्यतेज्ञायतेइतिरूपंपरमात्मवस्तु ॥ रूपंभवेद्विंदुरमंदकांतिरित्यागमात् ॥ तदेहिमह्यम् ॥ यत्कृतनमस्कारेणैवप्रसन्नासतीतथाजयंजयत्यनेनपर
 मात्मनःस्वरूपमिति ॥ जयोवेदस्मृतिराशिस्तोजयमुदीरयेदित्यत्रप्रसिद्धः ॥ तंदेहियशोदेहि ॥ सहनौयशइतिश्रुतिप्रसिद्धं तत्त्वज्ञानसंपादनजन्यंयशः ॥
 मधुकैटभविद्राविविधातुवरदेनमः ॥ रूपंदेहिजयंदेहियशोदेहिद्विषोजहि ॥ २ ॥ महिषासुरनिर्नाशविधात्रिवरदेनमः ॥ रूपंदेहि ॥ ३ ॥
 वंदितांघ्रियुगेदेविदेविसौभाग्यदायिनि ॥ रूपं ॥ ४ ॥ रक्तबीजवधेदेविचंडमुंडविनाशिनि ॥ रूपं ॥ ५ ॥ अचिंत्यरूपचारिते
 सर्वशत्रुविनाशिनि ॥ रूपं ॥ ६ ॥ नतेभ्यःसर्वदाभक्त्याचंडिकेप्रणतायमे ॥ रूपं ॥ ७ ॥
 तदेहि ॥ द्विषःकामक्रोधादिशत्रून् जहिनाशय ॥ २ ॥ महिषेति ॥ महिषासुरस्यनिर्नाशस्तस्यविधात्रीकर्त्रीत्यर्थः ॥ वरदेइतिपृथक्पदम् ॥ ३ ॥ वंदितेति ॥
 ब्रह्मविष्णवादिभिर्वंदितमंघ्रियुगंयस्यास्तेषामेतदपेक्षयान्यूनोपाधिकत्वात् ॥ भक्त्यतिशयेनदेवीत्यस्यपुनरावृत्तिः ॥ ४ ॥ रक्तेति ॥ रक्तबीजस्यवधः
 कर्तव्यतयाअस्तियस्याः सा ॥ अर्शआयजंतम् ॥ रक्तबीजवधकर्त्रीत्यर्थः ॥ रक्तबीजस्यवधोयस्याःसकाशादितिवा ॥ अत्रनिशुंभशुंभेतिश्लोकपाठोऽपपा
 ठः ॥ प्राचीनैरव्याख्यानात् ॥ प्राचीनपुस्तकेष्वपाठाच्च ॥ ५ ॥ अचिंत्येति ॥ यतोवाचोनिवर्ततइतिश्रुतेः ॥ योअस्याध्यक्षः परमेव्योमन्तसौंगवेदयदिवा
 नवेदेतिश्रुतेः ॥ ६ ॥ नेति ॥ सदासर्वदाभक्त्यानतेभ्यःप्रणतेभ्योमेप्रणतायचरूपंदेहीत्यन्वयः ॥ ७ ॥

दु० स०

॥ ९ ॥

॥ ८ ॥ येत्वांमर्चयंतितेभ्य इति शेषः ॥ ९ ॥ सौभाग्यं देहि ॥ अर्थान्मह्यम् ॥ १० ॥ विधेहीति उच्चकैः अतिशयेनोच्चं बलं मम विधेहि ॥ ११ ॥ १२ ॥ विद्यावंतमिति ॥ ब्रह्माविद्यावंतं जनस्वभक्तं कुरु अथ च रूपं देहीत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कृष्णेनेति ॥ इयं कथा देवी भागवते प्रसिद्धा ॥ १६ ॥ हिमाचलसुतानाथः शिवस्तेन पूजिते ॥ १७ ॥ सुरेति ॥ अनेन च देवीस्वरूपदर्शनेन निर्वैरता अद्वैतभावश्च भवतीति ध्वनितम् सुरासुरयोः सामानाधिकरण्यकथस्तु वज्रोभक्तिपूर्वत्वांचंडिके व्याधिनाशिनि ॥ रूपं ० ॥ ८ ॥ चंडिके सततं येत्वांमर्चयंतीह भक्तितः ॥ रूपं ० ॥ ९ ॥ देहि सौभाग्यमारोग्यं देहि देवि परं सुखम् ॥ रूपं ० ॥ १० ॥ विधेहि द्विषतां नाशं विधेहि बलमुच्चकैः ॥ रूपं ० ॥ ११ ॥ विधेहि देवि कल्याणं विधेहि विपुलां श्रियम् ॥ रूपं ० ॥ १२ ॥ विद्यावंतं यशस्वंतं लक्ष्मीवंतं जनं कुरु ॥ रूपं ० ॥ १३ ॥ प्रचंडं दैत्यदर्पघ्ने चंडिके प्रणताय मे ॥ रूपं ० ॥ १४ ॥ चतुर्भुजे चतुर्वक्त्रसंस्तुते परमेश्वरि ॥ रूपं ० ॥ १५ ॥ कृष्णेन संस्तुते देवि शश्वद्भक्त्या त्वमं विके ॥ रूपं ० ॥ १६ ॥ हिमाचलसुतानाथ पूजिते परमेश्वरि ॥ रूपं ० ॥ १७ ॥ सुरासुरशिरोरत्ननिघृष्टचरणं विके ॥ रूपं ० ॥ १८ ॥ इंद्राणीपति सद्भाव पूजिते परमेश्वरि ॥ रूपं ० ॥ १९ ॥ देवि प्रचंडदोर्दंडदैत्यदर्पविनाशि शि ॥ रूपं ० ॥ २० ॥ देवि भक्तजनोद्दामदत्तानंदोदयं विके ॥ रूपं ॥ २१ ॥ पत्नीमनोरमां देहि मनोवृत्तानुसारिणीम् ॥ तारिणीं दुर्गसंसारसागरस्य कुलोद्भवाम् ॥ २२ ॥

नात् ॥ १८ ॥ इंद्राणीति ॥ इंद्राणीपतिना सद्भावेन पूजिते ॥ १९ ॥ २० ॥ भक्तजनेषु ये उद्दामास्तेभ्यो दत्त आनंदोदयो मोक्षो यया ॥ २१ ॥ तारिणीं ॥ मार्कण्डेयपुराणप्रसिद्धयामदालसयावासिष्ठरामायणप्रसिद्धया चूडालयाचतुल्याम् ॥ आययापुत्रस्तारितो द्वितीयया पतिरेव तारित इति तत्राख्यानात् ॥ २२ ॥

अर्ग०

सटीक.

॥ ९ ॥

महास्तोत्रं सप्तशत्याख्यम् अनेन चार्गलास्तुतेरपि सप्तशत्याख्यं नाम्नेन च ॥ १ ॥ अथ चार्गलास्तुतिपठित्वा सप्तशतीस्तोत्रं जपति स तु सप्तशत्याः संख्यासम्यक् कथनं

महास्तोत्रं सप्तशत्याख्यम् अनेन चार्गलास्तुतेरपि सप्तशत्यंगत्वं बोधितम् ॥ य एव मर्गलास्तुतिं पठित्वा सप्तशतीस्तोत्रं जपति स तु सप्तशत्याः संख्यासम्यक् कथनं त
 यायज्जायमानं वरं फलं तत्प्राप्नोति नान्यः संपदश्च प्राप्नोति तस्मादवश्यं मर्गलास्तोत्रं पठनीयमिति भावः ॥ सिद्धिप्रतिबंधकं पापमर्गलासदृशत्वादर्गला तन्नाशकस्तो
 त्रस्यापि लक्षणयार्गलेति संज्ञा ॥ २३ ॥ त्रयोविंशति संख्यानां श्लोकानामत्र संग्रहः ॥ अत्रापि मूलं वाराही तंत्रमेव ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथभट्ट
 सुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतमर्गलाविवरणं समाप्तम् ॥ २ ॥ अथ कीलकविवरणम् ॥ तत्र मार्कण्डेयऋषिः शिष्यानुपादिदेश स संवादस्तंत्रेषु कथित इति तंत्रस्थ
 मेवैतत् ॥ ऋषिरुवाच ॥ मार्कण्डेयऋषिः स्वशिष्यान् प्रतीत्य रथात् ॥ कीलकं वक्तुं मंगलमाचरति मार्कण्डेयः ॥ विशुद्धेति ॥ निर्मलज्ञानरूपायेत्यर्थः ॥ त्रिवे
 दीवेदत्रय रूपं दिव्यं चक्षुर्यस्य तस्मै श्रेयः प्राप्तेः कल्याणप्राप्तेर्निमित्ताय सोमार्धधारिणे नमोस्तिवत्यर्थः ॥ अत्र केचिदयं श्लोकस्तर्कचरणमीमांसावार्तिकप्रथमोत्रापि
 इदं स्तोत्रं जपित्वा तु महास्तोत्रं पठेन्नरः ॥ स तु सप्तशती संख्यावरमाप्नोति संपदः ॥ २३ ॥ इति अर्गलास्तुतिः ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥
 विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदी दिव्यचक्षुषे ॥ श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वमेतद्विनायस्तु मंत्राणामभिकीलकम् ॥ सोपि
 क्षेममवाप्नोति सततं जाप्य तत्परः ॥ २ ॥

बहुभिः पठ्यते परंतु अनार्ष इत्याहुः ॥ वयं तु ब्रूमो त्रत्य एव श्लोको मंगलार्थवार्तिककारैर्गृहीत इति कुतो न स्यात् न हि कुत्रचित्स्थितः श्लोको मंगलार्थमन्यत्र न
 गृहीतव्य इति राजा ज्ञास्ति तस्मात्सर्वपुस्तकेषु उपलब्धा दार्ष एव श्लोक इति ॥ १ ॥ किमु वाचतदाह ॥ सर्वमिति ॥ मंत्राणां सर्वेषामभिकीलकं वक्ष्यमाणरीत्या
 सर्वमंत्रसिद्धिप्रतिबंधकशपथकीलकनाशकत्वाल्लक्षणया सप्तशतीस्तोत्रमभिकीलकं तत्सर्वं विजानीयादुपासीतेत्यर्थः ॥ नन्वन्यमंत्रोपासनाभिः किंक्षेमं न
 भवति यतोत्रैवाग्रहः क्रियते इति चेद्भवत्येवेत्याह ॥ सोपीति ॥ तत्सप्तशतीस्तोत्रं विना सततं जाप्य तत्परः नानामंत्राणां जपरूपे कर्मणि निरंतरं निश्ठा यस्य सः तत्परो
 यस्तु पुरुषः सोपि क्षेमं सर्वं कल्याणं प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ २ ॥

दु०स०

॥ १० ॥

एवंजपतत्परस्यपुरुषस्योच्चाटनादीन्यपिकर्माणिसिध्यंतितथासकलानिवस्तून्यलभ्यानि सिध्यन्ति ॥ एवंसप्तशतीपाठरहितानामपिपुरुषाणांकेवलमंत्रजपेन सिद्धिमुक्त्वामंत्रजपरहितानामपिपुरुषाणांकेवलसप्तशतीपाठेनापिसर्वसिद्धिमुपादिशति ॥ एतेनेति ॥ एतेनप्रकृतेनस्तोत्रमात्रेणसप्तशत्याख्यस्तोत्रपाठमात्रेणस्तु वतांस्तोत्रतृणादेवीभगवतीसच्चिदानंदरूपिणीसिद्ध्यातिप्रसीदति ॥ ३ ॥ अस्यपुरुषस्यनान्यमंत्राद्युपयोगइत्याह ॥ नमंत्रइति ॥ तत्रतस्यपुरुषस्यकार्यसिद्धौ नमंत्रउपयुक्तोभवतितथानौषधंतथानकिंचिदन्यदपियोगसिध्यादिरूपसाधनंविद्यतेउपयोगाय किंतुजाप्येनविनातत्तन्मंत्रजपरूपकर्माभावेपिसर्वमुच्चाटनादिक माभिचारिकंकर्मतथासमग्राण्यप्यभिलषणीयानिकार्याणिसिध्यन्ति ॥ केवलस्तोत्रमात्रेणेति ॥ एतावत्पर्यंतंसप्तशत्युपासनयाकेवलासर्वकल्याणंभवति सिद्धयंत्युच्चाटनादीनिवस्तूनिसकलान्यपि ॥ एतेनस्तुवतांदेवीस्तोत्रमंत्रेणसिद्धयति ॥ ३ ॥ नमंत्रोनौषधंतत्रनकिंचिदपिविद्यते ॥ विनाजाप्येनसिध्येतसर्वमुच्चाटनादिकम् ॥ ४ ॥ समग्राण्यपिसिद्धयंतिलोकशंकांमिमांहरः ॥ कृत्वानिमंत्रयामाससर्वमेवमिदंशुभम् ॥ ५ ॥ स्तोत्रं वैचंडिकायास्तुतच्चगुह्यंचकारसः ॥ समाप्तिर्नचपुण्यस्यतांयथावन्नियंत्रणाम् ॥ ६ ॥ तथासप्तशत्यन्यमन्त्रोपासनयापिसर्वकल्याणंभवतीतिपक्षद्वयमुपपादितम् ॥ ४ ॥ इत्थंपक्षद्वयमपीदमस्तीतियापक्षद्वयविषयिणीलोकानांशंकातांहरः प्रथमतः कृत्वातच्छंकानिरासार्थंनिमंत्रयामासनिमंत्रितवानर्थाह्लोकांस्तानागतानाह किमिति वक्ष्यमाणप्रकारेणदंसप्तशत्याख्यमेवशुभमिति ॥ अत्रतानाहेतिशेषः ॥ ५ ॥ अनंतरंचंडिकायास्तुचंडिकायाएवस्तोत्रंसप्तशत्याख्यंतच्चगुह्यमतिरहस्यंचकार ॥ पूर्वोक्तमंत्रजपरूपपक्षापेक्षयाद्वितीयंपक्षमेवसारभूतंचकारेत्यर्थः ॥ इतिमार्कंडे येनतंत्रोक्तंपूर्ववृत्तंकथितं पुनःशिष्यान्सप्तशतीमाहात्म्यंकथयन् शिवाभिप्रायंकथयति ॥ यस्मादेतत्स्तोत्रपाठजन्यफलस्यनसमाप्तिःकदापिभवतितत्तन्मंत्रजप जन्यपुण्यस्यतुसमाप्तिरस्ति तस्मात्पूर्वोक्तांशिवेनकृतांनियन्त्रणांप्रथमपक्षस्यसंकोचरूपांयथावद्यथार्थमेवजानीध्वमितिशेषः ॥ ६ ॥

कील०

सटीक.

॥ १० ॥

सोपीति ॥ सोपितत्तन्मंत्रजपकर्तापि एतत्स्तोत्रजपसहितश्चदेवसर्वक्षममवामातितस्मात्तत्प्रथमपक्षंविहायसप्तशतीपाठेएवसर्वैरादरःकर्तव्यइत्यर्थः एतेनान्ये

सोपीति ॥ सोपितत्तन्मंत्रजपकर्तापि एतत्स्तोत्रजपसहितश्चेदेव सर्वक्षेममवाप्नोति तस्मात्तत्प्रथमपक्षं विहाय सप्तशतीपाठे एव सर्वैरादरः कर्तव्य इत्यर्थः एतेनान्ये
मन्त्रा अपि सप्तशतीपाठं कृत्वैव जपनीयाः अन्यथा तत्तन्मंत्रफलप्राप्तिर्न स्यादिति बोधितम् ॥ यत एतत्सर्वमन्त्रासिद्धिप्रतिबंधकनाशकं भवति ॥ तस्मादेव मन्त्राणाम
भिकीलकमेतदिति पूर्वमुक्तमिति बोध्यम् ॥ अभिकीलकं सिद्धिप्रतिष्ठं भकरं दोषरूपं तन्नाशकत्वादस्यापिलक्षणया अभिकीलकत्वम् ॥ नन्वत्रापि नवार्णमन्त्रज
पापेक्षास्त्येवेति चेत्साशीघ्रफलार्थमिति ब्रूमो न तु तद्विना फलमेतस्य नास्तीति ॥ एतद्विना तु तन्मन्त्राणां फलमेव न भवतीति विशेषः ॥ परंतु हे शिष्याः तत्स्तोत्रं सर्व
षामप्यर्चितं यफलप्रदं जातमिति सर्वेऽपि सर्वेश्वरा भविष्यंतीति ज्ञात्वामहादेवेन कीलितमस्तीत्याह ॥ कृष्णायामिति ॥ कृष्णचतुर्दश्यामष्टम्यां वा कृष्णायामिति
तः एकाग्रः सन् ॥ ७ ॥ यउपासको निजं सर्वधनं न्यायेनार्जितं देव्यै ददाति समर्पयति ॥ हे देवि इत आरभ्येदं सर्वमदीयं धनं तुभ्यं मया दत्तमस्ति इति समर्पयति पश्चा
सोपिक्षेममवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ॥ कृष्णायामिति चतुर्दश्यामष्टम्यां वा समाहितः ॥ ७ ॥ ददाति प्रतिगृह्णाति नान्यथैषा प्रसीदति ॥ इत्थं
रूपेण कीलेन महादेवेन कीलितम् ॥ ८ ॥ योनिः कीलां विधायै नानित्यं जपतिसंस्फुटम् ॥ ससिद्धः सगणः सोपि गंधर्वो जायते वने ॥ ९ ॥
तसंसारयात्रानिर्वाहार्थं गृहाणेदं द्रव्यं मत्प्रसादभूतमिति देव्या अनुज्ञां मनसा गृहीत्वा तद्द्रव्यं प्रसादबुद्ध्या प्रतिगृह्णाति गृहीत्वा धर्मशास्त्रोक्तमार्गेण तस्य व्ययं कुर्वन्निरंत
रंदेव्यधीनो भवति तस्यैषा सप्तशती प्रसन्ना भवति नान्यथा इत्थं रूपेण कीलेन सिद्धिप्रतिष्ठं भकरणे रूपेण महादेवेन कीलितमास्ते ॥ अयंच कीलकस्यार्थो रहस्यान्ना
ये गुरु कीलकपटले प्रदर्शितः ॥ अग्रे स्पष्टी करिष्यामः ॥ ८ ॥ तर्हि किं कर्तव्यं तत्राह ॥ यइति ॥ यस्मादेवं तस्माद्यो हि पुरुष एतां सप्तशतीं पूर्वोक्तदानप्रति
ग्रहकरणेन नि कीलां विधाय स्फुटं यथा स्यात्तथा संजपतिस एव सिद्धो भवति स एव देव्या गणो भवति सोपि स एवा वने सर्वजगद्रक्षणे गंधर्वः ॥ बृहदारण्यके तस्यासीद्बुहि
ता गंधर्वगृहीतेति श्रुत्युक्तो देवता विशेषो गंधर्वो जायते सहिसमर्थः सर्वजगद्रक्षणे इति ॥ ९ ॥

दु०स०

॥११॥

दृष्टफलान्याह ॥ नेति ॥ १० ॥ एतादृशं कीलकमज्ञात्वा पाठकर्तुर्दोषमाह ॥ ज्ञात्वेति ॥ पूर्वोक्तं कीलकं ज्ञात्वा तत्परिहारं प्रारभ्य पाठं कुर्वीत तत्परिहारमकुर्वाणो विनश्यति ॥ यस्मादेवं तस्मात्कीलकं ज्ञात्वैव संपन्नं निर्दुष्टमिदं स्तोत्रं बुधैः प्रारभ्यते ॥ अत्र विनाशकथनं कीलकज्ञानस्यावश्यकत्वार्थमेव ॥ यथा कथंचित्पाठस्यापि वचनांतरेन नुज्ञानात् ॥ ११ ॥ तेन तेन हेतुना जाप्यमित्यर्थः ॥ १२ ॥ शनैस्त्विति ॥ शनैः स्वकर्णागोचरं यथा स्यात्तथा पाठेयं किंचित्संपत्तिरेव भवति ॥ उच्चैः उच्चैः पाठेतु समग्रापि भवत्येव ॥ तत्तु उच्चैरेवैतत्प्रारभ्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥ इत्थं मुनिः कीलकविधिसमाप्य जनानां क्रोशाति ॥ ऐश्वर्यमिति ॥ परोमोक्षः कैवल्यमोक्षः अहोमंदाभ्या एते दृष्टिगोचरं चिंतामणिकामदुवां भगवतीं विहाय स्वकल्याणार्थं वरादिकामनचैवाप्यटतस्तस्य भयं कापीह जायते ॥ नाल्पमृत्युवशं याति मृतो वामोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥ ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्यति ॥ ततो ज्ञात्वैव संपन्नमिदं प्रारभ्यते बुधैः ॥ ११ ॥ सौभाग्यादिचयं किंचिद्दृश्यते ललनाजने ॥ तत्सर्वं तत्प्रसादेन तेन जाप्यमिदं शुभम् ॥ १२ ॥ शनैस्तु जाप्यमानेस्मिन् स्तोत्रे संपत्तिरुच्चैः ॥ भवत्येव समग्रापिततः प्रारभ्यमेव तत् ॥ १३ ॥ ऐश्वर्यं यत्प्रसादेन सौभाग्यारोग्यसंपदः ॥ शत्रुहानिः परोमोक्षः स्तूयते सान किं जनैः ॥ १४ ॥ ॥ इति कीलकम् ॥ ३॥ ॥ ५॥

न्यदेवतोपासना रूपां किमर्थं गृह्णन्तीति ॥ १४ ॥ श्लोकाश्चतुर्दशैवात्र कीलके संप्रतिष्ठिताः ॥ अत्रापि मूलं वाराही तंत्रं स्पष्टं चेदंगुप्तवत्याम् ॥ अत्र रहस्यं तंत्रस्थो गुरु कीलकपटलो लिख्यते ॥ शिव उवाच ॥ पुरा स नत्कुमाराय दत्तमेतन्मयानघ ॥ संवर्ताय ददौ तच्च स चान्यस्मै ददौ च तत् ॥ १ ॥ सर्वत्र चंडीपाठस्य प्राचुर्येण महीतले ॥ ब्रह्मकांडः कर्मकांडस्तंत्रकांडश्च सर्वथा ॥ २ ॥ अभूत्प्रतिहतो नेन शीघ्रसिद्धिप्रदायिनी ॥ तदा तेषां च सार्थक्यं कर्तुं कामेन भूतले ॥ ३ ॥ दानप्रतिग्रहत्वेन मंत्रोयं कीलितो मया ॥ दानप्रतिग्रहाख्यं यत्कीलकं समुदाहृतम् ॥ ४ ॥ तदा रभ्य च मंत्रोयं कीलकेनाभिकीलितः ॥ न सर्वेषां भवेत्सिद्धयै ये कीलकपरा

कील०

सटीक.

॥११॥

इमुखाः ॥ ५ ॥ येन राः कीलनेने मंजपंति परया मुदा ॥ ०० ॥ तेषां देवीपरायणः सौभाग्यप्रदः ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसूतस्त्वदाज्ञतस्त्वदासस्त्वत्परायणः ॥ त्वत्प्रा

इमुखाः ॥ ५ ॥ येनराः कीलनेनेमंजपंतिपरयामुदा ॥ तेषां देवीप्रसन्नास्यात्ततः सर्वाः समृद्धयः ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसूतस्त्वदाज्ञतस्त्वदासस्त्वत्परायणः ॥ त्वच्चा
 मचिंतनपरस्त्वदर्थेऽहंनियोजितः ॥ ७ ॥ मयार्जितमिदं सर्वं तव स्वं परमेश्वरि ॥ राष्ट्रं बलं कोशगृहं सैन्यमन्यच्च साधनम् ॥ ८ ॥ त्वदधीनं करिष्यामि यत्रार्थं त्वं नि
 योक्ष्यसि ॥ तत्र देविसदावर्ते त्वदाज्ञा मेव पालयन् ॥ ९ ॥ इति संचित्य मनसा स्वार्जितानि धनानि ॥ कृष्णायां वाचतुर्दश्यामष्टम्यां वासमाहितः ॥ १० ॥
 समर्पयेन्महादेव्यै स्वार्जितं सकलं धनम् ॥ राष्ट्रं गृहं कोशबलं नवं च यदुपार्जितम् ॥ ११ ॥ अस्मिन्मासि मया देवितुभ्यमेतत्समर्पितम् ॥ इति ध्यात्वा ततो दे
 व्याः प्रसादात्प्रतिगृह्य च ॥ १२ ॥ विभज्य पंचधा सर्वं त्र्यंशान् स्वार्थं प्रकल्पयेत् ॥ देवपित्रतिथीनां च क्रियार्थं त्वेकमादिशेत् ॥ १३ ॥ एकांशं गुरवे दद्या
 त्तेन देवी प्रसीदति ॥ तस्य राज्यं स्वकं सैन्यं कोशः साधुविवर्धते ॥ १४ ॥ नाना रत्नाकरः श्रीमान्यथा पर्वणि वारीधिः ॥ ज्ञात्वा न वाक्षरं मंत्रं जीव ब्रह्म समाश्रयम्
 ॥ १५ ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यानां सारं संसारभेषजम् ॥ सप्तशत्याख्यमंत्रस्य यावज्जीवमहं जपम् ॥ १६ ॥ कुर्वंस्ततो न प्रमादं प्राप्नुयामिति निश्चितम् ॥
 कृत्वा प्रारभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्यति ॥ १७ ॥ नाहं ब्रह्म निराकुर्यामामां ब्रह्म निराकरोत् ॥ अनिराकरणं मेस्तु अनिराकरणं मम ॥ १८ ॥ इति वेदांतम्
 धन्येच्छां दोग्येस्य प्रपंचनात् ॥ प्रारभ्य तत्परित्यागेन तस्य श्रेयसेततः ॥ १९ ॥ नाब्रह्मवित्कुले तस्य जायते हिकदा च न ॥ नदारिद्र्यं कुले तस्य यावत्स्थाय
 ति मेदिनी ॥ २० ॥ प्रतिसंवत्सरं कुर्याच्छारदं वार्षिकं तथा ॥ तेन सर्वमवाप्नोति सुरासुरसुदुर्लभम् ॥ २१ ॥ अन्यच्च यत्कल्याणं जायेत तत्क्षणेक्षणे ॥ स
 त्यं सत्यमिदं सत्यं गोपनीयं प्रतनतः ॥ २२ ॥ पुत्राय ब्रह्मनिष्ठाय पित्रादेयं महात्मना ॥ अन्यथा देवता तस्मै शापं दद्यान्न संशयः ॥ २३ ॥ इति ॥ अयं भावः ॥ पित्रा
 र्जितं विनास्वेनैव मंत्रप्राप्त्युत्तरं यच्चूतनमर्जितं तदर्जनमाससंबंधि कृष्णचतुर्दश्यष्टम्यन्यतरदि वसे देवी निकटो स्थित्वा देशकालौ संकीर्त्य दानप्रतिग्रहाख्येन कर्मणा
 देवीं प्रीणयिष्ये इति संकल्प्य त्वत्प्रसूत इत्यादि श्लोकत्रयमर्थानुसंधानपूर्वकं पठित्वा राष्ट्रं बलं कोशगृहं इति श्लोकमंत्रेण देवीचरणयोर्दत्तमिवानुसंधाय प्रसन्नया देव्या

दु०स०

॥ १२ ॥

रह०

सटीक

ज्ञतएवपुनः प्रतिग्रहं विभाव्यतन्मध्ये पंचमं भागं गुरवे निवेद्य तत्पुत्रादिभ्यो वा दत्त्वा वशिष्टं चतुर्थांशं स्वेन क्रियमाणं पंचयज्ञादिधर्मव्ययार्थं निष्कास्येतरत्स्वार्थं यथेष्टं
नियोजयेत् ॥ अत्र मासश्चांद्रमा सो ग्राह्यः ॥ अमायामर्जितस्य तूत्तरमासे दानं मंत्रपूर्वमासीदित्यूहो यथान्यायं तंत्रेण दानादावूह्यः ॥ प्रकृते तदपवादमाह ॥
ज्ञात्वेति पंचदशश्लोके ॥ नवार्णमंत्रं स्वीकृत्य महावाक्यार्थं संवादिनं तदर्थं च गुरोर्लब्ध्वा धिक्कृतः सन्नया वधिया वज्जीवं सप्तशतीस्तव पाठं प्रमादेन सकृदपिन त्यक्ष्ये इति
दृढं संकल्प्य तथैवानुतिष्ठेत् ॥ अनेन च कीलकपटलेन ददाति प्रतिगृह्णातीत्यस्य ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीतेत्यस्य च प्रागुक्तोर्थः स्पष्टमेवोक्त इति ॥ इति श्रीशैवोपनामकरं
नाथ भट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतं सप्तशतीकीलकविवरणं समाप्तम् ॥ ३ ॥ अथ रहस्यव्याख्या ॥ तत्र सुमेधसं प्रति सुरथो राजा प्रश्नं करोति ॥ भगवन्निति ॥
हे भगवन् ॥ यद्वा द्वातिवातो यस्य सूर्यो भीत्या च गच्छति ॥ इंद्राग्निमृत्यवस्तद्वत्सा देवी चंडिका स्मृतेति भुवनेश्वरसंहितोक्तेः ॥ चंडभानुः चंडवात इत्यादौ

राजोवाच ॥ भगवन्नवतारामे चंडिकायास्त्वयोदिताः ॥ एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मन् प्रधानं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥

भयजनके चंडपदस्य प्रयोगाच्च भयजनककोपार्थकचंडिकोपे इति धातोः पचाद्यचि गौरादिपाठात् ङीष्कृते चंडीति रूपं भवति ॥ तद्वशादेव नमस्ते रुद्रमन्यव इत्या
दिना प्रथमं मन्यवे एव नमस्कारदर्शनम् ॥ भीषास्माद्वातः पवते भीषो देति सूर्यः भीषास्मादग्निश्चेन्द्रश्च मृत्युर्धावति पंचम इत्यादि श्रुत्या वाग्व्यादिभयजनककोपस्या
पि परब्रह्मलिंगत्वमक्षतमेव ॥ अतएव महद्भयं वज्रमुद्यतमिति श्रुतौ वज्रपदेनात्र ब्रह्मैवोच्यते नाधुश्च विशेषो भयजनकत्वलिंगादित्युत्तरमीमांसायां कंपनादित्यधि
करणे ॥ तस्मात्सर्वभयजनकं सर्वप्रशास्तु परं ब्रह्मैव चंडीपदवाच्यम् ॥ तस्याश्चिद्रूपायाश्चंडिकाया अवतारास्त्वयामे मह्यं कथिताः ॥ परंतु एतेषां भवताराणां
प्रकृतिं मूलभूतां प्रधानां मुख्यां हि ब्रह्मन् वक्तुमर्हसि यन्मुख्यरूपपूजयामूलसेकेन शाखानां सेचनवदवताराणामपि पूजा भविष्यति तन्मुख्यं रूपं कथयेति भावः ॥ १ ॥

॥ १२ ॥

तदेवाह आराध्यमिति ॥ येन च विधिना तद्रूपमाराध्यं तं विधिं साराध्यां च रूपं यथेष्टं ॥ किमिति चेत् प्रणतस्य मे संबंधसामान्ये षष्ठी ॥ प्रणतं शिष्यं मां ब्रूहीत्य

तदेवाह आराध्यमिति ॥ येनचविधिनातद्रूपमाराध्यंतंविधितदाराध्यंचरूपंवदेत्यर्थः ॥ किमितिचेत्प्रणतस्यमेसंबंधसामान्येषष्ठी ॥ प्रणतंशिष्यंमांब्रूहीत्यर्थः ॥ भक्तियुक्तायशिष्याययथावद्गुरुणासर्ववक्तव्यमितिभावः ॥ २ ॥ राजवाक्यंश्रुत्वाऋषिरुवाच ॥ हेराजन्यत्त्वयादृष्टंतादिदंपरममुत्कृष्टंरहस्यमस्ति अतएवैतदनाख्येयंकस्याप्यकथनीयमितिप्रचक्षते ॥ महान्तः शिवादयः ॥ तथाचतंत्रेषु ॥ एतत्प्रकाशनंमातुरुद्धाटनमुरोजयोः ॥ तस्मान्नैवप्रकाशोऽप्यकर्तव्यः परमेश्वरीति ॥ सर्वथाप्रकाशनिषेध उक्तः ॥ तथापि तत्रैवनाभक्तायप्रदातव्यंनाशिष्यायकथंचनेत्युक्तेः ॥ शिष्यस्यानुमतिदर्शनात् ॥ हेनराधिपत्वंभक्तोसिइतितवावाच्यंनैवकिंचिदस्ति यत्पृच्छतेतत्सावधानतः शृणु ॥ ३ ॥ तत्रसर्वदेवतानांरूपद्वयंसूक्ष्मंस्थूलंचेति ॥ सूक्ष्मंतत्तदुपाधिविशिष्टचै आराध्यंयन्मयादेव्याःस्वरूपंयेनचद्विज ॥ विधिनाब्रूहिसकलंयथावत्प्रणतस्यमे ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इदंरहस्यंपरममनाख्येयंप्रचक्षते ॥ भक्तोसीतिनमेकिंचित्तवावाच्यंनराधिप ॥ ३ ॥ सर्वस्याद्यामहालक्ष्मीस्त्रिगुणापरमेश्वरी ॥ लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपासाव्याप्य कृत्स्नंव्यवस्थिता ॥ ४ ॥

तन्यरूपंपंत्रवाच्यम् ॥ स्थूलंतुतत्तत्सूक्ष्मरूपोपासकभक्तानुग्रहार्थेनैवसूक्ष्मरूपेणस्वीकृतंकरचरणादिविशिष्टंतंत्रविदांस्पष्टमेतत् ॥ तदुभयंदर्शयति ॥ सर्वस्येति ॥ सर्वस्यकार्यंप्रपंचस्यसर्वस्यावतारसमूहस्यचाद्याप्रथमामहालक्ष्मीर्भवति ॥ रूपमाह ॥ त्रिगुणेति ॥ त्रयोगुणाः सत्त्वरजस्तमोरूपाः सास्यावस्थापन्ना यस्याःसा अतएवप्रपंचस्योद्भूतगुणस्यकारणत्वात्परमेश्वरीपरमेश्वरी ॥ किंजडा नेत्याह ॥ लक्ष्येति ॥ लक्ष्यंलक्षणीयंमायारूपमलक्ष्यंब्रह्मरूपंतदुभयस्वरूपा त्रिगुणमायाशबलब्रह्मरूपेत्यर्थः ॥ साकवर्तते ॥ तत्राह ॥ व्याप्येति ॥ कृत्स्नंजगद्व्याप्यस्थितास्ति नहिवटादिकार्यमृत्कारणाननुविद्धंकचिदृश्यतेतथेदमपिजगत्कार्यंसच्चिदानंदमायाशबलब्रह्माननुविद्धंकचिद्भासते ॥ तदुक्तम् ॥ अस्तिभातिप्रियंरूपंनामचेत्यंशपंचकम् ॥ आद्यंत्रयंब्रह्मरूपंमायारूपंततोद्वयमिति ॥ ४ ॥

दु० स०

॥ १३ ॥

एवंसूक्ष्मरूपसर्वकारणमुक्त्वावताराणामपिमूलभूतप्रधानमवतारस्थूलरूपात्मकंदर्शयति ॥ मातुलिंगमिति ॥ मातुलिंगं बीजपूराख्यं फलं गदाप्रसिद्धां खेटं चर्म
पानपात्रं च प्रसिद्धम् ॥ आयुधकर्मस्तु सहाद्रिखंडरेणुकामाहात्म्ये ॥ दक्षिणे धः करे पात्रमूर्ध्वं कौमोदकीं तथा ॥ वामे थ खेटं कंधं च श्रीफलं तदधः करे ॥ विभ्रती म
स्तके लिंगं पूजनीया विभूतये इति ॥ आयुधार्थस्तु भुवनेश्वरी संहितायामुक्तः ॥ मातुलिंगं कर्मवृंदं क्रियाशक्त्यात्मिका गदा ॥ ज्ञानशक्त्यात्मकं खेटं तुर्यवृत्तिस्तु
पानकम् ॥ लिंगं पुरुष इत्युक्तो यो निस्तु प्रकृतिः स्मृता ॥ नागः कालः समाख्यातः संबंधस्तु तयोर्द्वयोः ॥ त्रयाणामप्यधिष्ठानं यतः स्यात्परमेश्वरी ॥ नवार्णमं
त्रमध्यस्थमाया बीजस्वरूपिणीति ॥ तथा च मातुलिंगग्रहणेन सर्वकर्मणां फलदा व्यहमस्मीति बोध्यते ॥ गदाधारणेन क्रियास्वरूपा विक्षेपशक्तिर्मध्यस्तीति बोधि
तम् ॥ खेटधारणेन ज्ञानशक्तिसद्भावदर्शनेनावरणाभावो बोधितः ॥ पानपात्रेण निरंतरमहंस्वानंदानुभवसंपिबामीति बोधितम् ॥ द्वयोः प्रकृतिपुरुषयोः सं
मातुलिंगं गदां खेटं पानपात्रं च विभ्रती ॥ नागं लिंगं च यो नि च विभ्रती नृपमूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्तकांचनवर्णाभा तप्तकांचनभूषणा ॥ शून्यं तदखिलं
स्वेन पूरयामास तेजसा ॥ ६ ॥

तिपुरुषकालानामधिष्ठानब्रह्मरूपिण्यहमस्मीति देव्या बोधितम् ॥ नवार्णमंत्रस्य मध्यस्थं यन्माया बीजं तदस्यामंत्रोस्तीति पूर्ववचनेनायमर्थो बोधितः ॥ इयमेव
भुवनेश्वरीति तंत्रेषु षट्ठावोषः ॥ भुवनेश्वरी महालक्ष्म्योः सूक्ष्मरूपैकत्वेपि माया बीजरूपमंत्रैकत्वेपि स्थूलरूपेण पाशां कुशाभयवरायुधात्मकेन मातुलिंगगदाखेटपान
पात्रायुधात्मकत्वेन भेदात् ॥ ध्यानभेदेनैव भेदव्यवहारो न तत्त्वतो मंतव्यः ॥ सर्वं चेदंतं त्रिविदां स्पष्टम् ॥ ५ ॥ अथ महालक्ष्म्या वर्णालंकारानाह ॥ तप्तकांचनेति ॥ रक्त
वर्णेत्यर्थः ॥ शून्यमिति ॥ शून्यं स्वतः सत्ता शून्यं जगत्स्वतेजसा स्वसत्तया पूरयामास पूरितवती ॥ यद्वा स्वतेजसा स्वप्रतिबिंबचिदाभासेन शून्यं जगत्तेन पूरितवतीत्य
र्थः ॥ अत्रेदं बोध्यम् ॥ नियतकालपरिपाकानां हि प्राणिकर्मणां मध्ये परिपाकानामुपभोगेन क्षयादितरेषां चापरिपाकानां भोगसंभवेन तदर्थ्यायाः सृष्टेरनुपयोगाद्विरण्यग

रह०

सटीक.

॥ १३ ॥

सर्वमेकीकृत्य सुषुप्तावस्थां प्रलयात्मकां गतो भवति

GC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

॥ मायादरेतदागमिणी गमिवत्सर्वप्रचरूपमंडंतिष्ठति तदाग्रस्तसमस्तप्रपंचमायास्वनिष्ठे निर्गणे ब्रह्मणि वि

सर्वमेकीकृत्यसुषुप्तावस्थां प्रलयात्मकां गतो भवति ॥ मायोदरे तदा गर्भिणी गर्भवत्सर्वप्रपंचरूपमंडंतिष्ठति तदाग्रस्तसमस्तप्रपंचा मायास्वनिष्ठे निर्गुणे ब्रह्मणि वि-
 लीना सती यावदवशिष्टकर्मपरिपाकं तथैव तिष्ठति ॥ तदुक्तं विष्णुपुराणे ॥ जगत्प्रतिष्ठादेव वर्षे पृथिव्यप्सु प्रलीयते ॥ तेजःस्वापः प्रलीयते तेजो वायौ प्रलीयते ॥
 वायुः प्रलीयते व्योम्नि तदव्यक्ते प्रलीयते ॥ अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्म त्रिष्कले संप्रलीयते ॥ इति ॥ अव्यक्तं माया ॥ अव्यक्तं प्रकृतिर्मायेति वायुपुराणात् । अवशिष्टैः प्रा-
 णिकर्मभिश्च तस्यां मायायां विलीयैव क्रमेण प्राप्तपरिपाकैः परमेश्वर्या भगवत्या श्विदात्मिकायाः सिसृक्षात्मिका मायावृत्तिरुत्पद्यते सैषा मायावस्था ईक्षणकामतपो-
 विचिकीर्षादिशब्दैरभिधीयते ॥ तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति च्छांदोग्ये ॥ स एक्षत लोकानुत्सृजादित्यैतरेयके ॥ सो कामयत बहुस्यां प्रजायेयेति तैत्तिरीये ॥ तपसा
 चीयते ब्रह्मेति मुंडके ॥ विचिकीर्षुर्धनी भूती क्वचिदभ्येति बिंदुतामिति प्रपंचसारे ॥ प्रलये सृज्यमाना प्रणिकर्मणामपरिपाकदशायां तादृशकर्माभिन्नमायावच्छिन्नं ब्रह्म
 धनीभूतमित्युच्यते ॥ कालवशात्कर्मणां परिपाके सति विश्वदेवस्थः परिपाकप्रागभावो विचिकीर्षेत्युच्यते ॥ ततः परिपाकक्षणे मायावृत्तिरुत्पद्यते तादृशं परिवक्त्र-
 कर्माकारपरिणतमायाविशिष्टब्रह्म बिंदुस्तदिदमविभागावस्थमव्यक्तमव्याकृतमित्युच्यते ॥ अतएव तस्योत्पत्तिः श्रूयते ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नां त्रिगुणं द्विजसत्त-
 मेति ॥ मायाया अनुत्पन्नत्वेऽपि तादृशाकारेणोत्पन्नत्वादुत्पन्नेति व्यवहारः ॥ तस्य च व्यक्तस्य ब्रह्मणः अव्याकृताव्यक्तमायाशक्तिकारणबीजत्रिगुणापरामहा-
 प्रकृतिभुवनेश्वरीत्यादयः संज्ञाः तन्मं त्रस्य मायाबीजस्याप्येता एव संज्ञास्तंत्रेषु प्रसिद्धाः ॥ इतरमंत्रापेक्षया मायाबीजे प्रत्यासत्त्यतिशयान्मायाबीजमेव मुख्यत्वे-
 नैतत्तस्य वाचकम् ॥ अतएव मायाबीजस्य देवीप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिबीजपराबीजत्रिगुणामायापराशक्तीत्यादिसामान्यशब्दैर्व्यवहारस्तंत्रेषु ॥
 प्रणवोऽप्यस्यैव तत्त्वस्य वाचकः ॥ तदुक्तमाचार्यैः शंकरभगवत्पादैः प्रपंचसारे प्रथमपटले मायास्वरूपानिरूपणानंतरम् ॥ तदा तां तारमित्याहुरो मात्मेति बहुश्रुताः ॥
 तामेव शक्तिं ब्रुवते हररात्मेति चापरे इति ॥ तदेतदव्याकृतं द्विविधमंतर्मुखं बहिर्मुखचेति ॥ तत्र अंतर्मुखस्य तुरीयमिति संज्ञा ॥ बहिर्मुखस्य कारणदेह इति संज्ञा ॥

दु० स०

॥ १४ ॥

इमौ च द्वौ भेदौ तापनीये प्रसिद्धौ ॥ तत्र बाहिर्मुखात्तत्त्वादात्मन आकाशः संभूत इत्यादिक्रमेण सूक्ष्मदेहस्थूलदेहयोरुत्पत्तिः सर्ववेदांतप्रसिद्धा तथा चतुरीयाकारेण सूक्ष्मस्थूलमध्ये एव सर्वप्रपञ्चस्यांतर्भावः ॥ तत्र स्थूलदेहस्य समष्टिव्यष्ट्यात्मकस्य लिंगदेहस्य ज्ञानेन्द्रियांतःकरणरूपस्य चाधिपतिः सरस्वतीसहितो ब्रह्माक्रियाशक्त्यात्मकप्राणात्मलिंगदेहस्याधिपतिर्लक्ष्मीसहितो विष्णुः कारणदेहस्याभिमानिगौरीसहितोरुद्रस्तुरीयदेहस्य भुवनेश्वरी महालक्ष्मी अभिमानिन्यौ देवते इति वस्तुस्थितिः सकलवेदतंत्रपुराणासिद्धा ॥ इदं सर्वमत्कृतदेवीभागवतटीकायां स्पष्टम् ॥ ६ ॥ तत्र तुरीयरूपाधिष्ठान्या महालक्ष्म्याः सर्वावतारमूलभूतायाः स्वरूपमभिहितं संप्रत्यवतारांतरस्य स्वरूपमाह ॥ शून्यमिति ॥ अधिष्ठातृभिः शून्यं सकलं लोकं विलोक्य केवलेन तमसा गुणेनोपाधिना परं रूपं रूपांतरं च भा

शून्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी ॥ वभार रूपं परमंतमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥ साभिन्नां जनसंकाशादंष्ट्रां कितवरानना ॥ विशाललोचना नारीव भूवतनुमध्यमा ॥ ८ ॥

रधारितवतीत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ मायाशबलब्रह्मणः सद्रूपत्वांचिद्रूपत्वमानंदरूपत्वांचास्ति गुणत्रयसाम्यावस्थात्मकत्वं च तत्र प्राणिकर्मवशादद्वागुणद्वयापेक्षया तमोगुणः किंचित्स्वस्थानाच्चलितइव जातस्तदा तेन केवलेन चलिततमोगुणेन विशिष्टं यत्तदेवाव्यक्तं तत्तमोगुणाभिमानत्वेन महाकाल्याख्यं रूपं धारितवदित्यर्थः ॥ महालक्ष्मीतु साम्यावस्थाभिमानिनीति पूर्वमेव स्थितम् ॥ ७ ॥ तस्याध्यानमाह ॥ सेति ॥ साकालीभिन्नामूलदेवीतः पृथग्भूता ॥ अभिन्नेति वाछेदः तयोरभेदात् ॥ यद्वा ॥ भिन्नं स्फुटितं यदंजनमतिनीलं तत्संकाशाउपरिगतमलापगमे मध्यभागस्य नीलत्वात् ॥ ८ ॥

रह०

सटीक.

॥ १४ ॥

पात्रं पानपात्रं पूर्वोक्तार्थकं शिरोमुंडं दक्षिणाकालिकाध्याने तस्यैव सज्जनात् ॥ केचित्तु ॥ शिरःशब्देन दंडारोपितग्रीवाभागं खट्वांगनामकमाहुः ॥ कवंधाः शि

पात्रपानपात्रपूर्वोक्तार्थकं शिरोमुंडं दक्षिणाकालिकाध्याने तस्यैव सत्त्वात् ॥ केचित्तु ॥ शिरःशब्देन दंडारोपितग्रीवाभागं खट्वांगनामकमाहुः ॥ कबंधाः शिरोहीनदेहास्तेषां हारं मालामुरसेति शेषः ॥ हीति निश्चयेन शिरसा शिरःस्रजं शिरोमालां दधती ॥ उरसि कबंधमालां शिरसि शिरोमालां दधतीत्यर्थः ॥ केचित्तु कबंधहारशब्देन मुंडमालामहि शिरस्रजमित्यनेन सर्पमस्तकमालामित्यर्थः ॥ मूर्ध्नि सर्पसहस्राणां स्रजं वै सुन्दरी तदेतियामलोक्तेरित्याहुः ॥ कबंधहारमुरसेत्यपि पाठः कचित् ॥ तदा शिरसेत्यध्याहारः ॥ ९ ॥ सेतिसैवमुत्पन्ना महाकाली तामसी तमोगुणेन निर्वृता पिप्रमदोत्तमा सर्वस्त्रीसमुदाये उत्तमालज्जावती तमःकार्येणांतरस्पृष्टै

खट्वापात्रशिरःखेटैरलंकृतचतुर्भुजा ॥ कबंधहारं शिरसा विभ्राणाहि शिरःस्रजम् ॥ ९ ॥ सा प्रोवाच महालक्ष्मी तामसी प्रमदोत्तमा ॥ नामकर्म च मे मातर्देहितुभ्यं नमो नमः ॥ १० ॥ तां प्रोवाच महालक्ष्मीस्तामसी प्रमदोत्तमा ॥ ददामि तव नामानि यानि कर्माणि तानि ते ॥ ११ ॥ महामायामहाकाली महामारी क्षुधातृषा ॥ निद्रातृष्णा चैकवीरा कालरात्रिर्दुरत्यया ॥ १२ ॥ वास्तीति ध्वनितम् ॥ महालक्ष्मीं प्रोवाचेत्यनेनापि

स्वामिमर्यादापरिपालनप्रकटीकरणेनास्पृष्टतमोगुणदोषेति ध्वनितम् ॥ इच्छया स्वीकृततमोगुणवत्त्वेन तदधीनत्वात् ॥ १० ॥ यानीति ॥ यानि यादृशानि त्वया कर्तव्यानि कर्माणि ममाभिलषितानि तादृशार्थवन्तीनि नामानि ते तुभ्यं ददामि ॥ नामार्थानुरूपमेव कर्म कुर्वित्यर्थः ॥ अनेनैव कर्मोपदेशकरणेन कर्मदेहीति प्रश्नस्योत्तरमपि दत्तमेव भवतीति बोध्यम् ॥ यथाश्रुते तु कर्मदेहीति प्रार्थनोत्तरं कर्मस्वरूपा कथनेन तस्या अयापिकर्माभावाद्यानि कर्माणि इति अनुपपन्नमेव स्यादिति बोध्यम् ११ महामायेति ॥ ब्रह्मादीनामपि मोहकत्वात् तेषामेव कलनान्मरणाच्च महामायादिनामत्रयम् ॥ क्षुधातृषेत्यत्रार्शआद्यजं तादृक् ॥ सर्वाविद्यादिभक्षणेच्छावतीत्यर्थः ॥ तथा सर्वाविद्यादिपानेच्छावतीत्यर्थः ॥ निद्रायोगनिद्रासमाधिस्तद्रूपा तदधिष्ठात्रीत्यर्थः ॥ योगनिद्राहरेरुक्तेति वक्ष्यमाणत्वाच्च तदधिष्ठातृत्वादेव तद्रूपत्वमिति

दु०स०

॥ १५ ॥

तुदेवी भागवते प्रसिद्धम् ॥ तृष्णाभक्तकृतभक्तीच्छावतीत्यर्थः ॥ अर्शआद्यजंतम् ॥ एकवीराबाहुलकादेतद्रूपं सिध्यति ॥ एकैव वीरापराक्रमविशिष्टा
 प्रपंचमध्ये इत्येकवीरा ॥ कालनाशकत्वात् कालरात्रिः ॥ यस्याध्वंसाभावः सादुरत्यया ॥ इदं सर्वतमोगुणकार्यकारित्वस्योपलक्षणं तमोगुणवत्त्वादेव कृष्ण
 वर्णत्वमेव मुत्तरत्रापि ॥ १२ ॥ ईदृशार्थज्ञानपुरःसरं नाम संकीर्तनं फलाय विधत्ते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ महाविद्येति ॥ महाविद्यादिवागंतानामधिष्ठातृत्वादेव त
 तन्नामत्वम् ॥ अन्यानि नामानि प्रसिद्धार्थकत्वा न्येव ॥ अत्रापि नामानुरूपमेव कर्मापि सरस्वत्याज्ञेयमनुक्तमपि पूर्ववत् ॥ ननु यथा गुणत्रयोपाधिकस्य ब्र
 ह्मणो भिमानिरूपद्वयमुक्तं तथारजोगुणोपाधिकस्याभिमानिरूपांतरं वक्तव्यमिति चेन्न ॥ गुणत्रयसाम्यावस्थाभिमानिमहालक्ष्मीरूपस्यैव रजोगुणाभिमानित्व
 इमानितव नामानि प्रतिपाद्यानि कर्मभिः ॥ एभिः कर्माणि ते ज्ञात्वा यो धीते सो श्रुते सुखम् ॥ १३ ॥ तामित्युक्त्वा महालक्ष्मीस्वरूपमपरं नृप ॥
 सत्त्वाख्येनातिशुद्धेन गुणेनेदुप्रभंददौ ॥ १४ ॥ अक्षमालांकुशधरावीणापुस्तकधारिणी ॥ सावभूववरानारीनामान्यस्यैव साददौ ॥ १५ ॥
 महाविद्यामहावाणीभारतीवाक्सरस्वती ॥ आर्याब्राह्मीकामधेनुर्वेदगर्भाचर्धाश्वरी ॥ १६ ॥
 स्यापि संभवेन तद्वक्तव्यत्वानुपयोगात् ॥ न ह्येकं रूपमेकस्यैवाभिमानितीति नियमेन प्रमाणमस्ति नियमेवाभगवतीच्छायाः सर्वतो बलवत्त्वान्नरूपांतरेच्छाभगवत्या
 इति नरूपं तिरंस्वीकृतं किंतु गुणत्रयसाम्यावस्थाभिमानिस्वरूपस्यैव रजोगुणाभिमानित्वमपि स्वीकृतमिति ॥ अतएव महालक्ष्म्यामूलभूतायारजोगुणाभिमा
 नित्वे नरक्तवर्णत्वम् ॥ अतएव देवी भागवते प्रथमस्कंधे ॥ तस्यास्तु सा त्विकी शक्ती राजसीतामसी तथा ॥ महाकाली महालक्ष्मीर्महासरस्वतीति ताः स्त्रियः ॥
 इति मूर्तित्रयमध्ये महालक्ष्म्यागणनं कृत्वा यस्या एतास्त्रिविधाः शक्तयस्तस्या महालक्ष्म्या एव महता प्रबंधेन वर्णनं कृतम् ॥ तृतीयस्कंधे तच्चोभयोरैक्य एव संगच्छ
 ते ॥ एताश्च तस्रः शक्तयः पतिरहिताः स्वतंत्रा विषयवासनारहिताः केवलं स्वानंदानुभवेनैवानंदिताः संतीति भुवनेश्वरी संहितायाम् ॥ १६ ॥

रह०

सटीक

॥ १५ ॥

अनंतरकृत्यमाह ॥ अथेति ॥ हे देव्यौ स्वानुरूपतः स्वरूपगुणानुरूपेण मिथुने युवांजवयवमुपादधममित्यर्थः ॥ जनयतामित्यपि पाठः ॥ १७ ॥ महालक्ष्मीस्ते दे

अनंतरकृत्यमाह ॥ अथेति ॥ हेदेव्यौस्वानुरूपतःस्वस्वगुणानुरूपेणमिथुनेयुवांजनयतमुत्पादयतमित्यर्थः ॥ जनयतामित्यपिपाठः ॥ १७ ॥ महालक्ष्मीस्तेदे
 व्यावुक्त्वाप्रथमतः स्वयमेवमिथुनंससर्जउत्पादितवती पूर्ववत्स्वस्यापिगुणत्रयमूर्तिमध्यस्थत्वाद्धिरण्यगर्भौहिरण्यवन्निर्मलंज्ञानंहिरण्यंतद्गर्भेययोः एकः पुरुषः
 अन्यास्त्रीउभावपिकमलासनौ ॥ १८ ॥ अनंतरंदेवीतयोःनामकरणमकरोदित्याह ॥ ब्रह्मन्निति ॥ १९ ॥ मातुराज्ञयातदनंतरंमहाकालीमहासरस्वतीदेव्या
 वपिमिथुनद्वयमुत्पादितवत्यावित्याह ॥ महाकालीति ॥ २० ॥ सितांश्वेताम् ॥ अतएवमहाकाल्यामंतर्हितसत्त्वगुणोप्यस्तीतिबोध्यम् ॥ २१ ॥ तत्सृष्टपुरुषना
 अथोवाचमहालक्ष्मीर्महाकालींसरस्वतीम् ॥ युवांजनयतंदेव्यौमिथुनेस्वानुरूपतः ॥ १७ ॥ इत्युक्त्वातेमहालक्ष्मीःससर्जमिथुनंस्वयम् ॥
 हिरण्यगर्भौरुचिरौस्त्रीपुंसौकमलासनौ ॥ १८ ॥ ब्रह्मन्विधेविरिंचेतिधातरित्याहतंनरम् ॥ श्रीःपद्मेकमलेलक्ष्मीत्याहमातास्त्रियंचताम्
 ॥ १९ ॥ महाकालीभारतीचमिथुनेसृजतःसह ॥ एतयोरपिरूपाणिनामानिचवदामिते ॥ २० ॥ नीलकंठंरक्तबाहुंश्वेतांगंचंद्रशेखरम् ॥ जनया
 मासपुरुषं महाकालीसितांस्त्रियम् ॥ २१ ॥ सरुद्रःशंकरःस्थाणुःकपर्दीचत्रिलोचनः ॥ त्रयीविद्याकामधेनुःसास्त्रीभाषास्वराक्षरा ॥ २२ ॥
 सरस्वतीस्त्रियंगौरींकृष्णंचपुरुषंनृप ॥ जनयामासनामानितयोरपिवदामिते ॥ २३ ॥ विष्णुःकृष्णोहृषीकेशोवासुदेवोजनार्दनः ॥ उमागौ
 रीसतीचंडीसुंदरीसुभगाशिवा ॥ २४ ॥ एवंयुवतयःसद्यःपुरुषत्वंप्रपेदिरे ॥ चक्षुष्मंतोनुपश्यंतिनेतरेतद्विदोजनाः ॥ २५ ॥
 मान्याह ॥ सइति ॥ त्रयीविद्यास्त्रीभाषाइत्येकैकमभिन्नमेववानामद्वयम् ॥ द्वितीयपक्षेस्त्रीभाषाबालभाषेत्यर्थः ॥ अक्षरानित्यास्फोटरूपाव्यंजनरूपावास्वराषो
 डशस्वररूपाउदात्तादिस्वररूपावा ॥ २२ ॥ सरस्वतीजन्यमिथुनमाह ॥ सरस्वतीति ॥ अत्राप्यंतर्हितस्तमोगुणोस्त्येव ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवमिति ॥ पूर्वपुरुषाभावेपि
 स्वयमेवपुरुषरूपाअपितिस्रःशक्त्योजाताइत्यर्थः ॥ तदिदंचर्मचक्षुषामदृश्यमित्याह ॥ चक्षुष्मंतइति ॥ ज्ञानस्यैवमुख्यचक्षुष्मंचर्मणइतिचक्षुष्मतोज्ञानिनोनुपश्यं

दु०स०

॥ १६ ॥

तीतिनतद्विन्नाइतरेअतद्विदइतिच्छेदः ॥ अयंभावः ॥ कथंस्त्रियःपुरुषत्वंप्रपेदिरेनैतद्विद्विगम्यंभवतीतियेवंदतितान्प्रतिकटाक्षेणमुनिराहं ॥ सत्यंभवद्विद्विगम्यं
भवतीति ॥ ज्ञानिनांतुमायाशक्तिसामर्थ्यविदानैतदाश्चर्यभूतमिति ॥ २५ ॥ अनंतरंकृत्यमाह ॥ ब्रह्मणइति ॥ त्रयींसरस्वतीम् ॥ २६ ॥ इत्थंपरस्परविवाहेजातेनंत
रंसृष्टिमाह स्वरयेति ॥ इदंचमिथुनत्रयंकारणदेहसूक्ष्मदेहस्थूलदेहानामभिमानीतितापनीयादौस्पष्टम् ॥ तत्रपूर्वकल्पेयोविरिंचिः ॥ सस्वरयाशक्त्यायुक्तः
सन्प्रलयकालेसर्वप्राणिकर्मवृंदंस्वाधिष्ठितमेकत्रांडंरूपंकृत्वासुषुप्तौसंस्थाप्यस्वयंलीयतइतिपूर्वमवादिष्म तदभिप्रायेणाह ॥ स्वरयेत्यनेनअजीजनत्पूर्वकल्पेइ
त्यर्थः ॥ तत्रसुषुप्तेरभिमानीगौरीसहितोरुद्रःसोस्मिन्कल्पेप्रलयचरमकालेतद्धेतुर्व्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यामेवव्याक्रियतेइतिश्रुत्युक्तरीत्यानामरू
ब्रह्मणेप्रददौपत्नीमहालक्ष्मीर्नृपत्रयीम् ॥ रुद्रायगौरींवरदांवासुदेवायचश्रियम् ॥ २६ ॥ स्वरयासहसंभूयविरिंचांडमजीजनत् ॥ विभेदभ
गवान् रुद्रस्तद्वौर्यासहवीर्यवान् ॥ २७ ॥ अंडमध्येप्रधानादिकार्यजातमभूचूप ॥ महाभूतात्मकंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ २८ ॥ पुषोपपाल
यामासतल्लक्ष्म्यासहकेशवः ॥ संजहारजगत्सर्वसहगौर्यामहेश्वरः ॥ २९ ॥ महालक्ष्मीर्महाराजसर्वसत्त्वमयीश्वरी ॥ निराकाराचसाकारा
सैवनानाभिधानभृत् ॥ ३० ॥

पविवेचनरूपभेदेनेनसुषुप्तौलीनंतदंडंविभेदेत्यमुमर्थमाह ॥ विभेदेति ॥ २७ ॥ अंडमध्येकिमासीत्तदाह ॥ अंडेति ॥ सुषुप्तौकस्यापिभानाभावेनलीनांड
मध्येप्रधानादिस्थितिरुक्तायुक्तैवेति ॥ २८ ॥ तदेवनारूपाभ्यांव्याकृतंजगल्लक्ष्म्या सहितः केशवः सूक्ष्मेदेहाभिमानीपुषोप तदेवपालयामासेत्यर्थः ॥ य
थावापुषोषतथैवपालयामासेत्यर्थः तदेवपुनः संहारकालेगौर्यासहमहेश्वरः स्वसृष्टमेवजगत्संजहारनाशितवान् ॥ २९ ॥ तथाचपूर्वोक्तरीत्याश्रुत्युक्तसृष्ट्या
दिविषयेणवास्यग्रंथस्यतात्पर्यम् ॥ नसगुणपरिच्छिन्नरूपेभ्योब्रह्मादिदेहेभ्यः सृष्टिरित्यत्रउक्तसृष्ट्यादिश्रुतिविरोधात् ॥ अत्रब्रह्मादिशब्देनचतदधिष्ठितंश्रुत्युक्तं

रह०

सटीक.

॥ १६ ॥

सूक्ष्मतत्त्वमुच्यतेइतिनकोपिदोषः ॥ इत्थंयस्याःप्रधानःसर्वप्रपञ्चसंजनरूपस्तद्विभक्तिसंजनरूपश्चसामहालक्ष्मीः कियत्पर्यंतवर्णनीयेत्यभिप्रायेणा
इ ॥ महालक्ष्मीरिति ॥ निराकारादिनिर्माणपिमेवमदानुश्रुतिः ॥ महालक्ष्मीरिति ॥ निराकारादिनिर्माणपिमेवमदानुश्रुतिः ॥ महालक्ष्मीरिति ॥ निराकारादिनिर्माणपिमेवमदानुश्रुतिः ॥

सूक्ष्मंतत्त्वमुच्यतेइतिनकोपिदोषः ॥ इत्थंयस्याःप्रभावःसर्वप्रपंचसर्जनरूपस्तदधिष्ठातृब्रह्मादिसर्जनरूपश्चसामहालक्ष्मीः कियत्पर्यंतं वर्णनीयेत्यभिप्रायेणा
 ह ॥ महालक्ष्मीरिति ॥ निराकारानिर्गुणापिसैवमहालक्ष्मीःसाकारासगुणापिसैवनानाभिधानभूतइति ॥ तथाचश्रुतिःदेव्यथर्वशिरसि ॥ एकैवसर्वत्रवर्तते
 तस्मादुच्यतेएकाएकैवविश्वरूपिणीतस्मादुच्यतेअनेकेति ॥ ३० ॥ इत्थमध्यारोपमुक्त्वापवादमाह ॥ नामांतैरिति ॥ सगुणवाचकैःसत्यज्ञानचिन्महा
 मायादिशब्दरूपैर्नामांतैरेषानिरूप्यालक्षणीयानतुस्वनाम्नाअन्येनवाकेनचित्प्रत्यक्षादिनाप्रमाणेनबोध्येतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ ज्ञानानांचिन्मयातीताशू
 न्यानांशून्यसाक्षिणी ॥ यस्याःपरतरंनस्तिषेबादुर्गाप्रकीर्तिता ॥ यतोवाचोनिवर्तते अप्राप्यमनसासहेति ॥ सार्धत्रिंशत्समाख्याताःश्लोकास्त्वत्रसुसंस्कृ
 तानामांतैर्निरूप्येषानाम्नानान्येनकेनचित् ॥ इतिप्राधानिकंरहस्यम् ॥ ४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणातामसीदेवीसात्त्विकीयात्रिधोदिता ॥
 साशर्वाचंडिकादुर्गाभद्राभगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्राहरेरुक्तामहाकालीतमोगुणा ॥ मधुकैटभनाशार्थयांतुष्टावांबुजासनः ॥ २ ॥
 दशवक्रादशभुजादशपादांजनप्रभा ॥ विशालयाराजमानात्रिश्लोचनमालया ॥ ३ ॥ स्फुरद्दशनदंष्ट्रासामीकरूपापिभूमिष ॥ रूपसौ
 भाग्यकांतीनांसाप्रतिष्ठामहाश्रियः ॥ ४ ॥ खड्गबाणगदाशूलचक्रशंखभुशुंडिभृत् ॥ परिवंकामुर्कंशीर्षनिश्च्योतद्बुधिरंदधौ ॥ ५ ॥
 ताः ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतं प्राधानिकंरहस्यविवरणं समाप्तम् ॥ ४ ॥ इदानीमेतासामेवमूर्तीनांध्यानांतराण्याह ॥
 ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणेति ॥ पूर्वोक्तरीत्यारजोगुणविशिष्टायामूललक्ष्म्यास्त्रिगुणात्मिकायाभेदाभावेनोभयोरपिग्रहणंत्रिगुणापदनोच्यते ॥ शर्वाणीतिवक्तव्ये
 शर्वेत्युक्त्यापुंसबंधाभावबोधनेनस्वातंत्र्यमासांबोधितम् ॥ त्रिविधापिसावस्तुतएकैवेतिसैवैतैर्नामभिरीर्यते ॥ १ ॥ याहरेर्योगनिद्राधिष्ठातृत्वेनोक्तासेत्यर्थः ॥
 तस्याध्यानांतरंशृण्वित्यर्थः ॥ २ ॥ दशभुजापंचदक्षिणहस्ताःपंचवामहस्ता एवंपादाअपि प्रतिवक्रंनेत्रत्रयम् ॥ ३ ॥ शत्रूणांभीमरूपापिभक्तानांरूपसौभाग्य
 दात्र्यस्त्येवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ दक्षिणाधःकरमारभ्यवामाधःकरपर्यंतमायुधान्याह ॥ खड्गेति ॥ निश्च्योतद्बुधिरंशीर्षमुंडमित्यर्थः ॥ केचित्तुखट्वांगमाहुः ॥ ५ ॥

दु० स०

॥ १७ ॥

॥ ६ ॥ सर्वेति समहालक्ष्म्या अवतार इत्यर्थः ॥ ७ ॥ आननस्य शिवांशजन्यत्वाच्चेतत्वमित्यादिकं मध्यमचरित्रानुरोधेनोक्तम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ अत्र सहस्रशब्देन तवाची ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सरस्वती ध्यानमाह ॥ गौरीति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रथमप्रश्नसमाधानमुपसंहरन्नेव द्वितीयप्रश्न

रह०

सटीक.

एषा सा वैष्णवी मायामहाकाली दुरत्यया ॥ आराधिता वशीकुर्यात्पूजाकर्तुं श्वराचरम् ॥ ६ ॥ सर्वदेवशरीरेभ्यो या विभूता मितप्रभा ॥ त्रिगुणा सामहालक्ष्मीः साक्षान्महिषमर्दिनी ॥ ७ ॥ श्वेताननानीलभुजा सुश्वेतस्तनमंडला ॥ रक्तमध्यारक्तपादानीलजंघोरु रुन्मदा ॥ ८ ॥ सुचित्रजवनाचित्रमाल्यांबरविभूषणा ॥ चित्रानुलेपनाकांतिरूपसौभाग्यशालिनी ॥ ९ ॥ अष्टादशभुजा पूज्या सा सहस्रभुजा सती ॥ आयुधान्यत्र वक्ष्यंते दक्षिणाधः करक्रमात् ॥ १० ॥ अक्षमालाचकमलं वाणोसिः कुलिशंगदा ॥ चक्रं त्रिशूलं परशुः शंखो वंटा च पाशकः ॥ ११ ॥ शक्तिर्दंडश्चर्मचापं पानपात्रं कंठमंडलः ॥ अलंकृतभुजामेभिरायुधैः कमलासनाम् ॥ १२ ॥ सर्वदेवमयी मीशां महालक्ष्मीमिमानृष ॥ पूजयेत्सर्वलोकानां स देवानां प्रभुर्भवेत् ॥ १३ ॥ गौरी देहात्समुद्भूता या स त्वैकगुणाश्रया ॥ साक्षात्सरस्वती प्रोक्ता शुंभासुरनिवर्हिणी ॥ १४ ॥ दधौ चाष्टभुजा वाणमुसलेशूलचक्रभृत् ॥ शंखं वंटां लांगलं च कार्मुकं वसुधाधिप ॥ १५ ॥ एषा संपूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति ॥ निशुंभमथिनी देवी शुंभासुरनिवर्हिणी ॥ १६ ॥ इत्युक्तानि स्वरूपाणि मूर्तीनां तव पार्थिव ॥ उपासनं जगन्मातुः पृथगासां निशामय ॥ १७ ॥

स्योत्तरं प्रतिजानीति ॥ इत्युक्तेति ॥ जगन्मातुस्तत्तत्कांचनवर्णाभेत्यनेनोक्तायामहालक्ष्म्या उपासनम् ॥ आसांचमहाकाल्यादीनां तिसृणां च पृथग्भिन्नं भिन्नमुपासनं निशामयेत्यर्थः ॥ १७ ॥

॥ १७ ॥

यदा महालक्ष्मीश्चतुर्भुजा तत्तत्कांचनेति ध्यानोक्ता पूज्या तदा तामहोरात्रं पूजयित्वा देवप्रत्यासत्तया दक्षिणोत्तरभागयोर्दक्षिणभागे चतुर्भुजां महाकालीमुत्तरेवामभा

यदामहालक्ष्मीश्चतुर्भुजातत्तत्कांचनेति ध्यानोक्ता पूज्या तदातां मध्ये स्थाने संपूज्य तस्या एव प्रत्यासत्त्या दक्षिणोत्तरभागयोर्दक्षिणभागे चतुर्भुजां महाकालीमुत्तरे वामभागे महासरस्वतीं चतुर्भुजां पूजयेत् ॥ देवतात्रयमपि चतुर्भुजं पूर्वोक्ता युधचतुष्टयविशिष्टमेव पूज्यम् ॥ पृष्ठतः एतासां पृष्ठभागे मिथुनत्रयं पूजयेदित्यर्थः ॥ १८ ॥ तत्रापि स्थानान्याह ॥ विरिंचिरिति ॥ महालक्ष्म्याः पृष्ठभागे दक्षिणे ॥ विरिंचेर्दक्षिणे महाकाल्याः पृष्ठभागे वामे ॥ विरिंचेर्वासिसरस्वत्याः पृष्ठभागे इत्यर्थः ॥ मध्यस्थे देवीत्रयस्य पुरतो वक्ष्यमाणे देवतात्रयं पूजयेत् ॥ १९ ॥ तदेव देवतात्रयमाह ॥ अष्टेति ॥ महालक्ष्म्याः संमुखं मध्ये अष्टादशभुजामहालक्ष्मीः पूज्या ॥ अस्या अष्टादशभुजाया वामभागे चतुर्भुजमहाकाली संमुखं दशाननाकाली पूज्या ॥ अस्या एवाष्टादशभुजाया दक्षिणे भागे अष्टभुजां सरस्वतीं चतुर्भुजसरस्वत्या अग्रे

महालक्ष्मीर्यदा पूज्या महाकाली सरस्वती ॥ दक्षिणोत्तरयोः पूज्ये पृष्ठतो मिथुनत्रयम् ॥ १८ ॥ विरिंचिः स्वरयामध्ये रुद्रगौर्याश्च दक्षिणे ॥ वामे लक्ष्म्या हृषीकेशः पुरतो देवतात्रयम् ॥ १९ ॥ अष्टादशभुजामध्ये वामे चास्या दशानना ॥ दक्षिणे षट्भुजालक्ष्मीर्महतीति समर्चयेत् ॥ २० ॥

पूजयेत् ॥ लक्ष्मीर्महतीत्यत्र द्वितीयाभावः ॥ इति शब्देन कर्मत्वस्याभिधानात् ॥ इत्थं चतुर्भुजमहालक्ष्म्याः पूजेत्यर्थः ॥ अत्र चतुर्भुजमहाकाल्याश्चतुर्भुजमहासरस्वत्याश्च स्वातंत्र्येण पूजानास्ति ॥ चतुर्भुजमहालक्ष्म्यपेक्षया तयोः स्वातंत्र्याभावात् तयोरस्यां पूजायां स्थितत्वादेवं प्रकारपूजयैव तयोरपि पूजा सिध्यतीति तयो रूपासकेनापि तथैव पूजाकर्तव्या ॥ तदुक्तं लक्ष्मीतंत्रे ॥ इत्थमेवार्चनाप्रोक्ता तयोः शक्त्योर्नराधिपेति ॥ तदयं निर्गलितोर्थः ॥ भूर्जपत्रे स्वर्णादिपट्टे वा स्थंडिले वानवकोष्ठं यंत्रं कृत्वा तत्र प्रथमपंक्तावीशानकोणादग्निकोणपर्यंतं रुद्रगौर्यौ विरिंचिसरस्वत्यौ विष्णुलक्ष्म्यौ पूजयेत् ॥ मध्यमपंक्तौ क्रमेणोत्तरकोष्ठादिदक्षिणांतं महाकालीं महालक्ष्मीं महासरस्वतीं त्रयंतृतीयपंक्तौ वायुकोणान्निर्ऋतिकोणपर्यंतं दशाननाष्टादशभुजाष्टभुजाः पूजयेदिति ॥ २० ॥

दु०स०

॥ १८ ॥

रह०

सटीक.

अधुनाकेवलाष्टादशभुजादशाननाष्टभुजानामवताराणांपृथक्पूजामाह ॥ अष्टेति ॥ अष्टादशभुजाचैषावादशाननाचवाष्टभुजायदापूज्यातदाएतासां देवतानां दक्षिणेभागेकालमुत्तरेमृत्युंचपूजयेदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २१ ॥ तत्राष्टभुजापूजायांविशेषमाह ॥ यदेत्युत्तरेणान्वयः ॥ २२ ॥ नवशक्तयःशैलपुत्र्याद्याः ॥ तथादक्षिणोत्तरयोरुद्रविनायकौचसंपूज्यौ ॥ अयमपिद्वितीयपक्षःसरस्वतीपूजायामस्तिनत्वेनपूर्वपक्षस्यवाबाधस्तस्यवैयर्थ्यापत्तेः ॥ तथाचसरस्वतीपूजायांविकल्पःफलितः ॥ प्रसंगात्पूजाचतुष्टयेपिस्तोत्रमंत्रानाह ॥ नमइति ॥ स्तोत्रैरितिबहुवचनेनचरित्रत्रयांतर्गतस्तोत्रैरपिप्रथमपूजायां

अष्टादशभुजाचैषायदापूज्यानराधिप ॥ दशाननाचाष्टभुजादक्षिणोत्तरयोस्तदा ॥ २१ ॥ कालमृत्युचसंपूज्यौसर्वारिष्टप्रशांतये ॥ यदाचाष्टभुजापूज्याशुभासुरनिवर्हिणी॥२२॥ नवास्याःशक्तयःपूज्यास्तथारुद्रविनायकौ ॥ नमोदेव्याइतिस्तोत्रैर्महालक्ष्मींसमर्चयेत्॥२३॥ अवतारत्रयाचार्यांस्तोत्रमंत्रास्तदाश्रयाः ॥ अष्टादशभुजाचैषापूज्यामहिषमर्दिनी ॥ २४ ॥ महालक्ष्मीर्महाकालीसैवप्रोक्तासरस्वती ॥ ईश्वरीपुण्यपापानांसर्वलोकमहेश्वरी ॥ २५ ॥ महिषांतकरीयेनपूजितासजगत्प्रभुः ॥ पूजयेज्जगतांधार्त्रीचंडिकांभक्तवत्सलाम्॥ २६ ॥ अर्घ्यादिभिरलंकारैर्गंधपुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ धूपैर्दीपैश्चनैवेद्यैर्नानाभक्ष्यसमन्वितैः ॥ २७ ॥

स्तुतिःकर्तव्येत्यर्थः ॥ २३ ॥ अवतारेति ॥ पृथगवतारत्रयेतुतत्तद्देवताचरित्रांतर्गततत्तस्तोत्रेणैवस्तुतिःकर्तव्येत्यर्थः ॥ अवतारत्रयेपिमहालक्ष्मीपूजयैवतरयोःपूजयोर्गतार्थत्वमाह ॥ अष्टेति ॥ २४ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ महालक्ष्मीरिति॥यतोमहालक्ष्म्येवेतरस्वरूपातस्मात्सैवपूज्येत्यर्थः ॥ तयोरपेक्षयामहालक्ष्म्याः पूर्वोक्तरीत्यामूलप्रकृत्यासहप्रत्यासत्त्याधिक्यात् ॥ अन्यत्स्पष्टार्थमेव ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ १८ ॥

रुधिराक्तेनेति ॥ इदंचब्राह्मणातिरिक्तविषयम् ॥ तथाचश्रुतिरुत्तरतत्रवातिककारिमासिकाचार्यरुक्ता ॥ यन्माल्यमासीत्तत्पश्चात्पर्यौहत्सुरावैमाल्यंततो

रुधिराक्तेनेति ॥ इदंचब्राह्मणातिरिक्तविषयम् ॥ तथाचश्रुतिरुत्तरतंत्रेवार्तिककारैर्मीमांसकाचार्यैरुक्ता ॥ यन्माल्यमासीत्तत्पश्चात्पर्यौहत्सुरावैमाल्यंततो
 राजन्यमसृजततस्माज्जायांश्चकनीयांश्चश्वशुरश्चस्नुषाचश्चश्रूश्चसुरांपीत्वाविलपंतआसतेपाप्मावैमाल्यंतस्माद्ब्राह्मणःसुरांपिबेत्पाप्मनासंसृज्यतइति ॥ तत्रै
 व ॥ गौडीपैष्टीतथामाध्वीविज्ञेयात्रिविधामुरा ॥ यथैवैकातथासर्वानपेयाब्रह्मवादिभिरिति ॥ नसुरांपिबेदितितैत्तिरीयश्रुतिरपि ॥ तथाकूर्मपुराणादिसर्वपुराणेषु ।
 कूर्मपुराणेद्वादशाध्याये ॥ नचवेदादृतेकिंचिच्छास्त्रंधर्माभिधायकम् ॥ योयथारमतेविप्रोनसंभाष्योद्विजातिभिः ॥ यानिशास्त्राणिदृश्यंतेलोकेस्मिन्विधानितु ॥
 श्रुतिस्मृतिविरुद्धानिनिष्ठातेषांहितामसी ॥ कापालंभैरवंचैवयामलंवाममार्हतम् ॥ एवंविधानिचान्यानिमोहनार्थानितानितु ॥ येकुशास्त्राभियोगेनमोहयंतीहमा
 नवान् ॥ मयासृष्टानिशास्त्राणिमोहायैषांभवांतरे ॥ एवंसर्वपुराणेषु ॥ तथाकालिकापुराणे ॥ अवश्यंविहितंयत्रमयंतत्रद्विजःपुनः ॥ नारिकेलजलंकांस्येपात्रेवाविसृ

रुधिराक्तेनवल्लिनामांसेनसुरयानृप ॥ प्रणामाचमनीयेनचंदनेनसुगंधिना ॥ २८ ॥

सकर्पूरैश्चतांबूलैर्भक्तिभावसमन्वितैः ॥ वामभागेग्रतोदेव्याश्छिन्नशीर्षमहासुरम् ॥ २९ ॥

जेन्मधु ॥ सिंहव्याघ्रादिकंदत्त्वाचात्मवध्यामवाप्नुयात् ॥ मयंदत्त्वाब्राह्मणस्तुब्राह्मण्यादेवहीयतेइति ॥ पशुहिंसानकर्तव्याब्राह्मणेनकदाचन ॥ वलिदानेयदोक्ता
 स्यात्तत्रपैष्टंनियोजयेदिति ॥ पैष्टंपिष्टनिर्मितंपशुकृत्वातस्यबलिंनियोजयेदित्यर्थः ॥ तथाचिद्वह्नीतंत्रमेरुतंत्रमहाकालसंहितादक्षिणाचारतंत्रराजादिसर्वतंत्रेषु ॥ मयं
 दत्त्वाब्राह्मणस्तुब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ नकर्तव्यंनकर्तव्यंनकर्तव्यंकदाचन ॥ इदंतुसाहसंदेविनकर्तव्यंकदाचनेत्यादि ॥ ननुतंत्रेषुब्राह्मणस्यापिवामाचारप्रतिपादका
 निवचनानिदृश्यंततेषांकागतिरितिचेत् ॥ भ्रष्टब्राह्मणविषयाणितानीतिब्रूमः ॥ तदप्युक्तंचिद्वह्नीतंत्रे ॥ तंत्राणिद्विविधानीहमयाप्रोक्तानिपार्वति ॥ श्रुतिस्मृत्यविरुद्धानि
 तद्विरुद्धानिचैवहि ॥ वेदेनाधिकृतानांतुब्राह्मणानांगतेर्वशात् ॥ तद्विरुद्धानिचोक्तानिनैवग्राह्याणिवैदिकैरित्यादि ॥ स्कांदेवायुसंहितायाम् । शैवागमोपिद्विविधः

दु० स०

॥ १९ ॥

श्रौताश्रौतश्चतद्विधः ॥ श्रुतिसारमयः श्रौतः स्वतंत्र इतरोमत इत्यादि श्रौतो ग्राह्यस्तु वैदिकैरिति ॥ ननु तंत्रस्मृतिविरोधात् सुरामांसनिषेधश्रुतिरसंस्कृतसुरामांसभक्षण
परास्तिवति चेन्न ॥ दुर्बलस्मृतिविरोधेन प्रबलश्रुतेः संकोचस्य शास्त्रकारैरनंगीकारात् ॥ मीमांसाप्रथमपादे स्पष्टमेतत् ॥ ननु कालिकात्रिपुरोपनिषदादिश्रुतिप्रामाण्या
त्तन्निषेधकश्रुतेः संकोचोस्तिवति चेन्न ॥ कालिकाद्युपनिषद्वदितशाखानामुच्छिन्नत्वात् कालिकाद्युपनिषत्सुकल्पितत्वसंदेहादिदमपि मीमांसाप्रथमपादे स्पष्टम् ॥
एवं सति सर्वतंत्राणां प्रामाण्यमधिकारिभेदेनैवाव्याहतम् ॥ अतएव स्कान्दिस्मृतसंहितायां पुराणांतरे च तंत्रप्रामाण्यप्रस्तावे ॥ मृषावादीकथं शिवइत्यादिवचनैरधिका
रिभेदेनैव तंत्रप्रामाण्यं समर्थितं विस्तरेण चैतन्मत्कृतं तंत्रप्रामाण्यविमर्शिन्यां द्रष्टव्यम् ॥ एतेन कैश्चित्सप्तशतीटीकायां तंत्राणामप्रामाण्यं समर्थितं तत्किंचिज्ज्ञत्व

पूजयेन्महिषयेन प्राप्तं सायुज्यमीशया ॥ दक्षिणे पुरतः सिंहं समग्रं धर्ममीश्वरम् ॥ ३० ॥
वाहनं पूजयेद्देव्या धृतं येन चराचरम् ॥ यः कुर्यात्प्रयतो धीमांस्तस्या एकाग्रमानसः ॥ ३१ ॥

मूलकं नास्तिकत्वमूलकं चेति सुधीभिराकलयीयम् ॥ तंत्रनिषेधकवचनानां तदुदाहृतानां वेदविरुद्धतंत्रविषयत्वादित्यादिकं सर्वमत्कृतं तंत्रप्रामाण्यविमर्शिन्यां द्रष्ट
व्यम् ॥ अत्रापिराजानं प्रत्येवमुनिना कथितत्वाद्बुधिराक्तेनेत्यादिकं ब्राह्मणातिरिक्तविषयकमेवेति बोध्यम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्राप्तं सायुज्यमीशया ॥ एते
न वैरिष्वपि भगवत्याजगन्मातुर्वात्सल्यं दर्शितम् ॥ अतएव वैरिष्वपि प्रकटितैव दयात्वयेत्यभित्युक्तम् ॥ यो धीमानेकाग्रमानसः प्रयतस्तस्याः परमेश्वर्याः पूजां कुर्या
त्सिंहं धर्मात्मकं पूजयेदित्यग्रिमेणान्वयः ॥ अनेन च सिंहस्य वासनात्मकरूपमुक्तं वेदितव्यम् ॥ धर्मवाहनत्वकथनेनानेकजन्मपुण्यवंतः सर्वधर्मात्मान एव पुरुषा
एतां देवतां प्राप्नुवंति नान्ये इत्युक्तं भवति ॥ तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे ॥ यस्य नोपश्विमं जन्म यदि वा शंकरः स्वयम् ॥ तेनैव लभ्यते विद्या श्रीमत्पंचदशाक्षरीति ॥ ३० ॥ ३१ ॥

रह०
सटीक.

॥ १९ ॥

प्रथमतः कवचंततोर्गलांततः कीलकंततोरात्रिसूक्तंततो नवाणमंत्रजपः मध्यचारत्रयपुनर्नवाणंततो दीवीसूक्तंततो रहस्यत्रयमित्येवंक्रमेण स्तुवीतेत्यर्थः ॥ विस्त

प्रथमतः कवचंततोर्गलांततः कीलकंततोरत्रिसूक्तंतोनवार्णमंत्रजपः मध्येचरित्रत्रयंपुनर्नवार्णंततोदेवीसूक्तंततोरहस्यत्रयमित्येवंक्रमेणस्तुवीतेत्यर्थः ॥ विस्त
 रेणचएतदग्रेवक्ष्यामः ॥ यदिसमग्रं पाठं कर्तुं न शक्नोति तं प्रत्याह ॥ एकेनेति ॥ एकेनचेत्स्तुवीततदामध्यमेनैवस्तुवीतेत्यर्थः ॥ महालक्ष्म्यामूलप्रकृत्यभेदे
 न सर्वदेवतात्मकत्वात्तच्चरित्रपाठेन सर्वदेवतास्तृप्यंतीति भावः ॥ पूर्वोक्तपूजाचतुष्टयेष्वेवविधिर्बोध्यः ॥ इतरयोश्चरितयोर्मध्ये एकेननस्तुवीतेत्यर्थः ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ प्रतिश्लोकं प्रतिमंत्रमित्यर्थः ॥ तेचमंत्राः सप्तशतीस्तोत्रसंबन्धिनः कात्यायनीतंत्रप्रदर्शिताः सप्तशतसंख्याकाः मार्कण्डेयउवाचस्वाहाइत्यादि
 काः ॥ अत्रकेचित्कवचादित्रयस्यरहस्यत्रयस्यचप्रतिश्लोकंहोममनुतिष्ठन्ति ॥ तत्रकवचांशेहोमोनयुक्तस्तंत्रांतरेनिषेधात् ॥ चंडीस्तवेप्रतिश्लोकमेकाहुति
 ततः कृतांजलिर्भूत्वास्तुवीतचरितैरिमैः ॥ एकेनवामध्यमेनैकेनेतरयोरिह ॥ ३२ ॥ चरितार्थंतुनजपेज्जपच्छिद्रमवाप्नुयात् ॥ प्रदक्षि
 णानमस्कारान्कृत्वामूर्ध्नाकृतांजलिः ॥ ३३ ॥ क्षमापयेज्जगद्धात्रीमुहुर्मुहुरतंद्रितः ॥ प्रतिश्लोकंतु जुहुयात्पायसंतिलसर्पिषा ॥ ३४ ॥
 जुहुयात्स्तोत्रमंत्रैर्वाचंडिकायैशुभं हविः ॥ भूयोनामपदैर्देवीं पूजयेत्सुसमाहितः ॥ ३५ ॥ प्रयतः प्रांजलिः प्रह्वः प्रणम्यारोप्यचात्मनि ॥
 सुचिरं भावयेद्दीशांचंडिकांतन्मयोभवेत् ॥ ३६ ॥
 रिहेष्यते ॥ रक्षाकवचगैर्मंत्रैर्होमंतत्रनकारयेत् ॥ मौख्यात्कवचगैर्मंत्रैः प्रतिश्लोकं जुहोति यः ॥ स्यादेहपतनंतस्यनरकंचप्रपद्यते ॥ अंधकाख्योमहादैत्यो
 दुर्गाभक्तिपरायणः ॥ कवचाहुतिजात्पापान्महेशेननिपातितइति ॥ ३४ ॥ एतावदशक्तस्यपक्षांतरमाह ॥ जुहुयादिति ॥ स्तोत्रमंत्रैः रात्रिसूक्तादि
 स्तोत्रस्थमंत्रैरित्यर्थः ॥ केचित्तुस्तोत्रमंत्रशब्देननवार्णमंत्रमित्याहुः ॥ तन्मंदम् ॥ प्रमाणाभावात् ॥ बहुत्वानुपपन्नं स्याच्च ॥ अयंचहोमः प्रकरणान्त्य
 पूजांगभूतः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

दु०स०

॥२०॥

अस्याः पूजायाः काम्यत्वं नित्यत्वं क्रमेणाह ॥ एवं य इति द्वाभ्याम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ ३९ ॥ श्लोकाश्चैको
 न चत्वारिंशत्संख्यास्त्वत्रकीर्तिताः ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकण्ठकृतवैकृतिकरहस्यविवरणं समाप्तम् ॥ ५ ॥ एकादशाध्यायां
 ते सप्तशत्यां लोकरक्षार्थं भविष्यमाणाय नंदजादयो वताराः कथितास्तेषां ध्यानमुपास्तिं चाह ॥ नंदेति विंध्यवासिनीयम् ॥ १ ॥ कनकेहिरण्ये उक्त
 एवं यः पूजयेद्भक्त्या प्रत्यहं परमेश्वरीम् ॥ भुक्त्वा भोगान्यथा कामं देवी सा युज्यमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ यो न पूजयते नित्यं चंडिकां भक्तवत्सलाम् ॥
 भस्मीकृत्यास्य पुण्यानि निर्दहेत्परमेश्वरी ॥ ३८ ॥ तस्मात् पूजय भूपाल सर्वलोकमहेश्वरीम् ॥ यथोक्तेन विधानेन चंडिकां सुखमाप्स्यसि ॥ ३९ ॥
 इति वैकृतिकरहस्यम् ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ नंदा भगवती नाम या भविष्यति नंदजा ॥ सास्तु ता पूजिता भक्त्या वशीकुर्याज्जगत्रयम् ॥
 ॥ १ ॥ कनकोत्तमकांतिः सा सुकांतिकनकां वरा ॥ देवी कनकवर्णा भा कनकोत्तमभूषणा ॥ २ ॥ कमलांकुशपाशाब्जैरलंकृतचतुर्भुजा ॥
 इंदिरा कमलालक्ष्मीः सा श्रीरुक्मांबुजासना ॥ ३ ॥ यारक्तदंतिकानाम देवी प्रोक्ता मयानव ॥ तस्याः स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु सर्वभयाप
 हम् ॥ ४ ॥ रक्तांबरारक्तवर्णारक्तसर्वांगभूषणा ॥ रक्तायुधारक्तनेत्रारक्तकेशातिभीषणा ॥ ५ ॥ रक्ततीक्ष्णनखारक्तदशनारक्तदंतिका ॥
 पतिं नारीवानुरक्ता देवी भक्तं भजे जनम् ॥ ६ ॥ वसुधेव विशाला सा सुमेरुयुगुलस्तनी ॥ दीर्घालंबावतिस्थूलौतावती वमनोहरौ ॥ ७ ॥
 माकांतिरिच्छायास्याः सा ॥ २ ॥ पाशाब्जैरित्यत्र अब्जः शंखः ॥ चक्रं शंखवराभयानि दधतीति शारदायां विंध्यवासिनीध्याने उक्तत्वात् ॥ कमलस्यैकवारं
 ग्रहणाच्च ॥ ३ ॥ अथ रक्तदन्तिका माह ॥ येति ॥ ४ ॥ ५ ॥ रक्तदंतिकानामिदं देवीत्यर्थः ॥ पतिं नारीवेति दृष्टान्तोऽनुरागमात्रांशे ज्ञेयः ॥ ६ ॥ दीर्घलंबा
 वित्यत्रतिर्यग्लंबायमानतैव गृह्यते न त्वधः पतनमतिस्थूलौ कर्कशाविति विशेषणात् ॥ दीर्घालंबेति पुनरुक्त्या तु अतिदीर्घावित्यर्थः ॥ ७ ॥

रह०

सटीक.

॥२०॥

किमित्यतिस्थूलौ जातावित्यत आह ॥ सर्वेति ॥ सर्वानंदरसभारितत्वादिति स्थूलौ वित्यर्थः ॥ तदपि किमर्थमिति चेद्भक्तपानार्थमित्याह ॥ भक्तानिति ॥ तेना

किमित्यतिस्थूलौजातावित्यत आह ॥ सर्वेति ॥ सर्वानंदरसभरितत्वादतिस्थूलवित्यर्थः ॥ तदपिकिमर्थमिति चेद्भक्तपानार्थमित्याह ॥ भक्तानिति ॥ तेना
 तिशयदयावतीयमिति फलितम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शिलीमुखापूर्णबाणपूर्णमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ धनुर्बाणपद्मशाका
 कर्कशावतिकांतौतौसर्वानंदपयोनिधी ॥ भक्तान्संपाययेद्देवीसर्वकामदुघौस्तनौ ॥ ८ ॥ खड्गपात्रंचमुसलंगलंचविभर्तिसा ॥ आख्या
 तारक्तचामुंडादेवीयोगेश्वरीतिच ॥ ९ ॥ अनयाव्याप्तमखिलंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ इमांयः पूजयेद्भक्त्यासव्याप्नोतिचराचरम् ॥ १० ॥
 अधीतेयइमंनित्यंरक्तदंत्यावपुस्तवम् ॥ तंसापरिचरेद्देवीपतिप्रियमिवांगना ॥ ११ ॥ शाकंभरीनीलवर्णानीलोत्पलविलोचना ॥ गंभी
 रनाभिस्त्रिवलीविभूषिततनूदरी ॥ १२ ॥ सुकर्कशसमोत्तुंगवृत्तपीनघनस्तनी ॥ मुष्टिशिलीमुखापूर्णकमलंकमलालया ॥ १३ ॥
 पुष्पपल्लवमूलादिफलाढ्यंशाकसंचयम् ॥ काम्यानंतरसैर्युक्तंक्षुत्तृणमृत्युभयापहम् ॥ १४ ॥ कार्मुकंचस्फुरत्कांतिविभ्रतीपरमेश्वरी ॥ शा
 कंभरीशताक्षीसासैवदुर्गाप्रकीर्तिता ॥ १५ ॥ विशोकादुष्टदमनीशमनीदुरितापदाम् ॥ उमागौरीसतीचंडीकालिकासाचपार्वती ॥ १६ ॥
 शाकंभरींस्तुवन्ध्यायअपन्संपूजयन्नमन् ॥ अक्षय्यमश्नुतेशीघ्रमन्नपानामृतंफलम् ॥ १७ ॥ भीमापिनीलवर्णासादंष्ट्रादशनभासुरा ॥
 विशाललोचनानारीवृत्तपीनपयोधरा ॥ १८ ॥ चंद्रहासंचडमरुंशिरःपात्रंचविभ्रती ॥ एकवीराकालरात्रिःसैवोक्ताकामदास्तुता ॥ १९ ॥ तेजोमं
 डलदुर्धपाभ्रामरीचित्रकांतिभृत् ॥ चित्रानुलेपनादेवीचित्राभरणभूषिता ॥ २० ॥
 न्विभ्रतीचतुर्भिर्भुजैरित्यर्थः ॥ देवीभागवतोक्तशताक्षीमूर्त्युपाख्यानरीत्याशताक्षीमूर्तिदुर्गामूर्त्योरवतारांतरत्वाभावेनशाकंभरीपूजयैवदुर्गापूजामुपदिशति ॥
 सैवेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चंद्रहासंखड्गम् ॥ १९ ॥ सप्तमीमूर्तिमाह ॥ तेजइति ॥ चित्रकांतिरनेकवर्णकांतिः ॥ २० ॥

दु०स०

॥ २१ ॥

चित्रभ्रमरपाणिः हस्तेअनेकवर्णविशिष्टोभ्रमरोययाधृतः ॥ सचभ्रमरोजीवरूपस्तेनचसर्वेजीवामदधीनाः संतीतिबोधितम् ॥ तदुक्तंभुवनेश्वरीसंहितायाम् ॥
 द्विरेफाजीवरूपास्युर्ययाहस्तेधृताःसदा ॥ जीवाधीशाततःप्रोक्ताभ्रमरीलोकसुंदरीति ॥ एतासांदेवतानामुपाख्यानंदेवीभागवतेस्पष्टम् ॥ २१ ॥ २२ ॥
 रहस्यत्रयस्याध्ययनंविधत्ते ॥ तस्मादिति ॥ २३ ॥ फलंकथयति ॥ सतेति ॥ २४ ॥ उपसंहरतिदेव्याइति ॥ सर्वकामफलप्रदंधर्मार्थकाममोक्षप्रदमित्य
 र्थः ॥ २५ ॥ पंचविंशतिसंख्यास्तुश्लोकाअत्रप्रकीर्तिताः ॥ रक्तांबरादरुणबिंबफलाधरौष्ठाचंद्रार्धबद्धमुकुटात्करुणासमुद्रात् ॥ पाशांकुशाभयवराढ्यकरा

रह०

सटीक.

चित्रभ्रमरपाणिःसामहामारीतिगीयते ॥ इत्येतामूर्तयोदेव्याव्याख्यातावसुधाधिप ॥ २१ ॥ जगन्मातुश्चंडिकायाःकीर्तिताःकामधेनवः ॥
 इदंरहस्यंपरमंनवाच्यंकस्यचित्त्वया ॥ २२ ॥ आख्यानंदिव्यमूर्तीनामभीष्टफलदायकम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदेवींजपनिरंतरम् ॥ २३ ॥
 सतजन्मार्जितैर्वोरैर्ब्रह्महत्यासमैरपि ॥ पाठमात्रेणमंत्राणामुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ २४ ॥ देव्याध्यानंतवाख्यातंगुह्याद्ब्रह्मतरंगमहत् ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसर्वकामफलप्रदम् ॥ २५ ॥ इतिमूर्तिरहस्यम् ॥ ६ ॥

त्रिनेत्रादंतःपुरात्पुररिपोरपरंसविघ्नः ॥ १ ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नोरंगनाथात्मजःसुधीः ॥ श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतोनीलकंठाभिधानतः ॥ २ ॥ सतशत्यंगषट्क
 स्यव्याख्यायःकृतवाञ्छुभाम् ॥ तथातुष्यतुसालक्ष्मीस्तथाश्रीभुवनेश्वरी ॥ ३ ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथसुतलक्ष्मीगर्भसंभवनीलकंठभट्टकृतंसतशत्यं
 गषट्कविवरणं समाप्तम् ॥ ६ ॥ मूलम् ॥ १८१ ॥ टीका ॥ ८२० ॥

॥ २१ ॥

अहमित्यष्टचत्रयोदशंसूक्तंवागांभूणस्यमहर्षेर्दुहितावाङ्मानीश्वरविष्णुशिवस्योपासनाय ॥ साकषिः ॥ सच्चित्सुखात्मकःसर्वगतःपरमात्मादेवता ॥

अहमित्यष्टर्चत्रयोदशंसूक्तं वागांभूणस्य महर्षेर्दुहितावाङ्नाम्नी ब्रह्मविदूषी स्वात्मानमस्तौत् ॥ अतः साकृषिः ॥ सच्चित्सुखात्मकः सर्वगतः परमात्मा देवता ॥
 तेन हितादात्म्यमनुभवन्ती सर्वजगद्रूपेण सर्वस्याधिष्ठानत्वेन च अहमेव भवामीति स्वात्मानं स्तौति ॥ द्वितीया जगती ॥ शिष्टाः सप्तत्रैष्टुभः ॥ तथा चानुक्रांतम् ॥
 अहमष्टौ वागांभूणी तुष्टा वात्मानं द्वितीया जगतीति गतो विनियोगः ॥ अहमिति ॥ अहं सूत्रस्य द्रष्टृ वागांभूणी वागांभूणं यद्वह्म जगत्कारणं तद्रूपा भवन्ती रुद्रेभिः रुद्रैः
 एकादशभिः इत्थं भावेतृतीया ॥ तदात्मना चरामि ॥ एवं वसुभिरित्येतत्तदात्मना चरामीति योज्यम् ॥ उतापि च आदित्यैः समं चरामि ॥ उतापि च विश्वदेवैश्च ॥
 तथा मित्रावरुणौ मित्रं च वरुणं च ॥ सुपांसु लुगिति द्वितीयाया आकारः ॥ उभा उभौ अहमेव ब्रह्मीभूता विभर्मि धारयामि ॥ इंद्राग्नी अप्यहमेव धारयामि ॥
 उभा उभौ अश्विना अश्विनावपि अहमेव धारयामि ॥ मयि हि सर्वजगत्शुक्लौ रजतमिवाध्यस्तं सत् दृश्यते ॥ माया च जगदाकारेण विवर्तते ॥ तादृश्या मायाया
 ॐ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ॥ अहं मित्रावरुणो भावि भर्म्यहं मिद्राग्नी अहमश्विनो भा ॥ १ ॥ अहं सोममाहन संवि भर्म्यहं
 त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ॥ अहं ददामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्ये श्यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥ अहं राष्ट्रीसंगमनी वसूनां चिकितुषी प्रथमायज्ञिया
 नाम् ॥ तां मादेवा व्यदधुः पुरुत्राभूरिस्थात्राभूर्यावेशयन्ताम् ॥ ३ ॥ आधारत्वेनासंगस्यापि ब्रह्मणः उक्तस्य सर्वस्योपपत्तिः ॥ १ ॥ अहमिति ॥
 अहमाहनसंहंतव्यमभिषोतव्यं सोमम् ॥ यद्वा शत्रूणामाहं तारं दिवि वर्तमानं देवतात्मानं सोममहमेव विभर्मि तथा त्वष्टारम् ॥ उत अपि च पूषणं भगमहमेव विभर्मि ॥
 तथा हविष्मते हविर्युक्ताय सुप्राव्येशोभनं हविर्देवानां प्रापयिन्नेतर्पयिन्ने ॥ अवते स्तर्पणार्थात् ॥ अवि तूस्तृतं त्रिभ्य ईरिति ईकारप्रत्ययः ॥ चतुर्थ्येकवचने यणि उदा
 त्त्स्वरितयोर्यणः स्वरितो नुदात्तस्येत्यनुदात्तस्य सुपः स्वरितत्वम् ॥ सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते ॥ शतुरनुम इति चतुर्थ्या उदात्तत्वम् ॥ ईदृशाय यजमानाय द्र
 विणंधनं यागफलरूपम् ॥ अहमेव ददामि प्रयच्छामि ॥ एतच्च ब्रह्मणः फलदा तृत्वं फलमत उपपत्तेरित्यधिकरणे भगवता भाष्यकारेण समर्थितम् ॥ २ ॥ अहमि
 ति ॥ अहं राष्ट्री ईश्वरनामैतत् ॥ सर्वस्य जगतः ईश्वरी ॥ तथा वसूनां धनानां संगमनी संगमयित्री उपासकानां प्रापयित्री ॥ चिकितुषी यत्साक्षात्कर्तव्यं परं ब्रह्मतज्ज्ञा

दु०स०

॥ २२ ॥

तवतीस्वात्मतयासाक्षात्कृतवती ॥ अतएवयज्ञियानांयज्ञार्हाणांप्रथमामुख्या ॥ याएवंगुणविशिष्टाअहंतांमाभूरिस्थात्रांबहुभावेनप्रपंचात्मनातिष्ठमानाम् ॥ भूरि
भूरीणिवहूनिभूतजातानिआवेशयंतीजीवभावेनात्मानंप्रवेशयंतीमीदृशींपुरुत्राबहुपुद्गलेशुव्यदधुःविदधंतिकुर्वति ॥ उक्तप्रकारेणवैश्वरूप्येणावस्थानात् ॥ यद्य
त्कुर्वतितत्सर्वमामेवकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ मयासइति ॥ यअन्नमत्तिसःउक्तशक्तिरूपयामयैवान्नमत्ति ॥ यश्चविपश्यतिसोपिमयैवपश्यति ॥ यश्चप्राणितिश्चासो
च्छ्वासादिव्यापारं करोति ॥ सोपिमयैवप्राणरूपयाकरोति ॥ अनप्राणनेअदादिकः रुदादिभ्यःसार्वधातुकेइतीडागमः ॥ अनितेरितिणत्वम् ॥ यश्चपरेणोक्तव
चनंशृणोतिविविधंरूपंपश्यतिसोपिज्ञानशक्त्यात्मिकयामयैवपश्यति ॥ सोपिमयैवशृणोति ॥ श्रुश्रवणे श्रुवःशृचेतिश्रुप्रत्ययः धातोःशृभावश्च ॥ येईदृशीमंतर्या
मिरूपेणस्थितांमांजानंतितेमाममंतवोऽमन्यमानाः अजानंतःउपक्षियंतिउपक्षीणाः संसारेणनहीनाभवन्ति ॥ मनैरौणादिकस्तुप्रत्ययः ॥ नञ्समासेव्यत्ययेनो
मयासोअन्नमत्तियोविपश्यतियःप्राणितियईशृणोत्युक्तम् ॥ अमंतवोमांतउपक्षियंतिश्रुधिश्रुतंश्रद्धिवन्तेवदामि ॥ ४ ॥ अहमेवस्वयमिदंवदामि
जुष्टंदेवेभिरुतमानुषेभिः ॥ यंकामयतेतंतमुग्रंकृणोमितंब्रह्माणंतमृषितंसुमेधाम् ॥ ५ ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्माद्रिपेशरवेहंतवाउ ॥
अहंजनायसमदंकृणोम्यहंद्यावापृथिवीआविवेश ॥ ६ ॥ दातृत्वम् ॥ यद्वा भावेतुप्रत्ययः ॥ ततोबहुव्रीहौनञ्सुभ्यामित्युत्तरपदांतोदात्तत्वम् ॥
माममंतवः मद्विषयज्ञानरहिताइत्यर्थः ॥ हेश्रुतविश्रुतसखेश्रुधि मयावक्ष्यमाणंशृणु छांदसोविकरणस्यलुक् ॥ श्रुशृणुपृक्वृभ्यइतिहोधिर्भावः ॥ किंतच्छ्रोतव्यंश्र
द्धिवं श्रद्धिःश्रद्धातयायुक्तंश्रद्धधानेनलभ्यमित्यर्थः ॥ श्रदंतरोरुपसर्गवद्भूतिरिष्यतइतिश्रच्छब्दस्यउपसर्गवद्वर्तनात् ॥ उपसर्गघोःकिरितिकिप्रत्ययः मत्वर्थी
योवः ॥ ईदृशंब्रह्मात्मकंवस्तुतेतुभ्यंवदामिउपदिशामि ॥ ४ ॥ अहमेवेति ॥ अहंस्वयमेवइदंवस्तुब्रह्मात्मकंवदाम्युपदिशामि ॥ देवेभिः देवैः इंद्रादिभिरपिजुष्टंसेवि
तम् ॥ उतापिचमानुषेभिर्भुज्यैरपिजुष्टम् ॥ ईदृग्विधात्मिकाहंयंकामयेयंपुरुषंरक्षितुमहंवांचामि ॥ तंतंपुरुषमुग्रंकृणोमिसर्वेभ्योधिकं करोमि ॥ तमेवब्रह्माणंस्रष्टा
रंकरोमि ॥ तमेवऋषिमर्तीद्रियार्थदर्शनंकरोमि ॥ तमेवसुमेधांशोभनप्रज्ञंचकरोमि ॥ अष्टमस्यसप्तमेएकादशोवर्गः ॥ ५ ॥ अहमिति ॥ पुरात्रिपुरविजयसमये

दे०सू०

सटीक.

॥ २२ ॥

रुद्रायरुद्रस्य षष्ठ्यर्थेचतुर्थी ॥ महादेवस्यधनुश्चापमहामातनोमिअग्रयणवतंतं करोमि ॥ किमर्थंब्रह्माद्रिपेशब्रह्मणानांद्रेश्वरम् ॥ शरवेशरुंहिसंक

रुद्राय रुद्रस्य षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ॥ महादेवस्य धनुश्चापमहमातनोमिज्यया आततं करोमि ॥ किमर्थं ब्रह्मद्विषे ब्राह्मणानां द्वेष्टारम् ॥ शरवेशरुंहिंसकं
त्रिपुरनिवासिनमसुरम् । हंतवे हंतुं हिंसितुम् ॥ हंतेस्तुमर्थे सेनेनितितवेप्रत्ययः ॥ अंतश्चतवैयुगपदिति आद्यंतयोर्युगपदुदात्तत्वम् ॥ शृंहिंसायामित्य
स्मात् शृस्वृस्नुहीत्यादीनाउप्रत्ययः ॥ क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी ॥ उशब्दः पूरकः ॥ अहमेव समदंसं माद्यंत्यस्मिन्नितिसम
दंसंग्रामः योद्धृजनार्थं शत्रुभिः सह संग्राममहमेव कृणोमि करोमि ॥ तथाद्यावापृथिवीदिवंच पृथिवींच अंतर्यामितया अहमेव विवेश प्राविष्टवती ॥ ६ ॥ अहं सुव
इति ॥ द्यौः पितेति श्रुतेः ॥ पिता द्यौः पितरं दिवमहं सुवे प्रसुवे जनयामि ॥ आत्मन आकाशः संभूत इति श्रुतेः ॥ कुत्रेति तदाह ॥ अस्थ परमात्मनः मूर्धन्मूर्धनि
उपरिकारणभूते तस्मिन् दिव्यघटकार्यजातं सर्ववर्तते ॥ तंतुषु पट इव ॥ मम च योनिः कारणम् ॥ समुद्रे समुद्रवंत्यस्माद्भूतजातानि इति समुद्रः परमात्मा ॥ तस्मि
अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्वतः समुद्रे ॥ ततो वितिष्ठे भुवनानुविश्वोतामूं व्यावर्ष्मणोपस्पृशामि ॥ ७ ॥ अहमेव वात इव प्रवाम्या
रभमाणा भुवना विविश्वा ॥ परो दिवा परेणा पृथिव्यै तावती महिना संवभूव ॥ ८ ॥ इति देवीसूक्तम् ॥

अप्सु व्यापनशीला सुधीवृत्तिषु अंतर्मध्ये यद्ब्रह्म चैतन्यं तन्मम कारणमित्यर्थः ॥ यतः ईदृग्भूताहमस्मिततो हेतोः विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि
अनुप्रविश्य वितिष्ठे विविधं प्राप्य तिष्ठामि ॥ समवप्रविश्यः स्थ इत्यात्मनेपदम् ॥ उतापि च अमूं व्याविप्रकृष्टदेशे वस्थितं स्वर्गलोकम् उपलक्षणमेतत् ॥ एतदुपलक्षि
तं कृत्स्नं विकारजातं वर्ष्मणा कारणभूतेन मायात्मकेन मदीयेन देहेन उपस्पृशामि ॥ यद्वा अस्थ भूलोकस्य मूर्धन्मूर्धनि उपरि पितरमाकाशं सुवे ॥ समुद्रे जलधौ ॥
अप्सु उदकेषु ॥ अंतःमध्ये मम योनिः कारणभूतः अंभृणाख्य ऋषिर्वर्तते ॥ यद्वा समुद्रे अंतरिक्षे अप्सु अम्मयेषु देवशरीरेषु मम कारणभूतं ब्रह्म चैतन्यं वर्तते ॥ ततो
हंकारात्मिका सती सर्वाणि भुवनानि व्याप्नोमि ॥ अन्यत्समानं पूर्वेण ॥ ७ ॥ अहमेवेति ॥ विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि कार्याणि आरभमा
णा कारणरूपेणोत्पादयंती अहमेव परेण अनधिष्ठिता स्वयमेव प्रवामि प्रवर्ते वात इव यथा वातः परेणाप्रेरितः सन् स्वेच्छयैव प्रवातित इव ॥ उक्तं सर्वं निगमय

दु०स०

॥ २३ ॥

ति ॥ परोदिवेति ॥ परइतिसकारांतं परस्तादित्यर्थे वर्तते ॥ यथा अधइत्यधस्तादर्थे तद्योगे च तृतीया सर्वत्र दृश्यते ॥ दिवः आकाशस्य परस्तात् ॥ एनापृथिव्या द्वितीया दौस्स्वेन इति इदम एनादेशः । सुपां सुलुगिति तृतीया आज्ञादेशः ॥ अस्याः पृथिव्याः परः परस्तात् ॥ यावापृथिव्यो रूपादानमुपलक्षणम् ॥ एतत् उपलक्षितात् सर्वस्माद्भूतजातात् परस्ताद्वर्तमाना असंगोदासीनकूटस्थब्रह्मचैतन्यरूपा हंमहिनामहिम्ना एतावती संवभूव ॥ एतच्छब्देन उक्तं सर्वं परामृश्यते ॥ एतावत्परिमाणमस्याः यत्तदेतैः त्रयः परिमाण इति वतुप् ॥ आसर्वनाम्न इत्यात्वम् ॥ सर्वजगदात्मना अहं संभूतास्मि ॥ महच्छब्दादिमनिचिटेरिति टिलोपः ॥ ततस्तृतीयायामुदात्तनिवृत्तिस्वरेण तस्या उदात्तत्वम् ॥ छांदसोमलोपः ॥ अष्टमस्य सप्तमे द्वादशो वर्गः ॥ इति देवीसूक्तभाष्यम् ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथैतद्रात्रिसूक्तं रात्रिदेवताप्रतिपादकं सारात्रिदेवताद्वेधाजीवरात्रिरीश्वररात्रिश्च तत्राद्याप्रसिद्धाय स्यामस्मदादीनां जीवानां प्रतिदिनं व्यवहारो लुप्यते द्वितीया तु यस्यामीश्वरव्यवहारलोपो भवति महाप्रलयकाले तदानीमन्यवस्त्वभावात् केवलं ब्रह्मायात्मकमेव वस्तु सर्वकारणमव्यक्तपदवाच्यं तिष्ठति सा द्वि
 अंरात्रीव्यख्यदायती पुरुत्रादेव्य १ क्षभिः ॥ विश्वा अधिश्रियो धित ॥ १ ॥

तीयारात्रिः ॥ तदुक्तं देवीपुराणे ॥ ब्रह्मायात्मिकारात्रिः परमेशलयात्मिका ॥ तदधिष्ठातृदेवी तु भुवने शीप्रकीर्तितेति ॥ तदेवं सर्वोत्तमदेवताप्रतिपादकस्य रात्रिसूक्तस्य भाष्यकारादिभिः कृतव्याख्यानस्यापि विस्पष्टं व्याख्यानं यथामतिक्रियते ॥ रात्रीति ॥ या देवी सर्ववस्तुद्योतनशीला पुरुत्रावहुषु देशेषु सर्वदेशेषु अक्षभिः प्रकाशमानैरिन्द्रियैरुपलक्षणविधयामहदादिभिस्तत्त्वैर्देवी सर्ववस्तुद्योतनशीला आयती आगच्छंती विद्यमाना रात्री ब्रह्मायात्मिका व्यख्यत्स्वोत्पादितजगज्जालसदसत्कर्मादिकं प्रथमतो विशेषेण पश्यति ॥ अनंतरंतत्तत्कर्मानुरूपफलरूपाः विश्वाः सर्वाः श्रियः सा अध्यधित अदिधारयति ददातीत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ सर्वकारणभूता चिच्छक्तिः पूर्वकल्पीयानंतजीवानांसदसत्कर्माण्यपरिपक्वान्यवलोकयति तत्फलप्रदानसमयाभावात्सेश्वरं प्रपंचं स्वस्मिन्विलापयति यावत्फलप्रदानसमयम् ॥ सारात्रिरूपा चिच्छक्तिः फलप्रदानसमये प्राप्ते महदादिद्वारा प्रपंचं निर्माय तत्तत्प्राणिनां तत्तत्कर्माण्यसंकरमवलोकयति पश्चात्तत्तत्कर्माफलं ददातीत्यहो सर्वज्ञता भगवत्या

रा०सू०

सटीक.

॥ २३ ॥

रात्रेर्भुवनेश्वर्याः कियद्वर्णनीयेति ॥ अस्मिन्नर्थे सर्वोप्युपनिषदां प्रमाणमिति सूत्रेण तद्विद्वत् ॥ १ ॥ इत्थं प्रथमकृत्यं वर्णयित्वा द्वितीयं कृत्यं वर्णयति ॥

रात्रेर्भुवनेश्वर्याः कियद्वर्णनीयेति ॥ अस्मिन्नर्थे सर्वोप्युपनिषद्भागः प्रमाणमिति स्पष्टमेव तद्विदाम् ॥ १ ॥ इत्थं प्रथमकृत्यं वर्णयित्वा द्वितीयं कृत्यं वर्णयति ॥
 ओर्वप्राइति ॥ अमर्त्यामरणरहितासादेवी देवनशीलाचिच्छक्तिर्भुवनेश्वरीरात्रिः उरुविस्तीर्णमंतरिक्षमुपलक्षणविधया सर्वप्रपंचमाप्राः स्वस्वरूपेणापूरय
 ति स्वाधिष्ठानरूपेस्वाभेदेन विद्यमानं कल्पयति ॥ तथा प्रपंचगतान्निवतोनीचान् लतागुल्मादीन् उद्धत उच्छ्रितान् वृक्षादींश्च स्वकीयेन तेजसाधिष्ठानचैतन्येनाप्राः पूर
 यति ॥ यारात्रिर्भुवनेश्वरीसाप्रपंचगतानां प्राणिनां वेदोक्तानुष्ठानपराणां चित्तशुद्धिमवलोकयतेषां तमोमूलाज्ञानं ज्योतिषास्वाकारवृत्तिप्रतिबिंबितस्वस्वरूपचैतन्य
 ज्योतिषा बाधते नाशयति ॥ अनेन पूर्वोक्ताध्यारोपस्यापवाद उक्तः ॥ २ ॥ केन प्रकारेण नाशयति तत्राह ॥ निरुस्वसारमिति ॥ आयती आगच्छंती देवनशीलारात्रिश्चि
 च्छक्तिर्भुवनेश्वरी स्वस्य स्वसारं भगिनीमुषसं प्रकाशरूपामविद्याया आवरणशक्तिरूपां निरस्कृत निष्करोति दग्धबीजभावमापादयतीत्यर्थः ॥ तस्यामुषसितथा जाता
 ओर्वप्रा अमर्त्या निवतो देव्युद्भूतः ॥ ज्योतिषा बाधते तमः ॥ २ ॥ निरुस्वसारमस्कृतोपसंदेव्यायती ॥ अपेदुहासते तमः ॥ ३ ॥ सानो अद्यथ
 स्यावयं नितेयामन्नविक्ष्महि ॥ वृक्षेन वसति वयः ॥ ४ ॥ निग्रामासो अविक्षत निपद्वंतो निपक्षिणः ॥ निश्येनासश्चिदर्थिनः ॥ ५ ॥
 यां प्रारब्धकर्मक्षये विक्षेपशक्तेर्नाशान्मूलाज्ञानरूपं तमः अपेदुहासते अपैव गच्छति शक्तिद्वयाति रिक्तस्वरूपावस्थानोपयोगाभावादथान्निष्ठं भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥
 अथास्यारात्रेः प्रार्थनामंत्रमाह ॥ सानो इति ॥ अद्यास्मिन्काले नोस्माकं सारात्रिदेवताचिच्छक्तिर्भुवनेश्वरी प्रसीदतु यस्यायामन्ययामनिप्राप्तौ सत्यां यत्प्रसादप्राप्तौ स
 त्यां वयं न्यविक्ष्महि निविशामहे सुखेन स्वस्वरूपे आस्महे ॥ तत्र दृष्टान्तः ॥ वयः पक्षिणः वृक्षेन यथा वृक्षेनाडाश्रये वसति रात्रिनिवासं कुर्वति तथानिवसाम इत्यर्थः ॥ ४ ॥
 निग्रामासो इति ॥ ग्रामासः ग्रामाः तस्तथाः सर्वजनाः पामरा अपामरा आंगोपांगनं न्यविक्षत तस्यां चिच्छक्तिरूपायां रात्र्यां विद्यमानायां निविशंते सुखेन शेरते तथा
 पद्वंतः पादयुता गवाश्वाद्यश्च निविशंते तथापक्षिणः पक्षोपेताश्च निविशंते तथा अर्थिनः कामार्थिनः पांथस्थाः तथा श्येनासः श्येना अपि निविशंते ॥ अयं भावः ॥
 ये प्राणिनः परमेश्वरीनामानभिज्ञा अपि केवलं करुणासागरायारात्रेश्चिच्छक्तेर्भुवनेश्वर्याः करुणया सर्वजनाः सुखेन शेरते स्वस्था भवंति ॥ यथा तिभूढा बालाः मातुः

दु०स०

॥ २४ ॥

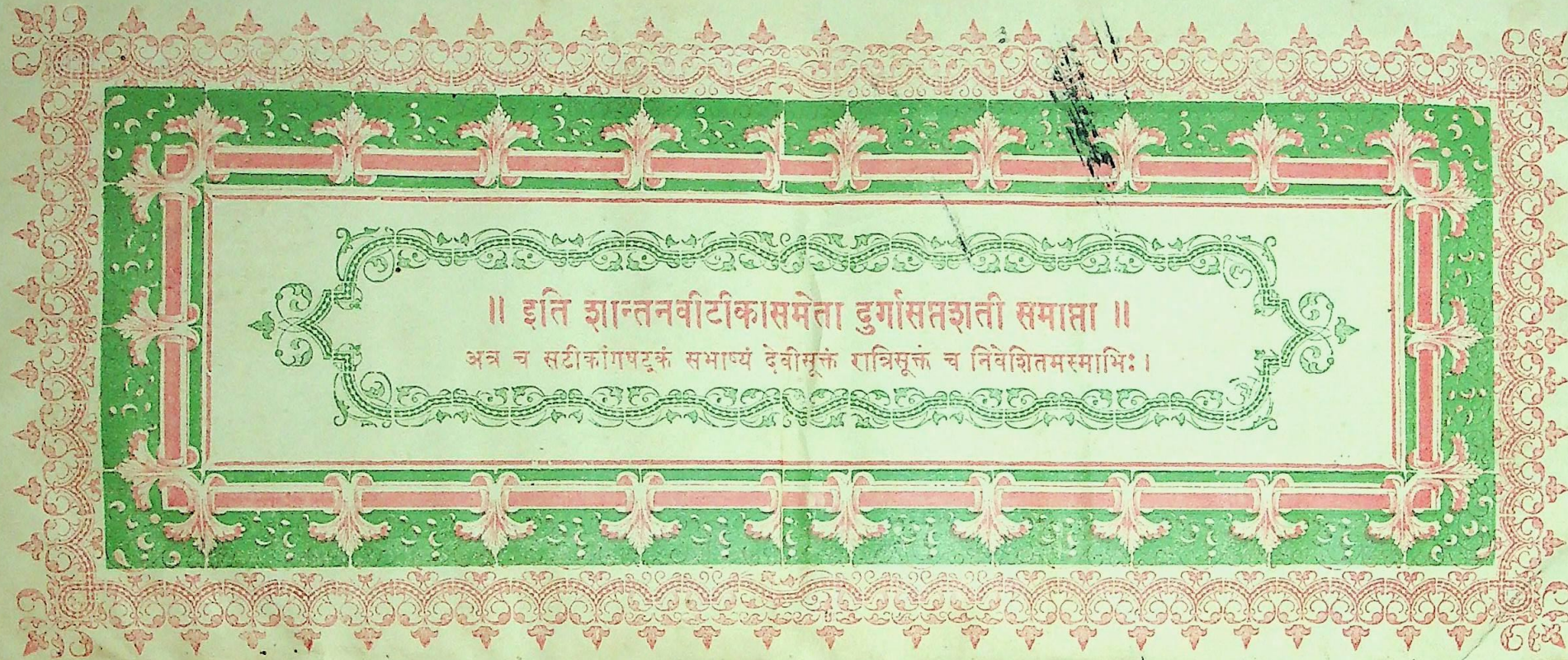
करुणावशाच्छेरेतेऽतादृशीयमतिकरुणावतीरात्रिस्तुति ॥ ५ ॥ यावयेति ॥ हेऽर्ह्येरात्रिनामैतत् चिच्छक्तिरात्रिरूपिणीभुवनेश्वरीयस्माच्चमतिदयावतीत
स्मादस्माकमपिपामराणां किंचिदपि कृतमनदेक्ष्यवृक्षयंवृक्षस्यस्त्रियंनानावासनारूपांवृक्षं च वृक्षवन्मारकं पापंचास्मान्हिसंतंयावयअस्मत्तः पृथक्कुरु ॥ तथास्ते
नंतस्करं चित्तापहारकंकामादिकंचयावयास्मत्तोवियोजय ॥ अथानंतंरंनोस्माकंसुतरासुखेनतरणीयाक्षेमकरीमोक्षदात्रीभव ॥ ६ ॥ हेरात्रिचिच्छक्तेभुवनेश्वरि
पेपिशत्भृशंपिशत्सर्ववस्तुषुआश्लिष्टंतमोज्ञानंरुष्णंरुष्णवर्णतमः प्राधान्येनव्यक्तंविशेषेणस्वभासासर्वस्यांजकमीदृशंज्ञानमाउपास्थितउपागच्छत् ॥ हेउषः
रात्रिदेवतेत्वंमृणेवक्रणानीवतत्त्वंयातयापगमय यथास्तोतृणामृणानिधनप्रदानेनापाकरोषितथाममाज्ञानमपि अपसारयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ उपतेगाइति ॥ हेरा
त्रिचिच्छक्तेभुवनेश्वरितेत्वांगावपयसोदोग्धीर्धेनूरिवउपेत्याकरंस्तुतिजपादिभिरभिमुखीकरोमि ॥ हेदिवः परमाकाशरूपपरमात्मनोदुहितःपुत्रि परमात्मप्र
यावयावृक्षयंवृक्षंयवयस्तेनमूर्ध्ने ॥ अथानःसुतराभवः ॥ ६ ॥ उपमापेपिशत्तमःकृष्णव्यक्तमस्थित ॥ उपक्रुणेवयातय ॥ ७ ॥
उपतेगाइवाकरंवृणीष्वदुहितर्दिवः॥रात्रिस्तोमंनजिग्युषे ॥ ८ ॥ इति रात्रिसूक्तम् ॥
काशेनचिच्छक्तेरभिव्यज्यमानत्वाद्युक्तेपरमात्मपुत्रीत्वंतत्प्रसादात्कामादीन्शत्रून्जिग्युषेमस्तोत्रंनस्तोत्रमिवहविरपियथाशक्तिदत्तंवृणीष्वभजेति ॥ ८ ॥
इतिरात्रिसूक्तभाष्यंसमाप्तिमगमत् ॥ श्रीवायंमधुसूदनोस्यशिरसि श्रीनीलकंठःस्थितः श्रीदेवीगिरिजाललाटफलेकेवक्षःस्थलेशारदा ॥ षड्भुजोमणिबंधसं
धिषुतथानागास्तुपार्श्वस्थिताः कर्णौयस्यतुचाश्विनौसभगवान्सिंहोममास्तिवष्टदः ॥ १ ॥ यन्नेत्रेशशिभास्करोवसुकुलंदंतेषुयस्यस्थितंजिह्वायांवरुणस्तुहुंक
तिरियंश्रीचर्चिकाचंडिका ॥ गंडौयक्षयमौतथोष्ठयुगुलंसंध्याद्वयंपृष्ठकेवज्जीयस्यविराजतेसभगवान्सिंहोममास्तिवष्टदः ॥ २ ॥ श्रीवासंधिषुसप्तविंशतिमतान्यु
क्षाणिसाध्याहृदिप्रौढानिर्वृणतातमोस्यतुमहाक्रौर्यैःसमाःपूतनाः ॥ प्राणयस्यतुमातरःपितृकुलंयस्यास्त्यपानात्मकरूपेश्रीकमलाकचेषुविमलास्तेस्यूरवे
रश्मयः ॥ ३ ॥ इतिदेवीपुराणेदेवीवाहनसिंहध्यानम् ॥

रा०सू०

सटीक.

॥ २४ ॥

इयं शान्तनवीटीकासमेता नीलकण्ठकृतटीकासहिता-
 ङ्गपट्टसहिता सभाष्यदेवीसूक्तरात्रिसूक्तसहिता च दुर्गा-
 सप्तशती मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेन खेमराजेन
 स्वकीये 'श्रीवेङ्कटेश्वर' यन्त्रालयेऽङ्कित्वा प्रकाशिता.
 संवत् १९५२, शके १८१७, सन् १८९५.

गुरुकुल कांगड़ी विश्वविद्यालय,

हरिद्वार

228
228

पुस्तक लौटाने की तिथि अन्त में अङ्कित है । इस तिथि को पुस्तक न लौटाने पर दस नये पैसे प्रति पुस्तक प्रतिरिक्त दिनों का श्रयदण्ड प्राप्त को लगाया जायेगा ।

22 SEP 1989

903818 बी/प्र¹

५०००.११.१४ ।

गुरुकुल कांगड़ी

228 33235

वर्ष स० आगत नं०
लेखक २२६

श्रीर्षक.....

पुस्तकालय, गुरुकुल कांगड़ी विश्वविद्यालय,
हरिद्वार ।

178